

നമോ തസ്തു ഭഗവതോ അരഹതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്തു

സദുനീതിപ്രകരണം (പദമാലാ)

ഗന്മാരമ്ഭക്തമാ

ധീരേഹി മഗ്നനായേന, യേന ബുദ്ധേന ദേസിതം;
സിതം ധമ്മമിധത്തായ, ഞായതേ അമതം പദം.

തം നമിത്വാ മഹാവീരം, സബുദ്ധം ലോകനായകം;
മഹാകാരുണികം സേട്ഠം, വിസുദ്ധം സുദ്ധിദായകം.

സദ്ധമ്മബുദ്ധസ്തു പൂജേത്വാ, സുദ്ധം സന്തമസഞ്ചതം;
അതക്കാവചരം സുട്ഠം, വിഭുത്തം മധുരം സിവം.

സഞ്ചസ്തു ച'ഞ്ജലിം കത്വാ, പുണ്തക്ഖേത്തസ്തു താദിനോ;
സീലസമാധിപത്താദി-വിസുദ്ധഗുണജോതിനോ.

നമസ്സുനാദിപുണ്തസ്തു, കതസ്തു രതനത്തയേ;
തേജസാഹം പഹന്ത്വാ, അന്തരായേ അസേസതോ.

ലോകനീതിവിധത്തസ്തു, സത്ഥു സദ്ധമ്മനീതിനോ;
സാസനത്ഥം പവക്ഖാമി, സദുനീതിമനാകുലം.

ആസവക്ഖയലാഭേന, ഹോതി സാസനസമ്പദാ;
ആസവക്ഖയലാഭോ ച, സച്ചാധിഗമഹേതുക്കോ.

സച്ചാധിഗമനം തഞ്ച, പടിപത്തിസ്സിതം മതം;
പടിപത്തി ച സാ കാമം, പരിയത്തിപരായണാ.

പരിയത്താഭിയുത്താനം, വിദിത്വാ സദുലക്ഖണം;
യസ്മാ ന ഹോതി സമ്മോഹോ, അക്ഖരേസു പദേസു ച.

യസ്മാ ചാമോഹഭാവേന, അക്ഖരേസു പദേസു ച;
പാളിയത്ഥം വിജാനന്തി, വിഞ്തു സുഗതസാസനേ.

പാളിയത്ഥാവബോധേന, യോനിസോ സത്ഥുസാസനേ;
സപ്പണ്ണാ പടിപജ്ജന്തി, പടിപത്തിമതന്ദികാ.

യോനിസോ പടിപജ്ജിത്വാ, ധമ്മം ലോകുത്തരം വരം;
പാപുണ്ണന്തി വിസുദ്ധായ, സീലാദിപടിപത്തിയാ.

തസ്മാ തദത്ഥികാ സുദ്ധം, നയം നിസ്സായ വിഞ്തുനം;
ഭുത്തമാനം മയാ സദു-നീതിം ഗണ്ഹന്തു സാധുകം.

ധാതു ധാതുഹി നിപ്ഫന്ന-രൂപാനി ച സലക്ഖണോ;
സന്ധിനാമാദിഭേദോ ച, പദാനം തു വിഭുത്തി ച.

പാളിനയാദയോച്ചേവ-മേത്ഥ നാനപ്പകാരതോ;
സാസനസ്സോപകാരായ, ഭവിസ്സതി വിഭാവനാ.

൧. സവികരണാവ്യാതവിഭാഗ

തത്ത്വ ധാതുതി കേന്ദ്രം ധാതു? സകത്വനി ധാരേതീതി ധാതു, അത്മാതിസയയോഗതോ പരത്വനി ധാരേതീതി ധാതു, വീസതിയാ ഉപസഗ്ഗേസു യേന കേന്ദ്രി ഉപസഗ്ഗേന അത്മാവിസേസകാരണേന പടിബദ്ധാ അത്മാവിസേസനി ധാരേതീതി ധാതു, “അയം ഇമിസ്സാ അത്ഥോ, അയമിതോ പച്ചയോ പരോ”തിആദിനാ അനേകപ്പകാരേന പണ്ഡിതേഹി ധാരിയതി ഏസാതിപി ധാതു, വിദഹന്തി വിദുനോ ഏതായ സദനിപ്ഫത്തിം അയലോഹാദിമയം അയലോഹാദിധാതുഹി വിയാതിപി ധാതു. ഏവം താവ ധാതുസദസ്സത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

ധാതുസദോ ജിനമതേ, ഇത്ഥിലിങ്ഗത്തനേ മതോ;
സത്ഥേ പുല്ലിങ്ഗഭാവസ്ഥിം, കച്ചായനമതേ ദിസു.

അഥ വാ ജിനമതേ “തതോ ഗോതമിധാതുനീ”തി ഏത്ഥ ധാതുസദോ ലിങ്ഗവിപല്ലാസേ വത്തതി “പബ്ബുതാനി വനാനി ചാ”തി ഏത്ഥ പബ്ബുതസദോ വിധ, ന പനേത്ഥ വത്തബ്ബം “അട്ഠിവാചകത്താ നപുംസകനിദേശോ”തി അട്ഠിവാചകത്തേപി “ധാതുയോ”തി ഇത്ഥിലിങ്ഗദസ്സനതോ. ഭൂവാദയോ സദാ ധാതവോ. സേയുമിദം? ഭൂ ഇ കു കേ തക്ക തക തകി സുകുച്ചാദയോ. ഗണതോ തേ അട്ഠവിധാ ഭൂവാദിഗണോ രൂധാദിഗണോ ദിവാദിഗണോ സ്വാദിഗണോ കിയാദിഗണോ ഗഹാദിഗണോ തനാദിഗണോ ചുരാദിഗണോ ചാതി. ഇദാനി തേസം വികരണസത്തിതേ പച്ചയേ ദസ്സേസ്സാമ. അനേകവിധാ ഹി പച്ചയാ നാനപ്പകാരേസു നാമനാമ കിതനാമ സമാസനാമ തദ്ധിതനാമാവ്യാതേസു പവത്തനതോ. സങ്ഖേപതോ പന ദുവിധാവ നാമപച്ചയോ ആവ്യാതപച്ചയോ ചാതി. തത്രാപി ആവ്യാതപച്ചയാ ദുവിധാ വികരണപച്ചയനോവികരണപച്ചയവസേന. തത്ത്വ വികരണപച്ചയോ അകാരാദിസത്തരസവിധോ അഗ്ഗഹിതഗ്ഗഹണേന പന്നരസവിധോ ച. നോവികരണപച്ചയോ പന ഖ ഛ സാദിനേകവിധോ. യേ രൂപനിപ്ഫത്തിയാ ഉപകാരകാ അത്മാവിസേസസ്സ ജോതകാ വാ അജോതകാ വാ ലോപനീയാ വാ അലോപനീയാ വാ, തേ സദാ പച്ചയാ.

പടിച്ച കാരണം തം തം, ഏന്തീതി പച്ചയാഥ വാ;
പടിച്ച സദനിപ്ഫത്തി, ഇതോ ഏതീതി പച്ചയാ.

നാമികപ്പച്ചയാനം യോ, വിഭാഗോ ആവി ഹേസ്സതി;
നാമകപ്പേ യതോ തസ്ഥാ, ന തം വിത്ഥാരയാമസേ.

യോ നോവികരണാനം തു, പച്ചയാനം വിഭാഗതോ;
സോ പനാവ്യാതകപ്പമ്ഹി, വിത്ഥാരേനാ’ഗമിസ്സതീതി.

ഇച്ചാനേകവിധേസു പച്ചയേസു “വികരണപച്ചയാ നാമ ഇമേ”തി സല്ലക്ഖേതബ്ബാ. കഥം? ഭൂവാദിഗണതോ അപച്ചയോ ഹോതി കത്തരി, രൂധാദിഗണതോ അകാരിവണ്ണേകാരോകാരപച്ചയാ ഹോന്തി കത്തരി, പുബ്ബമജ്ജ്ഞാണേ നിഗ്ഗഹിതാഗമോ ച, ദിവാദിഗണതോ യപച്ചയോ ഹോതി കത്തരി, സ്വാദിഗണതോ ബു ണാ ഉണാപച്ചയാ ഹോന്തി കത്തരി,

കിയാദിഗണതോ നാപച്ചയോ ഹോതി കത്തരി, ഗഹാദിഗണതോ പ്പ
ണ്ഹാപച്ചയാ ഹോന്തി കത്തരി, തനാദിഗണതോ ഓ യിരപച്ചയാ ഹോന്തി
കത്തരി, ചുരാദിഗണതോ ണേ ണയപച്ചയാ ഹോന്തി കത്തരി.

അകാരോ ച ഇവണ്ണോ ച, ഏ ഓകാരാ ച യോ തമാ;
ണു ണാ ഉണാ ച നാ പ്പ ണ്ഹാ-യിരാ ണേ ണയപച്ചയാ.

അഗ്ഗഹിതഗ്ഗഹണേന, ഏവം പന്നരസേ'രിതാ;
വികരണവഹയാ ഏതേ, പച്ചയാതി വിഭാവയേ.

യേ ഏവം നിദ്ദിട്ഠേഹി വികരണപച്ചയേഹി തദഞ്ഞേഹി ച സപ്പച്ചയാ
അട്ഠവിധാ യാതുമണാ സുത്തന്തേസു ബഹുപകാരാ, തേസാധം
ഭൂവാദിഗണോ. ഭൂ സത്തായം, ഭൂധാതു വിജ്ജമാനതായം വത്തതി.
സകമ്മികാകമ്മികാസു യാതുമസു അയം അകമ്മികാ യാതു, ന പന
“യമ്മഭൂതോ”തിആദീസു പത്തിഅത്ഥവാചികാ അപരാ ഭൂധാതു വിയ
സകമ്മികാ. ഏസാ ഹി പരിഅഭിആദീഹി ഉപസഗ്ഗേഹി യുത്തായേവ
സകമ്മികാ ഭവതി, ന ഉപ പരാ പാതുആദീഹി ഉപസഗ്ഗനിപാതേഹി യുത്താപി.
അതോ ഇമിസ്സാ സിദ്ധാനി രൂപാനി ദിധാ ണേയ്യാനി അകമ്മകപദാനി
സകമ്മകപദാനി ചാതി.

സുദ്ധകത്തുക്രിയാപദനിദ്ദേശ

തത്ര ഭവതി ഉബ്ഭവതി സമുബ്ഭവതി പഭവതി പരാഭവതി സമ്ഭവതി
വിഭവതി, ഭോതി സമ്ഭോതി വിഭോതി പാതുഭവതി പാതുബ്ഭവതി
പാതുഭോതി, ഇമാനി അകമ്മകപദാനി. ഏതഥ പാതുഇതി നിപാതോ, സോ
“ആവിഭവതി തിരോഭവതീ”തിആദീസു ആവിതിരോനിപാതാ വിയ ഭൂധാതുതോ
നിപ്ഫന്നാഖ്യാതസദസ്സ നേവ വിസേസകരോ, ന ച സകമ്മകത്തസാധകോ.
ഉഇച്ചാദയോ ഉപസഗ്ഗാ, തേ പന വിസേസകരാ, ന സകമ്മകത്തസാധകാ.
യേസമത്ഥോ കമ്മേന സമ്ബന്ധനീയോ ന ഹോതി, താനി പദാനി അകമ്മകാനി.
അകമ്മകപദാനം യഥാരഹം സകമ്മകാകമ്മകവസേന അത്ഥോ കഥേതബ്ബോ.
പരിഭോതി പരിഭവതി, അഭിഭോതി അഭിഭവതി, അധിഭോതി അധിഭവതി,
അതിഭോതി അതിഭവതി, അനുഭോതി അനുഭവതി, സമനുഭോതി സമനുഭവതി,
അഭിസമ്ഭോതി അഭിസമ്ഭവതി, ഇമാനി സകമ്മകപദാനി. ഏതഥ
പരിഇച്ചാദയോ ഉപസഗ്ഗാ, തേ ഭൂധാതുതോ നിപ്ഫന്നാഖ്യാതസദസ്സ
വിസേസകരാ ചേവ സകമ്മകത്തസാധകാ ച. യേസമത്ഥോ കമ്മേന
സമ്ബന്ധനീയോ, താനി പദാനി സകമ്മകാനി. സകമ്മകപദാനം സകമ്മകവസേന
അത്ഥോ കഥേതബ്ബോ, ക്വചി അകമ്മകവസേനപി. ഏവം
സുദ്ധകത്തുക്രിയാപദാനി ഭവന്തി. ഉദ്ദേശോയം.

തത്ര ഭവതീതി ഹോതി വിജ്ജതി പഞ്ഞായതി സരൂപം ലഭതി.
ഉബ്ഭവതീതി ഉപ്പജ്ജതി സരൂപം ലഭതി. സമുബ്ഭവതീതി സമുപ്പജ്ജതി സരൂപം
ലഭതി. പഭവതീതി ഹോതി സമ്ഭവതി. അഥ വാ പഭവതീതി യതോ കൂതോചി
സന്ദതി, ന വിച്ഛിജ്ജതി, അവിച്ഛിന്നം ഹോതി, തം തം റാനം വിസരതി.
പരാഭവതീതി പരാഭവോ ഹോതി ബൃസനം ആപജ്ജതി അവുദ്ധിം
പാപുണാതി. സമ്ഭവതീതി സുട്ഠു ഭവതി വുദ്ധിം വിരൂഢ്ഠഹിം വേപുല്ലം
ആപജ്ജതി. വിഭവതീതി ഉച്ഛിജ്ജതി വിനസ്സതി വിപജ്ജതി, വിസേസതോ വാ

ഭവതി സമ്പജ്ജതി. ഭോതിസമ്ഭോതിവിഭോതീതി ഇമാനി “ഭവതി സമ്ഭവതി വിഭവതീ”തി ഇമേഹി യമാക്കമം സമാനനിദേശാനി. പാതുഭവതീതി പകാസതി ദിസ്സതി പഞ്ഞായതി പാകടം ഹോതി. പാതുബ്ഭവതി പാതുഭോതീതി ഇമാനി “പാതുഭവതീ”തി ഇമിനാ സമാനനിദേശാനി. ഏവം അകമ്മകപദാനം യമാരഹം സകമ്മകാകമ്മകവസേന അത്ഥകമനം ദട്ഠഞ്ചം. ഏവമുത്തരത്രാപി അഞ്ഞേസമ്പി അകമ്മകപദാനം.

പരിഭോതിദുകാദീസു പന സത്തസു ദുകേസു യമാക്കമം ദേവേ പദാനി സമാനത്ഥാനി, തസ്മാ ദേവേ പദാനിയേവ ഗഹേത്വാ നിദിസിസ്സാമ. തത്ര പരിഭോതി പരിഭവതീതി പരം ഹിംസതി പീളേതി, അഥ വാ ഹീളേതി അവജാനാതി. അഭിഭോതി അഭിഭവതീതി പരം അജ്ജേയാത്ഥരതി മദുതി. അധിഭോതി അധിഭവതീതി പരം അഭിമദിത്വാ ഭവതി അത്തനോ വസം വത്താപേതി. അതിഭോതി അതിഭവതീതി പരം അതിക്കമിത്വാ ഭവതി. അനുഭോതി അനുഭവതീതി സുഖദുക്ഖം വേദേതി പരിഭുഞ്ജതി സുഖദുക്ഖപടിസംവേദി ഹോതി. സമനുഭോതി സമനുഭവതീതി സുഖദുക്ഖം സുട്ഠ വേദേതി സുട്ഠ പരിഭുഞ്ജതി സുട്ഠ സുഖദുക്ഖപടിസംവേദി ഹോതി. അഭിസമ്ഭോതി അഭിസമ്ഭവതീതി പരം അജ്ജേയാത്ഥരതി മദുതി. ഏവം സകമ്മകപദാനം സകമ്മകവസേന അത്ഥകമനം ദട്ഠഞ്ചം. കത്ഥചി പന ഗച്ഛതീതി പവത്തതീതി ഏവം അകമ്മകവസേനപി. ഏവമുത്തരത്രാപി അഞ്ഞേസം സകമ്മകപദാനം.

അപച്ചയോ പരോ ഹോതി, ഭൂവാദിഗണതോ സതി;
സുദ്ധകത്തുക്രിയാപ്യാനേ, സബ്ബയാതുകനിസ്സിതേ.

അയം സുദ്ധകത്തുക്രിയാപദാനം നിദേശോ.

ഹേതുകത്തുക്രിയാപദനിദേശ

ഭാവേതി വിഭാവേതിസമ്ഭാവേതി പരിഭാവേതി, ഏവം ഹേതുകത്തുക്രിയാപദാനി ഭവന്തി. ഏകകമ്മകവസേനേസമത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ . പച്ഛിമസ്സ പന ദികമ്മകവസേനപി. പരിഭാവോപേതി അഭിഭാവോപേതി അനുഭാവോപേതി, ഏവമ്പി ഹേതുകത്തുക്രിയാപദാനി ഭവന്തി. ദികമ്മകവസേനേസമത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. ഇച്ചേവം ദിയാ ഹേതുകത്തുക്രിയാപദാനി ഞേയ്യാനി, അഞ്ഞാനിപി ഗഹേതബ്ബാനി.

തത്ര ഭാവേതീതി പുഗ്ഗലോ ഭാവേതബ്ബം യം കിഞ്ചി ഭാവേതി ആസേവതി ബഹുലീകരോതി, അഥ വാ ഭാവേതീതി വഡ്ഢേതി. വിഭാവേതീതി ഭാവേതബ്ബം യം കിഞ്ചി വിഭാവേതി വിസേസേന ഭാവേതി, വിവിധേന വാ ആകാരേന ഭാവേതി ഭാവയതി വഡ്ഢേതി, അഥ വാ വിഭാവേതീതി അഭാവേതി അന്തരയാപേതി. സമ്ഭാവേതീതി യസ്സ കസ്സചി ഗുണം സമ്ഭാവേതി സമ്ഭാവയതി സുട്ഠ പകാസേതി ഉക്കംസേതി. പരിഭാവേതീതി പരിഭാവേതബ്ബം യം കിഞ്ചി പരിഭാവേതി പരിഭാവയതി സമന്തതോ വഡ്ഢേതി. ഏവം ഏകകമ്മകവസേനേത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. അഥ വാ പരിഭാവേതീതി വാസേതബ്ബം വത്ഥും പരിഭാവേതി പരിഭാവയതി വാസേതി ഗന്ധം ഗാഹാപേതി. ഏവം ദികമ്മകവസേനാപി അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. പരിഭാവോപേതീതി പുഗ്ഗലോ പുഗ്ഗലേന സപത്തം പരിഭാവോപേതി

ഹിംസാപേതി, അഥ വാ പരിഭാവാപേതീതി ഹീളാപേതി അവജാനാപേതി. അഭിഭാവാപേതീതി പുഗ്ഗലോ പുഗ്ഗലേന സപത്തം അഭിഭാവാപേതി അജ്ഞോത്ഥരാപേതി. അനുഭാവാപേതീതി പുഗ്ഗലോ പുഗ്ഗലേന സമ്പത്തിം അനുഭാവാപേതി പരിഭോജേതി.

പയുത്തോ കത്തുനാ യോഗേ, റിതോയേവാപ്യാനിയേ;
ക്രിയം സായേതി ഏതസ്സ, ദീപകം സാസനേ പദം.

കരണവചനംയേവ, യേഭൂയേന പദിസ്സതി;
ആഖ്യാതേ കാരിത്ടാനം, സന്ധായ കമിതം ഇദം.

ന നാമേ കാരിത്ടാനം, “ബോധേതാ” ഇതിആദികം;
“സുനഖേഹിപി ഖാദാപേന്തി”, ഇച്ചാദീനി പദാനി ച;
ആഹരിത്വാന ദീപേയ, പയോഗകുസലോ ബുധോ.

തത്രിദം കരണവചനം കമ്മത്ഥദീപകം, ഉപയോഗസാമിവചനാനിപി തദ്ദീപകാനി യോജേതബ്ബാനി. കഥം? പരിഭാവാപേതീതി പുഗ്ഗലോ പുഗ്ഗലം സപത്തം പരിഭാവാപേതീതി, തഥാ പരിഭാവാപേതീതി പുഗ്ഗലോ പുഗ്ഗലസ്സ സപത്തം പരിഭാവാപേതീതി. സേസാനി നയാനുസാരേന നിദ്ദിസിതബ്ബാനി. ഏവം സബ്ബാനേതാനി കരണോപയോഗസാമിവചനാനി കമ്മത്ഥദീപകാനിയേവ ഹോന്തി, തസ്മാ ദികമ്മകവസേനത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ.

അയം ഹേതുകത്തുക്രിയാപദാനം നിദേശോ.

കമ്മക്രിയാപദനിദേശ

ഭവിയതേ വിഭവിയതേ പരിഭവിയതേ അഭിഭവിയതേ അനുഭവിയതേ പരിഭൂയതേ അഭിഭൂയതേ അനുഭൂയതേ, ഏവം കമ്മുനോ ക്രിയാപദാനി ഭവന്തി. അത്തഥാ ച ഭവിയതേ വിഭവിയതേ പരിഭവിയതേ അഭിഭവിയതേ അനുഭവിയതേ പരിഭൂയതേ അഭിഭൂയതേ അനുഭൂയതേതി. ഏതഥ കമ്മുനോ ക്രിയാപദാനിയേവ കമ്മകത്തുനോ ക്രിയാപദാനി കത്വാ യോജേതബ്ബാനി. വിസുണ്ഹി കമ്മകത്തുനോ ക്രിയാപദാനി ന ലബ്ഭന്തി.

തത്ര ഭവിയതേതി ഭാവേതബ്ബം യം കിഞ്ചി പുഗ്ഗലേന ഭാവിയതേ ആസേവിയതേ ബഹുലീകരിയതേ, അഥ വാ ഭവിയതേതി വഡ്ഡിയതേ. വിഭവിയതേതി വിഭാവേതബ്ബം യം കിഞ്ചി പുഗ്ഗലേന വിഭവിയതേ വിസേസേന ഭവിയതേ, വിവിധേന വാ ആകാരേന ഭവിയതേ വഡ്ഡിയതേ, അഥ വാ വിഭവിയതേതി അഭവിയതേ അന്തരധാപിയതേ. പരിഭവിയതേതി സപത്തോ പുഗ്ഗലേന പരിഭവിയതേ ഹിംസിയതേ, അഥ വാ പരിഭവിയതേതി ഹീളിയതേ അവജാനിയതേ. അഭിഭവിയതേതി സപത്തോ പുഗ്ഗലേന അഭിഭവിയതേ അജ്ഞോത്ഥരിയതേ അഭിമദ്ദിയതേ. അനുഭവിയതേതി സമ്പത്തി പുഗ്ഗലേന അനുഭവിയതേ പരിഭുഞ്ജിയതേ. പരിഭൂയതേതിആദീനി തീണി “പരിഭവിയതേ”തിആദീഹി തീഹി സമാനനിദേശാനി. സേസാനി പന യഥാവുത്തേഹി യം കമ്മമേവ പധാനതോ ഗഹേത്വാ നിദ്ദിസിയതി പദം, തം കമ്മത്ഥദീപകം. തസ്മാ കത്തരി ഏകവചനേന നിദ്ദിട്ഠേപി യദി കമ്മം ബഹുവചനവസേന വത്തബ്ബം, ബഹുവചനത്തേത്തേവ കമ്മുനോ ക്രിയാപദം

ദിസ്സതി. യദി പനേകവചനവസേന വത്തഞ്ചം, ഏകവചനന്തഞ്തേവ. തമാ കത്തരി ബഹുവചനേന നിദിട്ഠേപി യദി കമ്മം ഏകവചനവസേന വത്തഞ്ചം, ഏകവചനന്തഞ്തേവ കമ്മുനോ ക്രിയാപദം ദിസ്സതി. യദി പന ബഹുവചനവസേന വത്തഞ്ചം, ബഹുവചനന്തഞ്തേവ. കമ്മം? ഭിക്ഖുനാ ധമ്മോ ഭവിയതേ, ഭിക്ഖുനാ ധമ്മാ ഭവിയന്തേ, ഭിക്ഖൂഹി ധമ്മോ ഭവിയതേ, ഭിക്ഖൂഹി ധമ്മാ ഭവിയന്തേതി. ഇമിനാ നയേന സബ്ബത്ഥ കമ്മുനോ ക്രിയാപദേസു വോഹാരോ കാതഞ്ചോ. യസ്ഥിം പന കമ്മുനോ ക്രിയാപദേ കമ്മത്ഥദീപകേ കമ്മഭൂതസ്സേവത്ഥസ്സ കത്തുഭാവപരികപ്പോ ഹോതി, തം കമ്മകത്തുത്ഥദീപകം, തം കമ്മുനോ ക്രിയാപദത്തോ വിസും ന ലബ്ഭതി. അയം പനേത്ഥ അത്ഥവിത്താപനേ പയോഗരചനാ. സയമേവ പരിഭവിയതേ ദുബ്ഭാസിതം ഭണം ബാലോ തപ്പച്ചയാ അത്തേഹി പരിഭൂതോപി, സയമേവ അഭിഭവിയതേ പാപകാരി നിരയേ നിരയപാലേഹി അഭിഭൂതോപി തമാരുപസ്സ കമ്മസ്സ സയം കത്തതാതി. ഏത്ഥ ഹി സയമേവ പീയതേ പാനീയം, സയമേവ കടോ കരിയതേതിആദിസു വിയ സുഖാഭിസങ്ഖരണീയതാ ലബ്ഭതേവ, തതോ കമ്മകത്തുതാ ച.

അയം കമ്മുനോ ക്രിയാപദാനം നിദേസോ.

ഭാവക്രിയാപദനിദേസ

ഭൂയതേ ഭവിയതേ ഉബ്ഭവിയതേ, ഏവം ഭാവസ്സ ക്രിയാപദാനി ഭവന്തി. അത്തമാ ച ഭൂയതേ ഭവിയതേ ഉബ്ഭവിയതേതി. തത്ര യഥാ റീയതേപദസ്സ റാനന്തി ഭാവവസേന അത്ഥകമ്മനമിച്ഛന്തി, ഏവം ഭൂയതേതിആദീനന്വി ഭവനന്തിആദീനാ ഭാവവസേന അത്ഥകമ്മനമിച്ഛിതഞ്ചം. യഥാ ച റാനം റിതി ഭവനന്തിആദീഹി ഭാവവാചകകിതന്തനാമപദേഹി സദ്ധിം സമ്ബന്ധേ ഛട്ഠിയോജനമിച്ഛന്തി, ന തഥാ റീയതേ ഭൂയതേതിആദീഹി ഭാവവാചകാഖ്യാതപദേഹി സദ്ധിം സമ്ബന്ധേ ഛട്ഠിയോജനാ ഇച്ഛിതഞ്ചാ സമ്ബന്ധേ പവത്തഛട്ഠിയന്തസദേഹി അസമ്ബന്ധനീയത്താ ആഖ്യാതികപദാനം. യസ്ഥിം പയോഗേ യം കമ്മുനോ ക്രിയാപദേന സമാനഗതികം കത്വാ വിനാ കമ്മേന നിദിസിയാതി ക്രിയാപദം, കത്തുവാചകപദം പന പച്ചത്തവചനേന വാ കരണവചനേന വാ നിദിസിയാതി, തം തത്ഥ ഭാവത്ഥദീപകം. ന ഹി സബ്ബത്ഥാ കത്താരമനിസ്സായ ഭാവോ പവത്തതി. ഏവം സന്തേപി ഭാവോ നാമ കേവലോ ഭവനലവനപചനാദികോ ധാതുഅത്ഥോയേവ. അഖരചിന്തകാ പന “റീയതേ ഭൂയതേ”തിആദിസു ഭാവവിസയേസു കരണവചനമേവ പയുഞ്ജന്തി “നനു നാമ പബ്ബജിതേന സുനിവത്ഥേന ഭവിതഞ്ചം സുപാരുതേന ആകപ്പസമ്പന്നേനാ”തിആദിസു വിയ, തസ്ഥാ തേസം മതേ “തേന ഉബ്ഭവിയതേ”തി കരണവചനേന യോജേതഞ്ചം. ജിനമതേന പന “സോ ഭൂയതേ”തിആദീനാ പച്ചത്തവചനേനേവ. സച്ചസങ്ഖേപപ്പകരണേ ഹി ധമ്മപാലാചരിയേന, നിദേസപാളിയം പന ധമ്മസേനാപതിനാ, ധജ്ജസുത്തന്തേ ഭഗവതാ ച ഭാവപദം പച്ചത്തവചനാപേക്ഖവസേനു’ച്ചാരിതം.

കഥിതോ സച്ചസങ്ഖേപേ, പച്ചത്തവചനേന വേ,
“ഭൂയതേ” ഇതി സദുസ്സ, സമ്ബന്ധോ ഭാവദീപനോ.

നിദേസപാളിയം “രൂപം, വിഭോതി വിഭവിയതി”;

ഇതി ദസ്സനതോ വാപി, പച്ചത്തവചനം മിരം.

തമാ ധജഗ്ഗസുത്തന്തേ, മുനിനാഹച്ചഭാസിതേ;
“സോ പഹീയിസ്സതി” ഇതി, പാളിദസ്സനതോപി ച.

പാരമിതാനുഭാവേന, മഹേസീനംവ ദേഹതോ;
സന്തി നിപ്ഫാദനാ, നേവ, സക്കതാദിവചോ വിയ.

പച്ചത്തദസ്സനേനേവ, പുരിസത്തയയോജനം;
ഏകവചനികഞ്ചാപി, ബഹുവചനികമ്പി ച;
കാതബ്ബമിതി നോ ഖന്തി, പരസ്സപദആദികേ.

തസ്മാ രൂപം വിഭവിയുതി, രൂപാനി വിഭവിയുന്തി, ത്വം വിഭവിയുസി,
തുമ്ഹേ വിഭവിയുഥ, അഹം വിഭവിയുഥി, മയം വിഭവിയുഥ, രൂപം
വിഭവിയുതേ, രൂപാനി വിഭവിയുന്തേ ഇച്ചേവമാദി ജിനവചനാനുരൂപതോ
യോജേതബ്ബം. അത്രായം പദസോധനാ -

വിഭവിയുതീതി ഇദം, കമ്മപദസമാനകം;
ന ച കമ്മപദം നാപി, കമ്മകത്തുപദാദികം.

യദി കമ്മപദം ഏതം, പച്ചത്തവചനം പന;
കമ്മം ദീപേയു കരണ-വചനം കത്തുദീപകം.

യദി കമ്മകത്തുപദം, “പീയതേ”തി പദം വിയ;
സിയാ സകമ്മകം, നേതം, തമാ ഹോതീതി ദീപയേ.

യദി കത്തുപദം ഏതം, വിഭവതിപദം വിയ;
വിനാ യപച്ചയം തിട്ഠേ, ന തമാ തിട്ഠതേ ഇദം.

ന കത്തരി ഭുവാദീനം, ഗണേ യപച്ചയോ രുതോ;
ദിവാദീനം ഗണേയേവ, കത്തരി സമുദീരിതോ.

ന ഭൂധാതു ദിവാദീനം, ധാതൂനം ദിസ്സതേ ഗണേ;
ഭൂവാദികച്ചുരാദീനം, ഗണേസുയേവ ദിസ്സതി.

“വിഭവിയുതി” ഇച്ചാദോ, തസ്മാ യപച്ചയോ പന;
ഭാവേയേവാതി വിഞ്ഞ്ഞേയം, വിഞ്ഞുനാ സമയഞ്ഞുനാ.

ഏത്ഥ ഹി പാകടം കത്വാ, ഭാവകാരകലക്ഖണം;
ദസ്സയിസ്സാമഹം ദാനി, സക്കച്ചം മേ നിബ്ബാധഥ.

“തിസ്സോ ഗച്ഛതി”ഇച്ചത്ര, കത്താരം കത്തുനോ പദം;
“ധമ്മോ ദേസിയതി”ച്ചത്ര, കമ്മം തു കമ്മുനോ പദം.

സരൂപതോ പകാസേതി, തസ്മാ തേ പാകടാ ഉഭോ;
തമാ വിഭവിയുതീതി-ആദിഭാവപദം പന.

സരൂപതോ ന ദീപേതി, കാരകം ഭാവനാമകം;

ദബ്ബഭൂതം തു കത്താരം, പകാസേതി സരുപതോ.

കത്താരം പന ദീപേന്തം, കത്തുസന്നിസ്സിതമ്പി തം;
ഭാവം ദീപേതി സ്വാകാരോ, പച്ചയേന വിഭാവിതോ.

യസ്മാ ച കത്തുഭാവേന, ഭാവോ നാമ ന തിട്ഠതി;
കത്താവ കത്തുഭാവേന, ഭാവട്ഠാനേ റിതോ തതോ.

യജ്ജേവം കത്തുവോഹാരോ, ഭാവസ്സ തു കഥം സിയാ;
“സാവകാനം സന്നിപാതോ, അഹോസി” ഇതിആദിസു.

ഇതി ചേ നിസ്സയാനം തു, വസാ നിസ്സിതസമ്ഭവാ;
കത്തുട്ഠാനേപി ഭാവസ്സ, കത്തുപഞ്ഞത്തി സിജ്ജതി.

കാരകേ കത്തുകമ്മവ്ഹേ, ക്രിയാസന്നിസ്സയേ യമാ;
ധാരേന്തി ആസന്നമാലീ, ക്രിയാധാരോതി കപ്പിതാ.

തമാ ഭാവപദം ധീരാ, കത്താരം ഭാവനിസ്സയം;
ദീപയന്തമ്പി കപ്പേന്തി, ഭാവസ്സ വാചകം ഇതി.

കേചി അദബ്ബഭൂതസ്സ, ഭാവസ്സേകത്തതോ ബ്രവുഃ;
ഭാവേദേകവചോവാദി-പുരിസസ്സേവ ഹോതിതി.

പാളിം പത്ഥാന തേസം തു, വചനം അപ്പമാണകം;
“തേ സംകിലേസികാ ധമ്മാ, പഹീയിസ്സന്തി” ഇതി ഹി.

പാരോ പാവചനേ ദിട്ഠോ, തസ്മാ ഏവം വദേമസേ;
പച്ചത്തദസ്സനേനേവ, പുരിസത്തയയോജനം.

വചനേഹി യുതം ദീഹി, ഇച്ഛിതബ്ബന്തി നോ രൂചി;
ഭാവേ ക്രിയാപദം നാമ, പാളിയം അതിദുദുസം;
തസ്മാ തഗ്ഗഹണ്ഡൂപായോ, വുത്തോ ഏത്താവതാ മയാതി.

അയം ഭാവസ്സ ക്രിയാപദാനം നിദേസോ.

ഏവം സുദ്ധകത്തുക്രിയാപദാനി ഹേതുകത്തുക്രിയാപദാനി കമ്മുനോ
ക്രിയാപദാനി, ഭാവസ്സ ക്രിയാപദാനി ചാതി ചതുധാ, കമ്മകത്തുക്രിയാപദേഹി
വാ പഞ്ചധാ ഭൂധാതുതോ നിപ്ഫന്നാനി ക്രിയാപദാനി നാനപ്പകാരേന
നിദ്ദിട്ഠാനി, ഏതാനി ലോകിയാനം ഭാവഭേദവസേന വോഹാരഭേദോ ഹോതീതി
ദസ്സനത്ഥം വിസുഃ വിസുഃ വുത്താനി. അത്ഥതോ പന
കമ്മകത്തുഭാവകാരകത്തയവസേന തിവിധാനേവ. ഹേതുകത്താ ഹി
സുദ്ധകത്തുസഞ്ചാതേ കാരകേ തസ്സഞ്ജഭാവതോ സഞ്ജഹമുപഗച്ഛതി, തമാ
കമ്മകത്താ കമ്മകാരകേ, ഭാവോ പന കേവലോ. സോ ഹി
ഗമനപചനലവനാദിവസേനാനേകവിയോപി ക്രിയാസഭാവത്താ ഭേദരഹിതോ
കാരകത്തരോ. ഏവം സന്തേപി ദബ്ബസന്നിസ്സിതത്താ ദബ്ബഭേദേന ഭിജ്ജതി. തേന
പാവചനേ ഭാവവാചകം പദം ബഹുവചനന്തമ്പി ദിസ്സതി. ആഖ്യാതികപദേ
ഭാവകാരകവോഹാരോ നിരുത്തിനയം നിസ്സായ ഗതോ, അത്ഥതോ പന ഭാവസ്സ

കാരകതാ നുപപജ്ജതി. സോ ഹി ന കിഞ്ചി ജനേതി, ന ച ക്രിയായ നിമിത്തം. ക്രിയാനിമിത്തഭാവോയേവ ഹി കാരകലക്ഖണം. ഇതി മുഖ്യതോ വാ ഹേതുതോ വാ ഭാവസ്സ കാരകതാ ന ലബ്ഭതി. ഏവം സന്തേപി സോ കരണമത്തത്താ കാരകം. തഥാ ഹി കരണം കാരോ, ക്രിയാ, തദേവ കാരകന്തി ഭാവസ്സ കാരകതാ ദട്ഠഞ്ച. യസ്മാ പന ക്രിയാനിമിത്തഭാവോയേവ കാരകലക്ഖണം, തസ്മാ നാമികപദേ കാരകലക്ഖണേ ഭാവകാരകന്തി വോഹാരം പഹായ കത്തുകമ്മകരണസമ്പദാനാപാദാനാധികരണാനം ഛരണം വത്ഥുനം കത്തുകാരകകമ്മകാരകന്തിആദി വോഹാരോ കരിയതി വേയ്യാകരണേഹി. ഏവം നിരുത്തിനയം നിസ്സായ വുത്തം ഭാവകാരകഞ്ച ദേവ ച കമ്മകത്തുകാരകാനീതി കാരകത്തയം ഭവതി. തദ്ദീപകഞ്ചാഖ്യാതികപദം തികാരകം.

ഇമമത്ത് ഹി സന്ധായ, വുത്തമാചരിയേഹിപി;
മഹാവേയ്യാകരണേഹി, നിരുത്തിനയദസ്സിഭി.

“യം തികാലം തിപുരിസം, ക്രിയാവാചി തികാരകം;
അതിലിങ്ഗം ദ്വിവചനം, തദാഖ്യാതന്തി വുച്ഛതീ”തി.

ഇയ ഭാവകമ്മേസു അത്തനോപദുപ്പത്തിം കേചി അക്ഖരചിന്തകാ
അവസ്സമിച്ചിത്തി തേസം മതിവിഭാവനത്ഥമഹേഹി ഭാവകമ്മാനം
ക്രിയാപദാനി അത്തനോപദവസേനുദിട്ഠാനി ചേവ നിദിട്ഠാനി ച. സബ്ബാനിപി
പന്നേതാനി തികാരകാനി ക്രിയാപദാനി ക്രിയാപദമാലമിച്ചതാ
പരസ്സപദത്തനോപദവസേന യോജേതബ്ബാനി. പാളിആദീസു ഹി തികാരകാനി
ക്രിയാപദാനി പരസ്സപദത്തനോപദവസേന ദിയാ റിതാനി. സേയ്യമിദം? ഭഗവാ
സാവത്ഥിയം വിഹരതി. സമാധിജ്ഞാനകുസലാ, വന്ദന്തി ലോകനായകം.
മോനം വുച്ചതി ഞാണം. അത്ഥാഭിസമയാ ധീരോ, പണ്ഡിതോതി പവുച്ചതി.
കമം പടിപന്നസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ രൂപം വിഭോതി വിഭവിയുതി. സോ പഹീയിസ്സതി.
പണ്ഡുകമ്ബലേ നിക്ഖിത്തം ഭാസതേ തപതേ. പൂജകോ ലഭതേ പൂജം.
പുത്തകാമാ മിയോ യാചം, ലഭതേ താദിസം സുതം. അസിതോ താദി വുച്ചതേ
സബ്രഹ്മാ. അഗ്ഗിജാദി പുബ്ബേവ ഭൂയതേ. സോ പഹീയേമാപി നോ
പഹീയേമാതി ഏവം ദിയാ റിതാനി. അത്രിദം പാളിവവത്ഥാനം -

തികാരകാനി സബ്ബാനി, ക്രിയാപദാനി പായതോ;
പരസ്തപദയോഗേന, ദിസ്തന്തി പിടകത്തയേ.

അത്തനോപദയുത്താനി, ചുണ്ണിയേസു പദേസു ഹി;
അതീവപ്പാനി ഗാമാസു, പദാനീതി ബഹൂനി തു.

ഗാമാസു ചേവിതരാനി, ചുണ്ണിയേസു പദേസു ച;
സുബഹുനേവ ഹുത്ഥാന, ദിസ്സന്തീതി പകാസയേ.

പദാനം നിദേശോ പനതി അന്തിആദീനം തേസം തേസം
 വചനാനമനുരൂപേന യോജേതബ്ധോ. ഏവം തികാരകക്രിയാപദാനി സരൂപതോ
 വവത്മാനതോ നിദേശതോ ച വേദിതബ്ധാനി.

ഇദാനി നോപസഗ്ഗാകമ്മികാദിവസേന ഭവതിസ്സ ധാതുസ്സ വിനിച്ഛയം വദാമ

നോപസഗ്ഗാ അകമ്മാ ച, സോപസഗ്ഗാ അകമ്മികാ;
സോപസഗ്ഗാ സകമ്മാ ച, ഇതി ഭൂതി വിഭാവതാ.

ഇദം തു വചനം “ധമ്മ-ഭൂതോ ഭൂതാ”തിആദിസു;
പത്താനുഭവനത്ഥം മേ, വിവജ്ജേതാ ഉദീരിതം.

ഏതേന പന അത്ഥേന, നോപസഗ്ഗസകമ്മികം;
ഗഹേത്വാ ചതുധാ ഹോതി, ഇതി നേയ്യം വിസേസതോ.

നോപസഗ്ഗാ അകമ്മാ ച, സോപസഗ്ഗാ അകമ്മികാ;
ഭൂധാതു കാരിതേ സന്തേ, ഏകകമ്മാ ഭവന്തി ഹി.

“ഭാവേതി കൂസലം ധമ്മം, വിഭാവേതീ”തിമാനിയ;
ദസ്സേതബ്ബാനി വിഞ്ഠുഹി, സാസനഞ്ഠുഹി സാസനേ.

സോപസഗ്ഗാ സകമ്മാ തു, കാരിതപ്പച്ചയേ സതി;
ദികമ്മായേവ ഹോതീതി, ഞാതബ്ബം വിഞ്ഠുനാ കഥം.

അഭിഭാവേന്തി പുരിസാ, പുരിസേ പാണജാതികം;
അനുഭാവേതി പുരിസോ, സമ്പത്തിം പുരിസം ഇതി.

ഇദം സകമ്മകം നാമ, അകമ്മകമിദം ഇതി;
കഥമമ്ഹേഹി ഞാതബ്ബം, വിത്ഥാരേന വദേമ നോ.

വിത്ഥാരേനേവ കിം വത്തും, സക്കോമി ഏകദേസതോ;
കഥയിസ്സാമി സക്കച്ചം, വദതോ മേ നിബ്ബാധഥ.

ആഖ്യാതികപദം നാമ, ദുവിധം സമുദീരിതം;
സകമ്മകമകമ്മബ്ബ, ഇതി വിഞ്ഠു വിഭാവയേ.

തത്ര യസ്സ പയോഗമ്ഹി, പദസ്സ കത്തുനാ ക്രിയാ;
നിപ്ഫാദിതാ വിനാ കമ്മം, ന ഹോതി തം സകമ്മകം.

“പചതീ”തി ഹി വുത്തേ തു, യേന കേനചി ജന്തുനാ;
ഓദനം വാ പനഞ്ഠം വാ, കിഞ്ചി വത്ഥുന്തി ഞായതി.

യസ്സ പന പയോഗമ്ഹി, കമ്മേന രഹിതാ ക്രിയാ;
പദസ്സ ഞായതേ ഏതം, അകമ്മകന്തി തീരയേ.

“തിട്ഠതി ദേവദത്തോ”തി, വുത്തേ കേനചി ജന്തുനാ;
ഠാനംവ ബുദ്ധിവിസയോ, കമ്മഭൂതം ന കിഞ്ചിപി.

സകമ്മകപദം തത്ഥ, കത്താരം കമ്മമേവ ച;
പകാസേതി യമായോഗ-മിതി വിഞ്ഠു വിഭാവയേ.

“ഓദനം പചതി പോസോ, ഓദനോ പച്ചതേ സയം”;
ഇച്ചുദാഹരണാ നേയോ, അവുത്തേപി അയം നയോ.

അകമ്മകപദം നാമ, കത്താരം ഭാവമേവ ച;
യഥാരഹം പകാസേതി, ഇതി യീരോപലക്വയേ.

കത്താരം “തിട്ഠതി” ചുത്ര, സൂചേതി ഭാവനാമകം;
“ഉപട്ഠിയതി” ഇച്ചുത്ര, അവുത്തേപി അയം നയോ.

ഏവം സകമ്മകാകമ്മം, ഞത്യാ യോജേയു ബുദ്ധിമാ;
തികമ്മകഞ്ച ജാനേയു, കരാദോ കാരിതേ സതി.

“സുവണ്ണം കടകം പോസോ, കാരേതി പുരിസ”ന്തി ച;
“പുരിസോ പുരിസേ ഗാമം, രഥം വാഹേതി” ഇച്ചപി.

ഏതഥ ഭവതിയാതുമ്ഹി, നയോ ഏസോ ന ലബ്ഭതി;
തസ്മാ ദികമ്മകഞ്ഞേവ, പദമേതഥ വിഭാവിതം.

ഏദിസോ ച നയോ നാമ, പാളിയം തു ന ദിസ്സതി;
ഏകച്ചാനം മതേനേവ, മയാ ഏവം പകാസിതോ.

ഏതഥ ച “തമേനം രാജാ, വിവിധാ കമ്മകാരണാ;
കാരാപേതീ”തി യോ പാഠോ, നിദ്രേസേ തം സുനിദ്രിസേ.

“മനുസ്സേഹീ”തി ആഹരിത്വാ, പാഠസേസം സുമേധസോ;
“സുനഖേഹിപി ഖാദാപേന്തി”, ഇതി പാഠസ്സ ദസ്സനാ.

ഏതം നയം വിദു ഞത്യാ, യോജേ പാഠാനുരൂപതോ;
“സുവണ്ണം കടകം പോസോ, കാരേതി പുരിസേനി”തി.

വികരണപ്പച്ചയാവ, വുത്താ ഏതഥ സരൂപതോ;
സഗണേ സഗണേ തേസം, വുത്തിം ദീപേതുമേവ ച.

“അസ്ഥിം ഗണേ അയം ധാതു, ഹോതീ”തി തേഹി വിഞ്ഞുനോ;
വിഞ്ഞാപേതുഞ്ച അഞ്ഞേഹി, ഞാപനാ പച്ചയേഹി ന.

തഥാ ഹി ഭാവകമ്മേസു, വിഹിതോ പച്ചയോ തു യോ;
അട്ഠവിധേപി ധാതുനം, ഗണസ്ഥിം സമ്പവത്തതി.

ഭൂധാതുജേസു രൂപേസു, അസമ്മോഹായ സോതുനം;
നാനാവിധോ നയോ ഏവം, മയാ ഏതഥ പകാസിതോ.

യേ ലോകേ അപ്പയുത്താ വിവിധവികരണാഖ്യാതസദ്ദേസ്യചേരകാ,
തേ പത്യാഖ്യാതസദ്ദേ അവിഗതവിമതീ ഹോന്തി ഞാണീപി തസ്മാ;
അച്ചന്തഞ്ഞേവ യീരോ സപരഹിതരതോ സാസനേ ദജ്ഘപേമോ,
യോഗം തേസം പയോഗേ പടുതരമതിതം പത്ഥയാനോ കരേയു.

ഇതി നവങ്ഗേ സാട്ഠകഥേ പിടകത്തയേ ബൃഹ്സപഥഗതീസു

വിത്തൂനം കോസല്ലത്തായ കതേ സദുനീതിപ്പകരണേ
സവികരണാഖ്യാതവിഭാഗോ നാമ
പഠമോ പരിച്ഛേദോ.

൨. ഭവതിക്രിയാപദമാലാവിഭാഗ

ഇതോ പരം പവക്ഖാമി, സോതൂനം മതിവഡ്ഡനം;
ക്രിയാപദക്കമം നാമ, വിഭത്താദീനി ദീപയം.

തത്ര ആഖ്യാതികസ്സ ക്രിയാലക്ഖണത്തസൂചികാ ത്യാദയോ വിഭത്തിയോ,
താ അട്ഠവിധാ
വത്തമാനാപഞ്ചമീസത്തമീപരോക്ഖാഹിയുത്തനജ്ജതനീഭവിസ്സന്തി
കാലാതിപത്തിവസേന.

തത്ഥതി അന്തി, സി മ, മി മ, തേ അന്തേ, സേ വ്ഹേ, ഏ മ്ഹേ ഇച്ചേതാ
വത്തമാനാവിഭത്തിയോ നാമ.

തു അന്തു, ഹി മ, മി മ, തം അന്തം, സു വ്ഹോ, ഏ ആമസേ ഇച്ചേതാ
പഞ്ചമീവിഭത്തിയോ നാമ.

ഏയ്യ ഏയ്യും, ഏയ്യാസി ഏയ്യാമ, ഏയ്യാമി ഏയ്യാമ, ഏമ ഏരം, ഏമോ
ഏയ്യാവ്ഹോ, ഏയ്യം ഏയ്യാമ്ഹേ ഇച്ചേതാ സത്തമീവിഭത്തിയോ നാമ.

അ ഉ, ഏ ത്ഥ, അം മ്ഹ, ത്ഥ രേ, ത്ഥോ വ്ഹോ, ഇം മ്ഹേ ഇച്ചേതാ
പരോക്ഖാവിഭത്തിയോ നാമ.

ആ ഊ, ഓ ത്ഥ, അം മ്ഹാ, ത്ഥ ത്ഥും, സേ വ്ഹം, ഇം മ്ഹസേ ഇച്ചേതാ
ഹിയുത്തനീവിഭത്തിയോ നാമ.

ഈ ഉം, ഓ ത്ഥ, ഇം മ്ഹാ, ആ ഊ, സേ വ്ഹം, അം മ്ഹേ ഇച്ചേതാ
അജ്ജതനീവിഭത്തിയോ നാമ.

സ്സതി സ്സന്തി, സ്സസി സ്സഥ, സ്സാമി സ്സാമ, സ്സതേ സ്സന്തേ, സ്സസേ സ്സവ്ഹേ, സ്സം
സ്സാമഹേ ഇച്ചേതാ ഭവിസ്സന്തിവിഭത്തിയോ നാമ.

സ്സാ സ്സംസു, സ്സേ സ്സഥ, സ്സം സ്സാമ്ഹാ, സ്സഥ സ്സിസു, സ്സസേ സ്സവ്ഹേ, സ്സിം
സ്സാമഹസേ ഇച്ചേതാ കാലാതിപത്തിവിഭത്തിയോ നാമ.

സബ്ബാസമേതാസം വിഭത്തിനം യാനി യാനി പുബ്ബകാനി ഛര പദാനി, താനി
താനി പരസ്സപദാനി നാമ. യാനി യാനി പന പരാനി ഛര പദാനി, താനി താനി
അത്തനോപദാനി നാമ. തത്ഥ പരസ്സപദാനി വത്തമാനാ ഛര, പഞ്ചമിയോ ഛര,
സത്തമിയോ ഛര, പരോക്ഖാ ഛര, ഹിയുത്തനിയോ ഛര, അജ്ജതനിയോ ഛര,
ഭവിസ്സന്തിയോ ഛര, കാലാതിപത്തിയോ ഛരാതി അട്ഠചത്താലീസവിധാനി
ഹോന്തി, തഥാ ഇതരാനി, സബ്ബാനി താനി പിണ്ഡിതാനി ഛരണവുതിവിധാനി.

പരസ്സപദാനമത്തനോപദാനഞ്ച ദേവ ദേവ പദാനി പഠമമജ്ജിമുത്തമപുരിസാ
നാമ. തേ വത്തമാനാദീസു ചത്താരോ ചത്താരോ, അട്ഠന്നം വിഭത്തിനം
വസേന ദ്വത്തിംസ, പിണ്ഡിതാനി പരിമാണാനേവ.

ദീസു ദീസു പദേസു പഠമം പഠമം ഏകവചനം, ദുതിയം ദുതിയം ബഹുവചനം.

തത്ര വത്തമാനവിഭത്തിനന്തി അന്തി, സി മ, മി മ ഇച്ചേതാനി പരസ്സപദാനി. തേ അന്തേ, സേ വ്ഹേ, ഏ മ്ഹേ ഇച്ചേതാനി അത്തനോപദാനി. പരസ്സപദത്തനോപദേസുപിതി അന്തി ഇതി പഠമപുരിസാ, സിമ ഇതി മജ്ജിമപുരിസാ, മി മ ഇതി ഉത്തമപുരിസാ, തേ അന്തേ ഇതി പഠമപുരിസാ, സേ വ്ഹേ ഇതി മജ്ജിമപുരിസാ, ഏ മ്ഹേ ഇതി ഉത്തമപുരിസാ.

പഠമമജ്ജിമുത്തമപുരിസേസുപി തി-ഇതി ഏകവചനം, അന്തി-ഇതി ബഹുവചനത്തി ഏവം ഏകവചനബഹുവചനാനി കമതോ തേയ്യാനി. ഏവം സേസാസു വിഭത്തിസു പരസ്സപദത്തനോപദപഠമമജ്ജിമുത്തമപുരിസേകവചനബഹുവചനാനി തേയ്യാനി.

തത്ത്വ വിഭത്തിതി കേനട്ഠേന വിഭത്തി? കാലാദിവസേന ധാത്വത്വം വിഭജ്ജിതീതി വിഭത്തി, സ്യാദീഹി നാമികവിഭത്തിഹി സഹ സബ്ബസംഗാഹകവസേന പന സകത്വപരത്വാദിഭേദേ അത്ത്വേ വിഭജ്ജിതീതി വിഭത്തി, കമ്മാദയോ വാ കാരകേ ഏകവചനബഹുവചനവസേന വിഭജ്ജിതീതി വിഭത്തി, വിഭജ്ജിതബ്ബാ ഞാണേനാതിപി വിഭത്തി, വിഭജ്ജന്തി അത്ത്വേ ഏതായാതിപി വിഭത്തി, അഥ വാ സതിപി ജിനസാസനേ അവിഭത്തികനിദേശേ സബ്ബേന സബ്ബം വിഭത്തിഹി വിനാ അത്ത്വസ്സാ'നിദിസിതബ്ബതോ വിസേസേന വിവിധേന വാ ആകാരേന ഭജന്തി സേവന്തി നം പണ്ഡിതാതിപി വിഭത്തി. തത്ത്വ അവിഭത്തികനിദേശലക്ഖണം വദാമ സഹ പയോഗനിദസ്സനാദീഹി.

അവിഭത്തികനിദേശോ, നാമികേസുപലബ്ധി;
നാഖ്യാതേസൂതി വിത്തേയ്യ-മിദമേത്വ നിദസ്സനം.

നിഗ്രോധോവ മഹാരുകുഖോ, മേര വാദാനമുത്തമോ;
അനുനം അനധികഞ്ച, കേവലം ജിനസാസനം.

തത്ര മേര-ഇതി അവിഭത്തികോ നിദേശോ, മേരാനം അയന്തി മേരോ. കോ സോ? വാദോ. മേരവാദോ അത്തേസം വാദാനം ഉത്തമോതി അയമത്ത്വോ വേദിതബ്ബോ.

“കായോ തേ സബ്ബ സോവണ്ണോ”, ഇച്ചാദിമ്ഹിപി നാമികേ;
അവിഭത്തികനിദേശോ, ഗഹേതബ്ബോ നയത്തുനാ.

അവിഭത്തികനിദേശോ, നന്ധാഖ്യാതേപി ദിസ്സതി;
“ഭോ ഖാദ പിവ”ഇച്ചത്ര, വദേ യോ കോചി ചോദകോ.

യദി ഏവം മതേനസ്സ, ഭവേയ്യ അവിഭത്തികം;
“ഭിക്ഖു, ഭോ പുരിസി”ച്ചാദി, പദമ്പി, ന ഹിദം തഥാ.

“ഭിക്ഖു, ഭോ പുരിസി”ച്ചാദി, സിഗ ലോപേന വുച്ചതി;
തഥാ “ഖാദാ”തിആദീനി, ഹി ലോപേന പവുച്ചരേ.

ഏവം അവിഭക്തികനിദേശോ ആഖ്യാതേസു ന ലബ്ധി, നാമേസുയേവ ലബ്ധി. തത്രാപി “അട് ച പുഗ്ഗല ധമ്മദസാ തേ”തി ഏതമ ഛന്ദസേന പുഗ്ഗല ഇതി രസ്സകരണം ദട്ഠം, ന “കകുസന്ധ കോണാഗമനോ ച കസ്സപോ”തി ഏതമ കകുസന്ധ ഇതി അവിഭക്തികനിദേശോ വിയ അവിഭക്തികനിദേശോ ദട്ഠം. “ഭിക്ഖു നിസിന്നേ മാതുഗാമോ ഉപനിസിന്നോ വാ ഹോതി ഉപനിപന്നോ വാ”തി ഏതമ പന ഭിക്ഖുതി ഇദം ഭിക്ഖുമഹിതി വത്തബ്ബത്ഥത്താ ഭുമ്മേ പച്ചത്തന്തിപി അദിട്ഠവിഭക്തികനിദേശോതിപി വത്തും യുജ്ജതി. തത്ഥ പന ഛന്ദസേന കതരസ്സത്താ താനി പദാനി അവിഭക്തികനിദേശപക്ഖമ്പി ഭജന്തിതി വത്തും ന യുജ്ജതി.

തത്ഥ പരസ്സപദാനീതി പരസ്സ അത്ഥഭൂതാനി പദാനി പരസ്സപദാനി. ഏതമുത്തമപുരിസേസു അത്തനോ അത്ഥേസുപി അത്തനോപദവോഹാരോ ന കരിയതി.

കിഞ്ചാപി അത്തനോ അത്ഥാ, പുരിസാ ഉത്തമവഹായാ;
തമാപി ഇതരേസാന-മുസ്സന്നത്താവ തബ്ബസാ;
തബ്ബോഹാരോ ഇമേസാനം, പോരാണേഹി നിരോപിതോ.

അത്തനോപദാനീതി അത്തനോ അത്ഥഭൂതാനി പദാനി അത്തനോപദാനി. ഏതമ പന പഠമമജ്ജിമപുരിസേസു പരസ്സത്ഥേസുപി പരസ്സപദവോഹാരോ ന കരിയതി.

പഠമമജ്ജിമ ചേതേ, പരസ്സത്ഥാ തമാപി ച;
ഇതരേസം നിരുത്ഠഹത്താ, തബ്ബോഹാരസ്സ സച്ചതോ.

ഇമസ്സ പനിമേസാനം, പുബ്ബവോഹാരതായ ച;
തമാ സങ്കരദോസസ്സ, ഹരണത്ഥായ സോ അയം;
അത്തനോപദവോഹാരോ, ഏസമാരോപിതോ ധുവം.

പരസ്സപദസത്താദി-സത്തായോ ബഹുകാ ഇധ;
പോരാണേഹി കത്തത്താ, സത്താ പോരാണികാ മതാ.

തസ്മാ ഇധ പഠമപുരിസാദീനം തിണ്ണം പുരിസാനം വചനത്ഥം ന പരിയേസാമ. രൂത്ഠഹിയാ ഹി പോരാണേഹി ത്യാദീനം പുരിസസത്താ വിഹിതാ.

ഏകവചനബഹുവചനേസു പന ഏകസ്സത്ഥസ്സ വചനം ഏകവചനം. ബഹുനമത്ഥാനം വചനം ബഹുവചനം. അഥ വാ ബഹുത്തേപി സതി സമുദായവസേന ജാതിവസേന വാ ചിത്തേന സമ്പിണ്ഡേതാ ഏകീകതസ്സത്ഥസ്സ ഏകസ്സ വിയ വചനമ്പി ഏകവചനം, ബഹുത്തേ നിസ്സിതസ്സ നിസ്സയവോഹാരേന വുത്തസ്സ നിസ്സയവസേന ഏകസ്സ വിയ വചനമ്പി ഏകവചനം, ഏകത്തലക്ഖണേന ബവഹത്ഥാനം ഏകവചനം വിയ വചനമ്പി ഏകവചനം. അബഹുത്തേപി സതി അത്തഗരുകാരാപരിച്ഛേദമാതികാനുസന്ധിനയപുച്ഛാസഭാഗപുച്ഛചിത്ത-സമായോഗപുച്ഛാശ്ചരമണവസേന ഏകത്ഥസ്സ ബഹുനം വിയ വചനം

ബഹുവചനം, തമാ യേ യേ ബഹവോ
തന്നിവാസതംപുത്തസഞ്ചാതസ്തേകസ്തത്സു രൂപീവസേന ബഹുനം വിയ
വചനസി ബഹുവചനം, ഏകസ്തത്സു അത്തേനതേന ഏകാഭിധാനവസേന
ബഹുനം വിയ വചനസി ബഹുവചനം, ഏകസ്തത്സു നിസ്സിതവസേന
ബഹുനം വിയ വചനസി ബഹുവചനം, ഏകസ്തത്സു
ആരമ്മണഭേദകിച്ചഭേദവസേന ബഹുനം വിയ വചനസി ബഹുവചനം.
ഏവമിമേഹി ആകാരേഹി ഏകമ്ഹി വത്തഞ്ചേ, ഏകമ്ഹി വിയ ച
വത്തഞ്ചേ ഏകവചനം, ബഹുമ്ഹി വത്തഞ്ചേ, ബഹുമ്ഹി വിയ ച വത്തഞ്ചേ
ബഹുവചനം ഹോതീതി ദട്ഠം. പൃഥുവചനം, അനേകവചനന്തി ച ഇമസ്സേവ
നാമം.

വചനേസു അയം അത്ഥോ, നാമാഖ്യാതവിഭത്തിനം;
വസേന അധിഗന്തഞ്ചോ, സാസനത്ഥഗവേസിനാ.

തസ്മാ തദത്ഥവിത്താപനത്ഥം ഇധ നാമികപയോഗേഹി
സഹോവാഖ്യാതപയോഗേ പവക്ഖാമ - “രാജാ ആഗച്ഛതി, സഹായോ മേ
ആഗച്ഛതി, ഏകം ചിത്ത” മിച്ചേവമാദയോ ഏകസ്തത്സു ഏകവചനപയോഗാ.
“രാജാനോ ആഗച്ഛന്തി, സഹായാ മേ ആഗച്ഛന്തി, ന മേ ദേസ്സാ ഉഭോ പുത്താ,
ഭേ തീണി” ഇച്ചേവമാദയോ ബവ്ഹത്ഥാനം ബഹുവചനപയോഗാ.

“സാ സേനാ മഹതീ ആസി, ബഹുജ്ജനോ പസന്നോസി, സഞ്ചോ തം ജനോ
ഓജിനായതു, ഇത്ഥിഗുമ്പസ്സ പവരാ, ബുദ്ധസ്സാഹം വത്ഥയുഗം അദാസിം,
ദധം വോ ഭിക്ഖവേ ദേസേസ്സാമി, പേമം മഹന്തം രതനത്തയസ്സ, കരേ
പസാദഞ്ച നരോ അവസ്സം, ഭിക്ഖുസഞ്ചോ, ബലകായോ, ദേവനികായോ,
അരിയഗണോ”- ഇച്ചേവമാദയോ, “ദികം തിക”മിച്ചാദയോ ച സമുദായവസേന
ബവ്ഹത്ഥാനം ഏകവചനപയോഗാ.

കത്ഥചി പന ഞ്ഞിസേസു റാനേസു ബഹുവചനപയോഗാപി ദിസ്സന്തി. തമാ
ഹി “പൂജിതാ ഞാതിസഞ്ചേഹി, ദേവകായാ സമാഗതാ, സഞ്ചേതേ
ദേവനികായാ, ഭേ ദേവസഞ്ചാ, തീണി ദുകാനി, ചത്താരി നവകാനി”
ഇച്ചേവമാദയോ പയോഗാപി ദിസ്സന്തി. ഇമേ ഏകവചനവസേന വത്തഞ്ചസ്സ
സമുദായസ്സ ബഹുസമുദായവസേന ബഹുവചനപയോഗാതി ഗഹേതഞ്ചാ,
സഞ്ചയ്ഹമാനാ ച ബവ്ഹത്ഥബഹുവചനേ സഞ്ചഹം ഗച്ഛന്തി വിസുന്ധേവ
വാ, തസ്മാ ബഹുസമുദായാപേക്ഖബഹുവചനന്തി ഏതേസം നാമം
വേദിതഞ്ചം.

“പാണം ന ഹനേ, സസ്സോ സമ്പജ്ജതി” ഇച്ചേവമാദയോ ജാതിവസേന
ബവ്ഹത്ഥാനം ഏകവചനപയോഗാ, തബ്ഭാവസാമത്തേന ബവ്ഹത്ഥാനം
ഏകവചനപയോഗാതിപി വത്തും വട്ടതി.

“നാഗം രട്ഠസ്സ പൂജിതം, സാവത്ഥീ സദ്ധാ അഹോസി പസന്നാ”
ഇച്ചേവമാദയോ നിസ്സയവസേന പവത്താനം നിസ്സയവോഹാരേന
വുത്താനമേകവചനപയോഗാ.

“തിലക്ഖണം, കുസലാകുസലം, വിത്താണപച്ചയാ നാമരൂപം,
നാമരൂപപച്ചയാ സളായതനം, ധമ്മവിനയോ, ചിത്തസേനോ ച ഗന്ധഞ്ചോ,

നതിയാ അസതി ആഗതിഗതി ന ഹോതി, ആഗതിഗതിയാ അസതി
ചുതുപപാതോ ന ഹോതി” ഇച്ചേവമാദയോ ഏകത്തലക്ഖണേ ബവ്ഹത്ഥാനം
ഏകവചനപയോഗാ.

“ഏവം മയം ഗണ്ഹാമ, അമ്ഹാകം പകതി, പധാനന്തി വോ മേഘിയ
വദമാനം കിന്തി വദേയ്യാമ” ഇച്ചേവമാദയോ ഏകസ്സത്ഥസ്സ അത്തവസേന
ബഹുവചനപയോഗാ.

“തേ മനുസ്സാ തം ഭിക്ഖും ഏതദവോചും ‘ഭുണ്ജമ ഭന്തേ’തി, അഹം
മനുസ്സേസു മനുസ്സഭൂതാ, അബ്ഭാഗതാനാ’സനകം അദാസിം” ഇച്ചേവമാദയോ
ഏകസ്സത്ഥസ്സ ഗരുകാരവസേന ബഹുവചനപയോഗാ.

“അപ്പച്ചയാ ധമ്മാ, അസങ്ഖതാ ധമ്മാ” ഇച്ചേവമാദയോ ഏകസ്സത്ഥസ്സ
അപരിച്ഛേദവസേന ബഹുവചനപയോഗാ, അനിയമിതസങ്ഖാവസേന
ബഹുവചനപയോഗാ വാ.

കേചി പന “ദേസനാസോതപാതവസേന ബഹുവചനപയോഗാ”തിപി വദന്തി,
തം ന ഗഹേതബ്ബം. ന ഹി തമാഗതോ സതിസമ്പജ്ഞതരഹിതോ ധമ്മം ദേസേതി,
യുത്തി ച ന ദിസ്സതി “മാതികായം പുച്ഛായം വിസ്സജ്ജനേ ചാതി തീസുപി
ഠാനേസു അപ്പച്ചയാദിധമ്മേ ദേസേന്തോ സത്ഥാ പുനപ്പുനം ബഹുവചനവസേന
ദേസനാസോതേ പതിത്വാ ധമ്മം ദേസേതീ”തി.

“കതമേ ധമ്മാ അപ്പച്ചയാ” ഇച്ചേവമാദയോ ഏകസ്സത്ഥസ്സ
മാതികാനുസന്ധിനയേന ബഹുവചനപയോഗാ.

“ഇമേ ധമ്മാ അപ്പച്ചയാ” ഇച്ചേവമാദയോ ഏകസ്സത്ഥസ്സ
പുച്ഛാനുസന്ധിനയേന ബഹുവചനപയോഗാ.

“കതമേ ധമ്മാ നോ പരാമാസാ, തേ ധമ്മേ ഠപേത്വാ അവസേസാ
കുസലാകുസലാബ്ധാകതാ ധമ്മാ” ഇച്ചേവമാദയോ ഏകസ്സത്ഥസ്സ പുച്ഛാസഭാഗേന
ബഹുവചനപയോഗാ.

“അത്ഥി ഭിക്ഖവേ അഞ്ഞേവ ധമ്മാ ഗമ്ഭീരാ ദുദുസാ ദുരനുബോധാ സന്താ
പണീതാ അതക്കാവചരാ നിപുണാ പണ്ഡിതവേദനീയാ, യേ തമാഗതോ സയം
അഭിഞ്ഞാ സച്ഛികത്വാ പവേദേതീ”തി അയമേകസ്സത്ഥസ്സ
പുമുചിത്തസമാധോഗപുമുആരമ്മണവസേന ബഹുവചനപയോഗോ.

“ഏകം സമയം ഭഗവാ സക്കേസു വിഹരതി കപിലവത്സുസ്ഥിം മഹാവനേ,

സന്തി പുത്താ വിദേഹാനം, ദീഘാവു രട്ഠവഡ്ഡനോ;
തേ രജ്ജം കാരയിസ്സന്തി, മിഥിലായം പജാപതി” -

ഇച്ചേവമാദയോ സദാ യേ യേ ബഹവോ,
തന്നിവാസതംപുത്തസങ്ഖാതസ്സേകത്ഥസ്സ രൂഢ്ഠഹീവസേന ബഹുവചനപയോഗാ.

“സാരിപുത്തമോഗ്ഗല്ലാനേ ആമന്തേസി ‘ഗച്ഛഥ തുമ്ഹേ സാരിപുത്താ
കീടാഗിരിം ഗത്വാ അസ്സജിപുനബ്ബസുകാനം ഭിക്ഖുനം കീടാഗിരിസ്ഥാ

പഞ്ചാജനീയകമ്മം കരോമ, തുമ്പാകം ഏതേ സദ്ധിവിഹാരിനോ'തി", "കച്ചി വോ കുലപുത്താ, ഏമ ബൃഗ്ഘാ നിവത്തവ്ഹോ" ഇച്ചേവമാദയോ ഏകസ്സത്ഥസ്സ അഞ്ഞേനത്ഥേന ഏകാഭിധാനവസേന ബഹുവചനപയോഗാ.

“മഞ്ചാ ഉക്കുട്ഠിം കരോന്തി” ഇച്ചേവമാദയോ ഏകസ്സത്ഥസ്സ നിസ്സിതവസേന ബഹുവചനപയോഗാ.

“ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ”തി അയമാരമ്മണഭേദേന ഏകസ്സത്ഥസ്സ ബഹുവചനപയോഗോ.

“ചത്താരോ സമ്മപ്പധാനാ”തി അയം പന കിച്ചഭേദേന ഏകസ്സത്ഥസ്സ ബഹുവചനപയോഗോ.

തത്ഥ ഏകത്ഥേകവചനം, സമുദായാപേക്ഖേകവചനം, ജാത്യാപേക്ഖേകവചനം, തന്നിസ്സയാപേക്ഖേകവചനം, ഏകത്തലക്ഖണേകവചനന്തി പഞ്ചവിധം ഏകവചനം ഭവതി. ഏതഥ പന ജാത്യാപേക്ഖേകവചനം അത്ഥതോ സാമത്താപേക്ഖേകവചനമേവാതി ദട്ഠം.

ബവ്ഹത്ഥബഹുവചനം, ബഹുസമുദായാപേക്ഖബഹുവചനം, അത്തബഹുവചനം, ഗരുകാരബഹുവചനം, അപരിച്ഛേദബഹുവചനം, മാതികാനുസന്ധിനയബഹുവചനം, പൂച്ഛാനുസന്ധിനയബഹുവചനം, പൂച്ഛാസഭാഗബഹുവചനം, പൂമുചിത്തസമായോഗപൂമുആരമ്മണബഹുവചനം, തന്നിവാസബഹുവചനം, തംപുത്തബഹുവചനം, ഏകാഭിധാനബഹുവചനം, തന്നിസ്സിതാപേക്ഖബഹുവചനം , ആരമ്മണഭേദബഹുവചനം, കിച്ചഭേദബഹുവചനന്തി പന്നരസവിധം ബഹുവചനം ഭവതി. ഇച്ചേവം വീസയാ സബ്ബാനി ഏകവചനബഹുവചനാനി സങ്ഗഹിതാനി. അത്രിദം പാളിവവത്ഥാനം -

ഏകത്ഥേ ദേകവചന-ഞ്ചിതരസ്ഥിതരന്വി ച;
സമുദായജാതിഏകത്ത-ലക്ഖണേകവചോപി ച;
സാട്ഠകഥേ പിടകമ്ഹി, പാഠേ പായേന ദിസ്സരേ.

ഗരുമ്ഹി ചത്തന്തേകസ്ഥിം, ബഹുവചനകം പന;
പാളിയം അപ്പകം അട്ഠ-കമാടീകാസു തം ബഹും.

തഥാ ഹി ബഹുകം ദേക-വചനംയേവ പാളിയം;
ഗരുമ്ഹി ചത്തന്തേകസ്ഥിം, ഇദമേത്ഥ നിദസ്സനം.

“നമോ തേ പുരിസാജ്ഞേ, നമോ തേ പുരിസുത്തമേ;
തവ സാസനമാഗമ്മ, പത്തോമ്ഹി അമതം പദം”.

ഇച്ചേവമാദയോ പാഠാ, ബഹുധാ ജിനസാസനേ;
ദിസ്സന്തിതി വിജാനേയ, വിദാ അക്ഖരചിന്തകോ.

സാതിസയം ഗരുകാരാ-രഹസ്സാപി മഹേസിനോ;
ഏകവചനയോഗേന, നിദേസോ ദിസ്സതേ യതോ.

തതോ വോഹാരകുസലോ, കരേയുത്ഥാനുരൂപതോ;
ഏകവചനയോഗം വാ, ഇതരം വാ സുമേധസോ.

പായേന തന്നിവാസമ്ഹി, ബഹുവചനകം റിതം;
തംപുത്തേ അപ്പകം തന്നി-സ്തയേകവചനമി ച.

പുമുചിത്താപരിച്ഛേദ-മാതികാസന്ധിആദിസു;
ബഹുവചനകഞ്ചാപി, അപ്പകന്തി പകാസയേ.

ഏകാഭിധാനതോ കിച്ചാ, തമാ ഗോചരതോപി ച;
ബഹുവചനകം തന്നി-സ്തിതാപേക്ഖഞ്ച അപ്പകം.

ഇച്ചേവം സപ്പയോഗം തു, ഞ്ഞാന വചനദ്വയം;
കാതഞ്ചോ പന വോഹാരോ, യമാപാളി വിഭാവിനാ.

ഇദാനി കാലാദിവസേന ആഖ്യാതപ്പവത്തിം ദീപയിസ്സാമ -
കാലകാരകപുരിസപരിദീപകം ക്രിയാലക്ഖണം ആഖ്യാതികം. തത്ര കാലന്തി
അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്നവസേന തയോ കാലാ,
അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്നാണത്തിപരികപ്പകാലാതിപത്തിവസേന പന ഛര, തേ
ഏകേകാ തിപുരിസകാ.

വുത്തപ്പകാരകാലേസു, യദിദം വത്തതേ യതോ;
ആഖ്യാതികം തതോ തസ്സ, കാലദീപനതാ മതാ.

കാരകന്തി കമ്മകത്തുഭാവാ. തേ ഹി ഉപചാരമുഖ്യസഭാവവസേന
കരോന്തി കരണന്തി ച “കാരകാ”തി വുച്ചന്തി. തേവ യമാക്കമം ക്രിയാനിമിത്ത
തംസാധക തംസഭാവാതി വേദിതഞ്ചാ.

കമ്മം കത്താ ച ഭാവോ ച, ഇച്ചേവം കാരകാ തിയാ;
വിഭത്തിപച്ചയാ ഏത്ഥ, വുത്താ നാഞ്ഞത്ര സച്ചതോ.

“പരിഭവിയുതി”ച്ചാദീ, കമ്മേ സിജ്ജന്തി കാരകേ;
“സമ്ഭവതീ”തിആദീനി, സിജ്ജന്തരേ കത്തുകാരകേ.

“വിഭവിയുതി”ഇച്ചാദീ, ഭാവേ സിജ്ജന്തി കാരകേ;
തിവിധേസേവമേതേസു, വിഭത്തിപച്ചയാ മതാ.

കാരകത്തയമുത്തം യം, ആഖ്യാതം നത്ഥി സഞ്ചസോ;
തസ്മാ തദ്ദീപനത്തമി, തസ്സാഖ്യാതസ്സ ഭാസിതം.

കാരകത്തം തു ഭാവസ്സ, സചേപി ന സമീരിതം;
കാരകലക്ഖണേ തേന, ഭാവേന ച അവത്ഥുനാ.

ക്രിയാനിപ്ഫത്തി നത്ഥീതി, യുത്തിതോപി ച നത്ഥി തം;
തമാപാഖ്യാതികേ തസ്സ, തഞ്ചോഹാരോ നിരുത്തിയം;
പതിട്ഠിതനയോവാതി, മത്ഥാ അമ്ഹേഹി ഭാസിതോ.

പുരിസോതി ഏകവചനബഹുവചനകാ പഠമജ്ജിമുത്തമപുരിസാ. തത്ത്വ പഠമപുരിസോ ആഖ്യാതപദേന തുല്യാധികരണേ സാധകവാചകേ വാ കമ്മവാചകേ വാ തുമ്ഹാ'മ്ഹസദുവജ്ജിതേ പച്ചത്തവചനഭൂതേ നാമമ്ഹി “അഭിനീഹാരോ സമിജ്ജിതതി, ബോധി വുച്ചതി ചതുസു മഗ്ഗേസുണാണ”ന്തിആദിസു വിയ പയുജ്ജമാനേപി, തട്ഠാനിയത്തേ സതി “ഭാസതി വാ കരോതി വാ, പീളിയക്ഖോതി മം വിദു, വുച്ചതീതി വചന”ന്തിആദിസു വിയ അപ്പയുജ്ജമാനേപി സബ്ബാതുഹി പരോ ഹോതി. കത്ഥചി പന പാളിപ്പദേസേ നാമസ്സ അപ്പയുത്തത്താ പഠമപുരിസപയോഗത്ഥോ ദുരനുബോധോ ഭവതി, യഥാ “ദുക്ഖം തേ വേദയിസ്സാമി, തത്ത്വ അസ്സാസയന്തു മ”ന്തി. തഥാ ഹി ഏത്ഥ “പാദാ”തി പാഠസേസോ, തസ്സമിം ദുക്ഖസാസനാരോചനേ വത്തും അവിസഹനവസേന കിലമന്തം മം ദേവസ്സ ഉഭോ പാദാ അസ്സാസേന്തു, വിസ്സട്ഠോ കമേഹീതി മം വദമാതി അധിപ്പായോ ച ഭവതി.

അധിപ്പായോ സുദുബ്ബോധോ, യസ്മാ വിജ്ജതി പാളിയം;
തസ്മാ ഉപട്ഠഹം ഗണ്ഹേ, ഗരും ഗരുമതം വിദു.

തത്ത്രിമാനി ഭൂയാതാധികാരത്താ ഭൂയാതുവസേന നിദസ്സനപദാനി. സോ പരിഭവതി, തേ പരിഭവന്തി, പരിഭവതി, പരിഭവന്തി. സപത്തോ അഭിഭവിയതേ, സബ്ബാ വിത്യാ'നുഭൂയതേ, അഭിഭവിയതേ, അനുഭൂയതേതി. യത്ഥ സതിപി നാമസ്സ സാധകവാചകത്തേ അപച്ചത്തവചനത്താ ആഖ്യാതപദേന തുല്യാധികരണതാ ന ലബ്ഭതി, തത്ത്വ കമ്മവാചകം പച്ചത്തവചനഭൂതം തുല്യാധികരണപദം പടിച്ച പഠമപുരിസാദയോ തയോ ലബ്ഭന്തി. തം യഥാ? പരിഭവിയതേ പുരിസോ ദേവദത്തേന, പരിഭവിയസേ ത്വം ദേവദത്തേന, പരിഭവിയമ്ഹേ മയം അകുസലേഹി ധമ്മേഹി. ഏത്ഥ പനിദം വചനം ന വത്തഞ്ച “നിന്ദന്തി തുണ്ഹിമാസിന”ന്തിആദിസു സതിപി നാമസ്സ കമ്മവാചകത്തേ അപച്ചത്തവചനത്താ ആഖ്യാതപദേന തുല്യാധികരണതാ ന ലബ്ഭതിതി പഠമപുരിസുപ്പത്തി ന സിയാ”തി. കസ്മാതി ചേ? “നിന്ദന്തി തുണ്ഹിമാസിന”ന്തിആദിസു “ജനാ”തി അജ്ജയാഹരിതബ്ബസ്സ സാധകവാചകസ്സ നാമസ്സ സദ്ധിമാഖ്യാതപദേന തുല്യാധികരണഭാവസ്സ ഇച്ഛിതത്താ. ഏവമുത്തരത്രാപി നയോ.

മജ്ജിമപുരിസോ ആഖ്യാതപദേന തുല്യാധികരണേ സാധകവാചകേ വാ കമ്മവാചകേ വാ പച്ചത്തവചനഭൂതേ തുമ്ഹസദേ പയുജ്ജമാനേപി, തട്ഠാനിയത്തേ സതി അപ്പയുജ്ജമാനേപി സബ്ബാതുഹി പരോ ഹോതി. ത്വം അതിഭവസി, തുമ്ഹേ അതിഭവഥ, അതിഭവസി, അതിഭവഥ. ത്വം പരിഭവിയസേ ദേവദത്തേന, തുമ്ഹേ പരിഭവിയവ്ഹേ. യത്ഥ സതിപി തുമ്ഹസദുസ്സ സാധകവാചകത്തേ അപച്ചത്തവചനത്താ ആഖ്യാതപദേന തുല്യാധികരണതാ ന ലബ്ഭതി, ന തത്ത്വ മജ്ജിമപുരിസോ ഹോതി. ഇതരേ പന ദേ ഹോന്തി കമ്മവാചകം പച്ചത്തവചനഭൂതം തുല്യാധികരണപദം പടിച്ച. തം യഥാ? തയാ അഭിഭവിയതേ സപത്തോ, തയാ അഭിഭവിയേ അഹം.

ഉത്തമപുരിസോ ആഖ്യാതപദേന തുല്യാധികരണേ സാധകവാചകേ വാ കമ്മവാചകേ വാ പച്ചത്തവചനഭൂതേ അമ്ഹസദേ പയുജ്ജമാനേപി, തട്ഠാനിയത്തേ സതി അപ്പയുജ്ജമാനേപി സബ്ബാതുഹി പരോ ഹോതി. അഹം പരിഭവാമി, മയം പരിഭവാമ, പരിഭവാമി, പരിഭവാമ. അഹം പരിഭവിയോമി

അകുസലേഹി ധമ്മേഹി, മയം പരിഭവിയ്യാമ, പരിഭവിയ്യാമി, പരിഭവിയ്യാമ. യത്ഥ സതിപി അമ്ഹസദുസ്സ സാധകവാചകത്തേ അപച്ചത്തവചനത്താ ആഖ്യാതപദേന തുല്യാധികരണതാ ന ലബ്ഭതി, ന തത്ഥ ഉത്തമപുരിസോ ഹോതി. ഇതരേ പന ദേവേ ഹോന്തി കമ്മവാചകം പച്ചത്തവചനഭൂതം തുല്യാധികരണപദം പടിച്ച. തം യഥാ? മയാ അനുഭവിയതേ സമ്പത്തി, മയാ അഭിഭവിയസേ ത്വം. ഏവം യത്ഥ യത്ഥ സാധകവാചകാനം വാ കമ്മവാചകാനം വാ നാമാദീനം പച്ചത്തവചനഭൂതാനം ആഖ്യാതപദേഹി തുല്യാധികരണത്തേ ലഭേ തത്ഥ തത്ഥ പഠമപുരിസാദയോ ലബ്ഭന്തി, തസ്മാ നാമാദീനം പച്ചത്തവചനഭൂതാനം തുല്യാധികരണഭാവോയേവ പഠമപുരിസാദീനമുപ്പത്തിയാ കാരണം.

ദിന്നം തിണ്ണം വാ പുരിസാനമേകാഭിയാനേ പരോ പുരിസോ ഗഹേതബ്ബോ. ഏത്ഥ ഏകാഭിയാനം നാമ ഏകതോ അഭിയാനം ഏകകാലാഭിയാനഞ്ച. തഞ്ച വോ ചസദുപയോഗേയേവ, അചസദുപയോഗേ ഭിന്നകാലാഭിയാനേ തഗ്ഗഹണാഭാവതോ. “തുമ്പേ അത്ഥകുസലോ ഭവഥ, മയമത്ഥകുസലോ ഭവാമ” ഇച്ചേവമാദയോ തപ്പയോഗാ. തത്ഥ തുമ്പേ അത്ഥകുസലോ ഭവഥ - ഇച്ചേതസ്സമിം വോഹാരേ “സോ ച അത്ഥകുസലോ ഭവതി, ത്വഞ്ച അത്ഥകുസലോ ഭവസി, തുമ്പേ അത്ഥകുസലോ ഭവാമ”തി ഏവം ദിന്നമേകാഭിയാനേ പരോ പുരിസോ ഗഹേതബ്ബോ. “മയമത്ഥകുസലോ ഭവാമ” ഇച്ചേതസ്സമിം പന “സോ ച അത്ഥകുസലോ ഭവതി, അഹഞ്ച അത്ഥകുസലോ ഭവാമി, മയമത്ഥകുസലോ ഭവാമാ”തി വാ “ത്വഞ്ച അത്ഥകുസലോ ഭവസി, അഹഞ്ച അത്ഥകുസലോ ഭവാമി, മയമത്ഥകുസലോ ഭവാമാ”തി വാ ഏവന്വി ദിന്നമേകാഭിയാനേ പരോ പുരിസോ ഗഹേതബ്ബോ. “സോ ച അത്ഥകുസലോ ഭവതി, ത്വഞ്ച അത്ഥകുസലോ ഭവസി, അഹഞ്ച അത്ഥകുസലോ ഭവാമി, മയമത്ഥകുസലോ ഭവാമാ”തി വാ “സോ ച അത്ഥകുസലോ ഭവതി, തേ ച അത്ഥകുസലോ ഭവന്തി, ത്വഞ്ച അത്ഥകുസലോ ഭവസി, തുമ്പേ ച അത്ഥകുസലോ ഭവഥ, അഹഞ്ച അത്ഥകുസലോ ഭവാമി, മയമത്ഥകുസലോ ഭവാമാ”തി വാ ഏവം തിണ്ണമേകാഭിയാനേ പരോ പുരിസോ ഗഹേതബ്ബോ.

അപരോപി അത്ഥനയോ വുച്ചതി - “ത്വഞ്ച അത്ഥകുസലോ ഭവസി, സോ ച അത്ഥകുസലോ ഭവതി, തുമ്പേ അത്ഥകുസലോ ഭവാമ”തി വാ “അഹഞ്ച അത്ഥകുസലോ ഭവാമി, സോ ച അത്ഥകുസലോ ഭവതി, മയമത്ഥകുസലോ ഭവാമാ”തി വാ ഇമിനാ നയേന അനേകപ്പഭേദോ അത്ഥനയോ. ഏവം സേസാസു വിഭത്തിസു പഞ്ചമീസത്തമിയാദിസു പരോപുരിസോ ഗഹേതബ്ബോ. സബ്ബേസു ച ക്രിയാപദേസു ബവ്ഹത്ഥവാചകേസു ബഹുവചനന്തേസു, ന പന ബഹുവചനന്തേസുപി ഏകസ്തത്തനോ വാചകേസു ഗരുകാതബ്ബസ്സേകസ്തത്ഥസ്സ വാചകേസു ച ക്രിയാപദേസു. ഏത്ഥ ചോദനാസന്ദീപനിയോ ഇമാ ഗാമാ -

“ത്വഞ്ച ഭവസി സോ ചാപി, ഭവതി”ച്ചാദിഭാസനേ;
“തുമ്പേ ഭവഥ” ഇച്ചാദി, പരോപോസോ കഥം സിയാ?;

“അഹം ഭവാമി സോ ചാപി, ഭവതി”ച്ചാദിഭാസനേ;
“മയം ഭവാമ”ഇച്ചാദി, ഉത്തമോ ച കഥം സിയാ?;

ഏത്ഥ ച വുച്ചതേ -

പച്ചാ വുത്തോ പരോ നാമ, സഞ്ഞായ പടിപാടിയാ;
ഏവം പന ഗഹേതഞ്ചോ, പരോപുരിസനാമകോ.

പാമമ്ഹാ പരോ നാമ, മജ്ജിമോ ഉത്തമോപി ച;
മജ്ജിമമ്ഹാ പരോ നാമ, ഉത്തമോ പുരിസോ രുതോ.

ഏവം തു ഗഹണഞ്ചേതമ, വോഹാരസ്സാനുലോമകം;
ദോസോ തദനുലോമമ്ഹി, ഗഹണസ്ഥിം ന വിജ്ജതി.

“ത്വഞ്ച ഭദ്രേ സുഖീ ഹോഹി, ഏസോ ചാപി മഹാമിഗോ”;
ഇതി പാരോ യതോ ദിട്ഠോ, തസ്ഥാ ഏവം വദേമസേ.

“തുമ്ഹേ ദേവ സുഖിതാ ഹോമ”, ഇച്ചത്ഥോ തത്ഥ ദിസ്സതി;
ഏവംപ്യയം നയോ വുത്തോ, അത്തനോമതിയാ മമ.

അത്തനോമതി കിഞ്ചാപി, കഥിതാ സബ്ബദുബ്ബലാ;
തഥാപി നയമാദായ, കഥിതത്താ അകോപിയാ.

“യമ്മേന രജ്ജം കാരേന്തം, രട്ഠാ പബ്ബാജയിത്ഥ മം;
ത്വഞ്ച ജാനപദാ ചേവ, നേഗമാ ച സമാഗതാ”.

“അഹഞ്ച മദ്ദിദേവീ ച, ജാലീകണ്ഠാജിനാ ചുഭോ;
അത്തമഞ്ഞം സോകനുദാ, വസാമ അസ്സമേ തദാ”.

ഏതാ ഗാഥാപി ഏതസ്സ, അത്ഥസ്സ പന സാധികാ;
താസു വുത്തനയേനേവ, അത്ഥോ സുപാകടോ സിയാ;
ഏവം വിഞ്ചുഹി വിഞ്ചേതും, ബഹുനാ ഭാസിതേന കിം.

ആകാരേന മനാപേന, കഥനേ യേന കേനചി;
ന വിരുജ്ജന്തതി ചേ അത്ഥോ, തം പമാണം സുധീമതം.

പുരിസത്തയതോ ഏസോ, പരോപുരിസനാമകോ;
നുപലബ്ധിതി പച്ചേകം, തദന്തോഗധതോവ യം.

പാടവത്ഥായ സോത്തുനം, വോഹാരത്ഥേസു സബ്ബസോ;
വിസും അലബ്ധമാനോപി, ലബ്ധമാനോവ ഉദ്ധടോ.

സഞ്ചേപതോപേത്ഥ പുരിസപ്പവത്തി ഏവം ഉപലക്ഖിതബ്ബാ
“അമ്ഹവചനത്ഥേ ഉത്തമോ, തുമ്ഹവചനത്ഥേ മജ്ജിമോ, അത്തേസം
വചനത്ഥേ പാമോ”തി.

ത്യാദീനം പുരിസസഞ്ഞാ, യസ്ഥാ വുത്താ തതോ ഇദം;
തബ്ബന്താവ്യാതികം ഞേയം, പുരിസപരിദീപകം.

ഏവം സബ്ബമാപി ആവ്യാതികസ്സ കാലകാരകപുരിസപരിദീപനതാ വുത്താ.

ക്രിയാലക്ഖണന്തി ഏത്ഥ കഥം ആവ്യാതികസ്സ ക്രിയാലക്ഖണതാ
വേദിതബ്ബാ?

ലക്വിയതി ക്രിയായേതം, ക്രിയാ വാ അസ്സ ലക്ഖണം;
ക്രിയാലക്ഖണതാ ഏവം, വേദിതബ്ബാ തമാ ഹി ച.

“ഗച്ഛതി” ചാദികം സുതാ, ക്രിയാസന്ദീപനം പദം;
“ആവ്യാതിക”ന്തി യീരേഹി, ആവ്യാതത്തുഹി സഞ്ചിതം.

ലക്ഖണം ഹോതി നാമസ്സ, യഥാ സത്യാഭിധാനതാ;
ക്രിയാഭിധാനതാ ഏവം, ആവ്യാതസ്സേവ ലക്ഖണം.

അത്ഥതോ പന ഏതസ്സ, ക്രിയാവാചകതാ ഇധ;
ലക്ഖണം ഇതി വിഞ്ചേതും, ലക്ഖണത്തുഹി ലക്ഖിതം.

“കിം കരോസീ”തി പൂട്ഠസ്സ, “പചാമി” ചാദിനാ “അഹം”;
പടിവാചായ ദാനേന, ക്രിയാവാചകതാ മതാ.

ഏവമാവ്യാതികസ്സ ക്രിയാലക്ഖണതാ വേദിതബ്ബാ;
ഇദാനി കാലേസു വിഭത്തിപ്പവത്തി ഏവം വേദിതബ്ബാ -

പച്ചുപ്പന്നമ്ഹി കാലസ്ഥിം, വത്തമാനാ പവത്തതി;
ആസിട്ഠാണാപനത്ഥേസു, പച്ചുപ്പന്നമ്ഹി പഞ്ചമീ.

പച്ചുപ്പന്നേ പരികപ്പാ-നുമത്യത്ഥേസു സത്തമീ;
അപ്പച്ചക്ഖേ അതീതമ്ഹി, പരോക്ഖാ സമ്പവത്തതി.

ഹിയ്യോ പഭുതി കാലസ്ഥിം, അതീതമ്ഹി പവത്തതി;
പച്ചക്ഖേ വാ അപച്ചക്ഖേ, ഹിയ്യത്തനീ നിരുത്തിതാ.

അജ്ജപ്പഭുതി കാലസ്ഥിം, അതീതമ്ഹി പവത്തതി;
പച്ചക്ഖേ വാ അപച്ചക്ഖേ, സമീപേജ്ജതനവ്ഹയാ.

അനാഗതേ ഭവിസ്സന്തീ, കാലസ്ഥിം സമ്പവത്തതി;
ക്രിയാതിപന്നമത്തമ്ഹി, തീതേ കാലാതിപത്തികാ;
അനാഗതേപി ഹോതീതി, നിരുത്തത്തുഹി ഭാസിതാ.

ഏവം കാലേസു വിഭത്തിപ്പവത്തിം ഞ്ഞാ യേ തേ സുത്തന്തേസു
വിചിത്താ സുവിസദവിപുലതിവിണബുദ്ധിവിസയഭൂതാ പയോഗാ ദിസ്സന്തി,
തേസു പാടവമിച്ഛന്തേഹി ത്യാദിക്കമേന വുച്ചമാനാ ക്രിയാപദമാലാ
സല്ലക്ഖിതബ്ബാ - ഭവതി, ഭവന്തി. ഭവസി, ഭവഥ. ഭവാമി, ഭവഥ. ഭവതേ,
ഭവന്തേ. ഭവസേ, ഭവവ്ഹേ. ഭവേ, ഭവാമ്ഹേ. അയം അഞ്ഞയോഗാദിരഹിതാ
ക്രിയാപദമാലാ.

ദിസ്സന്തി ച സുത്തന്തേസു അത്ഥസമ്ഭവേപി അഞ്ഞയോഗാദിരഹിതാനി
ക്രിയാപദാനി. സേയ്യഥിദം? “സഞ്ചേ സഖ്വാരാ അനിച്ഛാതി, യദാ പഞ്ഞായ
പസ്സതി. യം മം ഭണസി സാരഥി. അഞ്ഞം സേപണ്ണി ഗച്ഛാമി” ഇച്ചേവമാദീനി
ഏതസ്സത്ഥസ്സ പരിദീപനിയാ ക്രിയാപദമാലാ.

ഏതം തിവിധോ ക്രിയാപദേശു യോഗോ തയോഗോ, മയോഗോ, അന്തയോഗോ ച. തത്ത്വ മജ്ജിമപുരിസാ തയോഗവസേന ഗഹേതബ്ബാ, ഉത്തമപുരിസാ മയോഗവസേന. പഠമപുരിസാ അന്തയോഗവസേന. ത്യാദീനമേത്ത്വ പടിപാടിയാ അയം അനുഗീതി -

അന്തയോഗേന പഠമാ, തയോഗേന തു മജ്ജിമ; മയോഗേനുത്തമാ ഹോന്തി, ഗഹേതബ്ബാ വിഭാവിനാ.

സോത്തുനം പയോഗേശു കോസല്ലത്ത്വം അന്തയോഗാദിസഹിതമപരമ്പി ക്രിയാപദമാലം വദാമ - സോ ഭവതി, തേ ഭവന്തി. ത്വം ഭവസി, തുമ്ഹേ ഭവഥ. അഹം ഭവാമി, മയം ഭവാമ. സോ ഭവതേ, തേ ഭവന്തേ. ത്വം ഭവസേ, തുമ്ഹേ ഭവവ്ഹേ. അഹം ഭവേ, മയം ഭവാമ്ഹേ. അയം അന്തയോഗാദിസഹിതാ ക്രിയാപദമാലാ.

ദിസ്സന്തി ച സുത്തന്തേശു അന്തയോഗാദിസഹിതാനിപി ക്രിയാപദാനി. സേയ്യമിദം? “യംപായം ദേവ കുമാരോ സുപ്പതിട്ഠിതപാദോ, ഇദമ്പിമസ്സ മഹാപുരിസസ്സ മഹാപുരിസലക്ഖണം ഭവതി, തസ്സിമാനി സത്ത രതനാനി ഭവന്തി. യോ ദന്ധകാലേ തരതി , തരണീയേ ച ദന്ധതി, ത്വംസി ആചരിയോ മമ, അഹമ്പി ദട്ഠുകാമോസ്ഥി, പിതരം മേ ഇധാഗതം” ഇച്ചേവമാദീനി ഏതസ്സത്ത്വം പരിദീപനിയാ ക്രിയാപദമാലാ.

യോ തുമ്ഹസദ്ദേന വത്തബ്ബേ അത്ഥേ നിപതതി, ന പന ഹോതി തുമ്ഹത്ത്വവാചകോ, നേസോ സദ്ദോ ക്രിയാപദസ്സ തയോഗസഹിതത്ത്വം സായേതി, അന്തദത്ത്വം അന്തയോഗസഹിതത്ത്വേണൈവ സായേതി. യോ ച അമ്ഹസദ്ദേന വത്തബ്ബേ അത്ഥേ നിപതതി, ന പന ഹോതി അമ്ഹത്ത്വവാചകോ, ന സോപി സദ്ദോ ക്രിയാപദസ്സ മയോഗസഹിതത്ത്വം സായേതി, അന്തദത്ത്വം അന്തയോഗസഹിതത്ത്വേണൈവ സായേതി.

തത്ര തുമ്ഹസദ്ദേന താവ വത്തബ്ബേത്ഥേ - “ന ഭവം ഏതി പുണ്ണത്ത്വം, സിവിരാജസ്സ ദസ്സനം. മായസ്ഥാ സമഗ്ഗസ്സ സഞ്ചസ്സ ഭേദായ പരക്കമി. ഇധ ഭന്തേ ഭഗവാ പംസുകൂലം യോവത്ത്വം”തി ഇച്ചേവമാദയോ പയോഗാ. അമ്ഹസദ്ദേന പന വത്തബ്ബേത്ഥേ “ഉപാലി തം മഹാവീര, പാദേ വന്ദതി സത്ത്വനോ. സാവകോ തേ മഹാവീര, സരണോ വന്ദതി സത്ത്വനോ”തി ച ഇച്ചേവമാദയോ പയോഗാ. ഇദമേത്ത്വപലക്ഖിതബ്ബം “ത്വം തുമ്ഹേ അഹം മയ”ന്തി അത്ഥദീപക തയോഗ മയോഗതോ അന്തോ അന്തത്ഥദീപനോ പയോഗോയേവ അന്തയോഗോ നാമ, തത്ത്വ പഠമപുരിസോ ഭവതീതി.

യജ്ജേവം “സബ്ബായസം കൂടമതിപ്പമാണം, പഗ്ഗയ്ഹ സോ തിട്ഠസി അന്തലിക്ഖേ. ഏസ സുത്വാ പസീദാമി, വചോ തേ ഇസിസത്തമാ”തിആദീസു കഥം. ഏതം ഹി മജ്ജിമുത്തമപുരിസസമ്ഭവോയേവ ദിസ്സതി, ന തു പഠമപുരിസസമ്ഭവോതി? വുച്ചതേ - “സബ്ബായസം കൂടമതിപ്പമാണം, പഗ്ഗയ്ഹ സോ തിട്ഠസി അന്തലിക്ഖേ”തിആദീസു “സോ”തിആദികസ്സ നാമസദ്ദസ്സ തുമ്ഹ’മ്ഹസദ്ദസ്സത്ത്വവാചകസദ്ദേഹി“തിട്ഠസി”തിആദീനം സ്വാദ്യന്താനം പദാനം ദസ്സനതോ അച്ചന്തമജ്ജിയാഹരിതബ്ബേഹി സമാനാധികരണത്താ തഗ്ഗുണഭൂതത്താ ച മജ്ജിമുത്തമപുരിസസമ്ഭവോ സമധിഗന്തബ്ബോ. ഞാദിസേസു പയോഗേശു സ്വാദ്യന്താനം ദസ്സനവസേന അവിജ്ജമാനാനിപി അജ്ജിയാഹരിതബ്ബാനി

“ത്വമഹ”മിച്ഛാദീനി പദാനി ഭവന്തി. കത്ഥചി പന പരിപുണ്ണാനി ദിസ്സന്തി
“സാത്ഥം വക്തവ്യം, കഥം മദ്ദി കരിസ്സസി. സോ അഹം വിചരിസ്സാമി,
ഗാഥാ ഗാഥം പുരാ പുര”ന്തി ഇച്ഛേവമാദീസു.

ആഖ്യാതികസ്സ ക്രിയാലക്ഖണത്താ അലിങ്ഗഭേദത്താ ച തിണ്ണം ലിങ്ഗാനം
സാധാരണഭാവപരിഭീപനത്ഥം അപരമ്പി ക്രിയാപദമാലം വദാമ -

പുരിസോ ഭവതി, കണ്ഠാ ഭവതി, ചിത്തം ഭവതി, പുരിസാ ഭവന്തി,
കണ്ഠായോ ഭവന്തി, ചിത്താനി ഭവന്തി. ഭോ പുരിസ ത്വം ഭവസി, ഭോതി
കണ്ഠേ ത്വം ഭവസി, ഭോ ചിത്ത ത്വം ഭവസി, ഭവന്തോ പുരിസാ തുമ്പേ
ഭവഥ, ഭോതിയോ കണ്ഠായോ തുമ്പേ ഭവഥ, ഭവന്തോ ചിത്താനി തുമ്പേ
ഭവഥ. അഹം പുരിസോ ഭവാമി, അഹം കണ്ഠാ ഭവാമി, അഹം ചിത്തം
ഭവാമി, മയം പുരിസാ ഭവാമ, മയം കണ്ഠായോ ഭവാമ, മയം ചിത്താനി
ഭവാമ.

ഏസ നയോ അത്തനോപദേസു, സേസവിഭത്തിനം സബ്ബപദേസുപി.
അയമാഖ്യാതികസ്സ തിണ്ണം ലിങ്ഗാനം സാധാരണഭാവപരിഭീപനീ
ക്രിയാപദമാലാവ.

വുത്തഞ്ജേതം നിരുത്തിപിടകേ

“ക്രിയാലക്ഖണമാഖ്യാതികമലിങ്ഗഭേദ”മിതി. തത്ര അലിങ്ഗഭേദമിതി കോ
അത്ഥോ? ഇത്ഥിപുമനപുംസകാനം അവിസേസത്ഥോ വുച്ചതേ
“അലിങ്ഗഭേദ”മിതി. യഥാ “പുരിസോ ഗച്ഛതി, കണ്ഠാ ഗച്ഛതി, ചിത്തം
ഗച്ഛതി”തി. ചതുധാ ഉദ്ദിട്ഠക്രിയാപദേസു യഥാ “ഭവതി”തി
അകാരാനന്തരത്യന്തപദം ഗഹേത്വാ “ഭവതി ഭവന്തി ഭവസി”തിആദിനാ
ക്രിയാപദമാലാ സബ്ബമാ കതാ, ഏവം “ഉബ്ഭവതി”ച്ഛാദീനിപി
അകാരാനന്തരത്യന്തപദാനി ഗഹേത്വാ “ഉബ്ഭവതി ഉബ്ഭവന്തി
ഉബ്ഭവസി”തിആദിനാ ക്രിയാപദമാലാ സബ്ബമാ കാതബ്ബാ. “ഭോതി
സമ്ഭോതീ”തിആദീനി പന ഓകാരാനന്തരത്യന്തപദാനി, “ഭാവേതി
വിഭാവേതി”തിആദീനി ച ഏകാരാനന്തരത്യന്തപദാനി ഗഹേത്വാ
പാളിനയാനുസാരേണേവ പദമാലാ കാതബ്ബാ, നയിധ വുത്തനയാനുസാരേണ.
ഈദിസേസു ഹി റാനേസു ദുരനുബ്ബോധാ ക്രിയാപദഗതി. അതോ
ലബ്ഭമാനവസേന ക്രിയാപദമാലാ കാതബ്ബാ. ന ഹി ലോകേ ലോകിയാ സബ്ബേ
ധാതുസദേ പച്ചേകം സബ്ബേഹിപി ഛന്നവുതിയാ വചനേഹി യോജേത്വാ
വദന്തി, ഏവം അവദന്താനമ്പി നേസം കഥാ അപരിപുണ്ണാ നാമ ന ഹോതി,
തസ്ഥാ വജ്ജേതബ്ബട്ഠാനം വജ്ജേത്വാ യഥാസമ്ഭവം പദമാലാ കാതബ്ബാ. ഏവം
പഞ്ചമിയാദീസുപി വിഭത്തിസു. അയം വത്തമാനവിഭത്തിവസേന
ക്രിയാപദമാലാനിദേസോ.

ഇതോ പട്ഠായ പന യമുദ്ദിട്ഠപദാനേവ പരിണാമേത്വാ പരിണാമേത്വാ
പഞ്ചമിയാദീനം മാതികാഭാവേന ഗഹേതബ്ബാനി. ഇദാനി പന
തയോഗാദിസഹിതാസഹിതവസേന ദിധാ ക്രിയാപദമാലായോ ദസ്സേസ്സാമ
കചാദേസവസേന സമ്ഭൂതാനി ച രൂപന്തരാനി സോതൂനം
സുഖധാരണത്ഥഞ്ചേവ പുരിസപ്പയോഗേ അസമ്മോഹത്ഥഞ്ച.

ഭവതു, ഭവന്തു. ഭവാഹി, ഭവ, ഭവമ. ഭവാമി, ഭവമ. ഭവതം, ഭവന്തം. ഭവസ്തു, ഭവപ്ഹോ. ഭവേ, ഭവമസേ. സോ ഭവതു, തേ ഭവന്തു. ത്വം ഭവാഹി, ഭവ, തുമ്ഹേ ഭവമ. അഹം ഭവാമി, മയം ഭവമ. സോ ഭവതം, തേ ഭവന്തം. ത്വം ഭവസ്തു, തുമ്ഹേ ഭവപ്ഹോ. അഹം ഭവേ, മയം ഭവമസേ. അയം പഞ്ചമീവിഭത്തിവസേന ക്രിയാപദമാലാനിദ്ദേസോ.

ഭവേയ്യ, ഭവേ, ഭവേയ്യം. ഭവേയ്യാസി, ഭവേയ്യാമ. ഭവേയ്യാമി, ഭവേയ്യാമ, ഭവേമു. ഭവേമ, ഭവേരം. ഭവേമോ, ഭവേയ്യാപ്ഹോ. ഭവേയ്യം, ഭവേയ്യാമ്ഹേ ഇതി വാ, സോ ഭവേയ്യ , ഭവേ, തേ ഭവേയ്യം. ത്വം ഭവേയ്യാസി, തുമ്ഹേ ഭവേയ്യാമ. അഹം ഭവേയ്യാമി, മയം ഭവേയ്യാമ, ഭവേമു. സോ ഭവേമ, തേ ഭവേരം. ത്വം ഭവേമോ, തുമ്ഹേ ഭവേയ്യാപ്ഹോ. അഹം ഭവേയ്യം, മയം ഭവേയ്യാമ്ഹേ ഇതി വാ. അയം സത്തമീവിഭത്തിവസേന ക്രിയാപദമാലാനിദ്ദേസോ.

ബഭൂവ, ബഭൂവു. ബഭൂവേ, ബഭൂവിത്ഥ. ബഭൂവം, ബഭൂവിമ്ഹ. ബഭൂവിത്ഥ, ബഭൂവിരേ. ബഭൂവിത്ഥോ, ബഭൂവിപ്ഹോ. ബഭൂവിം, ബഭൂവിമ്ഹേ ഇതി വാ, സോ ബഭൂവ, തേ ബഭൂവു. ത്വം ബഭൂവേ, തുമ്ഹേ ബഭൂവിത്ഥ. അഹം ബഭൂവം, മയം ബഭൂവിമ്ഹ. സോ ബഭൂവിത്ഥ, തേ ബഭൂവിരേ. ത്വം ബഭൂവിത്ഥോ, തുമ്ഹേ ബഭൂവിപ്ഹോ. അഹം ബഭൂവിം, മയം ബഭൂവിമ്ഹേ ഇതി വാ. അയം പരോക്ഖാവിഭത്തിവസേന ക്രിയാപദമാലാനിദ്ദേസോ.

അഭവാ, അഭവു. അഭവോ, അഭവത്ഥ. അഭവം, അഭവമ്ഹാ. അഭവത്ഥ, അഭവത്ഥും. അഭവസേ, അഭവപ്ഹം. അഭവിം, അഭവമ്ഹസേ ഇതി വാ, സോ അഭവാ, തേ അഭവു. ത്വം അഭവോ, തുമ്ഹേ അഭവത്ഥ. അഹം അഭവം, മയം അഭവമ്ഹാ. സോ അഭവത്ഥ, തേ അഭവത്ഥും. ത്വം അഭവസേ, തുമ്ഹേ അഭവപ്ഹം. അഹം അഭവിം, മയം അഭവമ്ഹസേ ഇതി വാ. അയം ഹിയുത്തനീവിഭത്തിവസേന ക്രിയാപദമാലാനിദ്ദേസോ.

അഭവി, അഭവു. അഭവോ, അഭവിത്ഥ. അഭവിം, അഭവിമ്ഹാ. അഭവാ, അഭവു. അഭവസേ, അഭവിപ്ഹം. അഭവ്ഹം, അഭവിമ്ഹേ ഇതി വാ, സോ അഭവി, തേ അഭവു. ത്വം അഭവോ, തുമ്ഹേ അഭവിത്ഥ. അഹം അഭവിം, മയം അഭവിമ്ഹാ. സോ അഭവാ, തേ അഭവു. ത്വം അഭവസേ, തുമ്ഹേ അഭവിപ്ഹം. അഹം അഭവം, മയം അഭവിമ്ഹേ ഇതി വാ. അയം അജ്ജതനീവിഭത്തിവസേന ക്രിയാപദമാലാനിദ്ദേസോ.

ഏതഥ പനജ്ജതനീയാ ഉംവചനസ്സ ഇംസുമാദേസവസേന ഭവതിനോ രൂപന്തരാനിപി വേദിതബ്ബാനി. സേയ്യമിദം? തേ ഭവിംസു, സമുബ്ഭവിംസു, പഭവിംസു, പരാഭവിംസു, സമ്ഭവിംസു, പാതുഭവിംസു, പാതുബ്ഭവിംസു , ഇമാനി അകമ്മകപദാനി. പരിഭവിംസു, അഭിഭവിംസു, അധിഭവിംസു, അതിഭവിംസു, അനുഭവിംസു, സമനുഭവിംസു, അഭിസമ്ഭവിംസു.

“അധിഭോസു”ന്തി രൂപന്വി, യസ്മാ ദിസ്സതി പാളിയം;
തസ്മാ ഹി നയതോ നേ യും, “പരിഭോസു”ന്തിആദികം.

തത്രായം പാളി - “ഏവംവിഹാരിഞ്ചാവുസോ ഭിക്ഖും രൂപാ
അധിഭോസും, ന ഭിക്ഖു രൂപേ അധിഭോസീ”തി. ഇമാനി സകമ്മകപദാനി,
ഏവമജ്ജതനിയാ ഉംവചനസ്സ ഇംസുമാദേസവസേന ഭവതിനോ രൂപന്തരാനി
ഭവന്തി. അപിച

“അമ്പഭി” ഇതിരൂപസി, അജ്ജതന്യാ പദിസ്സതി;
തസ്മാ ഹി നയതോ നേയം, “അജ്ഞഭി” ചാദികസി ച.

തത്രായം പാളി - സോ തേന കമ്മേന ദിവം സമക്കമി, സുഖഞ്ച
വിസ്സാരതിയോ ച അമ്പഭിതി. തത്ഥ അമ്പഭിതി അനു അഭിതി ഛേദോ.
അനുതി ഉപസഗ്ഗോ. അഭിതി ആഖ്യാതികപദന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

ഭവിസ്സതി, ഭവിസ്സന്തി. ഭവിസ്സസി, ഭവിസ്സഥ. ഭവിസ്സാമി, ഭവിസ്സാമ.
ഭവിസ്സതേ, ഭവിസ്സന്തേ. ഭവിസ്സസേ, ഭവിസ്സവ്ഹേ. ഭവിസ്സം, ഭവിസ്സാമ്ഹേ ഇതി
വാ, സോ ഭവിസ്സതി, തേ ഭവിസ്സന്തി. ത്വം ഭവിസ്സസി, തുമ്ഹേ ഭവിസ്സഥ.
അഹം ഭവിസ്സാമി, മയം ഭവിസ്സാമ. സോ ഭവിസ്സതേ, തേ ഭവിസ്സന്തേ. ത്വം
ഭവിസ്സസേ, തുമ്ഹേ ഭവിസ്സവ്ഹേ. അഹം ഭവിസ്സം, മയം ഭവിസ്സാമ്ഹേ ഇതി
വാ. അയം ഭവിസ്സന്തിവിഭത്തിവസേന ക്രിയാപദമാലാനിദേസോ.

അഭവിസ്സാ, അഭവിസ്സംസു. അഭവിസ്സേ, അഭവിസ്സഥ. അഭവിസ്സം,
അഭവിസ്സാമഹാ. അഭവിസ്സഥ, അഭവിസ്സിസു. അഭവിസ്സസേ, അഭവിസ്സവ്ഹേ.
അഭവിസ്സിം, അഭവിസ്സാമ്ഹസേ ഇതി വാ, സോ അഭവിസ്സാ, തേ
അഭവിസ്സംസു. ത്വം അഭവിസ്സേ, തുമ്ഹേ അഭവിസ്സഥ. അഹം അഭവിസ്സം, മയം
അഭവിസ്സാമഹാ. സോ അഭവിസ്സഥ, തേ അഭവിസ്സിസു. ത്വം അഭവിസ്സസേ,
തുമ്ഹേ അഭവിസ്സവ്ഹേ. അഹം അഭവിസ്സിം, മയം അഭവിസ്സാമ്ഹസേ ഇതി
വാ. അയം കാലാതിപത്തിവിഭത്തിവസേന ക്രിയാപദമാലാനിദേസോ.

വോഹാരഭേദകുസലേന സുബുദ്ധിനാ യോ,
കച്ചായന്നേന കഥിതോ ജിനസാസനത്ഥം;
ത്യാദിക്കമോ തദനുഗം കിരിയാപദാനം,
കത്വാ കമോ ഭവതിയാതുവസേന വുത്തോ.

ഇതി നവങ്ഗേ സാട്ഠകഥേ പിടകത്തയേ ബൃഹ്മഗതിസു വിത്തുനം

കോസല്ലത്ഥായ കതേ സദുനീതിപ്പകരണേ

ഭവതിനോ ക്രിയാപദമാലാവിഭാഗോ നാമ

ദുതിയോ പരിച്ഛേദോ.

൩. പകിണ്ണകവിനിച്ഛയ

ഇതോ പരം പവക്ഖാമി, പകിണ്ണകവിനിച്ഛയം;
സപ്പയോഗേസു അത്ഥേസു, വിത്തുനം പാടവത്ഥയാ.

തത്ഥ അത്ഥുദ്ധാരോ, അത്ഥസദുചിന്താ, അത്ഥാതിസയയോഗോ,
സമാനാസമാനവസേനവചനസങ്ഗഹോ, ആഗമലക്ഖണവസേന
വിഭത്തിവചനസങ്ഗഹോ, കാലവസേന വിഭത്തിവചനസങ്ഗഹോ,
കാലസങ്ഗഹോ, പകരണസംസന്ദനാ, വത്തമാനാദീനം വചനത്ഥവിഭാവനാ
ചാതി നവധാ വിനിച്ഛയോ വേദിതബ്ബോ.

അത്ഥുദ്ധാരേ താവ സമാനസുതികപദാനമത്ഥുദ്ധാരണം കരിസ്സാമ.
ഏത്ഥാഖ്യാതപദസത്തിതാനം ഭോതിസദു ഭവേസദാനമത്ഥോ ഉദ്ധരിതബ്ബോ. തമാ
ഹേതേ നാമികപദസത്തിതേഹി അപരേഹി ഭോതിസദു ഭവേസദേഹി
സമാനസുതികാപി അസമാനത്ഥാ ചേവ ഹോന്തി അസമാനവിഭത്തികാ ച.
സാസനസ്ഥിന്ഹി കേചി സദാ അത്തമഞ്ഞം സമാനസുതികാ സമാനാപി
അസമാനത്ഥാ അസമാനപവത്തിനിമിത്താ അസമാനലിങ്ഗാ
അസമാനവിഭത്തികാ അസമാനവചനകാ അസമാനന്താ അസമാനകാലികാ
അസമാനപദജാതികാ ച ഭവന്തി.

തേസമസമാനത്ഥത്തേ “സബ്ബന്ഹി തം ജീരതി ദേഹനിസ്സിതം. അപ്പസ്സുതായം
പുരിസോ, ബലിബദ്ദോവ ജീരതി. സന്തോ തസിതോ. പഹു സന്തോ ന ഭരതി.
സന്തോ ആചിക്ഖതേ മുനി. സന്തോ സപ്പുരിസാ ലോകേ. സന്തോ
സംവിജ്ജമാനാ ലോകസ്ഥി”ന്തി ഏവമാദയോ പയോഗാ. ഏത്ഥ ജീരതിസദുദ്ധയം
യമാസമ്ഭവം നവഭാവപഗമവധ്വന്ധനവാചകം. സന്തോസദുപഞ്ചകം
യമാസമ്ഭവം പരിസ്സമപ്പത്തസമാനോപസന്തോപലബ്ധമാനവാചകന്തി ദട്ഠബ്ബം.

അസമാനപവത്തിനിമിത്തത്തേ പന “അകതഞ്ഞു മിത്തദുബ്ഭീ, അസ്സദ്ധോ
അകതഞ്ഞുചാ”തിഏവമാദയോ. ഏത്ഥ ച അകതഞ്ഞുസദുദ്ധയം
കതാകതാജാനനജാനനപവത്തിനിമിത്തം പടിച്ച സമ്ഭൂതത്താ
അസമാനപവത്തിനിമിത്തകന്തി ദട്ഠബ്ബം.

അസമാനലിങ്ഗത്തേ “സുഖീ ഹോതു പഞ്ചസിഖ സക്കോ ദേവാനമിന്ദോ.
ത്വഞ്ച ഭദ്ദേ സുഖീ ഹോഹി. യത്ഥ സാ ഉപട്ഠിതോ ഹോതി. മാതാ മേ അത്ഥി,
സാ മയാ പോസേതബ്ബാ”തി ഏവമാദയോ. ഏത്ഥ സുഖീസദുദ്ധയം
സാസദുദ്ധയഞ്ച പുമിത്ഥിലിങ്ഗവസേന അസമാനലിങ്ഗന്തി ദട്ഠബ്ബം.

അസമാനവിഭത്തികത്തേ “ആഹാരേ ഉദരേ യതോ. യതോ പജാനാതി
സഹേതുധമ്മ”ന്തി ഏവമാദയോ. ഏത്ഥ യതോസദുദ്ധയം
പമാപഞ്ചമീവിഭത്തിസഹിതത്താ അസമാനവിഭത്തികന്തി ദട്ഠബ്ബം.

അസമാനവചനകത്തേ ഇമേ പയോഗാ -

“യായ മാതു ഭതോ പോസോ, ഇമം ലോകം അവേക്ഖതി;
തമ്പി പാണദദിം സന്തിം, ഹന്തി കുമ്പോ പുമുജ്ജനോ”തി

ആദിസു ഹന്തിസദ്ദോ ഏകവചനോ.

“ഇമേ നൂന അരഞ്ഞസ്ഥിം, മിഗസങ്ഘാനി ലുദുകാ;
വാകുരാഹി പരിക്ഖിപ്പ, സോബ്ഭം പാതേത്വാ താവദേ;
വിക്കോസമാനാ തിബ്ബാഹി, ഹന്തി നേസം വരം വര”ന്തി.

ആദിസു പന ബഹുവചനോ. “സീലവാ വത്തസമ്പന്നോ. ഏഥ തുമ്ഹേ
ആയസ്ഥന്തോ സീലവാ ഹോഥ. സന്തോ ദന്തോ നിയതോ ബ്രഹ്മചാരി. സന്തോ
ഹവേ സബ്ഭി പവേദയന്തി. മഹാരാജാ യസസ്സി സോ. ചത്താരോ
മഹാരാജാ”തി ഏവമാദിസു സീലവാസദ്ദായോ ഏകവചനബഹുവചനകാ.

അസമാനന്തത്തേ പന യത്ഥ സമാനസുതികാനം അസമാനവിഭത്തികത്തം വാ
അസമാനവചനത്തം വാ ഉപലബ്ഭതി. തേയേവ പയോഗാ. തം യഥാ? “സതം
സമ്പജാനം, സതം ധമ്മോ, സന്തോ ദന്തോ, സന്തോ സപ്പുരിസാ”
ഇച്ചേവമാദയോ.

അസമാനകാലത്തേ “നനു തേ സുതം ബ്രാഹ്മണ ഭണ്ണമാനേ, ദേവാ ന
ഇസ്സന്തി പുരിസപരക്കമസ്സ. തേ ജനാ പാരമിസ്സന്തി, മച്ചുധേയം സുദുത്തര”ന്തി
ഏവമാദയോ. ഏതഥ ഇസ്സന്തിസദ്ദുദ്വയം വത്തമാനാഭവിസ്സന്തികാലവസേന
അസമാനകാലന്തി ദട്ഠം. വത്തമാനാഭവിസ്സന്തിവിഭത്തിവസേന പന
അസമാനവിഭത്തികന്തിപി.

അസമാനപദജാതികത്തേ “സയം സമാഹിതോ നാഗോ, സയം അഭിഞ്ഞായ
കമുട്ടിസേയം. പഥേ ധാവന്തിയാ പതി, ഏകംസം അജിനം കത്വാ, പാദേസു
സിരസാ പതി. ഗിരിം ചണ്ഡാരണം പതി”തി ഏവമാദയോ. ഏതഥ
സയംസദ്ദുദ്വയം നാമനിപാതവസേന പതിസദ്ദുത്തയം നാമാഖ്യാതോപസഗ്ഗവസേന
അസമാനപദജാതികന്തി ദട്ഠം.

ഇമിനാ നയേന സബ്ബത്ഥ വിത്ഥാരേതബ്ബം. ഏവം സാസനസ്ഥിം കേചി സദ്ദാ
അണ്ണമണ്ണം സമാനസുതികാ സമാനാപി അസമാനത്ഥാ
അസമാനപവത്തിനിമിത്താ അസമാനലിങ്ഗാ അസമാനവിഭത്തികാ
അസമാനവചനകാ അസമാനന്താ അസമാനകാലികാ അസമാനപദജാതികാ ച
ഭവന്തി. ഏതാദിസേസു സദ്ദേസു യോ ക്രിയാപദത്തം പകാസേതി, ന സോ
നാമികപദത്തം. യോ ച നാമികപദത്തം പകാസേതി, ന സോ ക്രിയാപദത്തം.
ഏവം സന്തേപി സുതിസാമണ്ണത്തോ ഏകത്തേന ഗഹേത്വാ അത്ഥമുദ്ധാരോ
കരണീയോതി യഥാവുത്തക്രിയാപദാനം നാമപദേഹി സമാനസുതികാനം
ഭോതിസദ്ദ ഭവേ സദ്ദാനമത്ഥുദ്ധാരം വദാമ.

കഥം? ഭോതിസദ്ദോ കത്തുയോഗേ ക്രിയാപദം, ക്രിയായോഗേ നാമികപദം,
തസ്ഥാ സോ ദീസു അത്ഥേസു വത്തതി ക്രിയാപദത്ഥേ നാമികപദത്ഥേ ച.
തത്ഥ ക്രിയാപദത്ഥേ വത്തമാനവസേന, നാമികപദത്ഥേ പനാലപനവസേന.
ക്രിയാപദത്ഥേ താവ “ഏകോ ഭോതി”, നാമികപദത്ഥേ “മാ ഭോതി
പരിദേവേസി”. അത്രിദം വുച്ചതി -

ഭാവേ നാമപദത്ഥേ ച, ആലപനവിസേസിതേ;
ഇമേസു ദീസു അത്ഥേസു, ഭോതിസദ്ദോ പവത്തതി.

ഭവേസദ്യോ പന “ഭവാമീ”തിമസ്സ വത്തമാനാവിഭത്തിയുത്തസ്സ സദസ്സമേപി വത്തതി. “ഭവാമീ”തിമസ്സ പഞ്ചമീവിഭത്തിയുത്തസ്സ സദസ്സ ആണത്യാസീസനമേസുപി വത്തതി. “ഭവേയ്യാമീ”തിമസ്സ സത്തമീവിഭത്തിസഹിതസ്സ സദസ്സ അനുമതിപരികപ്പമേസുപി വത്തതി. തത്രിദം പഠമത്ഥസ്സ സാധകം ആഹച്ചവചനം -

“ദേവാനം അധികോ ഹോമി, ഭവാമി മനുജാധിപോ;
രൂപലക്ഖണസമ്പന്നോ, പഞ്ഞായ അസമോ ഭവേ”തി.

അയം പന സഞ്ചേസം തേസമത്ഥാനം സാധികാ അമ്ഹാകം ഗാമാരചനാ -

“സുഖീ ഭവതി ഏസോ ച, അഹഞ്ചാപി സുഖീ ഭവേ;
സുഖീ ഭവതു ഏസോ ച, അഹഞ്ചാപി സുഖീ ഭവേ.

ഇമായ ബുദ്ധപൂജായ, ഭവന്തു സുഖിതാ പജാ;
ഭവേ’ഹഞ്ച സുഖപ്പത്തോ, സാമച്ചോ സഹ ഞാതിഭി.

സുഖീ ഭവേയ്യ ഏസോ ച, അഹഞ്ചാപി സുഖീ ഭവേ;
സുഖീ ഭവേയ്യ ചേ ഏസോ, അഹഞ്ചാപി സുഖീ ഭവേ”തി.

ഇച്ചേവം -

വത്തമാനായ പഞ്ചമ്യം, സത്തമ്യഞ്ച വിഭത്തിയം;
ഏതേസു തീസു റാനേസു, ഭവേസദ്യോ പവത്തതി.

ഏകധാ വത്തമാനായം, പഞ്ചമീസത്തമീസു ച;
ഭേധാ ഭേധാതിമസ്സത്ഥം, പഞ്ചധാ പരിഭീപയേ.

ഭേധാ വാ വത്തമാനായ-മാദിപുരിസവാചകോ;
അത്ഥോ “ഭവേ”തി ഏതസ്സ, “ഭവതീ”തിപിയുജ്ജതി.

ഇദാനി പന ഏതസ്സ, വുത്തസ്സത്ഥസ്സ സാധകം;
ഏത്ഥ പാളിപ്പദേസം തു, ആഹരിസ്സം സുണാഥ മേ.

കോ’യം മജ്ജേയസമുദുസ്ഥിം, അപസ്സം തീരമായുഹേ;
കം ത്വം അത്ഥവസം ഞത്ഥാ, ഏവം വായമസേ ഭൂസം.

നിസമ്മ വത്തം ലോകസ്സ, വായാമസ്സ ച ദേവതേ;
തസ്ഥാ മജ്ജേയസമുദുസ്ഥിം, അപസ്സം തീരമായുഹേ.

അസ്സം പുരിമഗാമായം, “ആയുഹേ”തിപദസ്സ ഹി;
“ആയുഹതീ”തി അത്ഥോതി, വിഞ്ഞാതഞ്ചോ വിഭാവിനാ.

വിഭത്തിയാ വിപല്ലാസ-വസേനായം സമീരിതോ;
വത്തമാനേ സത്തമീതി, തിസ്സേകാരവസേന വാ.

പച്ഛിമായ ച ഗാമായം, “ആയുഹേ”തിപദസ്സ തു;
“ആയുഹാമീ”തി അത്ഥോതി, സദുത്ഥഞ്ചോ വിഭാവയേ.

തമാ “ഭവേ”തിഏതസ്സ, വത്തമാനാവിഭത്തിയം;
“ഭവതീ”തി, “ഭവാമീ”തി, ചത്ഥം ഭേധാ വിഭാവയേ.

ഏവംവിധേസു അഞ്ഞേസു, പാഠേസുപി അയം നയോ;
നേതേജ്ഞോ നയദക്ഖേന, നയസാഗരസാസനേ.

ഏവമയം ഭവേസദോ പഞ്ചസു ഛരസു വാ ക്രിയാപദത്വേസു പവത്തതി.
തമാ സത്തമീവിഭത്യന്തനാമികപദസ്സ
വുദ്ധിസംസാരകമ്മഭവുപപത്തിഭവസഞ്ചാതേസു അത്ഥേസുപി. തമാ ഹി
“അഭവേ നന്ദതി തസ്സ, ഭവേ തസ്സ ന നന്ദതീ”തിആദീസു വുദ്ധിമ്ഹി. “ഭവേ
വിചരന്തോ”തിആദീസു സംസാരേ. “ഭവേ ഖോ സതി ജാതി ഹോതി,
ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണ”തിആദീസു കമ്മഭവേ. “ഏവം
ഭവേവിജ്ജമാനേ”തിആദീസു ഉപപത്തിഭവേതി ദട്ഠഞ്ച. ഇമിനാ നയേന
ഭൂയാതുതോ നിപ്ഫന്നാനം അഞ്ഞേതോപി അഞ്ഞേസം ക്രിയാപദാനം
യമാസമ്ഭവമത്ഥോ ഉദ്ധരിതേജ്ഞോ.

ആഖ്യാതത്വമ്ഹിമേ അത്ഥാ, ന ലാതഞ്ചാ കുദാചനം;
അത്ഥുദ്ധാരവസേനേതേ, ഉദ്ധടാ നാമതോ യതോ.

ഇദമേത്ഥ സഞ്ചേപതോ അത്ഥുദ്ധാരനയനിദസ്സനം.

അത്ഥസദുചിന്തായം പന ഏവമുപലക്ഖേതഞ്ചം - “ഭവന്തേ, പരാഭവന്തേ,
പരാഭവേ”ഇച്ചാദയോ ഗച്ഛതിഗച്ഛം ഗച്ഛതോസദാദയോ വിയ വിസേസസദാ, ന
യാചനോപതാപനത്ഥാദിവാചകോ നാമതിസദോ വിയ, ന ച
രാജഭവതാദിവാചകോ ഭവസദോ വിയ സാമഞ്ഞേസദാ. യേ ചേത്ഥ
വിസേസസദാ, തേ സഞ്ചകാലം വിസേസസദാവ. യേ ച സാമഞ്ഞേസദാ, തേപി
സഞ്ചകാലം സാമഞ്ഞേസദാവ.

തത്ര ഗച്ഛതീതിആദീനം വിസേസസദതാ ഏവം ദട്ഠഞ്ചാ - ഗച്ഛതീതി ഏകം
നാമപദം, ഏകമാഖ്യാതം. തമാ ഗച്ഛന്തി ഏകം നാമപദം, ഏകമാഖ്യാതം.
ഗച്ഛതോതി ഏകോ കിതന്തോ, അപരോ രൂഢ്ഘീസദോ. സതിപി
വിസേസസദത്തേ സദിസത്താ സുതിസാമഞ്ഞേതോ തബ്ബിസയം ബുദ്ധിം
നുപ്പാദേതി വിനാവത്ഥപ്പകരണസദന്തരാഭിസമ്ബന്ധേന. തമാ ഹി
സദന്തരാഭിസമ്ബന്ധേന “ഗച്ഛതി പതിട്ഠിത”തി വുത്തേ സത്തമ്യന്തം നാമപദന്തി
വിത്തായതി. “ഗച്ഛതി തിസ്സോ”തി വുത്തേ പനാഖ്യാതന്തി. തമാ “സ ഗച്ഛം ന
നിവത്തതീ”തി വുത്തേ പഠമന്തം നാമപദന്തി വിത്തായതി. “ഗച്ഛം
പുത്തനിവേദകോ”തി വുത്തേ ആഖ്യാതന്തി വിത്തായതി. “ഗച്ഛതോ ഹയതോ
പതിതോ”തി വുത്തേ കിതന്തോതി വിത്തായതി. “ഗച്ഛതോ പണ്ണപുപ്ഫാണി
പതന്തീ”തി വുത്തേ രുക്ഖവാചകോ രൂഢ്ഘീസദോതി. ഇതി വിസേസസദാനം
ആഖ്യാതനാമാനം നാമാഖ്യാതേഹി സമാനസുതികാനം അത്ഥാഭിസമ്ബന്ധാദീസു
യോ കോചി അത്ഥവിസേസത്ഥാപകോ സമ്ബന്ധോ അവസ്സമിച്ഛിതേജ്ഞോ. ഏവം
“ഗച്ഛതീ”തിആദീനം ആഖ്യാതനാമത്താദിവസേന പച്ചേകം റിതാനം
ഏകേകത്വവാചകാനം വിസേസസദതാ ദട്ഠഞ്ചാ.

“നാമതി ഭവേ”തിആദീനം പന ആഖ്യാതനാമാനം നാമാഖ്യാതേഹി
അസമാനസുതികാനം അനേകത്വവാചകാനം സാമഞ്ഞേസദതാ ഏവ ദട്ഠഞ്ചാ.

അത്മസമ്ബന്ധാദീസു ഹി വിനാ യേന കേനചി സമ്ബന്ധേന “നാമതീ”തി വുത്തേ “യാചതീ”തി വാ “ഉപതാപേതീ”തി വാ “ഇസ്സരിയം കരോതീ”തി വാ “ആസീസതീ”തി വാ അത്ഥോ പടിഭാതി, തഥാ “ദേവോ”തി വുത്തേ “മേഘോ”തി വാ “ആകാസോ”തി വാ “രാജാ”തി വാ “ദേവതാ”തി വാ “വിസുദ്ധിദേവോ”തി വാ അത്ഥോ പടിഭാതി. യദാ പന സദുന്തരാഭിസമ്ബന്ധേന “നാമതി സുപ്പടിപത്തി”ന്തി വുത്തേ തദാ “നാമതീ”തി ക്രിയാപദസ്സ “യാചതീ”തി അത്ഥോ വിത്തായതി, “നാമതി സബ്ബകിലേസേ”തി വുത്തേ “ഉപതാപേതീ”തി അത്ഥോ വിത്തായതി. “നാമതി സകചിത്തേ”തി വുത്തേ “ഇസ്സരിയം കരോതീ”തി അത്ഥോ വിത്തായതി. “നാമതി ലോകസ്സ ഹിത”ന്തി വുത്തേ “ആസീസതീ”തി അത്ഥോ വിത്തായതി. തഥാ “ദേവോ ഗജ്ജതീ”തി വുത്തേ “ദേവോ”തി നാമപദസ്സ “മേഘോ”തി അത്ഥോ വിത്തായതി. “വിദ്ധോ വിഗതവലാഹകോ ദേവോ”തി വുത്തേ “ആകാസോ”തി അത്ഥോ വിത്തായതി. “പിവതു ദേവോ പാനീയ”ന്തി വുത്തേ “രാജാ”തി അത്ഥോ വിത്തായതി. “ദേവോ ദേവകായാ ചവതി ആയുസങ്ഖയാ”തി വുത്തേ “ദേവതാ”തി അത്ഥോ വിത്തായതി. “ദേവാതിദേവോ സതപുണ്ണലക്ഖണോ”തി വുത്തേ “വിസുദ്ധിദേവോ”തി അത്ഥോ വിത്തായതി. ഇമിനാ നയേന അഞ്ഞേപി സാമഞ്ഞസദാ ഞാതബ്ബാ.

സബ്ബമേതം ഞത്ഥാ യഥാ അത്ഥോ സദുന്ത, സദുോ ചത്ഥേന ന വിരുജ്ജന്ത്യതി, തഥാത്മസദാ ചിന്തനീയാ. തത്ത്രിദം ഉപലക്ഖണമത്തം ചിന്താകാരനിദസ്സനം - “അത്മകുസലാ ഭവന്തേ”തി വാ “കിച്ചാനി ഭവന്തേ”തി വാ വുത്തേ “ഭവന്തേ”തി ഇദം “ഭവന്തീ”തിമിനാ സമാനത്ഥമാഖ്യാതപദന്തി ഏവമത്ഥോ ച സദുോ ച ചിന്തനീയോ. “ഭവന്തേ പസ്സാമീ”തി വാ “ഇച്ഛാമീ”തി വാ വുത്തേ ഉപയോഗത്ഥവം നാമപദന്തി ഏവമത്ഥോ ച സദുോ ച ചിന്തനീയോ. “ഭവന്തേ ജനേ പസംസതീ”തി വാ “കാമേതീ”തി വാ വുത്തേ പച്ചത്തോപയോഗത്ഥവന്താനി ദേവ നാമപദാനീതി ഏവമത്ഥോ ച സദുോ ച ചിന്തനീയോ. “ചോരാ പരാഭവന്തേ”തി വുത്തേ “പരാഭവന്തേ”തി ഇദം “പരാഭവന്തീ”തിമിനാ സമാനത്ഥമാഖ്യാതികപദന്തി ഏവമത്ഥോ ച സദുോ ച ചിന്തനീയോ. “പരാഭവന്തേ ജനാ ഇച്ഛന്തി അമിത്താന”ന്തി വുത്തേ “പരാഭവന്തേ”തി ഇമാനി ഉപയോഗപച്ചത്തത്ഥവന്താനി ദേവ നാമപദാനീതി ഏവമത്ഥോ ച സദുോ ച ചിന്തനീയോ. “ഏസോ പരാഭവേ”തി വുത്തേ “പരാഭവേ”തി ഇദം “പരാഭവേയ്യാ”തിമിനാ സമാനത്ഥമാഖ്യാതപദന്തി ഏവമത്ഥോ ച സദുോ ച ചിന്തനീയോ. “ഏതേ പരാഭവേ ലോകേ, പണ്ഡിതോ സമവേക്ഖിയാ”തി വുത്തേ “പരാഭവേ”തി ഇദം ഉപയോഗത്ഥവം ബഹുവചനം നാമപദന്തി ഏവമത്ഥോ ച സദുോ ച ചിന്തനീയോ. “പരാഭവേ സതീ”തി വുത്തേ ഭാവലക്ഖണഭുമ്മത്ഥേകവചനകം നാമപദന്തി ഏവമത്ഥോ ച സദുോ ച ചിന്തനീയോ. “തുമ്ഹേ മേ പസാദാ സമ്ഭവേ”തി വുത്തേ “സമ്ഭവേ”തി ഇദം “സമ്ഭവമാ”തിമിനാ സമാനത്ഥമാഖ്യാതപദന്തി ഏവമത്ഥോ ച സദുോ ച ചിന്തനീയോ. “ഏഹി ത്വം സമ്ഭവവ്ഹേ”തി വുത്തേ “സമ്ഭവവ്ഹേ”തി ഇദം സമ്ഭവായ നാമ ഇത്ഥിയാ വാചകം ഇത്ഥിലിങ്ഗം സാലപനം നാമികപദന്തി ഏവമത്ഥോ ച സദുോ ച ചിന്തനീയോ. “ഏഹി ത്വം സമ്ഭവവ്ഹേപതിട്ഠിത”ന്തി വുത്തേ സമ്ഭവനാമകസ്സ പുരിസസ്സ വാചകം പുല്ലിങ്ഗം ഭുമ്മവചനന്തി ഏവമത്ഥോ ച സദുോ ച ചിന്തനീയോ.

“വരുണോ ബ്രഹ്മദേവോ ച, അഹേസും അഗ്ഗസാവകാ;
സമ്ഭവോ നാമുപട്ഠാകോ, രേവതസ്സ മഹേസിനോ”തി -

ഹി പാളി. “യമ്മാ പാതുഭവന്തേ”തി വുത്തേ “പാതുഭവന്തേ”തി ഇദം “പാതുഭവന്തി”തിമിനാ സമാനത്വം സനിപാതമാവ്യാതപദന്തി ഏവമത്ഥോ ച സദോ ച ചിന്തനീയോ. “പാതു ഭവന്തേ ജനേ”തി വുത്തേ “തേ ജനേ ഭവം രക്ഖതു”തി അത്ഥവാചകാനി ആവ്യാതകിരന്തസബ്ബനാമികപദാനീതി ഏവമത്ഥോ ച സദോ ച ചിന്തനീയോ. “പാതുഭവസേ ത്വം ഗുണേഹി”തി വുത്തേ “പാതുഭവസേ”തി ഇദം “പാതുഭവസീ”തിമിനാ സമാനത്വമാവ്യാതപദന്തി ഏവമത്ഥോ ച സദോ ച ചിന്തനീയോ. “പാതുഭവസേ ഗുണേ യോ ത്വ”ന്തി വുത്തേ “പാതുഭവാഹി അത്തനോ ഗുണഹേതു ത്വ”ന്തി അത്ഥവാചകാനിനിപാതയുത്താവ്യാതനാമപദാനീതി ഏവമത്ഥോ ച സദോ ച ചിന്തനീയോ. “അഹമത്തനോ ഗുണേഹി പാതുഭവേ”തി വുത്തേ “പാതുഭവേ”തി ഇദം “പാതുഭവാമീ”തിമിനാ സമാനത്വം സനിപാതമാവ്യാതപദന്തി ഏവമത്ഥോ ച സദോ ച ചിന്തനീയോ. “മം പാതു ഭവേ ഇദം പുഞ്ചകമ്മ”ന്തി വുത്തേ “മം രക്ഖതു സംസാരേ ഇദം പുഞ്ചകമ്മ”ന്തി അത്ഥവാചകാനി ആവ്യാതനാമപദാനീതി ഏവമത്ഥോ ച സദോ ച ചിന്തനീയോ. ഇമിനാ നയേന സബ്ബത്വ യഥാരഹമത്ഥസദ്വാ ചിന്തനീയാ. തത്ത്വ സമാനസുതികാനം കേസഞ്ചി സദ്വാനം “ന തേസം കോട്ഠേ ഓപേന്തി. ന തേസം അന്തരാ ഗച്ഛേ. സത്ത വോ ലിച്ഛവി അപരിഹാനീയേ യമ്മേ ദേസേസ്സാമി, ഇമ്മേ തേ ദേവ സത്തവോ, ത്വഞ്ച ഉത്തമസത്തവോ”തിആദീസു സമാനസുതികാനം വിയ ഉച്ചാരണവിസേസോ ഇച്ഛനീയോ. ഉച്ചാരണവിസേസേ ഹി സതി പദാനി പരിബൃത്താനി, പദേസു പരിബൃത്തേസു അത്ഥോ പരിബൃത്തോ ഹോതി, അത്ഥപരിഗ്രാഹകാനം അത്ഥാധിഗമോ അകിച്ഛോ ഹോതി, സുപരിസുദ്ധാദാസതലേ പടിബിമ്ബദസ്സനം വിയ, സോ ച ഗഹിതപുബ്ബസങ്കേതസ്സ അത്ഥസമ്ബന്ധാദീസു അന്തരതരസ്ഥിം ഞാതേയേവ ഹോതി, ന ഇതരമാ. വുത്തഞ്ജേതം പോരാണേഹി -

“വിസയത്തമനാപന്നാ, സദ്വാ നേവത്ഥബോധകാ;
ന പദമത്തതോ അത്ഥേ, തേ അന്താതാ പകാസകാ”തി.

യദിദമേത്ഥ വുത്തമജ്ജേഹി “ഉച്ചാരണവിസേസോ ഇച്ഛനീയോ”തി. അത്രായമുച്ചാരണവിസേസദീപനീ ഗാമാ സഹത്ഥപ്കാസനനയദാനഗാമായ.

“ന തേ സം കോട്ഠേ ഓപേന്തി”, ഇതി പാഠേ സുമേധസോ;
പദം “ന തേ”തി ഛിന്ദിത്വാ, “സം കോട്ഠേ”തി പഠേയ്യ വേ.

“സം ന ഓപേന്തി കോട്ഠേ തേ, ഭിക്ഖു”തി അത്ഥമീരയേ;
ഏവമിമേസു അന്തേസു, പാഠേസുപി അയം നയോ.

അഥ യം പനിദമ്പി വുത്തം “കേസഞ്ചി”തി, തം കിമത്ഥം? “ഗച്ഛതി പതിട്ഠിതം, ഗച്ഛതി തിസ്സോ, ഭവന്തേ പസ്സാമി, അത്ഥകുസലാ ഭവന്തേ, വദന്തം ഏകപോക്ഖരാ, വദന്തം പടിവദതീ”തിആദീസു സമാനസുതികാനമുച്ചാരണവിസേസോ ന ലബ്ധതീതി ദസ്സനത്ഥം. തസ്മാ ഇദമേത്ഥ സല്ലക്ഖേതബ്ബം - യത്ഥ സമാനസുതികാനമുച്ചാരണവിസേസോ ലബ്ധതീ അത്ഥവിസേസോ ച പദാനം വിഭാഗവസേന വാ അവിഭാഗവസേന വാ, തത്ത്വ പയോഗേ സമാനസുതികമേകച്ചം പദം വിച്ഛിന്ദിത്വാ ഉച്ചാരേതബ്ബം. സേയ്യമിദം? “ഹേതു ഹേതുസമ്പയുത്തകാനം യമ്മാനം തംസമുട്ഠാനാഞ്ച രൂപാനം ഹേതുപച്ചയേന പച്ചയോ. സോ തേന സദ്ധിം ഭാസതി, സോതേന

വുയ്ഹതി. ഭവന്തേ ജനേ പസംസതി, ഭവന്തേ പസ്സാമീ”തി ഏവമാദയോ പയോഗാ. ഏതഥ “ഹേതു”തി ഈസകം വിച്ഛിന്ദിതാ “ഹേതുസമ്പയുത്താന”തി ഉച്ചാരേതഞ്ചം. തഥാ “സോ”തി വിച്ഛിന്ദിതാ “തേന സദ്ധി”തി ഉച്ചാരേതഞ്ചം. “ഭവ”തി വിച്ഛിന്ദിതാ “തേ ജനേ”തി ഉച്ചാരേതഞ്ചം.

സേസം പന സമാനസുതികം വിച്ഛിന്ദിതാ ന ഉച്ചാരേതഞ്ചം. അവിച്ഛിന്ദനീയസ്മിൻഹി റാനേ വിച്ഛിന്ദിതാ പഠിതസ്സ അത്ഥോ ദുട്ഠോ ഹോതി. ഏവം പദവിഭാഗാവിഭാഗവസേന സമാനസുതികാനമത്സുച്ചാരണവിസേസോ വേദിതഞ്ചോ. ഏതഥ ഹി “സോ തേനാ”തിആദീസു ദിപദത്ഥഗൃഹണം വിഭാഗോ, ഏകപദത്ഥഗൃഹണമവിഭാഗോതി അധിപ്പേതോ. ഏതഥ ച വിസും വവത്ഥിതാനം അസമാനസുതികാനം ഏകതോ കത്വാ സമാനസുതികഭാവപരികപ്തനം അത്ഥന്തരവിത്താപനത്ഥഞ്ചേവ ഉച്ചാരണവിസേസദസ്സനത്ഥഞ്ച. ന ഹി ഏതാനി “സപ്പോ സപ്പോ”തിആദീസു വിയ ഏകസ്മിന്യേവത്ഥേ സമാനസുതികാനി. ഏവം സന്തേപി ഏകജ്ഞകരണേന ലദ്ധം സമാനസുതിലേസം ഗഹേത്വാ അത്ഥന്തരവിത്താപനത്ഥം ഉച്ചാരണവിസേസദസ്സനത്ഥഞ്ച “സമാനസുതികാനീ”തി വുത്താനി. ഏസ നയോ അഞ്ചത്രാപി ഈദിസേസു റാനേസു. ഇദമേത്ഥ സല്ലക്ഖേതഞ്ചം -

യത്ഥ സമാനസുതികാനം അട്ഠാരസാകാരേസു യേന കേനചി ആകാരേന അത്ഥവിസേസോ ലബ്ഭതി, വിച്ഛിന്ദിതാ പന ഉച്ചാരണേ സദുവിലാസോ ന ഹോതി, അത്ഥോ വാ ദുട്ഠോ ഹോതി, ന താദിസേസു പയോഗേസു സമാനസുതികാനി പദാനി വിച്ഛിന്ദിതാ ഉച്ചാരേതഞ്ചാനി. തത്ര കതമേന ചാകാരേന അത്ഥവിസേസലാഭോ ഭവതി? പദാനം വിഭാഗവസേന വാ അവിഭാഗവസേന വാ അക്ഖരസന്നിധാനവസേന വാ പദസന്നിധാനവസേന വാ പദക്ഖരസന്നിധാനവസേന വാ വിച്ഛാവസേന വാ കമ്മപ്പവചനീയവസേന വാ ഭയകോധാദീസു ഉപ്പന്നേസു കമിതാമേധിതവചനവസേന വാ ഗുണവാചകസദസ്സ ദിരുത്തവസേന വാ ക്രിയാപദസ്സ ദിരുത്തവസേന വാ സംഹിതാപദച്ഛേദവസേന വാ അഗാരവത്ഥപരിദീപനവസേന വാ നിരന്തരത്ഥപരിദീപനവസേന വാ നനിരന്തരത്ഥപരിദീപനവസേന വാ “പുനപ്പുന”മിച്ചത്ഥപരിദീപനവസേന വാ ഉപമാനേ ഇവ സദുവസേന വാ ഇതിസദുപം പടിച്ച സദുപദത്ഥവാചകത്ഥപരിദീപനവസേന വാ തഥാപവത്തചിത്തപരിദീപനവസേന വാതി ഇമേസുട്ഠാരസാകാരേസു, വിത്ഥാരതോ പന ഛരഞ്ചീസായ ആകാരേസു തതോ വാധികേസു യേന കേനചി ആകാരേന അത്ഥവിസേസലാഭോ ഭവതി.

ഏതഥ പദാനം താവ വിഭാഗവസേന വാ അവിഭാഗവസേന വാ സമാനസുതികാനമത്ഥവിസേസലാഭേ “സാ നം സങ്ഗതി പാലേതി, അഭിക്ഖമോ സാനം പഞ്ഞായതി. മാ നോ ദേവ അവധി, മാനോ മയ്ഹം ന വിജ്ജതീ”തി ഏവമാദയോ പയോഗാ.

അക്ഖരസന്നിധാനവസേന പന അത്ഥവിസേസലാഭേ “സന്തേഹി മഹിതോ ഹിതോ. സങ്ഗാ സങ്ഗാമജിം മുത്തം, തമഹം ബ്രുമി ബ്രാഹ്മണം. ദാഠി ദാഠീസു പക്ഖന്ദി, മഞ്ഞമാനോ യഥാ പുരേ. സബ്ബാഭിഭുവ സിരസാസിരസാ നമാമി. ഭുമിതോ ഉട്ഠിതാ യാവ, ബ്രഹ്മലോകാ വിധാവതി. അച്ചി അച്ചിമതോ ലോകേ, ഡയ്ഹമാനമ്ഹി തേജസാ”തി ഏവമാദയോ പയോഗാ.

പദസന്നിധാനവസേന അത്മവിസേസലാഭേ “ആപോ ആപോഗതം.
രാജരാജമഹാമത്താദയോ, സുഖോ’ലോകസ്സ ലോകസ്സ, കാരകോ
ഞാണചക്ഖുഭോ, നിരാപദേ പദേ നിന്നോ, അനന്തഞാണം കരുണാലയം ലയം,
മലസ്സ ബുദ്ധം സുസമാഹിതം ഹിതം. നമാമി ധമ്മം ഭവസംവരം വരം,
ഗുണാകരഞ്ചേവ നിരങ്ഗണം ഗണ”ന്തി ഏവമാദയോ പയോഗാ.

പദക്ഖരസന്നിധാനവസേന അത്മവിസേസലാഭേ “പമാണരഹിതം ഹിതം,
സിദ്ധത്ഥോ സബ്ബസിദ്ധത്ഥോ, തിലോകമഹിതോ ഹിതോ. ഉപഗന്താപന
സമ്ബുദ്ധോ, ഇദം വചനമബ്രവീ”തി ഏവമാദയോ പയോഗാ. തത്രിമാ
അക്ഖരസന്നിധാനാദീസു അധിപ്പായവിത്താപനിയോ ഗാമാ -

മഹിതോഇതി സദുദ്ധാ, മകാരോ ചേ വിവേചിതോ;
സദ്ദോ നിരത്ഥകോ ഏത്ഥ, “അക്ഖര”ന്തി വദേ ബുദ്ധോ.

ത്തേയ്യാ അക്ഖരയോഗേന,
“സന്തേഹി മഹിതോ ഹിതോ”;
ഇച്ചാദീസു സരുപാനം,
ഹോതി അത്മവിസേസതാ.

ഉപസഗ്ഗാ നിപാതാ ച, യഞ്ചഞ്ചത്തം അത്ഥജോതകം;
ഏകകഖരസി വിത്തുഹി, തം “പദ”ന്തി സമീരിതം.

പദാനം സന്നിധാനഞ്ച, പദക്ഖരാനമേവ ച;
സമാസേ ലബ്ഭമാനത്തം, സന്ധായ ലപിതം മയാ.

വിച്ഛാവസേന അത്മവിസേസലാഭേ “ഗാമേ ഗാമേ സതം കൂമ്ഭാ, ഗാമോ
ഗാമോ രമണീയോ”തി ഏവമാദയോ പയോഗാ. ഏത്ഥ ഹി വിച്ഛാവസേന
സഞ്ചേപി ഗാമാ പരിഗൃഹിതാ.

നാനാധികരണാനം തു, വത്തുമേകക്ഖണ്ഡഹി യാ;
ഇച്ഛതോ ബ്യാപിതും ഇച്ഛാ, സാ വിച്ഛാതി പകിത്തിതാ.

കമ്മപ്പവചനീയവസേന അത്മവിസേസലാഭേ “രൂക്ഖം രൂക്ഖം പതി
വിജ്ജാതതേ ചന്ദോ, രൂക്ഖം രൂക്ഖം പരി വിജ്ജാതതേ ചന്ദോ”തി
പയോഗാ, രൂക്ഖാനം ഉപരി ഉപരി വിജ്ജാതതേതി അത്ഥോ.

ഭയകോധാദീസു ഉപ്പന്നേസു കമിതാമേധിതവചനവസേന പന
അത്മവിസേസലാഭേ ഇമേ പയോഗാ - ഭയേ താവ “ചോരോ ചോരോ, സപ്പോ
സപ്പോ”ഇച്ചാദയോ. കോധേ “വസല വസല, ചണ്ഡാല ചണ്ഡാല, വിജ്ഠ
വിജ്ഠ, പഹര പഹര”ഇച്ചാദയോ. പസംസായം “സാധു സാധു സാരിപുത്ത,
അഭിക്ക്കന്തം ഭന്തേ അഭിക്ക്കന്തം ഭന്തേ”ഇച്ചാദയോ. തുരിതേ “അഭിക്ക്കമ വാസേട്ഠ
അഭിക്ക്കമ വാസേട്ഠ, ഗച്ഛ ഗച്ഛ, ലുനാഹി ലുനാഹി”ഇച്ചാദയോ. കോതൂഹലേ
“ആഗച്ഛ ആഗച്ഛ”ഇച്ചാദയോ. അച്ഛരിയേ “അഹോ ബുദ്ധോ അഹോ
ബുദ്ധോ”ഇച്ചാദയോ. ഹാസേ “അഹോ സുഖം അഹോ സുഖം, അഹോ
മനാപം അഹോ മനാപം”ഇച്ചാദയോ. സോകേ “കഹം ഏകപുത്തക കഹം
ഏകപുത്തക”ഇച്ചാദയോ. പസാദേ “ഭവിസ്സന്തി വജ്ജി ഭവിസ്സന്തി
വജ്ജി”ഇച്ചാദയോ. ഏവം ഭയകോധാദീസു ഉപ്പന്നേസു

കമിതാമേധിതവചനവസേന അത്ഥവിസേസലാഭോ ഭവതി. ഏതഥ പന അത്ഥന്തരാഭാവേപി ദദ്വഹീകമ്മവസേന പദാനമത്ഥജോതകഭാവോയേവ അത്ഥവിസേസലാഭോ.

ഭയേ കോധേ പസംസായം,
തൂരിതേ കോതൂഹല'ച്ഛരേ;
ഹാസേ സോകേ പസാദേ ച,
കരേ ആമേധിതം ബുധോ.

ചസദ്യോ അവുത്തസമുച്ചയത്ഥോ, തേന ഗരഹാഅസമ്മാനാദിനം സങ്ഗഹോ ദദ്വഞ്ചോ. “പാപോ പാപോ”തിആദീസു ഹി ഗരഹായം. “അഭിരുപക അഭിരുപകാ”തിആദീസു അസമ്മാനേ. “ക്വായം അബലബലോ വീയാ”തിആദീസു അതിസയത്ഥേ ആമേധിതം ദദ്വഞ്ചം. ഗുണവാചകസ്സ ദിരുത്തവസേന അത്ഥവിസേസലാഭേ “കണ്ഹോ കണ്ഹോ ച ഘോരോ ചാ”തി ഏവമാദയോ. “കണ്ഹോ കണ്ഹോ”തി ഹി അതീവ കണ്ഹോതി അത്ഥോ. ക്രിയാപദസ്സ ദിരുത്തവസേന അത്ഥവിസേസലാഭേ “യമേ യമേ നാതിയമേ”തി ഏവമാദയോ. തത്ഥ യമേയമേതി യമേയ നോ ന യമേയ. നാതിയമേതി പമാണാതിക്കന്തം പന ന യമേയ. സംഹിതാപദച്ഛേദവസേന അത്ഥവിസേസലാഭേ “നരാനരാ, സുരാനുരാ, കതാകതകുസലാകുസലവിസയം വിപ്പടിസാരാകാരേണ പവത്തം അനുസോചനം ക്കുച്ച”തി ഏവമാദയോ. ഏതഥ പന വിത്തൂനം പരമകോസല്ലജനനത്ഥം സിലോകം രചയാമ -

ഹിതാഹിതാ ഹിതംഹിതം, ആനുഭാവേന തേ ജിന;
പവരാപവരാഹച്ച, ഭവാമാ'നാമയാ മയന്തി.

അഗാരവത്ഥപരിദീപനവസേന അത്ഥവിസേസലാഭേ “തുവംതുവം പേസുഞ്ഞകലഹവിഗൃഹവിവാദാ”തി ഏവമാദയോ. നിരന്തരത്ഥപരിദീപനവസേന അത്ഥവിസേസലാഭേ “ദിവസേ ദിവസേ പരിഭുഞ്ജതീ”തി ഏവമാദയോ. നനിരന്തരത്ഥപരിദീപനവസേന അത്ഥവിസേസലാഭേ “ഖണേ ഖണേ പീതി ഉപ്പജ്ജതീ”തി ഏവമാദയോ. “പുനപ്പുന”മിച്ചത്ഥപരിദീപനവസേന അത്ഥവിസേസലാഭേ “മുഹും മുഹും ഭായയതേ കുമാരേ”തി ഏവമാദയോ. ഉപമാണേ ഇവസദ്വവസേന അത്ഥവിസേസലാഭേ “രാജാ രക്ഖതു യമ്മേന, അത്തനോവ പജം പജ”തി ഏവമാദയോ. ഇതിസദ്വം പടിച്ച് സദ്വപദത്ഥവാചകത്ഥപരിദീപനവസേന അത്ഥവിസേസലാഭേ “ബുദ്ധോ ബുദ്ധോതി കമയന്തോ, സോമനസ്സം പവേദയി”തി ഏവമാദയോ. തമാപവത്തചിത്തപരിദീപനവസേന അത്ഥവിസേസലാഭേ “ബുദ്ധോ ബുദ്ധോതി ചിന്തേന്തോ, മഗ്ഗം സോധേമഹം തദാ”തി ഏവമാദയോ. ഏവം ഹുദിസേസു പയോഗേസു സമാനസുതികപദം വിച്ഛിന്ദിത്ഥാ ന ഉച്ചാരേതഞ്ചം. വിച്ഛിന്ദിത്ഥാ ഹി ഉച്ചാരണേ സതി സദ്വവിലാസോ ന ഭവതി, കത്ഥചി പന “കതാകതാകുസലാകുസലവിസയ”തി ഏവമാദീസു വിച്ഛിന്ദിത്ഥാ ഉച്ചാരിതസ്സ അത്ഥോ ദുദ്വോ ഹോതി, തസ്മാ വിച്ഛിന്ദിത്ഥാ ന ഉച്ചാരേതഞ്ചം, ഏകാബദ്ധംയേവ കത്ഥാ ഉച്ചാരേതഞ്ചം. ഇതി സമാനസുതികേസു വിനിച്ഛയോ ഛബ്ബീസായ ആകാരേഹി അധികേഹി ച മണ്ഡേത്ഥാ ദസ്സിതോ.

യസ്മാ പന സമാനസുതികേസു വിനിച്ഛയേ ദസ്സിതേ
അസമാനസുതികേസുപി വിനിച്ഛയോ ദസ്സേതബ്ബോ ഹോതി, തസ്മാ തന്വി
ദസ്സേസ്സാമ - യത്ഥ നിഗ്ഗഹീതമ്ഹാ പരാകാരലോപോപി പാഠോ പഞ്ഞായതി,
സംയോഗബ്ധഞ്ജനസ്സ വിസംയോഗത്തന്വി. തേസു പയോഗേസു നിഗ്ഗഹീതപദം
അനന്തരപദേന സദ്ധിം ഏകാബദ്ധംയേവ കത്വാ ഉച്ചാരേതബ്ബം. കതമാനി താനി?
“സചേ ഭുത്തോ ഭവേയ്യാഹം-സാ’ജീവോ ഗരഹിതോ മമ. പുപ്ഫം’സാ ഉപ്പജ്ജി.
ഖയമത്തം ന നിബ്ബാനം’സ ഗമഭീരാദിവാചതോ”തി ഏവമാദയോ. ഏത്ഥ ഹി
“സചേ ഭുത്തോ ഭവേയ്യാഹ”ന്തിആദിനാ വിച്ഛേദമകത്വാ അനന്തരേ ദ്വീസു
ഗാഥാപദേസു അന്തരീഭൂതാനം ദ്വിന്നം സമാനസുതികപദാനം ഏകതോ
ഉച്ചാരണമിവ അനന്തരപദേഹി സദ്ധിം ഏകാബദ്ധുച്ചാരണവസേന “സചേ
ഭുത്തോ ഭവേയ്യാഹം-സാ’ജീവോ ഗരഹിതോ മമാ”തിആദിനാ ഉച്ചാരേതബ്ബം.
ഏവരുപോയേവ ഹി ഉച്ചാരണവിസേസോ സകലേഹിപി പോരാണേഹി
വിഞ്ഞുഹി അനുമതോ ഉച്ചാരിതോ ച “അസ്സ ആജീവോ ഗരഹിതോ മമ,
അസ്സാ ഉപ്പജ്ജി, അസ്സ
ഗമഭീരാദിവാചതോ”തിഏവമാദിഅത്ഥപ്പടിപാദനസ്സാനുരൂപത്താ.

യത്ഥ പന യാദിസേ ഉച്ചാരണേ കരിയമാണേ അത്ഥോ പരിബൃത്തോ
ഹോതി, തേസു പയോഗേസു ക്വചി ചസദു പനസദാദിയോഗട്ഠാണേ ഹുസകം
വിച്ഛിന്ദിത്വാ പദമുച്ചാരേതബ്ബം. സേയ്യമിദം? “വാളാ ച ലപസക്ഖരാ.
അച്ചന്തസന്താ പന യാ, അയം നിബ്ബാനസമ്പദാ, “ഇദം ദുക്ഖ”ന്തി വാചം
ഭാസതോ “ഇദം ദുക്ഖ”ന്തി ഞാണം പവത്തതീതി? ആമന്താ. ഇതി ച ദന്തി ച
ദുതി ച ഖന്തി ച ഞാണം പവത്തതീതി? ന ഹേവം വത്തബ്ബേ”തി
ഏവമാദയോ പയോഗാ.

ഏതേസു ഹി പഠമപയോഗേ “വാളാ ചാ”തി ഹുസകം വിച്ഛിന്ദിത്വാ
“ലപസക്ഖരാ”തി ഉച്ചാരേതബ്ബം. തത്ഥ ലപസക്ഖരാതി
സക്ഖരസദിസമധുരവചനാ. ജാതകട്ഠകമായം പന “നിരത്ഥകവചനേഹി
സക്ഖരാ വിയ മധുരാ”തി വുത്തം, തസ്മാത്ര ബഹുബ്ബിഹിതപ്പുരിസവസേന
ദ്വിധാ സമാസോ ദട്ഠബ്ബോ “ലപാ സക്ഖരാ വിയ യാസം താ ലപസക്ഖരാ,
ലപേഹി വാ സക്ഖരാ വിയാതി ലപസക്ഖരാ”തി.

ദുതിയപയോഗേ “അച്ചന്തസന്താ പന”ഇതി ഹുസകം വിച്ഛിന്ദിത്വാ “യാ”തി
ഉച്ചാരേതബ്ബം. യാ പന അയം നിബ്ബാനസമ്പദാ അച്ചന്തസന്താതി ഹി അത്ഥോ.

തതിയപയോഗേ ഇതി ച ദന്തി ച ദുതി ച ഖന്തി ചാതി ഏതേസു
ചതുസു ഠാണേസു ഇകാരഞ്ച ദങ്കാരഞ്ച ദുകാരഞ്ച ഖങ്കാരഞ്ച ഹുസകം
വിച്ഛിന്ദിത്വാ തദനന്തരം തി ച സദാ ഉച്ചാരേതബ്ബാ.

ഏത്ഥ ഹി അവിച്ഛിന്ദിത്വാ ഉച്ചാരണേ സതി അഞ്ചത്ഥാ ഗഹേതബ്ബത്താ
അത്ഥോ ദുട്ഠോ ഭവതി. കഥം? ഹുദിസേസു ഠാണേസു അവിച്ഛിന്ദിത്വാ
ഉച്ചാരണേ സതി ഇതിസദ്ദോ ഏവന്തി അത്ഥവാചകോ നിപാതോ സിയാ,
സന്ധിവസേന പന ഇകാരത്ഥവാചകോ രൂഢ്ഠഹീസദ്ദോ ന സിയാ. ദന്തിസദ്ദോ
ദമനത്ഥോ സിയാ, ദങ്കാരവാചകോ ന സിയാ. ദുതിസദ്ദോ നിരത്ഥകോ സിയാ,
ദുകാരവാചകോ ന സിയാ. ഖന്തിസദ്ദോ ഖമനത്ഥോ സിയാ, ഖങ്കാരവാചകോ
ന സിയാ. തസ്മാ ഇകാര ദങ്കാര ദുകാര ഖങ്കാരാനി ഹുസകം
വിച്ഛിന്ദിതബ്ബാനി.

ഏതെങ്കിലും ഇതിനിടയിൽ ദുരിതം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അത് അതിരുകളിലായി സംഭവിക്കാൻ സാധ്യമാണ്. പക്ഷേ, പരമേശ്വരൻ ചെറിയൊരു ലോകം. നമ്മുടെ ഇടം വശത്താണ് “സർവ്വപ്രഭാവം വിശ്വേ പരമേശ്വരൻ സർവ്വപ്രഭാവൻ ലോകം നമ്മുടെ, പുണ്യസന്ദേശം ലോകം ഹോതി തന്ത്രമായി ഏതെങ്കിലും വിധം” “അതിലാസനോ വണ്ണപഥം ഖണ്ഡം, ഉദയനേരം തമ്മെ പപം അവിന്ദു” “പാലിയം സർവ്വപ്രഭാവൻ ലോകം പരമേശ്വരൻ. തമ്മെ ഹി അടർച്ചയോടെ” “പ്രവൃത്തി ആപം പപ” “അതോ സംവർണ്ണിതം. തന്മ “ഇതി ചാ” “ഏതെങ്കിലും ഇതി ചാതി മേദം കത്യാ ദീപ്തം ഇതാരേയും പരമേശ്വരൻ ഇതാരേയും ലോകം കാതലോ, നമ്മുടെ പുണ്യം.

പുണ്യസ്ഥിതിയിൽ ഇതാരാകട്ടെ ഇതാരെ നമ്മുടെ സതി നിപാതകൃതേന ഇതിസന്ദേഹം ഇതാരസംവാതോ അതോ നമ്മുടെ വിത്തായേയും, നിപാതകൃതേന പരമേശ്വരൻ ഇതാരെ നമ്മുടെ സോ അതോ വിത്തായേവ “ദേവദത്തോതി മേ സുത” “ഏതെങ്കിലും ദേവദത്തപരമേശ്വരൻ വിധം. തന്മ ഇതിസന്ദേഹം പരമേശ്വരൻ ഇതാരേയും ലോകം കാതലോ, നമ്മുടെ പുണ്യം ഇതാരാകട്ടെ ഇതാരേയും. കച്ചായനേ പരമേശ്വരൻ യേശുവർത്തിനും സന്ധ്യ അസർവ്വപ്രഭാവൻ പരമേശ്വരൻ അസർവ്വപ്രഭാവൻ ലോകം വൃത്തോ, നമ്മുടെ സർവ്വപ്രഭാവൻ പരമേശ്വരൻ സർവ്വപ്രഭാവൻ. മഹാപദേശസന്ദേശം വാ സർവ്വപ്രഭാവൻ പരമേശ്വരൻ ലോകം വൃത്തോതി ദർശനം.

“അന്തരം ച രാജഗൃഹം അന്തരം ച നാളം” “അതിരുകളിലായി പരമേശ്വരൻ ചെറിയൊരു ലോകം സതി വിശ്വദീപ്തിയാ പരമേശ്വരൻ നമ്മുടെ ഉച്ചാരണത്തോ. യത്നം ച ആഗമകർമ്മാദിനി ദീപ്തി, തേസു പരമേശ്വരൻ പുണ്യപദാനി വിശ്വദീപ്തിയാ നമ്മുടെ ഉച്ചാരണത്തോ, ആഗമകർമ്മവർത്തി പരമേശ്വരൻ സന്ധ്യയേവ ഉച്ചാരണത്തോ. സേവ്യമിദം? “നമ്മുടെ രാജാവിന് താരകാണം. ഭഗവാൻ ഏതെങ്കിലും” “ഇതേവർത്തിയാ പരമേശ്വരൻ. യത്നം യേശു വിശ്വം വിശ്വം സന്ധ്യയോ ദീപ്തി, അതോ ച യുജ്ജ്വലം, തമ്മെ താനി അതോന്നുരൂപം വിശ്വദീപ്തിയാ ഉച്ചാരണത്തോ. സേവ്യമിദം? “നമ്മുടെ ഉണ്ണുക അകാസി, ഉണ്ണുക അകാസി യാഗയാ വാദനിയേ ഭത്തസ്ഥി” “ഇതേവർത്തിയാ പരമേശ്വരൻ. ഏതെങ്കിലും “നമ്മുടെ ഉണ്ണുക അകാസി” “വിശ്വദീപ്തിയാ “ഉണ്ണുക അകാസി യാഗയാ വാദനിയേ ഭത്തസ്ഥി” “ഇതേവർത്തിയാ. ഏതെങ്കിലും സതി നമ്മുടെ കേവലം സോ ഭിക്ഷു നമ്മുടെ ഉണ്ണുക അകാസി, അമ്മ വോ യാഗയാപി വാദനിയേപി ഭത്തസ്ഥി ഉണ്ണുക അകാസിതി അമ്മപ്പകാസനേ സമതോ ഭവതി, അടർച്ചയോടെ സമുച്ചയത്നവാകോ അപിസന്ദേഹം.

യത്നം പരമേശ്വരൻ വാ ഇതരേന വാ ഏതെങ്കിലും ഉഭയപദേഹി വാ സന്ധ്യയോ ദീപ്തി സഹവർത്തിയാ, തമ്മെ താനി യത്നം വിശ്വദീപ്തിയാ ഉച്ചാരണത്തോ. സേവ്യമിദം? “സോ യത്നം ദേശേതിരുകല്യാണം മജ്ജേകല്യാണം പരിയോസാനകല്യാണം സാത്മം സന്ധ്യയോ കേവലപരിപൂർണ്ണം പരിസുദ്ധം ബ്രഹ്മചര്യം പകാസേതി. പരിസുദ്ധം വോ ഭിക്ഷുവേ ദേശേസ്ഥി, തം സുണാമ സാധുതം മനസിരോമം. അജ്ഞാതം സന്ധ്യയോ ചേതസോ ഏതെങ്കിലും” “ഏതെങ്കിലും പരമേശ്വരൻ. തന്മ അധിപായവിത്താപികാ ഗാഥ -

യത്നസന്ദേഹം വാ ബ്രഹ്മ-ചരിയസന്ദേഹം വാ പരമേശ്വരൻ;

യോജേതാ ഹുരയേ വിഞ്ഞു, “സാത്ഥം സബ്യഞ്ജന”ന്തിദം.

“സാധുക”ന്തി പദം വിഞ്ഞു, “സുണാമാ”തി പദേന വാ;
തഥാ “മനസികരോഥ”, ഇതി വുത്തപദേന വാ;
ഹുരയേ യോജയിത്ഥാന, ഉഭയേഹി പദേഹി വാ.

ഏകമേകേന സമ്ബന്ധോ, സമ്ബന്ധോ ഉഭയേഹി വാ;
ദിസ്സതീതി വിജാനേയ്യ, സദ്ധിമേവത്ഥയുത്തിയാ.

നത്തനോമതിയാ ഏസോ, അത്ഥോ ഏത്ഥ മയാ രുതോ;
പുബ്ബാചരിയസീഹാനം, നയം നിസ്സായ മേ രുതോ.

ഏവംവിധേസു അഞ്ഞേസു, പാഠേസുപി അയം നയോ;
നേതബ്ബോ നയദക്ഖേന, സാസനത്ഥഗവേസിനാ.

അത്ഥാനുരൂപതോ സദു, അത്ഥം സദാനുരൂപതോ;
ചിന്തയിത്ഥാന മേധാവി, വോഹരേ ന യഥാ തഥാതി.

അയമേത്ഥ അത്ഥസദുചിന്താ.

അത്ഥാതിസയയോഗേ ഏവം ഉപലക്ഖേതബ്ബം -
ഭൂധാതുഅത്ഥാതിസയയോഗതോ വഡ്ഡനേ ദിട്ഠാ “ഏകമന്തം നിസിന്നോ ഖോ
മഹാനാമോ ലിച്ഛവി ഉദാനം ഉദാനേസി ‘ഭവിസ്സന്തി വജ്ജി ഭവിസ്സന്തി
വജ്ജി’തി” ഇതി വാ “അഹമേവ ദുസീയാ ഭൂനഹതാ, രഞ്ഞോ
മഹാപതാപസ്സാ”തി വാ “വേദാ ന താണായ ഭവന്തിദസ്സ, മിത്തദുനോ
ഭൂനഹുനോ നരസ്സാ”തി വാ “ഭൂനഹച്ചം കതം മയാ”തി വാ ഏവം വഡ്ഡനേ
ദിട്ഠാ.

വചനസങ്ഗഹേ ഏവം ഉപലക്ഖേതബ്ബം - വത്തമാനായ വിഭത്തിയാ
പരസ്സപദം മജ്ജിമപുരിസബഹുവചനം പഞ്ചമിയാ പരസ്സപദേന
മജ്ജിമപുരിസബഹുവചനേന സദിസം. തുമ്ഹേ ഭവഥ.

വത്തമാനപഞ്ചമീനം പരസ്സപദേ ഉത്തമപുരിസചതുക്കേ ഏകവചനം
ഏകവചനേന, ബഹുവചനവി ബഹുവചനേന സദിസം. അഹം ഭവാമി, മയം
ഭവാമ.

വത്തമാനായ അത്തനോപദം മജ്ജിമപുരിസേകവചനം
ഹിയുത്തനജ്ജതനീനം അത്തനോപദേഹി ദീഹി മജ്ജിമപുരിസേകവചനേഹി
സദിസം കത്ഥചി വണ്ണസമുദായവസേന കിഞ്ചി വിസേസം വജ്ജേതാ, ഏസ
നയോ ഉത്തരത്ഥാപി യോജേതബ്ബോ. ത്വം ഭവസേ, ഇദം വത്തമാനായ രൂപം.
ത്വം അഭവസേ, ഇദം ഹിയുത്തനജ്ജതനീനം രൂപം.

വത്തമാനായ അത്തനോപദം ഉത്തമപുരിസേകവചനം പഞ്ചമിയാ
അത്തനോപദേന ഉത്തമപുരിസേകവചനേന ച പരോക്ഖായ പരസ്സപദേന
മജ്ജിമപുരിസേകവചനേന ചാതി ദീഹി വചനേഹി സദിസം. അഹം ഭവേ,
ഇദം വത്തമാനപഞ്ചമീനം രൂപം. ത്വം ബഭൂവേ, ഇദം പരോക്ഖായ രൂപം.

വത്തമാനായ അത്തനോപദം ഉത്തമപുരിസബഹുവചനം പരോക്ഖജതനീനം അത്തനോപദേഹി ദീഹി ഉത്തമപുരിസബഹുവചനേഹി സദിസം. മയം ഭവമ്ഹേ, ഇദം വത്തമാനായ രൂപം. മയം ബഭൂവിമ്ഹേ, ഇദം പരോക്ഖായ രൂപം. മയം അഭവിമ്ഹേ, ഇദമജ്ജതനീയാ രൂപം.

പഞ്ചമിയാ അത്തനോപദം മജ്ജിമപുരിസബഹുവചനം പരോക്ഖായ അത്തനോപദേന മജ്ജിമപുരിസബഹുവചനേന സദിസം. തുമ്ഹേ ഭവവ്ഹോ, ഇദം പഞ്ചമിയാ രൂപം. തുമ്ഹേ ബഭൂവിവ്ഹോ, ഇദം പരോക്ഖായ രൂപം.

പരോക്ഖായ പരസ്സപദം പഠമപുരിസബഹുവചനം ഹിയുത്തനീയാ പരസ്സപദേന പഠമപുരിസബഹുവചനേന ച അജ്ജതനീയാ അത്തനോപദേന പഠമപുരിസബഹുവചനേന ചാതി ദീഹി വചനേഹി സദിസം. തേ ബഭൂവു, ഇദം പരോക്ഖായ രൂപം. തേ അഭവു, ഇദം ഹിയുത്തനജ്ജതനീനം രൂപം.

പരോക്ഖായ പരസ്സപദം മജ്ജിമപുരിസബഹുവചനം അത്തനോപദേന പഠമപുരിസേകവചനേന ച ഹിയുത്തനീയാ പരസ്സപദേന മജ്ജിമപുരിസബഹുവചനേന ച അത്തനോപദേന പഠമപുരിസേകവചനേന ച അജ്ജതനീയാ പരസ്സപദേന മജ്ജിമപുരിസബഹുവചനേന ചാതി ചതുഹി വചനേഹി സദിസം. തുമ്ഹേ ബഭൂവിത്ഥ, സോ ബഭൂവിത്ഥ, ഇമാനി പരോക്ഖായ രൂപാനി. തുമ്ഹേ അഭവത്ഥ, സോ അഭവത്ഥ, ഇമാനി ഹിയുത്തനീയാ രൂപാനി. തുമ്ഹേ അഭവിത്ഥ, ഇദമജ്ജതനീയാ രൂപം.

പരോക്ഖായ പരസ്സപദം ഉത്തമപുരിസേകവചനം ഹിയുത്തനീയാ പരസ്സപദേന ഉത്തമപുരിസേകവചനേന ച അജ്ജതനീയാ അത്തനോപദേന ഉത്തമപുരിസേകവചനേന ചാതി ദീഹി വചനേഹി സദിസം. അഹം ബഭൂവം, ഇദം പരോക്ഖായ രൂപം. അഹം അഭവം, ഇദം ഹിയുത്തനജ്ജതനീനം രൂപം.

പരോക്ഖായ പരസ്സപദം ഉത്തമപുരിസബഹുവചനം ഹിയുത്തനീയാ പരസ്സപദേന ഉത്തമപുരിസബഹുവചനേന സദിസം. മയം ബഭൂവിമ്ഹ, ഇദം പരോക്ഖായ രൂപം. മയം അഭവിമ്ഹ, ഇദം ഹിയുത്തനീയാ രൂപം.

പരോക്ഖായ അത്തനോപദ ഉത്തമപുരിസേകവചനം ഹിയുത്തനീയാ അത്തനോപദേന ഉത്തമപുരിസേകവചനേന ച അജ്ജതനീയാ പരസ്സപദേന ഉത്തമപുരിസേകവചനേന ചാതി ദീഹി വചനേഹി സദിസം. അഹം ബഭൂവിം, ഇദം പരോക്ഖായ രൂപം. അഹം അഭവിം, ഇദം ഹിയുത്തനജ്ജതനീനം രൂപം.

ഹിയുത്തനീയാ പരസ്സപദം പഠമപുരിസേകവചനം അജ്ജതനീയാ അത്തനോപദേന പഠമപുരിസേകവചനേന സദിസം. സോ അഭവാ.

ഹിയുത്തനീയാ പരസ്സപദം മജ്ജിമപുരിസേകവചനം അജ്ജതനീയാ പരസ്സപദേന മജ്ജിമപുരിസേകവചനേന സദിസം. ത്വം അഭവാ.

ഭവിസ്സന്തിയാ പരസ്സപദം മജ്ജിമപുരിസബഹുവചനം കാലാതിപത്തിയാ പരസ്സപദേന മജ്ജിമപുരിസബഹുവചനേന അത്തനോപദേന പഠമപുരിസേകവചനേന ചാതി ദീഹി വചനേഹി സദിസം. തുമ്ഹേ ഭവിസ്സഥ,

ഇദം ഭവിസ്സന്തിയാ രൂപം. തുമ്പേ അഭവിസ്സഥ, സോ അഭവിസ്സഥ, ഇമാനി കാലാതിപത്തിയാ രൂപാനി.

ഭവിസ്സന്തിയാ അത്തനോപദം മജ്ജിമപുരിസേകവചനം കാലാതിപത്തിയാ അത്തനോപദേന മജ്ജിമപുരിസേകവചനേന സദിസം. ത്വം ഭവിസ്സസേ, ഇദം ഭവിസ്സന്തിയാ രൂപം. ത്വം അഭവിസ്സസേ, ഇദം കാലാതിപത്തിയാ രൂപം.

ഭവിസ്സന്തിയാ അത്തനോപദം മജ്ജിമപുരിസബഹുവചനം കാലാതിപത്തിയാ അത്തനോപദേന മജ്ജിമപുരിസബഹുവചനേന സദിസം. തുമ്പേ ഭവിസ്സവ്വഹേ, ഇദം ഭവിസ്സന്തിയാ രൂപം. തുമ്പേ അഭവിസ്സവ്വഹേ, ഇദം കാലാതിപത്തിയാ രൂപം.

ഭവിസ്സന്തിയാ അത്തനോപദം ഉത്തമപുരിസേകവചനം കാലാതിപത്തിയാ പരസ്സപദേന ഉത്തമപുരിസേകവചനേന സദിസം. അഹം ഭവിസ്സം, ഇദം ഭവിസ്സന്തിയാ രൂപം. അഹം അഭവിസ്സം, ഇദം കാലാതിപത്തിയാ രൂപം. സേസാനി സബ്ബാസമട്ഠനം വിഭത്തിനം വചനാനി അത്തമത്തം വിസദിസാനീതി ദട്ഠഞ്ച. ഭവന്തി ചത്ര -

വത്തമാനാപഞ്ചമീസു, മദ്വയം സമുദീരിതം;
“തുമ്പേ ഭവഥ”ഇച്ചത്ര, ഉദാഹരണകം ദിധാ.

മിദ്വയം മദ്വയഞ്ചേവ, താസു വുത്തം ദിധാ ദിധാ;
“ഭവാമീ”തി “ഭവാമാ”തി, ചേത്ഥ രൂപാനി നിദിസേ.

വത്തമാനകഹിയുത്ത-നജ്ജതനീവിഭത്തിസു;
സേത്തയം “ഭവസേ ത്വ”ന്തി, വത്തമാനാവിഭത്തിതോ;
“അഭവസേ”തി ഹിയുത്ത-നജ്ജതനീവിഭത്തിതോ.

വത്തമാനാപഞ്ചമികാ-പരോക്ഖാസു വിഭത്തിസു;
ഏത്തയം ലപിതം തത്ഥ, ആദോ ദിന്നം വസേന തു.

ജത്താ “അഹം ഭവേ”തി “ത്വം, ബഭൂവേ”തി പരോക്ഖതോ;
വത്തമാനാപരോക്ഖജ്ജ-തനീസു തീസു സദിതം.

മ്ഹേത്തയം കമതോ രൂപം, മയംസദുവിസേസിയം;
“സമ്ഭവാമ്ഹേ ബഭൂവിമ്ഹേ, അഭവിമ്ഹേ”തി നിദിസേ.

പഞ്ചമികാപരോക്ഖാസു, വ്ഹോദ്വയം രൂപമേത്ഥ ഹി;
“ഭവവ്ഹോ ബഭൂവിവ്ഹോ”തി, തുമ്പേസദുവിസേസിയം.

പരോക്ഖമ്ഹി വാ ഹിയുത്ത-നജ്ജതനീവിഭത്തിസു;
ഉത്തയം “തേ ബഭൂവു”തി, രൂപം ജത്താ പരോക്ഖതോ;

ഹിയുത്തനജ്ജതനീതോ, ജത്താ “തേ അഭവു”ഇതി.

പരോക്ഖമ്ഹി വാ ഹിയുത്ത-നജ്ജതനീവിഭത്തിസു;
സദിതം തമസംയോഗ- പഞ്ചകം ഇതി നിദിസേ.

ബഭ്രൂവിത്ഥദ്വയം തത്ത്വം, രൂപം ജന്തോ പരോക്ഖജം;
ബവ്ഹത്തേകത്തതോ വുത്തം, മജ്ജിമപഥവ്ഹയം.

അഭവത്ഥദ്വയം ണേയ്യം, ഹിയുത്തനീവിഭത്തിജം;
ബവ്ഹത്തേകത്തതോ വുത്തം, മജ്ജിമോ പഥോ ച സോ;
“അഭവിത്ഥാ”തിദം രൂപം, അജ്ജതനീവിഭത്തിജം.

തഞ്ചേ വോ ബഹുകത്തമ്ഹി, തുമ്ഹേസദ്ദേന യോജയേ;
പരോക്ഖാവ്ഹയഹിയുത്ത-നജ്ജതനീസു കിത്തിതം.

അന്തയം തത്ത്വം ആദിയം, “ബഭ്രൂവം”രൂപമീരിതം;
ദ്വവിനം അഭവംരൂപം, അഹംസദ്ദേന യോജയേ.

പരോക്ഖകാഹിയുത്തനീ-വസേന മ്ഹദ്ദുകം “മയം;
ബഭ്രൂവിമ്ഹ അഭവിമ്ഹ”, ഇതി രൂപദ്വയം കഥാ.

പരോക്ഖാവ്ഹയഹിയുത്ത-നജ്ജതനീവിഭത്തിസു;
ഇന്തയം തു തഹിം രൂപം, “ബഭ്രൂവി”ന്തി പരോക്ഖജം;
“അഭവി”ന്തിതരാസം തു, അഹംസദ്ദയുതാവിലം.

ഹിയുത്തനജ്ജതനീസു , ആദ്വയം മതമേത്ഥ ഹി;
“അഭവാ” ഇതി ഏകത്തേ, രൂപം പഥപോരിസം.

ഹിയുത്തനജ്ജതനീസു, ഓദ്വയം വുത്തമേത്ഥ തു;
“അഭവോ”ഇതി ഏകത്തേ, രൂപം മജ്ജിമപോരിസം.

ഭവിസ്സന്തിയകാലാതി-പത്തിസു ദ്വീസു ഭാസിതം;
ബവ്ഹത്തേ ബഹുഏകത്തേ, സസംയോഗം സ്സമത്തയം.

“തുമ്ഹേ ഭവിസ്സമി”ച്ചേതം, ഭവിസ്സന്തിയതോ മതം;
“അഭവിസ്സമ തുമ്ഹേ”തി, “അഭവിസ്സമ സോ”തി ച;
കാലാതിപത്തിതോ വുത്തം, ഏതഞ്ചേ വചനദ്വയം.

ഭവിസ്സന്തിയകാലാതി-പത്തിസു സമുദീരിതം;
മജ്ജിമപുരിസദ്ഠാനേ, സസംയോഗം സ്സസേയുഗം.

“ഭവിസ്സസേ ത്വ”മിച്ചേതം, “ത്വം അഭവിസ്സസേ”തി ച;
ഇമാനി തു പയോഗാനി, തത്ത്വം വിത്തു പകാസയേ.

സ്സവ്ഹേദ്വയം സേന യുതം, സ്സംദ്വയഞ്ച ചതുക്കകം;
ഇദമി കമിതം ദ്വീസു, യഥാരുതവിഭത്തിസു.

“ഭവിസ്സവ്ഹേ”തി ബവ്ഹത്തേ, ഭവിസ്സന്തികമജ്ജിമോ;
ബവ്ഹത്തേ “അഭവിസ്സവ്ഹേ”, കാലാതിപത്തിമജ്ജിമോ.

“ഭവിസ്സം” ഇതി ഏകത്തേ, ഭവിസ്സന്തികമുത്തമോ;
“അഭവിസ്സ”ന്തി ഏകത്തേ, കാലാതിപത്തികുത്തമോ.

ഇതി വൃത്താനി വൃത്തേഹി, വചനേഹി സമാനതം;
യന്തേ'കച്ചേഹി തം സബ്ദം, ഏകതാലീസധാ റിതം.

സേസാനി പഞ്ചപത്താസ, അസമാനാനി സബ്ദമാ;
ഏതം നയം ഗഹേത്യാന, വദേ സബ്ദത്വ സമ്ഭവാതി.

അയമേതമ സമാനാസമാനവസേന വചനസങ്ഗഹോ.

ആഗമലക്ഖണവസേന വിഭത്തിവചനസങ്ഗഹേ ഏവം ഉപലക്ഖേതബ്ബം -

ഭവിസ്സന്തിപരോക്ഖജ്ജ-തനീകാലാതിപത്തിസു;
നിച്ഛം ക്വചി ക്വചാ'നിച്ഛം, ഇകാരാഗമനം ഭവേ.

ഇകാരാഗമനം തത്ത്വേഹി, പരോക്ഖായം വിഭത്തിയം;
ബവ്ഹത്തേ മജ്ജിമട്ഠാനേ, ബവ്ഹത്തേ ചുത്തമേ സിയാ;
പരസ്സപദം സന്ധായ, ഇദം വചനമീരിതം.

ഉത്തമേകവചോ ചാപി, നേതസ്സ അത്തനോപദേ;
ഹോതീതി അവഗന്തബ്ബം, ഭവിസ്സന്തിമ്ഹി സബ്ബസോ.

ഹിയുത്തനജ്ജതനിക-കാലാതിപത്തിസു പന;
അകാരാഗമനം ഹോതി, സബ്ബസോ ഇതി ലക്ഖയേ.

അജ്ജതനീമ്ഹി ബവ്ഹത്തേ, മജ്ജിമേ ഉത്തമേ തമാ;
ബവ്ഹത്തമ്ഹി അകാരേന, ഇകാരാഗമനം ഭവേ.

ഇകാരാഗമനം നിച്ഛം, കാലാതിപത്തിയം ഭവേ;
അകാരാഗമനം തത്വം, അനേകന്തികമീരിതം.

അകാരാഗമനംയേവ, ഹിയുത്തന്ത്യം പകാസതി;
പരോക്ഖായം ഭവിസ്സന്ത്യ-ബികാരോയേവ ദിസ്സതി.

അകാരാഗമനഞ്ചേവ, ഇകാരാഗമനവി ച;
അജ്ജതനികകാലാതി-പത്തിസു പന ദിസ്സതി.

തീസു സേസവിഭത്തിസു, നാ'കാരത്തയമീരിതം;
വത്തമാനായ പഞ്ചമ്യം, സത്തമിയന്തി സബ്ബസോ.

ഇകാരേനേവ സഹിതാ, ദേവ ഭവന്തി വിഭത്തിയോ;
സത്ത ദ്വാദസ ഹോത്തേത്ഥ, വചനാനീതി ലക്ഖയേ.

അകാരേനേവ സഹിതാ, ഏകായേവ വിഭത്തി തു;
ദ്വാദസ വചനാനേത്ഥ, ഭവന്തീതി ച ലക്ഖയേ.

അകാരികാരസഹിതാ , ദുവേയേവ വിഭത്തിയോ;
ചത്താരി ദ്വാദസഞ്ചേവ, വചനാനി ഭവന്തി.

ആകാരത്തയമുത്താ തു, തിസ്സോയേവ വിഭത്തിയോ;

വചനാനേതമ ഛരത്തിംസ, ഹോന്തീതി പരിഭീപയേ.

പരോക്വാഅജ്ജതനീസു, പഞ്ചട്ഠ ച യമാക്കമം;
ഇകാരതോ വിമുത്താനി, വചനാനി ഭവന്തിതി.

ഏവമേതമ വിഭത്തിനം, ഛരണവുതിവിധാന ച;
സങ്ഗഹോ വചനാനന്തി, വിത്താതഞ്ചോ വിഭാവിനാതി.

അയമേതമ ആഗമലക്ഖണവസേന വിഭത്തിവചനസങ്ഗഹോ.

കാലവസേന പന വിഭത്തിവചനസങ്ഗഹോ ദുവിധോ സങ്ഗഹോ
കാലത്തയവസേന സങ്ഗഹോ, കാലഛരക്കവസേന സങ്ഗഹോ ചാതി. തത്ത്വ
വത്തമാനാപഞ്ചമീസത്തമീവിഭത്തിയോ പച്ചുപ്പന്നകാലികാ,
വത്തമാനാപഞ്ചമീസത്തമീവിഭത്യന്താനി പദാനി പച്ചുപ്പന്നവചനാനി.
പരോക്വാഹിയുത്തനജ്ജതനീവിഭത്തിയോ അതീതകാലികാ,
പരോക്വാഹിയുത്തനജ്ജതനീവിഭത്യന്താനി പദാനി അതീതവചനാനി.
ഭവിസ്സന്തീവിഭത്തി അനാഗതകാലികാ, ഭവിസ്സന്തീവിഭത്യന്താനി പദാനി
അനാഗതവചനാനി. കാലാതിപത്തിവിഭത്തി പന കത്ഥചി അതീതകാലികാ
കത്ഥചി അനാഗതകാലികാ, തസ്മാ തദന്താനി പദാനി അതീതവചനാനിപി
അനാഗതവചനാനിപി ഹോന്തി. അയം കാലത്തയവസേന
വിഭത്തിവചനസങ്ഗഹോ.

അയം പന കാലഛരക്കവസേന വിഭത്തിവചനസങ്ഗഹോ -
പരോക്വാഹിയുത്തനജ്ജതനീവിഭത്തിയോ അതീതകാലികാ,
പരോക്വാഹിയുത്തനജ്ജതനീവിഭത്യന്താനി പദാനി അതീതവചനാനി.
ഭവിസ്സന്തീവിഭത്തി അനാഗതകാലികാ, ഭവിസ്സന്തീവിഭത്യന്താനി പദാനി
അനാഗതവചനാനി. വത്തമാനാവിഭത്തി പച്ചുപ്പന്നകാലികാ,
വത്തമാനാവിഭത്യന്താനി പദാനി പച്ചുപ്പന്നവചനാനി. പഞ്ചമീവിഭത്തി
ആണത്തികാലികാ , പഞ്ചമീവിഭത്യന്താനി പദാനി ആണത്തിവചനാനി.
സത്തമീവിഭത്തി പരികപ്പകാലികാ, സത്തമീവിഭത്യന്താനി പദാനി
പരികപ്പവചനാനി. ഏതമ പന “ആണത്തിവചനാനീ”തി ച
“പരികപ്പവചനാനീ”തി ച ഇദം തമാസീസമത്തം ആസിട്ഠാനുമത്യാദീസു
പഞ്ചമ്യാദീനം ദിസ്സനതോ. കാലാതിപത്തിവിഭത്തി കാലാതിപത്തികാലികാ,
കാലാതിപത്തിവിഭത്യന്താനി പദാനി കാലാതിപത്തിവചനാനി. ഏവം
കാലഛരക്കവസേന വിഭത്തിവചനസങ്ഗഹോ വേദിതഞ്ചോ.

കാലസങ്ഗഹോ തിവിധോ കാലസങ്ഗഹോ കാലത്തയസങ്ഗഹോ
കാലചതുക്കസങ്ഗഹോ കാലഛരക്കസങ്ഗഹോ ചാതി.

പച്ചുപ്പന്നേ വത്തമാനാ, പഞ്ചമീ സത്തമീ ചിമാ;
ഹോന്താതീതേ പരോക്വാദീ, സഹ കാലാതിപത്തിയാ.

അനാഗതേ ഭവിസ്സന്തീ, കാലാതിപത്തികാപി വാ;
ഏവം കാലത്തയം നേയ്യം, ആഖ്യാതം തപ്പകാസകം.

നനു കച്ചായനേ ഗന്ഥേ, കാലോ വുത്തോ ചതുബ്ബിധോ;
പച്ചുപ്പന്നേനൂത്തകാലേ, അതീതേനാഗതേ ഇതി.

സച്ചം വുത്തോ നുത്തകാലോ, പച്ചുപ്പന്നോതി ഇച്ഛിതോ;
സമീപേ വുത്തകാലോതി, അത്ഥസമഭവതോ പന.

തമാ ഹി “യം തികാല”ന്തി, വുത്തമാചരിയേഹിപി;
ന കാലതോ വിനിമുത്തം, ആവ്യാതം കിഞ്ചി ദിസ്സതി.

നനു ചാവുത്തകാലേതി, അത്ഥോ തത്ര തു യുജ്ജതി;
തമാ ഹി ഛണ്ഡിയോ കാലോ, നിരുത്തിമ്ഹി പകാസിതോ.

അതീതാനാഗതോ പച്ചു-പ്പന്നോ ആണത്തിമേവ ച;
പരികപ്പോ ച കാലസ്സ, അതിപത്തിതി ഛണ്ഡിയോ.

ദുവേ വിഭത്തിയോ തത്ഥ, ആണത്തിപരികപ്പികാ;
കാലമനാമസിത്ഥാപി, നിരുത്തഞ്ഞുഹി ഭാസിതാ.

“ഗച്ഛതു ഗച്ഛേയ്യി”ച്ചാദി-വചനേ കമിതേ ന ഹി;
ക്രിയാ നിപ്ഫജ്ജതി നിട്ഠം, നാഗതാ നാതിപന്നികാ.

കാലാതിപത്തികാ സദാ, അതീതേനാഗതേപി ച;
ഭവത്തിതി യമാവുത്താ, നിരുത്തിമ്ഹി വിദുഹി വേ.

പഞ്ചമീസത്തമീവ്ഹിതാ, ആണത്തിപരികപ്പികാ;
പച്ചുപ്പന്നേ ഭവത്തിതി, ന തമാ തത്ഥ ഭാസിതാ.

തസ്മാ കച്ചായനേ ഗന്ഥേ, “നുത്തകാലേ”തി യം പദം;
അത്ഥോ “അവുത്തകാലേ”തി, തസ്സ ഞായതിമേവിദം.

സച്ചമേവം തു സന്തേപി, ആണത്തിപരികപ്പികാ;
പച്ചുപ്പന്നേപി ദട്ഠഞ്ച, പണ്ഡിതേന നയഞ്ഞുനാ.

കസ്മാതി ചേ ആണാപനം, പരികപ്പോ ച സച്ചതോ;
പച്ചുപ്പന്നേ യതോ അത്ഥാ, നിപ്ഫന്നാ ദിസ്സരേ ഇമേ.

“അനുത്തകാലേ”തി പദം, ഏതസ്സത്ഥസ്സ ജോതകം;
“സമീപേ വുത്തകാലേ”തി, അത്ഥദീപനതോഥ വാ.

അത്ഥാനം ഗമനാദീനം, നിപ്ഫത്തി ന തു ദിസ്സതി;
“ഗച്ഛതു ഗച്ഛേയ്യി”ച്ചാദി, വുത്തകാലേ യതോ തതോ;
അവുത്തകാലേ നിദിട്ഠാ, തദ്ദീപകവിഭത്തിയോ.

കാലോ വാ വുത്തകാലോതി, ഇച്ചേവം ഗഹിതോ ഇയ;
ദക്ഖിണാസുദ്ധിപാഠമ്ഹി, കതാവ തതിയാ അയം;
കാലദീപനതാ താസം, ഇതി യുജ്ജതി നാഞ്ഞമാ.

അത്ഥദയം പകാസേതും, ഗന്ഥേ കച്ചായനവ്ഹയേ;
മേരോ കച്ചായനോ “നുത്ത-കാലേ”തി പദമബ്രവി.

ഏവം തിയാ ചതുധാപി, വുത്തോ കാലാന സങ്ഗഹോ;

ഛായാ ഇദാനി കാലാനം, സങ്ഗഹോ നാമ നിയുതേ.

വിഭത്തിയോ പരോക്ഖാ ച, ഹിയുത്തനീവിഭത്തിയോ;
അഥ അജ്ജതനീ ചാതി, തിസ്സോ'തീതേ പകാസിതാ.

അനാഗതേ ഭവിസ്സന്തീ, ഭവതീതി പകിത്തിതാ;
പച്ചുപ്പന്നേ വത്തമാനാ, തികാലേ പഞ്ചയാ കതാ.

പഞ്ചമീസത്തമീവ്ഹിതാ, ആണത്തിപരികപ്പികാ;
സങ്ഗയ്ഹമാനാ താ യന്തി, പച്ചുപ്പന്നമ്ഹി സങ്ഗഹം.

യസ്മാ പഞ്ചമീഭൂതായ, വത്തമാനായ റാനതോ;
സമാനാ പഞ്ചമീ ഹോതി, തസ്മാ സാ പഞ്ചമീ മതാ.

സത്തമീ പന കിഞ്ചാപി, സമാനാ താഹി സത്തമാ;
ഹോതി യസ്മാ തതോ വുത്താ, സത്തമീത്വേവ നോ മതി.

കാലാതിപത്തിയാദീഹി, യജ്ജേവം വത്തമാനികാ;
ഛട്ഠീ ഭവേയു കാലാതി-പത്തികാതീതവാചികാ.

പഞ്ചമീ തായ ഛട്ഠസ്സ, തുല്യത്താ റാനതോ നനു;
താഹി സത്തവിഭത്തിഹി, സത്തമീ അട്ഠമീ സിയാ.

ഇതി ചേ കോചി ഭാസേയു, “തന്നാ”തി പടിസേധയേ;
അതീതേനാഗതേ ചാപി, കാലാതിപത്തിസമ്ഭവാ.

തഥാ ഹി ഭാസിതാ ചൂള-നിരുത്തിമ്ഹി വിസും അയം;
കാലാതിപത്യതീതമ്ഹാ-നാഗതേ ചാതി ദീപയേ.

ക്രിയാതിപന്നേതീതേതി, കസ്മാ കച്ചായന്നേ രുതം;
അഥാപി ചേ വദേയുത്ര, “പായേനാ”തി പകാസയേ.

യേഭൂയേന ഹി ലോകസ്ഥിം, അതീതമ്ഹി പവത്തതി;
കാലാതിപത്തിസംയുത്തോ, വോഹാരോ ഇതി ലക്ഖയേ.

അത്രിദം കാലാതിപത്തിയാ അതീതവചനം - “സചായം ഭിക്ഖവേ രാജാ പിതരം ധമ്മികം ധമ്മരാജാനം ജീവിതാ ന വോരോപേസ്സഥ, ഇമസ്ഥിംയേവസ്സ ആസന്നേ വിരജം വീതമലം ധമ്മചക്ഖു ഉപ്പജ്ജിസ്സഥാ”തി. “പസ്സാനന്ദ ഇഥ മഹാധനസേട്ഠിപുത്തം ഇമസ്ഥിംയേവ നഗരേ ദേവഅസീതികോടിധനം വേപേത്വാ ഭരിയം ആദായ ഭിക്ഖായ ചരന്തം. സചേ ഹി അയം പഠമവയേ ഭോഗേ അഭേപേത്വാ കമ്മന്തേ പയോജയിസ്സാ, ഇമസ്ഥിംയേവ നഗരേ അഗ്ഗസേട്ഠി അഭവിസ്സാ. സചേ പന നിക്ഖമിത്വാ പബ്ബജിസ്സാ, അരഹന്തം പാപുണിസ്സാ, ഭരിയാപിസ്സ അനാഗാമിഫലേ പതിട്ഠഹിസ്സാ. സചേ മജ്ജിമവയേ ഭോഗേ അഭേപേത്വാ കമ്മന്തേ പയോജയിസ്സാ, ദുതിയസേട്ഠി അഭവിസ്സാ. നിക്ഖമിത്വാ പബ്ബജന്തോ അനാഗാമീ അഭവിസ്സാ, ഭരിയാപിസ്സ സകദാഗാമിഫലേ പതിട്ഠഹിസ്സാ. സചേ പച്ഛിമവയേ ഭോഗേ അഭേപേത്വാ കമ്മന്തേ പയോജയിസ്സാ, തതീയസേട്ഠി അഭവിസ്സാ. നിക്ഖമിത്വാ പബ്ബജന്തോ

സകദാഗാമീ അഭവിസ്താ, ഭരിയാപിസ്ത സോതാപത്തിഫലേ പതിട്ഠഹിസ്താ” ഇതി വാ, “സചേ സത്ഥാ അഗാരം അജ്ഞാവാസിസ്താ, ചക്കവത്തിരാജാ അഭവിസ്താ. രാഹുലസാമണേരോ പരിണായകരതനം, മേരീ ഇത്ഥിരതനം, സകലചക്കവാളരജ്ജം ഏതേസഞ്ഞേവ അഭവിസ്താ” ഇതി വാ ഏവം കാലാതിപത്തിയാ അതീതവചനം ഭവതി.

കഥം കാലാതിപത്തിയാ അനാഗതവചനം ഭവതി? “ചിരന്വി ഭക്ഖോ അഭവിസ്താ, സചേ ന വിവദാമസേ. അസീസകം അനങ്ഗുട്ഠം, സിങ്ഗാലോ ഹരതി രോഹിതം”ഇതിവാ, “സചേ ആനന്ദ നാലഭിസ്താ മാതുഗാമോ തമാഗതപ്പവേദിതേ ധമ്മവിനയേ അഗാരസ്ഥാ അനഗാരിയം പഞ്ചജ്ജം, ചിരട്ഠിതികം ആനന്ദ ബ്രഹ്മചരിയം അഭവിസ്താ”തി ഇതി വാ, “അയം അങ്ഗുലിമാലസ്സ മാതാ ‘അങ്ഗുലിമാലം ആനേസ്സാമീ’തി ഗച്ഛതി, സചേ സമാഗമിസ്സതി, അങ്ഗുലിമാലോ ‘അങ്ഗുലിസഹസ്സം പൂരേസ്സാമീ’തി മാതരം മാരേസ്സതി. സചാഹം ന ഗമിസ്സാമി, മഹാജാനികോ അഭവിസ്താ” ഇതി വാ ഏവം കാലാതിപത്തിയാ അനാഗതവചനം ഭവതി . കച്ചായനേ പന യേഭുയേന അതീതപ്പവത്തിം സന്ധായ കാലാതിപത്തിവിഭത്തിയാ അതീതകാലികതാ വുത്താതി ദട്ഠം.

കച്ചായനേപി വാ ഏസാ, കാലാതിപത്തികാ പന;
അനാഗതേപി ഹോതീതി, അയമത്ഥോപി ദിസ്സതി.

അപ്പച്ചക്ഖേ പരോക്ഖായ-തിതേ ഇതി ഹി ലക്ഖണേ;
സന്തേപ്യതീതഗൃഹണേ, അനപേക്ഖിയ തം ഇദം.

അനാഗതേ ഭവിസ്സന്തി, ഇതി സുത്തസ്സനന്തരം;
കാലാതിപത്തിവചനാ, അനാഗതാനുകഡ്ഡനം;
തസ്ഥാ അനിയതം കാലം, കാലാതിപത്തികം വിനാ.

അതീതാനാഗതപച്ചു-പ്പന്നികാഹി വിഭത്തിഹി;
സത്തമീ സത്തമീയേവ, ഭവതേ ന തു അട്ഠമീ.

പഞ്ചമീസത്തമീനം തു, പച്ചുപ്പന്നവിഭത്തിയം;
സങ്ഗണ്ഹനത്ഥമേതാസം, മജ്ജേയേ ഛരട്ഠീ ന വുച്ചതി.

തഥാ പഞ്ച ഉപാദായ, ഭവിതബ്ബഞ്ച ഛരട്ഠിയാ;
പഞ്ചമിയാ തു സാ ഏസാ, “ഛരട്ഠീ”തി ന സമീരിതാ.

ഛരട്ഠീഭാവമ്ഹി സന്തേപി, “പഞ്ചമീ”തി വചോ പന;
പഞ്ചമിയാ വിഭത്തിയാ, പച്ചുപ്പന്നവിഭത്തിയം.

സങ്ഗണ്ഹനത്ഥം വുത്തന്തി, വിഞ്ഞാതബ്ബാ വിഭാവിനാ;
പഞ്ചമിം തു ഉപാദായ, സത്തമിയാ വിഭത്തിയാ.

ഛരട്ഠിയാ ച ഭവിതബ്ബം, ന സാ “ഛരട്ഠീ”തി ഞ്ജരിതാ;
ഛരട്ഠിം പന ഉപാദായ, “സത്തമീ”ത്ഥേവ ഞ്ജരിതാ.

മജ്ജേയേ ഛരട്ഠിം അദസ്സേത്ഥാ, ഏവം തു കഥനന്വി ച;

സത്തമിയാ വിഭത്തിയാ, പച്ചുപ്പന്നവിഭത്തിയം;
സങ്ഗണ്ഹനത്ഥം വുത്തന്തി, അധിപ്പായം വിഭാവയേ.

സഭാവോ ഹേസ വത്ഥുനം, ഗമ്ഭീരത്ഥേസു അത്തനോ;
യേന കേനചാകാരേന, അധിപ്പായസ്സ ഞാപനം.

യജേജവം പഠമംതിതേ-നാഗതേ ച വിഭത്തിയോ;
വത്ഥാ തതോ പച്ചുപ്പന്നേ, കഥേതഞ്ചാ വിഭത്തിയോ.

കച്ചായനവ്ഹയേ ഗന്മേ, കസ്മാ ഏവം ന ഭാസിതാ;
പച്ചുപ്പന്നവിഭത്യോവ, കസ്മാ ആദിമ്ഹി ഭാസിതാ?

യസ്മാ വദന്തി വോഹാര-പഥേ ഏതാവ പായതോ;
തസ്മാ ബഹുപ്പയോഗത്തം, ഹോതേതാസം വിഭത്തിനം.

ആദോബഹുപ്പയോഗോവ, കഥേതഞ്ചോതി ഞായതോ;
പച്ചുപ്പന്നമ്ഹി സമ്ഭൂതാ, വിഭത്യോവാദിതോ മതാ.

അതീതാനാഗതം വത്ഥാ, പച്ചുപ്പന്നേ തതോ പരം;
യസ്മാ വുത്തമ്ഹി ലോകസ്ഥിം, ഹോതി വാചാസിലിട്ഠതാ.

തസ്മാ സിലിട്ഠകഥനേ, അതീതാദിമപേക്ഖിയ;
പഞ്ചമീ സത്തമീ ചേതാ, വത്തമാനായനന്തരം;
സങ്ഗണ്ഹനത്ഥമക്ഖാതാ, പച്ചുപ്പന്നവിഭത്തിസു.

ഏതഥ ഹി യഥാ “മാതാപിതരോ”തി വുത്തേ സിലിട്ഠകഥനം ഹോതി,
തസ്ഥിംയേവ വചനേ വിപരിയയം കത്ഥാ സമാസവസേന “പിതാമാതരോ”തി
വുത്തേ സിലിട്ഠകഥനം ന ഹോതി, തസ്മാ താദിസി സദുരചനാ അപൂജനീയാ,
“പിതാ മാതാ ച മേ ദജ്ജു”ന്തി പാഠോ പന ബ്യാസവസേന
യമിച്ഛിതപ്പയോഗത്താ പൂജനീയോ, ഏവമേവ “അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്ന”ന്തി
വുത്തേ സിലിട്ഠകഥനം ഹോതി, “അതീതപച്ചുപ്പന്നാനാഗത”ന്തി ഏവമാദിനാ
വുത്തേ സിലിട്ഠകഥനം ന ഹോതി, തസ്മാ താദിസി സദുരചനാ അപൂജനീയാ
സിയാ. “അതീതാരമ്മണാ പച്ചു-പ്പന്നാനാഗതഗോചരാ”തി വചനം പന
ഗാമാബന്ധസുഖത്ഥം യമിച്ഛിതപ്പയോഗത്താ പൂജനീയമേവ. അയമേത്ഥ പാളി
വേദിതഞ്ചാ -

“യംകിഞ്ചി രൂപം അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്ന”ന്തി ച,

“ഏകായനം ജാതിവയന്തദസ്സി,
മഗ്ഗം പജാനാതി ഹിതാനുകമ്പി;
ഏതേന മഗ്ഗേന അതംസു പുഞ്ചേ,
തരിസ്സന്തി യേ ച തരന്തി ഓഘ”ന്തി ച,

“യേ ചബ്ഭതീതാ സമ്ബുദ്ധാ, യേ ച ബുദ്ധാ അനാഗതാ;
യേ ചേതരഹി സമ്ബുദ്ധാ, ബഹുനം സോകനാസകാ.

സഞ്ചേ സദ്ധമ്മഗരുന്നോ, വിഹംസു വിഹരന്തി ച;

അഥോപി വിഹരിസ്സന്തി, ഏസാ ബുദ്ധാന ധമ്മതാ”തി ച

ഏവമനേകേസു സദുപ്ಪയോഗേസു. ഇധ യമിച്ഛിതപ്പയോഗവസേന
അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്നകാലികാസു അട്ഠസു വിഭത്തിസു തിസ്സോ
പച്ചുപ്പന്നകാലികാ വിഭത്തിയോ ആദിമഹി കമിതാ, തഞ്ച കമനം താസഞ്ഞേവ
വോഹാരപഥേ യേഭുയേന പവത്തിതോ ബഹുപ്പയോഗതാഠാപനത്ഥം. താസു
പന ദിന്നം വിഭത്തിനം “പഞ്ചമീസത്തമീ”തിസഞ്ഞാ സിലിട്ഠകമനിച്ഛായം
കമേന വത്തഞ്ച, അതീതാനാഗതകാലികാ വിഭത്തിയോ അപേക്ഖിത്വാ കതാ.
ഇച്ചേവം

യമിച്ഛിതപ്പയോഗേന, പച്ചുപ്പന്നവിഭത്തിയോ;
തിധാ കത്വാന ആദിമഹി, കച്ചാനേന ഉദീരിതാ.

ആദിമഹി കമനം തഞ്ച, താസം പായേന വുത്തിതോ;
ബഹുപ്പയോഗഭാവസ്സ, ഠാപനത്ഥന്തി നിദിസേ.

അതീതാദിമപേക്ഖിത്വാ, സിലിട്ഠകമനേ ധുവം;
“പഞ്ചമീ സത്തമീ”ച്ചേവ, ദിന്നം നാമം കത്തി ച;
കാലാതിപത്തിം വജ്ജേത്വാ, ഇദം വചനമീരിതം.

യദി ഏവം അയം ദോസോ, ആപജ്ജതി ന സംസയോ;
ഇതി ചേ കോചി ഭാസേയ്യ, അത്ഥേ അകുസലോനരോ.

തേകാലികാവ്യാതപദേ , കാലാതിപത്തിയാ പന;
അസങ്ഗഹോവ ഹോതീതി, “തന്നാ”തി പടിസേധയേ.

തേകാലികാവ്യാതപദേ, ന നോ കാലാതിപത്തിയാ;
ഇട്ഠോ അസങ്ഗഹോ തത്ഥ, സങ്ഗഹോയേവ ഇച്ഛിതോ.

പഞ്ചമീസത്തമീസഞ്ഞാ, കാലാതിപത്തികം പന;
വിഭത്തിമനപേക്ഖിത്വാ, കതാ ഇച്ചേവ നോ മതി.

നാനാനയം ഗഹേത്വാ,
പച്ചേതഞ്ചം തു സാരതോ;
യായ ഏസോ രുതോ അത്ഥോ,
തസ്സമാ ഏസാ ന ദുബ്ബലാ.

അത്ഥോ ലബ്ഭതി പാസംസോ,
യത്ഥ യത്ഥ യഥാ യഥാ;
തഥാ തഥാ ഗഹേതഞ്ചോ,
തത്ഥ തത്ഥ വിഭാവിനാ.

വുത്തഞ്ഠേതം അഭിധമ്മടീകായം “യത്ഥ യത്ഥ യഥാ യഥാ അത്ഥോ
ലബ്ഭതി, തത്ഥ തത്ഥ തഥാ തഥാ ഗഹേതഞ്ചോ”തി.

പഞ്ചമീസത്തമീസഞ്ഞാ, രൂഢ്ഠഹീസഞ്ഞാതി കേചന;
ന പനേവം ഗഹേതഞ്ചം, അജാനിത്വാ വദന്തി തേ.

നേസാ പുരിസസഞ്ഞാദി, ത്വല സഞ്ഞാദയോ വിയ;
രൂജ്ഹിയാ ഭാസിതാ സഞ്ഞാ, ഭൂതേനമേന ഭാസിതാ.

ഉപനിധായ പഞ്ഞത്തി, ഏസാ സഞ്ഞാ യതോ തതോ;
അന്വത്ഥസഞ്ഞാ റപിതാ, പോരാണേഹീതി ലക്ഖയേ.

ഇച്ചേവം കാലഹരക്കം തു, സഞ്ചേപേന തിയാ മതം;
ഏതമത്ഥഞ്ഹി സന്ധായ, “യം തികാല”ന്തി ഭാസിതം.

അയമേത്ഥ കാലഹരക്കസങ്ഗഹോ.

ഏവം തിയാ ചതുയാ വാ, ഛയാ വാപി സുമേയസോ;
കാലഭേദം വിഭാവേയ്യ, കാലഞ്ഞൂഹി വിഭാവീതം.

അതീതാനാഗതം കാലം, വിസും കാലാതിപത്തികം;
ഗഹേത്വാ പഞ്ചയാ ഹോതി, ഏവഞ്ചാപി വിഭാവയേ.

ഏത്ഥ നയോവ “അജ്ഞത്ത-ബഹിദ്ധാ വാ”തി പാളിയം;
അതീതാനാഗതകാലീ, വിഭത്തി സമുദീരിതാ.

ഇച്ചേവം സബ്ബമാപി കാലസങ്ഗഹോ സമത്തോ.

ഇദാനി വിഞ്ഞൂനം അത്ഥഗുഹണേ കോസല്ലജനനത്ഥം പകരണന്തരവസേനപി
ഇമസ്ഥിം പകരണേ വത്തമാനാനന്തരം വുത്താനം
ആണത്തിപരികപ്പകാലികാനം “പഞ്ചമീസത്തമീ”തിസഞ്ചാതാനം ദിന്നം
വിഭത്തിനം പടിപാടിട്ഠപണേ പകരണസംസന്ദനം കഥയാമ -
കാതന്തപ്പകരണസ്ഥിഞ്ഹി സക്കരഭാസാനുരൂപേന ദസയാ
ആഖ്യാതവിഭത്തിയോ റപിതാ, കച്ചായനപ്പകരണേ പന മാഗധഭാസാനുരൂപേന
അട്ഠയാ റപിതാ, നിരുത്തിയഞ്ച പന മാഗധഭാസാനുരൂപേനേവ
അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്നാണത്തിപരികപ്പകാലാതിപത്തിവസേന ഛയാ റപിതാ.
തേസു ഹി കാതന്തേ വത്തമാനാ, സത്തമീ, പഞ്ചമീ, ഹിയുത്തനീ, അജ്ജതനീ,
പരോക്ഖാ, സ്വാതനീ, ആസീ, ഭവിസ്സന്തി, ക്രിയാതിപത്തി ചാതി ദസയാ
വിഭത്താ. കച്ചായനേ പന വത്തമാനാ, പഞ്ചമീ, സത്തമീ, പരോക്ഖാ,
ഹിയുത്തനീ, അജ്ജതനീ, ഭവിസ്സന്തി, കാലാതിപത്തി ചാതി അട്ഠയാ വിഭത്താ.
ഇതി ഏതേസു ദീസു കാതന്തകച്ചായനേസു വിഭത്തിയോ വിസദിസായ
പടിപാടിയാ റപിതാ. കിഞ്ചാപേത്ഥ വിസദിസാ പടിപാടി, തമാപേതാ
നിരുത്തിയം വുത്താതീതാദികാലവിഭാഗവസേന ഏകതോ സംസന്ദന്തി സമേന്തി
കിഞ്ചി വിസേസം റപേത്വാ.

കഥം ? കാതന്തേ താവ ഹിയുത്തനീ അജ്ജതനീ പരോക്ഖാ ചാതി ഇമാ
തിസ്സോ ഏകന്തേന അതീതകാലികാ, സ്വാതനീ ആസീ ഭവിസ്സന്തി ചാതി ഇമാ
തിസ്സോ ഏകന്തേന അനാഗതകാലികാ, വത്തമാനാ ഏകായേവ
പച്ചുപ്പന്നകാലികാ, സത്തമീ പന പഞ്ചമീ ച പച്ചുപ്പന്നാനാഗതകാലവസേന
ദികാലികാ “അജ്ജ പുണ്ണം കരേയ്യ, സ്വേപി കരേയ്യ. അജ്ജ ഗച്ഛതു, സ്വേ വാ
ഗച്ഛതു”തി പയോഗാരഹത്താ. ക്രിയാതിപത്തി അനിയതകാലികാ “സോ ചേ
ഹീയ്യാ യാനം അലഭിസ്സാ, അഗച്ഛിസ്സാ. സോ ചേ അജ്ജ അനത്ഥങ്ഗതേ

സൂരിയേ യാനം അലഭിസ്സാ, അഗച്ഛിസ്സാ. സോ ചേ സ്വേ യാനം അലഭിസ്സാ, അഗച്ഛിസ്സാ”തി പയോഗാരഹത്താ. ഏവം അസങ്കരതോ വവത്ഥപേതബ്ബം.

ഏവം വവത്ഥപേത്യാ അയമമ്ഹേഹി വുച്ചമാനോ നയോ സാധുക്കം സല്ലക്ഖേതബ്ബോ. കഥം?

ഹിയുത്തനജ്ജതനീപരോക്ഖാസ്വാതന്യാസീഭവിസ്സന്തിവസേന ഏകന്താതീതാനാഗതകാലികാ വിഭത്തിയോ ഛര, വത്ഥമാനവസേന ഏകന്തപച്ചുപ്പന്നകാലികാ വിഭത്തി ഏകായേവ, സാ പടിപാടിയാ ഗണിയമാനാ സത്ഥമം റാനം ഭജതി. ഏവം ഏതസ്ഥിം വത്ഥമാനാസങ്ഖാതേ സത്ഥമട്ഠാനേ പക്ഖിപിതും നിരുത്തിനയേന “പരികപ്പകാലികാ”തി സങ്ഖം ഗതം സത്ഥനയേന “പച്ചുപ്പന്നാനാഗതകാലികാ”തിവത്ഥബ്ബം ഏകം വിഭത്തിം സത്ഥമീഭൂതായ വത്ഥമാനായ സമാനട്ഠാനത്താ സത്ഥമീസത്ഥം കത്വാ റപേസി. തതോ പുനദേവ സ്വാതന്യാസീഭവിസ്സന്തിവസേന ഏകന്താനാഗതകാലികാ തിസ്സോ വിഭത്തിയോ ഗണേത്വാ തം പച്ചുപ്പന്നാനാഗതകാലികം “സത്ഥമീ”തി ലദ്ധസത്ഥം വിഭത്തിം അനാഗതകാലികഭാവേന താഹി തീഹി സദ്ധിം സമാനട്ഠാനത്താ ചതുത്ഥം കത്വാ നിരുത്തിനയേന “ആണത്തികാലികാ”തി സങ്ഖം ഗതം സത്ഥനയേന “പച്ചുപ്പന്നാനാഗതകാലികാ”തി വത്ഥബ്ബം ഏകം വിഭത്തിം പഞ്ചന്നം സങ്ഖ്യാനം പൂരണേന പഞ്ചമീസത്ഥം കത്വാ റപേസി.

ക്രിയാതിപത്തിയാ പന അനിയതകാലികത്താ തം വജ്ജേത്വാ അയം വിനിച്ഛയോ കതോ, സോ ച ഖോ നിരുത്തിനയംയേവ നിസ്സായ. അയം താവ കാതന്തേ വത്ഥമാനാനന്തരം വുത്താനം സത്ഥമീപഞ്ചമീനം അന്വത്ഥസത്ഥം ഇച്ഛന്താനം അമ്ഹാകം രുചി, ഏസാ സദ്ധമ്മവിഭൂഹി ഗരൂഹി അപ്പടിക്കോസിതാ അനുമതാ സമ്പടിച്ഛിതാ “ഏവമേവം ആവുസോ, ഏവമേവം ആവുസോ”തി. വേയ്യാകരണേഹിപി അപ്പടിക്കോസിതാ അനുമതാ സമ്പടിച്ഛിതാ “ഏവമേവം ഭന്തേ, ഏവമേവം ഭന്തേ”തി. ഏവം സബ്ബേഹിപി തേഹി പുബ്ബാചരിയേഹി അബ്ഭിനുമാദിതാ അപ്പടിക്കോസിതാ.

കച്ചായനപ്പകരണേ പന ബുദ്ധവചനാനുരൂപേന അട്ഠയാ വിഭത്തിനം വുത്തത്താ വത്ഥമാനാവിഭത്തി പഞ്ചമട്ഠാനേ റിതാ. കഥം? പരോക്ഖാഹിയുത്തനജ്ജതനീഭവിസ്സന്തിവസേന ഏകന്താതീതാനാഗതകാലികാ ചതസ്സോ വിഭത്തിയോ, വത്ഥമാനവസേന ഏകന്തപച്ചുപ്പന്നകാലികാ വിഭത്തി ഏകായേവ, സാ പടിപാടിയാ ഗണിയമാനാ പഞ്ചമം റാനം ഭജതി. ഏവം ഏതസ്ഥിം വത്ഥമാനാസങ്ഖാതേ പഞ്ചമട്ഠാനേ പക്ഖിപിതും നിരുത്തിനയേന “ആണത്തികാലികാ”തി സങ്ഖം ഗതം “അനുത്തകാലികാ”തി വുത്തം വിഭത്തിം പഞ്ചമീഭൂതായ വത്ഥമാനായ സമാനട്ഠാനത്താ പഞ്ചമീസത്ഥം കത്വാ റപേസി. തതോ പരം തം പഞ്ചമം ഛരടിട്ഠാനേ റപേത്വാ പരോക്ഖാ ഹിയുത്തനീ അജ്ജതനീ ഭവിസ്സന്തി വത്ഥമാനാ പഞ്ചമീതി ഏവം ഗണനാവസേന ഛര വിഭത്തിയോ ഉപാദായ നിരുത്തിനയേന “പരികപ്പകാലികാ”തി സങ്ഖം ഗതം “അനുത്തകാലികാ”തി വുത്തം വിഭത്തിം സത്ഥന്നം സങ്ഖ്യാനം പൂരണേന സത്ഥമീസത്ഥം കത്വാ റപേസി.

കാലാതിപത്തിയാ പന അതീതാനാഗതകാലികത്താ തം വജ്ജേത്വാ അയം വിനിച്ഛയോ കതോ, സോ ച ഖോ നിരുത്തിനയംയേവ നിസ്സായ. അയം കച്ചായനേ വത്ഥമാനാനന്തരം വുത്താനം പഞ്ചമീസത്ഥമീനം അന്വത്ഥസത്ഥം ഇച്ഛന്താനം അമ്ഹാകം രുചി, ഏസാ ച സദ്ധമ്മവിഭൂഹി ഗരൂഹി

അപ്പടിക്കോസിതാ അനുമതാ സമ്പടിച്ഛിതാ “ഏവമേവം ആവുസോ, ഏവമേവം ആവുസോ”തി. വേയ്യാകരണേഹിപി അപ്പടിക്കോസിതാ അനുമതാ സമ്പടിച്ഛിതാ “ഏവമേവം ഭന്തേ, ഏവമേവം ഭന്തേ”തി. ഏവം സഞ്ചേഹിപി തേഹി പുഞ്ചാചരിയേഹി അബ്ഭിസുമാദിതാ അപ്പടിക്കോസിതാ.

യസ്മാ ഹി കാതന്തകച്ചായനാനി അന്തമന്തം വിസദിസവിഭത്തിക്കമാനിപി അന്തരേണ കിഞ്ചി വിസേസം നിരുത്തിയം വുത്താതീതാദികാലവിഭാഗവസേനേകജ്ജ്ഞം സംസന്ദന്തി സമേന്തി, തസ്മാ നിരുത്തിനയന്തേവ സാരതോ ഗഹേത്വാ പഞ്ചമീസത്തമീവിഭത്തിനം അന്വത്ഥസത്താപരികപ്പണേ അമ്ഹാകം രൂചി പുഞ്ചാചരിയേഹി അബ്ഭിസുമാദിതാ അപ്പടിക്കോസിതാ, തസ്മാ ഏവ യോ കോചി ഇമം വാദം മറ്റിത്വാ അന്തം വാദം പതിട്ഠാപേതും സക്ഖിസ്സതീതി നേതം റാനം വിജ്ജതി. അയഞ്ഹി നയോ അതീവ സുഖമോ ദുഃസോ ച പരമാണ്ണുരിവ, ദുക്ഖോഗാല്ല്ഹോ ച മഹാഗഹനമിവ, അതിഗമ്ഭീരോ ച മഹാസമുദോ വിയ, തസ്മാ ഇമിസ്സം സദുനീതിയം സദ്ധാസമ്പന്നേഹി കുലപുത്തേഹി സാസനോപകാരത്ഥം യോഗോ സുട്ഠു കരണീയോ. തഥാ ഹി ഇയ കതയോഗേഹി നാമാവ്യാതാദിസു ചതുസു പദേസു ഉപ്പന്നവാദാ പരവാദിനോ ജിതാവ ഹോന്തി.

മുനിനാ മുനിനാഗേന, ദുട്ഠാ പഞ്ചജിതാ ജിതാ;
യഥാ യഥാ അസദ്ധമ്മ-പുരണാ പുരണാദയോ.

തഥാ തഥാഗതാദായാ-നുഗായം സദുനീതിയം;
കതയോഗേഹിപി ജിതാ, സവന്തി പരവാദിനോതി.

അയം പഞ്ചമീസത്തമീനം പടിപാടിട്ഠപണേ പകരണസംസന്ദനാ.

അഥ വത്തമാനാദിനം വചനത്ഥം കഥയാമ - തത്ഥ വത്തമാനാതി കേനട്ഠേണ വത്തമാനാ? വത്തമാനകാലവചനട്ഠേണ. പച്ചുപ്പന്നഭാവേന ഹി വത്തതീതി വത്തമാനോ, പച്ചുപ്പന്നക്രിയാസഞ്ചാരോ കാലോ. തഞ്ചാചകവസേന വത്തമാനോ കാലോ ഏതിസ്സാ അത്ഥമീതി അയം തി അന്തിആദിവിഭത്തി വത്തമാനാ. തഥാ ഹി “ഗച്ഛതി ദേവദത്തോ”തി ഏത്ഥ ദേവദത്തസ്സ പച്ചുപ്പന്നം ഗമനക്രിയം വിഭത്തിഭൂതോ തിസദ്ദോയേവ വദതി, തസ്മാ തഞ്ചാചകവസേന വത്തമാനോ കാലോ ഏതിസ്സാ അത്ഥമീതി വത്തമാനാതി വുച്ചതി. പഞ്ചമീതി കേനട്ഠേണ പഞ്ചമീ? പഞ്ചമം വത്തമാനട്ഠാനം ഗമനട്ഠേണ, പഞ്ചന്നഞ്ച സഞ്ചയാനം പുരണട്ഠേണ. തഥാ ഹി നിയോഗാ അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്നകാലികാനം പരോക്ഖാഹിയുത്തനജ്ജതനീഭവിസ്സന്തിവത്തമാനാസഞ്ചാരാനം പഞ്ചന്നം വിഭത്തിനമന്തരേ പഞ്ചമീഭൂതായ വത്തമാനായ സയമ്പി പച്ചുപ്പന്നകാലികഭാവേന സമാനട്ഠാനത്താ പഞ്ചമം വത്തമാനട്ഠാനം ഗച്ഛതീതി പഞ്ചമീ. യഥാ നദന്തി ഗച്ഛതീതി നദീ. തഥാ നിയോഗാ അതീതാനാഗതകാലികാ പരോക്ഖാഹിയുത്തനജ്ജതനീഭവിസ്സന്തിസഞ്ചാരാ ചതസ്സോ വിഭത്തിയോ ഉപാദായ സയമ്പി വത്തമാനാവിഭത്തി വിയ പഞ്ചന്നം സഞ്ചയാനം പുരണീതി പഞ്ചമീ. സത്തമീതി കേനട്ഠേണ സത്തമീ? സത്തന്നം സഞ്ചയാനം പുരണട്ഠേണ. തഥാ ഹി അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്നകാലികാ പരോക്ഖാഹിയുത്തനജ്ജതനീഭവിസ്സന്തിവത്തമാനാപഞ്ചമീസഞ്ചാരാ ചര

വിഭത്തിയോ ഉപാദായ സയസി പച്ചുപ്പനകാലികാ ഹൃത്യാ സത്തനം സബ്ബാനം പൂരണീതി സത്തമീ.

പരോക്വാതി കേനട്നേന പരോക്വാ? പരോക്വേ ഭവാതി അത്ഥേന. തമാ ഹി ചക്വാദിന്ദ്രിയസബ്ബാതസ്സ അക്വസ്സ പരോ തിരോഭാവോ പരോക്വം, തബ്ബാചകഭാവേന പരോക്വേ ഭവാതി പരോക്വാ. ഹിയുത്തനീതി കേനട്നേന ഹിയുത്തനീ? ഹിയോ പഭൂതി അതീതേ കാലേ ഭവാ തബ്ബാചകഭാവേനാതി അത്ഥേന. അജ്ജതനീതി കേനട്നേന അജ്ജതനീ? അജ്ജ പഭൂതി അതീതേ കാലേ ഭവാ തബ്ബാചകഭാവേനാതി അത്ഥേന. ഭവിസ്സന്തീതി കേനട്നേന ഭവിസ്സന്തീ? “ഏവം അനാഗതേ ഭവിസ്സന്തീ”തി അത്ഥം പകാസേന്തീ ഏതി ഗച്ഛതീതി അത്ഥേന. കാലാതിപത്തിതി കേനട്നേന കാലാതിപത്തി? കാലസ്സാതിപതനവചനട്നേന. തമാ ഹി കാലസ്സ അതിപതനം അച്ചയോ അതിക്കമിത്യാ പവത്തി കാലാതിപത്തി, ലഭിതബ്ബസ്സ അത്ഥസ്സ നിപ്ഫത്തിരഹിതം ക്രിയാതിക്കമനം . കാലോതി ചേത്ഥ ക്രിയാ അധിപ്പേതാ. കരണം കാരോ, കാരോ ഏവ കാലോ രകാരസ്സ ലകാരം കത്യാ ഉച്ചാരണവസേന. അയം പന വിഭത്തി തബ്ബാചകത്ത്യാ കാലാതിപത്തിതി. അയം പന വത്തമാനാദിനം വചനത്ഥവിഭാവനാ.

വിപ്പകിണ്ണവിവിധനയേ, സംകിണ്ണലക്ഖണ്ഡരവരസാസനേ;
സുമതിമതിവഡ്ഠനത്ഥം, കമിതോ പകിണ്ണകവിനിച്ഛയോ.

ഇതി നവബ്ബേ സാട്ഠകഥേ പിടകത്തയേ ബൃഹസ്പതിസു വിത്തുനം

കോസല്ലത്ഥായ കതേ സദുനീതിപ്പകരണേ

പകിണ്ണകവിനിച്ഛയോ നാമ

തതിയോ പരിച്ഛേദോ.

൪. ഭൂധാതു മയനാമികരൂപവിഭാഗ

“ഭൂ സത്തായ”ന്തി ധാതുസ്സ, രൂപമാഖ്യാതസഞ്ചിതം;
ത്യാദ്യന്തം ലപിതം നാന-പ്പകാരേഹി അനാകുലം.

സ്യാദ്യന്തം, ദാനി തസ്സേവ, രൂപം നാമികസവ്ഹയം;
ഭാസിസ്സം ഭാസിതത്വേസു, പടുഭാവായ സോതുമം.

യദത്വേത്തനി നാമേതി, പരമത്വേസു വാ സയം;
നമതീതി തദാഹംസു, നാമം ഇതി വിഭാവിനോ.

നാമം നാമികമിച്ചത്ര, ഏകമേവേത്ഥതോ ഭവേ;
തദേവം നാമികം ണേ യും, സലിങ്ഗം സവിഭത്തികം.

സത്യാഭിധാനം ലിങ്ഗന്തി, ഇത്ഥിപുമാനപുംസകം;
വിഭത്തിതിയ സത്തേവ, തത്ഥ ചട്ഠ പവുച്ചരേ.

പഥാ ദുതിയാ തതിയാ, ചതുത്ഥി പഞ്ചമീ തഥാ;
ഛട്ഠീ ച സത്തമീ ചാതി, ഹോന്തി സത്ത വിഭത്തിയോ.

ലിങ്ഗത്വേ പഥാ സായം, ഭിന്നാ ഭേധാ സിയോ ഇതി;
കമ്മത്വേ ദുതിയാ സാപി, ഭിന്നാ അംയോ ഇതി ദിധാ.

കരണേ തതിയാ സാപി, ഭിന്നാ നാഹി ഇതി ദിധാ;
സമ്പദാനേ ചതുത്ഥി സാ, ഭിന്നാ ഭേധാ സനം ഇതി.

അപാദാനേ പഞ്ചമീ സാ, ഭിന്നാ ഭേധാ സ്ഥാഹി ഇതി;
ഛട്ഠീ സാമിമ്ഹി സാ ചാപി, ഭിന്നാ ഭേധാ സനം ഇതി.

ഓകാസേ സത്തമീ സാപി, ഭിന്നാ ഭേധാ സ്ഥിംസു ഇതി;
ആമന്തനട്ഠമീ സായം, സിയോയേവാതി ചുദുസ.

വചനദ്വയസംയുത്താ, ഏകേകാ താ വിഭത്തിയോ;
സത്യാമിതിഹ വിഞ്ഞേയോ, അത്ഥോ സോ ദബ്ബസഞ്ചിതോ.

യോ കരോതിസ കത്താതു, തം കമ്മം യം കരോതി വാ;
കുബ്ബതേ യേന വാ തന്തു, കരണം ഇതി സഞ്ചിതം.

ദേതി രോചതി വാ യസ്സ, സമ്പദാനന്തി തം മതം;
യതോപേതി ഭയം വാ തം, അപാദാനന്തി കിത്തിതം.

യസ്സായത്തോ സമൂഹോവാ, തം വേ സാമീതി ദേസിതം;
യസ്ഥിം കരോതി കിരിയം, തദോകാസന്തി സദൃതം.

യദാലപതി തം വത്ഥു, ആമന്തനമുദീരിതം;
സദേനാഭിമുഖികാരോ, വിജ്ജമാനസ്സ വാ പന.

വിനാ ആലപനം ലിങ്ഗത്മാദീസു പമാദിവിഭിന്ധുപ്രതി
ഉപലക്ഖണവസേന വൃത്താതി ദട്തം.

ഇദമേതേ നിരൂത്തിലക്ഖണം ദട്തം - പച്ചത്തവചനേ പമാ വിഭിന്ധു
ഭവതി, ഉപയോഗവചനേ ദുതിയാ വിഭിന്ധു ഭവതി, കരണവചനേ തതിയാ
വിഭിന്ധു ഭവതി, സമ്പദാനവചനേ ചതുതമീ വിഭിന്ധു ഭവതി, നിസ്സക്കവചനേ
പഞ്ചമീ വിഭിന്ധു ഭവതി, സാമിവചനേ ഛാടീ വിഭിന്ധു ഭവതി, ഭൂമ്മവചനേ
സത്തമീ വിഭിന്ധു ഭവതി, ആമന്തവചനേ അട്തമീ വിഭിന്ധു ഭവതി. തത്രാദാനം

പച്ചത്തമുപയോഗഞ്ച, കരണം സമ്പദാനിയം;
നിസ്സക്കം സാമിവചനം, ഭൂമ്മമാലപനട്തം.

തത്ര പച്ചത്തവചനം നാമ തിവിധലിങ്ഗവവത്മാനഗതാനം
ഇത്ഥിപുമാനപുംസകാനം പച്ചത്തസഭാവനിദ്രേസത്ഥോ. ഉപയോഗവചനം നാമ
യോ യം കരോതി, തേന തദുപയുത്തപരിഭീപനത്ഥോ. കരണവചനം നാമ
തജ്ജാപകതനിബുത്തകപരിഭീപനത്ഥോ. സമ്പദാനവചനം നാമ
തപ്പദാനപരിഭീപനത്ഥോ. നിസ്സക്കവചനം നാമ തന്നിസ്സതദപഗമപരിഭീപനത്ഥോ.
സാമിവചനം നാമ തദിസ്സരപരിഭീപനത്ഥോ. ഭൂമ്മവചനം നാമ
തപ്പതിട്ഠാപരിഭീപനത്ഥോ. ആമന്തവചനം നാമ തദാമന്തപരിഭീപനത്ഥോ.
ഏവം ഞ്ഞാ പയോഗാനി അസമ്മുയ്ഹന്തേന യോജേതബ്ബാനി.

ഭൂതോ, ഭാവകോ, ഭവോ, അഭവോ, ഭാവോ, അഭാവോ, സഭാവോ,
സബ്ഭാവോ, സമ്ഭവോ, പഭവോ, പഭാവോ, അനുഭവോ, അനുഭാവോ,
പരാഭവോ, വിഭവോ, പാതുഭാവോ, ആവിഭാവോ, തിരോഭാവോ,
വിനാഭാവോ, സോത്ഥിഭാവോ, അത്ഥിഭാവോ, നത്ഥിഭാവോതി
ഓകാരന്തപുല്ലിങ്ഗം.

അഭിഭവിതാ, പരിഭവിതാ, അനുഭവിതാ, സമനുഭവിതാ, ഭാവവിതാ,
പച്ചനുഭവിതാതി ആകാരന്തപുല്ലിങ്ഗം.

ഭവം, പരാഭവം, പരിഭവം, അഭിഭവം, അനുഭവം, സമനുഭവം,
പച്ചനുഭവം, പഭവം, അപ്പഭവന്തി നിഗൃഹീതന്തപുല്ലിങ്ഗം.

ധനഭൂതി, സിരിഭൂതി, സോത്ഥിഭൂതി, സുവത്ഥിഭൂതിതി ഇകാരന്തപുല്ലിങ്ഗം.

ഭാവീ, വിഭാവീ, സമ്ഭാവീ, പരിഭാവീതി ഊകാരന്തപുല്ലിങ്ഗം.

സയമ്ഭൂ, പഭൂ, അഭിഭൂ, വിഭൂ, അധിഭൂ, പതിഭൂ, ഗോത്രഭൂ, വത്രഭൂ,
പരാഭിഭൂ, രൂപാഭിഭൂ, സദാഭിഭൂ, ഗന്ധാഭിഭൂ, രസാഭിഭൂ, ഫോട്ഠാഭിഭൂ,
ധമ്മാഭിഭൂ, സബ്ബാഭിഭൂതി ഊകാരന്തപുല്ലിങ്ഗം.

ഇമാനേതേ ഛബ്ബിയാനി പുല്ലിങ്ഗാനി ഭൂയാതുമയാനി ഉദിട്ഠാനി.

ഉകാരന്തം പുല്ലിങ്ഗംതു ഭൂയാതുമയമപ്പസിദ്ധം, അഞ്ചയാതുമയം
പനുക്കാരന്തപുല്ലിങ്ഗം പസിദ്ധം “ഭിക്ഖു, ഹേതു”ഇതി. തേന സദ്ധിം
സത്തവിധാനി പുല്ലിങ്ഗാനി ഹോന്തി, സബ്ബാനേതാനി സഭാവതോയേവ

പുല്ലിങ്ഗാനീതി ദട്തംബ്ബാനി. ഏതഥ സത്തോതി അത്ഥവാചകോ ഭൂതസദോയേവ നിയോഗാ പുല്ലിങ്ഗത്തിപി ദട്തംബ്ബോ.

യേ പന “യോ ധമ്മോ ഭൂതോ, യാ ധമ്മജാതി ഭൂതാ, യം ധമ്മജാതം ഭൂത”ന്തി ഏവം ലിങ്ഗത്തയേ യോജനാരഹത്താ അനിയതലിങ്ഗാ അഞ്ഞേപി ഭൂതപരാഭൂതസമ്ഭൂതസദാദയോ സന്ദിസ്സന്തി പാവചനവരേ, തേപി നാനോപസഗ്ഗനിപാതപദേഹി യോജനവസേന സദുരചനായം സുഖമത്ഥഗൃഹണേ ച വിത്തുതും കോസല്ലജനനത്ഥം നിയതപുല്ലിങ്ഗേസു പക്ഖിപിത്വാ ദസ്സേസ്സാമ.

സേയ്യമിദം? ഭൂതോ, പരാഭൂതോ, സമ്ഭൂതോ, വിഭൂതോ, പാതുഭൂതോ, ആവിഭൂതോ, തിരോഭൂതോ, വിനാഭൂതോ, ഭബ്ബോ, പരിഭൂതോ, അഭിഭൂതോ, അധിഭൂതോ, അദ്ധഭൂതോ, അനുഭൂതോ, സമനുഭൂതോ, പച്ചനുഭൂതോ, ഭാവിതോ, സമ്ഭാവിതോ, വിഭാവിതോ, പരിഭാവിതോ, അനുപരിഭൂതോ, പരിഭവിതബ്ബോ, പരിഭോതബ്ബോ, പരിഭവനീയോ, അഭിഭവിതബ്ബോ, അഭിഭോതബ്ബോ, അഭിഭവനീയോ, അധിഭവിതബ്ബോ, അധിഭോതബ്ബോ, അധിഭവനീയോ, അനുഭവിതബ്ബോ, അനുഭോതബ്ബോ, അനുഭവനീയോ, സമനുഭവിതബ്ബോ, സമനുഭോതബ്ബോ, സമനുഭവനീയോ, പച്ചനുഭവിതബ്ബോ, പച്ചനുഭോതബ്ബോ, പച്ചനുഭവനീയോ, ഭാവേതബ്ബോ, ഭാവനീയോ, സമ്ഭാവേതബ്ബോ, സമ്ഭാവനീയോ, വിഭാവേതബ്ബോ, വിഭാവനീയോ, പരിഭാവേതബ്ബോ, പരിഭാവനീയോ, ഭവമാനോ, വിഭവമാനോ, പരിഭവമാനോ, അഭിഭവമാനോ, അനുഭവമാനോ, സമനുഭവമാനോ, പച്ചനുഭവമാനോ, അനുഭോത്തോ, സമനുഭോത്തോ, പച്ചനുഭോത്തോ, സമ്ഭോത്തോ, അഭിസമ്ഭോത്തോ, ഭാവേത്തോ, സമ്ഭാവേത്തോ, വിഭാവേത്തോ , പരിഭാവേത്തോ, പരിഭവിയമാനോ, പരിഭുയ്യമാനോ, അഭിഭവിയമാനോ, അഭിഭൂയമാനോ, അനുഭവിയമാനോ, അനുഭുയ്യമാനോ, സമനുഭവിയമാനോ, സമനുഭുയ്യമാനോ, പച്ചനുഭവിയമാനോ, പച്ചനുഭുയ്യമാനോതി ഇമാനി നിയതപുല്ലിങ്ഗേസു പക്ഖിത്തലിങ്ഗാനി. ഏവമോകാരന്താദിവസേന ഛബ്ബിയാനി പുല്ലിങ്ഗാനി ഭൂധാതുമയാനി പകാസിതാനി. അയം താവ പുല്ലിങ്ഗവസേന ഉദാഹരണുദ്ദേശോ.

ഭാവിക്കാ, ഭാവനാ, വിഭാവനാ, സമ്ഭാവനാ, പരിഭാവനാതി ആകാരന്തഇത്ഥിലിങ്ഗം.

ഭൂമി, ഭൂതി, വിഭൂതി. ഇകാരന്തഇത്ഥിലിങ്ഗം.

ഭൂരീ, ഭൂതീ, ഭോതീ, വിഭാവിനീ, പരിവിഭാവിനീ, സമ്ഭാവിനീ, പാതുഭവന്തി, പാതുഭോന്തി, പരിഭവന്തി, പരിഭോന്തി, അഭിഭവന്തി, അഭിഭോന്തി, അധിഭവന്തി, അധിഭോന്തി, അനുഭവന്തി, അനുഭോന്തി, സമനുഭവന്തി, സമനുഭോന്തി, പച്ചനുഭവന്തി, പച്ചനുഭോന്തി, അഭിസമ്ഭവന്തി, അഭിസമ്ഭോന്തിതി ഈകാരന്തഇത്ഥിലിങ്ഗം.

ഭൂ, അഭൂ. ഊകാരന്തഇത്ഥിലിങ്ഗം.

ഇമാനേത്ഥ ചതുബ്ബിയാനി ഇത്ഥിലിങ്ഗാനി ഭൂധാതുമയാനി ഉദ്ദിട്ഠാനി.

ഉകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗം ഭൂധാതുമയമപ്പസിദ്ധം, അഞ്ഞധാതുമയം പന ഉകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗം പസിദ്ധം “ധാതു, ധേനു”ഇതി. തേന സദ്ധിം പഞ്ചവിധാനി

ഇത്ഥിലിങ്ഗാനി ഹോന്തി, ഓകാരന്തസ്സ വാ ഗോസദസ്സ ഇത്ഥിലിങ്ഗഭാവേ തേന സദ്ധിം ഛരബ്ബിയാനിപി ഹോന്തി, സബ്ബാനേതാനി സഭാവതോയേവിത്ഥിലിങ്ഗാനീതി ദട്ഠഞ്ചാനി. ഏത്ഥാപി അനിയതലിങ്ഗാ ഭൂതപരാഭൂതസമ്ഭൂതസദാദയോ ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന യുജ്ജന്തേ.

കഥം? ഭൂതം, പരാഭൂതം, സമ്ഭൂതം സബ്ബം വിത്ഥാരതോ ഗഹേതബ്ബം “അനുഭോന്തോ സമനുഭോന്തോ”തിആദിനി നവ പദാനി വജ്ജേത്ഥാ. താനി ഹി ഈകാരന്തവസേന യോജിതാനി. ഇമാനി നിയതലിങ്ഗേസു പക്ഖിത്തലിങ്ഗാനി. ഏവം ആകാരന്താദിവസേന ചതുബ്ബിയാനി ഇത്ഥിലിങ്ഗാനി ഭൂധാതുമയാനി പകാസിതാനി. അയം ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന ഉദാഹരണുദ്ദേശോ.

ഭൂതം, മഹാഭൂതം, ഭവിത്തം, ഭൂതം, ഭവനം, പരാഭവനം, സമ്ഭവനം, വിഭവനം, പാതുഭവനം, ആവിഭവനം, തിരോഭവനം, വിനാഭവനം, സോത്ഥിഭവനം, പരിഭവനം, അഭിഭവനം, അധിഭവനം, അനുഭവനം, സമനുഭവനം, പച്ചനുഭവനന്തി നിഗ്ഗഹീതന്തപുംസകലിങ്ഗം.

അത്ഥവിഭാവി, ധമ്മവിഭാവി. ഇകാരന്തപുംസകലിങ്ഗം.

ഗോത്രഭൂ, ചിത്തസഹഭൂ, നചിത്തസഹഭൂ. ഉകാരന്തപുംസകലിങ്ഗം.

സബ്ബാനേതാനി സഭാവതോയേവ നപുംസകലിങ്ഗാനീതി ദട്ഠഞ്ചാനി. ഏത്ഥ സത്തഭൂതരൂപവാചകോ ഭൂതസദ്ദോയേവ നിയോഗാ നപുംസകലിങ്ഗോതിപി ദട്ഠഞ്ചം. ഏത്ഥാപി അനിയതലിങ്ഗാ ഭൂത പരാഭൂത സമ്ഭൂതസദാദയോ നപുംസകലിങ്ഗവസേന യുജ്ജന്തേ.

കഥം? ഭൂതം, പരാഭൂതം, സമ്ഭൂതം, വിഭൂതം. പേയ്യാലോ. സമനുഭവമാനം, പച്ചനുഭവമാനം, അനുഭോന്തം, അനുഭവന്തം, സമനുഭോന്തം, സമനുഭവന്തം, പച്ചനുഭോന്തം, പച്ചനുഭവന്തം, സമ്ഭോന്തം, സമ്ഭവന്തം, അഭിസമ്ഭോന്തം, അഭിസമ്ഭവന്തം, പാതുഭോന്തം, പാതുഭവന്തം, പരിഭോന്തം, പരിഭവന്തം, അഭിഭോന്തം, അഭിഭവന്തം, അധിഭോന്തം, അധിഭവന്തം, ഭാവേന്തം, സമ്ഭാവേന്തം, വിഭാവേന്തം, പരിഭാവേന്തം, പരിഭാവിയമാനം, പരിഭൂയ്യമാനം, പേയ്യാലോ. പച്ചനുഭവിയമാനം, പച്ചനുഭൂയ്യമാനന്തി ഇമാനി നിയതനപുംസകലിങ്ഗേസു പക്ഖിത്തലിങ്ഗാനി. ഏവം നിഗ്ഗഹീതന്താദിവസേന തിവിധാനി നപുംസകലിങ്ഗാനി ഭൂധാതുമയാനി പകാസിതാനി . അയം നപുംസകലിങ്ഗവസേന ഉദാഹരണുദ്ദേശോ, ഏവം പൂല്ല്യിങ്ഗാദിവസേന ലിങ്ഗത്തയം ഭൂധാതുമയമുദ്ദിട്ഠം.

ഏത്ഥ മേ അപ്പസിദ്ധാതി, യേ യേ സദാ പകാസിതാ;
തേ തേ പാളിപ്പദേസേസു, മഗ്ഗിതബ്ബാ വിഭാവിനാ.

ഓ, ആ, ബിന്ദു, ഇ, ഈ, ഉ, ഊ-അന്തിമേ സത്തയാ റിതാ;
ന്തേ യ്യാ പൂല്ല്യിങ്ഗഭേദാതി, നിരുത്തന്തൂഹി ഭാസിതാ.

ആ ഇവണ്ണോ ചുവണ്ണോ ച, പഞ്ച അന്താ സരൂപതോ;
ഇത്ഥിഭേദാതി വിണ്ണേയ്യാ, ഓകാരന്തേന ഛാപി വാ.

ബിന്ദു, ഇ, ഉ-ഇമേ അന്താ, തയോ ന്തേയ്യാ വിഭാവിനാ;

നപുംസകപ്പഭേദാതി, നിരുത്തഞ്ഞുഹി ഭാസിതാ.

അന്താ സത്തേവ പുല്ലിങ്ഗേ, ഇത്ഥിയം പഞ്ച വാ ഛര വാ;
നപുംസകേ തയോ ഏവം, ദസ പഞ്ചഹി ഛരബ്ധിയാ.

യസ്മാ പനേത്ഥ “ഭൂതോ”തിആദയോ സദാ
നിബൃചനാഭിയേയുകമനത്ഥസാധകവചനപരിയായവചനത്ഥുദ്ധാരവസേന
വുച്ചമാനാ പാകടാ ഹോന്തി സുവിഞ്ഞേയ്യാ ച, തസ്മാ ഇമേസം
നിബൃചനാഭിനി യമാസമ്ഭവം വക്ഖാമ വിഞ്ഞൂനം തുട്ഠിജനനത്ഥഞ്ചേവ
സോതാരാനമത്ഥേസു പടുതരബുദ്ധിപടിലാഭായ ച. തത്ര ഭൂതോതി
ഖന്ധപാതുഭാവേന ഭവതീതി ഭൂതോ, ഇദം താവ നിബൃചനം. “ഭൂതോ”തി
സബൃസങ്ഗാഹകവസേന സത്തോ വുച്ചതി, ഇദമഭിയേയുകമനം. “യോ ച
കാലഘസോ ഭൂതോ. സബ്ബേവ നിക്ഖിപിസ്സന്തി, ഭൂതാ ലോകേ സമുസ്സയ”ന്തി ച
ഇദമേതസ്സ അത്ഥസ്സ സാധകവചനം. അഥ വാ ഭൂതോതി ഏവംനാമകോ
അമനുസ്സജാതിയോ സത്തവിസേസോ, ഇദമഭിയേയുകമനം. “ഭൂതവിജ്ജാ,
ഭൂതവേജ്ജാ, ഭൂതവിഗ്ഗഹിതോ”തി ച ഇദമേതസ്സ അത്ഥസ്സ സാധകവചനം.
യഞ്ച പന “സത്തോ മച്ചോ പജാ”തിആദികം തത്ഥ തത്ഥ ആഗതം വചനം,
ഇദം സത്തോതി അത്ഥവാചകസ്സ ഭൂതസദസ്സ പരിയായവചനം. യഞ്ച
നിദ്രേസപാളിയം “മച്ചോതി സത്തോ നരോ മാനവോ പോസോ പുഗ്ഗലോ ജീവോ
ജഗു ജന്തു ഹിന്ദഗു മനുജോ”തി ആഗതം, ഇദമ്പി പരിയായവചനമേവ. താനി
സബ്ബാനി പിണ്ഡേത്ഥാ വുച്ചന്തേ -

സത്തോ മച്ചോ ജനോ ഭൂതോ, പാണോ ഹിന്ദഗു പുഗ്ഗലോ;
ജന്തു ജീവോ ജഗു യക്ഖോ, പാണീ ദേഹീ തമാഗതോ.

സത്തവോ മാതിയോ ലോകോ, മനുജോ മാനവോ നരോ;
പോസോ സരീരീതി പുമേ, ഭൂതമിതി നപുംസകേ.

പജാതി ഇത്ഥിയം വുത്തോ, ലിങ്ഗതോ, ന ച അത്ഥതോ;
ഏവം തിലിങ്ഗികാ ഹോന്തി, സദാ സത്താഭിയാനകാ.

യോ സോ ജങ്ഘായ ഉലതി, സോ സത്തോ ജങ്ഘലോ ഇയ;
പാണദേഹാഭിയാനേഹി, സത്തനാമം പപഞ്ചിതം.

ഇമസ്ഥിം പകരണേ “പരിയായവചന”ന്തി ച “അഭിയാന”ന്തി ച
“സങ്ഖാ”തിആദിനി ച ഏകത്ഥാനി അധിപ്പേതാനി, അത്ഥുദ്ധാരവസേന പന
ഭൂതസദോ
പഞ്ചക്ഖന്ധാമനുസ്സയാതുസസ്സതവിജ്ജമാനഖിണാസവസത്തരുക്ഖാദീസു ദിസ്സതി,
തപ്പയോഗോ ഉപരി അത്ഥത്തികവിഭാഗേ ആവിഭവിസ്സതി. ഭാവകോതി
ഭാവേതീതി ഭാവകോ, ഇദം നിബൃചനം. യോ ഭാവനം കരോതി, സോ
ഭാവകോ. ഇദമഭിയേയുകമനം. “ഭാവകോ നിപകോ ധീരോ”തി ഇദമേതസ്സ
അത്ഥസ്സ സാധകവചനം. “ഭാവകോ ഭാവനാപസുതോ ഭാവനാപയുത്തോ
ഭാവനാസമ്പന്നോ”തി ഇദം പരിയായവചനം. ഇമാനി “ഭൂതോ ഭാവകോ”തി ദേ
പദാനി സുദ്ധകത്തുപേതുകത്തുവസേന വുത്താനീതി. ഇതോ പരം
നയാനുസാരേന സുവിഞ്ഞേയ്യാതാ “ഇദം നിബൃചന”ന്തി ച ആദിനി അവത്ഥാ
കത്ഥചി അത്ഥസാധകവചനം പരിയായവചനം അത്ഥുദ്ധാരഞ്ച യഥാരഹം

ദസ്സേസ്സാമ. തേസു ഹി സബ്ബതമ ദസ്സിതേസു ഗന്ഥവിത്ഥാരോ സിയാ, തസ്മാ യേസമത്ഥോ ഉത്താനോ, തേസസി പദാനമഭിയേയ്യം ന കമേസ്സാമ, നിബ്ബചനമത്തമേവ നേസം കമേസ്സാമ. യേസം പന ഗമ്ഭീരോ അത്ഥോ, തേസമഭിയേയ്യം കമേസ്സാമ.

ഭവനം ഭവോ, ഭവോ വുച്ചതി വുദ്ധി. ഭൂസദുസ്സ അത്ഥാതിസയയോഗതോ വഡ്ഡനേപി ദിസ്സമാനത്താ ഭവനം വഡ്ഡനന്തി കത്വാ. “ഭവോ ച രഞ്ഞോ അഭവോ ച രഞ്ഞോ”തി ഇദം വുദ്ധിഅത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. അഥ വാ ഭവോതി വുച്ചതി സസ്സതം. “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി ഹി സസ്സതവസേന പവത്താ ദിട്ഠി സസ്സതദിട്ഠി, തസ്മാ ഭവദിട്ഠി”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. തഥാ ഭവോതി ഭവദിട്ഠി, ഭവതി സസ്സതം തിട്ഠന്തിതി പവത്തനതോ സസ്സതദിട്ഠി ഭവദിട്ഠി നാമ. ഭവദിട്ഠി ഹി ഉത്തരപദലോപേന ഭവോതി വുച്ചതി. “ഭവേന ഭവസ്സ വിപ്പമോക്ഖമാഹംസു”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. ഏത്ഥായം പാളിവചനത്ഥോ - ഏകച്ചേ സമണാ വാ ബ്രാഹ്മണാ വാ ഭവദിട്ഠിയാ വാ കാമഭവാദിനാ വാ സബ്ബഭവതോ വിമുത്തിം സംസാരവിസുദ്ധിം കമയിംസൂതി. അഥ വാ ഭവന്തി വഡ്ഡന്തി സത്താ ഏതേനാതി ഭവോതി അത്ഥേന സമ്പത്തിപുണ്ണാനി ഭവോതി ച വുച്ചന്തി. “ഇതിഭവാഭവതഞ്ച വീതിവത്തോ”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. ഏത്ഥ പനായം പാളിവചനത്ഥോ - ഭവോതി സമ്പത്തി, അഭവോതി വിപത്തി. തഥാ ഭവോതി വുദ്ധി, അഭവോതി ഹാനി. ഭവോതി സസ്സതം, അഭവോതി ഉച്ഛേദോ. ഭവോതി പുണ്ണം, അഭവോതി പാപം, തം സബ്ബം വീതിവത്തോതി.

സഹോകാസാ ഖണ്ഡാപി ഭവോ. “കാമഭവോ രൂപഭവോ” ഇച്ചേവമാദി ഏതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. ഏത്ഥ പന ഖണ്ഡാ “യോ പഞ്ഞായതി, സോ സരൂപം ലഭതീ”തി കത്വാ “ഭവതി അവിജ്ജാതണ്ഹാദിസമുദയാ നിരന്തരം സമുദേതീ”തി അത്ഥേന വാ “ഭവാ”തി വുച്ചന്തി. ഓകാസോ പന “ഭവന്തി ജായന്തി ഏത്ഥ സത്താ നാമരൂപധമ്മാ ചാ”തി അത്ഥേന “ഭവോ”തി. അപിച കമ്മഭവോപി ഭവോ, ഉപപത്തിഭവോപി ഭവോ. “ഉപാദാനപച്ചയാ ഭവോ ദുവിധേന അത്ഥി കമ്മഭവോ, അത്ഥി ഉപപത്തിഭവോ”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. തത്ഥ കമ്മമേവ ഭവോ കമ്മഭവോ. തഥാ ഉപപത്തി ഏവ ഭവോ ഉപപത്തിഭവോ. ഏത്ഥുപപത്തി ഭവതീതി ഭവോ, കമ്മം പന യഥാ സുഖകാരണത്താ “സുഖോ ബുദ്ധാനമുപ്പാദോ”തി വുത്തോ. ഏവം ഭവകാരണത്താ ഫലവോഹാരേന ഭവോതി ദട്ഠഞ്ചം. അഥ വാ ഭാവനലക്ഖണത്താ ഭാവേതീതി ഭവോ. കിം ഭാവേതി? ഉപപത്തിം. ഇതി ഉപപത്തിം ഭാവേതീതി ഭവോതി വുച്ചതി. ഭാവേതീതിമസ്സ ച നിബ്ബത്തേതീതി ഹേതുകത്തുവസേനത്ഥോ. അഥ വാ “ഭവപച്ചയാ ജാതീ”തി വചനതോ ഭവതി ഏതേനാതി ഭവോതി കമ്മഭവോ വുച്ചതി.

“ഖണ്ഡാനഞ്ച പടിപാടി, ധാതുആയതനാന ച;
അബ്ബോച്ഛിനം വത്തമാനാ, സംസാരോതി പവുച്ചതീ”തി

വുത്തലക്ഖണോ സംസാരോപി ഭവോ. “ഭവേ ദുക്ഖം ഭവദുക്ഖം, ഭവേ സംസരന്തോ”തി ഇമാനേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകാനി വചനാനി. തത്ര കേനട്ഠേന സംസാരോ ഭവോതി കമീയതി? ഭവതി ഏത്ഥ സത്തസമ്മുതി

ഖന്ധാദിപടിപാടിസങ്ഖാതേ ധമ്മപുഞ്ജസ്ഥിതി അത്ഥേന . ഇദം ഭവസദുസ്സ ഭാവകത്തുകരണാധികരണസാധനവസേനത്ഥകമനം.

ഏതഥ ഭവസദുസ്സ അത്ഥുദ്ധാരം വദാമ -

വുദ്ധിസമ്പത്തിപുഞ്ഞാനി, ഖന്ധാ സോകാസസഞ്ചിതാ;
സംസാരോ സസ്സതഞ്ചേതം, ഭവസദുന സദിതം.

ഭവതണ്ഹാ ഭവദിട്ഠി, ഉപപത്തിഭവോ തമാ;
കമ്മഭവോ ച സഞ്ചന്തം, ഭവസദുന സദിതം.

ഭവതണ്ഹാഭവദിട്ഠി-ദ്വയം കത്ഥചി പാളിയം;
ഉത്തരപദലോപേന, ഭവസദുന സദിതം.

അഭവോതി ന ഭവോ അഭവോ.

വിപത്തി ഹാനി ഉച്ഛേദോ, പാപഞ്ചേവ ചതുബ്ബിധാ;
ഇമേ അഭവസദുന, അത്ഥാ വുച്ചന്തി സാസനേ.

ഭാവോതി അജ്ഞാസയോ, യോ “അധിപ്പായോ”തിപി വുച്ചതി.
“മീനംഭാവോ ദുരാജാനോ. നാമച്ചോ രാജഭരിയാസു, ഭാവം കുബ്ബേമ
പണ്ഡിതോ. ഹദയങ്ഗതഭാവം പകാസേതി”തി ഏവമാദി ഏതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം
വചനം. അപിച്ച വത്ഥുധമ്മോപി ഭാവോ. “ഭാവസങ്കേതസിദ്ധിന”തി
ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം, ചിത്തമ്പി ഭാവോ. “അച്ചാഹിതം കമ്മം
കരോസി ലുറ്റം, ഭാവേ ച തേ കുസലം നത്ഥി കിഞ്ചി”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ
സാധകം വചനം. ക്രിയാപിഭാവോ. “ഭാവലക്ഖണം ഭാവസത്തമീ”തി ച
ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. അപിച്ച ഭാവോതി സത്തവേവചനന്തി
ഭണന്തി, ധാതു വാ ഏതം അധിവചനം. തത്ഥ അജ്ഞാസയോ ച വത്ഥുധമ്മോ
ച ചിത്തഞ്ച സത്തോ ചാതി ഇമേ ഭവതീതി ഭാവോ. തമാ പന ഭാവേതീതി
ഭാവോ, ക്രിയാ തു ഭവനന്തി ഭാവോ. സാ ച
ഭവനഗമനപചനാദിവസേനാനേകവിധാ. അപിച്ച ഭാവരൂപമ്പി ഭാവോ, യം
ഇത്ഥിഭാവോ പുമ്പഭാവോ ഇത്ഥിന്ദ്രിയന്തി ച വുച്ചതി. തത്രായം വചനത്ഥോ -
“ഇത്ഥി”തി വാ “പുരിസോ”തി വാ ഭവതി ഏതേന ചിത്തം അഭിധാനഞ്ചാതി
ഭാവോ.

നത്തനോമതിയാ ഏതം, നിബ്ബചനമുദാഹടം;
പുബ്ബാചരിയസീഹാനം, മതം നിസ്സായ മാഹടം.

വുത്തഞ്ഹേതം പോരാണേഹി “ഇത്ഥിയാ ഭാവോ ഇത്ഥിഭാവോ, ഇത്ഥിതി
വാ ഭവതി ഏതേന ചിത്തം അഭിധാനഞ്ചാതി ഇത്ഥിഭാവോ”തി, തസ്മാ
പുമ്പഭാവോതി ഏത്ഥാപി പുമസ്സ ഭാവോ പുമ്പഭാവോ, പുമാതി വാ ഭവതി
ഏതേന ചിത്തം അഭിധാനഞ്ചാതി പുമ്പഭാവോതി നിബ്ബചനം സമധിഗന്തബ്ബം.
ഇദം ഭാവസദുസ്സ കത്തുഭാവകരണസാധനവസേനത്ഥകമനം.

അഭാവോതി ന ഭാവോതി അഭാവോ, കോ സോ? സുത്തതാ നത്ഥിതാ.
സഭാവോതി അത്തനോ ഭാവോ സഭാവോ, അത്തനോ പകതി ഇച്ഛേവത്ഥോ.
അഥ വാ സഭാവോതി ധമ്മാനം സതി അത്ഥസമ്ഭവേ യോ കോചി സരൂപം

ലഭി, തസ്സ ഭാവോ ലക്ഖണമിതി സഞ്ചിതോ
നമനരൂപനകക്ഖളുസനാദിആകാരോ ഇച്ചേവത്ഥോ. “സാമഞ്ജസോ വാ സഭാവോ
വാ, യമ്മാനം ലക്ഖണം മത”ന്തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. അപിച
സഭാവോതി സലക്ഖണോ പരമത്ഥയമ്മോ. കേന്ദ്രേണ? സഹ ഭാവേനാതി
അത്ഥേന. സബ്ഭാവോതി സതം ഭാവോ സബ്ഭാവോ, സപ്പുരിസയമ്മോ
ഇച്ചേവത്ഥോ. അഥ വാ അത്തനോ ഭാവോ സബ്ഭാവോ. “ഗാഹാപയന്തി
സബ്ഭാവ”ന്തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. സംവിജ്ജമാനോ വാ ഭാവോ
സബ്ഭാവോ. “ഏവം ഗഹണസബ്ഭാവോ”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം.
ഇദം സഭാവ സബ്ഭാവസദാനം ഭാവസാധനവസേനത്ഥകമനം.

സമ്ഭവോതി സമ്ഭവനം സമ്ഭവോ, സമ്ഭവനക്രിയാ, യുത്തി വാ. യുത്തി
ഹി സമ്ഭവോതി വുച്ചതി “സമ്ഭവോ ഗഹണസ്സ കാരണ”ന്തിആദീസു. അഥ വാ
സമ്ഭവതി ഏതസ്മാതി സമ്ഭവോ. യതോ ഹി യം കിഞ്ചി സമ്ഭവതി, സോ
സമ്ഭവോ. പഭവോതി പഭവനം പഭവോ, അച്ഛിന്നതാ, പഭവതി ഏതസ്മാതി
വാ പഭവോ. യതോ ഹി യം കിഞ്ചി പഭവതി, സോ പഭവോ. ഇമേ പന
സമ്ഭവപഭവസദാ കത്ഥചി സമാനത്ഥാ കത്ഥചി ഭിന്നത്ഥാതി വേദിതബ്ബാ. കഥം?
സമ്ഭവസദോ ഹി ഭവനക്രിയമ്പി വദതി യുത്തിമ്പി പഞ്ചത്തന്തിമ്പി
സമ്ഭവരൂപമ്പി പച്ചയത്ഥമ്പി, പഭവസദോ പന ഭവനക്രിയമ്പി വദതി
നദിപ്പഭവമ്പി പച്ചയത്ഥമ്പി, തസ്മാ പച്ചയത്ഥം വജ്ജേതാ ഭിന്നത്ഥാതി
ഗഹേതബ്ബാ, പച്ചയത്ഥേന പന സമാനത്ഥാതി ഗഹേതബ്ബാ. വുത്തത്ത്ഥേതം
“പച്ചയോ ഹേതു നിദാനം കാരണം സമ്ഭവോ പഭവോതിആദി അത്ഥതോ
ഏകം, ബൃജ്ജനതോ നാന”ന്തി.

“മൂലം ഹേതു നിദാനബ്ബ, സമ്ഭവോ പഭവോ തഥാ;
സമുട്ഠാനാഹാരാരമ്മണം, പച്ചയോ സമുദയേന ച”തി

അയമ്പി ഗാമാ ഏതസ്സത്ഥസ്സ സാധികാ. ഇദം സമ്ഭവപഭവസദാനം
ഭാവപാദാനസാധനവസേനത്ഥകമനം.

ഏവമേതേ ഭാവകത്തുകമ്മകരണാപാദാനാധികരണവസേന ചര സാധനാനി
പകാസിതാനി. താനി സമ്പദാനസാധനേന സത്തവിധാനി ഭവന്തി, തം പന
ഉത്തരി ആവിഭവിസ്സതി “ധനമസ്സ ഭവതുതി ധനഭൂതി”തിആദിനാ. ഇച്ചേവം
കിതകവസേന സബ്ബമാപി സത്തവിധാനി സാധനാനി ഹോന്തി, യാനി
“കാരകാനീ”തിപി വുച്ചതി, ഇതോ അഞ്ജം സാധനം നത്ഥി. ഇയ
പയോഗേസ്യത്ഥേസു ച വിത്തുതം പാടവത്ഥം സാധനനാമം പകാസിതം. തഥാ
ഹി ദുന്നിക്ഖിത്തസാധനേഹി പഭേഹി യോജിതാ സദുപ്പയോഗാ ദുബ്ബോധത്ഥാ
ഹോന്തി, സുന്നിക്ഖിത്തസാധനേഹി പന പഭേഹി യോജിതാ സുബ്ബോധത്ഥാ
ഹോന്തി, തസ്മാ പയോഗാസാധനമൂലകാ, അത്ഥോ ച പയോഗമൂലകോ.
പയോഗാനുരൂപത്ത്ഥി അവിപരീതം കത്ഥാ അത്ഥം കഥനസീലാ “യാചിതോവ
ബഹുലം ചിവരം പരിഭുജ്ജതി, അപ്പം അയാചിതോ”തി ഏവമാദീസു
സാധനവസേന ഗഹേതബ്ബേസു അത്ഥേസു, അഞ്ജേസു ചത്ഥേസു
പടുതരബുദ്ധിനോ പണ്ഡിതായേവ ഏകന്തേന ഭഗവതോ പരിയത്തിസാസനധരാ
നാമ ഹോന്തിതി വേദിതബ്ബം. ഇതോ പരം നയാനുസാരേന സുവിഞ്ജേയത്ഥാ
“ഇദം നാമ സാധന”ന്തി ന വക്ഖാമ, കേവലമിധ ദസ്സിതേസു പയോഗേസു
വിത്തുതം ബഹുമാനുപ്പാദനത്ഥബ്ബേവ വിവിധവിചിത്തപാളിഗതികേ
വിവിധത്ഥസാരേ ജിനവരവചനേ സോതുനം ബുദ്ധിവിജ്ജനത്ഥബ്ബ

അത്മസാധകവചനാനിയേവ യഥാരഹം സുത്തഗേയവേച്ചാകരണഗാമാദീസു
തതോ തതോ ആഹരിത്വാ ദസ്തേസ്സാമ.

പഭാവോതി പകാരതോ ഭവതീതി പഭാവോ, സോയമാനുഭാവോയേവ.
“പഭാവം തേ ന പസ്സാമി, യേന ത്വം മിമിലം വജേ”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ
സാധകം വചനം. അനുഭവോതി അനുഭവനം അനുഭവോ, കിം തം?
പരിഭുഞ്ജനം. ആനുഭാവോതി തേജസ്സാഹമന്തപഭൂസത്തിയോ. “തേജസങ്ഖതോ
ഉസ്സാഹമന്തപഭൂസത്തിസങ്ഖാതോ വാ മഹന്തോ ആനുഭാവോ ഏതസ്സാതി
മഹാനുഭാവോ”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം.

തേജോ ഉസ്സാഹമന്താ ച, പഭൂസത്തിതി പഞ്ചിമേ;
ആനുഭാവോതി വുച്ചന്തി, പഭാവോതി ച തേ വദേ.

തേജാദിവാചകത്തമ്ഹി, ആനുഭാവപദസ്സ തു;
അത്മനിബ്ബചനം ധീരോ, യഥാസമ്ഭവമുദീസേ.

അഥ വാ ആനുഭാവോതി അനുഭവിതബ്ബഫലം. “അനുഭവിതബ്ബസ്സ ഫലസ്സ
മഹന്തായ മഹാനുഭാവോ”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം.
പരാഭവോതി പരാഭവനം പരാഭവോ, അഥ വാ പരാഭവതീതി പരാഭവോ.
“സുവിജാനോ പരാഭവോ”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. അപി ച
“യമ്മദേസ്സീ പരാഭവോ”തി പാഠാനുരൂപതോ പരാഭവിസ്സതീതി പരാഭവോതി
അനാഗതകാലവസേനപി നിബ്ബചനം ദഠ്ഠം. അഥ വാ പരാഭവന്തി ഏതേനാതി
പരാഭവോ. കിം തം? യമ്മദേസ്സീതാദി. “പഠമോ സോ പരാഭവോ”തി
ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. വിഭവോതി നിബ്ബാനം. തത്ത്വേ ഭവതോ
വിഗതത്താ ഭവതോ വിഗതോതി വിഭവോ, ഭവസ്സ ച തംഹേതു വിഗതത്താ
വിഗതോ ഭവോ ഏതസ്മാതി വിഭവോ. വിഭവന്തി ഉച്ഛിജന്തി വിനസ്സന്തി
ഇതോ അരിയധനവിലോമകാ കിലേസമഹാചോരാതിപി വിഭവോ.
വിഭവസദുസ്സ നിബ്ബാനാഭിധാനത്തേ “ഏവം ഭവേ വിജ്ജമാനേ, വിഭവോ
ഇച്ഛിതബ്ബകോ”തി ഇദമേതസ്സ സാധകം വചനം. ഇമാനി പന നിബ്ബാനസ്സ
പരിയായവചനാനി -

നിബ്ബാനം വിഭവോ മോക്ഖോ, നിരോധോ അമതം സമം;
സങ്ഖാരൂപസമോ ദുക്ഖ-നിരോധോ അച്ചുത'ക്ഖയോ.

വിവട്ട'മകതം അത്ഥം, സന്തിപദ'മസങ്ഖതം;
പാരം തണ്ഹാക്ഖയോ ദുക്ഖ-ക്ഖയോ സഞ്ഞോജനക്ഖയോ.

യോഗക്ഖേമോ വിരാഗോ ച,
ലോകന്തോ ച ഭവക്ഖയോ;
അപവഗ്ഗോ വിസങ്ഖാരോ,
സബ്ഭി സുദ്ധി വിസുദ്ധി ച.

വിമുത്യാ'പചയോ മുത്തി, നിബ്ബുതി ഉപധിക്ഖയോ;
സന്തി അസങ്ഖതാ ധാതു, ദിസാ ച സബ്ബതോപഭം.

വിനാപേതാനി നാമാനി, വിസേസകപദം ഇധ;
നിബ്ബാനവാചകാനീതി, സല്ല്യക്ഖേയു സുമേധസോ.

“താണം ലേണ”ന്തിആദിനി-പേക്‌വിക്കാനി ഭവന്തി ഹി;
വിസേസകപദാനന്തി, ഏതേതാനി പകാസയേ.

താണം ലേണ’മരുപഞ്ച, സന്തം സച്ച’മനാലയം;
സുദുദസം സരണഞ്ച, പരായണ്’മനീതികം.

അനാസവം ധുവം നിച്ചം, വിഞ്ഞാണ’മനിദസ്സനം;
അബ്യാപജ്ജം സിവം വേമം, നിപുണം അപലോകികം.

അനന്ത’മക്‌ഖരം ദീപോ, അച്ചന്തം കേവലം പദം;
പണീതം അച്ചുതഞ്ചാതി, ബഹുധാപി വിഭാവയേ.

ഗോത്രഭൂതി പദസ്സത്ഥം, വദന്തേഹി ഗരുഹി തു;
ഗോത്തം വുച്ചതി നിബ്ബാന-മിതി ഗോത്തന്തി ഭാസിതം.

വിഭവോതി വാ വിനാസസമ്പത്തിധനുഷ്ഠേദദിട്ഠിയോപി വുച്ചന്തി. തത്ത്വ വിനാസോ വിഭവനം ഉച്ഛിജ്ജനം നസ്സനന്തി അത്ഥേന വിഭവോ. “വിഭവോ സബ്ബയമ്മാനം, ഇത്ഥേകേ സതോ സത്തസ്സ ഉച്ഛേദം വിനാസം വിഭവം പഞ്ഞപേന്തി”തി ച ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. സമ്പത്തി പന വിസേസതോ ഭവതീതി വിഭവോ. “രഞ്ഞോ സിരിവിഭവം ദട്ഠുകാമാ”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. ധനം പന ഭവന്തി വഡ്ഢന്തി വുദ്ധിം വിരുള്‌ഹിം വേപുല്ല്യം ആപജ്ജന്തി സത്താ ഏതേനാതി വിഭവോ. “അസീതികോടിവിഭവസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ പുത്തോ ഹുത്ഥാ നിബ്ബത്തി”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. ഇദം പന പരിയായവചനം -

ധനം സം വിഭവോ ദബ്ബം, സാപതേയ്യം പരിഗൃഹോ;
ഓസ്സം ഭണ്ഡം സകം അത്ഥോ, ഇച്ചേതേ ധനവാചകാ.

ഉച്ഛേദദിട്ഠി പന വിഭവതി ഉച്ഛിജ്ജതി “അത്താ ച ലോകോ ച പുന ചുതിതോ ഉദ്ധം ന ജായതീ”തി ഗഹണതോ വിഭവോതി. “വിഭവതണ്ഹാ”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. വിഭവതണ്ഹാതി ഹി ഉച്ഛേദദിട്ഠിസഹഗതായ തണ്ഹായ നാമം. ഏത്ഥ അത്ഥുദ്ധാരോ വുച്ചതി -

ധനനിബ്ബാനസമ്പത്തി-വിനാസുഷ്ഠേദദിട്ഠിയോ;
വുത്താ വിഭവസദുേന, ഇതി വിഞ്ഞു വിഭാവയേ.

പാതുഭാവോതി പാതുഭവനം പാതുഭാവോ. ആവിഭാവോതി ആവിഭവനം ആവിഭാവോ, ഉഭിന്നമേതേസം പാകടതാ ഇച്ചേവത്ഥോ. തിരോഭാവോതി തിരോഭവനം തിരോഭാവോ, പടിച്ഛന്നഭാവോ. വിനാഭാവോതി വിനാഭവനം വിനാഭാവോ, വിധോഗോ. സോത്ഥിഭാവോതി സോത്ഥിഭവനം സോത്ഥിഭാവോ, സുവത്ഥിഭാവോ സുഖസ്സ അത്ഥിതാ, അത്ഥതോ പന നിബ്ബന്ധതാ നിരുപദുവതാ ഏവ. അത്ഥിഭാവോതി അത്ഥിതാ വിജ്ജമാനതാ അവിവിത്തതാ. നത്ഥിഭാവോതി നത്ഥിതാ അവിജ്ജമാനതാ വിവിത്തതാ രിത്തതാ തുച്ഛതാ സുത്തതാ. ഓകാരന്തപുല്ലിങ്‌ഗനിദുേസോ.

അഭിഭവതീതി അഭിഭവിതാ, പരം അഭിഭവന്തോ യോ കോചി. ഏവം പരിഭവിതാ, അനുഭവതീതി അനുഭവിതാ, സുഖം വാ ദുക്‌ഖം വാ

അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കുവേണ്ടി വാ അനുഭവത്തോ യോ കോചി. ഏവം സമനുഭവിതാ. പച്ചനുഭവിതാ, ഏതഥ പന യഥാ “അമതസ്സ ദാതാ. അനുപന്നസ്സ മഗ്ഗസ്സ ഉപ്പാദേതാ”തിആദിസു “ദാതാ”തി പദാനം കത്തുവാചകാനം “അമതസ്സാ”തിആദിഹി പദേഹി കമ്മവാചകേഹി ഛരട്ഠിയന്തേഹി സദ്ധിം യോജനാ ദിസ്സതി, തഥാ ഇമേസന്ധി പദാനം “പച്ചാമിത്തസ്സ അഭിഭവിതാ”തിആദിനാ യോജനാ കാതബ്ബാ. ഏവം അന്തേസന്ധി ഏവരുപാനം പദാനം. ആകാരന്തപുല്ലിങ്ഗനിദേശോ.

ഭവതീതി ഭവം. ഭവിസ്സതീതി വാ ഭവം, വഡ്ഢമാനോ പുഗ്ഗലോ. “സുവിജാനോ ഭവം ഹോതി, സുവിജാനോ പരാഭവോ. ധമ്മകാമോ ഭവം ഹോതി, ധമ്മദേസ്സീ പരാഭവോ”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. അഥ വാ യേന സദ്ധിം കഥേതി, സോ “ഭവ”ന്തി വത്തബ്ബോ, “ഭവം കച്ചായനോ. ഭവം ആനന്ദോ. മന്തേ ഭവം പത്ഥയതി, രന്തേ ഭരിയം പതിബ്ബത”ന്തിആദിസു. ഏതഥ പന ധാതുഅത്ഥേ ആദരോ ന കാതബ്ബോ, സമ്മുതിഅത്ഥേയേവാദരോ കാതബ്ബോ “സങ്കേതവചനം സച്ചം, ലോകസമ്മുതികാരണ”ന്തി വചനതോ. വോഹാരവിസയസ്ഥിത്ത്വേഹി ലോകസമ്മുതി ഏവ പധാനാ അവിചിഞ്ചനീയാ. പരാഭവതീതി പരാഭവം. ഏവം പരിഭവം. അഭിഭവം. അനുഭവം. പഭവതി പഹോതി സങ്കോതീതി പഭവം, പഹോത്തോ യോ കോചി. ന പഭവം അപ്പഭവം, “അപ്പഭവ”ന്തി ച ഇദം ജാതകേ ദിട്ഠം -

“ഛരിന്നബ്ഭമിവ വാതേന, രുണ്ണോ രുക്ഖമുപാഗമിം;
സോഹം അപ്പഭവം തത്ഥ, സാഖം ഹത്ഥേഹി അഗ്ഗഹി”ന്തി

തത്ഥ സാധകവചനമിദം. നിഗ്ഗഹീതന്തപുല്ലിങ്ഗനിദേശോ.

ധനഭൂതീതി ധനമസ്സ ഭവതുതി ധനഭൂതി. സിരിഭൂതീതി സോഭായ ചേവ പണ്ണാപുണ്ണാനഞ്ച അധിവചനം. സാ അസ്സ ഭവതുതി സിരിഭൂതി. ഏവം സോത്ഥിഭൂതി, സുവത്ഥിഭൂതി. ഇകാരന്തപുല്ലിങ്ഗനിദേശോ.

ഭാവീതി ഭവനസിലോ ഭാവീ, ഭവനധമ്മോ ഭാവീ, ഭവനേ സാധുകാരി ഭാവീ. ഏവം വിഭാവീ. സമ്ഭാവീ. പരിഭാവീതി. തത്ര വിഭാവീതി അത്ഥവിഭാവനേ സമത്ഥോ പണ്ഡിതോ വുച്ചതി. ഏതഥ വിദ്വാ, വിജ്ജാഗതോ, ഞാണീതിആദി പരിയായവചനം ദട്ഠഞ്ജം. ഭവന്തി ചത്ര -

വിദ്വാ വിജ്ജാഗതോ ഞാണീ, വിഭാവീ പണ്ഡിതോ സുധീ;
ബുധോ വിസാരദോ വിത്തു, ദോസത്തു വിദുസു വിദു.

വിപസ്സീ പടിഭാണീ ച, മേധാവീ നിപകോ കവി;
കുസലോ വിദുരോ ധീമാ, ഗതിമാ മുതിമാ ചയം.

ചക്ഖുമാ കണ്ണവാ ദബ്ബോ, ധീരോ ഭൂരി വിചക്ഖണോ;
സപ്പണ്ണോ ബുദ്ധിമാ പണ്ണോ, ഏവംനാമാ വിഭാവീനോതി.

ഈകാരന്തപുല്ലിങ്ഗനിദേശോ.

സയമ്ഭൂതി സയമേവ ഭവതീതി സയമ്ഭൂ. കോ സോ? അന്തരേന പരോപദേശം സാമന്തേവ സഞ്ചം ത്തേയ്യധമ്മം പടിവിജ്ജയിതാ സഞ്ചത്തുതം

പത്തോ സകൃമുനി ഭഗവാ. വൃത്തഞ്ചേതം ഭഗവതാ -

“ന മേ ആചരിയോ അത്ഥി, സദിസോ മേ ന വിജ്ഞതി;
സദേവകസ്ഥിം ലോകസ്ഥിം, നത്ഥി മേ പടിപുഗുലോ.

അഹഞ്ചി അരഹാ ലോകേ, അഹം സത്ഥാ അനുത്തരോ;
ഏകോച്ചി സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ, സീതീഭൂതോസ്ഥി നിബ്ബുതോ”തി.

അത്ഥതോ പന പാരമിതാപരിഭാവിതോ സയമ്ഭൂണാണേന സഹ
വാസനായ വിഗതവിധസ്തനിരവസേസുകിലേസോ
മഹാകരുണാസബ്ബുത്തുത്താണാദിഅപരിമേയുഗുണഗണാധാരോ ഖന്ധസന്താനോ
സയമ്ഭൂ. സോ ഏവംഭൂതോ ഖന്ധസന്താനോ ലോകേ അഗുപുഗുലോതി വുച്ചതി.
വൃത്തഞ്ചേതം ഭഗവതാ “ഏകപുഗുലോ ഭിക്ഖവേ ലോകേ ഉപ്പജ്ജമാനോ
ഉപ്പജ്ജതി അച്ഛരിയമനുസ്സോ, കതമോ ഏകപുഗുലോ? തമാഗതോ ഭിക്ഖവേ
അരഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി. സോ ഏകപുഗുലോ ഏതരഹി “സബ്ബുത്തു,
സുഗതോ”തിആദിഹി യമാഭുച്ചഗുണാധിഗതനാമേഹി ച പസിയോ, “ഗോതമോ
ആദിച്ചബന്ധു”തി ഗോത്തതോ ച പസിയോ, സകൃപുത്തോ സക്കോ സകൃമുനി
സകൃസീഹോ സകൃപുങ്ഗവോതി കുലതോ ച പസിയോ,
സുദ്ധോദനീമായാദേവീസുതോതി മാതാപിതിതോ ച പസിയോ, സിദ്ധത്ഥോതി
ഗഹിത്തനാമേന ച പസിയോ. ഭവന്തി ചത്ര -

യോ ഏകപുഗുലോ ആസി, ബുദ്ധോ സോ വദതം വരോ;
ഗോത്തതോ ഗോതമോ നാമ, തഥേവാദിച്ചബന്ധു ച.

സകൃകുലേ പസുതത്താ, സകൃപുത്തോതി വിസ്സുതോ;
സക്കോ ഇതി ച അവ്ചിതോ, തമാ സകൃമുനീതി ച.

സബ്ബത്ഥ സേട്ഠഭാവേന, സക്യേ ച സേട്ഠഭാവതോ;
സകൃസീഹോതി സോ സകൃ-പുങ്ഗവോതി ച സമ്മതോ.

സുദ്ധോദനീതി പിതിതോ, നഭേ ചന്ദോവ വിസ്സുതോ;
മാതിതോപി ച സത്താതോ, മായാദേവീസുതോ ഇതി.

സബ്ബുത്തു സുഗതോ ബുദ്ധോ, ധമ്മരാജാ തമാഗതോ;
സമന്തഭദ്രോ ഭഗവാ, ജിനോ ദസബലോ മുനി.

സത്ഥാ വിനായകോ നാഥോ,
മുനിന്ദോ ലോകനായകോ;
നരാസഭോ ലോകജിനോ,
സമ്ബുദ്ധോ ദിപദുത്തമോ.

ദേവദേവോ ലോകഗരു, ധമ്മസ്സാമീ മഹാമുനി;
സമന്തചക്ഖു പൂരിസ-ദമ്മസാരഥി മാറജി.

ധമ്മിസ്സരോ ച അദ്വേജ്ഞ-വചനോ സത്ഥവാഹകോ;
വിസുദ്ധിദേവോ ദേവാതി-ദേവോ ച സമണിസ്സരോ.

ഭൂരിപഞ്ഞോ'ന്ധിവരോ, നരസീഹോ ച ചക്വമാ;
മുനിമുനി നരവരോ, ഛരളഭിഞ്ഞോ ജനേ സുതോ.

അങ്ഗീരസോ യതിരാജാ, ലോകബന്ധു'മതന്ദഭോ;
വത്താ പവത്താ സദ്ധമ്മ-ചക്വവത്തി യതിസ്തരോ.

ലോകദീപോ സിരീഘനോ, സമണിന്ദോ നരുത്തമോ;
ലോകത്തയവിഭു ലോക-പജോതോ പുരിസുത്തമോ.

സച്ചദസോ സതപുണ്ണ-ലക്വണോ സച്ചസവ്ഹയോ;
രവിബന്ധാ'സമസമോ, പഞ്ചനേത്ത'ഗ്ഗപുഗ്ഗലോ.

സബ്ബാഭിഭൂ സബ്ബവിഭു, സച്ചനാമോ ച പാരഗു;
പുരിസാതിസയോ സബ്ബ-ദസ്സാവി നരസാരഥി.

സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഇതി സോ, ഞാതോ സത്തുത്തമോതി ച;
താദീ വിഭജ്ജവാദീതി, മഹാകാരുണികോതി ച.

ചക്വഭൂതോ ധമ്മഭൂതോ, ഞാണഭൂതോതി വണ്ണിതോ;
ബ്രഹ്മഭൂതോതി പുരിസാ-ജഞ്ഞോ ഇതി ച മോമിതോ.

ലോകജേടോ സയമ്ഭൂ ച, മഹേസി മാറഭഞ്ജനോ;
അമോഘവചനോ ധമ്മ-കായോ മാറാഭിഭൂ ഇതി.

അസങ്ഖ്യേയ്യാനി നാമാനി, സഗുണേന മഹേസിനോ;
നാമം ഗുണേഹി നിസ്സിതം, കോ കവിന്ദോ കഥേസ്സതി.

തത്ര സബ്ബണ്ണു ഇച്ചാദി-നാമം സാധാരണം ഭവേ;
സബ്ബേസാനന്ധി ബുദ്ധാനം, ഗോതമോ ഇതിആദി ന.

ബുദ്ധോ പച്ചേകബുദ്ധോ ച, “സയമ്ഭൂ”ഇതി സാസനേ;
കേചി “ബ്രഹ്മാ സയമ്ഭൂ”തി, സാസനാവചരം ന തം.

“ബുദ്ധോ തമാഗതോ സത്ഥാ, ഭഗവാ”തി പദാനി തു;
ഠാനേനേകസഹസ്സമ്ഹി, സഞ്ചരന്തി അഭിണ്ഹസോ.

തത്ര ചാദിപദം അന്ത-പദഞ്ചേവ ഇമാനി തു;
ഏകതോപി ചരന്തീതി, വിഭാവേയ്യ വിസാരഭോ.

വിസേസകപദാനം തു, അപേക്വകപദാനി ച;
അനപേക്വപദാനീതി, പദാനി ദുവിധാ സിയും.

തഥാ ഹി സത്ഥവാഹോ നരവരോ ഛരളഭിഞ്ഞോതി ഏവംപകാരാനി
അഭിധാനപദാനി വിസേസകപദാപേക്വകാനി. കഥം?

“ഏവം വിജിതസങ്ഗാമം, സത്ഥവാഹം അനുത്തരം;
സാവകാ പയിരുപാസന്തി, തേവിജ്ജാ മച്ചുഹായിനോ.

യം ലോകോ പുജയതേ,
സലോകപാലോ സദാ നമസ്തുതി ച;
തസ്സേത സാസനവരം,
വിദ്യുഹി ഞേയം നരവരസ്സാ”തി,

“ഛരളഭിഞ്ഞസ്സ സാസന”ന്തി ച ഏവം വിസേസകപദാപേക്ഖകാനി ഭവന്തി.
ബുദ്ധോ ജിനോ ഭഗവാതി ഏവംപകാരാനി പന നോ വിസേസകാപേക്ഖാനീതി
ദട്ഠം.

കേചി പന്നേത്ഥ ഏവം വദേയും “മുനിന്ദോ സമണിന്ദോ സമണിസ്സരോ
യതിസ്സരോ ആദിച്ചബന്ധു രവിബന്ധുതി ഏവംപകാരാനം ഹുയ
വുത്താനമഭിയാനാനം വിസേസത്ഥാഭാവതോ പുനരുത്തിദോസോ അത്ഥീ”തി.
തന്ന, അഭിയാനാനം അഭിസങ്ഖരണീയാനഭിസങ്ഖരണീയവസേന
അഭിസങ്ഖതാഭിയാനാനി അനഭിസങ്ഖതാഭിയാനാനീതി ദേധാ ദിസ്സനതോ. തഥാ
ഹി കത്ഥചി കേചി “സക്യസീഹോ”തി അഭിയാനം പടിച്ച “സക്യകേസരീ
സക്യമിഗധിപോ”തിആദിനാ നാനാവിവിധമഭിയാനമഭിസങ്ഖരോന്തി,
പാവചന്നേപി ഹി “ദിദ്വുഗ്ഗമവരഹനുത്തമലത്ഥാ”തി പാരോ ദിസ്സതി. തഥാ
കേചി “ധമ്മരാജാ”തി അഭിയാനം പടിച്ച “ധമ്മദിസമ്പതി”തിആദിനി
അഭിസങ്ഖരോന്തി. “സബ്ബണ്ണതു”തി അഭിയാനം പടിച്ച “സബ്ബദസ്സാവീ
സബ്ബദസ്സീ”തിആദിനി അഭിസങ്ഖരോന്തി, “സഹസ്സക്ഖോ”തി അഭിയാനം പടിച്ച
“ദസസതലോചനോ”തിആദിനി അഭിസങ്ഖരോന്തി. “ആദിച്ചബന്ധു”തി അഭിയാനം
പടിച്ച “അരവിന്ദസഹായബന്ധു”തിആദിനി അഭിസങ്ഖരോന്തി. “അമ്ബുജ”ന്തി
അഭിയാനം പടിച്ച “നീരജം കുഞ്ജ”ന്തിആദിനി അഭിസങ്ഖരോന്തി.
പാവചന്നേപി ഹി യം പദുമം, തം ജലജം നാമാതി മന്ത്യാ
പടിസമ്ഭിദാപ്പത്തേഹി അരിയേഹി ദേസനാവിലാസവസേന വുത്തോ
“പദുമുത്തരനാമിനോ”തി വത്തബ്ബട്ഠാനേ “ജലജുത്തരനാമിനോ”തി പാരോ
ദിസ്സതി. ഏവം അഭിസങ്ഖതാഭിയാനാനി ദിസ്സന്തി.

“ബുദ്ധോ ഭഗവാ”തി അഭിയാനാനി പന അനഭിസങ്ഖതാഭിയാനാനി.
വുത്തഞ്ജേഹേതം ധമ്മസേനാപതിനാ ആയസ്ഥതാ സാരിപുത്തേന “ബുദ്ധോതി
നേതം നാമം മാതരാ കതം, ന പിതരാ കതം, ന ഭഗിനിയാ കതം, ന
ഞാതിസാലോഹിതേഹി കതം, ന ദേവതാഹി കതം, വിമോക്ഖന്തികമേതം
ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം ബോധിയാ മൂലേ സഹ സബ്ബണ്ണതുതത്താണപ്പടിലാഭാ
സച്ഛികാ പഞ്ഞത്തി യദിദം ബുദ്ധോ”തി, തഥാ “ഭഗവാതി നേതം നാമം മാതരാ
കതം...പേ... സച്ഛികാ പഞ്ഞത്തി യദിദം ഭഗവാ”തി. ഏവം “ബുദ്ധോ ഭഗവാ”തി
അഭിയാനാനി അനഭിസങ്ഖതാഭിയാനാനി. ന ഹി താനി അഭിയാനാനി ചേവ
“സത്ഥാ സുഗതോ ജിനോ”തിആദിനി ച അഞ്ചം കിഞ്ചി അഭിയാനം പടിച്ച
അഭിസങ്ഖതാനി, നാപി അഞ്ചാനി അഭിയാനാനി ഏതാനി പടിച്ച
അഭിസങ്ഖതാനി ദിസ്സന്തി. തഥാ ഹി “ബുദ്ധോ”തി അഭിയാനം പടിച്ച
“ബുജ്ജ്യിതാ ബോധേതാ ബോധകോ”തിആദിനി നാമാഭിയാനാനി ന
അഭിസങ്ഖരോന്തി. തഥാ “ഭഗവാ സത്ഥാ സുഗതോ”തിആദിനി നാമാഭിയാനാനി
പടിച്ച “സമ്പന്നഭഗോ അനുസാസകോ സുന്ദരവചനോ”തിആദിനി നാമാഭിയാനാനി
അഭിസങ്ഖരോന്തി. ഏവം ഇമം വിഭാഗം ദസ്സേതും “മുനിന്ദോ സമണിന്ദോ
സമണിസ്സരോ യതിസ്സരോ ആദിച്ചബന്ധു രവിബന്ധു”തിആദിനാ നയേന

പുനരുത്തി അമ്ഹേഹി കതാതി ദട്ഞ്ച. ഏവമഞ്ഞത്രാപി നയോ നേതഞ്ചോ.
അത്രിദം വുച്ചതി -

“അഭിസങ്ഖതനാമഞ്ച, നാമഞ്ചാനഭിസങ്ഖതം;
ദിദുഗ്ഗമവരോ ബുദ്ധോ, ഇതി നാമം ദിധാ ഭവേ”തി.

പഭൂതി പരം പസയ്ഹ ഭവതീതി പഭൂ, ഇസ്സരോ. “അരഞ്ഞസ്സ പഭൂ അയം
ലുദുകോ”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. അഭിഭൂതി അഭിഭവതീതി
അഭിഭൂ, അസഞ്ഞസത്തോ. കിം സോ അഭിഭവി? ചത്താരോ ഖണ്ഡേ
അരൂപിനോ. ഇതി ചത്താരോ ഖണ്ഡേ അരൂപിനോ അഭിഭവീതി അഭിഭൂ. സോ
ച ഖോ നിച്ഛേതനത്താ അഭിഭവനക്രിയായാസതി പുണ്ണേവാ’സഞ്ഞുപ്പത്തിതോ
ത്ഥാനലാഭികാലേ അത്തനാ അധിഗതപഞ്ചമജ്ജ്യാനം സഞ്ഞാവിരാഗവസേന
ഭാവേത്ഥാ ചത്താരോ അരൂപക്ഖണ്ഡേ അസഞ്ഞിഭവേ അപ്പവത്തികരണേന
അഭിഭവീതുമാരഭി, തദഭിഭവനകിച്ചും ഇദാനി സിദ്ധന്തി അഭിഭവീതി അഭിഭൂതി
വുച്ചതി. അപിച നിച്ഛേതനഭാവേന അഭിഭവനബ്ധാപാരേ അസതിപി പുണ്ണേ
സചേതനകാലേ സബ്ധാപാരത്താ സചേതനസ്സ വിയ നിച്ഛേതനസ്സാപി സതോ
തസ്സ ഉപചാരേന സബ്ധാപാരതാവചനം യുജ്ജതേവ. ദിസ്സതി ഹി ലോകേ
സാസനേ ച സചേതനസ്സ വിയ അചേതനസ്സപി ഉപചാരേന
സബ്ധാപാരതാവചനം. തം യഥാ? കൂലം പതിതുകാമം, ഏവം ലോകേ.
സാസനേ പന -

“രോദന്തേ ദാരകേ ദിസ്വാ, ഉബ്ബിഗ്ഗാ വിപുലാ ദുമാ;
സയമേവോനമിത്ഥാന, ഉപഗച്ഛന്തി ദാരകേ”തി ച

“അങ്ഗാരിനോ ദാനി ദുമാ ഭദന്തേ, ഫലേസിനോ ഛരദനം വിപ്പഹായാ”തി ച
“ഫലം തോസേതി കസ്സക”ന്തി ച ആദി. അഭിഭൂസദുസ്സ
അസഞ്ഞസത്താഭിധാനത്തേ “അഭിഭൂം അഭിഭൂതോ മഞ്ഞതീ”തി ഇദമേത്ഥ
സാധകം വചനം. അഥ വാ അഭിഭവതീതി അഭിഭൂ, പരേസമഭിഭവിതാ യോ
കോചി. വിസേസതോ പന തമാഗതോയേവ അഭിഭൂ. വുത്തഞ്ഹേതം ഭഗവതാ
“തമാഗതോ ഭിക്ഖവേ അഭിഭൂ അനഭിഭൂതോ അഞ്ഞദമ്മുദസോ വസവത്തി”തി.
കേചി പന “അഭിഭൂ നാമ സഹസ്സോ ബ്രഹ്മാ”തി വദന്തി.

വിഭൂതി വിസേസഭൂതോതി വിഭൂ, “ഭവസോതം സചേ ബുദ്ധോ, തിണ്ണോ
ലോകന്തഗു വിഭൂ”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. വിഭൂതി ഹേത്ഥ
രൂപകായമ്മകായസമ്പത്തിയാ വിസേസഭൂതോതി അത്ഥോ. ആഹ ച -

“ദിസ്സമാനോപി താവസ്സ, രൂപകായോ അചിന്തിയോ;
അസാധാരണണാണട്ഠേ, ധമ്മകായേ കമാവ കാ”തി.

അധിഭൂതി അധിഭവതീതി അധിഭൂ, ഇസ്സരോ.

“തദാ മം തപതേജേന, സന്തത്തോ തിദിവാധിഭൂ;
ധാരേന്തോ ബ്രാഹ്മണം വണ്ണം, ഭിക്ഖായ മം ഉപാഗമീ”തി -

ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. പതിഭൂതി പതിഭൂതോതി പതിഭൂ, “ഗോണസ്സ
പതിഭൂ”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. ഗോത്രഭൂതി ഗോത്തസങ്ഖാതം
അമതമഹാനിബ്ബാനം ആരമ്മണം കത്ഥാ ഭൂതോതി ഗോത്രഭൂ, സോതാപത്തിമഗ്ഗസ്സ

അന്നന്തരപച്ചയേന സിവാപ്പത്തബലവവിപസ്സനാചിത്തേന സമന്നാഗതോ പുഗ്ഗലോ. വുത്തഞ്ചേതം ഭഗവതാ “കതമോ ച പുഗ്ഗലോ ഗോത്രഭൂ? യേസം യമ്മാനം സമന്നന്തരാ അരിയയമ്മസ്സ അവക്കന്തി ഹോതി, തേഹി യമ്മേഹി സമന്നാഗതോ പുഗ്ഗലോ ഗോത്രഭൂ”തി, ഇദമേവേതമ അത്ഥസാധകം വചനം. അപിച സമന്നോതി ഗോത്തമത്തമനുഭവമാനോ കാസാവകണ്ഠസമന്നോപി ഗോത്രഭൂ. സോ ഹി “സമന്നോ”തി ഗോത്തമത്തം അനുഭവതി വിന്ദതി, ന സമണ്ഡമ്മേ അത്തനി അവിജ്ജമാനത്താതി “ഗോത്രഭൂ”തി വുച്ചതി, “ഭവിസ്സന്തി വോ പന്നാനന്ദ അന്നാഗതമദ്ധാനം ഗോത്രഭൂനോ കാസാവകണ്ഠാ ദുസ്സിലാ പാപധമ്മാ”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. വത്രഭൂതി സക്കോ. സോ ഹി മാതാപിതിഭരണാഭിഹി സത്തഹി വത്തേഹി സക്കത്തം ലഭിത്വാ അഞ്ഞേ ദേവേ വത്തേന അഭിഭവതീതി വത്രഭൂ. ആഗമട്ഠകമായം പന ഭൂധാതുമ്ഹി ലബ്ഭമാനം പത്തിഅത്ഥമ്പി ഗഹേത്വാ “വത്തേന അഞ്ഞേ അഭിഭവിത്വാ ദേവിസ്സരിയം പത്തോതി വത്രഭൂ”തി വുത്തം, “വത്രനാമകം വാ അസുരം അഭിഭവതീതി വത്രഭൂ”തി ച, “വത്രഭൂ ജയതംപിതാ”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. ഏതഥ ഹി വത്രഭൂതി വത്രനാമകസ്സ അസുരസ്സ അഭിഭവിതാ. ജയതംപിതാതി ജയന്താനം പിതാ. “സക്കോ ഇന്ദോ പുരിന്ദദോ” ഇച്ചാദി പരിയായവചനം. ഇദം തു ധാതാധികാരേ പകാസേസ്സാമ. പരാഭിഭൂതി പരമഭിഭവതീതി പരാഭിഭൂ. ഏവം രൂപാഭിഭൂതിആദിസുപി. സബ്ബാഭിഭൂതി സബ്ബമഭിഭവിതബ്ബം അഭിഭവതീതി സബ്ബാഭിഭൂ. സബ്ബാഭിഭൂതി ച ഇദം നാമം തമാഗതസ്സേവ യുജ്ജതി. വുത്തഞ്ചേതം ഭഗവതാ -

“സബ്ബാഭിഭൂ സബ്ബവിദുഹമസ്ഥി,
സബ്ബേസു യമ്മേസു അനുപലിത്തോ;
സബ്ബഞ്ജഹോ തണ്ഹക്ഖയേ വിമുത്തോ,
സയം അഭിഞ്ഞായ കമുട്ടിസേയ്യ”ന്തി.

ഈകാരന്തപുല്ലിങ്ഗനിദേശോ. നിയതപുല്ലിങ്ഗനിദേശോയം.

ഇദാനി അനിയതലിങ്ഗാനം നിയതലിങ്ഗേസു പക്ഖിത്താനം ഭൂതപരാഭൂത സമ്ഭൂതസദാദിനം നിദേശോ വുച്ചതി. തത്ര ഭൂതോതി അത്തനോ പച്ചയേഹി അഭവിതി ഭൂതോ, ഭൂതോതി ജാതോ സഞ്ജാതോ നിബ്ബത്തോ അഭിനിബ്ബത്തോ പാതുഭൂതോ, ഭൂതോതി വാ ലദ്ധസരൂപോ യോ കോചി സവിഞ്ഞാണകോ വാ അവിഞ്ഞാണകോ വാ. അഥ വാ തമാകാരേണ ഭവതീതി ഭൂതോ, ഭൂതോതി സച്ചോ തഥോ അവിതഥോ അവിപരീതോ യോ കോചി, ഏതഥ യോ ഭൂതസദോ സച്ചത്ഥോ, തസ്സ “ഭൂതട്ഠോ”തി ഇദമേതമ സാധകം വചനം. പരാഭൂതോതി പരാഭവിതി പരാഭൂതോ. സുട്ഠു ഭൂതോതി സമ്ഭൂതോ. വിസേസേന ഭൂതോതി വിഭൂതോ. വിസ്സുതോ ഭൂതോതി വാ വിഭൂതോ, “വിഭൂതാരമ്മണ്”ന്തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. വിഭവിതി വാ വിഭൂതോ, വിന്ദന്തോതി അത്ഥോ, “രൂപേ വിഭൂതേ ന ഫുസന്തി ഫസ്സാ”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. പാകടോ ഭൂതോതി പാതുഭൂതോ. ആവി ഭവതീതി ആവിഭൂതോ. ഏവം തിരോഭൂതോ. വിനാഭൂതോ. ഭവിതുമനുച്ഛവികോതി ഭബ്ബോ. പരിഭവിയതേ സോതി പരിഭൂതോ. യേന കേനചി യോ പീളിതോ ഹീളിതോ വാ, സോ പരിഭൂതോ. ഗമ്യമാനത്ഥോ യമാകാമചാരീ. അഭിഭവിയതേ സോതി അഭിഭൂതോ. അധിഭവിയതേ സോതി അധിഭൂതോ. ഏവം അദ്ധഭൂതോ. ഏതഥ അധിസദേന സമാനത്ഥോ അദ്ധസദോ, “ചക്ഖു ഭിക്ഖവേ അദ്ധഭൂതം, രൂപാ അദ്ധഭൂതം, ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം അദ്ധഭൂതം”ന്തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം,

തമാ “ഇയ ഭിക്ഖവേ ഭിക്ഖു ന ഹേവ അനദ്ധഭൂതം അത്താനം ന അദ്ധഭാവേതി”തി പദസി. തമ്മ അനദ്ധഭൂതത്തി ദുക്ഖേന അനധിഭൂതം. ദുക്ഖേന അനധിഭൂതോ നാമ മനുസ്സത്തഭാവോ വുച്ചതി, തം ന അദ്ധഭാവേതി നാഭിഭവതീതി സുത്തപദമോ.

അനുഭവിയതേ സോതി അനുഭൂതോ. ഏവം സമനുഭൂതോ. പച്ചനുഭൂതോ. ഭാവിതോ. ഏതഥ ഭാവിതോതി ഇമിനാ സമാനാധികരണം “സതിസമ്ബോജ്ജന്ധഗോ ഖോ കസ്സപ മയാ സമ്മദക്ഖാതോ ഭാവിതോ”തിആദിസു ഗുണീവാചകം പധാനപദം സാസനേ ദട്ഠഞ്ചം. തിത്ഥിയസമയേ പന ഭാവിതോതി കാമഗുണോ വുച്ചതി. വുത്തഞ്ചേതം പാളിയം “ന ഭാവിതമാസീസതീ”തി. തത്ര ഭാവിതാ നാമ പഞ്ച കാമഗുണാ, തേ ന ആസീസതി ന സേവതീതി സുത്തപദമോ. സമ്ഭാവിയതേ സോതി സമ്ഭാവിതോ. ഏവം വിഭാവിതോ. പരിഭാവിതോ. അനുപരിഭൂതോ. മനംപരിഭൂതോതി മനം പരിഭവിയിത്ഥ സോതി മനംപരിഭൂതോ. ഏതഥ മനംപരിഭൂതോതി ഹുസകം അപ്പത്തപരിഭവനോ വുച്ചതി. മനത്തി ഹി നിപാതപദം. “അതിപണ്ഡിതേന പുത്തേന, മനമ്ഹി ഉപകൂലിതോ, ദേവദത്തേന അത്തനോ അബുദ്ധഭാവേന ചേവ ഖന്തിമേത്താദിനഞ്ച അഭാവേന കുമാരകസ്സപത്ഥേരോ ച മേരീ ച മനം നാസിതോ, മനം വുള്ഹോ അഹോസീ”തിആദിസു ചസ്സ പയോഗോ വേദിതഞ്ചോ. അത്ര മനംസദുസ്സ കിഞ്ചി യുത്തിം വദാമ.

മനംസദോ ദിധാ ഭിന്നോ, നാമം നേപാതികഞ്ചിതി;
സന്തം തസ്സ മനം ഹോതി, മനമ്ഹി ഉപകൂലിതോതി.

പരിഭവിതഞ്ചോതി അത്തേന പരിഭവിതും സക്കുണേയ്ചോതി പരിഭവിതഞ്ചോ. ഏവം പരിഭോത്തഞ്ചോ പരിഭവനീയോ. തബ്ബപച്ചയട്ഠാനേ ഹി സക്കുണേയ്യപദയോജനാ ദിസ്സതി “അലദ്ധം ആരമ്മണം ലദ്ധഞ്ചം ലഭനീയം ലദ്ധും വാ സക്കുണേയ്യ”ന്തി. അഥ വാ പരിഭവനമരഹതീതി പരിഭവിതഞ്ചോ. ഏവം പരിഭോത്തഞ്ചോ പരിഭവനീയോ. തഥാ ഹി തബ്ബപച്ചയട്ഠാനേ അരഹതിപദയോജനാ ദിസ്സതി “പരിസക്കുണേയ്യം ലാഭമരഹതീതി ലദ്ധഞ്ച”ന്തി. ഏതഥ പന പരിഭോത്തഞ്ചോതി പദസ്സ അത്ഥിഭാവേ “ഖത്തിയോ ഖോ മഹാരാജ ദഹരോതി ന ഉത്താതഞ്ചോ ന പരിഭോത്തഞ്ചോ”തി പാളി നിദസ്സനം. അഭിഅധിപുഞ്ചാ ഭൂധാതുയോ സമാനത്ഥാ. സേസാനി ദുകാനി നയാനുസാരേന ത്തേയ്യാനി. ഭമാനോതി ഭവതീതി ഭമാനോ, മജ്ജേ വകാരലോപോ ദട്ഠഞ്ചോ. അത്രിദം വത്തഞ്ചം -

“കിം സോ ഭമാനോ സച്ചകോ”, ഇച്ചത്ര പാളിയം പന;
രൂപം ഭവതിയാതുസ്സ, വലോപേനേവ ദിസ്സതി.

അത്രായം പാളി “കിം സോ ഭമാനോ സച്ചകോ നിഗണ്ഠപുത്തോ, യോ ഭഗവതോ വാദം ആരോപേസ്സതീ”തി. വിഭവമാനോതി വിഭവതീതി വിഭവമാനോ. ഏവം പരിഭവമാനോതിആദിസു. തമ്മ “അഭിസമ്ഭോത്തോ”തിമസ്സ കരോത്തോ നിപ്ഫാദേത്തോ ഇച്ചേവത്ഥോ. “സബ്ബാനി അഭിസമ്ഭോത്തോ, സ രാജവസതിം വസേ”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. യസ്മാ പനിമാനി “ഭവമാനോ”തിആദിനി വിപ്ലവതപച്ചത്തവചനാനി, തസ്മാ സരമാനോ രോദതി, ഗച്ഛന്തോ ഗണ്ഹാതി, “ഗച്ഛന്തോ സോ ഭാരദാജോ, അദുസ

അച്ചുതം ഇസി"തിആദിനി വിയ പരിപുണ്ണുത്തരക്രിയാപദാനി കത്വാ രാജാ ഭവമാനോ സമ്പത്തിമനുഭവതീതിആദിനാ യോജേതബ്ബാനി. "സരമാനോ ഗച്ഛന്തോ"തിആദിനി ഹി "യാതോ ഗതോ പത്തോ"തിആദിഹി സദിസാനി ന ഹോന്തി, ഉത്തരക്രിയാപദാപേക്ഖകാനി ഹോന്തി ത്വാപച്ചയന്തപദാനി വിയാതി.

പരിഭവിയമാനോതി പരിഭവിയതേ സോതി പരിഭവിയമാനോ. ഏവം പരിഭുയുമാനോതിആദിസുപി. ഇമാനിപി വിപ്പകതപച്ചത്തവചനാനി, തസ്മാ "രാജപുരിസേഹി നീയമാനോ ചോരോ ഏവം ചിന്തേസീ"തിആദിനി വിയ പരിപുണ്ണുത്തരക്രിയാപദാനി കത്വാ അഞ്ഞേഹി പരിഭവിയമാനോ താണം ഗവേസതി. ഭോഗോ പുഗ്ഗലേനാനുഭവിയമാനോ പരിക്ഖയം ഗച്ഛതീതിആദിനാ യോജേതബ്ബാനി. ഏവം സബ്ബത്ര ഞാദിസേസു വിപ്പകതവചനേസു യോജേതബ്ബാനി. അയം അനിയതലിങ്ഗാനം നിയതലിങ്ഗേസു പക്ഖിത്താനം ഭൂത പരാഭൂത സമ്ഭൂതസദാനം നിദേസോ. ഇച്ചേവം പുല്ലിങ്ഗാനം ഭൂയാതുമയാനം യഥാരഹം നിബ്ബചനാദിവസേന നിദേസോ വിഭാവതോ.

ഇദാനി ഇത്ഥിലിങ്ഗനിദേസോ വുച്ചതി - തത്ര ഭാവിക്കാതി ഭാവേതീതി ഭാവിക്കാ. യാ ഭാവനം കരോതി, സാ ഭാവിക്കാ. ഭാവനാതി വഡ്ഢനാ ബ്രൂഹനാ ഫാതികരണം ആസേവനാ ബഹുലീകാരോ. വിഭാവനാതി പകാസനാ സന്ദസ്സനാ. അഥ വാ വിഭാവനാതി അഭാവനാ അന്തരയാപനാ. സമ്ഭാവനാതി ഉക്കംസനാ മോമനാ. പരിഭാവനാതി വാസനാ, സമന്തതോ വാ വഡ്ഢനാ. ആകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗനിദേസോ.

ഭൂമീതി സത്തായമാനാ ഭവതീതി ഭൂമി, അഥ വാ ഭവന്തി ജായന്തി വഡ്ഢന്തി ചേത്ഥ മാവരാ ച ജങ്ഗമാ ചാതി ഭൂമി. ഭൂമി വുച്ചതി പഥവി. "പഥായ ഭൂമിയാ പത്തിയാ"തിആദിസു പന ലോകുത്തരമഗ്ഗോ ഭൂമീതി വുച്ചതി. യാ പനന്ധബാലമഹാജനേന വിഞ്ഞാതാ പഥവി, തസ്സിമാനി അഭിധാനാനി -

"പഥവി മേദനീ ഭൂമി, ഭൂരീ ഭൂ പുമുവീ മഹി;
ഛരമാ വസുമതീ ഉബ്ബി, അവനീ കൂ വസുന്ധരാ;
ജഗതീ ഖിതി വസുധാ, ധരണീ ഗോ ധരാ"ഇതി.

അത്ര ഭൂ കൂ ഗോസദാ പഥവിപദത്ഥേ വത്തന്തീതി കൂത്ര ദിട്ഠപുബ്ബാതി ചേ?

വിദാ ഭൂപാല കുമുദ-ഗോരക്ഖാദിപദേസു വേ;
ഭൂ കൂ ഗോഇതി പഥവി, വുച്ചതീതി വിഭാവയേ.

ഭൂതീതി ഭവനം ഭൂതി. വിഭൂതീതി വിനാസോ, വിസേസതോ ഭവനം വാ, അഥ വാ വിസേസതോ ഭവന്തി സത്താ ഏതായാതി വിഭൂതി, സമ്പത്തിയേവ, "രഞ്ഞോ വിഭൂതി. പിഹനീയാ വിഭൂതിയോ"തി ച ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. ഇകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗനിദേസോ.

ഭൂരീതി പഥവി. സാ ഹി ഭവന്തി ഏത്ഥാതി ഭൂരീതി വുച്ചതി, ഭവതി വാ പത്തായതി വഡ്ഢതി ചാതി ഭൂരീ, അഥ വാ ഭൂതാഭൂതാ തന്നിസ്സിതാ സത്താ രമന്തി ഏത്ഥാതി ഭൂരീ. പഥവിനിസ്സിതാ ഹി സത്താ പഥവിയംയേവ രമന്തി,

തസ്മാ സാ ഇമിനാപി അത്ഥേന ഭൂരീതി വുച്ചതി. ഭൂരീസദൃസ്സു പഥവിവചനേ “ഭൂരിപത്തോ”തി അത്ഥസാധകം വചനം. അപിച ഭൂരീ വിയാതി ഭൂരീ, പത്താ, ഭൂരീതി പഥവിസമായ വിത്ഥതായ പത്തായ നാമം, “യോഗാ വേ ജായതീ ഭൂരീ, അയോഗാ ഭൂരിസങ്ഖയോ”തി ഏതഥ അട്കമാവചനം ഇമസ്സത്ഥസ്സ സാധകം. അഥ വാ ഭൂതേ അത്ഥേ രമതീതി ഭൂരീ, പത്തായേതം നാമം, “ഭൂരീ മേധാ പരിണായികാ”തി ഏതഥ അട്കമാവചനം ഇമസ്സത്ഥസ്സ സാധകം. അഥ വാ പത്തായേവ രാഗാദയോ ധമ്മേ അഭിഭവതീതി ഭൂരീ, രാഗാദിഅരയോ അഭിഭവതീതിപി ഭൂരീ. തഥാ ഹി പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ ആയസ്ഥതാ സാരിപുത്തേന വുത്തം “രാഗം അഭിഭൂയതീതി ഭൂരീ, പത്താ. ദോസം മോഹം...പേ... രാഗോ അരി, തം അരിം മദുതീതി ഭൂരീ, പത്താ. ദോസോ. മോഹോ...പേ... സബ്ബേ ഭവഗാമിനോ കമ്മാ അരി, തം അരിം മദുതീതി ഭൂരീ, പത്താ”. ഏതഥ പന “ഗോത്രഭൂ”തി പദമിവ “അരിഭൂ”തി വത്തബ്ബേപി ഭൂസദ്രം പുബ്ബനിപാതം കത്വാ സന്ധിവസേന ഭൂരീതി പദമുച്ചാരിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. അപിച ഞാദിസേസു നാമികപദേസു വിനാപി ഉപസഗ്ഗേന അഭിഭവനാദിഅത്ഥാ ലബ്ഭന്തിയേവ, നാഖ്യാതികപദേസുതി ദട്ഠഞ്ചം. ഇദം പന പത്തായ പരിയായവചനം -

പത്താ പജാനനാ ചിന്താ, വിചയോ ഉപലക്ഖണാ;
പവിചയോ ച പണ്ഡിച്ചം, ധമ്മവിചയമേവ ച.

സല്ലക്ഖണാ ച കോസല്ലം, ഭൂരീ പച്ചുപലക്ഖണാ;
നേപുഞ്ഞഞ്ചേവ വേഭബ്ബാ, മേധാ ചുപപരിക്ഖകാ.

സമ്പജഞ്ഞഞ്ച പരിണാ-യികാ ചേവ വിപസ്സനാ;
പഞ്ഞിന്ദ്രിയം പത്താബലം, അമോഹോ സമ്മാദിട്ഠി ച;
പതോദോ ചാഭിധമ്മസ്ഥാ, ഇമാനി ഗഹിതാനി മേ.

ഞാണം പത്താണമുമ്മങ്ഗോ, സത്ഥോ സോതോ ച ദിട്ഠി ച;
മന്താ ബോധോ ബുദ്ധി ബുദ്ധം, പടിഭാനഞ്ച ബോധിതി.

ധമ്മോ വിജ്ജാ ഗതി മോനം, നേപക്കം ഗോ മതീ മുതി;
വീമംസാ യോനി യോനാ ച, പണ്ഡാ പണ്ഡിച്ചയമ്പി ച;
വേദോ പണ്ഡിതിയഞ്ചേവ, ചികിച്ഛാ മിരിയാപി ച.

“സോതോ ബോധീ”തി യം വുത്തം, ഞാണനാമദ്വയം ഇദം;
ബുദ്ധപച്ചേകസമ്ബുദ്ധ-സാവകാനമ്പി രൂഹതി.

“അഭിസമ്ബോധി സമ്ബോധി”, ഇതി നാമദ്വയം പന;
പച്ചേകബുദ്ധസബ്ബത്തു-ബുദ്ധാനംയേവ രൂഹതി.

അഭിസമ്ബോധിസങ്ഖാതാ, പരമോപപദാ പന;
ഞാണപണ്ണത്തി സബ്ബത്തു-സമ്ബുദ്ധസ്സേവ രൂഹതി.

സമ്മാസമ്ബോധിസങ്ഖാതാ, അനുത്തരപദാദികാ;
ബുദ്ധാ വാ ഞാണപണ്ണത്തി, സബ്ബത്തുസ്സേവ രൂഹതി.

“സബ്ബത്തുതാ”തി യം വുത്തം, ഞാണം സബ്ബത്തുനോവ തം;

യുജ്ജതേ അവസേസാ തു, ഞാണപഞ്ഞത്തി സബ്ബഗാ.

ഞാണഭാവമ്ഹി സന്തേപി, ധമ്മചക്ഖാദികം പന;
പയോജനന്തരാഭാവാ, നാത്ര സന്ദസ്സിതം മയാതി.

ഭൂതീതി ഭൂതസ്സ ഭരിയാ. യഥാ ഹി പേതസ്സ ഭരിയാ “പേതീ”തി വുച്ചതി,
ഏവമേവ ഭൂതസ്സ ഭരിയാ “ഭൂതീ”തി വുച്ചതി. ഭോതീതി യായ സദ്ധിം
കമേന്തേന സാ ഇത്ഥി “ഭോതീ” ഇതി വത്തബ്ബാ, തസ്മാ ഇമിനാ പദേന ഇത്ഥി
വോഹരിയതീതി ച ദട്ഠം. യഥാ ഹി പുരിസേന സദ്ധിം കമേന്തേന
പുരിസോ “ഭവം” ഇതി വോഹരിയതി, ഏവമേവ ഇത്ഥിയാ സദ്ധിം കമേന്തേന
ഇത്ഥി “ഭോതീ”ഇതി വോഹരിയതി. “കുതോ നു ഭവം ഭാരദാജോ, ഇമേ
ആനേസി ദാരകേ”തി, “അഹം ഭോതിം ഉപട്ഠിസ്സം, മാ ഭോതീ കുപിതാ
അഹൂ”തി ചേത്ഥ നിദസ്സനം. അഥ വാ ഇധേകച്ചോ സന്തോ
ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന ലദ്ധനാമോ, സോ “ഭോതീ”ഇതി വത്തബ്ബാ, തസ്മാ ഇമിനാ
പദേന ഇത്ഥിപി ഇത്ഥിലിങ്ഗേന ലദ്ധനാമാ അനിത്ഥിപി വോഹരിയതീതി ച
ദട്ഠം. തഥാ ഹി ദേവപുത്തോപി “ദേവതാ”തി ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന
വോഹരിതബ്ബത്താ ദേവതാസദുമപേക്ഖിത്വാ “ഭോതീ”ഇതി വോഹരിതോ,
പഗേവ ദേവധിതാ. തഥാ ഹി “ഭോതീ ചരഹി ജാനാതി, തം മേ അക്ഖാഹി
പുച്ഛിതാ”തി ഏത്ഥ പന ദേവതാസദുമപേക്ഖിത്വാ “ഭോതീ”ഇതി ഇത്ഥി
ലിങ്ഗവോഹാരോ കതോ. അത്രായം സുത്തപദത്ഥോ “യദി സോ കുഹകോ
ധനത്ഥികോ താപസോ ന ജാനാതി, ഭോതീ ദേവതാ പന ജാനാതി കി”ന്തി.
അപിച -

“അത്ഥകാമോസി മേ യക്ഖ, ഹിതകാമാസി ദേവതേ;
കരോമി തേ തം വചനം, ത്വംസി ആചരിയോ മമാ”തി -

മട്ഠകുണ്ഡലീവത്സുസ്ഥിം പുല്ലിങ്ഗയക്ഖസദുമപേക്ഖിത്വാ “അത്ഥകാമോ”തി
പുല്ലിങ്ഗവസേന ഇത്ഥിലിങ്ഗഞ്ച ദേവതാസദുമപേക്ഖിത്വാ “ഹിതകാമാ”തി
ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന പുരിസഭൂതോ മട്ഠകുണ്ഡലീ വോഹരിതോ. അത്തത്രാപി
ദേവതാസദുമപേക്ഖിത്വാ ദേവപുത്തോ ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന വോഹരിതോ -

“ന ത്വം ബാലേ വിജാനാസി, യഥാ അരഹതം വചോ”തി;
“അത്ഥകാമാസി മേ അമ്മ, ഹിതകാമാസി ദേവതേ”തി.

ഏത്ഥ പന “ഏഹി ബാലേ ഖമാപേഹി, കുസരാജം മഹബ്ബല”ന്തി ഏത്ഥ ച
ഇത്ഥിയേവ ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന വോഹരിതാ, തസ്മാ കത്ഥചി
ഇത്ഥിപുരിസപദത്ഥസഖ്വാതം അത്ഥം അനപേക്ഖിത്വാ
ലിങ്ഗമത്തമേവാപേക്ഖിത്വാ ഭോതീ ദേവതാ, ഭോതീ സിലാ, ഭോതീ ജമ്ബു,
ഭോതിം ദേവതന്തിആദിഹി സദ്ധിം പച്ചത്തവചനാദിനി യോജേതബ്ബാനി. കത്ഥചി
പന ലിങ്ഗഞ്ച അത്ഥഞ്ച അപേക്ഖിത്വാ “ഭോതീ ഇത്ഥി, ഭോതിം
ദേവ”ന്തിആദിനാ യോജേതബ്ബാനി. വിഭാവിനീതി വിഭാവേതീതി വിഭാവിനീ.
ഏവം പരിഭാവിനീതിആദിസുപി. ഹൂകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗനിദേസോ.

ഭൂതി സത്തായമാനാ ഭവതീതി ഭൂ. അഥ വാ ഭവന്തി ജായന്തി വഡ്ഢന്തി
ചേത്ഥ സത്തസഖ്വാരാതി ഭൂ. ഭൂ വുച്ചതി പഥവീ. അഭൂതി
വഡ്ഢിവിരഹിതാ കഥാ, ന ഭൂതപുബ്ബാതി വാ അഭൂ, അഭൂതപുബ്ബാ കഥാ. ന

ഭൂതാതി വാ അഭൂ, അഭൂതാ കഥാ. “അഭൂം മേ കഥം നു ഭണസി, പാപകം വത ഭാസസി”തി ഇദമേതേസമത്മാനം സാധകം വചനം. ഊകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗനിദേശോ. നിയതിത്ഥിലിങ്ഗനിദേശോയം.

അനിയതലിങ്ഗാനം പന നിയതിത്ഥിലിങ്ഗേസു പക്ഖിത്താനം ഭൂതപരാഭൂതസമ്ഭൂതസദാദീനം നിദേശോ നയാനുസാരേണ സുവിഞ്ഠേയോവ. ഇച്ചേവം ഇത്ഥിലിങ്ഗാനം ഭൂയാതുമയാനം യഥാരഹം നിബ്ബചനാദിവസേന നിദേശോ വിഭാവിതോ.

ഇദാനി നപുംസകലിങ്ഗനിദേശോ വുച്ചതി - തത്ര ഭൂതന്തി ചതുബ്ബിധം പഥവീയാതുആദികം മഹാഭൂതരൂപം. തത്ത്ഹി അഞ്ഠേസം നിസ്സയഭാവേന ഭവതീതി ഭൂതം, ഭവതി വാ തസ്ഥിം തദധീനവുത്തിതായ ഉപാദാരുപന്തി ഭൂതം. അഥ വാ ഭൂതന്തി സത്തോ ഭൂതനാമകോ വാ. ഭൂതന്തി ഹി നപുംസകവസേന സകലോ സത്തോ ഏവംനാമകോ ച യക്ഖാദികോ വുച്ചതി. “കാലോ ഘസതി ഭൂതാനി, സബ്ബാനേവ സഹത്തനാ. യാനീയ ഭൂതാനി സമാഗതാനി, ഉജ്ജയാപേത്യാന ഭൂതാനി, തത്ത്ഹാ റാനാ അപക്കമീ”തി ഏവമാദീസു നപുംസകപ്പയോഗോ വേദിതബ്ബോ. ഗാതാബന്ധസുഖത്ഥം ലിങ്ഗവിപല്ലാസോതി ചേ? തന്ന, “യക്ഖാദീനി മഹാഭൂതാനി യം ഗണ്ഹന്തി, നേവ തേസം തസ്സ അത്തോ, ന ബഹി റാനം ഉപലബ്ഭതീ”തി ചുണ്ണിയപദരചനായന്വി ഭൂതസദുസ്സ നപുംസകലിങ്ഗത്തദസ്സനതോതി അവഗന്തബ്ബം. മഹാഭൂതന്തി വുത്തപ്പകാരം ചതുബ്ബിധം മഹാഭൂതരൂപം. തസ്സ മഹന്തപാതുഭാവാദീഹി കാരണേഹി മഹാഭൂതതാ വേദിതബ്ബോ. കഥം? മഹന്തം ഭൂതന്തി മഹാഭൂതം, മായാകാരസങ്ഖാതേന മഹാഭൂതേന സമന്തിപി മഹാഭൂതം, യക്ഖാദീഹി മഹാഭൂതേഹി സമന്തിപി മഹാഭൂതം, മഹന്തേഹി ഘാസച്ഛാദനാദിപച്ചയേഹി ഭൂതം പവത്തന്തിപി മഹാഭൂതം, മഹാവികാരഭൂതന്തിപി മഹാഭൂതം. ഏവം മഹന്തപാതുഭാവാദീഹി കാരണേഹി മഹാഭൂതതാ വേദിതബ്ബോ. അത്രിദം സുട്ഠുപലക്ഖിതബ്ബം -

പുനപുംസകലിങ്ഗോ ച, ഭൂതസദോ പവത്തതി;
പണ്ണത്തിയം ഗുണേ ചേവ, ഗുണേയേവിത്ഥിലിങ്ഗകോ.

ഭൂത സമ്ഭൂതസദാദി-നയേ പണ്ണത്തിവാചകാ;
യോജേതബ്ബാ തിലിങ്ഗേ തേ, ഇതി ണേ യം വിസേസതോ.

“ഭൂതോ തിട്ഠന്തി, ഭൂതാനി, തിട്ഠന്തി, സമണോ അയം;
ഇദാനി ഭൂതോ, ചിത്താനി, ഭൂതാനി വിമലാനി തു.

വഞ്ഠയാ ഭൂതാ വധു ഏസാ”, ഇച്ചുദാഹരണാനിമേ;
വുത്താനി സുട്ഠു ലക്ഖേയു, സാസനത്ഥഗവേസകോ.

ഭവിത്തന്തി വഡ്ഢിതട്ഠാനം. തത്ത്ഹി ഭവന്തി വഡ്ഢന്തി ഏത്ഥാതി ഭവിത്തന്തി വുച്ചതി, “ജനിത്തം മേ ഭവിത്തം മേ, ഇതി പക്കേ അവസ്സയി”ന്തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം.

“ഭവിത്തം” ഇതി “ഭാവിത്തം”-ന്തി ച പാരോ ദിധാ മയാ;
രസ്സത്തദീഘഭാവേന, ദിട്ഠോ ഭഗ്ഗവജാതകേ.

ഭൂനന്തി ഭവനം ഭൂനം വദ്ധി. “അഹമേവ ദൃശിയാ ഭൂനഹതാ, രഞ്ഞോ മഹാപതാപസ്സാ”തി, “ഭൂനഹച്ചം കതം മയാ”തി ച ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം.

ഭവനന്തി ഭവനക്രിയാ. അഥ വാ ഭവന്തി വദ്ധന്തി ഏതഥ സത്താ പുത്തയീതാഹി നാനാസമ്പത്തിഹി ചാതി ഭവനം വുച്ചതി ഗേഹോ, “പേത്തികം ഭവനം മമാ”തി ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. “ഗേഹോ ഘരഞ്ച ആവാസോ, ഭവനഞ്ച നികേതന”ന്തി ഇദം പരിയായവചനം. പരാഭവനന്തി അവദ്ധിമാപജ്ജനം. സമ്ഭവനന്തി സുട്ഠു ഭവനം. വിഭവനന്തി ഉച്ഛേദോ വിനാസോ വാ. പാതുഭവനന്തി പാകടതാ സരൂപലാഭോ ഇച്ചേവത്ഥോ. ആവിഭവനന്തി പച്ചക്ഖഭാവോ. തിരോഭവനന്തി പടിച്ഛന്നഭാവോ. വിനാഭവനന്തി വിനാഭാവോ. സോത്ഥിഭവനന്തി സുവത്ഥിതാ. പരിഭവനന്തി പീളനാ ഹീളനാ വാ. അഭിഭവനന്തി വിധമനം. അധിഭവനന്തി അജ്ജയോത്ഥരണം . അനുഭവനന്തി പരിഭുജ്ജനം. സമനുഭവനന്തി സുട്ഠു പരിഭുജ്ജനം. പച്ചനുഭവനന്തി അധിപതിഭാവേനപി സുട്ഠു പരിഭുജ്ജനം. നിഗൃഹീതന്തനപുംസകലിങ്ഗനിദേശോ.

അത്ഥവിഭാവീതി അത്ഥസ്സ വിഭാവനസീലം ചിത്തം വാ ഞാണം വാ കൂലം വാ അത്ഥവിഭാവി. ഏവം ധമ്മവിഭാവി. ഇകാരന്തനപുംസകലിങ്ഗനിദേശോ.

ഗോത്രഭൂതി പഞ്ഞത്താരമ്മണം മഹഗ്ഗതാരമ്മണം വാ ഗോത്രഭൂചിത്തം. തത്ത്ഹി കാമാവചരഗോത്തമഭിഭവതി, മഹഗ്ഗതഗോത്തഞ്ച ഭാവേതി നിബ്ബത്തേതീതി “ഗോത്രഭൂ”തി വുച്ചതി. അപിച ഗോത്രഭൂതി നിബ്ബാനാരമ്മണം മഗ്ഗവീഥിയം പവത്തം ഗോത്രഭൂഞാണം വാ സങ്ഖാരാരമ്മണം വാ ഫലസമാപത്തിവീഥിയം പവത്തം ഗോത്രഭൂഞാണം. തേസു ഹി പഠമം പുമുജ്ജനഗോത്തമഭിഭവതി, അരിയഗോത്തഞ്ച ഭാവേതി, ഗോത്താഭിധാനാ ച നിബ്ബാനതോ ആരമ്മണകരണവസേന ഭവതീതി “ഗോത്രഭൂ”തി വുച്ചതി, ദുതിയം പന സങ്ഖാരാരമ്മണവി സമാനം ആസേവനപച്ചയഭാവേന സസമ്പയുത്താനി ഫലചിത്താനി ഗോത്താഭിധാനേ നിബ്ബാനമ്ഹി ഭാവേതീതി “ഗോത്രഭൂ”തി വുച്ചതി. ഇദം പാളിവവത്ഥാനം -

“ഗോത്രഭൂ”ഇതി രസ്സത്ത-വസേന കമിതം പദം;
നപുംസകന്തി വിഞ്ഞ്ഞേയം, ഞാണചിത്താദിപേക്ഖകം.

“ഗോത്രഭൂ”ഇതി ദീഘത്ത-വസേന കമിതം പന;
പുല്ലിങ്ഗമിതി വിഞ്ഞ്ഞേയം, പുഗ്ഗലാദികപേക്ഖകം.

ദീഘഭാവേന വുത്തം തു, നപുംസകന്തി നോ വദേ;
ബിന്ദുവന്തീ’തരേ ഭേദാ, തയോ ഇതി ഹി ഭാസിതാ.

ഈകാരന്താ ച ഊദന്താ, രസ്സത്തം യന്തി സാസനേ;
നപുംസകത്തം പത്ഥാന, സഹഭു സീഘയായിതി.

ചിത്തേന സഹ ഭവതീതി ചിത്തസഹഭു, ചിത്തേന സഹ ന ഭവതീതി നചിത്തസഹഭു, രൂപം. ഉകാരന്തനപുംസകലിങ്ഗനിദേശോ. നിയതനപുംസകലിങ്ഗനിദേശോയം.

അനിയതലിങ്ഗാനം നിയതനപുംസകലിങ്ഗേസു പക്ഖിത്താനം
ഭൂതപരാഭൂതസദാഭിനം നിദ്രേസോ നയാനുസാരേണ സുവിഞ്ഠേയോവ. ഇച്ചേവം
നപുംസകലിങ്ഗാനം ഭൂയാതുമയാനം യഥാരഹം നിബ്ബചനാഭിവസേന നിദ്രേസോ
വിഭാവിതോ. ഇച്ചേവം സബ്ബമാപി ലിങ്ഗത്തയനിദ്രേസോ സമത്തോ.

ഉല്പിങ്ഗനേന വിവിധേന നയേന വുത്തം,
ഭൂയാതുസദുമയലിങ്ഗതികം യദേതം;
ആലിങ്ഗിയം പിയതരഞ്ച സുതം സുലിങ്ഗം,
പോസോ കരേ മനസി ലിങ്ഗവിദുത്തമിച്ഛം.

ഇതി നവങ്ഗേ സാട്ഠകഥേ പിടകത്തയേ ബൃഹ്സമഗതീസു വിത്തുനം

കോസല്ലത്ഥായ കതേ സദുനീതിപ്പകരണേ

ഭൂയാതുമയാനം തിവിധലിങ്ഗികാനം നാമികരൂപാനം വിഭാഗോ

ചതുത്ഥോ പരിച്ഛേദോ.

൫. ഓകാരന്തപുല്ലിങ്ഗനാമികപദമാലാ

ഭൂ ധാതുതോ പവത്താനം, നാമികാനമിതോ പരം;
നാമമാലം പകാസിസ്തം, നാമമാലന്തരസി ച.

വിപ്ലവകിണ്ണകമാ ഏതഥ, ഏവം വുത്തേ ന ഹേസ്തതി;
പഭേദോ നാമമാലാനം, പരിപുണ്ണോവ ഹേഹിതി.

പുബ്ബാചരിയസീഹാനം, തസ്മാ ഇധ മതം സുതം;
പുരേചരം കരിത്ഥാന, വക്ഖാമി സവിനിച്ഛയം.

പുരിസോ, പുരിസാ. പുരിസം, പുരിസേ. പുരിസേന, പുരിസേഹി,
പുരിസേഭി. പുരിസസ്ത, പുരിസാനം. പുരിസാ, പുരിസസ്മാ, പുരിസമ്ഹാ,
പുരിസേഹി, പുരിസേഭി. പുരിസസ്ത, പുരിസാനം. പുരിസേ, പുരിസസ്ഥിം,
പുരിസമ്ഹി, പുരിസേസു. ഭോ പുരിസ, ഭവന്തോ പുരിസാ.

അയമായസ്ഥതാ മഹാകച്ചാനേന പഭിന്നപടിസമ്ഭിദേന കതസ്ഥാ
നിരുത്തിപിടകതോ ഉദ്ധരിതോ പുരിസഇച്ചേതസ്ത പകതിരൂപസ്ത
നാമികപദമാലാനയോ. തത്ര പുരിസവചനഏകവചനപുരുവചനേസു
പച്ചത്തവചനാദീനി ഭവന്തി. തം യഥാ? പുരിസോ തിട്ഠന്തി, പുരിസാ തിട്ഠന്തി.
തത്ര പുരിസോതി പുരിസവചനേ ഏകവചനേ പച്ചത്തവചനം ഭവതി,
പുരിസാതി പുരിസവചനേ പുരുവചനേ പച്ചത്തവചനം ഭവതി.

പുരിസം പസ്സതി, പുരിസേ പസ്സതി. തത്ര പുരിസന്തി പുരിസവചനേ
ഏകവചനേ ഉപയോഗവചനം ഭവതി, പുരിസേതി പുരിസവചനേ പുരുവചനേ
ഉപയോഗവചനം ഭവതി.

പുരിസേന കതം, പുരിസേഹി കതം, പുരിസേഭി കതം. തത്ര പുരിസേനാതി
പുരിസവചനേ ഏകവചനേ കരണവചനം ഭവതി, പുരിസേഹി, പുരിസേഭിതി
പുരിസവചനേ പുരുവചനേ കരണവചനം ഭവതി.

പുരിസസ്ത ദീയതേ, പുരിസാനം ദീയതേ. തത്ര പുരിസസ്താതി പുരിസവചനേ
ഏകവചനേ സമ്പദാനവചനം ഭവതി, പുരിസാനന്തി പുരിസവചനേ പുരുവചനേ
സമ്പദാനവചനം ഭവതി.

പുരിസാ നിസ്സം, പുരിസസ്മാ നിസ്സം, പുരിസമ്ഹാ നിസ്സം, പുരിസേഹി
നിസ്സം, പുരിസേഭി നിസ്സം. തത്ര പുരിസാതി പുരിസവചനേ ഏകവചനേ
നിസ്സക്കവചനം ഭവതി. പുരിസസ്മാതി...പേ... പുരിസമ്ഹാതി പുരിസവചനേ
ഏകവചനേ നിസ്സക്കവചനം ഭവതി, പുരിസേഹി, പുരിസേഭിതി പുരിസവചനേ
പുരുവചനേ നിസ്സക്കവചനം ഭവതി.

പുരിസസ്ത പരിഗൃഹോ, പുരിസാനം പരിഗൃഹോ. തത്ര പുരിസസ്താതി
പുരിസവചനേ ഏകവചനേ സാമിവചനം ഭവതി, പുരിസാനന്തി പുരിസവചനേ
പുരുവചനേ സാമിവചനം ഭവതി.

പുരിസേ പതിട്ഠിതം, പുരിസസ്ഥിം പതിട്ഠിതം, പുരിസമ്ഹി പതിട്ഠിതം,
പുരിസേസു പതിട്ഠിതം. തത്ര പുരിസേതി പുരിസവചനേ ഏകവചനേ

ഭൂമ്മവചനം ഭവതി, പുരിസസ്ഥിതി...പേം... പുരിസമഹിതി...പേം... പുരിസേസൂതി
പുരിസവചനേ പുരുവചനേ ഭൂമ്മവചനം ഭവതി.

ഭോ പുരിസ തിടം, ഭവന്തോ പുരിസാ തിടം. തത്ര ഭോ പുരിസഇതി
പുരിസവചനേ ഏകവചനേ ആലപനം ഭവതി, ഭവന്തോ പുരിസാഇതി
പുരിസവചനേ പുരുവചനേ ആലപനം ഭവതീതി ഇമിനാ നയേന സബുദ്ധ
നയോ വിത്ഥാരേതബ്ബോ.

യമകമഹാമേരേന കതായ പന ചുളനിരുത്തിയം “ഭോ പുരിസ”ഇതി
രസ്സവസേന ആലപനേകവചനം വത്ഥാ “ഭോ പുരിസാ”ഇതി ദീഘവസേന
ആലപനബഹുവചനം വുത്തം. കിഞ്ചാപി താദിസോ നയോ നിരുത്തിപിടകേ
നത്ഥി, തഥാപി ബഹുനമാലപനവിസയേ “ഭോ യക്ഖാ”ഇതിആദിനം
ആലപനബഹുവചനാനം ജാതകട്ഠകമാദീസു ദിസ്സനതോ പസത്ഥതരോവ ഹോതി
വിഞ്ഞൂനം പമാണഞ്ച, തസ്ഥാ ഇമിനാ യമകമഹാമേരമതേനപി “പുരിസോ
പുരിസാ പുരിസ”ഇതിആദിനി വത്ഥാ ആമന്തനേ “ഭോ പുരിസ, ഭോ പുരിസാ,
ഭവന്തോ പുരിസാ”തി നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബോ.

തത്ഥ പുരിസോതി പഠമായ ഏകവചനം. പുരിസാതി ബഹുവചനം.
പുരിസന്തി ദുതിയായ ഏകവചനം. പുരിസേതി ബഹുവചനം. പുരിസേനാതി
തതിയായ ഏകവചനം. പുരിസേഹി, പുരിസേഭീതി ദേ ബഹുവചനാനി.
പുരിസസ്സാതി ചതുത്ഥിയാ ഏകവചനം. പുരിസാനന്തി ബഹുവചനം. പുരിസാ,
പുരിസസ്ഥാ, പുരിസമഹാതി തീണി പഞ്ചമിയാ ഏകവചനാനി. പുരിസേഹി,
പുരിസേഭീതി ദേ ബഹുവചനാനി. പുരിസസ്സാതി ഛട്ഠിയാ ഏകവചനം.
പുരിസാനന്തി ബഹുവചനം. പുരിസേ, പുരിസസ്ഥി, പുരിസമഹിതി തീണി
സത്ഥമിയാ ഏകവചനാനി. പുരിസേസൂതി ബഹുവചനം. ഭോ പുരിസാതി
അട്ഠമിയാ ഏകവചനം. ഭോ പുരിസാ, ഭവന്തോ പുരിസാതി ദേ
ബഹുവചനാനി.

കിഞ്ചാപേതേസു “പുരിസാ”തി ഇദം പഠമാപഞ്ചമീഅട്ഠമീനം, “പുരിസേ”തി
ഇദം ദുതിയാസത്ഥമീനം, “പുരിസേഹി, പുരിസേഭീ”തി തതിയാപഞ്ചമീനം,
“പുരിസാന”തി ചതുത്ഥീഛട്ഠിനം ഏകസദിസം, തഥാപി അത്ഥവസേന
അസങ്കരഭാവോ വേദിതബ്ബോ. കഥം? “പുരിസോ തിടന്തി, പുരിസാ തിടന്തി.
പുരിസം പസ്സതി, പുരിസേ പസ്സതി”തിആദിനാ.

തത്ഥ ച ഭോതി ആമന്തനത്ഥേ നിപാതോ. സോ ന കേവലം
ഏകവചനംയേവ ഹോതി, അഥ ഖോ ബഹുവചനവി ഹോതീതി “ഭോ
പുരിസാ”ഇതി ബഹുവചനപ്പയോഗോപി ഗഹിതോ. “ഭവന്തോ”തിദം പന
ബഹുവചനമേവ ഹോതീതി “പുരിസാ”തി പുന വുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം. ഇതി
യമകമഹാമേരേന “ഭോ പുരിസ”ഇതി രസ്സവസേന ആലപനേകവചനം വത്ഥാ
“ഭോ പുരിസാ”ഇതി ദീഘവസേന ആലപനബഹുവചനം വുത്തം. തഥാ ഹി
പാളിയം അട്ഠകമാസു ച നിപാതഭൂതോ ഭോസദ്ദോ
ഏകവചനബഹുവചനവസേന ദിയാ ഭിജ്ജതി. അത്രിമാനി നിദസ്സനപദാനി -
“അപി നു ഖോ സപരിഗൃഹാനം തേവിജ്ജാനം ബ്രാഹ്മണാനം അപരിഗൃഹേന
ബ്രഹ്മുനാ സദ്ധിം സംസന്ദതി സമേതീതി, നോ ഹിദം ഭോ ഗോതമ. അച്ഛരിയം
ഭോ ആനന്ദ, അബ്ഭുതം ഭോ ആനന്ദ, ഏഹി ഭോ സമണ, ഭോ
പബ്ബജിത”ഇച്ചാദിപാളിതോ അട്ഠകമാതോ ച ഭോസദ്ദസ്സ ഏകവചനപ്പയോഗേ

പവത്തിനിദസ്സനം, “തേന ഹി ഭോ മമപി സുണാമ. യഥാ മയമേവ അരഹാമ തം ഭവന്തം ഗോതമം ദസ്സനായ ഉപസങ്കമിതും, നാഹം ഭോ സമണസ്സ ഗോതമസ്സ സുഭാസിതം സുഭാസിതതോ നാബ്ഭന്ദുമോദാമി, പസ്സഥ ഭോ ഇമം കൂലപുത്തം. ഭോ യക്ഖാ അഹം ഇമം തുമ്പാകം ഭാജേത്വാ ദദേയ്യം. അപരിസുദ്ധോ പനമ്ഹി, ഭോ ധുത്താ തുമ്പാകം ക്രിയാ മയ്ഹം ന രുച്ചതി. സോ തേ പുരിസേ ആഹ ഭോ തുമ്പേ മം മാരേന്താ രണേന്താ ദസ്സേത്വാവ മാരേമാ”തി ഇച്ചാദി പന പാളിതോ അട്ഠകമാതോ ച ഭോസദുസ്സ ബഹുവചനപ്പയോഗേ പവത്തിനിദസ്സനം. കച്ചായനപ്പകരണേ പന “ഭോ പുരിസ, ഭോ പുരിസാ”തി പദദ്വയം ആലപനേകവചനവസേന വൃത്തം. തം യഥാ ആഗമേഹി ന വിരുജ്ജന്തതി, തഥാ ഗഹേതബ്ബം.

കേചി പന അദൂരട്ഠസ്സാലപനേ “ഭോ പുരിസ”ഇതി രസ്സവസേന ആലപനേകവചനം ഇച്ഛന്തി, ദൂരട്ഠസ്സാലപനേ പന “ഭോ പുരിസാ”ഇതി ദീഘവസേന ആലപനേകവചനം ഇച്ഛന്തി. അദൂരട്ഠാനം ദൂരട്ഠാനഞ്ച പുരിസാനം ഇത്ഥമീനഞ്ച ആലപനേ ന കിഞ്ചി വദന്തി. തഥാ അദൂരട്ഠായ ദൂരട്ഠായ ച ഇത്ഥിയാ ആലപനേ തേ പുച്ഛിതബ്ബാ “അദൂരട്ഠാനം ദൂരട്ഠാനഞ്ച പുരിസാനമാലപനേ കഥം വത്തബ്ബ”ന്തി. അഥാ തേ ഏവം പുട്ഠാ ഉത്തരി കിഞ്ചി വത്തും ന സക്ഖിസ്സന്തി. ഏവന്വി തേ ചേ വദേയ്യം “ഭവന്തോ പുരിസാതി ഇമിനാവ അദൂരട്ഠാനം ദൂരട്ഠാനഞ്ച പുരിസാനമാലപനം ഭവതീ”തി. തദാ തേ വത്തബ്ബാ “യദി ഭവന്തോ പുരിസാ”തി ഇമിനാ അഭേജ്ജേയേന വചനേന അദൂരട്ഠാനം ദൂരട്ഠാനഞ്ച പുരിസാനമാലപനം ഭവതി, ഏവം സന്തേ “ഭോ പുരിസ”ഇതി രസ്സപദേനപി ദൂരട്ഠസ്സ ച പുരിസസ്സാലപനം വത്തബ്ബം, ഏവം അവത്വാ കിമത്ഥം അദൂരട്ഠസ്സാലപനേ “ഭോ പുരിസ”ഇതി രസ്സവസേന ആലപനേകവചനം ഇച്ഛഥ, കിമത്ഥഞ്ച ദൂരട്ഠസ്സാലപനേ “ഭോ പുരിസാ”ഇതി ദീഘവസേന ആലപനേകവചനം ഇച്ഛഥ.

നന്ദു “തഗ്ഘ ഭഗവാ ബോജ്ജന്തസ്സഗാ, തഗ്ഘ സുഗത ബോജ്ജന്തസ്സഗാ”തിആദീസു ആലപനപദഭൂതം “ഭഗവാ”ഇതി ദീഘപദം സമീപേ റിതകാലേപി ദൂരേ റിതകാലേപി ബുദ്ധസ്സാലപനപദം ഭവിതുമരഹതേവ, തഥാ ആലപനപദഭൂതം “സുഗത”ഇതി രസ്സപദവി. യസ്മാ പനേതേസു “ഭഗവാ”തി ആലപനപദസ്സ ന കത്ഥചിപി രസ്സത്തം ദിസ്സതി, “സുഗതാ”തി ആലപനപദസ്സ ച ന കത്ഥചിപി ദീഘത്തം ദിസ്സതി, തസ്മാ ദീഘരസ്സമത്താഭേദം അചിന്തേത്വാ “പുരിസ”ഇതി രസ്സവസേന വൃത്തപദം പകതിസ്സരവസേന സമീപേ റിതസ്സ പുരിസസ്സ ആമന്തനകാലേ അദൂരട്ഠസ്സാലപനപദം ഭവതി, ആയതസ്സരവസേന ദൂരേ റിതപുരിസസ്സ ആമന്തനകാലേ ദൂരട്ഠസ്സാലപനപദം ഭവതീതി ഗഹേതബ്ബം. തഥാ “ഭവന്തോ പുരിസാ, ഭോ യക്ഖാ, ഭോ ധുത്താ”തിആദീനി ദീഘവസേന വൃത്താനി ആലപനബഹുവചനപദാനിപി പകതിസ്സരവസേന സമീപേ റിതപുരിസാനം ആമന്തനകാലേ അദൂരട്ഠാനമാലപനപദാനി ഭവന്തി, ആയതസ്സരവസേന ദൂരേ റിതപുരിസാദീനം ആമന്തനകാലേ ദൂരട്ഠാനമാലപനപദാനി ഭവന്തീതി ഗഹേതബ്ബാനി. തഥാ ഹി ബ്രാഹ്മണാ കത്ഥചി കത്ഥചി രസ്സട്ഠാനേപി ദീഘട്ഠാനേപി ആയതേന സരേന മജ്ജിമയായതേന സരേന അച്ചായതേന ച സരേന വേദം പഠന്തി ലിഖിതുമസക്കുണേയ്യേന ഗീതസ്സരേന വിയ. ഇതി സബ്ബക്ഖരേസുപി ആയതേന സരേനുച്ചാരണം ലബ്ഭതേവ ലിഖിതുമസക്കുണേയ്യം, തസ്മാ അസമ്പഥമനോതരിത്വാ “ഭോ പുരിസ”ഇതി വചനേന ദൂരട്ഠസ്സ ച അദൂരട്ഠസ്സ ച പുരിസസ്സാലപനം ഭവതി, “ഭോ പുരിസാ, ഭവന്തോ പുരിസാ”തി ഇമേഹി

വചനേഹിപി ദൂരട്ഠാനഞ്ച അദൂരട്ഠാനഞ്ച പുരിസാനമാലപനം ഭവതീതി ദട്ഠഞ്ചം. ഇതി ദൂരട്ഠസ്ത അദൂരട്ഠാനഞ്ച ആയതേന സരേന ആമന്തനമേവ പമാണം, ന ദീഘരസ്തമത്താവിസേസോ, തസ്മാ “ഭോ സത്വ, ഭോ രാജ, ഭോ ഗച്ഛ, ഭോ മുനി, ഭോ ദണ്ഡി, ഭോ ഭിക്ഖു, ഭോ സയമ്ഭു, ഭോതി കണ്ഠേ, ഭോതി പത്തി, ഭോതി ഇത്ഥി, ഭോതി യാഗു, ഭോതി വധു, ഭോ കൂല, ഭോ അട്ഠി, ഭോ ചക്ഖു”ഇച്ചേവമാദീഹി പദേഹി അദൂരട്ഠസ്താലപനഞ്ച ദൂരട്ഠസ്താലപനഞ്ച ഭവതി. “ഭവന്തോ സത്ഥാ, സത്ഥാരോ, ഭോതിയോ കണ്ഠാ, കണ്ഠായോ”തി ഏവമാദീഹിപി പദേഹി അദൂരട്ഠാനഞ്ചാലപനം ഭവതീതി ദട്ഠഞ്ചം.

ഇദം പനേത്ഥ സന്നിട്ഠാനം -

തസ്സ തം വചനം സുത്ഥാ, രണ്ണോ പുത്തം അദസ്സയുഃ;
പുത്തോ ച പിതരം ദിസ്വാ, ദൂരതോവജ്ജ്ഞഭാസഥ.

ആഗച്ഛു ദോവാരികാ ഖഗ്ഗബന്ധാ,
കാസാവിയാ ഹന്തു മമം ജനിന്ദ;
അക്ഖാഹി മേ പുച്ഛിതോ ഏതമത്ഥം,
അപരാധോ കോ ന്നിധ മമജ്ജ അത്ഥി.

ഏവം സദ്ധമ്മരാജേന, വോഹാരകുസലേന വേ;
സുദേസിതേ സോമനസ്സ-ജാതകേ സബ്ബദസ്സിനാ.

ദൂരട്ഠാനേപി രസ്സത്തം, “ജനിന്ദ”ഇതി ദിസ്സതി;
ന കത്ഥചിപി ദീഘത്തം, ഇതി നീതി മയാ മതാ.

ഇദമ്പേത്ഥ വത്തഞ്ചം “കുതോ നു ഭോ ഇദമായാതം ‘ദൂരട്ഠസ്താലപനം അദൂരട്ഠസ്താലപനമി’തി”? സദുസത്ഥതോ. സദുസത്ഥം നാമ ന സബ്ബസോ ബുദ്ധവചനസ്സോപകാരകം, ഏകദേശേന പന ഹോതി.

ഇമസ്ഥിം പകരണേ “ബഹുവചന”ന്തി വാ “പുഥുവചന”ന്തി വാ “അനേകവചന”ന്തി വാ അത്ഥതോ ഏകം, ബൃജ്ജനമേവ നാനം, തസ്മാ സബ്ബത്ഥ “ബഹുവചന”ന്തി വാ “പുഥുവചന”ന്തി വാ “അനേകവചന”ന്തി വാ വോഹാരോ കാതബ്ബോ, പുഥുവചനം അനേകവചനന്തി ച ഇദം സാസനേ നിരുത്തഞ്ഞുനം വോഹാരോ, ഇതരം സദുസത്ഥവിദൂനം.

കസ്മാ പന ഇമസ്ഥിം പകരണേ ദിവിവചനം ന വുത്തന്തി? യസ്മാ ബുദ്ധവചനേ ദിവിവചനം നാമ നത്ഥി, തസ്മാ ന വുത്തന്തി. നനു ബുദ്ധവചനേ വചനത്തയം അത്ഥി, തഥാ ഹി “ആയസ്മന്താ”തി ഇദം ഏകവചനം, “ആയസ്മന്താ”തി ഇദം ദിവിവചനം, “ആയസ്മന്തോ”തി ഇദം ബഹുവചനന്തി? തന്ന, യദി “ആയസ്മന്താ”തി ഇദം വചനം ദിവിവചനം ഭവേയ്യ, “പുരിസോ പുരിസാ”തിആദിസു കതരം ദിവിവചനന്തി വദേയ്യാഥ, തസ്മാ ബുദ്ധവചനേ ദിവിവചനം നാമ നത്ഥി. തേനേവ ഹി സിയോ അം യോ നാ ഹീതിആദിനാ ഏകവചനബഹുവചനാനേവ ദസ്സിതാനീതി.

നനു ച ഭോ “സുണ്ണന്തു മേ ആയസ്മന്താ, അജ്ജ ഉപോസഥോ പന്നരസോ. യദായസ്മന്താനം പത്തകല്ല്വം, മയം അഞ്ഞമഞ്ഞം പാരിസുദ്ധിഉപോസഥം

കരേയ്യാമാ"തി പാളിയം ദേവ സന്ധായ "ആയസ്മന്താ"തി വൃത്തം, "ഉദ്ദിട്ഠാ ഖോ ആയസ്മന്തോ ചത്താരോ പാരാജികാ ധമ്മാ"തിആദീസു പന പാളീസു ബഹവോ സന്ധായ "ആയസ്മന്തോ"തി വൃത്തം, ന ച സക്കാ വത്തും "യമാ തമാ വൃത്ത"ന്തി , പരിവാസാദിആരോചനേപി അട്ഠകമാചരിയേഹി വിത്താതസുഗതാധിപ്പായേഹി "ദിന്നം ആരോചേന്തേന 'ആയസ്മന്താ ധാരേന്തു'തി, തിണ്ണം ആരോചേന്തേന 'ആയസ്മന്തോ ധാരേന്തു'തി വത്തഞ്ച"ന്തി വൃത്തത്താതി? സച്ചം വൃത്തം, തം പന വിനയവോഹാരവസേന വൃത്തന്തി. നനു വിനയോ ബുദ്ധവചനം, കസ്മാ "ബുദ്ധവചനേ ദിവചനം നാമ നത്ഥീ"തി വദമാതി? സച്ചം വിനയോ ബുദ്ധവചനം, തമാപി വിനയകമ്മവസേന വൃത്തത്താ ഉപലക്ഖണമത്തം, ന സബ്ബസാധാരണബഹുവചനപരിയാപനം. യദി ഹി "ആയസ്മന്താ"തി ഇദം ദിവചനം സിയാ, തപ്പയോഗാനിപി ക്രിയാപദാനി ദിവചനാനേവ സിയും, തമാരൂപാനിപി ക്രിയാപദാനി ന സന്തി. ന ഹി അക്ഖരസമയകോവിദോ ത്യാനലാഭീപി ദിബ്ബചക്ഖുനാ വസ്സസതമ്പി വസ്സസഹസ്സമ്പി സമവേക്ഖന്തോ ബുദ്ധവചനേ ഏകമ്പി ക്രിയാപദം ദിവചനന്തി പസ്സേയ്യ, ഏവം ക്രിയാപദേസു ദിവചനസ്സാഭാവാ നാമികപദേസു ദിവചനം നത്ഥി. നാമികപദേസു തദഭാവാപി ക്രിയാപദേസു തദഭാവോ വേദിതബ്ബോ. സക്കടാസായം ദീസുപി ദിവചനാനി സന്തി, മാഗധഭാസായം പന നത്ഥി.

അപിച "പുമുവചന"ന്തി നിരുത്തിവോഹാരോപി "ബുദ്ധവചനേ ദിവചനം നത്ഥീ"തി ഏതമത്ഥം ദീപേതി. തത്ത്ഹി സക്കടാസായം വൃത്താ ദിവചനത്തോ ബഹുവചനത്തോ ച വിസുംഭൂതം വചനം, തത്ഥ വാ വൃത്തേഹി അത്ഥേഹി വിസുംഭൂതസ്സ അത്ഥസ്സ വചനം "പുമുവചന"ന്തി വുച്ചതി. കഥമിദം സക്കടാസായം വൃത്താ ദിവചനത്തോ ബഹുവചനത്തോ ച വിസുംഭൂതം വചനന്തി ചേ? യസ്മാ സക്കടാസായം "പുമുവചന"ന്തി വോഹാരോ നത്ഥി, തസ്മാ ഇദം തേഹി സക്കടാസായം വൃത്തേഹി ദിവചനബഹുവചനേഹി വിസുംഭൂതഅത്ഥസ്സ വചനന്തി വുച്ചതി. കഥഞ്ച പന സക്കടാസായം വൃത്തേഹി വിസുംഭൂതസ്സ അത്ഥസ്സ വചനന്തി പുമുവചനന്തി ചേ? യസ്മാ സക്കടാസായം ദേവ ഉപാദായ ദിവചനം വൃത്തം, ന തിചതുപഞ്ചാദികേ ബഹവോ ഉപാദായ, ബഹവോ പന ഉപാദായ ബഹുവചനം വൃത്തം, ന ദേവ ഉപാദായ, അയം സക്കടാസായ വിസേസോ. മാഗധഭാസായം പന ദിതിചതുപഞ്ചാദികേ ബഹവോ ഉപാദായ പുമുവചനം വൃത്തം, തസ്മാ സക്കടാസായം വൃത്തേഹി അത്ഥേഹി വിസുംഭൂതസ്സ അത്ഥസ്സ വചനന്തി പുമുവചനന്തി വുച്ചതി. അയം മാഗധഭാസായ വിസേസോ. തസ്മാത്ര പുമുഭൂതസ്സ, പുമുനോ വാ അത്ഥസ്സ വചനം "പുമുവചന"ന്തി അത്ഥോ സമധിഗതബ്ബോ.

ഇദാനി "പുരിസോ, പുരിസാ, പുരിസ"ന്തി നിരുത്തിപിടകത്തോ ഉദ്ധരിതനയം നിസ്സായ പകതിരൂപഭൂതസ്സ ഭൂതസദസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

ഭൂതോ, ഭൂതാ. ഭൂതം, ഭൂതേ. ഭൂതേന, ഭൂതേഹി, ഭൂതേഭി. ഭൂതസ്സ, ഭൂതാനം. ഭൂതാ, ഭൂതസ്ഥാ, ഭൂതമ്ഹാ, ഭൂതേഹി, ഭൂതേഭി. ഭൂതസ്സ, ഭൂതാനം. ഭൂതേ, ഭൂതസ്ഥിം, ഭൂതമ്ഹി, ഭൂതേസു. ഭോ ഭൂത, ഭവന്തോ ഭൂതാ.

അഥ വാ "ഭോ ഭൂതാ"ഇതി ബഹുവചനം വിത്തേയ്യം. യഥാ പന്നേത്ഥ ഭൂതഇച്ചേതസ്സ പകതിരൂപസ്സ നാമികപദമാലാ പുരിസനയേന യോജിതാ, ഏവം ഭാവകാദീനഞ്ച അത്തേസഞ്ച തംസദിസാനം നാമികപദമാലാ പുരിസനയേന

യോജേതബ്ബാ. ഏതമഞ്ഞാനി തംസദിസാനി നാമ “ബുദ്ധോ”തിആദിനം പദാനം ബുദ്ധഇച്ചാദീനി പകതിരൂപാനി.

ബുദ്ധോ ധമ്മോ സന്ഘോ മഗ്ഗോ,
ഖണ്ഡോ കായോ കാമോ കപ്പോ;
മാസോ പക്ഖോ യക്ഖോ ഭക്ഖോ,
നാഗോ മേഘോ ഭോഗോ യാഗോ.

രാഗോ ദോസോ മോഹോ മാനോ,
മക്ഖോ മമ്ഭോ കോധോ ലോഭോ;
ഹാസോ വേരോ ദാഹോ തേജോ,
ഛന്ദോ കാസോ സാസോ രോഗോ.

അസ്സോ സസ്സോ ഇസ്സോ സിസ്സോ,
സീഹോ ബൃഗ്ഘോ രുക്ഖോ സേലോ;
ഇന്ദോ സക്കോ ദേവോ ഗാമോ,
ചന്ദോ സൂരോ ഓഘോ ദീപോ.

പസ്സോ യഞ്ഞോ ചാഗോ വാദോ,
ഹത്ഥോ പത്തോ സോസോ ഗേധോ;
സോമോ യോധോ ഗച്ഛോ അച്ഛോ,
ഗേഹോ മാളോ അട്ടോ സാലോ.

നരോ നഗോ മിഗോ സസോ,
സുണോ ബകോ അജോ ദിജോ;
ഹയോ ഗജോ ഖരോ സരോ,
ദുമോ തലോ പടോ ധജോ.

ഉരഗോ പടഗോ വിഹഗോ ഭുജഗോ,
ഖരഭോ സരഭോ പസഭോ ഗവജോ;
മഹിസോ വസഭോ അസുരോ ഗരുളോ,
തരുണോ വരുണോ ബലിസോ പലിഘോ.

സാലോ ധവോ ച ഖദിരോ,
ഗോധുമോ സട്ഠികോ യവോ;
കളായോ ച കുലത്ഥോ ച,
തിലോ മുഗ്ഗോ ച തണ്ഡുലോ.

ഖത്തിയോ ബ്രാഹ്മണോ വേസ്സോ,
സുട്ടോ ധുത്തോ ച പൂക്കുസോ;
ചണ്ഡാലോ പതികോ പട്ഠോ,
മനുസ്സോ രഥികോ രഥോ.

പബ്ബജിതോ ഗഹട്ഠോ ച,
ഗോണോ ഓട്ഠോ ച ഗഭഭോ;
മാതുഗാമോ ച ഓരോധോ,
ഇച്ചാദീനി വിഭാവയേ.

കേചേത്ഥ വദേയുഃ “നനു ഭോ ‘ഓരോധാ ച കുമാരാ ചാ’തി പാഠസ്സ ദസ്സനതോ ഓരോധസദ്യോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ”തി? തന്ന, തത്ഥ ഹി “ഓരോധാ”തി ഇദം ഓകാരന്തപുല്ലിങ്ഗമേവ, നാ’കാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗം, തുമ്ഹേ പന “ആകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗ”ന്തി മഞ്ഞമാനാ ഏവം വദഥ, ന പനിദം ആകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗം, അഥ ഖോ “മാതുഗാമാ”തിപദം വിയ ബഹുവചനവസേന വൃത്തമാകാരന്തപദന്തി. നനു ച ഭോ സമ്മോഹവിനോദനിയാദീസു ഓരോധസദ്യസ്സ ഇത്ഥിലിങ്ഗതാ പാകടാ, കഥന്തി ചേ? “രുക്ഖേ അധിവത്ഥാ ദേവതാ മേരസ്സ കുദ്ധാ പഥമേവ മനം പലോഭേത്ഥാ ‘ഇതോ തേ സത്തദിവസമത്ഥകേ ഉപട്ഠാകോ രാജാ മരിസ്സതീ’തി സുപിണേ ആരോചേസി. മേരോ തം കഥം സുത്ഥാ രാജോരോധാനം ആചിക്ഖി. താ ഏകപ്പഹാരേണേവ മഹാവിരവം വിരവിംസു”തി. ഏത്ഥ ഹി “രാജോരോധാന”ന്തി വത്ഥാ “താ”തി വൃത്തത്താവ ഓരോധസദ്യസ്സ ഇത്ഥിലിങ്ഗതാ പാകടാതി? തന്ന, അത്ഥസ്സ ദുഗ്ഗഹണതോ. ദുഗ്ഗഹിതോ ഹി ഏത്ഥ തുമ്ഹേഹി അത്ഥോ, ഏത്ഥ പന ഓരോധസദ്യേന ഇത്ഥിപദത്ഥസ്സ കഥനതോ ഇത്ഥിപദത്ഥം സന്ധായ “താ”തി വൃത്തത്താ “താ ഇത്ഥിയോ”തി അയമേവത്ഥോ. തുമ്ഹേ പന അമാതാപിതരസംവദ്ധത്താ ആചരിയകുലേ ച അനിവുട്ഠത്താ ഏതം സുഖമത്ഥമജാനന്താ യം വാ തം വാ മുഖാരൂഢ്ഠം വദഥ.

ഭുങ്ങ്ജനത്ഥം കഥനത്ഥം, മുഖം ഹോതീതി നോ വദേ;
യം വാ തം വാ മുഖാരൂഢ്ഠം, വചനം പണ്ഡിതോ നരോതി.

ന മയംഭോ യം വാ തം വാ മുഖാരൂഢ്ഠം വദാമ,
അട്ഠകമാചരിയാനഞ്ഞേവ വചനം ഗഹേത്ഥാ വദാമ, അട്ഠകമായേവ അമ്ഹാകം പടിസരണം , ന മയം തുമ്ഹാകം സദ്യഹാമാതി. അമ്ഹാകം സദ്യഹഥ വാ മാ വാ, മാ തുമ്ഹേ “അട്ഠകമാചരിയാനഞ്ഞേവ വചനം ഗഹേത്ഥാ വദാമാ”തി അട്ഠകമാചരിയേ അബ്ഭാചിക്ഖഥ. ന ഹി അട്ഠകമാചരിയേഹി “ഓരോധസദ്യോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ”തി വൃത്തട്ഠാനമത്ഥി, തസ്ഥാപി അട്ഠകമാചരിയേ അബ്ഭാചിക്ഖഥ, ന യുത്തം ബുദ്ധാദീനം ഗരൂനമബ്ഭാചിക്ഖനം മഹതോ അനത്ഥസ്സ ലാഭായ സംവത്തനതോ. വൃത്തഞ്ജേതം ഭഗവതാ “അത്തനാ ദുഗ്ഗഹിതേന അമ്ഹേ ചേവ അബ്ഭാചിക്ഖതി, ബഹുഞ്ച അപുഞ്ച പസവതി, തതോ അത്താനഞ്ച ഖണതീ”തി.

ഏവം അബ്ഭാചിക്ഖനസ്സ അയുത്തതം സാവജ്ജതഞ്ച ദസ്സേത്ഥാ പുനപി തേ ഇദം വത്തഞ്ചാ - ജാതകട്ഠകമായന്വി തുമ്ഹേഹി ആഹട്ഠദാഹരണസദിസം ഉദാഹരണമത്ഥി, തം സുണാഥ. കോസിയജാതകട്ഠകമായഞ്ജഹി “സത്ഥാ ജേതവണേ വിഹരന്തോ ഏകം സാവത്ഥിയം മാതുഗാമം ആരബ്ഭ കഥേസി. സാ കിരേകസ്സ സദ്ധസ്സ പസന്നസ്സ ഉപാസകബ്രാഹ്മണസ്സ ബ്രാഹ്മണീ ദുസ്സിലാ പാപധമ്മാ”തി പാഠോ ദിസ്സതി. ഏത്ഥ ഹി “മാതുഗാമം ആരബ്ഭ കഥേസി”തി വത്ഥാ “സാ”തി വൃത്തത്താ തുമ്ഹാകം മതേന മാതുഗാമസദ്യോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോയേവ സിയാ, ന പുല്ലിങ്ഗോ, കിമിദം അട്ഠകമാവചനന്വി ന പസ്സഥ, തദേവ പന അട്ഠകമാവചനം പസ്സഥ, കിം സാ ഏവ അട്ഠകമാ തുമ്ഹാകം പടിസരണം, ന തദഞ്ഞാതി.

യദി താസദ്യം അപേക്ഖിത്ഥാ ഓരോധസദ്യസ്സ ഇത്ഥിലിങ്ഗത്തമിച്ഛഥ,
ഏത്ഥാപി സാസദ്യമപേക്ഖിത്ഥാ മാതുഗാമസദ്യസ്സ ഇത്ഥിലിങ്ഗത്തമിച്ഛാമാതി.

ഏവം വൃത്താ തേ നിരുത്തരാ അപ്പടിഭാനാ മങ്കുഭൂതാ പത്തക്ഖന്ധാ അയോമുഖാ പജ്ജായേയ്യും. ഏത്ഥാപി മാതുഗാമസദേന ഇത്ഥിപദത്ഥസ്സ കമ്മനതോ ഇത്ഥിപദത്ഥം സന്ധായ “സാ”തി വൃത്തത്താ “സാ ഇത്ഥി”തി അയമേവത്ഥോ. കത്ഥചി ഹി പധാനവാചകേന പുല്ലിങ്ഗേന നപുംസകലിങ്ഗേന വാ സമാനാധികരണസ്സ ഗുണസദുസ്സ അഭിധേയ്യലിങ്ഗാനുവത്തിത്താപുല്ലിങ്ഗവത്സേന വാ നപുംസകലിങ്ഗവത്സേന വാ നിദിസിതബ്ബത്തേപി ലിങ്ഗമനപേക്ഖിത്ഥാ ഇത്ഥിപദത്ഥമേവാപേക്ഖിത്ഥാ ഇത്ഥിലിങ്ഗനിദേസോ ദിസ്സതി. തം യഥാ? “ഇയ വിസാഖേ മാതുഗാമോ സുസംവിഹിതകമ്മന്താ ഹോതി സങ്ഗഹിതപരിജ്ഞാ ഭത്തുമനാപം ചരതി, സമ്ഭതം അനുരക്ഖതീ”തി ച, “കോ നു ഖോ ഭന്തേ ഹേതു കോ പച്ചയോ, യേന മിധേകച്ചോ മാതുഗാമോ ദുബ്ബണ്ണാ ച ഹോതി ദുരൂപാ സുപാപികാ ദസ്സനായ, ദലിദാ ച ഹോതി അപ്പസ്സകാ അപ്പഭോഗാ അപ്പേസക്ഖാ ച. ഇയ മല്ലികേ ഏകച്ചോ മാതുഗാമോ കോധനാ ഹോതി ഉപായാസബ്ബഹുലാ, അപ്പമ്പി വൃത്താ സമാനാ അഭിസജ്ജതി കുപ്പതി ബ്യാപജ്ജതി പതിത്ഥിയതി കോപഞ്ച ദോസഞ്ച അപ്പച്ചയഞ്ച പാതുകരോതീ”തി ച, “തം ഖോ പന ഭിക്ഖവേ ഇത്ഥിരതനം രത്തോ ചക്കവത്തിസ്സ പുബ്ബുട്ഠായിനീ പച്ഛാനിപാതിനീ കിംകാരപടിസ്സാവിനീ”തി ച ഇമേ പയോഗാ.

കത്ഥചി പന പധാനവാചകേന നപുംസകലിങ്ഗേന സമാനാധികരണസ്സ ഗുണസദുസ്സ അഭിധേയ്യലിങ്ഗാനുവത്തിത്താ നപുംസകലിങ്ഗവത്സേന നിദിസിതബ്ബത്തേപി ലിങ്ഗമനപേക്ഖിത്ഥാ പുരിസപദത്ഥമേവാപേക്ഖിത്ഥാ പുല്ലിങ്ഗനിദേസോ ദിസ്സതി. തം യഥാ? “പഞ്ച പച്ചേകബുദ്ധസതാനി ഇമസ്ഥിം ഇസിഗിലിസ്ഥിം പബ്ബതേ ചിരനിവാസിനോ അഹേസും. തം ഖോ പന രത്തോ ചക്കവത്തിസ്സ പരിണായകരതനം ഞാതാനം പവേസേതാ അത്താതാനം നിവാരേതാ”തി. കത്ഥചി പധാനവാചകേന ലിങ്ഗത്തയേന സമാനാധികരണസ്സ ഗുണസദുസ്സ അഭിധേയ്യലിങ്ഗാനുരൂപം നിദേസോ ദിസ്സതി. തം യഥാ? സാ ഇത്ഥി “സീലവതി കല്യാണയമ്മാ. അട്ഠഹി ഖോ നകുലമാതേ ധമ്മേഹി സമന്നാഗതോ മാതുഗാമോ കായസ്സ ഭേദാ പരമ്മരണാ മനാപകായികാനം ദേവാനം സഹബ്ബതം ഉപപജ്ജതി. സദ്ധോ പുരിസപുഗ്ഗലോ, സദ്ധം കുലം, ചിത്തം ദന്തം സുഖാവഹ”തി.

സേയ്യഇതി സദോ പന യേഭുയ്യേന ഓകാരന്തഭാവേ ഠത്ഥാ ലിങ്ഗത്തയാനുകൂലോ ഭവതി ഏകാകാരേണേവ തിട്ഠനതോ. കഥം? സേയ്യോ അമിത്തോ മതിയാ ഉപേതോ. ഏസാവ പൂജനാ സേയ്യോ, ഏകാഹം ജീവിതം സേയ്യോ.

“ധമ്മേന ച അലാഭോ യോ,
യോ ച ലാഭോ അധമ്മികോ;
അലാഭോ ധമ്മികോ സേയ്യോ,
യഞ്ചേ ലാഭോ അധമ്മികോ.

യസോ ച അപ്പബുദ്ധിനം, വിഞ്തുനം അയസോ ച യോ;
അയസോവ സേയ്യോ വിഞ്തുനം, ന യസോ അപ്പബുദ്ധിനം.

ദുമ്മേധേഹി പസംസാ ച, വിഞ്തുഹി ഗരഹാ ച യാ;
ഗരഹാവ സേയ്യോ വിഞ്തുഹി, യഞ്ചേ ബാലപ്പസംസനാ.

സുഖഞ്ച കാമമയികം, ദുക്ഖഞ്ച പവിവേകികം;
പവിവേകം ദുക്ഖം സേയ്യോ, യഞ്ചേ കാമമയം സുഖം.

ജീവിതഞ്ച അധമ്മേന, ധമ്മേന മരണഞ്ച യം;
മരണം ധമ്മികം സേയ്യോ, യഞ്ചേ ജീവേ അധമ്മിക”ന്തി.

ഏവമയം സേയ്യ ഇതി സദ്ദോ ഓകാരന്തഭാവേ ത്യാ ലിങ്ഗത്തയാനുകൂലോ
ഭവതി. കത്ഥചി പന ആകാരന്തഭാവേ ത്യാ ഇത്ഥിലിങ്ഗാനുകൂലോ ദിസ്സതി
“ഇത്ഥീപി ഹി ഏകച്ചിയാ, സേയ്യോ പോസ ജനാധിപാ”തി. നിഗൃഹീതന്തോ പന
ഹുത്യാ നപുംസകലിങ്ഗാനുകൂലോ അപസിലോ. ഏവംപകാരേ പയോഗേ കിം
തുമ്പേ ന പസ്സമാതി. ഏവം വുത്താ ച തേ നിരുത്തരാവ ഭവിസ്സന്തി.

സചേപി തേ ഏതഥ ഏവം വദേയ്യം “തത്ഥ തത്ഥ സുത്തപ്പദേസേ
അട്ഠകമാദീസു ച ‘മാതുഗാമോ’തി വാ ‘മാതുഗാമേനാ’തി വാ
ഓകാരന്തപുല്ലിങ്ഗഭാവേന മാതുഗാമസദ്ദസ്സ ദസ്സനതോ പുല്ലിങ്ഗഭൂതം
മാതുഗാമസദ്ദം അനപേക്ഖിത്യാ ഇത്ഥിപദത്ഥമേവ അപേക്ഖിത്യാ “സാ
ഇത്ഥീ”തി ഇത്ഥീസദ്ദേന സാസദ്ദസ്സ സമ്ബന്ധഗൃഹണം മയം സമ്പടിച്ഛാമ,
‘ഓരോധോ’തി വാ ‘ഓരോധേനാ’തി വാ ഓകാരന്തപുല്ലിങ്ഗഭാവേന റിതസ്സ
ഓരോധസദ്ദസ്സ അദസ്സനതോ പന തുമ്പേഹി വുത്തം പുരിമത്ഥം ന
സമ്പടിച്ഛാമാ”തി. തദാ തേസം ഇമാനി വിനയപാളിയം ആഗതപദാനി
ദസ്സേതബ്ബാനി “തേന ഖോ പന സമയേന രാജാ ഉദേനോ ഉയ്യാനേ പരിചാരേസി
സദ്ധിം ഓരോധേന, അഥ ഖോ രത്തോ ഉദേനസ്സ ഓരോധോ രാജാനം ഉദേനം
ഏതദവോചാ”തി. ഏവം ഇമാനി സുത്തപദാനി ദസ്സേത്യാ
സുത്തനിപാതട്ഠകമായം “രാമോ നാമ രാജാ കൂട്ഠരോഗീ ഓരോധേഹി ച
നാടകേഹി ച ജിഗുച്ഛമാനോ”തി വചനഞ്ച ദസ്സേത്യാ “ഗച്ഛഥ തുമ്പേ
ഗരുകുലമുപഗത്യാ ഭഗവതോ സദ്ധമ്മസ്സ ചിരട്ഠിതത്ഥം സാധുകം
പദബ്ധഞ്ജനാനി ഉഗ്ഗണ്ഹമാ”തി ഉയ്യാജേതബ്ബാ.

ഇദാനി മാതുഗാമസദ്ദാദീസു കിഞ്ചി വിനിച്ഛയം വദാമ - മാതുഗാമസദ്ദോ ച
ഓരോധസദ്ദോ ച ദാരസദ്ദോ ചാതി ഇമേ ഇത്ഥിപദത്ഥവാചകാപി സമാനാ
ഏകന്തേന പുല്ലിങ്ഗാ ഭവന്തി. തേസു ദാരസദ്ദസ്സ ഏകസ്ഥിം അത്ഥേ
വത്തമാനസ്സാപി ബഹുവചനകത്ഥമേവ സദ്ദസത്ഥവിദു ഇച്ഛന്തി, ന
ഏകവചനകത്ഥം. മയം പന ദാരസദ്ദസ്സ ഏകസ്ഥിം അത്ഥേ ഏകവചനകത്ഥം,
യേഭുയ്യേന പന ബഹുവചനകത്ഥം അനുജാനാമ, ബവ്ഹത്ഥേ വത്തബ്ബമേവ
നത്ഥി. പാളിയഞ്ചി ദാരസദ്ദോ യേഭുയ്യേന ബഹുവചനകോ ഭവതി,
ഏകവചനകോ അപ്പോ. തത്ത്രിമേ പയോഗാ -

“ദാസാ ച ദാസ്യോ അനുജീവിനോ ച,
പുത്താ ച ദാരാ ച മയഞ്ച സബ്ബേ;
ധമ്മഞ്ചരാമപ്പരലോകഹേതു,
തസ്ഥാ ഹി അമ്ഹം ദഹരാ ന മിത്യരേ”തി ച,

“യോ ഞാതീനം സഖീനം വാ, ദാരേസു പടിദിസ്സതി;
സഹസാ സമ്പിയായേന, തം ജത്താവസലോ ഇതീ”തി ച,

“സേഹി ദാരേഹി’സന്തുട്ഠോ, വേസിയാസു പടിദിസ്സതി;
ദിസ്സതി പരദാരേസു, തം പരാഭവതോ മുഖ”ന്തി ച,

“പുത്തേസു ദാരേസു ച യാ അപേക്ഖാ”തി ച ബ്യാസേ, സമാസേ പന
“പുത്തദാരാ ദിസാ പച്ഛാ, പുത്തദാരേഹി മത്തനോ”തി ച ഏവമാദയോ
ബഹുവചനപ്പയോഗാ ബഹവോ ഭവന്തി.

ഏകവചനപ്പയോഗാ പന അപ്പാ. സേയ്യമിദം? “ഗരൂനം ദാരേ, ധമ്മം ചരേ
യോപി സമുഞ്ജകം ചരേ, ദാരഞ്ച പോസം ദദമപ്പകസ്ഥി”ന്തി ച,

“യേ ഗഹട്ഠാ പുത്തകരാ, സീലവന്തോ ഉപാസകാ;
ധമ്മേന ദാരം പോസേന്തി, തേ നമസ്സാമി മാതലീ”തി ച,

“പരദാരം ന ഗച്ഛേയ്യം, സദാരപസുതോ സിയ”ന്തി ച,

“യോ ഇച്ഛേ പുരിസോ ഹോതും, ജാതിം ജാതിം പുനപ്പുനം;
പരദാരം വിവജ്ജേയ്യ, ധോതപാദോവ കദുമ”ന്തി ച

ഏവമാദയോ ഏകവചനപ്പയോഗാ അപ്പാ.

സമാഹാരലക്ഖണവസേന പന്നേസ ദാരസദ്ദോ നപുംസകലിങ്ഗേകവചനോപി
കത്ഥചി ഭവതി. “ആദായ പുത്തദാരം. പുത്തദാരസ്സ സങ്ഗഹോ”ഇതി ഏവം
ഇധ വുത്തപ്പകാരേണ ലിങ്ഗഞ്ച അത്ഥഞ്ച സല്ലക്ഖേത്വാ “പുരിസോ പുരിസാ”തി
പവത്തം പുരിസസദ്ദനയം നിസ്സായ സഞ്ചേസം “ഭൂതോ ഭാവകോ
ഭവോ”തിആദിനം ഭൂധാതുമയാനം അഞ്ഞേസഞ്ചോകാരന്തപദാനം
നാമികപദമാലാസു സദ്ധാസമ്പന്നേഹി കുലപുത്തേഹി സദ്ധമ്മട്ഠിതിയാ
കോസല്ലമുപ്പാദേതഞ്ചം.

കിം പന സബ്ബാനി ഓകാരന്തപദാനി പുരിസനയേ സബ്ബപ്പകാരേണ
ഏകസദിസാനേവ ഹുത്വാ പവിട്ഠാനീതി? ന പവിട്ഠാനി. കാനിചി ഹി
ഓകാരന്തപദാനി പുരിസനയേ സബ്ബമാ പവിട്ഠാനി ച ഹോന്തി, ഏകദേസേന
പവിട്ഠാനി ച, കാനിചി ഓകാരന്തപദാനി പുരിസനയേ ഏകദേസേന
പവിട്ഠാനി ച ഹോന്തി, ഏകദേസേന ന പവിട്ഠാനി ച, കാനിചി
ഓകാരന്തപദാനി പുരിസനയേ സബ്ബമാ അപ്പവിട്ഠാനേവ. തത്ര കത്ഥാനി
കാനിചി ഓകാരന്തപദാനി പുരിസനയേ സബ്ബമാ പവിട്ഠാനി ച ഹോന്തി,
ഏകദേസേന പവിട്ഠാനി ച? “സരോ വയോ ചേതോ”തിആദീനി. സരോഇതി
ഹി അയംസദ്ദോ ഉസുസദ്ദസരവനഅകാരാദിസരവാചകോ ചേ, പുരിസനയേ
സബ്ബമാ പവിട്ഠോ. രഹദവാചകോ ചേ, മനോഗണപക്ഖികത്താ പുരിസനയേ
ഏകദേസേന പവിട്ഠോ. വയോഇതി സദ്ദോ പരിഹാനിവാചകോ ചേ,
പുരിസനയേ സബ്ബമാ പവിട്ഠോ. ആയുക്കോട്ഠാസവാചകോ ചേ,
മനോഗണപക്ഖികത്താ പുരിസനയേ ഏകദേസേന പവിട്ഠോ. ചേതോ ഇതി
സദ്ദോ യദി പണ്ണത്തിവാചകോ, പുരിസനയേ സബ്ബമാ പവിട്ഠോ. യദി പന
ചിത്തവാചകോ, മനോഗണപക്ഖികത്താ പുരിസനയേ ഏകദേസേന പവിട്ഠോ.
മനോഗണോ ച നാമ -

മനോ വചോ വയോ തേജോ,
തപോ ചേതോ തമോ യസോ;
അയോ പയോ സിരോ ഛരന്ദോ,
സരോ ഉരോ രഹോ അഹോ -

ഇമേ സോളസ.

ഇദാനി യമാവുത്തസ്സ പാകടീകരണത്ഥം മനസദ്ദാദീനം നാമികപദമാലം കഥയാമ -

മനോ , മനാ. മനം, മനോ, മനേ. മനസാ, മനേന, മനേഹി, മനേഭി. മനസോ, മനസ്സ, മനാനം. മനാ, മനസ്മാ, മനമ്ഹാ, മനേഹി, മനേഭി. മനസോ, മനസ്സ, മനാനം. മനസി, മനേ, മനസ്മിം, മനമ്ഹി, മനേസു. ഭോ മന, ഭവന്തോ മനാ.

അഥ വാ “ഭോ മനാ”ഇതി ബഹുവചനവി ത്തേയം. ഏവം വചോ, വചാ. വചം, വചോ, വചേ. വചസാതിആദിനാ നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ. അഹസദ്ദസ്സ പന ഭുമേകവചനട്ഠാനേ അഹസി, അഹേ, അഹസ്മിം, അഹമ്ഹി, അഹു, അഹനീതി യോജേതബ്ബാ.

ഇദാനി രൂപന്തരവിസേസദസ്സനത്ഥം നപുംസകലിങ്ഗസ്സ മനസദ്ദസ്സപി നാമികപദമാലം വദാമ, അട്ഠാനേ അയം കഥിതാതി ന ചോദേതബ്ബം.

മനം, മനാനി, മനാ. മനം, മനാനി, മനേ. മനേന, മനേഹി, മനേഭി. മനസ്സ, മനസോ, മനാനം. മനാ, മനസ്മാ, മനമ്ഹാ, മനേഹി, മനേഭി. മനസ്സ, മനസോ, മനാനം. മനേ, മനസ്മിം, മനമ്ഹി, മനേസു. ഭോ മന, ഭവന്തോ മനാ. അഥ വാ “ഭോ മനാനി, ഭോ മനാ”ഏവവി ബഹുവചനം വേദിതബ്ബം. ഏവമുത്തരത്രാപി നയോ.

ഏതഥ ച പുല്ലിങ്ഗസ്സ മനസദ്ദസ്സ പച്ചത്തകരണസമ്പദാനസാമിഭുമവചനാനി മനോ മനസാ മനസോ മനസീതി രൂപാനി ഠപേത്യാ യാനി സേസാനി, നപുംസകലിങ്ഗസ്സ ച മനസദ്ദസ്സ പച്ചത്തവചനാനി “മനം മനാനീ”തി രൂപാനി ച, അട്ഠമ്യോപയോഗവചനാനം “മനം മനാനീ”തി രൂപദയഞ്ച ഠപേത്യാ യാനി സേസാനി, താനി സബ്ബാനി കമതോ സമസമാനി.

കേചി ഓകാരന്തോ മനോഇതി സദ്ദോ നപുംസകലിങ്ഗോതി വദന്തി, തേ വത്തബ്ബാ - യദി സോ നപുംസകലിങ്ഗോ സിയാ, തസ്സദിസേഹി വചോ വയോതിആദിസദ്ദേഹിപി നപുംസകലിങ്ഗേഹേവ ഭവിതബ്ബം, ന “തേ നപുംസകലിങ്ഗാ”തി ഗരൂ വദന്തി, “പുല്ലിങ്ഗാ”ഇച്ചേവ വദന്തി. യസ്മാ ച പാളിയം “കായോ അനിച്ചോ; മനോ അനിച്ചോ”തി ച “കായോ ദുക്ഖോ, മനോ ദുക്ഖോ”തി ച “നിച്ചോ വാ അനിച്ചോ വാതി അനിച്ചോ ഭന്തേ”തി ച ഏവമാദയോ പുല്ലിങ്ഗപ്പയോഗാ ബഹവോ ദിട്ഠാ. തേന ഞായതി മനോസദ്ദോ ഏകന്തേന പുല്ലിങ്ഗോതി. യദി പന നപുംസകലിങ്ഗോസിയാ, “അനിച്ചോ ദുക്ഖോ”തി ഏവമാദീനി തംസമാനാധികരണാനി അനേകപദസതാനിപി നപുംസകലിങ്ഗാനേവ സിയും. ന ഹി താനി നപുംസകലിങ്ഗാനി, അഥ ഖോ അഭിയേയുലിങ്ഗാനുവത്തകാനി വാച്ചലിങ്ഗാനി. ഏവം മനോസദ്ദസ്സ പുല്ലിങ്ഗതാ പച്ചേതബ്ബാതി, സചേ മനോസദ്ദോ നപുംസകലിങ്ഗോ ന ഹോതി, കഥം “മനാനീ”തി നപുംസകരൂപം ദിസ്സതീതി? സച്ചം “മനാനീ”തി നപുംസകലിങ്ഗമേവ, തഥാപി മനോഗണേ പമുഖഭാവേന ഗഹിതസ്സോകാരന്തസ്സ മനസദ്ദസ്സ രൂപം ന ഹോതി. അഥ കിഞ്ചരഹീതി ചേ? ചിത്തസദ്ദേന സമാനലിങ്ഗസ്സ സമാനസുതിത്തേപി മനോഗണേ അപരിയാപന്നസ്സ നിഗ്ഗഹീതന്തസ്സേവ മനസദ്ദസ്സ രൂപം. മനസദ്ദോ ഹി പുനപുംസകവസേന ദിധാ ഭിജ്ജതി “മനോ മനം”ഇതി യഥാ “അജ്ജവോഅജ്ജവ”ന്തി. “മനോ ചേ നപ്പദുസ്സതി. സന്തം തസ്സ മനം

ഹോതി"തി ഹി പാളി. യദി ച സോ മനോസദ്യോ നപുംസകലിങ്ഗോ ന ഹോതി.

“ഗരു ചേതിയപബ്ബതവത്തനിയാ,
പമദാ പമദാ പമദാ വിമദം;
സമണം സുനിസമ്മ അകാ ഹസിതം,
പതിതം അസുഭേസു മുനിസ്സ മനോ”തി

ഏതഥ മനോസദ്യേന സമാനാധികരണോ “പതിത”ന്തി സദ്യോ നപുംസകലിങ്ഗഭാവേന കസ്മാ സന്നിഹിതോ. യസ്മാ ച സമാനാധികരണപദം നപുംസകലിങ്ഗഭാവേന സന്നിഹിതം, തസ്മാ സദ്യന്തരസന്നിധാനവസേന മനോസദ്യോ നപുംസകലിങ്ഗോതി ഞായതീതി? തന്ന, സമാനാധികരണപദസ്സ സബ്ബത്ഥ ലിങ്ഗവിസേസാജോതനതോ. യദി ഹി സമാനാധികരണപദം സബ്ബത്ഥ ലിങ്ഗവിസേസം ജോതേയ്യ, “ചത്താരോ ഇന്ദ്രിയാനീ”തി ഏത്ഥാപി “ചത്താരോ”തി പദം ഇന്ദ്രിയസദ്യസ്സ പുല്ലിങ്ഗത്തം കരേയ്യ, ന ച കാതും സക്കോതി. ഇന്ദ്രിയസദ്യോ ഹി ഏകന്തേന നപുംസകലിങ്ഗോ. യദി തുമ്പേ “പതിത”ന്തി സമാനാധികരണപദം നിസ്സായ മനോസദ്യസ്സ നപുംസകലിങ്ഗത്തമിച്ഛഥ, “ചത്താരോ ഇന്ദ്രിയാനീ”തി ഏത്ഥാപി “ചത്താരോ”തി സമാനാധികരണപദം നിസ്സായ ഇന്ദ്രിയസദ്യസ്സ പുല്ലിങ്ഗത്തം ഇച്ഛമാതി. ന മയം ഭോ ഇന്ദ്രിയസദ്യസ്സ പുല്ലിങ്ഗത്തം ഇച്ഛാമ, അഥ ഖോ നപുംസകലിങ്ഗത്തംയേവ ഇച്ഛാമ, “ചത്താരോ”തി പദം ലിങ്ഗവിപല്ലാസവസേന റിതത്താ “ചത്താരി”തി ഗണ്ഹാമ, തസ്മാ “ചത്താരി ഇന്ദ്രിയാനീ”തി അത്ഥം ധാരേമാതി. യദി ഏവം “പതിതം അസുഭേസു മുനിസ്സ മനോ”തി ഏത്ഥാപി “പതിത”ന്തി പദം ലിങ്ഗവിപല്ലാസവസേന റിതന്തി മന്ത്വാ “പതിതോ”തി അത്ഥം ധാരേമാതി. ന ധാരേമ ഏതഥ ലിങ്ഗവിപല്ലാസസ്സ അനിച്ഛിതബ്ബതോ. യദി ഹി മനോസദ്യോ പുല്ലിങ്ഗോ സിയാ, തംസമാനാധികരണപദം “പതിതോ”തി വത്തബ്ബം സിയാ. കിമാചരിയോ ഏവം വത്തും ന ജാനി, ജാനമാനോ ഏവ സോ “പതിതോ”തി നാവോച, “പതിത”ന്തി പനാവോച, തേന ഞായതി “മനോസദ്യോ നപുംസകലിങ്ഗോ”തി. മാ തുമ്പേ ഏവം വദേമ, സമാനാധികരണപദം നാമ കത്ഥചി പധാനലിങ്ഗമനുവത്തതി, കത്ഥചി നാനുവത്തതി, തസ്മാ ന തം ലിങ്ഗവിസേസജോതനേ ഏകന്തതോ പമാണം. “മാതുഗാമോ, ഓരോധോ, ആവുസോ വിസാഖ, ഏഹി വിസാഖേ, ചിത്താനി അട്ഠീനീ”തി ഏവമാദിരൂപവിസേസോയേവ പമാണം. യദി സമാനാധികരണപദേയേവ ലിങ്ഗവിസേസോ അധിഗന്തബ്ബോ സിയാ, “ചത്താരോ ച മഹാഭൂതാ”തിആദീസു ലിങ്ഗവവത്ഥാനം ന സിയാ. യസ്മാ ഏവമാദീസുപി റാനേസു ലിങ്ഗവവത്ഥാനം ഹോതിയേവ. കഥം? “ചത്താരോ”തി പുല്ലിങ്ഗം “മഹാഭൂതാ”തി നപുംസകന്തി, തസ്മാ “പതിതം അസുഭേസു മുനിസ്സ മനോ”തി ഏത്ഥാപി “പതിത”ന്തി നപുംസകലിങ്ഗം “മനോ”തി പുല്ലിങ്ഗന്തി വവത്ഥാനം ഭവതീതി. ഇദം സുത്ഥാ തേ തുണ്ഹീ ഭവിസ്സന്തി. തതോ തേസം തുണ്ഹീഭൂതാനം ഇദം വത്തബ്ബം - യസ്മാ മനോഗണേ പവത്താനം പദാനം സമാനാധികരണപദാനി കത്ഥചി നപുംസകവസേന യോജേതബ്ബാനി, തസ്മാ മനോഗണേ പമുഖസ്സ മനോസദ്യസ്സപി സമാനാധികരണപദാനി കത്ഥചി നപുംസകവസേന യോജിതാനി. തഥാ ഹി പുബ്ബാചരിയാ “സദ്ധമ്മതേജവിഹതം വിലയം ഖണേന, വേണേയ്യസത്തഹദയേസു തമോ’പയാതി. ദുക്ഖം വചോ ഏതസ്ഥിന്തി ദുബ്ബചോ. അവനതം സിരോ യസ്സ സോയം അവംസിരോ, അപ്പകം രാഗാദി രജോ യേസം പഞ്ഞാമയേ അക്ഖിമ്ഹി തേ അപ്പരജക്ഖാ”തിആദിനാ

സദ്യചനം കുബ്ബിംസു, ന പന തേഹി വചോ സിരോ രജോസദ്യദീനം നപുംസകലിങ്ഗത്തം വിഭാവേതും ഞാദിസീ സദ്യചനാ കതാ, അഥ ഖോ സിരോമനോസദ്യാനം മനോഗണേ പവത്താനം പുല്ലിങ്ഗസദ്യാനം കത്ഥചിപി ഞാദിസാനിപി ലിങ്ഗവിപല്ലാസവസേന റിതാനി സമാനാധികരണപദാനി ഹോന്തിതി പരേസം ജാനാപനാധിപ്പായവതിയാ അനുകമ്പായ വിരചിതാ. ഏത്ഥാപി തുമ്ഹാകം മതേന മനോസദ്യസ്സ നപുംസകലിങ്ഗത്തേ സതി വചോ സിരോ ഇച്ചാദയോപി നപുംസകലിങ്ഗത്തമാപജ്ജന്തി നപുംസകലിങ്ഗവസേന സമാനാധികരണപദാനം നിദ്ദിട്ഠന്താ. കിം പനേതേസമ്പി നപുംസകലിങ്ഗത്തം ഇച്ഛമാതി. അദ്ധാ തേ ഇദമ്പി സുത്ഥാ നിബ്ബേതേതുമസക്കോന്താ തുണ്ഹീ ഭവീസ്സന്തി. കിഞ്ചാപി തേ അത്തം ഗഹേതബ്ബകാരണം അപസ്സന്താ ഏവം വദേയ്യും “യദി ഭോ മനോ സദ്യോ നപുംസകലിങ്ഗോന ഹോതി, കസ്മാ വേയ്യാകരണാ ‘മനോസദ്യോ നപുംസകലിങ്ഗോ’തി വദന്തി”തി? തേ വത്തബ്ബാ - യദി തുമ്ഹേ വേയ്യാകരണമതം ഗഹേത്ഥാ മനോസദ്യസ്സ നപുംസകലിങ്ഗത്തം രോചേഥ, നനു ഭഗവായേവ ലോകേ അസദിസോ മഹാവേയ്യാകരണോ മഹാപുരിസോ വിസാരദോ പരപ്പവാദമദ്ദനോ. ഭഗവന്തസ്സഹി പദകാ വേയ്യാകരണാ അമ്ബട്ഠമാണവപോക്ഖരസാതിസോണദണ്ഡാദയോ ച ബ്രാഹ്മണാ സച്ചകനിഗസ്സാദയോ ച പരിബ്ബാജകാ വാദേന ന സന്ധാപുണ്ണിംസു, അത്തദത്ഥു ഭഗവായേവ മത്തവാദഗണഗണമജ്ജേയേ കേസരസീഹോ വിധ അസമ്ഭീതോ നേസം നേസം വാദം മദ്ദേസി, മഹന്തേ ച നേ അത്ഥേ പതിട്ഠാപേസി, ഏവംവിധേന ഭഗവതാ വോഹാരകുസലേന യസ്മാ “കായോ അനിച്ഛോ”തി ച “കായോ ദുക്ഖോ, മനോ അനിച്ഛോ, മനോ ദുക്ഖോ”തി ച ഏവമാദിനാ വുത്താ മനോസദ്യസ്സ പുല്ലിങ്ഗഭാവസൂചനികാ ബഹു പാളിയോ ദിസ്സന്തി, തസ്മാ മനോസദ്യോ പുല്ലിങ്ഗോയേവാതി സാരതോ പച്ഛേതബ്ബോതി. ഏവം വുത്താ തേ നിരുത്തരാ അപ്പടിഭാനാ മങ്കുഭൂതാ പത്തക്ഖന്ധാ അയോമുഖാ പജ്ജന്തിസ്സന്തി.

ഇദാനി സരസദ്യദീനം നാമികപദമാലാ വിസേസതോ വുച്ചതേ -

സരോ, സരാ. സരം, സരേ. സരേന, സരേഹി, സരേഭി. സരസ്സ, സരാനം. സരാ, സരസ്മാ, സരമ്ഹാ, സരേഹി, സരേഭി. സരസ്സ, സരാനം. സരേ, സരസ്മിം, സരമ്ഹി, സരേസു. ഭോ സര, ഭവന്തോ സരാ.

അയം പുരിസനയേ സബ്ബമാ പവിട്ഠസ്സ
ഉസുസദ്യസരവനഅകാരാദിസരവാചകസ്സ സരസദ്യസ്സ നാമികപദമാലാ.

അയം പന പുരിസനയേ ഏകദേശേന പവിട്ഠസ്സ മനോഗണപക്ഖികസ്സ രഹദവാചകസ്സ സരസദ്യസ്സ നാമികപദമാലാ -

സരോ, സരാ. സരം, സരോ, സരേ. സരസാ, സരേന, സരേഹി, സരേഭി. സരസോ, സരസ്സ, സരാനം. സരാ, സരസ്മാ, സരമ്ഹാ, സരേഹി, സരേഭി. സരസോ, സരസ്സ, സരാനം. സരസി, സരേ, സരസ്മിം, സരമ്ഹി, സരേസു. ഭോ സര, ഭവന്തോ സരാ, ഭോ സരാ ഇതി വാ.

വയോ, വയാ. വയം, വയേ. വയേന, വയേഹി, വയേഭീതി പുരിസനയേന തേ യ്യാ. അയം പുരിസനയേ സബ്ബമാ പവിട്ഠസ്സ പരിഹാനിവാചകസ്സ വയസദ്യസ്സ നാമികപദമാലാ.

അയം പന പുരിസനയേ ഏകദേശേന പവിട്ഠസ്സ മനോഗണപക്ഖികസ്സ ആയുക്കോട്ഠാസവാചകസ്സ വയസദുസ്സ നാമികപദമാലാ - വയോ, വയാ. വയം, വയോ, വയേ. വയസാ, വയേന, വയേഹി, വയേഭീതി മന്നയേന ണേയ്യോ. തസ്സ ചേതോ പടിസ്സോസി, അരഞ്ഞേ ലുദുഗോചരോ. ചേതാ ഹന്നിംസു വേദബ്ബം.

ചേതോ, ചേതാ. ചേതം, ചേതേ. ചേതേന, ചേതേഹി, ചേതേഭീതി പുരിസനയേന ണേയ്യോ. അയം പുരിസനയേ സബ്ബമാ പവിട്ഠസ്സ പണ്ണത്തിവാചകസ്സ ചേതസദുസ്സ നാമികപദമാലാ.

അയം പന പുരിസനയേ ഏകദേശേന പവിട്ഠസ്സ ചിത്തവാചകസ്സ ചേതസദുസ്സ നാമികപദമാലാ - ചേതോ, ചേതാ. ചേതം, ചേതോ, ചേതേ. ചേതസാ, ചേതേന, ചേതേഹി, ചേതേഭീതി മന്നയേന ണേയ്യോ. യസോ കുലപുത്തോ, യസം കുലപുത്തം, യസേന കുലപുത്തേനാതി ഏകവചനവസേന പുരിസനയേന യോജേതബ്ബാ, ഏകവചനപുരുവചനവസേന വാ. ഏവം കാനിചി ഓകാരന്തപദാനി പുരിസനയേ സബ്ബമാ പവിട്ഠാനി ച ഹോന്തി, ഏകദേശേന പവിട്ഠാനി ചാതി ഇമിനാ നയേന സബ്ബപദാനി പഞ്ഞാചക്ഖുനാ ഉപപരിക്ഖിത്വാ വിസേസോ വേദിതബ്ബോ. അവിസേസത്തുനോ ഹി ഏവമാദിവിഭാഗം അജാനന്താ യം വാ തം വാ ബൃജ്ജനം രോപേന്താ യഥാധിപ്പേതം അത്ഥം വിരാധേന്തി, തസ്മാ യോ ഏതഥ അമ്ഹേഹി പകാസിതോ വിഭാഗോ, സോ സദ്ധാസമ്പന്നേഹി കുലപുത്തേഹി സക്ഷമുഗൃഹേതബ്ബോ. കതമാനി കാനിചി ഓകാരന്തപദാനി പുരിസനയേ ഏകദേശേന പവിട്ഠാനി ച ഏകദേശേന ന പവിട്ഠാനി ച? മനോ വചോ തേജോസദാദയോ ചേവ അയ്യസദോ ച, തത്ര മന്നസദാദീനം നാമികപദമാലാ ഹേട്ഠാ വിഭാവിതാ.

അയ്യസദുസ്സ പന നാമികപദമാലായം “അയ്യോ, അയ്യാ. അയ്യം, അയ്യേ”തി പുരിസനയേന വത്യാ ആലപനട്ഠാനേ “ഭോ അയ്യ, ഭോ അയ്യോ”തി ദേവ ഏകവചനാനി, “ഭവന്തോ അയ്യാ, ഭവന്തോ അയ്യോ”തി ദേവ ബഹുവചനാനി ച വത്തബ്ബാനി. ഏതഥ അയ്യോ ഇതി സദോ പച്ചത്തവചനഭാവേ ഏകവചനം, ആലപനവചനഭാവേ ഏകവചനഞ്ചേവ ബഹുവചനഞ്ച. തത്ത്രിമേ പയോഗാ “അയ്യോ കിര സാഗതോ അമ്ബതിത്ഥികേന നാഗേന സങ്ഗാമേസി, പിവതു ഭന്തേ അയ്യോ സാഗതോ കാപോതികം പസന്ന”തി ഏവമാദീനി അയ്യോസദുസ്സ പച്ചത്തേകവചനപ്പയോഗാനി, “അഥ ഖോ സാ ഇത്ഥി തം പുരിസം ഏതദവോച ‘നായ്യോ സോ ഭിക്ഖു മം നിപ്പാടേസി, അപിച അഹമേവ തേന ഭിക്ഖുനാ ഗച്ഛാമി, അകാരകോ സോ ഭിക്ഖു, ഗച്ഛ ഖമാപേഹീ’തി” ഏവമാദീനി അയ്യോസദുസ്സ ആലപനേകവചനപ്പയോഗാനി, “ഏഥ’യ്യോ രാജവസതിം, നിസീദിത്വാ സുണാഥ മേ. ഏഥ മയം അയ്യോ സമണേസു സക്യപുത്തിയേസു പബ്ബജിസ്സാമാ”തി ഏവമാദീനി അയ്യോസദുസ്സ ആലപനബഹുവചനപ്പയോഗാനി. ഭവതി ചത്ര -

അയ്യോ ഇതി അയം സദോ, പച്ചത്തേകവചോ ഭവേ;
ആലപനേ ബഹുവചോ, ഭവേ ഏകവചോപി ച -

ഏവം കാനിചി ഓകാരന്തപദാനി പുരിസനയേ ഏകദേശേന പവിട്ഠാനി ച ഹോന്തി ഏകദേശേന ന പവിട്ഠാനി ച.

കതമാനി കാനിചി ഓകാരന്തപദാനി പുരിസനയേ സബ്ബമാ അപ്പവിട്ഠാനി? ഗോസദ്ദോയേവ. ഗോസദ്ദസ്സ ഹി അയം നാമികപദമാലാ -

ഗോ, ഗാവോ, ഗവോ. ഗാവും, ഗാവം, ഗവം, ഗാവോ, ഗവോ. ഗാവേന, ഗവേന, ഗോഹി, ഗോഭി. ഗാവസ്സ, ഗവസ്സ, ഗവം, ഗുന്നം, ഗോനം. ഗാവാ, ഗാവസ്മാ, ഗാവമ്ഹാ, ഗവാ, ഗവസ്മാ, ഗവമ്ഹാ, ഗോഹി, ഗോഭി. ഗാവസ്സ, ഗവസ്സ, ഗവം, ഗുന്നം, ഗോനം. ഗാവേ, ഗാവസ്മിം, ഗാവമ്ഹി, ഗവേ, ഗവസ്മിം, ഗവമ്ഹി, ഗാവേസു, ഗവേസു, ഗോസു. ഭോ ഗോ, ഭവന്തോ ഗാവോ, ഗവോ. അയം പുരിസനയേ സബ്ബമാ അപ്പവിട്ഠസ്സ ഗോസദ്ദസ്സ നാമികപദമാലാ.

നനു ച ഭോ ഗോസദ്ദോ അത്തനാ സമ്ഭൂതഗോണസദ്ദമാലാവസേന പുരിസനയേ ഏകദേശേന പവിട്ഠോ ചേവ ഏകദേശേന ന പവിട്ഠോ ചാതി? സച്ചം. ഗോണസദ്ദോ ഗോസദ്ദവസേന സമ്ഭൂതോപി “വത്തിച്ഛാനുപുബ്ബികാ സദ്ദപടിപത്തി”തി വചനതോ ഗോസദ്ദതോ വിസും അമ്ഹേഹി ഗഹേത്വാ പുരിസനയേ പക്ഖിത്തോ. തസ്സ ഹി വിസും ഗഹണേ യുത്തി ദിസ്സതി സ്യാദീസു ഏകാകാരേണേവ തിട്ഠനതോ, തസ്മാ ഗോസദ്ദതോ സമ്ഭൂതവി ഗോണസദ്ദം അനപേക്ഖിത്വാ സുഖം ഗോസദ്ദമേവ ഗഹേത്വാ പുരിസനയേ സബ്ബമാ ഗോസദ്ദസ്സ അപ്പവിട്ഠന്താ വുത്താ.

നനു ച ഭോ പച്ചത്തവചനഭൂതോ ഗോഇതി സദ്ദോ പുരിസോതി സദ്ദേന സദിസത്താ പുരിസനയേ ഏകദേശേന പവിട്ഠോതി? തന്ന, ഗോസദ്ദോ ഹി നിച്ഛമോകാരന്തോ, ന പുരിസസദ്ദാദയോ വിയ പഠമം അകാരന്തഭാവേ ഠത്വാ പച്ഛാ പടിലദ്ധോകാരന്തട്ഠോ. തേനേവ ഹി പച്ചത്തവചനട്ഠാനേപി ആലപനവചനട്ഠാനേപി ഗോഇച്ചേവ തിട്ഠന്തി. യദി പച്ചത്തവചനത്തം പടിച്ഛ ഗോസദ്ദസ്സ പുരിസനയേ ഏകദേശേന പവിട്ഠന്താ ഇച്ഛിതബ്ബാ, “കാനിചി ഓകാരന്തപദാനി”തി ഏവം വുത്താ ഓകാരന്തകമാ കമത്ഥം ദീപേയ്യ, നിപ്ഫലാവ സാ കമാ സിയാ, തസ്മാ അമ്ഹേഹി യമാവുത്തോ നയോയേവ ആയസ്മന്തേഹി മനസി കാതബ്ബോ. ഏവം ഗോസദ്ദസ്സ പുരിസനയേ സബ്ബമാ അപ്പവിട്ഠന്താ ദട്ഠബ്ബാ.

കേചേത്ഥ ഏവം പുച്ഛേയ്യും “ഗോസദ്ദസ്സ താവ ‘ഗോ, ഗാവോ, ഗവോ. ഗാവും, ഗാവം, ഗവം’ ഇച്ഛാദിനാ നയേന പുരിസനയേ സബ്ബമാ അപ്പവിട്ഠന്താ അമ്ഹേഹി ഞാതാ, ജരഗ്ഗവ പുണ്ഗവാദിസദ്ദാ പന കൂത്ര നയേ പവിട്ഠാ”തി? തേസം ഏവം ബ്യാകാതബ്ബം “ജരഗ്ഗവ പുണ്ഗവാദിസദ്ദാ സബ്ബമാപി പുരിസനയേ പവിട്ഠാ”തി. തഥാ ഹി തേസം ഗോസദ്ദതോ അയം വിസേസോ, ജരന്തോ ച സോ ഗോ ചാതി ജരഗ്ഗവോ. ഏത്ഥ നകാരലോപോ തകാരസ്സ ച ഗകാരന്തം ഭവതി സമാസപദത്താ, സമാസേ ച സിമ്ഹി പരേ ഗോസദ്ദസ്സോകാരസ്സ അവാദേസോ ലബ്ഭതി, തസ്മാ പാളിയം “വിസാണേന ജരഗ്ഗവോ”തി ഏകവചനരൂപം ദിസ്സതി. തഥാ ഹി അത്തേത്ഥ അനുപപദത്താ ഗവോഇതി ബഹുവചനപദംയേവ ദിസ്സതി. ഇധ പന സോപപദത്താ സമാസപദഭാവമാഗമ്ഹ “ജരഗ്ഗവോ”തി ഏകവചനപദംയേവ ദിസ്സതി. തഥാ ഹി ജരഗ്ഗവോതി ഏത്ഥ ജരന്താ ച തേ ഗവോ ചാതി ഏവം ബഹുവചനവസേന നിബ്ബചനീയതാ ന ലബ്ഭതി ലോകസങ്കേതവസേന ഏകസ്ഥിം അത്ഥേ നിരുദ്ദഹത്താതി. “ജരഗ്ഗവോ, ജരഗ്ഗവാ. ജരഗ്ഗവം, ജരഗ്ഗവേ. ജരഗ്ഗവേനാ”തി പുരിസനയേന നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ. ഏസ നയോ പുണ്ഗവോ സക്യപുണ്ഗവോതിആദീസുപി.

തത്ര പുണ്യഗവോതി ഗുണം യുഗ്മപതി നിസഭസഞ്ചാതോ ഉസഭോ. യോ പാളിയം “മുഹുത്തജാതോവ യഥാ ഗവംപതി, സമേഹി പാദേഹി മുസീ വസുന്ധര”ന്തി ച “ഗവഞ്ചേ തരമാനാനം, ഉജും ഗച്ഛതി പുണ്യഗവോ”തി ച ആഗതോ. ഈദിസേസു പന റാസേസു കേചി “പുമാ ച സോ ഗോ ചാതി പുണ്യഗവോ”തി വചനത്ഥം ഭണന്തി. മയം പന പധാനേ നിരൂഢ്ഹോ അയം സദോതി വചനത്ഥം ന ഭണാമ. ന ഹി പുങ്കോകിലോതിആദിസദാനം കോകിലാദീനം പൂമ്ഭാവപ്പകാസനമത്തേ സമത്ഥതാ വിയ ഇമസ്സ പൂമ്ഭാവപ്പകാസനമത്തേ സമത്ഥതാ സമ്ഭവതി, അഥ ഖോ പധാനഭാവപ്പകാസനേ ച സമത്ഥതാ സമ്ഭവതി. തേന “സക്യപുണ്യഗവോ”തിആദിസു നിസഭസഞ്ചാതോ പുണ്യഗവോ വിയാതി പുണ്യഗവോ, സക്യാനം, സക്യേസു വാ പുണ്യഗവോ സക്യപുണ്യഗവോതിആദിനാ സമാസപദത്ഥോ ഗഹേതഞ്ചോ. അഥ വാ ഉത്തരപദത്തേ റിതാനം സീഹബൃഗ്ഘനാഗാദിസദാനം സേട്ഠവാചകത്താ “സക്യപുണ്യഗവോ”തിആദീനം “സക്യസേട്ഠോ”തിആദിനാ അത്ഥോ ഗഹേതഞ്ചോ. ഇതി സബ്ബമാപി പുരിസനയേ പവത്തനതോ ജരഗ്ഗവ പുണ്യഗവാദിസദാനം ഗോസദസ്സ പദമാലതോ വിസദിസപദമാലതാ വവത്ഥപേതഞ്ചോ. ഗോസദസ്സ പന പുരിസനയേ സബ്ബമാ അപ്പവിട്ഠതാ ച വവത്ഥപേതഞ്ചോ.

ആപസദ്ദേ ആചരിയാനം ലിങ്ഗവചനവസേന മതിഭേദോ വിജ്ജതി, തസ്മാ തമത്തേന തസ്സ പുരിസനയേ സബ്ബമാ അപ്പവിട്ഠതാ ഭവതി. “അങ്ഗുത്തരാപേസു”തി പാളിയാ അട്ഠകമായം “മഹിയാ പന നദിയാ ഉത്തരേന ആപോ”തി വുത്തം, ടീകായം പന തം ഉല്ലിങ്ഗിത്വാ “മഹിയാ നദിയാ ആപോ തസ്സ ജനപദസ്സ ഉത്തരേന ഹോന്തി, താസം അവിദൂരത്താ സോ ജനപദോ ഉത്തരാപോ”തി വുത്തം. ഏവം ആപസദസ്സ ഏകത്തേന ഇത്ഥിലിങ്ഗതാ ബഹുവചനതാ ച ആചരിയേഹി ഇച്ഛിതാ, തേസം മതേ ആപോഇതി ഇത്ഥിലിങ്ഗേ പഠമാബഹുവചനരൂപേ ഹോന്തേ ദുതിയാതതിയാപഞ്ചമീസത്തമീനം ബഹുവചനരൂപാനി കീദിസാനി സിയും. തഥാ ഹി “പുരിസേ, പുരിസേഹി പുരിസേഭി പുരിസേസു”തി രൂപവതോ പുല്ലിങ്ഗസ്സ വിയ ഓകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗസ്സ ഏകാരഏഹി കാരാദിയുത്താനി രൂപാനി കത്ഥചിപി ന ദിസ്സന്തി. അതോ തേസം മതേ പദമാലാനയോ അതീവ ദുക്കരോ.

ആപസദസ്സ ഗരവോ, സദസത്ഥനയം പതി;
ബഹുവചനതഞ്ചിത്ഥി-ലിങ്ഗഭാവഞ്ച അബ്രവും.

ഇച്ചാപസദസ്സ ഇത്ഥിലിങ്ഗബഹുവചനത്താ വേയ്യാകരണാനം മതം നിസ്സായ അനുമാതാതി വേദിതഞ്ചോ. അട്ഠസാലിനിയം പന ആപോ ഇതി സദസ്സ നപുംസകലിങ്ഗേകവചനവസേന വുത്തോ പയോഗോ ദിട്ഠോ “ഓമത്തം പന ആപോ അധിമത്തപഥവീഗതികം ജാത”ന്തി. ജാതകപാളിയം തു തസ്സേകവചനത്താ ദിട്ഠാ. തഥാ ഹി “സുചിം സുഗന്ധം സലിലം, ആപോ തത്ഥാഭിസന്ദതീ”തി. ഇമസ്ഥിം പദേസേ ആപോ ഇതി സദോ ഏകവചനട്ഠാനേ റിതോ ദിട്ഠോ. കേചേത്ഥ വദേയ്യാം “ആപോതി സഞ്ചം ഗതം സലിലം സുചി സുഗന്ധം ഹുത്വാ തത്ഥ അഭിസന്ദതീതി സലിലംസദുവസേന ഏകവചനപ്പയോഗോ കതോ, ന നാമസദുവസേന. ആപസദ്ദോ ഹി ഏകത്തേനിത്ഥിലിങ്ഗോ ചേവ ബഹുവചനത്തോ ച. തഥാ ഹി ‘ആപോ തത്ഥാഭിസന്ദന്തി’തി ബഹുവചനവസേന തപ്പയോഗോ വത്തഞ്ചോപി ഛന്ദാനുരക്ഖണത്ഥം വചനവിപല്ലാസവസേന നിദിട്ഠോ”തി. തന്ന, “ആപോ തത്ഥാഭിസന്ദരേ”തി വത്തും സക്കുണ്ണേയുത്താ “താനി

അജ്ഞ പദിസ്സരേ"തി ബഹുവചനപ്പയോഗോ വിയ. യസ്മാ ഏവം ന വൃത്തം, യസ്മാ ച പന പാളിയം "ആപോ ലബ്ഭതി, തേജോ ലബ്ഭതി, വായോ ലബ്ഭതി"തി ഏകവചനപ്പയോഗോ ദിസ്സതി, തസ്മാ "ആപോ"തി സദസ്സ ഏകവചനന്താ പച്ചക്ഖതോ ദിട്ഠാതി.

അഥാപി ചേ വദേയ്യം - നനു പാളിയംയേവ തസ്സ ബഹുവചനന്താ പച്ചക്ഖതോ ദിട്ഠാ "ആപോ ച ദേവാ പഥവീ ച, തേജോ വായോ തദാഗമു"ന്തി? തന്വി ന. ഏതഥ ഹി "ദേവാ"തി സദും അപേക്ഖിത്വാ "ആഗമു"ന്തി ബഹുവചനപ്പയോഗോ കതോ, ന "ആപോ"തി സദും. യദി "ആപോ"തി സദും സന്ധായ ബഹുവചനപ്പയോഗോ കതോ സിയാ, "പഥവീ"തി "തേജോ"തി "വായോ"തി ച സദുന്വി സന്ധായ ബഹുവചനപ്പയോഗോ കതോ സിയാ . ഏവം സന്തേ പഥവീതേജോ വായോസദാപി ബഹുവചനകഭാവമാപജ്ജേയ്യം, ന പന ആപജ്ജന്തി. ന ഹേതേ ബഹുവചനകാ, അഥ ഖോ ഏകവചനകാ ഏവ. രൂക്ഖഹീവസേന തേ പവത്താ പകതിആപാദീസു അത്ഥേസു അപ്പവത്തനതോ. തഥാ ഹി ആപോകസിണാദീസു പരികമ്മം കത്വാ നിബ്ബത്താ ദേവാ ആരമ്മണവസേന "ആപോ"തിആദിനാമം ലഭന്തീതി. ഏവം വൃത്താപി തേ ഏവം വദേയ്യം "നനു ച ഭോ 'അങ്ഗുത്തരാപേസു'തി ബഹുവചനപാളി ദിസ്സതി"തി? തേ വത്തബ്ബാ - അസന്ധമവതിണ്ണാ തുമ്ഹേ, ന ഹി തുമ്ഹേ സദുപ്പവത്തിം ജാനാമ, "അങ്ഗുത്തരാപേസു"തി ബഹുവചനം പന "കുരൂസു അങ്ഗേസു അങ്ഗാനം മഗധാന"ന്തിആദിനി ബഹുവചനാനി വിയ രൂക്ഖഹീവസേന ഏകസ്സാപി ജനപദസ്സ വൃത്തം, ന ആപസങ്ഖാതം അത്ഥം സന്ധായ. "അങ്ഗുത്തരാപേസു"തി ഏതഥ ഹി ആപസങ്ഖാതോ അത്ഥോ ഉപസജ്ജനീഭൂതോ, പുല്ലിങ്ഗബഹുവചനേന പന വൃത്തോ ജനപദസങ്ഖാതോ അത്ഥോയേവ പധാനോ "ആഗതസമണോ സങ്ഘാരാമോ"തി ഏതഥ സമണസങ്ഖാതം അത്ഥം ഉപസജ്ജനകം കത്വാ പവത്തസ്സ ആഗതസമണസദസ്സ സങ്ഘാരാമസങ്ഖാതോ അത്ഥോ വിയ, തസ്മാ ആപസങ്ഖാതം അത്ഥം ഗഹേത്വാ യോ അങ്ഗുത്തരാപോ നാമ ജനപദോ, തസ്മിം അങ്ഗുത്തരാപേസു ജനപദേതി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. തഥാ ഹി "അങ്ഗുത്തരാപേസു വിഹരതി ആപണം നാമ അങ്ഗാനം നിഗമോ"തി പാളി ദിസ്സതി. തത്ഥ ഉത്തരേന മഹാമഹിയാ നദിയാ ആപോ യേസം തേ ഉത്തരാപാ, അങ്ഗാ ച തേ ഉത്തരാപാ ചാതി അങ്ഗുത്തരാപാ, തേസു അങ്ഗുത്തരാപേസു. ഏവം ഏകസ്മിം ജനപദേയേവ ബഹുവചനം ന ആപസങ്ഖാതേ അത്ഥേ, തേന അട്ഠകമായം വൃത്തം "തസ്മിം അങ്ഗുത്തരാപേസു ജനപദേ"തി. ഏവം വൃത്താ തേ നിരുത്തരാ ഭവിസ്സന്തി.

തഥാപി യേ ഏവം വദന്തി "ആപസദോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ ചേവ ബഹുവചനകോചാ"തി. തേ പുച്ഛിതബ്ബാ "കിം പടിച്ച തുമ്ഹേ ആയസ്മന്തോ 'ആപസദോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ ചേവ ബഹുവചനകോ ചാ'തി വദമാ"തി ? തേ ഏവം പുട്ഠാ ഏവം വദേയ്യം - "അങ്ഗായേവ സോ ജനപദോ, മഹിയാ പന നദിയാ ഉത്തരേന ആപോ, താസം അവിദൂരത്താ ഉത്തരാപോതി വുച്ചതീ"തി ച "മഹിയാ പന നദിയാ ആപോ തസ്സ ജനപദസ്സ ഉത്തരേന ഹോന്തി, താസം അവിദൂരത്താ സോ ജനപദോ ഉത്തരാപോതി വുച്ചതീ"തി ച ഏവം പുബ്ബാചരിയേഹി അഭിസങ്ഖതോ സദുരചനാവിസേസോ ദിസ്സതി, തസ്മാ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ ചേവ ബഹുവചനകോ ചാ"തി വദാമാതി. സച്ചം ദിസ്സതി, സോ പന സദുസത്ഥേ വേയ്യാകരണാനം മതം ഗഹേത്വാ അഭിസങ്ഖതോ, സദുസത്ഥഞ്ച നാമ ന സബ്ബമാ ബുദ്ധവചനസ്സോപകാരകം, ഏകദേശേന പന ഹോതി, തസ്മാ

കച്ചായനപ്പകരണേ ഇച്ഛിതാനിച്ഛിതസംഗഹവിവജ്ഞം കാതും
“ജിനവചനയുത്തർഹി, ലിങ്ഗഞ്ച നിപ്പജ്ജതേ”തി ലക്ഖണാനി വുത്താനി.

യദി ച ആപസദ്യോ ഇത്ഥിലിങ്ഗബഹുവചനകോ, കഥം ആപോതി പദം സിജ്ഞതീതി? ആപസദ്യതോ പഥായോവചനം കത്വാ തസ്സോകാരാദേസഞ്ച കത്വാ ആപോതി പദം സിജ്ഞതീ “ഗാവോ”തി പദമിവാതി. വിസമമിദം നിദസ്സനം, “ഗാവോ”തി പദർഹി നിച്ഛോകാരന്തേന ഗോസദ്യേന സമ്ഭൂതം. തഥാ ഹി യോമ്ഹി പരേ ഗോസദ്യന്തസ്സാവാരേസം കത്വാ തതോ യോനമോകാരാദേസം കത്വാ “ഗാവോ”തി നിപ്ഫജ്ജതി, ആപസദ്യേ പന ദേവ ആദേസോ ന സന്തി. ബുദ്ധവചനർഹി പത്വാ ആപസദ്യോ അകാരന്തതാപകതികോ ജാതോ, ന അന്തമാപകതികോതി.

ഏവം വുത്താപി തേ “ഇദമേവ സച്ചം, നാഞ്ച”തി ചേതസി സന്നിധായ ആധാനഗ്ഗാഹിദുപ്പടിനിസ്സഗ്ഗിഭാവേ, “ന വചനപച്ചനീകസാതേന സുവിജാനം സുഭാസിത”തി ഏവം വുത്തപച്ചനീകസാതഭാവേ ച ത്വാ ഏവം വദേയ്യം “യഥേവ ഗാവോസദ്യോ, തഥേവ ആപോസദ്യോ കിം ഇത്ഥിലിങ്ഗോ ന ഭവിസ്സതി ബഹുവചനകോ ചാ”തി? തതോ തേസം ഇമാനി സുത്തപദാനി ദസ്സേതബ്ബാനി. സേയ്യമിദം? “ആപം ആപതോ സഞ്ജാനാതി, ആപം ആപതോ സന്തത്വാ ആപം മന്തതി, ആപസ്മിം മന്തതി, ആപം മേതി മന്തതി, ആപം അഭിനന്ദതീ”തി ഏവം സുത്തപദാനി ദസ്സേത്വാ “ആപന്തി ഇദം കതരവചന”തി പുച്ഛിതബ്ബാ. അദ്ധാ തേ ആപസദ്യസ്സ ബഹുവചനന്തഭാവമേവ ഇച്ഛമാനാ വക്ഖന്തി “ദുതിയാബഹുവചന”തി. തേ വത്തബ്ബാ “നനു യോവചനം ന സുയ്യതീ”തി? തേ വദേയ്യം “യോവചനം കതഅമാദേസത്താ ന സുയ്യതീ”തി. യം യം ഭോണോ ഇച്ഛന്തി, തം തം മുഖാരൂഢ്ഠം വദന്തി.

“ആപതോ”തി ഇദം പന കിം ഭോണോ വദന്തിതി? “ആപതോ”തി ഇദമ്പി “ബഹുവചനകം തോപച്ചയന്ത”തി വദാമ തോപച്ചയസ്സ ഏകത്ഥേ ച ബവ്ഹത്ഥേ ച പവത്തനതോ. ഇതി തുമ്ഹേ ബഹുവചനകത്തന്തേവ ഇച്ഛമാനാ “ആപോസദ്യോ ച യോവചനന്തോ”തി ഭണ്ണമ, “ആപതോ”തി ഇദമ്പി “ബഹുവചനകം തോപച്ചയന്ത”തി ഭണ്ണമ, “ആപസ്മിം മന്തതീ”തി ഏതഥ പന “ആപസ്മി”തിദം കതരവചനന്തം കതരാദേസേന സമ്ഭൂതന്തി? അദ്ധാ തേ ഏവം പൂട്ഠാ നിരുത്തരാ ഭവിസ്സന്തി. തഥാ യേസം ഏവം ഹോതി “ആപസദ്യോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ ചേവ ബഹുവചനകോ ചാ”തി, തേ പുച്ഛിതബ്ബാ “യം ആചരിയേഹി വേയ്യാകരണമതം ഗഹേത്വാ ‘യാ ആപോ’തി ച ‘താസ’ന്തി ച വുത്തം, തത്ഥ ‘കിം താസ’ന്തി വചനേ ‘ആപാന’ന്തി പദം ആന്തേത്വാ അത്ഥോ വത്തബ്ബോ, ഉദാഹു ആപസ്സാ”തി? “ആപാന’ന്തി പദമാന്തേത്വാ അത്ഥോ വത്തബ്ബോ”തി ചേ, ഏവഞ്ച സതി “യാ ആപാ”തി വത്തബ്ബം “യാ കന്താ തിട്ഠന്തി”തി പദമിവ. അഥ “ആപാ”തി പദം നാമ നത്ഥി, “ആപോ”തി പദന്തേവ ബഹുവചനകന്തി ചേ, ഏവം സതി “താസ”ന്തി ഏത്ഥാപി “ആപസ്സാ”തി പദം ആന്തേത്വാ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. കസ്മാതി ചേ? യസ്മാ “ആപോ”തി പച്ചത്തേകവചനസ്സ തുമ്ഹാകം മതേന ബഹുവചനത്തേ സതി “ആപസ്സാ”തി പദമ്പി ബഹുവചനന്തി കത്വാ താസംസദ്യേന യോജേത്വാ വത്തും യുത്തിതോതി. ഏവം സതി “ആപാന”ന്തി പദസ്സ അഭാവേനേവ ഭവിതബ്ബം. യഥാ പന “പുരിസോ, പുരിസാ. പുരിസം, പുരിസേ”തി ച, “ഗോ, ഗാവോ, ഗവോ. ഗാവു”ന്തി ച ഏകവചനബഹുവചനാനി ഭവന്തി, ഏവം “ആപോ, ആപാ.

ആപം, ആപേ"തി ഏകവചനബഹുവചനേഹി ഭവിതബ്ധം. ഏവഞ്ച സതി "ആപസദോ ബഹുവചനകോയേവ ഹോതി"തി ന വത്തബ്ധം.

യേ ഏവം വദന്തി, തേസം വചനം സദോസം ദുപ്ലരിഹരണീയം മൂലപരിയായസുത്തേ "ആപം മഞ്ഞതി ആപസ്മി"ന്തി ഏകവചനപാളിനം ദസ്സനതോ, വിസുദ്ധിമഗ്ഗാദീസു ച "വിസ്സന്ദനഭാവേന തം തം റാനം ആപോതി അപ്പോതീതി ആപോ"തിആദികസ്സ ഏകവചനവസേന വുത്തനിബ്ബചനസ്സ ദസ്സനതോ. യഥാ പന പാളിയം ഇത്ഥിലിങ്ഗേപി പരിയാപന്നോ ഗോസദോ "താ ഗാവോ തതോ തതോ ദണ്ഡേന ആകോടേയ്യാ"തി ച "അന്നദാ ബലദാ ചേതാ"തി ച ആദിനാ ബവ്ഹത്ഥദീപകേഹി ഇത്ഥിലിങ്ഗഭൂതേഹി സബ്ബനാമികപദേഹി ച അസബ്ബനാമികപദേഹി ച സമാനാധികരണഭാവേന വുത്തോ ദിസ്സതി, ന തഥാ പാളിയം ബവ്ഹത്ഥദീപകേഹി ഇത്ഥിലിങ്ഗഭൂതേഹി സബ്ബനാമികപദേഹി വാ അസബ്ബനാമികപദേഹി വാ സമാനാധികരണഭാവേന വുത്തോ ആപസദോ ദിസ്സതി. യദി ഹി ആപസദോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ സിയാ, കണ്ഠസദുതോ ആപച്ചയോ വിയ ആപസദുതോ ആപച്ചയോ വാ സിയാ, നദസദുതോ വിയ ച ഈപച്ചയോ വാ സിയാ, ഉഭയന്വി നത്ഥി, ഉഭയാഭാവതോ ഇത്ഥിലിങ്ഗേ വുത്തം സബ്ബന്വി വിധാനം തത്ഥ ന ലബ്ഭതി, തേന ഞായതി "ആപസദോ അനിത്ഥിലിങ്ഗോ"തി. നനു ച ഭോ ഗോസദുതോപി ആപച്ചയോ നത്ഥി, തദഭാവതോ ഇത്ഥിലിങ്ഗേ വുത്തവിധാനം ന ലബ്ഭതി, ഏവം സന്തേ കസ്മാ സോയേവ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ ഹോതി, ന പനായം ആപസദോതി?

ഏത്ഥ വുച്ചതേ - ഗോസദോ ന നിയോഗാ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ, അഥ ഖോ പൂല്ല്യിങ്ഗോവ. ഇത്ഥിലിങ്ഗഭാവേ പന തമ്ഹാ ആപച്ചയേ അഹോന്തേപി ഈപച്ചയോ വികപ്പേന ഹോതി, അത്തന്വി ഇത്ഥിലിങ്ഗേ വുത്തവിധാനം ലബ്ഭതി. സോ ഹി നിച്ചമോകാരന്തതാപകതിയം റത്ഥാ "ഗോ, ഗാവീ"തിആദിനാ അത്തന്നോ ഇത്ഥിലിങ്ഗരൂപാനം നിബ്ബത്തികാരണഭൂതോ, തേന സോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ ഭവതി. ആപസദേ പന ഈപച്ചയാദി ന ലബ്ഭതി. തേന സോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോതി ന വത്തബ്ബോ. യഥാ വാ ഗോസദുസ്സ അവിസദാകാരവോഹാരതം പടിച്ച ഇത്ഥിലിങ്ഗഭാവോ ഉപപജ്ജതി, ന തഥാ ആപസദുസ്സ. ആപസദുസ്സ ഹി അനാകുലരൂപക്കമത്താ അവിസദാകാരവോഹാരതാ ന ദിസ്സതി, യായ ഏസോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ സിയാ. ഏവം വുത്താ തേ നിരുത്തരാ ഭവിസ്സന്തി.

തഥാ യേസം ഏവം ഹോതി "ആപസദോ സബ്ബദാ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ ചേവ ബഹുവചനകോ ചാ"തി, തേ വത്തബ്ബാ - യഥാ ഇത്ഥിലിങ്ഗഭൂതസ്സ കണ്ഠാസദുസ്സ പഠമം കണ്ഠഇതി രസ്സവസേന റപിതസ്സ ആപച്ചയതോ പരം സ്ഥിംവചനം സരൂപതോ ന തിട്ഠതി, യംഭാവേന ച യാഭാവേന ച തിട്ഠതി "കണ്ഠായം, കണ്ഠായാ"തി, ന തഥാ "ഇത്ഥിലിങ്ഗ"ന്തി തുമ്ഹേഹി ഗഹിതസ്സ ആപോസദുസ്സ പഠമം ആപഇതി രസ്സവസേന റപിതസ്സ പരം സ്ഥിംവചനം യംഭാവേന ച യാഭാവേന ച തിട്ഠതി, അഥ ഖോ സരൂപതോയേവ തിട്ഠതി "ആപസ്മിം മഞ്ഞതീ"തി. യദി പന ആപസദോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ സിയാ, സ്ഥിംവചനം സരൂപതോ ന തിട്ഠേയ്യ. യസ്മാ ച സ്ഥിംവചനം സരൂപതോ തിട്ഠതി, തസ്മാ ആപസദോ ന ഇത്ഥിലിങ്ഗോ. ന ഹി ചതുരാസീതിധമ്മക്ഖന്ധസഹസ്സസങ്ഗഹേസു അനേകകോടിസതസഹസ്സേസു പാളിപ്പദേസേസു ഏകസ്ഥിന്വി പാളിപ്പദേസേ പഠമം അകാരന്തഭാവേന

പേരും ഇത്ഥിലിഗ്ഗസദാനം പരതോ റിതം സ്ഥിംവചനം സരൂപതോ തിട്ഠിതി. ഏവം വുത്താ തേ നിരുത്തരാ ഭവിസ്സന്തി.

കേചി പന്നേതം ഏവം വദേയും “ആപസദോ നപുംസകലിങ്ഗോ, തമാ ഹി അട്ഠസാലിനിയം ‘ഓമത്തം പന ആപോ അധിമത്തപഥവീഗതികം ജാത’ന്തി നപുംസകലിങ്ഗഭാവേന തംസമാനാധികരണപദാനി നിദ്ദിട്ഠാനീ”തി? തന്ന, മനോഗണേ പവത്തേഹി തമവചസീരസദാദീഹി വിയ ആപസദേനപി സമാനാധികരണപദാനം കത്ഥചി നപുംസകലിങ്ഗഭാവേന നിദ്ദിസിതബുത്താ. പുബ്ബാചരിയാനന്തേഹി സദുരചനാസു “സദ്ധമ്മത്തേജവിഹതം വിലയം ഖണ്ണേന, വേണേയുസത്തഹദയേസു തമോ പയാതീ”തി ഏതഥ “തമോ”തിപദേന സമാനാധികരണം “വിഹത”ന്തി നപുംസകലിങ്ഗം ദിസ്സതി, തമാ “ദുക്ഖം വചോ ഏതസ്ഥിം വിപച്ചനീകസാതേ പുഗ്ഗലേതി ദുബ്ബചോ”തി ഏതഥ “വചോ”തി പദേന സമാനാധികരണം “ദുക്ഖ”ന്തി നപുംസകലിങ്ഗം, “അവനതം സിരോ യസ്സ സോ അവനതസിരോ”തി ഏതഥ “സിരോ”തി പദേന സമാനാധികരണം “അവനത”ന്തി നപുംസകലിങ്ഗം, “അപ്പം രാഗാദിരജോ യേസം പണ്ണാമയേ അക്ഖവിമ്ഹി തേ അപ്പരജക്ഖാ”തി ഏതഥ “രജോ”തി പദേന സമാനാധികരണം “അപ്പ”ന്തി നപുംസകലിങ്ഗം ദിസ്സതി. ന തേ ആചരിയാ തേഹി സമാനാധികരണപദേഹി തമവചസീരസദാദീനം നപുംസകലിങ്ഗത്തവിത്താപനത്ഥം തമാവിധം സദുരചനം കുബ്ബിംസു, അഥ ഖോ “സോഭനം മനോ തസ്സാതി സുമനോ”തി ഏതഥ വിയ മനോഗണേ പവത്തപുല്ലിങ്ഗാനം പയോഗേ നപുംസകലിങ്ഗഭാവേനപി സമാനാധികരണപദാനി കത്ഥചി ഹോന്തിതി ദസ്സനത്ഥം കുബ്ബിംസു. യഥാ ച “വിഹത”ന്തിആദികാ സദുരചനാ തമവചസീരസദാദീനം നപുംസകലിങ്ഗത്തവിത്താപനത്ഥം ന കതാ, തമാ “ഓമത്ത”ന്തി ച “അധിമത്തപഥവീഗതികം ജാത”ന്തി ച സദുരചനാപി ആപസദസ്സ നപുംസകലിങ്ഗത്തവിത്താപനത്ഥം ന കതാ. യസ്ഥാ പന മനോഗണേ പവത്തേഹി മനസദാദീഹി ഏകദേശേന സമാനഗതികത്താ ആപസദേനപി നപുംസകലിങ്ഗസ്സ സമാനാധികരണതാ യുജ്ജതി, തസ്ഥാ അട്ഠസാലിനിയം “ഓമത്തം പന ആപോ അധിമത്തപഥവീഗതികം ജാത”ന്തി നപുംസകലിങ്ഗസ്സ ആപസദേന സമാനാധികരണതാ കതാ. തഥാപി ആപസദോ മനസദാദീഹി ഏകദേശേന സമാനഗതികോ സമാസപദത്തേ മജ്ജേയാകാരസ്സ “ആപോകസിണം, ആപോഗത”ന്തിആദിപ്പയോഗസ്സ ദസ്സനതോ, തസ്ഥാ “ഓമത്ത”ന്തിആദിവചനം ആപസദസ്സ നപുംസകലിങ്ഗത്തവിത്താപനത്ഥം വുത്തന്തി ന ഗഹേതബ്ബം, ലിങ്ഗവിപരിയയവസേന പന കത്ഥചി ഏവന്വി സദുഗതി ഹോതീതി താപനത്ഥം വുത്തന്തി ഗഹേതബ്ബം. “ഓമത്തോ”തി ച “അധിമത്തപഥവീഗതികോ ജാതോ”തി ച ലിങ്ഗം പരിവത്തേതബ്ബം. യദി ഹി ആപസദോ നപുംസകലിങ്ഗോ സിയാ, സനികാരാനിസ്സ പച്ചത്തോപയോഗരൂപാനി ബുദ്ധവചനാദീസു വിജേജയും, ന താദിസാനി സന്തി. കിഞ്ചി ഭിച്ഛോ - ഓകാരന്തം നാമ നപുംസകലിങ്ഗം കത്ഥചിപി നത്ഥി, നിഗ്ഗഹീതന്തഇകാരന്ത ഇകാരന്തവസേന ഹി തിവിധാനിയേവ നപുംസകലിങ്ഗാനി. തേന ആപസദസ്സ നപുംസകലിങ്ഗതാ നുപപജ്ജതീതി. ഏവം വുത്താ തേ നിരുത്തരാ ഭവിസ്സന്തി. ഇച്ചോകാരന്തവസേന ഗഹിതസ്സ ആപസദസ്സ ഇത്ഥിലിങ്ഗതാ ച നപുംസകലിങ്ഗതാ ച ഏകന്തതോ നത്ഥി, നിഗ്ഗഹീതന്തവസേന പന ഗഹിതസ്സ കത്ഥചി നപുംസകലിങ്ഗതാ സിയാ “ഭന്തേ നാഗസേന സമുദോ സമുദോതി വുച്ചതി, കേന കാരണേന ആപം ഉദകം സമുദോതി വുച്ചതീ”തി പയോഗദസ്സനതോ. ഏതഥ പന്നേകേ വദേയും “യദി ഭോ ഓകാരന്തവസേന

ഗഹിതസ്സ ആപസദ്യസ്സ ഇത്ഥിനപുംസകലിങ്ഗവസേന ദിലിങ്ഗതാ നത്ഥി,
ഓകാരന്തോ ആപസദ്യോ കതരലിങ്ഗോ”തി? പുല്ലിങ്ഗോതി മയം വദാമാതി.

യദി ച ഭോ ആപസദ്യോ പുല്ലിങ്ഗോ. യഥാ ആപസദ്യസ്സ പുല്ലിങ്ഗതാ
പണ്ണായേയ്യ, നിജ്ജ്യാനക്ഖമതാ ച ഭവേയ്യ, തഥാ സുത്തം ആഹരമാതി.
“ആഹരിസ്സാമിസുത്തം, ന നോ സുത്താഹരണേ ഭാരോ അത്ഥി”തി ഏവഞ്ച പന
വത്ഥാ തേസം ഇമാനി സുത്തപദാനി ദസ്സേതബ്ബാനി. സേയ്യമിദം? “ആപോ
ഉപലബ്ഭതീതി? ആമന്താ. ആപസ്സ കത്താ കാരേതാ ഉപലബ്ഭതീതി? ന ഹേവം
വത്തബ്ബേ. അതീതോ ആപോ അത്ഥിതി? ആമന്താ. തേന ആപേന ആപകരണീയം
കരോതീതി? ന ഹേവം വത്തബ്ബേ. ആപം മണ്ണത്തി ആപസ്ഥിം മണ്ണതീ”തി
ഇമാനി സുത്തപദാനി.

ഏത്ഥ ച “ഉപലബ്ഭതീ”തിആദിനാ ആപസദ്യസ്സ ഏകവചനതാ സിദ്ധാ, തായ
സിദ്ധായ ബഹുവചനതാപി സിദ്ധായേവ. ഏകവചനതായേവ ഹി സദ്യസത്ഥേ
പടിസിദ്ധാ, ന ബഹുവചനതാ, തേന “ആപേനാ”തി ഇമിനാ പന ആപസദ്യസ്സ
ഇത്ഥിലിങ്ഗഭാവവിഗമോ സിദ്ധോ ഇത്ഥിലിങ്ഗേ ഏനാദേസാഭാവതോ. “ആപസ്സ,
ആപസ്ഥി”ന്തി ഇമിനാപി ഇത്ഥിലിങ്ഗഭാവവിഗമോയേവ ഇത്ഥിലിങ്ഗേ
സരൂപതോ നാ സ്ഥാ സ്ഥിം വചനാനമഭാവാ. “അതീതോ”തി ഇമിനാ
ഇത്ഥിലിങ്ഗപുംസകലിങ്ഗഭാവവിഗമോ ഓകാരന്തപുംസകലിങ്ഗസ്സ
അഭാവതോ, ഓകാരന്തസ്സ ഗുണനാമഭൂതസ്സ ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സ ച അഭാവതോ.

അപിച ബുദ്ധവചനാദീസു “ചിത്താനി, രൂപാനി”തിആദിനി വിയ
സനികാരാനം രൂപാനം അദസ്സനതോ ഓകാരന്തഭാവേന ഗഹിതസ്സ
നപുംസകലിങ്ഗഭാവവിഗമോ അതീവ പാകടോ. അപരവേത്ഥ വത്തബ്ബം -
“അതീതോ ആപോ അത്ഥിതി? ആമന്താ”തി ഏത്ഥ “അതീതോ”തി ഇമിനാ
ആപസദ്യസ്സ വിസദാകാരവോഹാരതാസൂചകേന ഓകാരന്തപദേന തസ്സ
അവിസദാകാരവോഹാരതായ ച ഉഭയമുത്താകാരവോഹാരതായ ച അഭാവോ
സിദ്ധോ. തസ്സ ച അവിസദാകാരവോഹാരതായ അഭാവേ സിദ്ധേ
ഇത്ഥിലിങ്ഗഭാവോ ദൂരതരോ. ഉഭയമുത്താകാരവോഹാരതായ ച അഭാവേ
സിദ്ധേ നപുംസകലിങ്ഗഭാവോപി ദൂരതരോയേവ. ഇതി ന കത്ഥചിപി
ഓകാരന്തഭാവേന ഗഹിതോ ആപസദ്യോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ വാ നപുംസകലിങ്ഗോ
വാ ഭവതി. മിലിന്ദപഞ്ചേ പന നിഗൃഹീതന്തവസേന ആഗതോ
നപുംസകലിങ്ഗോതി വേദിതബ്ബോ, ന ചേത്ഥ വത്തബ്ബം “അതീതോ”തി “തേനാ”തി
ച ഇമാനി ലിങ്ഗവിപല്ലാസവസേന വുത്താനീതി
വാച്ചലിങ്ഗാനമനുവത്താപകസ്സ അഭിധേയലിങ്ഗഭൂതസ്സ ആപസദ്യസ്സ “കണ്ഠായ
ചിത്താനി”തിആദിനം വിയ ഇത്ഥിനപുംസകലിങ്ഗരൂപാനം അഭാവതോ. അപിച
വോഹാരകുസലാ തഥാഗതാ തഥാഗതസാവകാ ച, തേഹിയേവ
ഉത്തമപുരിസേഹി വോഹാരകുസലേഹി “അതീതോ ആപോ”തിആദിനാ
വുത്തത്താപി “അതീതോ”തി “തേനാ”തി ച ഇമാനി ലിങ്ഗവിപല്ലാസവസേന
വുത്താനീതി ന ചിന്തേതബ്ബാനി, തസ്ഥാ തംസമാനാധികരണോ ഓകാരന്തഭാവേന
ഗഹിതോ ആപസദ്യോ ഏകവചനന്തോ പുല്ലിങ്ഗോ ചേവ യഥാപയോഗം
ഏകവചനബഹുവചനകോ ചാതി വേദിതബ്ബോ “ആപോ, ആപാ. ആപം,
ആപേ”തിആദിനാ യോജേതബ്ബത്താ. ഏവം വുത്താനി സുത്തപദാനി
സവിനിച്ഛയാനി സുത്ഥാ അദ്ധാ തേ ആപസദ്യസ്സ
ഇത്ഥിലിങ്ഗബഹുവചനതാവാനോ നിരുത്തരാ ഭവിസ്സന്തി.

ഏതെങ്കിലും കോടി വരെയും - പാളിയും പുല്ലിന്റെയോ ഏകവചനയോ ച കിം അട്കമാടീകാചരിയേഹി ന ദിട്ഠോ, യേ ആപസദസ്സു ഇത്ഥിലിഗ്ഗബഹുവചനത്തം വണ്ണേസുന്തി? നോ ന ദിട്ഠോ, ദിട്ഠായേവ സോ നയോ തേഹി. യസ്മാ പന തേ ന കേവലം സാട്കമേ തേപിടകേ ബുദ്ധവചനേയേവ വിസാരദാ, അഥ ഖോ സകലേപി സദസത്ഥേ വിസാരദാ, തസ്മാ സദസത്ഥേ അത്തനോ പണ്ഡിതും പകാസേതും, “സദസത്ഥേ ച ഹാദിസോ നയോ വുത്തോ”തി വിത്താപേതുഞ്ച സദസത്ഥനയം ഗഹേത്യാ ആപസദസ്സു ഇത്ഥിലിഗ്ഗബഹുവചനകത്തം വണ്ണേസുന്തി നത്ഥി തേസം ദോസോ. തഥാ ഹി മൂലപരിയായസുത്തന്തട്കമായം തേഹിയേവ വുത്തം ആപസദസ്സു പുല്ലിഗ്ഗേകവചനകത്തസൂചനകം “ലക്ഖണസസമ്ഭാരാരമ്മണസമ്മുതിവസേന ചതുബ്ബിയോ ആപോ, തേസു”തിആദി, തസ്മാ നത്ഥി തേസം ദോസോ. പൂജാരഹാ ഹി തേ ആയസ്മനോ, നമോയേവ തേസം കരോമ, ന തേസം വചനം ചോദനാഭാജനം. യേ പന ഉജുവിപച്ചനീകവാദാ ദജ്ജഹേവ ആപസദസ്സു ഇത്ഥിലിഗ്ഗബഹുവചനത്തം മമായന്തി, തേസംയേവ വചനം ചോദനാഭാജനം. യസ്മാ പന മയം പാളിനയാനുസാരേന അന്തദ്വയവതോ ആപസദസ്സു പുല്ലിഗ്ഗത്തം നപുംസകലിഗ്ഗത്തഞ്ച വിദധാമ, തസ്മാ യോ കോചി ഇദം വാദം മദ്ദിത്യാ അത്തം വാദം പതിട്ഠാപേതും സക്ഖിസ്സതീതി നേതം റാനം വിജ്ജതി, ഇദഞ്ച പന റാനം മഹാഗഹനം ദുപ്പടിവിജ്ജന്തേന, പരമസുഖമഞ്ച കതഞ്ഞാണസമ്ഭാരേഹി പരമസുഖമത്താണേഹി പണ്ഡിതേഹി വേദനീയത്താ. സബ്ബമിദന്തേഹി വചനം തേസു തേസു റാനേസു അത്ഥബ്ബന്തേജനപരിഗൃഹണേ സോതൂനം പരമകോസല്ല്വജനനത്ഥഞ്ചേവ സാസനേ ആദരം അകത്യാ സദസത്ഥമതേന കാലം വീതിനാമേത്താനം സാമലികാനം പമാദവിഹാരനിന്ദേധനത്ഥഞ്ച സാസനസ്സാതിമഹന്തഭാവദീപനത്ഥഞ്ച വുത്തം, ന അത്തുക്കംസനപരവമ്ഭനത്ഥന്തി ഇമിസ്സം നീതിയം സദ്ധാസമ്പന്നേഹി കുലപുത്തേഹി യോഗോ കരണീയോ ഭഗവതോ സാസനസ്സു ചിരട്ഠിതത്ഥം.

യസ്മാ പന പാളിതോ അട്കമാ ബലവതീ നാമ നത്ഥി, തസ്മാ പാളിനയാനുരൂപേനേവ ആപസദസ്സു നാമികപദമാലം യോജേസ്സാമ സോതൂനമസമ്മോഹത്ഥം, കിമേത്ഥ സദസത്ഥനയോ കരിസ്സതി. അത്രായം ഉദാനപാളി “കിം കയിരാ ഉദപാനേന, ആപാ ചേ സബ്ബദാ സിയു”ന്തി.

ആപോ, ആപാ. ആപം, ആപേ. ആപേന, ആപേഹി, ആപേഭി. ആപസ്സ, ആപാനം. ആപാ, ആപസ്മാ, ആപമ്ഹാ, ആപേഹി, ആപേഭി. ആപസ്സ, ആപാനം. ആപേ, ആപസ്മിം, ആപമ്ഹി, ആപേസു. ഭോ ആപ, ഭവന്തോ ആപാ.

സബ്ബനാമാദീഹിപി യോജേസ്സാമ - യോ ആപോ, യേ ആപാ. യം ആപം, യേ ആപേ. യേന ആപേന, സേസം നേയ്യം , സോ ആപോ, തേ ആപാ. അതീതോ ആപോ, അതീതാ ആപാ. സേസം നേയ്യം. ഇച്ചേവം -

പുരിസേന സമാ ആപ-സദാദീ സബ്ബമാ മതാ;
ന സബ്ബമാവ ഗോസദോ, പുരിസേന സമോ മതോ.

മനാദീ ഏകദേസേന, പുരിസേന സമാ മതാ;
സരാദീ ഏകദേസേന, സബ്ബമാ വാ സമാ മതാ.

യേ പനേതമ സദാ “മനോഗണോ”തി വൃത്താ, കഥം തേസം മനോഗണഭാവോ
സല്ലക്ഖേതബ്ബോതി? വുച്ചതേ തേസം മനോഗണഭാവസല്ലക്ഖണകാരണം -

മനോഗണോ മനോഗണാ-
ദികാ ചേവാ’മനോഗണോ;
ഇതി സദാ തിയാ തേയ്യാ,
മനോഗണവിഭാവനേ.

യേ തേ നാ സ സ്ഥിംവിസയേ,
സാ സോ സ്യന്താ ഭവന്തി ച;
സമാസതദ്ധീതന്തത്തേ,
മജ്ജേയാകാരാ ച ഹോന്തി ഹി.

സോകാരന്തപയോഗാ ച, ക്രിയായോഗമ്ഹി ദിസ്സരേ;
ഏവംവിധാ ച തേ സദാ, തേയ്യാ “മനോഗണോ”ഇതി.

അത്ര തസ്സതസ്സ സാധകാനി പയോഗാനി സാസനതോ ച ലോകതോ ച
യഥാരഹമാഹരിത്വാ ദസ്സേസ്സാമ - മനസാ ചേ പസന്നേന, ഭാസതി വാ കരോതി
വാ. ന മയ്ഹം മനസോ പിയാ. സാധുകം മനസി കരോമ. മനോപുണ്ണഗ്ഗമാ
ധമ്മാ. മനോരമം, മനോധാതു, മനോമയേന കായേന, ഇദ്ധിയാ ഉപസങ്കമി. യോ
വേ “ദസ്സ”ന്തി വത്ഥാന, അദാനേ കുരുതേ മനോ. വചസാ പരിചിതാ. വചസോ
വചസി.

വചോരസ്ഥിഹി ബോധേസി, വേനേയ്യകുമുദഞ്ചിദം;
രാഗോ സാരാഗരഹിതോ, വിസുദ്ധോ ബുദ്ധചന്ദിമാ.

കസ്സപസ്സ വചോ സുത്ഥാ, അലാതോ ഏതദബ്രവി;
ഏസ ഭിച്ഛോ പസീദാമി, സുത്ഥാന മുനിനോ വചോ.

സഖാ ച മിത്തോ ച മമാസി സീവിക, സുസിക്ഖിതോ സാധു കരോഹി മേ
വചോ. ഏകുന്തതിംസോ വയസാ സുഭദു. വയസോ, വയസി, വയോവുദ്ധോ,
വയോഗുണാ അനുപുണ്ണം ജഹന്തി. ജലന്തമിവ തേജസാ. തേജസോ, തേജസി,
തേജോധാതുക്കുസലോ. തേജോകസിണം. തപസാ ഉത്തമോ, തപസോ, തപസി,
തപോധനോ, തപോജിഗുച്ഛാ. കസ്ഥാ ഭവം വിജനമരന്തനിസ്സിതോ, തപോ ഇധ
കുണ്ഡസി ബ്രഹ്മപത്തിയാ. ചേതസാ അന്താസി, ഏവം ചേതസോ
പരിവിതക്കോ ഉദപാദി, ഏതമത്ഥം ചേതസി സന്നിധായ,
ചേതോപരിവിതക്കമന്തായ. ചേതോപരിയന്താണം, ചേതോ പരിച്ഛിന്ദതി, സോ
പരസത്താനം പരപുഗ്ഗലാനം ചേതസാ ചേതോ പരിച്ച ജാനാതി. തമസാ,
തമസോ, തമസി, തമോനുദോ, തമോഹരോ. നവാഹമേതം യസസാ ദദാമി.
യസസോ, യസസി, യസോ ഭോഗസമപ്പിതോ. യസോലദ്ധാവോ പനസ്ഥാകം
ഭോഗാ. യസോധരാ ദേവി, യസോ ലദ്ധാ ന മജ്ജേയ്യ. അയസാവ മലം
സമുട്ഠിതം. അയസോ, അയസി, അയോപാകാരപരിയന്തം, അയസാ
പടികുജ്ജിതം. സേയ്യോ അയോഗുളോ ഭുത്തോ, അയോപത്തോ , അയോമയം,
അയോ കന്തതീതി അയോകന്തോ. ഘത്തേന വാ ഭുണ്ണേയ്യ പയസാ വാ, സാധു
ഖലു പയസോ പാനം യന്തദത്തേന, പയസി ഓജാ, പയോധരാ, പയോനിധി.
സഹസ്സന്നേത്തോ സിരസാ പടിഗുഹി. സിരസോ, സിരസി അഞ്ജലിം കത്വാ,
വന്ദിതബ്ബം ഇസിദ്ധജം. സിരോരുഹാ, സിരോ ഛരിന്ദതി. യോ കാമേ

പരിവേഷേജതി, സപ്പസ്തേവ പദാസീരോ. സിരോ തേ വജ്ജ്ഞയിത്യാന. സരസാ, സരസോ, തീണി ഉപ്പലജാതാനി, തസ്ഥിം സരസി ബ്രാഹ്മണ. സരോരുഹം. യം ഏതാ ഉപസേവന്തി, ഛന്ദസാവാ ധനേനവാ. സാവിത്രി ഛന്ദസോ മുഖം. ഛന്ദസി, ഛന്ദോവിചിതി, ഛന്ദോഭിഷ്ഠോ, ഉരസാ പനുഭഹിസ്താമി, ഉരസോ, ഉരസി ജായതി, ഉരസിലോമോ, ഉരോമജ്ജേയേ വിജ്ജ്ഞി. രഹസാ, രഹസോ, രഹസി, രഹോഗതോ നിസീദിത്യാ, ഏവം ചിന്തേസഹം തദാ. അഹസാ, അഹസി. ജായന്തി തത്ത്വ പാരോഹാ, അഹാരത്താനമച്ചയേതി ഇമാനി പയോഗാനി. ഏതഥ ച “മനേന, മനസ്സ, മനേ, മനസ്ഥിം, മനമഹീ”തിആദിനി ച “മനആയതനം തമപരായനോ അയപത്തോ ഛന്ദഹാനീ”തിആദിനി ച “ന മനം അന്താസി. യസം ലദ്ധാന ദുമ്മേയോ. “സിരം ഛന്ദിനി”തിആദിനി ച രൂപാനി മനോഗണഭാവപ്പകാസകാനി ന ഹോന്തിതി ന ദസ്സിതാനി, ന അലബ്ധമാനവസേന, തസ്ഥാത്ര ഇമാ ആദിതോ പടായ മനോഗണഭാവവിഭാവീനി ഗാമായോ ഭവന്തി -

“മനസാ മനസോ മനസി”,
ഇതിആദിവസാ റിതാ;
സാ സോ സ്യന്താ സദുരുപാ,
വുത്താ “മനോഗണോ”ഇതി.

മനോധാതു വചോരസ്ഥി,
വയോവുദ്ധോ തപോഗുണോ;
തേജോധാതു തമോനാസോ,
യസോഭോഗസമപ്പിതോ.

ചേതോപരിവിതക്കോ ച, അയോപത്തോ പയോധരാ;
സിരോരുഹാ സരോരുഹം, ഉരോമജ്ജേയേ രഹോഗതോ.

ഛന്ദോഭിഷ്ഠോ അഹാരത്തം, മനോമയ'മയോമയം;
ഏവംവിധോ വിസേസോ യോ, ലക്ഖണന്തം മനോഗണേ.

“വചോ സുത്യാ, സിരോ ഛന്ദിനി, അയോ കന്തതി” ഇച്ചപി;
ഉപയോഗസ്സ സംസിദ്ധി, ലക്ഖണന്തം മനോഗണേ.

മനോഗണേ വുത്തനയോ, ഇത്ഥിലിങ്ഗേ ന ലബ്ധതി;
പുനപുംസകലിങ്ഗേസു, ലബ്ധതേവ യഥാരഹം.

ഇച്ചേവം സബ്ബമാപി -

സാ സോ സ്യന്താനി രൂപാനി, സന്ദിസ്സന്തി മനോഗണേ;
മജ്ജേയാകാരന്തരൂപാ ച, സോകാരന്തുപയോഗതാ.

ഇദം മനോഗണലക്ഖണം. ഏവം മനോഗണലക്ഖണം അനാകുലം നിഗുഹ്മം
നിജ്ജം സമുദ്ദിടം.

അഥ മനോഗണാദിലക്ഖണം കഥയാമ -

യേ തേ നാ സസ്ഥിംവിസയേ,
സാ സോ സ്യന്താ യഥാരഹം;

സമാസതദ്ധിതന്തത്തേ,
മജ്ജേയാകാരോ ന ഹോന്തി തു.

സോകാരന്തുപയോഗാ ച,
ക്രിയായോഗേ ന ഹോന്തി തേ;
സദാ ഏവംവിധാ സഞ്ചേ;
മനോഗണാദികാ മതാ.

സേയ്യമിദം? “ബിലം പദം മുഖ”മിച്ചാദയോ. തേസം രൂപാനി ഭവന്തി -
ബിലസാ, ബിലസോ, ബിലസി, ബിലഗതോ, ബിലം പാവിസി. പദസാവ
അഗമാസി, തീണി പദവാരാനി, മാകാസി മുഖസാ പാപം, മുഖഗതം ഭോജനം
ഛരസ്സാപേതി. സച്ചേന ദന്തോ ദമസാ ഉപേതോ. രസവരം രസമയം രസം
പിവിതി. ഇദം മനോഗണാദികലക്ഖണം.

അപരമ്പി ഭവതി -

യേ സമാസാദിഭാവമ്ഹി, മജ്ജേയാകാരാവ ഹോന്തി തു;
നാ സ സ്ഥിംവിസയേ സാസോ-സ്യന്താ പന ന ഹോന്തിഹി.

സോകാരന്തുപയോഗാ ച,
ക്രിയായോഗേ ന ഹോന്തി തേ;
സദാ ഏവംവിധാ ചാപി,
മനോഗണാദികാ മതാ.

സേയ്യമിദം? “ആപോ വായോ സരദോ”ഇച്ചേവമാദയോ. തേസം രൂപാനി
ഭവന്തി - ആപോധാതു, വായോധാതു, ആപോകസിണം, വായോകസിണം,
ആപോമയം, വായോമയം, ജീവ ത്വം സരദോസതം, സരദകാലോ. ആപേന,
ആപസ്സ, ആപേ, ആപസ്ഥിം, ആപമ്ഹി. വായേന, വായസ്സ, വായേ,
വായസ്ഥിം, വായമ്ഹി. സരദേന, സരദസ്സ, സരദേ, സരദസ്ഥിം, സരദമ്ഹി.
ആപം ആപതോ സഞ്ജാനാതി. വായം വായതോ സഞ്ജാനാതി. സരദം
പത്ഥേതി, സരദം രമണീയാ നദീ.

കേചി പന്നേത്ഥ വദേയ്യും “നനു സാസനേ വായസദ്ദോ വിയ വായുസദ്ദോപി
മനോഗണാദീസു ഇച്ഛിതബ്ബോ”തി? ഏത്ഥ വുച്ചതേ -

“വായു വായോ”തി ഏതേസു, പച്ഛിമോയേവ ഇച്ഛിതോ;
മനോഗണാദീസു നാദി, ആദിഗ്ഗഹവസേനിയ.

“മനോധാതു വായോധാതു”, ഇച്ചാദീനി പദാനി ഹി;
അകാരന്തവസേനേവ, മജ്ജേയാകാരാനി സിജ്ജതേ.

വായുസദ്ദമ്ഹി ഗഹിതേ, ആദിഗ്ഗഹവസേനിയ;
“വായോധാതു”തി ഓമജ്ജതം, രൂപമേവ ന ഹേസ്സതി.

യഥാ ഹി ആയുസദ്ദസ്സ, രൂപം ദിസ്സതി സാഗമം;
“ആയുസാ ഏകപുത്ത”ന്തി, മനസാദിപദം വിയ.

ന തഥാ വായുസദ്ദസ്സ, രൂപം ദിസ്സതി സാഗമം;

തസ്മാ മനോഗണാദിമഹി, തസ്തോ'കാസോ ന വിജ്ഞതി.

തഥാ ഹി “വായതി ഇതി, വായോ” ഇതി ഗരു വദും;
“വായോധാതു”തി ഏതസ്ത, പദസ്തഥം തഹിം തഹിം.

യത്ഥ പഥവീ ച ആപോ ച, തേജോ വായോ ന ഗാധതി;
ഏതഥ ആപാദികം സദൃ-ത്തികം മനോഗണാദികേ.

ഇദമി മനോഗണാദികലക്വണം. ഏതഥ മനോഗണാദികാ ദിധാ ഭിജ്ഞന്തി
ബില പദാദിതോ ആപാദിതോ ച. ഏവം മനോഗണാദികലക്വണം അനാകുലം
നിഗ്ഗുർബം നിജ്ജം സമുദ്ദിടം.

അഥ അമനോഗണലക്വണം കഥയാമ -

യേ ച നാവിസയേ സോന്താ, യേ ച സ്മാവിസയേ സിയും;
സദാ ഏവംപകാരാ തേ, അമനോഗണസഞ്ചിതാ.

കേ തേ? അത്ഥബൃഞ്ജനക്വരസദാദയോ ചേവ ദീഘോരസദാ ച. ഏതേസു
ഹി അത്ഥസദാദീനം നാവചനട്ഠാനേ “അത്ഥസോ ബൃഞ്ജനസോ അക്വരസോ
സുത്തസോ ഉപായസോ സബ്ബസോ റാനസോ”തിആദീനി സോന്താനി രൂപാനി
ഭവന്തി. ദീഘോരസദാനം പന സ്മാവചനട്ഠാനേ “ദീഘസോ ഓരസോ”തി
സോന്താനി രൂപാനി ഭവന്തി. ഇദം അമനോഗണലക്വണം.

അപരമി ഭവതി -

സബ്ബമാ വിനിമുത്താ യേ, സാ സോ സ്യന്താദിഭാവതോ;
ഏവംവിധാപി തേ സദാ, അമനോഗണസഞ്ചിതാ.

കേ തേ? “പുരിസോ കത്താ ചിത്ത”മിച്ചാദയോ. ഇദമി
അമനോഗണലക്വണം. ഏവം അമനോഗണലക്വണം അനാകുലം നിഗ്ഗുർബം
നിജ്ജം സമുദ്ദിടം.

ഏവം ദസ്സിതേസു മനോഗണലക്വണാദീസു കോചി വദേയ “യദിദം
തുമഹേഹി വുത്തം ‘യേ സമാസാദിഭാവമഹി, മജ്ജേയാകാരാവ ഹോന്തി
തു’തിആദിനാ മനോഗണാദികലക്വണം, തേന “പരോസതം ഗോമയം
ഗോധനോ”ഇച്ചാദീസു ഗോപരസദാദയോപി മനോഗണാദികഭാവം ആപജ്ഞന്തി?
നാപജ്ഞന്തി. കസ്മാതി ചേ? യസ്മാ -

ഏതഥ മനോഗണാദീനം, അന്തസ്സോത്തം പടിച്ചിദം;
“മജ്ജേയാകാരാ”തി വചനം, വുത്തം ന ത്യാഗമാദികം.

“പരോസതം ഗോമയ”ന്തി-ആദീസു അമനോഗണോ;
പുബ്ബഭൂതം പദം ഓസ്സാ-ഗമത്താ'നിച്ചതായ ച.

തസ്മാ നാപജ്ഞന്തി. ഇതി സബ്ബമാപി അമനോഗണലക്വണം നിസ്സേസതോ
ദസ്സിതം. ഇച്ചേവം മനോഗണവിഭാവനായം മനോഗണോ മനോഗണാദികോ
അമനോഗണോ ചാതി തിധാ ഭേദോ വേദിതബ്ബോ.

തത്വ മനോഗണേ പരിയാപന്നസദ്ദാനം സമാസം പത്യാ “അബ്യഗ്ഗമനസോ നരോ, മിരചേതസം കുലം, സദ്ധേയ്യവചസാ ഉപാസികാതിആദിനാ ലിങ്ഗത്തയവസേന അഞ്ഞമാപി രൂപാനി ഭവന്തി. ഏതഥ പന കേചി ഏവം വദന്തി “യദാ മനസദ്യോ സകത്വേ അവത്തിത്യാ ‘അബ്യഗ്ഗോ മനോ യസ്സ സോയം അബ്യഗ്ഗമനസോ, അലീനോ മനോ യസ്സ സോയം അലീനമനസോ’തി ഏവം അഞ്ഞത്വേ വത്തന്തി, തദാ പുരിസനയേനേവ നാമികപദമാലാ ലബ്ധി, ന മനോഗണനയേനാ”തി. തം ന ഗഹേതബ്ബം ഉഭിന്നമ്പി യഥാരഹം ലബ്ധിനതോ. തഥാ ഹി വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ പുഗ്ഗലാപേക്ഖനവസേന “ഖന്തിസോരച്ചമേത്താദി- ഗുണഭൂസിതചേതസോ. അജ്ജേയസനം ഗഹേത്യാനാ”തി ഏതഥ മനോഗണനയോ ദിസ്സതി. തദ്ദീകായമ്പി “അജ്ജേയസിതോ ദാഠാനാഗ-ത്വേരേന മിരചേതസാ”തി മനോഗണനയോ ദിസ്സതി, തസ്മാ തേസം വചനം ന ഗഹേതബ്ബം. ഏവം വദന്താ ച തേ അബ്യഗ്ഗമനസദ്ദാദീനം അബ്യഗ്ഗമനസഇച്ചാദിനാ സകാരന്തപകതിഭാവേന റപേതബ്ബഭാവം വിബ്ധിന്തമതിവസേന ചിന്തേത്യാ സബ്ബാസു വിഭത്തീസു, ദ്വീസു ച വചനേസു പുരിസനയേന യോജേതബ്ബതം മഞ്ഞന്തി. ഏവഞ്ച സതി “ഗുണഭൂസിതചേതസോ, മിരചേതസാ”തി ഛരട്ഠീചതുത്ഥീതതിയാരൂപാനി നസിയും, അഞ്ഞാനിയേവ അനഭിമതാനി രൂപാനി സിയും. യസ്മാ സിയും, തസ്മാ ഏവം അഗ്ഗഹേത്യാ അയം വിസേസോ ഗഹേതബ്ബോ.

യത്വ ഹി സമാസവസേന മനസദ്യോ ചേതസദ്ദാദയോ ച സകത്വേ അവത്തിത്യാ അഞ്ഞത്വേ വത്തന്തി, തത്വ സകാരാഗമാനം പദാനം നാമികപദമാലാ പുരിസനയേന ച മനോഗണേ മനനയേന ച യഥാരഹം ലബ്ധി. നിസ്സകാരാഗമാനം പന പുരിസനയേനേവ ലബ്ധി. യത്വ പന സമാസവിസയേയേവ മനാദിസദ്ദാ സകത്വേ വത്തന്തി, തത്വ നിസ്സകാരാഗമാനം നാമികപദമാലാ പുരിസനയേന ച മനോഗണേ മനനയേന ച ലബ്ധി.

ഇദാനി ഇമസ്സത്ഥസ്സ ആവിഭാവത്ഥം, സദ്ദഗതീസു ച വിത്തുനം കോസല്ലുപ്പാദനത്ഥം യഥാവുത്താനം പദാനം പദമാലാ തിയാ കത്യാ ദസ്സയിസ്സാമ - “ബ്യാസത്തോ മനോ യസ്സ സോയം ബ്യാസത്തമനസോ നരോ”തി ഏവമച്ചന്തം പുഗ്ഗലാപേക്ഖകസ്സ ഇമസ്സ പദസ്സ -

ബ്യാസത്തമനസോ നരോ, ബ്യാസത്തമനസാ നരാ. ബ്യാസത്തമനസം നരം, ബ്യാസത്തമനസേ നരേ. ബ്യാസത്തമനസാ, ബ്യാസത്തമനേന നരേന, ബ്യാസത്തമനേഹി, ബ്യാസത്തമനേഭി നരേഹി. ബ്യാസത്തമനസോ, ബ്യാസത്തമനസ്സ നരസ്സ, ബ്യാസത്തമനാനം നരാനം. ബ്യാസത്തമനാ, ബ്യാസത്തമനസ്മാ, ബ്യാസത്തമനമ്ഹാ നരാ, ബ്യാസത്തമനേഹി, ബ്യാസത്തമനേഭി നരേഹി. ബ്യാസത്തമനസോ, ബ്യാസത്തമനസ്സ നരസ്സ, ബ്യാസത്തമനാനം നരാനം. ബ്യാസത്തമനസി, ബ്യാസത്തമനേ, ബ്യാസത്തമനസ്ഥി, ബ്യാസത്തമനമ്ഹി നരേ, ബ്യാസത്തമനേസു നരേസു. ഭോ ബ്യാസത്തമനസ നര, ഭവന്തോ ബ്യാസത്തമനസാ നരാതി നാമികപദമാലാ ഭവതി.

ഏവം സകാരാഗമസ്സ ലബ്ധിമാനാലബ്ധിമാനതാ വവത്ഥപേതബ്ബാ. ഏതഥ ഹി പഠമാദുതിയാവിഭത്തീനം ഏകവചനബഹുവചനട്ഠാനേ ച തതിയാചതുത്ഥീഛരട്ഠീസത്തമീനം ഏകവചനട്ഠാനേ ച യഥാരഹം സാഗമോ ഭവതി ആദേസസരവിഭത്തീസരപരത്താ. അയഞ്ച നയോ സുഖമോ സാധുക്കം മനസി കാതബ്ബോ.

അപരോ നയോ - “ബ്രാസത്തോ മനോ യസ്സ സോയം ബ്രാസത്തമനോ”തി ഏവസി പുഗ്ഗലാപേക്ഖകസ്സ ഇമസ്സ പദസ്സ “ബ്രാസത്തമനോ നരോ, ബ്രാസത്തമനാ നരാ. ബ്രാസത്തമനം നര”തിആദിനാ പുരിസനയേനേവ നാമികപദമാലാ ഭവതി. ഏതഥ പന സബ്ബമാപി സാഗമോ നത്ഥി. അപരാപി നയോ - “ബ്രാസത്തോ ച സോ മനോ ചാതി ബ്രാസത്തമനോ”തി ഏവം ചിത്താപേക്ഖകസ്സപി ഇമസ്സ പദസ്സ “ബ്രാസത്തമനോ, ബ്രാസത്തമനാ. ബ്രാസത്തമനം, ബ്രാസത്തമനേ. ബ്രാസത്തമനസാ, ബ്രാസത്തമനേനാ”തിആദിനാ മനോഗണേ മനനയേന നാമികപദമാലാ ഭവതി, ഏതഥ പന തതിയാചതുത്ഥീഹരദ്വീസത്തമീനം ഏകവചനദ്വാനേയേവ സാഗമോ ഭവതി ആദേസസരപരത്താ. യഥാ ച ഏതഥ, ഏവം “അലീനമനസോ നരോ”തിആദീസുപി അയം തിവിധോ നയോ വേദിതബ്ബോ.

നപുംസകലിങ്ഗേ പന വത്തബ്ബേ “ബ്രാസത്തമനസം കുലം, ബ്രാസത്തമനാനി കുലാനി. ബ്രാസത്തമനസം കുലം, ബ്രാസത്തമനാനി കുലാനി. ബ്രാസത്തമനസാ കുലേനാ”തിആദിനാ നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ. ഏതഥ പന പമാദുതിയാതതിയാചതുത്ഥീഹരദ്വീസത്തമീനം ഏകവചനദ്വാനേയേവ യഥാരഹം സാഗമോ ഭവതി ആദേസസരവിഭത്തിസരപരത്താ, അയസി നയോ സുഖുമോ സാധുക്കം മനസി കാതബ്ബോ.

ഇത്ഥിലിങ്ഗേ പന വത്തബ്ബേ “ബ്രാസത്തമനസാ ഇത്ഥി”തി ഏവം പമേകവചനദ്വാനേയേവ സാഗമം വത്ഥാ തതോ “ബ്രാസത്തമനാ, ബ്രാസത്തമനായോ ഇത്ഥിയോ. ബ്രാസത്തമനം ഇത്ഥി”തി കത്താനയേന യോജേതബ്ബാ. “ഏവം സദ്ധേയുവചസാ ഉപാസികാ, സദ്ധേയുവചായോ ഉപാസികായോ. സദ്ധേയുവചം ഉപാസിക”തിആദിനാപി. “ബ്രാസത്തമനം കുലം, ബ്രാസത്തമനാ ഇത്ഥി”തിആദിനാ പന ചിത്തകത്താനയേന യോജേതബ്ബാ. ഏതഥ പന സബ്ബമാപി സാഗമോ നത്ഥി.

സോത്തുനം ഞാണപ്പഭേദജനനത്ഥം അപരാപി നാമികപദമാലായോ ദസ്സയിസ്സാമ സഹനിബ്ബചനേന - മനോ ഏവ മാനസം, സമുസ്സാഹിതം മാനസം യസ്സ സോയം സമുസ്സാഹിതമാനസോ. “സമുസ്സാഹിതമാനസോ, സമുസ്സാഹിതമാനസാ. സമുസ്സാഹിതമാനസം, സമുസ്സാഹിതമാനസേ. സമുസ്സാഹിതമാനസേനാ”തി പുരിസനയേന യോജേതബ്ബാ. സുന്ദരാ മേധാ അസ്സ അത്ഥിതി സുമേധസോ. “സുമേധസോ, സുമേധസാ. സുമേധസം, സുമേധസേ. സുമേധസേനാ”തി പുരിസനയേന, ഏവം “ഭൂരിമേധസോ”തിആദീനസി. തത്രിമേ പയോഗാ -

“യം വദന്തി സുമേധോതി, ഭൂരിപത്തം സുമേധസം;
കിം നു തമ്ഹാ വിപ്പവസി, മുഹുത്തമപി പിങ്ഗിയ;
ഗോതമാ ഭൂരിപത്താണാ, ഗോതമാ ഭൂരിമേധസാ.

നാഹം തമ്ഹാ വിപ്പവസാമി, മുഹുത്തമപി ബ്രാഹ്മണ;
ഗോതമാ ഭൂരിപത്താണാ, ഗോതമാ ഭൂരിമേധസാ”തി.

ഇത്ഥിലിങ്ഗേ വത്തബ്ബേ “സമുസ്സാഹിതമാനസാ സുമേധസാ”തി രൂപാനി, നപുംസകേ വത്തബ്ബേ “സമുസ്സാഹിതമാനസം സുമേധസ”തി രൂപാനി, കത്താ ചിത്തനയേന ഏതേസം പദമാലാ യോജേതബ്ബാ. ഓകാരന്തപുല്ലിങ്ഗദ്വാനേ ഇത്ഥിലിങ്ഗാദിവിനിച്ഛയോ നയപ്പകാസനത്ഥം കതോ. വിസേസതോ ഹി

ഓകാരന്തകമായേവ ഇധാധിപ്പേതാ. അപിച ലോകേ നീതി നാമ
നാനപ്പകാരേഹി കമിതാ ഏവ സോഭതി, അയഞ്ച സാസനേ നീതി, തസ്മാ
നാനപ്പകാരേഹി കമിതാതി.

സബ്ബാനി നയതോ ഏവം, ഓകാരന്തപദാനിമേ;
പുല്ലിങ്ഗാനി പവുത്താനി, സാസനത്വം മഹേസിനോ.

വിസേസോ തേസു കേസഞ്ചി, പാളിയം യോ പദിസ്സതി;
പച്ചത്തവചനട്ഠാനേ, പകാസേസ്സാമി തം'യുനാ.

“വനപ്പഗുർബ്ബേ യഥ ഫുസ്സിതഗ്ഗേ”, ഇതിആദിനയേന ഹി;
കത്ഥചോദന്തപുല്ലിങ്ഗ-രൂപാനി അന്തമാ സിയും.

പച്ചത്തവചനിച്ചേവ, തഞ്ച രൂപം പകാസയേ;
“പച്ചത്തേ ഭുമ്മനിദേസോ”, ഇതി ഭാസന്തി കേചന.

തത്ര കാനിചി സുത്തപദാനി ദസ്സേസ്സാമ - നത്ഥി അത്തകാരേ, നത്ഥി
പരകാരേ, നത്ഥി പൂരിസകാരേ, പരിയന്തകതേ സംസാരേ, ജീവേ സത്തമേ, ന
ഹേവം വത്തഞ്ചേ, ബാലേ ച പണ്ഡിതേ ച സന്ധാവിത്ഥാ സംസരിത്ഥാ
ദുക്ഖസ്സന്തം കരിസ്സന്തിതി. ഇമാനി ഏകവചനബഹുവചനവസേന ദിയാ
ഗഹേതബ്ബാനി. പച്ചത്തേകവചനബഹുവചനാനഞ്ച ഏകാരാദേസോ വേദിതബ്ബോ.

യേ പന “വനപ്പഗുർബ്ബേതി പച്ചത്തവചനസ്സ ഭുമ്മവചനനിദേസോ”തി വദന്തി,
തേ വത്തബ്ബാ “യദി വനപ്പഗുർബ്ബേതി പച്ചത്തവചനസ്സ ഭുമ്മവചനനിദേസോ,
ഏവഞ്ച സതി ‘മാലിയം ഓദനം പചതീ’തി ഏത്ഥ വിയ
ആധാരസുതിസമുഭവതോ ‘ഗിമഹാന മാസേ പഠമസ്ഥിം ഗിമഹേ’തി ഇദം
കതരത്ഥം ജോതേതീ”തി? തേ വദേയ്യാം “ന മയം ഭോ ‘വനപ്പഗുർബ്ബേതി ഇദം
ഭുമ്മവചന’ന്തി വദാമ, അഥ ഖോ ‘പച്ചത്തവചനസ്സ ഭുമ്മവചനനിദേസോ’തി
വദാമാ”തി. ഏവന്വി ദോസോയേവ തുമഹാകം, നനു “സങ്ഘേ ഗോതമി
ദേഹീ”തി ഏത്ഥാപി സമ്പദാനവചനസ്സ ഭുമ്മവചനനിദേസോതി വുത്തേപി
സങ്ഘസ്സ ദാനക്രിയായ ആധാരഭാവതോ “സങ്ഘേ”തി വചനം സുണന്താനം
ആധാരസുതി ച ആധാരപരികപ്പോ ച ഹോതിയേവ. ന ഹി സക്കാ ഏവം
പവത്തം ചിത്തം നിവാരേതും, തസ്മാ ഏത്ഥ ഏവം പന വിസേസോ
ഗഹേതബ്ബോ “പച്ചത്തവചനസ്സപി കത്ഥചി ഭുമ്മവചനസ്സ വിയ രൂപം
ഹോതീ”തി. ഏവഞ്ഹി ഗഹിതേ ന കോചി വിരോധോ. ഞാദിസേസു ഹി
ഠാനേസു നിരുത്തിപ്പഭേദകുസലോ ലോകാനുകമ്പകോ ഭഗവാ
പച്ചത്തവചനവസേന നിദിസിതബ്ബേ സതി ഏവം അനിദിസിത്ഥാ ലോകസ്സ
സമ്മോഹമുപ്പാദയന്തോ വിയ കഥം ഭുമ്മവചനനിദേസം കരിസ്സതി, തസ്മാ
സദുസാമഞ്ഞലേസമത്തം ഗഹേത്ഥാ “ഭുമ്മവചനനിദേസോ”തി ന വത്തബ്ബം. യദി
സദുസാമഞ്ഞം ഗഹേത്ഥാ ഭുമ്മവചനനിദേസം ഇച്ഛഥ, “പച്ചത്തേകവചനസ്സ
ഉപയോഗബഹുവചനനിദേസോ”തിപി ഇച്ഛിതബ്ബം സിയാ.

അപിച തഥേവ “അത്തകാരേ”തി പച്ചത്തവചനസ്സ ഭുമ്മവചനനിദേസേ സതി
ആധാരസുതിസമുഭവതോ “അത്തകാരസ്ഥിം കിഞ്ചി വത്സു നത്ഥീ”തി
അന്ധിപ്പേതോ അത്ഥോ സിയാ, ന പന “അത്തകാരോ നത്ഥീ”തി അധിപ്പേതോ
അത്ഥോ. “ഉപയോഗബഹുവചനനിദേസോ”തി ഗഹണേപി ഉപയോഗത്വസ്സ
നത്ഥിസദുന അവത്തബ്ബത്താ ദോസോയേവ സിയാ, അത്ഥിസദാദിനം വിയ പന

നമ്മിസദസ്സുപി പഠമായ യോഗതോ “അത്തകാരേ”തി ഇദം പച്ചത്തവചനമേവാതി വിത്തായതി. “ബാലേ ച പണ്ഡിതേ ച സന്ധാവിത്യാ സംസരിത്യാ ദുക്ഖസ്സന്തം കരിസ്സന്തി”തി ഏത്ഥാപി പച്ചത്തവചനസ്സ “ഭുജ്ജവചനനിദേശോ”തി വാ “ഉപയോഗവചനനിദേശോ”തി വാ ഗഹണേ സതി “ബാലാ ച പണ്ഡിതാ ചാ”തി ഏത്തകമ്പി വത്തും അജാനനഭോസോ സിയാ, “കരിസ്സന്തി”തി പദയോഗതോ പന “ബാലേ ചാ”തിആദി പച്ചത്തവചനമേവാതി വിത്തായതി. യഥാ പന നിഗൃഹീതാഗമവസേനച്ചാരിതേ “ചക്ഖും ഉദപാദീ”തി പദേ പച്ചത്തവചനസ്സ “ചക്ഖും മേ ദേഹി യാചിതോ”തി ഏത്ഥ ഉപയോഗവചനേന സുതിവസേന സമാനത്തേപി പച്ചത്തവചനമോയേവ സോതാരേ പടിഭാതി “ഉദപാദീ”തിആഖ്യാതേന കമിതത്താ, ന പന വിഭത്തിവിപല്ലാസത്ഥഭൂതോ ഉപയോഗവചനമോ “ഉദപാദീ”തിആഖ്യാതേന അവചനീയത്താ, “ചക്ഖും ഉദപാദീ”തി ഹി ഭഗവതാ വുത്തകാലേ കോ “ചക്ഖും ഉദപാദീ”തി പദം പരിവത്തിത്യാ അത്ഥമാചിക്ഖതി, തഥാ “ബാലേ പണ്ഡിതേ”തിആദീനമ്പി പച്ചത്തവചനാനം അപരേഹി “ബാലേ പണ്ഡിതേ”തിആദീഹി ഭുജ്ജോപയോഗവചനേഹി സുതിവസേന സമാനത്തേപി പച്ചത്തവചനമോയേവ സോതാരേ പടിഭാതി, ന ഇതരവചനമോ യഥാപയോഗം അത്ഥസ്സ ഗഹേതബ്ബത്താ. ഇതി “വനപ്പഗുദ്ധ്വേ, ബാലേ, പണ്ഡിതേ”തിആദീനം സുദ്ധപച്ചത്തവചനത്തത്തേവ സാരതോ പച്ചേതബ്ബം, ന സുതിസാമത്തേന ഭുജ്ജോപയോഗവചനത്തം.

യം പനാചരിയേന ജാതകട്ഠകമായം -

“തയോ ഗിരിം തിഅന്തരം കാമയാമി,
പഞ്ചാലാ കുരുയോ കേകകേ ച;
തതുത്തരിം ബ്രാഹ്മണ കാമയാമി,
തികിച്ച മം ബ്രാഹ്മണ കാമനീത”ന്തി -

ഇമസ്സ കാമനീതജാതകസ്സ സംവണ്ണനായം “കേകകേ ചാതി പച്ചത്തേ ഉപയോഗവചനം, തേന കേകകസ്സ രട്ഠം ദസ്സേതി”തി വുത്തം. ഏവം വദന്തോ ച സോ “പുരിസേ പസ്സതി, പുരിസേ പതിട്ഠിത”ന്തി, “പസ്സാമി ലോകേ സധനേ മനുസ്സേ”തി ച ആദീസു യേഭൂയേന “പുരിസേ, ലോകേ, സധനേ, മനുസ്സേ”തിആദീനം ഉപയോഗബഹുവചനഭുജ്ജേകവചനഭാവേന ആഗതത്താ പച്ചത്തേകവചനബഹുവചനഭാവസ്സ പന അപാകടത്താ യേഭൂയുപ്പവത്തിം സന്ധായ “ഇദമ്പി താദിസമേവാ”തി മത്തമാനോ വദതി മത്തേ. ആചരിയാ ഹി കത്ഥചി അത്തനോ രുചിയാപി വിസും വിസും കമേന്തി. അയം പന അമ്ഹാകം രുചി - “കേകകേ”തി ഇദം പച്ചത്തവചനമേവ “പഞ്ചാലാ, കുരുയോ”തി സഹജാതപദാനി വിയ, രട്ഠവാചകത്താ പന “കുരുയോ”തി പദമിവ ബഹുവചനവസേന വുത്തം. ന ഹി ഭഗവാ “ഖത്തിയോ, ബ്രാഹ്മണോ, വേസ്സോ”തിആദീസു വിയ സമാനവിഭത്തിഹി നിദിസിതബ്ബേസു സഹജാതപദേസു പച്ഛിമം ഉപയോഗവചനവസേന നിദിസേയ, യുത്തി ച ന ദിസ്സതി “പഞ്ചാലാ”തി, “കുരുയോ”തി പച്ചത്തവചനം വത്യാ “കേകകേ”തി ഉപയോഗവചനസ്സ വചനേ, തസ്മാ “കേകകേ”തി ഇദം പച്ചത്തവചനമേവ. തഥാ ഹി സന്ധിവിസോധനവിധായകോ ആചരിയോ താദിസാനം പദാനം പച്ചത്തവചനത്തത്തേവ വിഭാവേന്തോ സാമം കതേ പകരണേ “വനപ്പഗുദ്ധ്വോ വനപ്പഗുദ്ധ്വേ, സുഖം ദുക്ഖം ജീവോ, സുഖേ ദുക്ഖേ ജീവേ”തി ആഹ, ടീകായമ്പി ച തേസം പച്ചത്തവചനഭാവമേവ വിഭാവേന്തോ “വനപ്പഗുദ്ധ്വോ,

സുഖം, ദുഃഖം, ജീവോ"തി സാധനീയം രൂപം പതിട്ഠപേത്യാ
നിഗൃഹീതലോപവസേന അകാരോകാരാനഞ്ച ഏകാരാദേസവസേന
“വനപ്പഗുർബ്ബേ, സുഖേ, ദുഃഖേ, ജീവേ”തി രൂപനിപ്ഫത്തിമാഹ. സാ
പാളിനയാനു കൂലാ. കച്ചായനാചരിയേനപി പാളിനയം നിസ്സായ “ദിപദേ
തുല്യാധികരണേ”തി പച്ചത്തബഹുവചനപദം വുത്തം. തേനാഹ വുത്തിയം “ദേ
പദാനി തുല്യാധികരണാനീ”തി. “ദിപദേ തുല്യാധികരണേ”തി ച ഇദം “അട്ഠ
നാഗാവസസതാനീ”തി വത്തഞ്ചേ “അട്ഠ നാഗാവസസതേ”തി പദമിവ
വുച്ചതീതി ദട്ഠഞ്ചം.

കേചി പന തേസം ഭുജ്ജേകവചനത്തം ഇച്ഛന്തി. തത്ഥ യദി
“വനപ്പഗുർബ്ബേ”തി പച്ചത്തേ ഭുജ്ജവചനം, “കേകകേ”തി ച പച്ചത്തേ
ഉപയോഗവചനം, “ഏസേസേ ഏകേ ഏകട്ഠേ”തി ഏത്ഥ “ഏസേസേ”തി
ഇമാനിപി പച്ചത്തേ ഭുജ്ജവചനാനി വാ സിയും, ഉപയോഗവചനാനി വാ.
യഥേതാനി ഏവംവിധാനി ന ഹോന്തി, സുദ്ധപച്ചത്തവചനാനിയേവ ഹോന്തി,
തഥാ “വനപ്പഗുർബ്ബേ, കേകകേ”തിആദീനിപി തഥാവിധാനി ന ഹോന്തി,
സുദ്ധപച്ചത്തവചനാനിയേവ ഹോന്തി. ഇച്ഛേവം സഞ്ചമാപി “വനപ്പഗുർബ്ബേ,
ബാലേ, പണ്ഡിതേ, കേകകേ”തി, “വിരത്തേ കോസിയായനേ, അട്ഠ
നാഗാവസസതേ, കേ പുരിസേ, ഏസേസേ”തി ഏവമാദീനം അനേകേസം
പുരിസലിങ്ഗഇത്ഥിലിങ്ഗനപുംസകലിങ്ഗസഞ്ചനാമഏകവചനഅനേകവചനവസേന
സാസനവരേ റിതാനം പദാനം നിപ്ഫത്തി
പച്ചത്തേകവചനപുരുവചനാനമേകാരാദേസവസേനേവ ഭവതീതി അവസ്സമിദം
സമ്പടിച്ഛിതഞ്ചം. ഏവം “വനപ്പഗുർബ്ബേ, ബാലേ, പണ്ഡിതേ”തിആദീനം
സുദ്ധപച്ചത്തവചനതാ അതീവ സുഖുമാ ദുബ്ബിഞ്ഞേയ്യാ, സഭേന കുലപുത്തേന
ആചരിയേ പയിരുപാസിത്ഥാ തദുപദേസം സക്കച്ചം ഗഹേത്ഥാ ജാനിതഞ്ചാ.
ബുദ്ധവചനസ്ഥിത്ത്വേ സദുതോ ച അത്ഥതോ ച അധിപ്പായതോ ച
അക്ഖരചിന്തകാനം ഞാണചക്ഖുസമ്മുയ്ഹനട്ഠാനഭൂതാ പാളിനയാ വിവിധാ
ദിസ്സന്തി.

തത്ഥ സദുതോ താവ ഇദം സമ്മുയ്ഹനട്ഠാനം - “വിരത്താ
കോസിയായനീ”തി വത്തഞ്ചേ “വിരത്തേ കോസിയായനേ”തി
ഇത്ഥിലിങ്ഗപച്ചത്തവചനം ദിസ്സതി, “കോ പുരിസോ”തി വത്തഞ്ചേ “കേ
പുരിസേ”തി സഞ്ചനാമികപച്ചത്തവചനം ദിസ്സതി, “കിന്നാമോ തേ
ഉപജ്ജായായോ”തി വത്തഞ്ചേ “കോനാമോ തേ ഉപജ്ജായായോ”തി സമാസപദം
പുല്ലിങ്ഗവിസയം ദിസ്സതി. കിം നാമം ഏതസ്സാതി കോനാമോതി ഹി സമാസോ.
തേന “കോനാമാ ഇത്ഥി, കോനാമം കുല”ന്തി അയമ്പി നയോ ഗഹേതഞ്ചോ. “ക
തേ ബലം മഹാരാജാ”തി വത്തഞ്ചേ “കോ തേ ബലം മഹാരാജാ”തി ഏത്ഥ
കപസദേന ഹൂസകം സമാനസുതികോ സത്തമിയന്തോ കോസദോ ദിസ്സതി, ക
കോസദാ ഹി അത്തമത്തമീസകസമാനസുതികാ. തഥാ “ഇയ ഹേമന്തഗിമ്ഹേസു,
ഇയ ഹേമന്തഗിമ്ഹിസു, ന തേനത്ഥം അബന്ധി സോ, ന തേനത്ഥം
അബന്ധിസു”തി അത്താനിപി യോജേതഞ്ചാനി.

അത്ഥതോ പന ഇദം സമ്മുയ്ഹനട്ഠാനം - “യം ന കഞ്ചനദേപിത്ത്ഥര,
അന്ധേന തമസാ ഗത”ന്തി ഏത്ഥ നകാരോ “കത”ന്തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചോ.
ന കതന്തി കതം വിയാതി അത്ഥോ. ഏത്ഥ ഹി നകാരോ ഉപമാനേ വത്തതി, ന
പടിസേയേ.

“അസ്സലോ അകത്തു ച,
സന്ധിച്ഛേദോ ച യോ നരോ;
ഹതാവകാസോ വന്താസോ,
സ വേ ഉത്തമപോരിസോ”തി

ഏവമാദീനിപി അഞ്ഞാനി യോജേതബ്ബാനി.

അധിപ്പായതോ ഇദം സമ്മുയ്ഹനട്ഠാനം - “തണ്ഹം അസ്മിമാനം
സസ്സതുച്ഛേദദിട്ഠിയോ ദാദസായതന്നിസ്സിതം നന്ദിരാഗഞ്ച ഹന്ത്വാ ബ്രാഹ്മണോ
അനീഘോ യാതി”തി വത്തബ്ബേപി തമാ അവത്വാ തമേവത്ഥം ഗഹേത്വാ
അഞ്ഞേന പരിയായേന

“മാതരം പിതരം ഹന്ത്വാ, രാജാനോ ദേ ച വത്തിയേ;
രട്ഠം സാനുചരം ഹന്ത്വാ, അനീഘോ യാതി ബ്രാഹ്മണോ”തി

വുത്തം.

“വനം ഛരിന്ദമ മാ രുക്ഖം, വനതോ ജായതേ ഭയം;
ഛേതവാ വനഞ്ച വനമം, നിബ്ബനാ ഹോമ ഭിക്ഖവോ”തി

ഏവമാദീനിപി അഞ്ഞാനി യോജേതബ്ബാനി. ഏവം ബുദ്ധവചനേ സദുതോ ച
അത്ഥതോ ച അധിപ്പായതോ ച അക്ഖരചിന്തകാനം
ഞാണചക്ഖുസമ്മുയ്ഹനട്ഠാനഭൂതാ പാളിനയാ വിവിധാ ദിസ്സന്തി. യഥാഹ -

“ജാനന്താ അപി സദുസത്ഥമഖിലം മുയ്ഹന്തി പാഠക്കമേ,
യേഭുയ്യേന ഹി ലോകനീതിവിധുരാ പാഠേ നയാ വിജ്ജരേ;
പണ്ഡിച്ചമ്പി പഹായ ബാഹിരഗതം ഏതേമവ തസ്മാ ബുധോ,
സിക്ഖേയ്യാമലധമ്മസാഗരതരേ നിബ്ബാനതിത്ഥുപഗേ”തി.

ഏവം പാളിനയാനം ദുബ്ബിഞ്ഞേയുത്താ “വനപ്പഗുമ്ബേ, ബാലേ ച, പണ്ഡിതേ
ച”തിആദീനം സുദ്ധപച്ചത്തവചനത്തഞ്ഞേവ സാരതോ പച്ചേതബ്ബം, ന
സുതിസാമഞ്ഞേന ഭുമ്മോപയോഗവചനത്തം ഭുമ്മോപയോഗവചനേഹി തേസം
സമാനസുതികത്തേപി പച്ചത്തജോതകത്താ. സമാനസുതികാപി ഹി സദാ
അത്ഥപ്പകരണലിങ്ഗസദുന്തരാഭിസമ്ബന്ധാദിവസേന അത്ഥവിസേസജോതകാ
ഭവന്തി. തം യഥാ? “സീഹോ ഗായതീ”തി വുത്തേ “ഏവംനാമകോ പുരിസോ”തി
അത്ഥോ വിഞ്ഞായതി. “സീഹോ നങ്ഗുട്ഠം ചാലേതീ”തി വുത്തേ പന
“മിഗരാജാ”തി വിഞ്ഞായതി. ഏവം അത്ഥവസേന സമാനസുതികാനം
അത്ഥവിസേസജോതനം ഭവതി. സങ്ഗാമേ ഠത്വാ “സിന്ധവമാനേഹീ”തി വുത്തേ
“അസ്സോ”തി വിഞ്ഞായതി. രോഗിസാലായം പന “സിന്ധവമാനേഹീ”തി വുത്തേ
“ലവണ്”തി വിഞ്ഞായതി. ഏവം പകരണവസേന സമാനസുതികാനം
അത്ഥവിസേസജോതനം ഭവതി. “ഇസ്സാ”തി വുത്തേ “ഏവംനാമികാ ധമ്മജാതീ”തി
വിഞ്ഞായതി. “ഇസ്സോ”തി വുത്തേ പന “അച്ഛമിഗോ”തി വിഞ്ഞായതി. ഏവം
ലിങ്ഗവസേന ഏകദേശസമാനസുതികാനം അത്ഥവിസേസജോതനം ഭവതി. ഏതഥ
പന കിഞ്ചാപി “ദേവദത്തം പക്കോസ ഘടധാരകം ദണ്ഡധാരക”ന്തിആദീസുപി
ഘടദണ്ഡാദീനി ലിങ്ഗം, തഥാപി സമാനസുതികാധികാരത്താ ന തം
ഇധാധിപ്പേതം.

“ഇസ്സാ ഉപ്പജ്ജതി”തി ച “ഇസ്സാ പുരിസമനുബന്ധിംസു”തി ച വുത്തേ പന സബ്ബമാ സമാനസുതികാനം സദുന്തരാഭിസമ്ബന്ധവസേന യമാവുത്തഅത്ഥവിസേസജോതനം ഭവതി. തഥാ “സീഹോ ഭിക്ഖവേ മിഗരാജാ സായന്ഹസമയം ആസയാ നിക്ഖമതീ”തി വുത്തേ “മിഗാധിപോ കേസരസീഹോ”തി വിഞ്ഞായതി. “സീഹോ സമണ്ണുദേസോ, സീഹോ സേനാപതീ”തി ച വുത്തേ പന “സീഹോ നാമ സാമണേരോ, സീഹോ നാമ സേനാപതീ”തി വിഞ്ഞായതി. ഏവന്വി സദുന്തരാഭിസമ്ബന്ധവസേന സമാനസുതികാനം അത്ഥവിസേസജോതനം ഭവതി. “അദുസംസു ഖോ ഛരബ്ബഗ്ഗിയാ ഭിക്ഖു സത്തരസവഗ്ഗിയേ ഭിക്ഖു വിഹാരം പടിസഞ്ചരോത്തേ”തി ഏവന്വി സദുന്തരാഭിസമ്ബന്ധവസേന സമാനസുതികാനം പച്ചത്തോപയോഗത്ഥസഞ്ചാരഅത്ഥവിസേസജോതനം ഭവതി. തഥാ “സിഞ്ച ഭിക്ഖു ഇമം നാവം, അഞ്ഞതരോ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോചാ”തി ഏവന്വി സദുന്തരാഭിസമ്ബന്ധവസേന സമാനസുതികാനം ആലപനത്ഥപച്ചത്തത്ഥസഞ്ചാരഅത്ഥവിസേസജോതനം ഭവതി, തസ്മാ “വനപ്പഗുമ്ബേ യഥ ഫുസ്സിതഗ്ഗേ”തിആദിനി ഭുമ്മോപയോഗവചനേഹി സദിസത്തേപിസദുന്തരാഭിസമ്ബന്ധവസേന സുദ്ധപച്ചത്തവചനാനീതി ഗഹേതബ്ബാനി. പച്ചത്തേകവചനബഹുവചനാനം ഏവ ഹി ഏകാരാദേസവസേന ഏവംവിധാനി രൂപാനി ഭവന്തി ഭുമ്മോപയോഗവചനാനി വിയാതി. നനു ച ഭോ ഏവംവിധാനം രൂപാനം പാളിയം ദിസ്സനതോ ‘ഏകാരന്തമ്പി പുല്ലിങ്ഗം അത്ഥമീ’തി വത്തബ്ബന്തി? ന വത്തബ്ബം, ഓകാരന്തഭാവോഗധരൂപവിസേസത്താ തേസം രൂപാനം. ആദേസവസേന ഹി സിദ്ധത്താ വിസും ഏകാരന്തപുല്ലിങ്ഗം നാമ നത്ഥി, തസ്മാ പുല്ലിങ്ഗാനം യമാവുത്തസത്തവിധതായേവ ഗഹേതബ്ബാതി.

കേചി പന വദേയും “യായം പുരിസസദുന്തയം ഗഹേതാ ‘ഭൂതോ, ഭൂതാ. ഭൂത’ന്തിആദിനാ സബ്ബേസമോകാരന്തപദാനം നാമികപദമാലാ വിഭത്താ, തത്ഥ ചതുത്ഥേകവചനസ്സ ആയാദേസസഹിതാനി രൂപാനി കിമത്ഥം ന വുത്താനീ”തി? വിസേസദസ്സനത്ഥം. താദിസാനി ഹി ചതുത്ഥേകവചനരൂപാനി പാളിനയേ പോരാണട്ഠകമാനയേ ച ഉപപരിക്ഖിയമാനേ “ഗത്യത്ഥകമ്മനി, നയനത്ഥകമ്മനി, വിഭത്തിവിപരിണാമേ, തദത്ഥേ ചാ”തി സഞ്ചേപതോ ഇമേസു ചതുസുയേവ റാനേസു, പഭേദതോ പന സത്തസു റാനേസു ദിസ്സന്തി. ദാനരോചനധാരണനമോയോഗാദിഭേദേ പന യത്ഥ കത്ഥചി സമ്പദാനവിസയേ ന ദിസ്സന്തി, ഇതി ഇമം വിസേസം ദസ്സേതും ന വുത്താനീതി. നനു ദാനക്രിയായോഗേ “അഭിരൂപായ കണ്ഠാ ദേയ്യാ”തി ചതുത്ഥേകവചനസ്സ ആയാദേസസഹിതരൂപദസ്സനതോ ഇമസ്ഥിവി സദുനീതിപ്പകരണേ “പുരിസായ, ഭൂതായാ”തിആദിനി വത്തബ്ബാനി, ഏവം സന്തേ കസ്മാ “ദാനരോചനധാരണനമോയോഗാദിഭേദേ പന യത്ഥ കത്ഥചി സമ്പദാനവിസയേ ന ദിസ്സന്തി”തി വുത്തന്തി? അപാളിനയത്താ. “അഭിരൂപായ കണ്ഠാ ദേയ്യാ”തി അയഞ്ഹി സദുസത്ഥതോ ആഗതോ നയോ, ന ബുദ്ധവചനതോ. ബുദ്ധവചനഞ്ഹി പത്ഥാ “അഭിരൂപസ്സ കണ്ഠാ ദേയ്യാ”തി പദരൂപം ഭവിസ്സതീതി. നനു ച ഭോ നമോയോഗാദിസുപി ചതുത്ഥേകവചനസ്സ ആയാദേസോ ദിസ്സതീതി. സാസനാവചരാപി ഹി നിപുണാ പണ്ഡിതാ “നമോ ബുദ്ധായാ”തിആദിനി വത്ഥാ രത്ഥനത്തയം വന്ദന്തി. കേചി പന -

“നമോ ബുദ്ധായ ബുദ്ധസ്സ,
നമോ ധമ്മായ ധമ്മിനോ;
നമോ സഞ്ചായ സഞ്ചസ്സ,

നമോകാരേണ സോത്ഥി മേ"തി ച,

“മുഖേ സരസി സമ്ഘുല്ലേ, നയനുപ്പലപങ്കജേ;
പാദപങ്കജപൂജായ, ബുദ്ധായ സതതം ദദേ"തി ച,

“നരോ നരം യാചതി കിഞ്ചി വത്സും, നരേണ ദൂതോ പഹിതോ നരായാ"തി ച ഗാമാരചനമ്പി കുബ്ജന്തിതി? സച്ചം, സാസനാവചരാപി നിപുണാ പണ്ഡിതാ “നമോ ബുദ്ധായാ"തിആദിനിവത്യാ രതനത്തയം വന്ദന്തി, ഗാമാരചനമ്പി കുബ്ജന്തി, ഏവം സന്തേപി തേ സദൃസത്വേ കതപരിചയവസേന സദൃസത്വത്തോ നയം ഗഹേത്യാ തമാരൂപാ ഗാമാപി ചുണ്ണിയാപദാനിപി അഭിസഞ്ചരോന്തി, “നമോ ബുദ്ധായാ"തിആദിനി വത്യാ രതനത്തയം വന്ദന്തി. യേ പന സദൃസത്വേ അകതപരിചയാ അന്തമസോ ബാലദാരകാ, തേപി അന്തേസം വചനം സുത്യാ കതപരിചയവസേന “നമോ ബുദ്ധായാ"തിആദിനി വത്യാ രതനത്തയം വന്ദന്തി, “നമോ ബുദ്ധസ്സാ"തി വദന്താ പന അപ്പകതരാ. കത്ഥചി ഹി പദേസേ കുമാരകേ അക്ഖരസമയം ഉഗ്ഗണ്ഠാപേന്താ ഗരൂ അക്ഖരാനമാദിമ്ഹി “നമോ ബുദ്ധായാ"തി സിക്ഖാപേന്തി, ന പന “നമോ ബുദ്ധസ്സാ"തി, ഏവം സന്തേപി പാളിനയേ പോരാണട്ഠകമാനയേ ച ഉപപരിക്ഖിയമാനേ ഠപേത്യാ ഗത്യത്ഥകമ്മാദിട്ഠാനചതുക്കം, പദേദതോ സത്തട്ഠാനം വാ ദാനരോചനധാരണനമോയോഗാദിഭേദേ യത്ഥ കത്ഥചി സമ്പദാനവിസയേ ചതുത്ഥേകവചനസ്സ ആയാദേസസഹിതാനി രൂപാനി ന ദിസ്സന്തി, തസ്മാ കേഹിചി അഭിസഞ്ചതാനി “നമോ ബുദ്ധായ, ബുദ്ധായ ദാനം ദേന്തി"തി പദാനി പാളിം പത്യാ “നമോ ബുദ്ധസ്സ, ബുദ്ധസ്സ ദാനം ദേന്തി"തി അന്തരൂപാനി ഭവന്തിതി ദട്ഠഞ്ചം. അയം പന പാളിനയഅട്ഠകമാനയാനുരൂപേണ ആയാദേസസ്സ പയോഗരചനാ - “ബുദ്ധായ സരണം ഗച്ഛതി, ബുദ്ധം സരണം ഗച്ഛതി"തി വാ, “ബുദ്ധായ നഗരം നേന്തി, ബുദ്ധം നഗരം നേന്തി"തി വാ, “ബുദ്ധായ സക്കതോ ധമ്മോ, ബുദ്ധേന സക്കതോ ധമ്മോ"തി വാ, “ബുദ്ധായ ജീവിതം പരിച്ചജതി, ബുദ്ധസ്സ അത്ഥായ ജീവിതം പരിച്ചജതി"തി വാ, “ബുദ്ധായ അപേന്തി അന്തേതിത്ഥിയാ, ബുദ്ധസ്മാ അപേന്തി അന്തേതിത്ഥിയാ"തി വാ , “ബുദ്ധായ ധമ്മതാ, ബുദ്ധസ്സ ധമ്മതാ"തി വാ, “ബുദ്ധായ പസന്നോ, ബുദ്ധേ പസന്നോ"തി വാ ഇതി പദേദതോ ഇമം സത്തട്ഠാനം വിവജ്ജത്യാ അന്തേത്ഥ ആയാദേസോ ന ദിസ്സതി. തഥാ ഹി -

പാഠേ മഹാനമക്കാര-സഞ്ചാതേ സാധുനന്ദനേ;
സമ്പദാനേ നമോയോഗേ, ആയാദേസോ ന ദിസ്സതി.

ഏത്ഥ മഹാനമക്കാരപാഠോ നാമ “നമോ തസ്സ ഭഗവതോ അരഹതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സാ"തി പാഠോ. അത്രാപി ആയാദേസോ ന ദിസ്സതി. വമ്മികസുത്തേപി “നമോ കരോഹി നാഗസ്സാ"തി ഏവം ആയാദേസോ ന ദിസ്സതി. അമ്ബട്ഠസുത്തേപി “സോത്ഥി ഭദന്തേ ഹോതു രന്തോ, സോത്ഥി ജനപദസ്സ". ഏവം ആയാദേസോ ന ദിസ്സതി.

“സുപ്പബുദ്ധ"തി പാഠസ്സ, അത്ഥസംവണ്ണനായപി;
സമ്പദാനേ നമോയോഗേ, ആയാദേസോ ന ദിസ്സതി.

തഥാ ഹി

“സുപ്പബുദ്ധം പബുജ്ഞന്തി, സദാ ഗോതമസാവകാ;

യേശു ദിവാ ച രത്തോ ച, നിച്ചം ബുദ്ധഗതാ സതീ"തി

ഇമിസ്സാ പാളിയാ അട്കൊമ്പായം “സമ്മാദിട്റികസ്സ പുത്തോ ഗുളം വിപമാനോ ബുദ്ധാനുസ്സതിം ആവജേജതാ ‘നമോ ബുദ്ധസ്സാ’തി വത്ഥാ ഗുളം വിപതീ”തി ആയാദേസവജ്ജിതോ സദുരചനാവിസേസോ ദിസ്സതി. സഗാമാവഗ്ഗവണ്ണനായമ്പി ധനഞ്ജാനീസുത്തട്കൊമ്പായം “ത്വം റിതാപി നിസിന്നാപി വിപിത്ഥാപി കാസേത്ഥാപി ‘നമോ ബുദ്ധസ്സാ’തി തസ്സ മുണ്ഡകസ്സ സമണകസ്സ നമക്കാരം കരോസീ”തി ആയാദേസവജ്ജിതോ സദുരചനാവിസേസോ ദിസ്സതി. തമാ തത്ഥ തത്ഥ “ബുദ്ധപ്പമുഖസ്സ ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ ദാനം ദേതി. തസ്സ പുരിസസ്സ ഭത്തം ന രുച്ചതി. സമണസ്സ രോചതേ സച്ചം, ബുദ്ധസ്സ ഛത്തം ധാരേതി, ബുദ്ധസ്സ സിലാഘതേ”തിആദിനാ ആയാദേസവിവജ്ജിതോ സദുരചനാവിസേസോ ദിസ്സതി. ഏവം ദാനരോചനാദീസു ബഹുസു സമ്പദാനവിസയേസു ചതുത്ഥേകവചനസ്സ ആയാദേസസഹിതം രൂപം ന ദിസ്സതി.

ഗത്യർത്ഥകമ്മാദീസു പന ചതുസു റാനേസു ദിസ്സതി. തമാ ഹി “മൂലായ പടികസ്സേയ്യ, അപ്പോ സഗായ ഗച്ഛതി”തി ചേത്ഥ ഗത്യർത്ഥകമ്മനി ദിസ്സതി. ഏത്ഥ ഹി “മൂലം പടികസ്സേയ്യ, അപ്പോ സഗ്ഗം ഗച്ഛതി”തി ച അത്ഥോ. “പടികസ്സേയ്യാ”തി ചേത്ഥ കസ ഗതിയന്തി ധാതുസ്സ പതിഉപസഗ്ഗേന വിസേസിതത്ത്വാ “ആകഡ്ഡേയ്യാ”തി അത്ഥോ ഭവതി. “അയം പുരിസോ മമ അത്ഥകാമോ, യോ മം ഗഹേത്ഥാന ദകായ നേതീ”തി ഏത്ഥ നയനത്ഥകമ്മനി ദിസ്സതി. ഏത്ഥ ഹി മം ഉദകം നേതി, അത്തനോ വസനകസോബ്ഭം പാപേതീതി അത്ഥോ. “വിരമമായസ്സമനോ മമ വചനായാ”തി ഏത്ഥ വിഭത്തിവിപരിണാമേ ദിസ്സതി. മമ വചനതോ വിരമമാതി ഹി നിസ്സുക്കവചനവസേന അത്ഥോ. “മഹാഗണായ ഭത്താ മേ”തി ഏത്ഥാപി വിഭത്തിവിപരിണാമേ ദിസ്സതി. മമ മഹതോ ഹംസഗണസ്സ ഭത്താതി ഹി സാമിവചനവസേന അത്ഥോ. മമ ഹംസരാജാതി ചേത്ഥ അധിപ്പായോ. “അസക്കതാ ചസ്സ മധനഞ്ചയായാ”തി ഏത്ഥാപി വിഭത്തിവിപരിണാമേ ദിസ്സതി. മയം ധനഞ്ചയസ്സ രത്തോ അസക്കതാ ച ഭവാമാതി ഹി കത്തുത്ഥേ സാമിവചനം. തമാ ഹി “ധനഞ്ചയസ്സാ”തി വാ “ധനഞ്ചയേനാ”തി വാ വത്തബ്ബേ ഏവം അവത്ഥാ “ധനഞ്ചയായാ”തി സമ്പദാനവചനം ദാനക്രിയാദികസ്സ സമ്പദാനവിസയസ്സ അഭാവതോ വിഭത്തിവിപരിണാമേയേവ യുജ്ജതി, തസ്സമാ ധനഞ്ചയരാജേന മയം അസക്കതാ ച ഭവാമാതി അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. അത്തന്വി വിഭത്തിവിപരിണാമട്ഠാനം മഗ്ഗിതബ്ബം.

“വിരാഗായ ഉപസമായ നിരോധായാ”തിആദിനി പന അനേകസഹസ്സാനി ആയാദേസസഹിതാനി സദുരൂപാനി തദത്ഥേ പവത്തന്തി. അട്ഠകമാചരിയാപി ഹി ധമ്മവിനയസദുത്ഥം വണ്ണേന്താ “ധമ്മാനം വിനയായ. അനവജ്ജധമ്മത്ഥഞ്ചേസ വിനയോ, ന ഭവഭോഗാദിഅത്ഥ”ന്തി തദത്ഥവസേനേവ ആയാദേസസഹിതം സദുരൂപം പയുഞ്ജിംസു, ഏവം ചതുത്ഥേകവചനസ്സ ആയാദേസസഹിതാനി രൂപാനി ഗത്യത്ഥകമ്മനി നയനത്ഥകമ്മനി വിഭത്തിവിപരിണാമേ തദത്ഥേ ചാതി ഇമേസു ചതുസുയേവ റാനേസു ദിസ്സന്തി, ന പന ദാനരോചനാദിഭേദേ യത്ഥ കത്ഥചി സമ്പദാനവിസയേ. തഥാ ഹി നിരുത്തിപിടകേ “അത്ഥായാതി സമ്പദാനവചന”ന്തി ആയാദേസസഹിതം സദുരൂപം വുത്തം, പൂരിസസദാദിവസേന പന താദിസാനി രൂപാനി ന വുത്താനി താദിസാനം സദുരൂപാനം യത്ഥ കത്ഥചി അപ്പവത്തനതോ. കച്ചായനപ്പകരണേപി ഹി “ആയ ചതുത്ഥേകവചനസ്സ തു”തി ലക്ഖണസ്സ

വുത്തിയം “അത്മായ ഹിതായ സുഖായ ദേവമനുസ്സാന”ന്തി വുത്തം.
“പുരിസായാ”തി വാ “സമണായാ”തി വാ “ബ്രാഹ്മണായാ”തി വാ ന വുത്തന്തി.

ഏതഥ സിയാ - നനു ഭോ തസ്സേവ വുത്തിയം “ചതുത്ഥീതി കിമത്ഥം പുരിസസ്സ മുഖം. ഏകവചനസ്സാതി കിമത്ഥം പുരിസാനം ദദാതി. വാതി കിമത്ഥം ദാതാ ഹോതി സമണസ്സ വാ ബ്രാഹ്മണസ്സ വാ”തി വുത്തത്താ “പുരിസായ സമണായ ബ്രാഹ്മണായാ”തിആദിനി പദരൂപാനി നയതോ ദസ്സിതാനി, കേവലം പന മുഖസദുയോഗതോ ബഹുവചനഭാവതോ വികപ്പനതോ ച “പുരിസായാ”തിആദിനി ന സിജ്ജന്തി, മുഖസദുയോഗാദിവിരഹിതേ പന ഠാനേ അവസ്സം സിജ്ജന്തിതി? ഏതഥ വുച്ചതേ - “ചതുത്ഥീതി കിമത്ഥം പുരിസസ്സ മുഖ”ന്തി വദന്തോ “സചേ ആയാദേസോ ഭവേയ്യ , ചതുത്ഥിയാ ഏവ ഭവതി, ന ഛട്ഠിയാ”തി ദസ്സേന്തോ “മുഖ”ന്തി പദം ദസ്സേസി, ന ച തേന “മുഖസദുട്ഠാനേ ദേതീതിആദികേ സമ്പദാനവിസയഭൂതേ ക്രിയാപദേ റിതേ ആയാദേസോ ഹോതീ”തി ദസ്സേതി. “ഏകവചനസ്സാതി കിമത്ഥം പുരിസാനം ദദാതീ”തി വദന്തോപി “ഏകവചനസ്സേവ ആയാദേസോ ഹോതി, ന ബഹുവചനസ്സാ”തി ദസ്സേതി. “ദദാതീ”തി ഇദം പദം “പുരിസാന”ന്തി പദസ്സ സമ്പദാനവചനത്തം ഞാപേതും അപോച, ന ച “ദേതീതിആദികേ സമ്പദാനവിസയഭൂതേ ക്രിയാപദേ സതി ചതുത്ഥേകവചനസ്സ ആയാദേസോ ഹോതീ”തി ഇമമത്ഥം വിത്താപേതി. “വാതി കിമത്ഥം ദാതാ ഹോതി സമണസ്സ വാ ബ്രാഹ്മണസ്സ വാ”തി ച വദന്തോപി “സമ്പദാനേയേവ വികപ്പേന ആയാദേസോ ഹോതീ”തി വിത്താപേതി, ന ദാനാദിക്രിയം പടിച്ച് ആയാദേസവിധാനം ഞാപേതി.

യദി പന ദാനാദിക്രിയം പടിച്ച് ആയാദേസവിധാനം സിയാ, വുത്തികാരകേന ലക്ഖണസ്സ വുത്തിയം മൂലോദാഹരണേയേവ “അത്മായ ഹിതായാ”തി തദത്ഥപയോഗാനി വിധ “പുരിസായ ദീയതേ”തിആദി വത്തഞ്ചം സിയാ, ന ച വുത്തം. കസ്മാതി ചേ? ബുദ്ധവചനേ പോരാണട്ഠകമാസു ച താദിസസ്സ പയോഗസ്സ അഭാവാ. നിരുത്തിപിടകേ ഹി പഭിന്നപടിസമ്ഭിദോ സോ ആയസ്മാ മഹാകച്ചാനോ “പുരിസസ്സ ദീയതേ”തി ആയാദേസരഹിതാനിയേവ രൂപാനി ദസ്സേതി, “അത്മായാതി സമ്പദാനവചന”ന്തി ഭണന്തോപി ച മേരോ ദാനാദിക്രിയാപേക്ഖം അകത്വാ ചതുത്ഥേകവചനസ്സ ആയാദേസസഹിതം രൂപമേവ നിദിസി. തേന സോ പയോഗോ തദത്ഥപയോഗോതി വിത്തായതി. ഇതി ഇമേഹി കാരണേഹി ജാനിതഞ്ചം “ദാനാദിക്രിയം പടിച്ച് ആയാദേസവിധാനം ന കത്”ന്തി. യജ്ജേവം “അത്മായ ഹിതായാ”തിആദിനിയേവ തദത്ഥപയോഗാനി “ആയ ചതുത്ഥേകവചനസ്സ തു”തി ലക്ഖണസ്സ വിസയാ ഭവേയ്യും, നാത്താനീതി? തന്ന, അത്താനിപി വിസയായേവ തസ്സ. കത്ഥാനി? “മൂലായ പടികസ്സേയ്യ, അപ്പോ സഗ്ഗായ ഗച്ഛതി, ദകായ നേതി, വിരമമായസ്ഥന്തോ മമവചനായ, ഗണായ ഭത്താ”തിആദിനി. “സഗ്ഗസ്സ ഗമനേന വാ”തിആദിനി പന വാധികാരത്താ അവിസയാവാതി.

നനു ച ഭോ ഏവം സന്തേ വുത്തികാരകേന മൂലോദാഹരണേസു “അത്മായ ഹിതായ സുഖായ ദേവമനുസ്സാന”ന്തി വത്വാ “മൂലായ പടികസ്സേയ്യ”തിആദിനിപി വത്തഞ്ചാനി, കിമുദാഹരണേ പന “വാതി കിമത്ഥം സഗ്ഗസ്സ ഗമനേന വാ”തി വത്തഞ്ചന്തി? സച്ചം, അവചനേ കാരണമത്ഥി, തം സുണാമ - “മൂലായ പടികസ്സേയ്യ, അപ്പോ സഗ്ഗായ ഗച്ഛതീ”തി ഏതഥ ഹി “മൂലായ, സഗ്ഗായാ”തി പദാനി സുദ്ധസമ്പദാനവചനാനി ന ഹോന്തി ഗത്യത്ഥകമ്മനി വത്തനതോ, തസ്മാ മൂലോദാഹരണേസു ന വുത്താനി. തഥാ “ദകായ നേതീ”തി ഏതഥ “ദകായാ”തി

പദം നയനത്മകമ്മനി വത്തനതോ സുദ്ധസമ്പദാനവചനം ന ഹോതീതി ന വുത്തം. “വിരമമായസ്ഥനോ മമ വചനായാ”തി ഏതഥ പന “വചനായാ”തി പദം നിസ്സക്കവചനത്വേ വത്തനതോ, “ഗണായ ഭത്താ”തി ഏതഥ “ഗണായാ”തി പദം സാമിവചനത്വേ വത്തനതോ, “അസക്കതാ ചസ്ഥ ധനഞ്ചയായാ”തി ഏതഥ “ധനഞ്ചയായാ”തി പദം കത്തുവസേന സാമിഅത്വേ വത്തനതോ സുദ്ധസമ്പദാനവചനം ന ഹോതീതി ന വുത്തം. കിമുദാഹരണേപി “സഗ്ഗസ്സാ”തി പദം ഗമനസദുസന്നിധാനതോ ഗത്യത്മകമ്മനി വത്തനതോ സുദ്ധസമ്പദാനവചനം ന ഹോതീതി “വാതി കിമത്ഥം സഗ്ഗസ്സ ഗമനേന വാ”തി ന വുത്തം. ഏവഞ്ചേതഥ വുത്തനയേന ബുദ്ധവചനം പോരാണട്ഠകമാനയഞ്ച പത്ഥാ ചതുത്ഥേകവചനസ്സ ആയാദേസസഹിതാനി രൂപാനി ഗത്യത്മകമ്മാദീസു ചതുസുയേവ റാനേസു ദിസ്സന്തി, ന പന ദാനരോചനാദിഭേദേ യത്ഥ കത്ഥചി സമ്പദാനവിസയേതി ദട്ഠഞ്ചം.

നനു ച ഭോ “ചന്ദനസാരം ജേട്ഠികായ അദാസി സുവണ്ണമാലം കനിട്ഠായാ”തി ദാനപ്പയോഗേ ചതുത്ഥേകവചനസ്സ ആയാദേസസഹിതരൂപദസ്സനതോ “രാജകഞ്ഞായ ദീയതേ, രാജകഞ്ഞായ രുച്ചതി അലങ്കാരോ, രാജകഞ്ഞായ ഛരത്തം ധാരേതി, രാജകഞ്ഞായ നമോ കരോഹി, രാജകഞ്ഞായ സോത്ഥി ഭവതു, രാജകഞ്ഞായ സിലാഘതേ”തിആദീഹിപി പയോഗേഹി ഭവിതഞ്ചം, അഥ കസ്ഥാ “ബുദ്ധവചനം പോരാണട്ഠകമാനയഞ്ച പത്ഥാ ചതുത്ഥേകവചനസ്സ ആയാദേസസഹിതാനി രൂപാനി ഗത്യത്മകമ്മാദീസു ചതുസുയേവ റാനേസു ദിസ്സന്തി, ന പന ദാനരോചനാദിഭേദേ യത്ഥ കത്ഥചി സമ്പദാനവിസയേ”തി വദമാതി? ഉപ്പമമവതിണ്ണോ ഭവം, ന ഹി ഭവം അമ്ഹാകം വചനത്ഥം ജാനാതി. അയഞ്ചേതഥ അമ്ഹാകം വചനത്ഥോ - സബ്ബാനിപി ഇത്ഥിലിങ്ഗാനി ഏകവചനവസേന തതീയാചതുത്ഥിപഞ്ചമീഛട്ഠീസത്തമീറാനേസു സമസമാനി ഹോന്തി, അപ്പാനി അസമാനി, തസ്ഥാ താനി റപേത്ഥാ പൂല്ല്യിങ്ഗനപുംസകലിങ്ഗേസു പൂരിസാദി ചിത്താദിസദ്ദാനം അകാരന്തപകതിഭാവേ റിതാനം ചതുത്ഥേകവചനസ്സ ആയാദേസസഹിതാനി രൂപാനി ബുദ്ധവചനാദീസു ദാനരോചനാദിഭേദേ യത്ഥ കത്ഥചി സമ്പദാനവിസയേ ന ദിസ്സന്തി. തേനേവ ഹി “മൂലായ, സഗ്ഗായ, ദകായ, വചനായ, ഗണായാ”തിആദീനി ഗത്യത്മകമ്മാദീസു തീസു “അഭിഞ്ഞായ, സമ്ബോധായ, നിബ്ബാനായാ”തി ഏവമാദീനി പന അനേകസതാനി തിലിങ്ഗപദാനി തദത്ഥേയേവാതി ഇമേസു ചതുസു റാനേസു ദിസ്സന്തി. “ദേതി, രോചതി, ധാരേതി”തിആദീസു പന സുദ്ധസമ്പദാനവിസയേസു ന ദിസ്സന്തി. ഭവന്തി ചത്ര -

ചതുത്ഥേകവചനസ്സ, ആയാദേസേന സംയുതം;
രൂപം അനിത്ഥിലിങ്ഗാനം, റാനേസു ചതുസുട്ഠിതം.

ഗത്യത്മകമ്മനി ചേവ, നയനത്മസ്സ കമ്മനി;
വിഭത്തിയാ വിപല്ലാസേ, തദത്ഥേ ചാതി നിദിസേ.

“മൂലായ പടികസ്സേയ്യ, അപ്പോ സഗ്ഗായ ഗച്ഛതി”;
ഏവം ഗത്യത്മകമ്മസ്ഥിം, ദിട്ഠമമ്ഹേഹി സാസനേ.

“ദകായ നേതി” ഇച്ചേവം, നയനത്മസ്സ കമ്മനി;
“വചനായാ”തി നിസ്സക്കേ, വിരമണപ്പയോഗതോ.

“ഗണായ”ഇതി സാമിസ്ഥിം, “ഭത്താ”തി സദയോഗതോ;
“ധനഞ്ചയായാ”തി പദം, കത്തുമേ സാമിസുചകം.

“അസക്താ”തി സദസ്സ, യോഗതോതി വിനിദിസേ;
അഞ്ഞോ ചാപി വിപല്ലാസോ, മഗ്ഗിതഞ്ചോ വിഭാവിനാ.

“അഭിഞ്ഞായ സമ്ബോധായ, നിബ്ബാനായാ”തിമാനി തു;
ലിങ്ഗത്തയവസേനേവ, തദത്ഥസ്ഥിം വിനിദിസേ.

ഏവം പാഠാനുലോമേന, കഥിതോ ആയസമ്ഭവോ;
ഇദന്തു സുഖമം ഠാനം, ചിന്തേതഞ്ചം പുനപ്പുനം.

ഓകാരന്തവസേനേവ, നാനാനയസുമണ്ഡിതാ;
പദമാലാ മഹേസിസ്സ, സാസനത്ഥം പകാസിതാ.

ഇമമതിമധുരഞ്ചേ ചിത്തികത്വാ സുണേയ്യും,
വിവിധനയവിചിത്തം സാധവോ സദനീതിം;
ജിനവരവചനേതേ സദതോ ജാതകങ്ഖം,
കുമുദമിവ’സിനാ വേ സുട്ഠു ഛരീന്ദേയ്യുമേത്ഥ.

ഇതി നവങ്ഗേ സാട്ഠകഥേ പിടകത്തയേ ബൃഹ്സഗതീസു വിത്തുനം

കോസല്യമായ കതേ സദനീതിപ്പകരണേ

സവിനിച്ഛയോ ഓകാരന്തപുല്ലിങ്ഗാനം പകതിരൂപസ്സ

നാമികപദമാലാവിഭാഗോ നാമ

പഞ്ചമോ പരിച്ഛേദോ.

അകാരന്തോകാരന്താപകതികഓകാരന്തപുല്ലിങ്ഗം നിട്ഠിതം.

൬. ആകാരന്തപുല്ലിങ്ഗനാമികപദമാലാ

അഥ പുബ്ബാചരിയമതം പുരേചരം കത്വാ ആകാരന്തപുല്ലിങ്ഗാനം പകതിരുപേസു അഭിഭവിതു ഇച്ചേതസ്സ പകതിരുപസ്സ നാമികപദമാലം വക്ഖാമ - സത്ഥാ, സത്ഥാ, സത്ഥാരോ. സത്ഥാരം, സത്ഥാരോ. സത്ഥാരാ, സത്ഥാരേഹി, സത്ഥാരേഭി. സത്ഥു, സത്ഥുസ്സ, സത്ഥുനോ, സത്ഥാനം, സത്ഥാരാനം. സത്ഥാരാ, സത്ഥാരേഹി, സത്ഥാരേഭി. സത്ഥു, സത്ഥുസ്സ, സത്ഥുനോ, സത്ഥാനം, സത്ഥാരാനം. സത്ഥരി, സത്ഥാരേസു. ഭോ സത്ഥ, ഭോ സത്ഥാ, ഭവന്തോ സത്ഥാരോ.

അയം യമകമഹാമേരേണ കതായ ചൂളനിരുത്തിയാ ആഗതോ നയോ. ഏതഥ ച നിരുത്തിപിടകേ ച കച്ചായനേ ച “സത്ഥുനാ”തി പദം അനാഗതമ്പി ഗഹേതബ്ബമേവ “ധമ്മരാജേണ സത്ഥുനാ”തി ദസ്സനതോ. “സത്ഥാരാ, സത്ഥുനാ, സത്ഥാരേഹി, സത്ഥാരേഭി”തി കമോ ച വേദിതബ്ബോ. ഏതഥ ച അസതിപി അത്ഥവിസേസേ ബൃജ്ജനവിസേസവസേന, ബൃജ്ജനവിസേസാഭാവേപി അത്ഥനാനത്ഥതാവസേന സദുന്തരസദസ്സനം നിരുത്തിക്കമോതി “സത്ഥാ”തി പദം ഏകവചനബഹുവചനവസേന ദിക്ഖത്തും വുത്തന്തി വേദിതബ്ബം. നിരുത്തിപിടകാദീസു പന “സത്ഥാ”തി പഠമാബഹുവചനം ന ആഗതം. കിഞ്ചാപി ന ആഗതം, തഥാപി “അവിതക്കിതാ മച്ചുമുപബ്ബജന്തി”തി പാളിയം “അവിതക്കിതാ”തി പഠമാബഹുവചനസ്സ ദസ്സനതോ “സത്ഥാ”തി പദസ്സ പഠമാബഹുവചനത്തം അവസ്സമിച്ഛിതബ്ബം. തഥാ വത്താ, ധാതാ, ഗന്താദീനമ്പി തഗ്ഗതികത്താ. തഥാ നിരുത്തിപിടകേ “സത്ഥാരേ”തി ദുതിയാബഹുവചനബ്ബ “സത്ഥുസ്സ, സത്ഥാന”ന്തി ചതുത്ഥീഹരട്ഠേകവചനബഹുവചനാനി ച ആഗതാനി, ചൂളനിരുത്തിയം പന ന ആഗതാനി. തത്ഥ “മാതാപിതരോ പോസേതി. ഭാതരോ അതിക്കമതി”തി ദസ്സനതോ “സത്ഥാരേ”തി ദുതിയാബഹുവചനരൂപം അയുത്തം വിയ ദിസ്സതി. കച്ചായനാദീസു “ഭോ സത്ഥ, ഭോ സത്ഥാ” ഇതി രസ്സദീഘവസേന ആലപനേകവചനദ്വയം വുത്തം. നിരുത്തിപിടകേ “ഭോ സത്ഥ” ഇതിരസ്സവസേന ആലപനേകവചനം വത്വാ “ഭവന്തോ സത്ഥാരോ”തി ആരാദേസവസേന ആലപനബഹുവചനം വുത്തം. ചൂളനിരുത്തിയം “ഭോ സത്ഥ” ഇതി രസ്സവസേന ആലപനേകവചനം വത്വാ “ഭോ സത്ഥാ” ഇതി ദീഘവസേന ആലപനബഹുവചനം ലപിതം. സബ്ബമേതം ആഗമേ ഉപപരിക്ഖിത്വാ യഥാ ന വിരുജ്ജന്തതി, തഥാ ഗഹേതബ്ബം.

ഇദാനി സത്ഥുസദസ്സ യം രൂപന്തരം അമ്ഹേഹി ദിട്ഠം, തം ദസ്സേസ്സാമ - തഥാ ഹി “ഇമേസം മഹാനാമ തിണ്ണം സത്ഥുനം ഏകാ നിട്ഠാ ഉദാഹു പുമു നിട്ഠാ”തി പാളിയം “സത്ഥുന”ന്തി പദം ദിട്ഠം, തസ്മാ അയമ്പി കമോ വേദിതബ്ബോ “സത്ഥു, സത്ഥുസ്സ, സത്ഥുനോ, സത്ഥാനം, സത്ഥാരാനം, സത്ഥുന”ന്തി. അഭിഭവിതാ, അഭിഭവിതാ, അഭിഭവിതാരോ. അഭിഭവിതാരം, അഭിഭവിതാരോ. അഭിഭവിതാരാ, അഭിഭവിതാനു, അഭിഭവിതാരേഹി, അഭിഭവിതാരേഭി. അഭിഭവിതു, അഭിഭവിതുസ്സ, അഭിഭവിതുനോ, അഭിഭവിതാനം, അഭിഭവിതാരാനം, അഭിഭവിതാനു. അഭിഭവിതാരാ, അഭിഭവിതാരേഹി, അഭിഭവിതാരേഭി. അഭിഭവിതു, അഭിഭവിതുസ്സ, അഭിഭവിതുനോ, അഭിഭവിതാനം, അഭിഭവിതാരാനം. അഭിഭവിതരി, അഭിഭവിതാരേസു. ഭോ അഭിഭവിത, ഭോ അഭിഭവിതാ, ഭവന്തോ അഭിഭവിതാരോ. യഥാ പനേത്ഥ അഭിഭവിതു ഇച്ചേതസ്സ പകതിരുപസ്സ നാമികപദമാലാ സത്ഥുനയേന യോജിതാ,

ഏവം പരിഭവിതൃആദിനഞ്ച അഞ്ഞേസഞ്ച തംസദിസാനം നാമികപദമാലാ
സത്സുനയേന യോജേതഞ്ച. ഏതമഞ്ഞാനി തംസദിസാനി നാമ “വത്താ,
ധാതാ”ഇച്ചാദീനം പദാനം വത്തുധാതു ഇച്ചാദീനി പകതിരൂപാനി.

വത്താ ധാതാ ഗന്താ നേതാ,
ദാതാ കത്താ ചേതാ താതാ;
ഛേതാ ഭേതാ ഹന്താ മേതാ,
ജേതാ ബോദ്ധാ ഞാതാ സോതാ.

ഗജ്ജിതാ വസ്സിതാ ഭത്താ, മുച്ഛിതാ പടിസേധിതാ;
ഭാസിതാ പുച്ഛിതാ ഖത്താ, ഉട്ഠാതോക്കമിതാ തതാ.

നത്താ പനത്താ അക്ഖാതാ, സഹിതാ പടിസേവിതാ;
നേതാ വിനേതാ ഇച്ചാദീ, വത്തരേ സുദ്ധകത്തരി.

ഉപ്പാദേതാ വിഞ്ഞാപേതാ, സന്ദസ്സേതാ പബ്രൂഹേതാ;
ബോധേതാദീ ചഞ്ഞേ സദാ, ഞേയ്യാ ഹേതുസ്ഥിം അത്ഥസ്ഥിം.

കത്താ ഖത്താ നേത്താ ഭത്താ, പിതാ ഭാതാതിമേ പന;
കിഞ്ചി ഭിജ്ജന്തി സുത്തസ്ഥിം, തം പഭേദം കഥേസ്സഹം.

സത്ഥാതിആദിസു കേചി, ഉപയോഗേന സാമിനാ;
സഹേവ നിച്ചം വത്തന്തി, നേവ വത്തന്തി കേചി തു.

തത്ര കത്തുസദാദയോ രൂപന്തരവസേന സത്സുസദുതോ കിഞ്ചി ഭിജ്ജന്തി.
തഥാ ഹി “ഉട്ഠേഹി കത്തേ തരമാനോ, ഗന്ത്വാ വേസ്സന്തരംവദാ”തി ഏതമ
“കത്തേ”തി ഇദം ആലപനേകവചനരൂപം, ഏവഞ്ചി “ഭോ കത്താ”തി
രൂപതോ രൂപന്തരം നാമ. “തേന ഹി ഭോ ഖത്തേ യേന ചമ്പേയ്യാകാ
ബ്രാഹ്മണഗഹപതികാ തേനുപസങ്കമാ”തി ഏതമ “ഖത്തേ”തി
ഇദഞ്ചാലപനേകവചനരൂപം. ഏവന്വി “ഭോ ഖത്താ”തി രൂപതോ രൂപന്തരം
നാമ. “നേത്തേ ഉജ്ജം ഗതേ സതീ”തി ഏതമ “നേത്തേ”തി ഇദം സത്തമിയാ
ഏകവചനരൂപം, ഏതന്വി “നേത്തരീ”തി രൂപതോ രൂപന്തരം. “ആരാധയതി
രാജാനം, പൂജം ലഭതി ഭത്തുസു”തി ഏതമ “ഭത്തുസു”തി ഇദം സത്തമിയാ
ബഹുവചനരൂപം. “ഭത്താരേസു”തി രൂപതോ രൂപന്തരം, അത്ര “ഭത്തുസു”തി
ദസ്സനതോ, “മാതാപിതൃസു പണ്ഡിതാ”തി ഏതമ “പിതൃസു”തി ദസ്സനതോ ച
“വത്തുസു ധാതുസു ഗന്തുസു നേതുസു ദാതുസു കത്തുസു”തി
ഏവമാദിനയോപി ഗഹേതഞ്ചോ. അയം നയോ സത്സുസദേപി ഇച്ഛിതഞ്ചോ
വിയ അമ്ഹേ പടിഭാതി.

പിതാ, പിതാ, പിതരോ. പിതരം, പിതരോ. പിതരാ, പിതൂനാ, പേത്യാ,
പിതരേഹി, പിതരേഭി, പിതൂഹി, പിതൂഭി. പിതൂ, പിതൂസ്സ, പിതൂനോ ,
പിതാനം, പിതരാനം, പിതൂനം. പിതരാ, പേത്യാ, പിതരേഹി, പിതരേഭി,
പിതൂഹി, പിതൂഭി. പിതൂ, പിതൂസ്സ, പിതൂനോ, പിതാനം, പിതരാനം, പിതൂനം.
പിതരി, പിതരേസു, പിതൂസു. ഭോ പിത, ഭോ പിതാ, ഭവന്തോ പിതരോ.
ഏതമ പന “പേത്യാ, പിതൂന”ന്തി ഇമം നയദ്വയം വജ്ജേത്യാ ഭാതുസദസ്സ ച
പദമാലാ യോജേതഞ്ച. തത്ഥ “മത്യാ ച പേത്യാ ച കതം സുസാധു,

അനുത്താതോസി മാതാപിതൃഹി, മാതാപിതൃനം അച്ചയേനാ"തി ച ദസ്സനതോ പിതൃസദസ്സ "പേത്യാ, പിതൃഹി, പിതൃഭി. പിതൃന"ന്തി രൂപഭേദോ ച, "പിതരോ" ഇച്ചാദീസു രസ്സത്തഞ്ച സത്ഥുസദുതോ വിസേസോ. തത്ഥ ച "പേത്യാ"തി ഇദം "ജന്തുയോ, ഹേതുയോ, ഹേതുയാ, അധിപതിയാ"തി പദാനി വിയ അചിന്തേയം പുല്ലിങ്ഗരൂപന്തി ദട്ഠം.

ചോദനാ സോധനാ ചാത്ര ഭവതി - സത്ഥാപിതാ ഇച്ചേവമാദീനി നിപ്ഫന്നത്തമുപാദായ ആകാരന്താനീതി ച, പഠമം ഠപേതഞ്ചം പകതിരൂപമുപാദായ ഉകാരന്താനീതി ച തുമ്പേ ഭണ്ണമ, "ഹേതു സത്ഥാരദസ്സനം. അമാതാപിതരസംവഡ്ഡോ. കത്താരനിദേസോ"തിആദീസു പന സത്ഥാര ഇച്ചാദീനി കമം തുമ്പേ ഭണ്ണമാതി? ഏതാനിപി മയം പകതിരൂപമുപാദായ ഉകാരന്താനീതി ഭണ്ണമാതി. നനു ച ഭോ ഏതാനി അകാരന്താനീതി? ന, ഉകാരന്താനിയേവ താനി. നനു ച ഭോ യോ അം നാദീനി പരഭൂതാനി വചനാനി ന ദിസ്സന്തി യേഹി ഉകാരന്തസദാനമന്തസ്സ ആരാദേസോ സിയാ, തസ്ഥാ അകാരന്താനീതി? ന, ഹുദിസേ ഠാനേ പരഭൂതാനം യോ അം നാദീനം വചനാനമനോകാസത്താ. തഥാ ഹി സമാസവിസയോ ഏസോ. സമാസവിസയസ്ഥിങ്ഹി അചിന്തേയ്യാനിപി രൂപാനി ദിസ്സന്തിതി. ഏവം സന്തേപി ഭോ "ഗാമതോ നിക്ഖമതീ"തി പയോഗസ്സ വിയ അസമാസവിസയേ "സത്ഥാരതോ സത്ഥാരം ഗച്ഛതീ"തി നിദേസപാളിദസ്സനതോ "ഹേതു സത്ഥാരദസ്സന"ന്തിആദീസു സത്ഥാര ഇച്ചാദീനി അകാരന്താനീതി ചിന്തേതഞ്ചാനീതി? ന ചിന്തേതഞ്ചാനി "സത്ഥാരതോ സത്ഥാരം ഗച്ഛതീ"തി ഏത്ഥാപി ഉകാരന്തത്താ. ഏത്ഥ ഹി അസമാസന്തേപി തോപച്ചയം പടിച്ച് സത്ഥുസദസ്സ ഉകാരോ ആരാദേസം ലഭതി. യാനി പന തുമ്പേ ഉകാരസ്സ ആരാദേസനിമിത്താനി യോ അംനാദീനി വചനാനി ഇച്ഛഥ, താനി ഹുദിസേ ഠാനേ വിത്തുനം പമാണം ന ഹോന്തി. കാനി പന ഹോന്തിതി ചേ? അസമാസവിസയേ തോപച്ചയോ ച സമാസവിസയേ പരപദാനി ച പരപദാഭാവേ സ്യാദിവിഭത്തിയോ ചാതി ഇമാനേവ ഹുദിസേ ഠാനേ ഏകന്തേന പമാണം ഹോന്തി. തഥാ ഹി ധമ്മപദട്ഠകമായം "യാവദേവ അനത്ഥായ, ത്തേതം ബാലസ്സ ജായതീ"തി ഇമിസ്സാ പാളിയാ അത്ഥസംവണ്ണനായം "അയം നിമ്മാതാപിതരോതി ഇമസ്ഥിം പഹഭേ ദണ്ഡോ നത്ഥീ"തി ഏത്ഥ നിമ്മാതാപിതരോതി ഇമസ്സ സമാസവിസയത്താ സിമ്ഹി പരേ ഉകാരോ ആരാദേസം ലഭതി, തതോ സിസ്സ ഓകാരാദേസോ, ഇച്ചേതം പദം പകതിരൂപവസേന ഉകാരന്തം ഭവതി. നിപ്ഫന്നത്തമുപാദായ "പുരിസോ, ഉരഗോ"തി പദാനി വിയ ഓകാരന്തഞ്ച ഭവതി. അയം പനേത്ഥ സമാസവിഗ്ഗഹോ "മാതാ ച പിതാ ച മാതാപിതരോ, നത്ഥി മാതാപിതരോ ഏതസ്സാതി നിമ്മാതാപിതരോ"തി. പകതിരൂപവസേന ഹി "നിമ്മാതാപിതു" ഇതി റിതേ സിവചനസ്ഥിം പരേ ഉകാരസ്സ ആരാദേസോ ഹോതി. കത്ഥചി പന ധമ്മപദട്ഠകമാപോത്ഥകേ "അയം നിമ്മാതാപിതികോ"തി പാഠോ ദിസ്സതി, ഏസോ പന "അയം നിമ്മാതാപിതരോ"തി പദസ്സ അയുത്തതം മത്തമാനേഹി ഠപിതോതി മത്താമ, ന സോ അയുത്തോ അട്ഠകമാപാഠോ. സോ ഹി ഉമങ്ഗജാതകട്ഠകമായം ഏകപിതരോതി സിമ്ഹി ആരാദേസപയോഗേന സമേതി. തഥാ ഹി -

"യഥാപി നിയകോ ഭാതാ,
സഉദരിയോ ഏകമാതുകോ;

ഏവം പഞ്ചാലചന്ദ്രോ തേ,
ദയിതഞ്ചോ രഥേസഭാ"തി

ഇമിസ്സാ പാളിയാ അത്ഥം സംവണ്ണേന്തേഹി പാളിനയഞ്ഞൂഹി ഗരൂഹി
“നിയകോതി അജ്ഞത്തികോ ഏകപിതരോ ഏകമാതുയാ ജാതോ”തി സിമ്ഹി
ആരാദേസപയോഗരചനാ കതാ. ന കേവലഞ്ച സിമ്ഹി ആരാദേസേ
പുല്ലിങ്ഗപ്പയോഗോയേവമ്ഹേഹി ദിട്ഠോ, അഥ ഖോ
ഇത്ഥിലിങ്ഗപ്പയോഗോപി സാസനേ ദിട്ഠോ. തഥാ ഹി വിനയപിടകേ
ചൂളവഗ്ഗേ “അസ്സമണീ ഹോതി അസക്യധീതരാ”തി പദം ദിസ്സതി. അയം
പന്നേത്ഥ സമാസവിഗ്ഗഹോ “സക്യകുലേ ഉപ്പന്നത്താ സക്യസ്സ ഭഗവതോ ധീതാ
സക്യധീതരാ, ന സക്യധീതരാ അസക്യധീതരാ”തി. ഇധാപി സിമ്ഹി പരേ
ഉകാരസ്സ ആരാദേസോ കതോ, ഇത്ഥിലിങ്ഗഭാവസ്സ ഇച്ഛിതത്താ ആപച്ചയോ,
തതോ സിലോപോ ച ദട്ഠഞ്ചോ. ഏവം സമാസപദത്തേ സത്ത്വം പിതു
കത്തുസദ്ദാനം നാമികപദമാലായം വുത്തരുപതോ കോചി കോചി
രൂപവിസേസോ ദിസ്സതി. അത്തേസന്വി രൂപവിസേസോ നയഞ്ഞൂനാ മഗ്ഗിതഞ്ചോ
സുത്തന്തേസു. കോ ഹി നാമ സമത്ഥോ നിസ്സേസതോ ബുദ്ധവചനസാഗരേ
സംകിണ്ണാനി വിചിത്രാനി പണ്ഡിതജനാനം ഹദയവിമ്ഹാപനകരാനി
പദരൂപരതനാനി സമുദ്ധരിത്വാ ദസ്സേതും, തസ്മാ അമ്ഹേഹി
അപ്പമത്തകാനിയേവ ദസ്സിതാനി.

അദന്ധജാതികോ വിഞ്ഞു-ജാതികോ സതതം ഇധ;
യോഗം കരോതി ചേ സത്ത്വം, പാളിയം സോ ന കഞ്ചതി.

യേ പന്ധി അമ്ഹേഹി “സത്ത്വാ, അഭിഭവിതാ, വത്താ, കത്താ”ദയോ സദ്ദാ
പകാസിതാ, തേസു കേചി ഉപയോഗവചനേന സദ്ധിം നിച്ചം വത്തന്തി
“പുച്ഛിതാ, ഓക്കമിതാ”ഇച്ചാദയോ. തഥാ ഹി “അഭിജാനാസി നോ തഥം
മഹാരാജ ഇമം പഞ്ചം അത്തേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണേ പുച്ഛിതാ. നിദം
ഓക്കമിതാ”തിആഭിപയോഗാ ബഹു ദിസ്സന്തി. കേചി സാമീപവചനേന സദ്ധിം
നിച്ചം വത്തന്തി “അഭിഭവിതാ, വത്താ”ഇച്ചാദയോ. തഥാ ഹി “പച്ചാമിത്താനം
അഭിഭവിതാ, തസ്സ ഭവന്തി വത്താരോ. അമതസ്സ ദാതാ. പരിസ്സയാനം സഹിതാ.
അനുപ്പന്നസ്സ മഗ്ഗസ്സ, ഉപ്പാദേതാ നരുത്തമോ”തിആഭിപയോഗാ ബഹു ദിസ്സന്തി.
കേചി പന ഉപയോഗവചനേനപി സദ്ധിം നേവ വത്തന്തി നിയോഗാ
പത്തത്തിയം പവത്തനതോ. തം യഥാ? “സത്ത്വാ, പിതാ, ഭാതാ,
നത്താ”ഇച്ചാദയോ. ഏത്ഥ പന “ഉപയോഗവചനേന സദ്ധിം നിച്ചം
വത്തന്തി”തിആഭിപചനം കമ്മഭൂതം അത്ഥം സന്ധായ കത്തന്തി വേദിതഞ്ചം.

ഏവം ഉകാരന്താപകതികാനം ആകാരന്തപദാനം പവത്തിം വിദിത്വാ
സദ്ദേസു അത്ഥേസു ച കോസല്ലമിച്ഛന്തേഹി പുന ലിങ്ഗഅന്തവസേന “സത്ത്വാ,
സത്ത്വാ, സത്ത്വ”തി തികം കത്വാ പദാനമത്ഥോ ച പകതിരൂപസ്സ
നാമികപദമാലാ ച പദാനം സദിസാസദിസതാ ച വവത്ഥപേതഞ്ചാ. തത്ര ഹി
“സത്ത്വാ”തി ഇദം പഠമം ഉകാരന്താപകതിയം ഠത്വാ പച്ഛാ ആകാരന്തഭൂതം
പുല്ലിങ്ഗം, “സത്ത്വാ”തി ഇദം പഠമം അകാരന്താപകതിയം ഠത്വാ പച്ഛാ
ഓകാരന്തഭൂതം പുല്ലിങ്ഗം, “സത്ത്വ”തിദം പന പഠമം അകാരന്താപകതിയം
ഠത്വാ പച്ഛാ നിഗ്ഗഹിതന്തഭൂതം നപുംസകലിങ്ഗം. തത്ര സത്ത്വാതി സദ്ദേവകം
ലോകം സാസതി അനുസാസതിതി സത്ത്വാ, കോ സോ? ഭഗവാ. സത്ത്വാതി സഹ
അത്ഥേനാതി സത്ത്വാ, ഭണ്ഡമൂലം ഗഹേത്വാ വാണിജ്ജായ ദേസന്തരം ഗതോ

ജനസമൂഹം. സത്ഥന്തി സാസതി ആചിക്ഖതി അത്ഥേ ഏതേനാതി സത്ഥം, ബ്രാഹ്മണാദിഗണ്ഡോ, അഥ വാ സസതി ഹിംസതി സത്തേ ഏതേനാതി സത്ഥം, അസിആദി. “സത്ഥാ, സത്ഥാ, സത്ഥാരോ. സത്ഥാരം, സത്ഥാരോ”തി പുരേ വിയ പദമാലാ. “സത്ഥോ, സത്ഥാ. സത്ഥം, സത്ഥേ”തി പുരിസനയേന പദമാലാ. “സത്ഥം, സത്ഥാനി, സത്ഥാ. സത്ഥം, സത്ഥാനി, സത്ഥേ”തി നപുംസകേ വത്തമാന ചിത്തനയേന പദമാലാ യോജേതബ്ബാ. ഏവം തിയാ ഭിന്നാസു നാമികപദമാലാസു പദാനം സദിസാസദിസതാ വവത്ഥപേതബ്ബാ.

സത്ഥാ തിട്ഠതി സബ്ബഞ്ജു, സത്ഥാ യന്തി ധനത്ഥികാ;
സത്ഥാ അപേതി പുരിസോ, ഭോത്തോ സത്ഥാ ദദാമ സം.

ഏവം സുതിസാമഞ്ജവസേന സദിസതാ ഭവതി.

സത്ഥം യം തിവിണം തേന, സത്ഥോ കത്ഥാന കപ്പിയം;
ഫലം സത്ഥുസ്സ പാദാസി, സത്ഥാ തം പരിഭുഞ്ജതി.

ഏവം അസുതിസാമഞ്ജവസേന അസദിസതാ ഭവതി, തഥാ ലിങ്ഗഅന്തവസേന. “ചേതാ ചേതോ”തി ച “താതാ താതോ”തി ച ദുകം കത്ഥാ പദാനമത്ഥോ ച പകതിരുപസ്സ നാമികപദമാലാ ച പദാനം സദിസാസദിസതാ ച വവത്ഥപേതബ്ബാ.

തത്ര ഹി “ചേതാ”തി പഠമം ഉകാരന്തതാപകതിയം ഠത്ഥാ പച്ഛാ ആകാരന്തഭൂതം പുല്ലിങ്ഗം, തഥാ “താതാ”തി പദന്വി. “ചേതോ”തി ഇദം പന പഠമം അകാരന്തതാപകതിയം ഠത്ഥാ പച്ഛാ ഓകാരന്തഭൂതം പുല്ലിങ്ഗം, തഥാ “താതോ”തി പദന്വി. തത്ര ചേതാതി ചിനോതി രാസിം കരോതീതി ചേതാ, പാകാരചിനനകോ പുഗ്ഗലോ, ഇട്ഠകവഡ്ഡകീതി അത്ഥോ. ചേതോതി ചിത്തം, ഏവംനാമകോ വാ ലുറ്റോ. ഏതഥ ച ചിത്തം “ചേതയതി ചിത്തേതീ”തി അത്ഥവസേന ചേതോ, ലുറ്റോ പന പണ്ണത്തിവസേന. താതാതി തായതീതി താതാ. “അഘസ്സ താതാ ഹിതസ്സ വിധാതാ”തിസ്സ പയോഗോ. “താതോ”തി ഏത്ഥാപി തായതീതി താതോ, പുത്താനം പിതൂസു, പിതരാനം പുത്തേസു, അത്തേസഞ്ച അത്തേസു പിയപുഗ്ഗലേസു വത്തബ്ബവോഹാരോ ഏസോ. “സോ നൂന കപണോ താതോ, ചിരം രുച്ചതി അസ്സമേ. കിച്ഛേനാധിഗതാ ഭോഗാ, തേ താതോ വിധമം ധമം. ഏഹി താതാ”തിആദിസു ചസ്സ പയോഗോ വേദിതബ്ബോ. “ചേതാ, ചേതാ, ചേതാരോ. ചേതാരം, ചേതാരോ”തി സത്ഥുനയേന പദമാലാ. “ചേതോ, ചേതാ. ചേതം, ചേതേ. ചേതസാ, ചേതേനാ”തി മനോഗണനയേന ഞേയ്യാ. അയം ചിത്തവാചകസ്സ ചേതസദുസ്സ നാമികപദമാലാ. “ചേതോ, ചേതാ. ചേതം, ചേതേ. ചേതേനാ”തി പുരിസനയേന ഞേയ്യാ. അയം പണ്ണത്തിവാചകസ്സ ചേതസദുസ്സ നാമികപദമാലാ. “താതാ, താതാ, താതാരോ. താതാര”ന്തി സത്ഥുനയേന ഞേയ്യാ. “താതോ, താതാ, താത”ന്തി പുരിസനയേന ഞേയ്യാ. ഏവമിമാസുപി നാമികപദമാലാസു പദാനം സദിസാസദിസതാ വവത്ഥപേതബ്ബാ, തഥാ ലിങ്ഗഅന്തവസേന “ഞാതാ, ഞാതോ, ഞാതം, ഞാതാ”തി ചതുകും കത്ഥാ പദാനമത്ഥോ ച പകതിരുപസ്സ നാമികപദമാലാ ച പദാനം സദിസാസദിസതാ ച വവത്ഥപേതബ്ബാ.

തത്ര ഹി “ഞാതാ”തി ഇദം പഠമം ഉകാരന്തതാപകതിയം ഠത്ഥാ പച്ഛാ ആകാരന്തഭൂതം പുല്ലിങ്ഗം. “ഞാതോ ഞാത”ന്തി ഇമാനി യമാക്കമം പഠമം

അകാരന്തതാപകതിയം റത്യാ പച്ഛോകാരന്തനിഗൃഹീതന്തഭൂതാനി വാചലിങ്ഗേസു
 പുനപുംസകലിങ്ഗാനി. തമാ ഹി “ഞാതോ അത്ഥോ സുഖാവഹോ.
 ഞാതമേതം കുരങ്ഗസ്താ”തി നേസം പയോഗാ ദിസ്സന്തി. “ഞാതാ”തി ഇദം പന
 പഠമം ആകാരന്തതാപകതിയം റത്യാ പച്ഛാപി ആകാരന്തഭൂതം വാചലിങ്ഗേസു
 ഇത്ഥിലിങ്ഗം. തമാ ഹി “ഏസാ ഇത്ഥിമയാ ഞാതാ”തി പയോഗോ. തത്ര
 പുല്ലിങ്ഗപക്വേ “ജാനാതീതി ഞാതാ”തി കത്തുകാരകവത്തമാനകാലവസേന
 അത്ഥോ ഗഹേതഞ്ചോ. ഇത്ഥിലിങ്ഗാദിപക്വേ “ഞായിത്ഥാതി ഞാതാ ഞാതോ
 ഞാത”ന്തി കമ്മകാരകാതീതകാലവസേന അത്ഥോ ഗഹേതഞ്ചോ. ഏസ നയോ
 അന്തത്ഥാപി യമാസമ്ഭവം ദട്ഠഞ്ചോ. “ഞാതാ, ഞാതാ, ഞാതാരോ.
 ഞാതാര”ന്തി സത്ത്വനയേന തേയ്യാ. “ഞാതോ, ഞാതാ. ഞാത”ന്തി പുരിസനയേന
 തേയ്യാ. “ഞാതം, ഞാതാനി, ഞാതാ. ഞാതം, ഞാതാനി, ഞാതേ”തി
 വക്ഖമാനചിത്തനയേന തേയ്യാ. “ഞാതാ, ഞാതാ, ഞാതായോ. ഞാതം, ഞാതാ,
 ഞാതായോ”തി വക്ഖമാനകത്താനയേന തേയ്യാ. ഏവമിമാസുപി
 നാമികപദമാലാസു പദാനം സദിസാസദിസതാ വവത്ഥപേതഞ്ചോ. അന്തേസുപി
 റാനേസു യമാരഹം ഇമിനാ നയേന സദിസാസദിസതാ ഉപപരിക്ഖിതഞ്ചോ.
 വത്താ ധാതാ ഗന്താദീനമ്പി “വദതീതി വത്താ, ധാരേതീതി ധാതാ, ഗച്ഛതീതി
 ഗന്താ”തിആദിനാ യമാസമ്ഭവം നിബ്ബചനാനി തേയ്യാനി.

യം പനേത്ഥ അമ്ഹേഹി പകിണ്ണകവചനം കമിതം, തം “അട്ഠാനേ ഇദം
 കമിത”ന്തി ന വത്തഞ്ചം. യസ്മാ അയം സദുനീതി നാമ സദാനമത്ഥാനഞ്ച
 യുത്തായുത്തിപകാസനത്ഥം കതാരമ്ഭത്താ നാനപ്പകാരേന സഞ്ചം
 മാഗധവോഹാരം സഞ്ചോഭേത്യാ കമിതായേവ സോഭതി, ന ഇതരമാ, തസ്മാ
 നാനപ്പഭേദേന വത്തുമിച്ഛായ സമ്ഭവതോ “അട്ഠാനേ ഇദം കമിത”ന്തി ന
 വത്തഞ്ചം. നാനാഉപായേഹി വിത്തുനം ഞാപനത്ഥം കതാരമ്ഭത്താ ച പന
 പുനരുത്തിഭോസോപേത്ഥ ന ചിന്തേതഞ്ചോ, അന്തേദത്ത്വ സദ്ധാസമ്പന്നേഹി
 കുലപുത്തേഹി അയം സദുനീതി പിടകത്തയോപകാരായ സക്കച്ചം
 പരിയാപുണിതഞ്ചോ.

ഇതി അഭിഭവിതാപദസദിസാനി വത്താ, ധാതാ, ഗന്താദീനി പദാനി ദസ്സിതാനി.
 ഇദാനി അതംസദിസാനി ദസ്സേസ്സാമ. സേയ്യമിദം -

ഗുണവാ ഗണവാ ചേവ, ബലവാ യസവാ തമാ;
 ധനവാ സുതവാ വിദാ, യുതവാ കതവാപി ച.

ഹിതവാ ഭഗവാ ചേവ, ധിതവാ മാനവാ തമാ;
 യതവാ ചാഗവാ ചാമ, ഹിമവിച്ഛാദയോ രവാ.

പുനപുംസകലിങ്ഗേഹി, അകാരന്തേഹി പായതോ;
 വന്തുസദ്ദോ പരോ ഹോതി, തദന്താ ഗുണവാദയോ.

സത്താവാ രസ്ഥിവാ ചേവ, മസ്സുവാ ച യസസ്സിവാ;
 ഇച്ഛാദിദസ്സനാപേസോ, ആകാരിവണ്ണുകാരതോ;
 ഇത്ഥിലിങ്ഗാദിസു ഹോതി, കത്ഥചിതി പകാസയേ.

സതിമാ ഗതിമാ അത്ഥ-ദസ്സിമാ ധിതിമാ തമാ;
 മുതിമാ മതിമാ ചേവ, ജുതിമാ ഹിരിമാപി ച.

മുതിമാ രതിമാ ചേവ, യതിമാ ബലിമാ തമാ;
കസിമാ സുചിമാ ധീമാ, രുചിമാ ചക്ഖമാപി ച.

ബന്ധുമാ ഹേതുമാ'യസ്മാ, കേതുമാ രാഹുമാ തമാ;
ഖാണുമാ ഭാണുമാ ഗോമാ, വിജ്ജുമാ വസുമാദയോ.

പാപിമാ പുത്തിമാ ചേവ, ചന്ദിമിച്ചാദയോപി ച;
അതംസദിസസദാതി, വിത്താതഞ്ചാ വിഭാവിനാ.

ഇവണ്ണുകാരോകാരേഹി, മന്തുസദോ പരോ ഭവേ;
ആകാരന്താ ചികാരന്താ, ഇമന്തുതി വിഭാവയേ.

ഗുണവാ, ഗുണവാ, ഗുണവന്തോ. ഗുണവന്തം, ഗുണവന്തേ. ഗുണവതാ,
ഗുണവന്തേന, ഗുണവന്തേഹി, ഗുണവന്തേഭി. ഗുണവതോ, ഗുണവന്തസ്സ,
ഗുണവതം, ഗുണവന്താനം. ഗുണവതാ, ഗുണവന്താ, ഗുണവന്തസ്മാ,
ഗുണവന്തമ്ഹാ, ഗുണവന്തേഹി, ഗുണവന്തേഭി. ഗുണവതോ, ഗുണവന്തസ്സ,
ഗുണവതം, ഗുണവന്താനം. ഗുണവതി, ഗുണവന്തേ, ഗുണവന്തസ്ഥിം,
ഗുണവന്തമ്ഹി, ഗുണവന്തേസു. ഭോ ഗുണവാ, ഭവന്തോ ഗുണവാ, ഭോന്തോ
ഗുണവന്തോ.

ഏതഥ പന “ഏഥ തുമ്ഹേ ആവുസോ സീലവാഹോമാ”തി ച,

“ബലവന്തോ ദുബ്ബലാ ഹോന്തി, മാമവന്തോപി ഹായരേ;
ചക്ഖമാ അന്ധികാ ഹോന്തി, മാതുഗാമവസം ഗതാ”തി ച

പാളിയം “സീലവാ, ചക്ഖമാ”തി പഠമാബഹുവചനസ്സ ദസ്സനതോ “ഗുണവാ”തി
പച്ചത്താലപനട്ഠാനേ ബഹുവചനം വുത്തം. “ഗുണവാ സതിമാ”തിആദീസുപി
ഏസേവ നയോ. ചൂളനിരുത്തിയന്വി ഹി “ഗുണവാ”തി
പച്ചത്താലപനബഹുവചനാനി ആഗതാനി, നിരുത്തിപിടകേ
പച്ചത്തേകവചനഭാവേനേവ ആഗതം, ചൂളനിരുത്തിയം പന നിരുത്തിപിടകേ ച
“ഭോ ഗുണവ”ഇതി രസ്സവസേന ആലപനേകവചനം ആഗതം. മയം പന “തഗ്ഘ
ഭഗവാ ബോജ്ജയ്യാഗാ. കഥം നു ഭഗവാ തുമ്ഹം സാവകോ സാസനേ
രതോ”തിഏവമാദീസു അനേകസതേസു പാഠേസു “ഭഗവാ”ഇതി
ആലപനേകവചനസ്സ ദീഘഭാവദസ്സനതോ വന്തുപച്ചയട്ഠാനേ “ഭോ
ഗുണവാ”ഇച്ചാദി ദീഘവസേന വചനം യുത്തതരം വിയ മഞ്ഞാമ,
മന്തുപച്ചയട്ഠാനേ പന ഇമന്തുപച്ചയട്ഠാനേ ച “സബ്ബവേരഭയാതീത, പാദേ
വന്ദാമി ചക്ഖമ. ഏവം ജാനാഹി പാപിമ”ഇച്ചാദീസു പാളിപദേസേസു
“ചക്ഖമ”ഇച്ചാദിആലപനേകവചനസ്സ രസ്സഭാവദസ്സനതോ “ഭോ സതിമ, ഭോ
ഗതിമ”ഇച്ചാദി രസ്സവസേന വചനം യുത്തതരം വിയ മഞ്ഞാമ, അഥ വാ
മഹാപരിനിബ്ബാനസുത്തട്ഠകമായം “ആയസ്മാ തിസ്സ” ഇതിദീഘവസേന
വുത്താലപനേകവചനസ്സ ദസ്സനതോ “ഭഗവാ, ആയസ്മാ” ഇതിദീഘവസേന
വുത്തപദമത്തം ഠപേത്യാ വന്തുപച്ചയട്ഠാനേപി മന്തുപച്ചയനയോ നേതഞ്ചോ,
മന്തുപച്ചയട്ഠാനേപി വന്തുപച്ചയനയോ നേതഞ്ചോ. തഥാ ഹി കച്ചായനാദീസു
“ഭോ ഗുണവം, ഭോ ഗുണവ, ഭോ ഗുണവാ”ഇതി നിഗൃഹീതരസ്സദീഘവസേന
തീണി ആലപനേകവചനാനി വുത്താനി, ഇമിനാ “ഭോ സതിമം, ഭോ സതിമ,
ഭോ സതിമാ”തി ഏവമാദീനയോപി ദസ്സിതോ . പഠമാബഹുവചനട്ഠാനേ പന

“ഗുണവന്തോ, ഗുണവന്താ, ഗുണവന്തി”തി തീണി പദാനി വുത്താനി, ഇമിനാപി “സതിമന്തോ, സതിമന്താ, സതിമന്തി”തി ഏവമാദിനയോപി ദസ്സീതോ. തേസു “ഭോ ഗുണവം ഭോ സതിമം, ഗുണവന്താ, ഗുണവന്തി”തി ഇമാനി പദാനി ഏവംഗതികാനി ച അഞ്ഞാനി പദാനി പാളിയം അപ്പസിദ്ധാനി യഥാ “ആയസ്മന്താ”തി പദം പസിദ്ധം, തസ്മാ യം ചൂളനിരുത്തിയം വുത്തം, യഞ്ച നിരുത്തിപിടകേ, യഞ്ച കച്ചായനാദീസു, തം സബ്ബം പാളിയാ അട്ഠകമാഹി ച സദ്ധിം യഥാ ന വിരുജ്ജന്തതി, ഗൺഗോദകേന യമുനോദകം വിധ അഞ്ഞദമ്മു സംസന്ദതി സമേതി, തഥാ ഗഹേതബ്ബം.

അപിചേത്ഥ അയമ്പി വിസേസോ ഗഹേതബ്ബോ. തം യഥാ? “തുമ്പഹം ധീതാ മഹാവീര, പഞ്ഞവന്ത ജുതിന്ധരാ”തി പാളിയം “പഞ്ഞവന്ത”ഇതി ആലപനേകവചനസ്സു ദസ്സനതോ.

“സബ്ബാ കിരേവം പരിനിട്ഠിതാനി,
യസസ്സി നം പഞ്ഞവന്തം വിസയ്ഹ;
യസോ ച ലദ്ധാ പുരിമം ഉളാരം,
നപ്പജ്ജഹേ വണ്ണബലം പുരാണ”ന്തി.

ഇമിസ്സാ ജാതകപാളിയാ അട്ഠകമായം “പഞ്ഞവന്ത”ഇതി ആലപനേകവചനസ്സു ദസ്സനതോ ച “ഭോ ഗുണവന്ത, ഭോ ഗുണവന്താ, ഭോ സതിമന്ത, ഭോ സതിമന്താ”തിആദിനിപി ആലപനേകവചനാനി അവസ്സമിച്ഛിതബ്ബാനി. തഥാ ഹി തിസ്സം പാളിയം “യസസ്സി പഞ്ഞവന്ത” ഇച്ചാലപനവചനം അട്ഠകമാചരിയാ ഇച്ഛന്തി. നന്തി ഹി പദപൂരണേ നിപാതമത്തം. പഞ്ഞവന്തന്തി പന ഛന്ദാനുരക്ഖണത്ഥം അനുസാരാഗമം കത്വാ വുത്തം. ഏവം പാവചനേ വന്തുപച്ചയാദിസഹിതാനം സദാനം “ഭഗവാ, ആയസ്മാ, പഞ്ഞവന്ത, ചക്ഖുമ, പാപിമ”ഇതിദസ്സിതനയേന ആലപനപ്പവന്തി വേദിതബ്ബാ. ഏത്ഥ ച “ഗൺഗാഭാഗീരമി നാമ, ഹിമവന്താ പഭാവിതാ”തി ച “കുതോ ആഗതത്ഥ ഭന്തേതി, ഹിമവന്താ മഹാരാജാ”തി ച ദസ്സനതോ “ഗുണവന്താ”തി പഞ്ചമിയാ ഏകവചനം കഥിതം. യഥാ ഗുണവന്തു സദസ്സ നാമികപദമാലാ യോജിതാ, ഏവം ധനവന്തുബലവന്താദിനം സതിമന്തു ഗതിമന്താദിനഞ്ച നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ.

ഇദാനി വിദ്വാദിപദാനം ഗുണവാപദേന സമാനഗതികത്തമ്പി സോത്തുനം പയോഗേസു സമ്മോഹാപഗമത്ഥം ഏകദേശേതോ നിബ്ബചനാദീഹി സദ്ധിം വിദ്വന്തുഇച്ചാദിപകതിരുപസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ - ഞാണസൺഖാതോ വേദോ അസ്സ അത്ഥിതി വിദ്വാ, പണ്ഡിതോ. ഏത്ഥ ച വിദ്വാസദസ്സ അത്ഥിഭാവേ “ഇതി വിദ്വാ സമം ചരേ”തിആദി ആഹച്ചപാഠോ നിദസ്സനം. അത്രായം പദമാലാ - വിദ്വാ, വിദ്വാ, വിദ്വന്തോ. വിദ്വന്തം, വിദ്വന്തേ. വിദ്വതാ, വിദ്വന്തേന. സേസം സബ്ബം നേയ്യം. വേദനാവാ, വേദനാവാ, വേദനാവന്തോ. വേദനാവന്തം, വേദനാവന്തേ. വേദനാവതാ, വേദനാവന്തേന. സേസം സബ്ബം നേയ്യം. ഏവം “സത്താവാചേതനാവാ സദ്ധാവാ പഞ്ഞവാ സബ്ബാവാ”ഇച്ചാദീസുപി. ഏത്ഥ ച “വേദനാവന്തം വാ അത്താനം സബ്ബാവന്തം ലോക”ന്തിആദിനി നിദസ്സനപദാനി. തത്ഥ സബ്ബാവന്തന്തി സബ്ബസത്തവന്തം, സബ്ബസത്തയുത്തന്തി അത്ഥോ. മജ്ജയേദീഘൺഹി ഇദം പദം. യേഭുയ്യേന പന “പഞ്ഞവാപഞ്ഞവന്തോ”തിആദിനി മജ്ജയേരസ്സാനിപി ഭവന്തി. യസസ്സിനോ പരിവാരഭൂതാ ജനാ അസ്സ അത്ഥിതി യസസ്സിവാ, അഥ വാ യസസ്സി ച

യസസ്സിവാ ചാതി യസസ്സിവാ. ഏകദേശസരൂപേകസേസോയം. “യസസ്സിവാ”തി പദസ്സ പന അത്ഥിഭാവേ -

“ഖത്തിയോ ജാതിസമ്പന്നോ, അഭിജാതോ യസസ്സിവാ;
ധമ്മരാജാ വിദേഹാനം, പുത്തോ ഉപ്പജ്ജതേ തവാ”തി

ഇദം നിദസ്സനം. “യസസ്സിവാ, യസസ്സിവാ, യസസ്സിവന്തോ. യസസ്സിവന്തം”
ഇച്ചാദി നേതബ്ബം. അത്ഥേ ദസ്സനസീലം അത്ഥദസ്സി, കിം തം? ഞാണം. അത്ഥദസ്സി
അസ്സ അത്ഥിതി അത്ഥദസ്സിമാ, ഏതഥ ച -

“തം തത്ഥ ഗതിമാ ധിതിമാ, മുതിമാ അത്ഥദസ്സിമാ;
സങ്ഖാതാ സബ്ബധമ്മാനം, വിധുരോ ഏതദബ്രവീ”തി

ഇദമേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം വചനം. “അത്ഥദസ്സിമാ, അത്ഥദസ്സിമാ,
അത്ഥദസ്സിമന്തോ. അത്ഥദസ്സിമന്തം” ഇച്ചാദി നേതബ്ബം. പാപം അസ്സ അത്ഥിതി
പാപിമാ, അകുസലരാസിസമന്നാഗതോ മാരോ. പുത്താ അസ്സ അത്ഥിതി
പുത്തിമാ, ബഹുപുത്തോ. “സോചതി പുത്തേഹി പുത്തിമാ”തി ഏതഥ ഹി
ബഹുപുത്തോ “പുത്തിമാ”തി വുച്ചതി. ചന്ദോ അസ്സ അത്ഥിതി ചന്ദിമാ.
ചന്ദോതി ചേത്ഥ ചന്ദവിമാനമധിപ്പേതം, ചന്ദവിമാനവാസീ പന ദേവപുത്തോ
“ചന്ദിമാ”തി. തഥാ ഹി “ചന്ദോ ഉഗ്ഗതോ, പമാണതോ ചന്ദോ
ആയാമവിത്ഥാരതോ ഉബ്ബേധതോ ച ഏകൂനപഞ്ഞാസയോജനോ,
പരിക്ഖേപതോ തീഹി യോജനേഹി ഊനദിയഡ്ഡസതയോജനോ”തിആദീസു
ചന്ദവിമാനം “ചന്ദോ”തി വുത്തം. “തഥാഗതം അരഹന്തം, ചന്ദിമാ സരണം
ഗതോ”തിആദീസു പന ചന്ദദേവപുത്തോ “ചന്ദിമാ”തി. അപരോ നയോ -
ചന്ദോ അസ്സ അത്ഥിതി ചന്ദിമാ. ചന്ദോതി ചേത്ഥ ചന്ദദേവപുത്തോ
അധിപ്പേതോ, തന്നിവാസട്ഠാനഭൂതം പന ചന്ദവിമാനം “ചന്ദിമാ”തി. തഥാ ഹി
“രാഹു ചന്ദം പമുഞ്ചസ്സു, ചന്ദോ മണിയവിമാനേ വസതീ”തിആദീസു
ചന്ദദേവപുത്തോ “ചന്ദോ”തി വുത്തോ.

“യോ ഹവേ ദഹരോ ഭിക്ഖു, യുങ്ജതി ബുദ്ധസാസനേ;
സോമംലോകംപഭാസേതി, അബ്ഭാ മുത്തോവ ചന്ദിമാ”തി

ആദീസു പന തന്നിവാസട്ഠാനഭൂതം ചന്ദവിമാനം “ചന്ദിമാ”തി വുത്തം. ഇതി
“ചന്ദോ”തി ച “ചന്ദിമാ”തി ച ചന്ദദേവപുത്തസ്സപി ചന്ദവിമാനസ്സപി നാമന്തി
വേദിതബ്ബം. തത്ര “പാപിമാ പുത്തിമാ ചന്ദിമാ”തി ഇമാനി പാപസദാദിതോ
“തദസ്സത്ഥി” ഇച്ചേതസ്ഥിം അത്ഥേ പവത്തസ്സ ഇമന്തുപച്ചയസ്സ വസേന
സിദ്ധിമുപാഗതാനീതി ഗഹേതബ്ബാനി.

നനു ച ഭോ മന്തുപച്ചയവസേനേവ സാധേതബ്ബാനീതി? ന, കത്ഥചിപി
അകാരന്തതോ മന്തുനോ അഭാവാ. നനു ച ഭോ ഏവം സന്തേപി പാപപുത്ത
ചന്ദതോ പഠമം ഇകാരാഗമം കത്ഥാ തതോ മന്തുപച്ചയം കത്ഥാ സക്കാ
സാധേതുന്തി? സക്കാ രൂപമത്തസിജ്ജന്യനതോ, നയോ പന സോഭനോ ന
ഹോതി. തഥാ ഹി പാപപുത്താദിതോ അകാരന്തതോ ഇകാരാഗമം കത്ഥാ
മന്തുപച്ചയേ വിധിയമാനേ അന്തേഹി ഗുണയസാദീഹി അകാരന്തേഹി
ഇകാരാഗമം കത്ഥാ മന്തുപച്ചയസ്സ കാതബ്ബതാപസങ്ഗോ സിയാ. ന ഹി
അനേകേസു പാളിസതസഹസ്സേസു കത്ഥചിപി അകാരന്തതോ ഗുണയസാദിതോ

ഇക്കാരാഗമേന സദ്ധിം മന്തുപച്ചയോ ദിസ്സതി, അട്ഠാനത്താ പന പാപ പുത്താദിതോ അകാരന്തതോ ഇക്കാരാഗമം അകത്വാ ഇമന്തുപച്ചയേ കതേയേവ “പാപിമാ പുത്തിമാ”തിആദിനി സിജ്ജന്തിതി.

ഏവം സന്തേപി ഭോ കസ്മാ കച്ചായനപ്പകരണേ മന്തുപച്ചയോവ വുത്തോ, ന ഇമന്തുപച്ചയോതി? ദ്വയന്വി വുത്തമേവ. കഥം ഞായതിതി ചേ? യസ്മാ തത്ത്വ “തപാദിതോ സി, ദണ്ഡാദിതോ ഇക ഹു, മധ്യാദിതോ രോ, ഗുണാദിതോ വന്തു”തി ഇമാനി ചത്താരി സുത്താനി സന്നിഹിതതോദന്തസദുഭാവേന വത്വാ മജ്ജേ “സത്യാദീഹി മന്തു”തി അന്തേമാ സുത്തം വത്വാ തതോ സന്നിഹിതതോദന്തവസേന “സദ്ധാദിതോ ണാ”തി സുത്തം വുത്തം, തസ്മാ തത്ത്വ “സത്യാദീഹിമന്തു”തി വിസദിസം കത്വാ വുത്തസ്സ സുത്തസ്സ വസേന ഇമന്തു പച്ചയോ ച വുത്തോതി വിത്തായതി. പകതിഹേസാചരിയാനം യേന കേനചി ആകാരേന അത്തനോ അധിപ്പായവിത്താപനം. ഏത്ഥ ച ദുതിയോ അത്ഥോ സരസന്ധിവസേന ഗഹേതബ്ബോ. തഥാ ഹിസ്സ “സത്യാദീഹി മന്തു”തി പഠമോ അത്ഥോ, “സത്യാദീഹി ഇമന്തു”തി ദുതിയോ അത്ഥോ. ഇതി “സേതോ ധാവതി”തി പയോഗേ വിയ “സത്യാദീഹി മന്തു”തി സുത്തേ ഭിന്നസത്തിസമവേതവസേന അത്ഥദ്വയപടിപത്തി ഭവതി, തസ്മാ പരമസുഖമസുഗമ്ഭീരത്ഥവതാ അനേന സുത്തേന കത്ഥചി സതിഗതിസേതു ഗോഇച്ചാദിതോ മന്തുപച്ചയോ ഇച്ഛിതോ. കത്ഥചി സതി പാപ പുത്തഇച്ചാദിതോ ഇമന്തുപച്ചയോ ഇച്ഛിതോതി ദട്ഠബ്ബം.

യസ്മാ പന സതിസദ്ദോ മന്തുവസേന ഗതിധീസേമുഗോ ഇച്ചാദീഹി, ഇമന്തുവസേന പാപപുത്താദീഹി ച സമാനഗതികത്താ തേസം പകാരഭാവേന ഗഹിതോ, തസ്മാ ഏവം സുത്തത്ഥോ ഭവതി “സത്യാദീഹി മന്തു സതിപ്പകാരേഹി സദ്ദേഹി മന്തുപച്ചയോ ഹോതി ഇമന്തുപച്ചയോ ച യഥാരഹം ‘തദസ്സത്ഥി’ ഇച്ചേതസ്ഥിം അത്ഥേ”തി. അയം പന്നേത്ഥ അധിപ്പായോ - യഥാ “സതിമാ”തി ഏത്ഥ സതീതി ഇക്കാരന്തതോ മന്തുപച്ചയോ ഹോതി, തഥാ “ഗതിമാ, ധീമാ, സേതുമാ, ഗോമാ”തിആദിസു ഇക്കാരന്ത ഹുക്കാരന്ത ഉക്കാരന്തനിച്ഛോക്കാരന്തതോ മന്തുപച്ചയോ ഹോതി. യഥാ ച “സതിമാ”തി ഏത്ഥ “സതി”തി ഇക്കാരന്തതോ ഇമന്തുപച്ചയോ ഹോതി, തഥാ “ഗതിമാ, പാപിമാ, പുത്തിമാ”തിആദിസു ഇക്കാരന്ത അകാരന്തതോ ഇമന്തുപച്ചയോ ഹോതി. ഏവം സതിപ്പകാരേഹി സദ്ദേഹി യഥാസമ്ഭവം മന്തു ഇമന്തുപച്ചയാ ഹോന്തിതി.

യജ്ജേവം പച്ചയദ്വയവിധായകം “ദണ്ഡാദിതോ ഇക ഹു”തി സുത്തം വിയ “സത്യാദിതോ ഇമന്തു മന്തു”തി വത്തബ്ബം, കസ്മാ നാവോചാതി? തഥാ അവചനേ കാരണമത്ഥി. യദി ഹി “ദണ്ഡാദിതോ ഇക ഹു”തി സുത്തം വിയ “സത്യാദിതോ ഇമന്തു മന്തു”തി സുത്തം വുത്തം സിയാ, ഏകക്ഖണേയേവ ഇമന്തു മന്തുനം വചനേന ദണ്ഡസദുതോ സമ്ഭൂതം “ദണ്ഡികോ ദണ്ഡി”തി രൂപദ്വയമിവ സതിഗതിആദിതോപി വിസദിസരൂപദ്വയമിച്ഛിതബ്ബം സിയാ, തഞ്ച നത്ഥി, തസ്മാ “സത്യാദിതോ ഇമന്തു മന്തു”തി ന വുത്തം. അപിച തഥാ വുത്തേ ബവ്ഹക്ഖരതായ ഗന്ഥഗരുതാ സിയാ. യസ്മാ ച സുത്തേന നാമ അപ്പക്ഖരേന അസന്ദിദ്ധേന സാരവന്തേന ഗുല്ല്ഹനിന്നയേന സബ്ബതോമുഖേന അനവജ്ജേന ഭവിതബ്ബം. കച്ചായനേ ച യേഭുയേന താദിസാനി ഗമ്ഭീരത്ഥാനി സുവിസദഞ്ഠാണവിസയഭൂതാനി സുത്താനി ദിസ്സന്തി “ഉപാത്ഥധികിസ്സരവചനേ, സരാ സരേ ലോപ”ന്തിആദിനി, ഇദന്വി തേസമഞ്ജതരം, തസ്മാ “സത്യാദിതോ ഇമന്തു മന്തു”തി ന വുത്തം. ഏവം സുത്തോപദേശേ അകതേപി ഇമന്തുനോപി

ഗഹണത്ഥം ഭിന്നസത്തിസമവേതവസേന “സത്യാദീഹി മന്തു”തി വൃത്തന്തി ദട്ഠം.

അപരോ നയോ - “തപാദിതോ സീ”തിആദീസു തോദന്തസദൃസ്സു ബഹുവചനത്താ ന സുട്ഠ പാകടാ തോപച്ചയസ്സ ഏകത്ഥബവ്വഹത്ഥേസു വത്തനതോ, “സത്യാദീഹി മന്തു”തി ഏത്ഥ പന ഹിസദൃസ്സു ബഹുവചനത്ഥതാ അതീവ പാകടാ, തസ്ഥാ ബഹുവചനഗൃഹണേന ഇമന്തു പച്ചയോ ഹോതീതിപി ദട്ഠം. നനു ച ഭോ വിനാപി ഇമന്തുപച്ചയേന പാപമസ്സത്ഥീതി പാപി, പാപീ ഏവ പാപിമാതി സകത്ഥേ മാപച്ചയേ കതേയേവ “പാപിമാ പുത്തിമാ”തിആദീനി സിജ്ജന്തി “ഛട്ഠമോ സോ പരാഭവോ”തി ഏത്ഥ മപച്ചയേന “ഛട്ഠമോ”തി പദം വിയാതി? അതിനയഞ്ഞു ഭവം, അതിനയഞ്ഞു നാമാതി ഭവം വത്തഞ്ചോ, ന പന ഭവം സദൃഗതിം ജാനാതി, സദൃഗതിയോ ച നാമ ബഹുവിധാ. തഥാ ഹി ഛട്ഠോയേവ ഛട്ഠമോ, “സുത്തമേവ സുത്തന്തോ”തിആദീസു പുരിസനയേന യോജേതഞ്ച സദൃഗതി, “ദേവോയേവ ദേവതാ”തിആദീസു കത്താനയേന യോജേതഞ്ച സദൃഗതി, “ദിട്ഠി ഏവ ദിട്ഠിഗത”ന്തിആദീസു ചിത്തനയേന യോജേതഞ്ച സദൃഗതി. ഏവംവിധാസു സദൃഗതീസു “പാപീ ഏവ പാപിമാ”തിആദികം കതരം സദൃഗതിം വദേസി? “സത്ഥാ രാജാ ബ്രഹ്മാ സഖാ അത്താ സാ പൂമാ”തിആദീസു ച കതരം സദൃഗതിം വദേസി? കതരസദൃന്തോഗധം കതരായ ച നാമികപദമാലായം യോജേതഞ്ച മഞ്ഞസീതി? സോ ഏവം പുട്ഠോ അദ്ധാ ഉത്തരി കിഞ്ചി അദിസ്വാ തുണ്ഹീ ഭവിസ്സതി, തസ്ഥാ താദിസോ നയോ ന ഗഹേതഞ്ചോ. താദിസസ്ഥിന്ഹി നയേ “പാപിമതാ പാപിമതോ”തിആദീനി രൂപാനി ന സിജ്ജന്തി, ഇമന്തുപച്ചയനയേന പന സിജ്ജന്തി, തസ്ഥാ അയമേവ നയോ പസത്ഥതരോ ആയസ്ഥന്തേഹി സമ്മാ ചിത്തേ റപേതഞ്ചോ. അത്രിദം നിദസ്സനം -

“ജയോ ഹി ബുദ്ധസ്സ സിരീമതോ അയം,
മാരസ്സ ച പാപിമതോ പരാജയോ;
ഉഗ്ഘോസയും ബോധിമണ്ഡേ പമോദിതാ,
ജയം തദാ ദേവഗണാ മഹേസിനോ”തി ച,

“സാഖാപത്തഫലൂപേതോ, ഖന്ധിമാവമഹാദുമോ”തി ച.

പാപിമാ, പാപിമാ, പാപിമന്തോ. പാപിമന്തം. സേസം നേയം, ഏസ നയോ “ഖന്ധിമാ, പുത്തിമാ”തിആദീസുപി.

ഇദാനി യഥാപാവചനം കിഞ്ചിദേവ ഹിമവന്തു സതിമന്താദീനം വിസേസം ബ്രൂമ. ഹിമവന്തോവ പബ്ബതോ. സതിമം ഭിക്ഖും. ബന്ധുമം രാജാനം. ചന്ദിമം ദേവപുത്തം. സതിമസ്സ ഭിക്ഖുനോ. ബന്ധുമസ്സ രഞ്ഞോ. ഇദ്ധിമസ്സ ച പരസ്സ ച ഏകക്ഖണേ ചിത്തം ഉപ്പജ്ജതി. ഇച്ചാദി വിസേസോ വേദിതഞ്ചോ. അപിചേത്ഥ “ആയസ്ഥന്താ”തി ദിന്നം വത്തബ്ബവചനം, “ആയസ്ഥന്തോ”തി ബഹൂനം വത്തബ്ബവചനന്തി അയസി വിസേസോ വേദിതഞ്ചോ. തഥാ ഹി “ദിന്നം ആരോചേന്തേന ‘ആയസ്ഥന്താ ധാരേന്തു’തി, തിണ്ണം ആരോചേന്തേന ‘ആയസ്ഥന്തോ ധാരേന്തു’തി വത്തബ്ബ”ന്തി വൃത്തം. “തിണ്ണം”ന്തി ചേത്ഥ കമാസീസമത്തം, തേന ചതുന്നസി പഞ്ചന്നസി അതിരേകസതാനസിതി ദസ്സിതം ഹോതി. ബഹവോഹി ഉപാദായ “ഉട്ടിട്ഠാ ഖോ ആയസ്ഥന്തോ ചത്താരോ പാരാജികാ ധമ്മാ”തിആദികാ പാളിയോ റപിതാ. തത്ഥ “ആയസ്ഥന്താ”തിദം

വിനയവോഹാരവസേന ഭേദേവ സന്ധായ വൃത്തത്താ ന സബ്ബസാധാരണം.
വിനയവോഹാരസ്ഫി വജ്ജേത്യാ അഞ്ഞസ്ഥിം വോഹാരേ ന പവത്തതി.
“ആയസ്ഥനോ”തിദം പന സബ്ബത്ഥ പവത്തതീതി ദിന്നം വിസേസോ
വേദിതബ്ബോ.

തത്ര “ഹിമവനോ”തി ഇദം യേഭുയ്യേനേകവചനം ഭവതി, കത്ഥചി
ബഹുവചനസി, തേനാഹ നിരുത്തിപിടകേ മേരോ “ഹിമവാ തിട്ഠതി,
ഹിമവനോ തിട്ഠന്തി”തി. “ഹിമവനോവ പബ്ബതോ”തി അയം ഏകവചനനയോ
യമാരുതപാളിവസേന ഗഹേതബ്ബോ. യമാരുതപാളി ച നാമ -

“ഭൂരേ സനോ പകാസന്തി, ഹിമവനോവ പബ്ബതോ;
അസന്തേത്ഥ ന ദിസ്സന്തി, രത്തിം ഖിത്താ യമാ സരാ.

അഹം തേന സമയേന, നാഗരാജാ മഹിദ്ധികോ;
അതുലോ നാമ നാമേന, പുണ്ണവനോ ജുതിന്ധരോ.

ഗതിമനോ സതിമനോ, ധിതിമനോ ച സോ ഇസി;
സദ്ധമ്മധാരകോ മേരോ, ആനന്ദോ രതനാകരോ”

ഇച്ചാദി. ഏത്ഥ “പുണ്ണവനോ”തിആദിനി അനേകേസു റാനേസു
ബഹുവചനഭാവേന പുനപ്തനം വദന്താനിപി കത്ഥചി ഏകവചനാനി ഹോന്തി,
ഏകവചനഭാവോ ച നേസം ഗാമാവിസയേ ദിസ്സതി, തസ്ഥാ താനി
യമാപാവചനം ഗഹേതബ്ബാനി.

ഏവം ഹിമവന്തുസതിമന്തുസദാദിനം വിസേസം ഞ്ഞാ പുന
ലിങ്ഗന്തവസേന ദിലിങ്ഗകപദാനമത്ഥോ ച പകതിരൂപസ്സ നാമികപദമാലാ ച
പദാനം സദിസാസദിസതാ ച വവത്ഥപേതബ്ബാ.

തത്ര ഹി “സിരിമാ”തി പദം സുതിസാമന്തവസേന ലിങ്ഗഭയേ വത്തനതോ
ദിയാ ഭിജ്ജതി. “സിരിമാ പുരിസോ”തി ഹി അത്ഥേ ആകാരന്തം പുല്ലിങ്ഗം,
“സിരിമാ നാമ ദേവീ”തി അത്ഥേ ആകാരന്തം ഇത്ഥിലിങ്ഗം, ഉഭയത്ഥേതം
ഉകാരന്തതാപകതികാ. അഥ വാ പന പച്ഛിമം ആകാരന്തതാപകതികം, സിരീ
യസ്സ അത്ഥി സോ സിരിമാതി പുല്ലിങ്ഗവസേന നിബ്ബചനം, സിരീ യസ്സാ അത്ഥി
സാ സിരിമാതി ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന നിബ്ബചനം. അത്രിമാനി കിഞ്ചാപി
സുതിവസേന നിബ്ബചനത്ഥവസേന ച അഞ്ഞമഞ്ഞ്ഞം സമാനത്ഥാനി, തഥാപി
പുരിസപദത്ഥഇത്ഥിപദത്ഥവാചകത്താ ഭിന്നത്ഥാനീതി വേദിതബ്ബാനി. ഏസ
നയോ അഞ്ഞേസുപി ഹോദിസേസു റാനേസു നേതബ്ബോ. സിരിമാ, സിരിമാ,
സിരിമനോ. സിരിമന്തം, സിരിമന്തേ. സിരിമതാ, സിരിമന്തേന.
ഗുണവന്തുസദുസ്സേവ നാമികപദമാലാ. സിരിമാ, സിരിമാ, സിരിമായോ.
സിരിമം, സിരിമാ, സിരിമായോ. സിരിമായ. വക്ഖമാനകഞ്ജാനയേന ഞേയ്യാ.
ഏവം ദിയാ ഭിന്നാനം സമാനസുതികസദാനം നാമികപദമാലാസു പദാനം
സദിസാസദിസതാ വവത്ഥപേതബ്ബാ. സമാനനിബ്ബചനത്ഥസ്സപി ഹി
അസമാനസുതികസ്സ “സിരിമാ”തി സദുസ്സ നാമികപദമായം പദാനം ഇമേഹി
പദേഹി കാചിപി സമാനതാ ന ലബ്ഭതി. അത്രിദം വുച്ചതി -

“സിരിമാ”തി പദം ദേധാ, പുമിത്ഥീസു പവത്തിതോ;

ഭിജ്ജതീതി വിഭാവേയ്യ, ഏതമ പുല്ലിങ്ഗമിച്ഛിതം.

ഇതി അഭിഭവിതാ പദേന വിസദിസാനി ഗുണവാസതിമാദിനി പദാനി ദസ്തിതാനി സദ്ധിം നാമികപദമാലാഹി. ഇദാനി അപരാനിപി തബ്ബിസദിസാനി പദാനി ദസ്സേസ്സാമ സദ്ധിം നാമികപദമാലാഹി. സേയ്യമിദം?

രാജാ ബ്രഹ്മാ സഖാ അത്താ, ആതുമാ സാ പുമാ രഹാ;
ദള്ളഹധമ്മാ ച പച്ചക്ഖ-ധമ്മാ ച വിവടച്ഛദാ.

വത്തഹാ ച തമാ വുത്ത-സിരാ ചേവ യുവാപി ച;
മഘവ അദ്ധ മുദ്ധാദി, വിഞ്ഞാതബ്ബാ വിഭാവിനാ.

ഏതമ “സാ”തി പദമേവ ആകാരന്തതാപകതികമാകാരന്തം, സേസാനി പന അകാരന്തതാപകതികാനി ആകാരന്താനി.

രാജാ, രാജാ, രാജാനോ. രാജാനം, രാജം, രാജാനോ. രഞ്ഞാ, രാജിനാ,
രാജൂഹി, രാജൂഭി. രഞ്ഞോ, രാജിനോ, രഞ്ഞം, രാജൂനം, രാജാനം. രഞ്ഞാ,
രാജൂഹി, രാജൂഭി. രഞ്ഞോ, രാജിനോ, രഞ്ഞം, രാജൂനം, രാജാനം. രഞ്ഞേ,
രാജിനി, രാജൂസു. ഭോ രാജ, ഭവന്തോ രാജാനോ, ഭവന്തോ രാജാ ഇതി വാ,
അയമമ്ഹാകം രൂചി.

നിരുത്തിപിടക്കാദീസു “രാജാ”തി ബഹുവചനം ന ആഗതം, ചൂളനിരുത്തിയം പന ആഗതം. കിഞ്ചാപി നിരുത്തിപിടക്കാദീസു ന ആഗതം, തമാപി “നേതാദിസാ സഖാ ഹോന്തി, ലബ്ഭാ മേ ജീവതോ സഖാ”തി പാളിയം ബഹുവചനേകവചനവസേന “സഖാ”തി പദസ്സ ദസ്സനതോ “രാജാ”തി ബഹുവചനം ഇച്ഛിതബ്ബമേവ. തമാ “ബ്രഹ്മാ, അത്താ”ഇച്ചാദിനിപി ബഹുവചനാനി തഗ്ഗതികത്താ വിനാ കേനചി രൂപവിസേസേന.

ഏതമ ച “ഗഹപതികോ നാമ റപേത്വാ രാജം രാജഭോഗം ബ്രാഹ്മണം അവസേസോ ഗഹപതികോ നാമാ”തി ദസ്സനതോ രാജന്തി വുത്തം, ഇദം പന നിരുത്തിപിടകേ ന ആഗതം. “സബ്ബദത്തേന രാജിനാ”തി ദസ്സനതോ “രാജിനാ”തി വുത്തം. “ആരാധയതി രാജാനം, പുജം ലഭതി ഭത്തുസു”തി ദസ്സനതോ ചതുത്ഥിഛരട്ഠിവസേന “രാജാന”തി വുത്തം. കച്ചായനരൂപസിദ്ധിഗന്മേസു പന “രാജേന, രാജേഹി, രാജേഭി. രാജേസു”തി പദാനി വുത്താനി. ചൂളനിരുത്തിനിരുത്തിപിടകേസു താനി നാഗതാനി, അനാഗതഭാവോയേവ തേസം യുത്തതരോ പാളിയം അദസ്സനതോ, തസ്മാ ഏതേമതാനി അമ്ഹേഹി ന വുത്താനി. പാളിനയേ ഹി ഉപപരിക്ഖിയമാനേ ഹുദിസാനി പദാനി സമാസേയേവ പസ്സാമ, ന പനാത്തത്ര, അത്രിമേ പയോഗാ - “ആവുത്തം ധമ്മരാജേനാ”തി ച, “സിവിരാജേന പേസിതോ”തി ച, “പജാപതിസ്സ ദേവരാജസ്സ ധജ്ജ”തി ച, “നിക്ഖമന്തേ മഹാരാജേ, സിവിനം രട്ഠവഡ്ഡന്തേ”തി ച, ഏവം പാളിനയേ ഉപപരിക്ഖിയമാനേ “രാജേനാ”തിആദിനി സമാസേയേവ പസ്സാമ, ന കേവലം പാളിനയേ പോരാണട്ഠകമാനയേപി ഉപപരിക്ഖിയമാനേ സമാസേയേവ പസ്സാമ, ന പനാത്തത്ര, ഏവം സന്തേപി സുട്ഠു ഉപപരിക്ഖിതബ്ബമിദം റാനം. കോ ഹി നാമ സാട്ഠകമേ തേപിടകേ ബുദ്ധവചനേ സബ്ബസോ നയം സല്ലക്ഖേതും സമത്ഥോ അത്തത്ര പഭിന്നപടിസമ്ഭിദേഹി വീണാസവേഹി.

ഏതഥ ച സമാസന്തഗതരാജ-സദസ്സു നാമികപദമാലായോ ദ്വിധാ വുച്ചന്തേ ഓകാരന്താകാരന്തവസേന. തത്രോകാരന്താ “മഹാരാജോ യുവരാജോ സിവിരാജോ ധമ്മരാജോ”ഇച്ചേവമാദയോ ഭവന്തി. ആകാരന്താ പന “മഹാരാജാ യുവരാജാ സിവിരാജാ ധമ്മരാജാ”ഇച്ചേവമാദയോ. ഏതഥ കിഞ്ചാപി പാളിയം പോരാണട്ഠകമാസു ച “മഹാരാജോ”തിആദീനി ന സന്തി, തഥാപി “സബ്ബമിത്തോ സബ്ബസഖോ, സബ്ബഭൂതാനുകമ്പകോ”തി പാളിയം “സബ്ബസഖോ”തി ദസ്സനതോ “മഹാരാജോ”തിആദീനിപി അവസ്സമിച്ചിതബ്ബാനി. തഥാ ഹി സമാസേസു “ധമ്മരാജേന, ധമ്മരാജസ്സാ”തിആദീനി ദിസ്സന്തി. ഏതാനി ഓകാരന്തരൂപാനി ഏവ, നാകാരന്തരൂപാനി. മഹാരാജോ, മഹാരാജാ. മഹാരാജം, മഹാരാജേ. മഹാരാജേന, മഹാരാജേഹി, മഹാരാജേഭി. മഹാരാജസ്സ, മഹാരാജാനം. മഹാരാജാ, മഹാരാജസ്ഥാ, മഹാരാജമ്ഹാ, മഹാരാജേഹി, മഹാരാജേഭി. മഹാരാജസ്സ, മഹാരാജാനം. മഹാരാജേ, മഹാരാജസ്ഥിം, മഹാരാജമ്ഹി, മഹാരാജേസു. ഭോ മഹാരാജ, ഭവന്തോ മഹാരാജാ . കച്ചായനചൂളനിരുത്തിനയേഹി പന “ഭോ മഹാരാജാ”ഇതി ഏകവചനബഹുവചനാനിപി ദട്ഠബ്ബാനി. യഥാ “മഹാരാജോ”തി ഓകാരന്തപദസ്സു വസേന, ഏവം “സിവിരാജോ ധമ്മരാജോ ദേവരാജോ”തിആദീനമ്പി ഓകാരന്തപദാനം വസേന പകതിരൂപസ്സ നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ.

അയം പനാകാരന്തവസേന നാമികപദമാലാ -

മഹാരാജാ, മഹാരാജാ, മഹാരാജാനോ. മഹാരാജാനം, മഹാരാജം, മഹാരാജാനോ. മഹാരഞ്ഞാ, മഹാരാജിനാ, മഹാരാജൂഹി, മഹാരാജൂഭി. മഹാരഞ്ഞോ, മഹാരാജിനോ, മഹാരഞ്ഞം, മഹാരാജൂനം. മഹാരഞ്ഞാ, മഹാരാജൂഹി, മഹാരാജൂഭി. മഹാരഞ്ഞോ, മഹാരാജിനോ, മഹാരഞ്ഞം, മഹാരാജൂനം. മഹാരഞ്ഞേ, മഹാരാജിനി, മഹാരാജൂസു. ഭോ മഹാരാജ, ഭവന്തോ മഹാരാജാനോ.

ഇധാപി പകരണദ്വയനയേന “ഭോ മഹാരാജാ” ഇതി ഏകവചനബഹുവചനാനിപി ദട്ഠബ്ബാനി. യഥാ ച “മഹാരാജാ”തി ആകാരന്തപദസ്സു വസേന, ഏവം “സിവിരാജാ, ധമ്മരാജാ, ദേവരാജാ”തിആദീനമ്പി ആകാരന്തപദാനം വസേന പകതിരൂപസ്സ നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ.

ഇധ അപരാപി അത്ഥസ്സ പാകടീകരണത്ഥം ക്രിയാപദേഹി സദ്ധിം യോജേത്വാ ആകാരന്തോകാരന്താനം മിസ്സകവസേന നാമികപദമാലാ വുച്ചന്തേ -

മഹാരാജാ, മഹാരാജോ തിട്ഠന്തി, മഹാരാജാനോ, മഹാരാജാ തിട്ഠന്തി. മഹാരാജാനം, മഹാരാജം പസ്സതി, മഹാരാജാനോ, മഹാരാജേ പസ്സതി. മഹാരഞ്ഞാ, മഹാരാജിനാ, മഹാരാജേന കതം, മഹാരാജൂഹി, മഹാരാജൂഭി, മഹാരാജേഹി, മഹാരാജേഭി കതം. മഹാരഞ്ഞോ, മഹാരാജിനോ, മഹാരാജസ്സ ദീയതേ, മഹാരഞ്ഞാ, മഹാരാജാ, മഹാരാജസ്ഥാ, മഹാരാജമ്ഹാ നിസ്സടം, മഹാരാജൂഹി, മഹാരാജൂഭി, മഹാരാജേഹി , മഹാരാജേഭി നിസ്സടം. മഹാരഞ്ഞോ, മഹാരാജിനോ, മഹാരാജസ്സ പരിഗൃഹോ, മഹാരഞ്ഞം, മഹാരാജൂനം, മഹാരാജാനം പരിഗൃഹോ. മഹാരഞ്ഞേ, മഹാരാജിനി, മഹാരാജേ, മഹാരാജസ്ഥിം, മഹാരാജമ്ഹി പതിട്ഠിതം, മഹാരാജൂസു,

മഹാരാജേസു പതിപ്പിതം. ഭോ മഹാരാജ ത്വം തിട്ഠ, ഭോനോ മഹാരാജാനോ, മഹാരാജാ തുമ്പേ തിട്ഠമാതി. ഏവം “യുവരാജാ, യുവരാജോ”തിആദിസുപി.

കേചേത്ഥ വദേയും “കസ്ഥാ പകരണകത്തുനാ ഇമസ്ഥിം റാനേ മഹനോ വായാമോ ച മഹനോ ച പരക്കമോ കതോ, നമ്പേതേസുപി പദേസു കാനിചി ബുദ്ധവചനേ വിജ്ഞി, കാനിചി ന വിജ്ഞിതീ? വിഞ്ഞൂഹി തേ ഏവം വത്തബ്ബാ “പകരണകത്താരേനേത്ഥ സോ ച മഹനോ വായാമോ സോ ച മഹനോ പരക്കമോ സാട്ഠകമേ നവങ്ഗേ സത്ഥുസാസനേ സദേസു ച അത്ഥേസു ച സോതാരാനം സുട്ഠ കോസല്ലുപ്പാദനേന സാസനസ്സോപകാരത്ഥം കതോ, യാനി ചേതാനി തേന പദാനി ദസ്സിതാനി, ഏതേസു കാനിചി ബുദ്ധവചനേ വിജ്ഞി, കാനിചി ന വിജ്ഞി. ഏത്ഥ യാനി ബുദ്ധവചനേ വിജ്ഞി, താനി വിജ്ഞമാനവസേന ഗഹിതാനി. യാനി ന വിജ്ഞി, താനി പോരാണട്ഠകമാദീസു വിജ്ഞമാനവസേന പാളിനയവസേന ച ഗഹിതാനീ”തി. അത്രായം സങ്ഖേപതോ അധിപ്പായവിഭാവനാ -

“ഇദം വത്ഥാ മഹാരാജാ, കംസോ ബാരാണസിഗൃഹോ;
ധനും തുണിഞ്ച നിക്ഖിപ്പ, സംയമം അജ്ജുപാഗമീ”തി

ഇദം ആകാരന്തസ്സ മഹാരാജസദസ്സ നിദസ്സനം. യസ്ഥ “സബ്ബസഖോ”തി പാളി വിജ്ഞി, തസ്ഥ തേന നയേന “മഹാരാജോ”തിപി ഓകാരന്തോ ദിട്ഠോ നാമ ഹോതി പുരിസനയേന യോജേതബ്ബോ ച. തേനേവ ച “തമബ്രവി മഹാരാജാ. നിക്ഖമന്തേ മഹാരാജേ”തിആദിനി ദിസ്സന്തി.

ഏവം മഹാരാജസദസ്സ ഓകാരന്തത്തേ സിദ്ധേ “മഹാരാജാ, മഹാരാജസ്ഥാ, മഹാരാജമ്ഹാ”തി പഞ്ചമിയാ ഏകവചനഞ്ച “മഹാരാജേ, മഹാരാജസ്ഥിം, മഹാരാജമ്ഹീ”തി സത്തമിയാ ഏകവചനഞ്ച സിദ്ധാനി ഏവ ഹോന്തി പാളിയം അവിജ്ഞമാനാനസി നയവസേന ഗഹേതബ്ബത്താ. “രാജേന, രാജസ്സാ”തിആദിനി പന നയവസേന ഗഹേതബ്ബാനി ന ഹോന്തി. കസ്ഥാതി ചേ? യസ്ഥ “രാജാ ബ്രഹ്മാ സഖാ അത്താ”ഇച്ചേവമാദിനി “പുരിസോ ഉരഗോ”തിആദിനി വിയ അത്തമന്തം സബ്ബമാ സദിസാനി ന ഹോന്തി. തഥാ ഹി നേസം “രത്താ ബ്രഹ്മുനാ സഖിനാ അത്തനാ അത്തേന സാനാ പുമുനാ”തിആദിനി വിസദിസാനിപി രൂപാനി ഭവന്തി, തസ്ഥ താനി ന സക്കാ നയവസേന ജാനിതും. ഏവം ദുജ്ജാനത്താ പന പാളിയം പോരാണട്ഠകമാസു ച യഥാരൂതപദാനേവ ഗഹേതബ്ബാനി. മഹാരാജസദാദിനം പന ഓകാരന്തഭാവേ സിദ്ധേയേവ “പുരിസനയോഗധാ ഇമേ സദാ”തി നയഗൃഹണം ദിസ്സതി, തസ്ഥ അമ്ഹേഹി നയവസേന “മഹാരാജാ, മഹാരാജസ്ഥാ”തിആദിനി വുത്താനി. യഥാ ഹി -

“ഏതഞ്ഹി തേ ദുരാജാനം, യം സേസി മതസായികം;
യസ്സ തേ കഡ്ഢമാനസ്സ, ഹത്ഥാ ദണ്ഡോന മുച്ചതീ”തി

ഏത്ഥ “ഹത്ഥാ”തി, “അത്തദണ്ഡാ ഭയം ജാത”ന്തി ഏത്ഥ പന “ദണ്ഡാ”തി ച ഓകാരന്തസ്സ പഞ്ചമിയേകവചനസ്സ ദസ്സനതോ “ഉരഗാ, പടങ്ഗാ, വിഹഗാ”തിആദിനിപി ഓകാരന്താനി പഞ്ചമിയേകവചനാനി ഗഹേതബ്ബാനി ഹോന്തി. യഥാ ച “ദാറിനി മാതിമന്തവ്ഹോ, സിങ്ഗാലോ മമ പാണദോ”തി ഏത്ഥ “മന്തവ്ഹോ”തി, “സുദ്ധാ സുദ്ധേഹി സംവാസം, കപ്പയവ്ഹോ

പതിസ്സതാ”തി ഏതഥ പന “കപ്പയവ്ഹോ”തി ച ക്രിയാപദസ്സ ദസ്സനതോ “ഗച്ഛവ്ഹോ, ഭുജ്ജവ്ഹോ, സയവ്ഹോ”തിആദിനിപി ഗഹേതബ്ബാനി ഹോന്തി. ഗൺഹന്തി ച താദിസാനി പദരൂപാനി സാസനേ സുകുസലാ കൂസലാ, തസ്മാ അമ്ഹേഹിപി നയഗ്ഗാഹവസേന “മഹാരാജാ , മഹാരാജസ്മാ”തിആദിനി വുത്താനി. നയഗ്ഗാഹവസേന പന ഗഹണേ അസതി കഥം നാമികപദമാലാ പരിപുണ്ണാ ഭവിസ്സന്തി, സതിയേവ തസ്ഥിം പരിപുണ്ണാ ഭവന്തി.

തഥാ ഹി ബുദ്ധവചനേ അനേകസതസഹസ്സാനി നാമികപദാനി ക്രിയാപദാനി ച പാടിഏക്കം പാടിഏക്കം ഏകവചനബഹുവചനകാഹി സത്തഹി അട്ഠഹി വാ നാമവിഭത്തിഹി ഛന്നവുതിയാ ച ആഖ്യാതികവചനേഹി യോജിതാനി ന സന്തി, നയവസേന പന സന്തിയേവ, ഇതി നയവസേന “മഹാരാജാ, മഹാരാജസ്മാ”തിആദിനി അമ്ഹേഹി ഠപിതാനി. “മഹാരാജാ തിട്ഠന്തി, മഹാരാജാ തുമ്ഹേ തിട്ഠമാ”തി ഇമാനി പന “അഥ ഖോ ചത്താരോ മഹാരാജാ മഹതിയാ ച യക്ഖസേനായ മഹതിയാ ച കുമ്ഭണ്ഡസേനായാ”തി ദസ്സനതോ,

“ചത്താരോ തേ മഹാരാജാ, സമന്താ ചതുരോ ദിസാ;
ദദുജ്ജഹമാനാ അട്ഠംസു, വനേ കാപിലവത്ഥവേ”തി

ദസ്സനതോ ച വുത്താനി. “മഹാരാജ”തിആദിനിപി പാളിഞ്ച പാളിനയഞ്ച ദിസ്വാ ഏവ വുത്താനി. അസമാസേ “രാജം, രാജേനാ”തിആദിനി ന പസ്സാമ, തസ്മാ സുട്ഠു വിചാരേതബ്ബമിദം ഠാനം. ഇദഞ്ഹി ദുദുസം വീരജാതിനാ ജാനിതബ്ബട്ഠാനം. സചേ പനായസ്ഥനോ ബുദ്ധവചനേ വാ പോരാണികാസു വാ അട്ഠകമാസു അസമാസേ “രാജം, രാജേനാ”തിആദിനി പസ്സേയ്യഥ, തദാ സാധുകം മനസി കരോഥ. കോ ഹി നാമ സബ്ബപ്പകാരേന ബുദ്ധവചനേ വോഹാരപ്പഭേദം ജാനിതും സമത്ഥോ അഞ്ഞത്ര പഭിന്നപടിസമ്ഭിദേഹി മഹാഖിണാസവേഹി.

വുത്തഞ്ഹേതം ഭഗവതാ -

“വീതതണ്ഹോ അനാദാനോ, നിരുത്തിപദകോവിദോ;
അക്ഖരാന്തം സന്നിപാതം, ജഞ്ഞാ പൂബ്ബാപരാന്തി ചാ”തി.

ബ്രഹ്മാ , ബ്രഹ്മാ, ബ്രഹ്മാനോ. ബ്രഹ്മാനം, ബ്രഹ്മം, ബ്രഹ്മാനോ. ബ്രഹ്മുനാ, ബ്രഹ്മേഹി, ബ്രഹ്മേഭി, ബ്രഹ്മൂഹി, ബ്രഹ്മൂഭി. ബ്രഹ്മസ്സ, ബ്രഹ്മുനോ, ബ്രഹ്മാനം, ബ്രഹ്മുനം. ബ്രഹ്മുനാ, ബ്രഹ്മേഹി, ബ്രഹ്മേഭി, ബ്രഹ്മൂഹി, ബ്രഹ്മൂഭി. ബ്രഹ്മസ്സ, ബ്രഹ്മുനോ, ബ്രഹ്മാനം, ബ്രഹ്മുനം. ബ്രഹ്മനി, ബ്രഹ്മേസു, ഭോ ബ്രഹ്മ, ഭോ ബ്രഹ്മേ, ഭവന്തോ ബ്രഹ്മാനോ.

യമകമഹാമേരരുചിയാ “ഭോ ബ്രഹ്മാ”ഇതി ബഹുവചനം വാ. ഏതഥ പന “പണ്ഡിതപുരിസേഹി ദേവേഹി ബ്രഹ്മൂഹി”തി ടീകാവചനസ്സ ദസ്സനതോ, “ബ്രഹ്മുനം വചിഛോസോ ഹോതീ”തി ച “ബ്രഹ്മുനം വിമാനാദിസു ഛന്ദരാഗോ കാമാസവോ ന ഹോതീ”തി ച അട്ഠകമാവചനസ്സ ദസ്സനതോ, “വിഹിംസസഞ്ചി പഗുണ്ണം ന ഭാസിം, ധമ്മം പണിതം മനുജേസു ബ്രഹ്മേ”തി ആഹച്ചഭാസിതസ്സ ച ദസ്സനതോ “ബ്രഹ്മൂഹി, ബ്രഹ്മൂഭി, ബ്രഹ്മുനം, ബ്രഹ്മേ”തി

പദാനി വൃത്താനി, ഏതാനി ചൂളനിരുത്തിനിരുത്തിപിടകകച്ചായനേസു ന ആഗതാനി.

സഖാ, സഖാ, സഖിനോ, സഖാനോ, സഖായോ. സഖം, സഖാരം, സഖാനം, സഖിനോ, സഖാനോ, സഖായോ. സഖിനാ, സഖാരേഹി, സഖാരേഭി, സഖേഹി, സഖേഭി. സഖിസ്സ, സഖിനോ, സഖീനം, സഖാരാനം, സഖാനം. സഖാരസ്ഥാ, സഖിനാ, സഖാരേഹി, സഖാരേഭി, സഖേഹി, സഖേഭി. സഖിസ്സ, സഖിനോ, സഖീനം, സഖാരാനം, സഖാനം. സഖേ, സഖേസു, സഖാരേസു. ഭോ സഖ, ഭോ സഖാ, ഭോ സഖി, ഭോ സഖീ, ഭോ സഖേ, ഭവന്തോ സഖിനോ, സഖാനോ, സഖായോ.

യമകമഹാമേരമതേന “ഭോ സഖാ”ഇതി ബഹുവചനം വാ. പാളിയം പന സുവണ്ണകക്കടജാതകേ “ഹരേ സഖാ കിസ്സ നു മം ജഹാസീ”തി ദീഘവസേന വൃത്തോ സഖാസദ്ദോ ആലപനേകവചനം, തസ്ഥാ യമകമഹാമേരനയോ ന യുജ്ജതീതി ചേ ? നോ ന യുജ്ജതി. യസ്ഥാ “നേതാദിസാ സഖാ ഹോന്തി, ലബ്ഭാ മേ ജീവന്തോ സഖാ”തി മനോജ്ജാതകേ സഖാസദ്ദോ ഏകവചനമ്പി ഹോതി ബഹുവചനമ്പി. തഥാ ഹി തത്ഥ പഠമപാദേ ബഹുവചനം, ദുതിയപാദേ പനേകവചനം, തസ്ഥാ യമകമഹാമേരന പച്ചത്താലപനബഹുവചനട്ഠാനേ സഖാസദ്ദോ വൃത്തോ. ഏതഥ ച “സബ്ബമിത്തോ സബ്ബസഖോ, സബ്ബഭൂതാനുകമ്പകോ”തി പാഠാനുലോമേന സമാസേ ലബ്ഭമാനസ്സ സഖസദ്ദസ്സ നാമികപദമാലാ ഭവതി “സബ്ബസഖോ, സബ്ബസഖാ, സബ്ബസഖം, സബ്ബസഖേ”തിആദിനാ പൂരിസനയേന. തത്രായം സമാസവിഗൃഹോ - സബ്ബേസം ജനാനം സഖാ, സബ്ബേ വാ ജനാ സഖിനോ ഏതസ്സാതി സബ്ബസഖോ, യഥാ സബ്ബവേരീതി.

അത്താ, അത്താ, അത്താനോ. അത്താനം, അത്തം, അത്താനോ. അത്തനാ, അത്തേന, അത്തനേഹി, അത്തനേഭി. അത്തനോ, അത്താനം. അത്തനാ, അത്തനേഹി, അത്തനേഭി. അത്തനോ, അത്താനം. അത്തനി, അത്തനേസു. ഭോ അത്ത, ഭവന്തോ അത്താ, ഭോന്തോ അത്താനോ.

ഏതഥ പന അത്തം നിരങ്കത്യാന പിയാനി സേവതി.

“സചേ ഗച്ഛസി പഞ്ചാലം, വിപ്പമത്തം ജഹിസ്സസി;
മിഗം പന്നാനുപന്നംവ, മഹന്തം ഭയമേസ്സതീ”തി

പാളീസു “അത്ത”ന്തി ദസ്സനതോ “അത്ത”ന്തി ഇധ വൃത്തം, “അത്തേന വാ അത്തനിയേന വാ”തി പാളിദസ്സനതോ പന “അത്തേനാ”തി. ചൂളനിരുത്തിയം പന “അത്തസ്സാ”തി ചതുത്ഥീഛട്ഠിനമേകവചനം ആഗതം, ഏതം കച്ചായനേ നിരുത്തിപിടകേ ച ന ദിസ്സതി. കത്ഥചി പന “അത്തേസു”തി ആഗതം. സബ്ബാനേതാനി സാട്ഠകമം ജിനതന്തിം ഓലോകേത്വാ ഗഹേതബ്ബാനി.

“ആതുമാ , ആതുമാ, ആതുമാനോ. ആതുമാനം, ആതുമം, ആതുമാനോ. ആതുമേന, ആതുമേഹി, ആതുമേഭി”തിആദിനാ പൂരിസനയേന വത്വാ “ഭോ ആതുമ, ഭവന്തോ ആതുമാ, ആതുമാനോ”തി വത്തബ്ബം.

തത്ര അത്തസദൃസ്സു സമാസേ “ഭാവിതത്തോ, ഭാവിതത്താ. ഭാവിതത്തം, ഭാവിതത്തേ. ഭാവിതത്തേന, ഭാവിതത്തേഹി, ഭാവിതത്തേഭീ”തി പുരിസനയേനേവ നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ.

സാ, സാ, സാനോ. സാനം, സാനേ. സാനാ, സാനേഹി, സാനേഭി. സാസ്സ, സാനം. സാനാ, സാനേഹി, സാനേഭി. സാസ്സ, സാനം. സാനേ, സാനേസു. ഭോ സാ, ഭവന്തോ സാനോ. സാ വുച്ചതി സുനഖോ.

ഏതഥ ച “ന യത്ഥ സാ ഉപട്ഠിതോ ഹോതി. സാവ വാരേന്തി സൂകര”ന്തി നിദസ്സനപദാനി. കേചി പന സാസദൃസ്സു ദുതിയാതത്തിയാദീസു “സം, സേ. സേനാ”തിആദീനി രൂപാനി വദന്തി, തം ന യുത്തം. ന ഹി താനി “സം, സേ. സേനാ”തിആദീനി രൂപാനി ബുദ്ധവചനേ ചേവ അട്ഠകമാദീസു ച നിരുത്തിപിടകേ ച ദിസ്സന്തി. ഏവം പന നിരുത്തിപിടകേ വുത്തം “സാ തിട്ഠതി, സാനോ തിട്ഠന്തി. സാനം പസ്സതി, സാനേ പസ്സതി. സാനാ കതം, സാനേഹി കതം, സാനേഭി കതം. സാസ്സ ദീയതേ, സാനം ദീയതേ. സാനാ നിസ്സം, സാനേഹി നിസ്സം, സാനേഭി നിസ്സം. സാസ്സ പരിഗ്ഗഹോ, സാനം പരിഗ്ഗഹോ. സാനേ പതിട്ഠിതം, സാനേസു പതിട്ഠിതം. ഭോ സാ, ഭവന്തോ സാനോ”തി, തസ്മാ നിരുത്തിപിടകേ വുത്തനയേനേവ നാമികപദമാലാ ഗഹേതബ്ബാ.

അത്രിദം വത്തബ്ബം - യഥാ “സേഹി ദാരേഹി അസന്തുട്ഠോ”തിആദീസു പുല്ലിങ്ഗേ വത്തമാനസ്സ “സകോ”ഇതി അത്ഥവാചകസ്സ സസദൃസ്സ “അത്തനോ അയന്തി സോ”തി ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ “സോ, സാ. സം, സേ. സേന, സേഹി, സേഭി. സസ്സ, സാനം. സാ, സസ്മാ, സമ്ഹാ, സേഹി, സേഭി. സസ്സ, സാനം. സേ, സസ്മിം, സമ്ഹി, സേസു”തി പുരിസനയേന രൂപാനി ഭവന്തി, ന തഥാ സുനഖവാചകസ്സ സാസദൃസ്സ രൂപാനി ഭവന്തി. യഥാ വാ “ഹിംസന്തി അത്തസമ്ഭൂതാ, തചസാരംവ സം ഫലം. സാനി കമ്മാനി തപ്ಪേന്തി, കോസലം സേന’സന്തുട്ഠം, ജീവഗ്ഗാഹം അഗാഹയീ”തിആദീസു നപുംസകലിങ്ഗേ വത്തമാനസ്സ സകമിച്ചത്ഥവാചകസ്സ സസദൃസ്സ “സം, സാനി, സാ. സം, സാനി, സേ. സേന, സേഹി, സേഭി. സസ്സ, സാനം. സാ, സസ്മാ, സമ്ഹാ, സേഹി, സേഭി. സസ്സ, സാനം. സേ, സസ്മിം, സമ്ഹി, സേസു”തി ചിത്തനയേന രൂപാനി ഭവന്തി, ന തഥാ സുനഖവാചകസ്സ സാസദൃസ്സ രൂപാനി ഭവന്തി. ഏവം സന്തേ കസ്മാ തേഹി ആചരിയേഹി ദുതിയാതത്തിയാഠാനേ “സം, സേ. സേനാ”തി വുത്തം, കസ്മാ ച പഞ്ചമീഠാനേ “സാ, സസ്മാ, സമ്ഹാ”തി വുത്തം, സത്തമീഠാനേ ച “സേ, സസ്മിം, സമ്ഹി”തി ച വുത്തം? സബ്ബമേതം അകാരണം, തക്കഗാഹമത്തേന ഗഹിതം അകാരണം. സുനഖവാചകോ ഹി സാസദോ ആകാരന്താപകതികോ, ന പുരിസ ചിത്തസദാദയോ വിയ അകാരന്താപകതികോ. യായ ഇമസ്സ ഞ്ഞദിസാനി രൂപാനി സിയും, സാ ച പകതി നത്ഥി. ന ചേസോ “രാജാ, ബ്രഹ്മാ, സഖാ, അത്താ” ഇച്ചേവമാദയോ വിയ പഠമം അകാരന്തഭാവേ ഠത്ഥാ പച്ഛാ പടിലദ്ധആകാരന്താ, അഥ ഖോ നിച്ചമോകാരന്താപകതികോ ഗോസദോ വിയ നിച്ചമാകാരന്താപകതികോ. നിച്ചമാകാരന്താപകതികസ്സ ച ഏവരൂപാനി രൂപാനി ന ഭവന്തി, തസ്മാ നിരുത്തിപിടകേ പഭിന്നപടിസമ്ഭിദേന ആയസ്മതാ മഹാകച്ചായനേന ന വുത്താനി. സചേപി മഞ്ഞെയും “അത്തം, അത്തേനാ”തി ച ദസ്സനതോ ‘സം, സേനാ’തി ഇമാനി പന ഗഹേതബ്ബാനി”തി. ന ഗഹേതബ്ബാനി “രാജാ, ബ്രഹ്മാ, സഖാ, അത്താ, സാ, പുമാ”ഇച്ചേവമാദീനം അത്തമത്തം പദമാലാവസേന

വിസദിസത്താ നയവസേന ഗഹേതബ്ജാകാരസ്സ അസമ്ഭവതോ. ഈദിസേ ഹി റാനേ നയഗ്ഗാഹവസേന ഗഹണം നാമ സഭോസംയേവ സിയാ, തസ്മാ നയഗ്ഗാഹവസേനപി ന ഗഹേതബ്ജാനി.

അപരമ്പി അത്ര വത്തബ്ബം - യഥാ ഹി “സാഹി നാരീഹി തേ യന്തീ”തി വുത്തേ “അത്തനോ നാരീ”തി, “സാ നാരീ”തി ഏവം അത്ഥവതോ ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സ കത്താസദ്ദേന സദിസസ്സ സാസദ്ദസ്സ “സാ, സാ, സായോ. സം, സാ, സായോ. സായ, സാഹി, സാഭി. സായ, സാനം. സായ, സാഹി, സാഭി. സായ, സാനം. സായ, സായം, സാസു”തി കത്താനയേന രൂപാനി ഭവന്തി, ന തഥാ ഇമസ്സ സുനഖവാചകസ്സ സാസദ്ദസ്സ രൂപാനി ഭവന്തി. ഏവം സന്തേ കസ്മാ തേ ആചരിയാ തതിയാബഹുവചനട്ഠാനേ ച “സാഹി, സാഭീ”തി രൂപാനി ഇച്ഛന്തി, കസ്മാ ച സത്തമീബഹുവചനട്ഠാനേ “സാസു”തി? ഇദമ്പി അകാരണം ആകാരന്തപുല്ലിങ്ഗത്താ. കസ്മാ ച പന ചതുത്ഥീഛട്ഠേകവചനട്ഠാനേ പുബ്ബക്ഖരസ്സ രസ്സവസേന “സസ്സ”ഇതി രൂപം ഇച്ഛന്തി? ഇദമ്പി അകാരണം സുനഖവാചകസ്സ സാസദ്ദസ്സ ആകാരന്താപകതികത്താ. ആകാരന്താപകതികസ്സ ച സാസദ്ദസ്സ യഥാ അകാരന്താപകതികസ്സ പൂരിസസദ്ദസ്സ “പൂരിസസ്സാ”തി ചതുത്ഥീഛട്ഠേകവചനരൂപം ഭവതി ഏവരൂപസ്സ രൂപസ്സ അഭാവതോ. തേനേവ ആയസ്മാ കച്ചാനോ നിരുത്തിപിടകേ സുനഖവാചകസ്സ സാസദ്ദസ്സ രൂപം ദസ്സേനോ ചതുത്ഥീഛട്ഠേകവചനട്ഠാനേ പുബ്ബക്ഖരസ്സ ദീഘവസേന “സാസ്സ”ഇതി രൂപമാഹ. കസ്മാ ച പന തേ ആചരിയാ ചതുത്ഥേകവചനട്ഠാനേ “സായ”ഇതി രൂപം ഇച്ഛന്തി? ഇദമ്പി അകാരണം, റപേത്യാ ഹി ആകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗേ ഘസന്തത്തോ ആകാരതോ പരേസം നാദിനം ആയാദേസഞ്ച അകാരന്തതോ പുനപുംസകലിങ്ഗതോ പരസ്സ ചതുത്ഥേകവചനസ്സ ആയാദേസഞ്ച ആകാരന്തപുല്ലിങ്ഗേ അഘതോ ആകാരന്തതോ പരസ്സ ചതുത്ഥേകവചനസ്സ കത്ഥചിപി ആയാദേസോ ന ദിസ്സതി. നിരുത്തിപിടകേ ച താദിസം രൂപം ന വുത്തം, അവചനംയേവ യുത്തതരം ബുദ്ധവചനേ അട്ഠകമാദീസു ച അനാഗമനതോ. യാ പനമ്ഹേഹി നിരുത്തിപിടകം നിസ്സായ ബുദ്ധവചനഞ്ച സുനഖവാചകസ്സ സാസദ്ദസ്സ നാമികപദമാലാ വുത്താ, സായേവ സാരതോ പച്ചേതബ്ബാ. ഏത്ഥാപി നാനാഅത്ഥേസു വത്തമാനാനം ലിങ്ഗത്തയപരിയാപന്നാനം സാ സോ സംഇച്ചേതേസം തിണ്ണം പദാനം പകതിരൂപസ്സ നാമികപദമാലാസു പദാനം സദിസാസദിസതാ ദട്ഠബ്ബാ.

ഏത്ഥ സിയാ - യോ തുമ്ഹേഹി സാസദ്ദോ “തംസദ്ദത്ഥേ ച സുനഖേ ച സകമിച്ചത്ഥേ ച വത്തതീ”തി ഇച്ഛിതോ, കഥം തം “സാ”തി വുത്തേയേവ “ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ വാചകോ”തി ജാനന്തീതി? ന ജാനന്തി, പയോഗവസേന പന ജാനന്തി ലോകീയജനാ ചേവ പണ്ഡിതാ ച. പയോഗവസേന ഹി “സാ മദ്ദി നാഗമാരുഹി, നാതിബദ്ധംവ കൂണ്ജര”ന്തിആദീസു സാസദ്ദസ്സ തംസദ്ദത്ഥതാ വിത്തായതി, ഏവം സാസദ്ദോ തംസദ്ദത്ഥേ ച വത്തതി. “ന യത്ഥ സാ ഉപട്ഠിതോ ഹോതി. ഭഗവതോ സാജാതിമ്പി സുത്ഥാ സത്താ അമതരസഭാഗിനോ ഭവന്തി”തിആദീസു സാസദ്ദസ്സ സുനഖവാചകതാ വിത്തായതി.

“അന്നം തവേദം പകതം യസസ്സി,
തം ഖജ്ജരേ ഭുജ്ജരേ പിതൃരേ ച;
ജാനാസി മം ത്വം പരദത്തുപജീവിം,

ഉത്തിട്ഠപിണ്ഡം ലഭതം സപാകോ"തി

ഏതഥ പന സാസദുസ്സ രസ്സഭാവകരണേന "സപാകോ"തി പാളി റിതാതി അത്ഥം അഗ്ഗഹേതാ "സാനം സുനഖാനം ഇദം മംസന്തി സ"മിതി അത്ഥം ഗഹേതാ "സം പചതീതി സപാകോ"തി വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ച. അട്ഠകമായം പന "സപാകോതി സപാകചണ്ഡാലോ" ഇച്ചേവ വുത്തം. തന്വി ഏതദേവത്ഥം ദീപേതി. ഏവം സാസദോ സുനഖേ ച വത്തതി. "സാ ദാരാ ജന്തുനം പിയാ"തി വുത്തേ പന "സകാ ദാരാ സത്താനം പിയാ"തി അത്ഥദീപനവസേന സാസദുസ്സ സകവാചകതാ പഞ്ഞായതി. ഏവം സാസദോ സകമിച്ചത്ഥേ ച വത്തതി. ഇതി സാസദുസ്സ പയോഗവസേന ഹുദിസത്ഥസ്സ വാചകോതി ജാനന്തി. അത്രിദം വുച്ചതി

തംസദുത്ഥേ ച സുനഖേ,
സകസ്ഥിന്വി ച വത്തതി;
സാസദോ സോ ച ഖോ ണേയ്യോ,
പയോഗാനം വസേന വേ.

ഏതഥ ച പാളിയം "ന യത്ഥ സാ ഉപട്ഠിതോ ഹോതീ"തി ഏകവചനപ്പയോഗദസ്സനതോ ച,

"അസന്താ കിര മം ജമ്മാ, താത താതാതി ഭാസരേ;
രക്ഖസാ പുത്തരുപേന, സാവ വാരേന്തി സുകര"ന്തി

ബഹുവചനപ്പയോഗദസ്സനതോ ച, നിരുത്തിപിടകേ "സാനോ"ഇച്ചാദിദസ്സനതോ ച "സാ, സാ, സാനോ. സാനം, സാനേ. സാനാ"തിആദിനാ സുനഖവാചകസ്സ സാസദുസ്സ നാമികപദമാലാ കഥിതാ.

ഇദാനി പുമസദുസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

പുമാ, പുമാ, പുമാനോ. പുമാനം, പുമാനേ. പുമാനാ, പുമുനാ, പുമേന, പുമാനേഹി, പുമാനേഭി. പുമസ്സ, പുമുനോ, പുമാനം. പുമാനാ, പുമുനാ, പുമാനേഹി, പുമാനേഭി. പുമസ്സ, പുമുനോ, പുമാനം. പുമാനേ, പുമാനേസു. ഭോ പുമ, ഭവന്തോ പുമാ, പുമാനോ. "ഭോ പുമാ"ഇതി ബഹുവചനേ നയോപി ണേയ്യോ.

ഏതഥ പന -

"മിയോ തസ്സ പജായന്തി, ന പുമാ ജായരേ കുലേ;
യോ ജാനം പുച്ഛിതോ പഞ്ഹം, അഞ്ഞമാ നം വിയാകരേ"തി

അയം പാളി പുമസദുസ്സ ബഹുവചനഭാവസാധികാ, കച്ചായനേ "ഹേ പുമം"ഇതി സാനുസാരം ആലപനേകവചനം ദിസ്സതി. തദനേകേസു പാളിപ്പദേസേസു ച അട്ഠകമാസു ച സാനുസാരാനം ആലപനവചനാനം അദസ്സനതോ ഇയ ന വദാമി. ഉപപരിക്ഖിത്വാ യുത്തം ചേ, ഗഹേതഞ്ച. "യസസ്സി നം പഞ്ഞവന്തം വിസയ്ഹാ"തി ഏതഥ പന ഛന്ദാനുരക്ഖണത്ഥം ആഗമവസേനേവാനുസാരോ ഹോതി, ന സഭാവതോതി ദട്ഠഞ്ച. അയമാകാരന്തവസേന നാമികപദമാലാ.

“സോളസിത്ഥിസഹസ്സാനം,
ന വിജ്ഞതി പുമോ തദാ;
അഹോരത്താനമച്ചയേന,
നിബൃത്തോ അഹമേകകോ”തി ച,

“യഥാ ബലാകയോനിമ്ഹി, ന വിജ്ഞതി പുമോ സദാ;
മേഘേസു ഗജജമാനേസു, ഗബ്ഭം ഗബ്ഭന്തി താ തദാ”തി ച

പാളിദണ്ഡനതോ പന ഓകാരന്തവസേനപി നാമികപദമാലാ വേദിതബ്ബാ.

പുമോ, പുമാ. പുമം, പുമേ. പുമേന, പുമേഹി, പുമേഭി. പുമസ്സ,
പുമാനം. പുമാ, പുമസ്മാ, പുമമ്ഹാ, പുമേഹി, പുമേഭി. പുമസ്സ, പുമാനം.
പുമേ, പുമസ്ഥിം, പുമമ്ഹി, പുമേസു. ഭോ പുമ, ഭവന്തോ പുമാ. “ഭോ
പുമാ”ഇതി വാ, ഏവം പുമസദുസ്സ ദ്വിധാ നാമികപദമാലാ ഭവതി.

ഇദാനി മിസ്സകനയോ വുച്ചതേ -

പുമാ , പുമോ, പുമാ, പുമാനോ. പുമാനം, പുമം, പുമാനേ, പുമേ.
പുമാനാ, പുമുനാ, പുമേന, പുമാനേഹി, പുമാനേഭി, പുമേഹി, പുമേഭി.
പുമസ്സ, പുമുനോ, പുമാനം. പുമാനാ, പുമുനാ, പുമാ, പുമസ്മാ, പുമമ്ഹാ,
പുമാനേഹി, പുമാനേഭി, പുമേഹി, പുമേഭി. പുമസ്സ, പുമുനോ, പുമാനം.
പുമാനേ, പുമേ, പുമസ്ഥിം, പുമമ്ഹി, പുമാനേസു, പുമേസു. ഭോ പുമ,
ഭവന്തോ പുമാനോ, ഭവന്തോ പുമാ. “ഭോ പുമാനോ, ഭോ പുമാ”ഇതി വാ.

ഇദാനി രഹസദുസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

രഹാ വുച്ചതി പാപയമ്മോ. രഹാ, രഹാ, രഹിനോ. രഹാനം, രഹാനേ.
രഹിനാ, രഹിനേഹി, രഹിനേഭി. രഹസ്സ, രഹാനം. രഹാ, രഹാനേഹി,
രഹാനേഭി. രഹസ്സ, രഹാനം. രഹാനേ, രഹാനേസു. ഭോ രഹ, ഭവന്തോ
രഹിനോ, ഭവന്തോ രഹാ.

ഇദാനി ദള്ഹയമ്മസദുസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

ദള്ഹയമ്മാ, ദള്ഹയമ്മാ, ദള്ഹയമ്മാനോ. ദള്ഹയമ്മാനം, ദള്ഹയമ്മാനേ.
ദള്ഹയമ്മിനാ, ദള്ഹയമ്മേഹി, ദള്ഹയമ്മേഭി. ദള്ഹയമ്മസ്സ, ദള്ഹയമ്മാനം.
ദള്ഹയമ്മിനാ, ദള്ഹയമ്മേഹി, ദള്ഹയമ്മേഭി. ദള്ഹയമ്മസ്സ, ദള്ഹയമ്മാനം.
ദള്ഹയമ്മേ ദള്ഹയമ്മേസു. ഭോ ദള്ഹയമ്മ, ഭവന്തോ ദള്ഹയമ്മാനോ, ഭവന്തോ
ദള്ഹയമ്മാ. “ഭോ ദള്ഹയമ്മാനോ, ഭോ ദള്ഹയമ്മാ”ഇതി പുമുവചനസി
ന്തേയും, ഏവം പച്ചക്ഖയമ്മസദുസ്സ നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ.

ഏതഥ ച “സേയ്യമാപി ഭിക്ഖവേ ചത്താരോ ധനുഗുഹാ ദള്ഹയമ്മാ”തി
ഇദം നിദണ്ഡനം. ഇമിസ്സം പന പാളിയം “ദള്ഹയമ്മാ” ഇതി ബഹുവചനവസേന
ആഗതത്താ ദള്ഹയമ്മസദുസ്സോ ആകാരന്തോതിപി ഓകാരന്തോതിപി അപ്പസിലോ
തദന്താനം ബഹുവചനഭാവേ തുല്യരൂപത്താ. തഥാപി അമ്ഹേഹി പദമാലാ
ആകാരന്തവസേനേവ യോജിതാ. ഞാദിസേസു ഹി റാനേസു ദള്ഹയമ്മസദുസ്സോ
ആകാരന്തോതിപി ഓകാരന്തോതിപി വത്തും യുജ്ജതേവ
അപരിബൃത്തരൂപത്താ. അത്തസ്ഥിം പന പാളിപ്പദേസേ അതീവ പരിബൃത്തോ

ഹൃത്യാ ഓകാരന്ത ദല്പായമ്മസദ്യോ ദ്വീയാ ദിസ്സതി
ഗുണസദ്യപണ്ണത്തിവാചകസദ്യവസേന. തത്ത്വ “ഇസ്സത്തേ ചസ്മി കുസലോ,
ദല്പായമ്മോതി വിസ്സുതോ”തി ഏത്ത്വ ദല്പായമ്മസദ്യോ ഓകാരന്തോ ഗുണസദ്യോ.
“ബാരാണസീയം ദല്പായമ്മോ നാമ രാജാ രജ്ജം കാരേസീ”തി ഏത്ത്വ പന
പണ്ണത്തിവാചകസദ്യോ. ഏവം ഓകാരന്തോ ദല്പായമ്മസദ്യോ ദ്വീയാ ദിട്ഠോ.
തസ്സ പന “ദല്പായമ്മോ, ദല്പായമ്മാ. ദല്പായമ്മം, ദല്പായമ്മേ”തി
പുരിസനയേന നാമികപദമാലാ ണേയ്യാ, ആകാരന്തോകാരന്താനം വസേന
മിസ്സകപദമാലാ ച. കഥം?

ദല്പായമ്മാ, ദല്പായമ്മോ, ദല്പായമ്മാനോ, ദല്പായമ്മാ. ദല്പായമ്മാനം,
ദല്പായമ്മം, ദല്പായമ്മാനേ, ദല്പായമ്മേ. ദല്പായമ്മിനാ, ദല്പായമ്മേന,
ദല്പായമ്മേഹി, ദല്പായമ്മേഭി. ദല്പായമ്മസ്സ, ദല്പായമ്മാനം. ദല്പായമ്മിനാ,
ദല്പായമ്മാ, ദല്പായമ്മസ്ഥാ, ദല്പായമ്മമ്ഹാ, ദല്പായമ്മേഹി, ദല്പായമ്മേഭി.
ദല്പായമ്മസ്സ, ദല്പായമ്മാനം. ദല്പായമ്മേ, ദല്പായമ്മസ്ഥിം, ദല്പായമ്മമ്ഹി,
ദല്പായമ്മേസു. ഭോ ദല്പായമ്മ, ഭവന്തോ ദല്പായമ്മാനോ, ഭവന്തോ
ദല്പായമ്മാതി. ഏവം പച്ചക്ഖയമ്മാ, പച്ചക്ഖയമ്മോതി മിസ്സകപദമാലാ ച
യോജേതബ്ബാ.

ഇദാനി വിവടച്ഛദസദ്യസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

വിവടച്ഛദാ, വിവടച്ഛദാ, വിവടച്ഛദാനോ. വിവടച്ഛദാനം, വിവടച്ഛദാനേ.
വിവടച്ഛദേന, വിവടച്ഛദേഹി, വിവടച്ഛദേഭി. വിവടച്ഛദസ്സ, വിവടച്ഛദാനം.
വിവടച്ഛദാ, വിവടച്ഛദേഹി, വിവടച്ഛദേഭി. വിവടച്ഛദസ്സ, വിവടച്ഛദാനം.
വിവടച്ഛദേ, വിവടച്ഛദേസു. ഭോ വിവടച്ഛദ, ഭവന്തോ വിവടച്ഛദാ, ഭവന്തോ
വിവടച്ഛദാനോ.

അയം നാമികപദമാലാ “സചേ പന അഗാരസ്ഥാ അനഗാരിയം പബ്ബജതി
അരഹം ഹോതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ലോകേ വിവടച്ഛദാ”തി പാളിദസ്സനതോ
ആകാരന്തവസേന കഥിതാ. “ലോകേ വിവടച്ഛദോ”തിപി പാളിദസ്സനതോ പന
ഓകാരന്തവസേനപി കഥേതബ്ബാ “വിവടച്ഛദോ, വിവടച്ഛദാ, വിവടച്ഛദം,
വിവടച്ഛദേ”തി. മിസ്സകവസേനപി കഥേതബ്ബാ “വിവടച്ഛദാ, വിവടച്ഛദോ,
വിവടച്ഛദാനോ, വിവടച്ഛദാ. വിവടച്ഛദാനം, വിവടച്ഛദം, വിവടച്ഛദാനേ,
വിവടച്ഛദേ”ഇതി.

ഇദാനി വത്തഹസദ്യസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ - വത്തഹാതി സക്കോ.

വത്തഹാ, വത്തഹാനോ. വത്തഹാനം, വത്തഹാനേ. വത്തഹാനാ,
വത്തഹാനേഹി, വത്തഹാനേഭി. വത്തഹിനോ, വത്തഹാനം. വത്തഹാനാ,
വത്തഹാനേഹി, വത്തഹാനേഭി. വത്തഹിനോ, വത്തഹാനം. വത്തഹാനേ,
വത്തഹാനേസു. ഭോ വത്തഹ, ഭവന്തോ വത്തഹാനോ. അഥ വാ “ഭോ
വത്തഹാ, ഭോ വത്തഹാനോ”ഇച്ചപി.

ഇദാനി വുത്തസിരസദ്യസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

വുത്തസിരാ, വുത്തസിരാ, വുത്തസിരാനോ. വുത്തസിരാനം,
വുത്തസിരാനേ. വുത്തസിരാനാ, വുത്തസിരാനേഹി, വുത്തസിരാനേഭി.

വുത്തസിരസ്സ, വുത്തസിരാൻ, വുത്തസിരാ, വുത്തസിരേഹി, വുത്തസിരേഭി.
വുത്തസിരസ്സ, വുത്തസിരാൻ. വുത്തസിരേ, വുത്തസിരേസു. ഭോ വുത്തസിര,
ഭാത്തോ വുത്തസിരാനോതി. “വുത്തസിരോ”തി ഓകാരന്തപാഠോപി ദിസ്സതി.

ഇദാനി യുവസദസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

യുവാ, യുവാ, യുവാനോ, യുവാനാ. യുവാനം, യുവം, യുവാനേ, യുവേ.
യുവാനാ, യുവേന, യുവാനേന, യുവാനേഹി, യുവാനേഭി, യുവേഹി,
യുവേഭി. യുവാനസ്സ, യുവസ്സ, യുവാനാനം, യുവാനം. യുവാനാ ,
യുവാനസ്മാ, യുവാനമ്ഹാ, യുവാനേഹി, യുവാനേഭി, യുവേഹി, യുവേഭി.
യുവാനസ്സ, യുവസ്സ, യുവാനാനം, യുവാനം. യുവാനേ, യുവാനസ്മിം,
യുവാനമ്ഹി, യുവേ, യുവസ്മിം, യുവമ്ഹി, യുവാനേസു, യുവാസു,
യുവേസു. ഭോ യുവ, യുവാന, ഭവന്തോ യുവാനാ.

ഇമസ്മിം റാനേ ഏകദേശേന ആകാരന്തനയോ ച സബ്ബമാ ഓകാരന്തനയോ
ച ഏകദേശേന ച ഓകാരന്തനയോതി തയോ നയാ ദിസ്സന്തി.

മഘവസദസ്സപി “മഘവാ, മഘവാ, മഘവാനോ, മഘവാനാ”തിആദിനാ
യുവസദസ്സേവ നാമികപദമാലായോജനം കുബ്ബന്തി ഗരൂ. നിരുത്തിപിടകേ പന
“മഘവാ തിട്ഠന്തി, മഘവന്തോ തിട്ഠന്തി. മഘവന്തം പസ്സതി, മഘവന്തേ
പസ്സതി. മഘവതാ കതം, മഘവന്തേഹി കതം, മഘവന്തേഭി കതം. മഘവതോ
ദീയതേ, മഘവന്താനം ദീയതേ. മഘവതാ നിസ്സാം, മഘവന്തേഹി നിസ്സാം,
മഘവന്തേഭി നിസ്സാം. മഘവതോ പരിഗ്ഗഹോ, മഘവന്താനം പരിഗ്ഗഹോ.
മഘവതി പതിട്ഠിതം, മഘവന്തേസു പതിട്ഠിതം. ഭോ മഘവാ, ഭവന്തോ
മഘവന്തോ”തി ഗുണവാപദനയേന വുത്തം, തമാ ചുളുനിരുത്തിയമ്പി. തം
പാളിയാ സംസന്ദതി സമേതി. പാളിയഞ്ഹി “സക്കോ മഹാലി ദേവാനമിന്ദോ
പുബ്ബേ മനുസ്സഭൂതോ സമാനോ മഘോ നാമ മാണവോ അഹോസി, തസ്മാ
മഘവാതി വുച്ചതീ”തി വുത്തം. ഏതേന “മഘോതി നാമം അസ്സ അത്ഥിതി
മഘവാ”തി അത്ഥി അത്ഥവാചകവന്തുപച്ചയവസേന പദസിദ്ധി ദസ്സിതാ
ഹോതി, തസ്മാസ്സ ഗുണവന്തുസദസ്സ വിയ ച നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ.

ഇദാനി അദ്ധ്യസദസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ - അദ്ധ്യസദസ്സ ഹി യം കാലേ
മഗ്ഗേ ച വത്തമാനസ്സ “അതീതോ അദ്ധാ. ദീഘോ അദ്ധാ സുദുഗ്ഗമോ”തിആദിസു
“അദ്ധാ”തി പഠമന്തം രൂപം ദിസ്സതി, തം “അദ്ധാ ഇദം മന്തപദം
സുദുദസ”ന്തിആദിസു ഏകംസത്ഥേ വത്തമാനേന “അദ്ധാ”തി നിപാതപദേന
സമാനം. നിപാതാനം പന പദമാലാ ന രൂഹതി, നാമികാനംയേവ രൂഹതി.

അദ്ധാ, അദ്ധാ, അദ്ധാനോ. അദ്ധാനം, അദ്ധാനേ. അദ്ധുനാ, അദ്ധാനേഹി,
അദ്ധാനേഭി. അദ്ധുനോ, അദ്ധാനം. അദ്ധുനാ, അദ്ധാനേഹി, അദ്ധാനേഭി.
അദ്ധുനോ, അദ്ധാനം. അദ്ധനി, അദ്ധാനേ, അദ്ധാനേസു. ഭോ അദ്ധ, ഭവന്തോ
അദ്ധാ, അദ്ധാനോ.

ഏതഥ കിഞ്ചി പയോഗം ദസ്സേസ്സാമ - തയോ അദ്ധാ. അദ്ധാനം
വീതിവത്തോ. ഇമിനാ ദീഘേന അദ്ധുനാ. ദീഘസ്സ അദ്ധുനോ അച്ചയേന.
പഥദ്ധുനോ പന്നരസേവ ചന്ദോ. അഹൂ അതീതമദ്ധാനേ, സമണോ
ഖന്തിദീപനോ. അദ്ധാനേ ഗച്ഛന്തേ പത്തായിസ്സതി. ഇച്ചാദയോ ഞേയ്യാ. അയമ്പി

പനേന്മ നീതി വേദിതബ്ബ “അദ്ധാനന്തി ദുതിയേകവചനന്തവസേന
ചതുര്മീശരട്ഠീബഹുവചനവസേന ച വുത്തം രൂപം. “അദ്ധാനമഗ്ഗപടിപ്പന്നോ
ഹോതി”തിആദിസു ദീഘമഗ്ഗവാചകേന “അദ്ധാന”ന്തി നപുംസകേന സദിസം
സുതിസാമന്തവസേനാതി.

ഇദാനി മുദ്ധസദുസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

മുദ്ധാ, മുദ്ധാ, മുദ്ധാനോ. മുദ്ധം, മുദ്ധേ, മുദ്ധാനേ. മുദ്ധാനാ, മുദ്ധേഹി,
മുദ്ധേഭി. മുദ്ധസ്സ, മുദ്ധാനം. മുദ്ധാനാ, മുദ്ധേഹി, മുദ്ധേഭി. മുദ്ധസ്സ, മുദ്ധാനം.
മുദ്ധനി, മുദ്ധനേസു. ഭോ മുദ്ധ, ഭവന്തോ മുദ്ധാ, മുദ്ധാനോ.

ഏവം അഭിഭവിതാപദേന വിസദിസപദാനി ഭവന്തി. ഇതി നാനായേഹി
അഭിഭവിതാപദേന സദിസാനി വത്താദീനി വിസദിസാനി ഗുണവാദീനി
രാജസാഇച്ചാദീനി ച ആകാരന്തപദാനി ദസ്സിതാനി സദ്ധിം നാമികപദമാലാഹി.

ഏതഥ യോഗം സചേ പോസോ, കരേ പണ്ഡിതജാതികോ;
തസ്സ വോഹാരഭേദേസു, വിജമ്ഭേ ഞാണമുത്തമം.

ഇതി നവങ്ഗേ സാട്ഠകഥേ പിടകത്തയേ ബൃഹ്മഗതീസു വിത്തൂനം

കോസല്യമായ കതേ സദുനീതിപ്പകരണേ

സവിനിച്ഛയോ ആകാരന്തപുല്ലിങ്ഗാനം പകതിരൂപസ്സ

നാമികപദമാലാവിഭാഗോ നാമ

ശരട്ഠോ പരിച്ഛേദോ.

ഉകാരന്ത അവണ്ണന്തതാപകതികം

ആകാരന്തപുല്ലിങ്ഗം നിട്ഠിതം.

൭. നിഗൂഛിതന്തപുല്ലിങ്ഗനാമികപദമാലാ

അഥ പുബ്ബാചരിയമതം പുരേചരം കത്വാ നിഗൂഛിതന്തപുല്ലിങ്ഗാനം ഭവന്ത
കരോന്തഇച്ചാദികസ്സ പകതിരുപസ്സ നാമികപദമാലം വക്ഖാമ -

ഗച്ഛം മഹം ചരം തിട്ഠം, ദദം ഭുജ്ജം സുണ്ണം പചം;
ജയം ജരം ചവം മീയം, സരം കുബ്ബം ജപം വജം.

ഗച്ഛം, ഗച്ഛന്തോ, ഗച്ഛന്താ. ഗച്ഛന്തം, ഗച്ഛന്തേ. ഗച്ഛതാ, ഗച്ഛന്തേഹി, ഗച്ഛന്തേതി.
ഗച്ഛതോ, ഗച്ഛന്തസ്സ, ഗച്ഛന്താനം, ഗച്ഛതം. ഗച്ഛതാ, ഗച്ഛന്തേഹി, ഗച്ഛന്തേഭി.
ഗച്ഛതോ, ഗച്ഛന്തസ്സ, ഗച്ഛന്താനം, ഗച്ഛതം. ഗച്ഛതി, ഗച്ഛന്തേസു. ഭോ ഗച്ഛം, ഭോ
ഗച്ഛാ, ഭവന്തോ ഗച്ഛന്തോ.

ഗച്ഛാദീനി അന്താനി ച തംസദിസാനം ഏവം തേയ്യാനീതി
യമകമഹാമേരമതം. കിഞ്ചാപേത്ഥ തതിയേകവചനട്ഠാനാദീസു “ഗച്ഛന്തേന,
ഗച്ഛന്താ, ഗച്ഛന്തസ്ഥാ, ഗച്ഛന്തമ്ഹാ, ഗച്ഛന്തസ്ഥിം, ഗച്ഛന്തമ്ഹീ”തി ഇമാനി
പദാനി നാഗതാനി, തഥാപി തത്ഥ തത്ഥ പയോഗദസ്സനതോ ഗഹേതബ്ബാനി.

തത്ര യമകമഹാമേരേണ ആലപനവചനട്ഠാനേയേവ “ഗച്ഛന്തോ, മഹന്തോ,
ചരന്തോ”തിആദീനം ബഹുവചനത്തം കമിതം, പച്ചത്തവചനട്ഠാനേ
ഏകവചനത്തം. കേഹിചി പന പച്ചത്തവചനട്ഠാനേ
ഏകവചനബഹുവചനത്തം, ആലപനവചനട്ഠാനേ ബഹുവചനത്തംയേവ
കമിതം. “ഗച്ഛം, മഹം, ചര”ന്തിആദീനം പന ആലപനട്ഠാനേ ഏകവചനത്തം.
മയം പന ബുദ്ധവചനേ അനേകാസു ചാട്ഠകമാസു “ഗച്ഛന്തോ,
മഹന്തോ”തിആദീനം ബഹുവചനപ്പയോഗാനം “ഗച്ഛം, മഹം”ഇച്ചാദീനഞ്ച
സാനുസാരാലപനേകവചനപ്പയോഗാനം അദസ്സനതോ “ഗച്ഛന്തോ ഭാരദാജോ. സ
ഗച്ഛം ന നിവത്തതി. മഹന്തോ ലോകസന്നിവാസോ”തിആദീനം പന
പച്ചത്തേകവചനപ്പയോഗാനത്തേവ ദസ്സനതോ താദിസാനി രൂപാനി
അനിജ്ഞാനക്ഖമാനി വിയ മഞ്ഞാമ. നിരുത്തിപിടകേ പച്ചത്താലപനട്ഠാനേ
“മഹന്തോ, ഭവന്തോ, ചരന്തോ”തിആദീനം ബഹുവചനത്തമേവ കമിതം, ന
ഏകവചനത്തം. തഥാ ഹി തത്ഥ “മഹം ഭവം ചരം തിട്ഠ”ന്തി ഗാഥം വത്വാ
“മഹം തിട്ഠതി, മഹന്തോ തിട്ഠന്തി”തി ച, “ഭോ മഹാ, ഭവന്തോ മഹന്തോ”തി
ച, “ഭവം തിട്ഠതി, ഭവന്തോ തിട്ഠന്തി”തി ച ആദി വുത്തം.

ഏത്ഥ പന “ഭവം, ഭവന്തോ”തി പദാനി യത്ഥ “ഹോന്തോ ഹോന്താ”തി
ക്രിയത്ഥം ന വദന്തി, തത്ഥ “ഭവം കച്ചാനോ. മാ ഭവന്തോ ഏവം
അവചുത്ഥാ”തിആദീസു വിയ അന്തേസ്ഥിം അത്ഥേ പതനതോ
ഏകവചനബഹുവചനാനി ഭവന്തി, തസ്ഥാ “സന്തോ സപ്പുരിസാ ലോകേ”തി
ഏത്ഥ “സന്തോ”തി പദസ്സ വിയ “അരഹന്തോ സമ്മാസമബുദ്ധാ”തി ഏത്ഥ
“അരഹന്തോ”തി പദസ്സ വിയ ച “ഭവന്തോ”തി പദസ്സ ബഹുവചനത്തം
നിജ്ഞാനക്ഖമം. “മഹന്തോ, ചരന്തോ, തിട്ഠന്തോ”തിആദീനം പന
ബഹുവചനത്തം ന നിജ്ഞാനക്ഖമം വിയ അമ്ഹേ പടിഭാതി. ന ഹി
കത്ഥചിപി “സന്തോ, അരഹന്തോ, ഭവന്തോ”തി പദവജ്ജിതാനം “ഗച്ഛന്തോ,
മഹന്തോ, ചരന്തോ”തിആദീനം അനേകപദസതാനം ബഹുവചനത്താപയോഗേ
പസ്സാമ. തഥാ ഹി -

ബവ്ഹത്തേ കത്ഥചി റാനേ, “ജാന”മിച്ചാദയോ യമാ;
ദിസ്സന്തി നേവം ബവ്ഹത്തേ, “ഗച്ഛന്തോ” ഇതിആദയോ.

ബവ്ഹത്തേ കത്ഥചി റാനേ, “സന്തോ” ഇച്ചാദയോപി ച;
ദിസ്സന്തി നേവം ബവ്ഹത്തേ, “ഗച്ഛന്തോ” ഇതിആദയോ.

“അരഹന്തോ”തി ബവ്ഹത്തേ, ഏകന്തേനേവ ദിസ്സന്തി;
നേവം ദിസ്സന്തി ബവ്ഹത്തേ, “ഗച്ഛന്തോ” ഇതിആദയോ.

അനേകസതപാഠേസു, “വിഹരന്തോ”തിആദീസു;
ഏകസ്സപി ബഹുകത്തേ, പവത്തി ന തു ദിസ്സന്തി.

ബഹുവചനനയേന, “ഗച്ഛന്തോ”തി പദസ്സ ഹി;
ഗഹണേ സതി ബഹവോ, ദോസാ ദിസ്സന്തി സച്ചതോ.

യഥേകമ്ഹി ഘരേ ദഡ്ഢേ, ദഡ്ഢാ സാമീപികാ ഘരാ;
തഥാ ബവ്ഹത്തവാചിത്തേ, “ഗച്ഛന്തോ”തി പദസ്സ തു.

“വിഹരന്തോ”തിആദീനം, ബവ്ഹത്തവാചിതാ സിയാ;
രൂപനയോ അനിട്ഠോ ച, ഗഹേതബ്ബോ അനേകധാ.

ഏവം സന്തേപി യസ്മാ “നിരുത്തിപിടകം നാമ പഭിന്നപടിസമ്ഭിദേന
മഹാഖീണാസവേന മഹാകച്ചായനേന കത്ത്”തി ലോകേ പസിദ്ധം, തസ്മാ ഇദം
റാനം പുനപ്തം ഉപപരിക്ഖിതബ്ബം. കിഞ്ചാപേത്ഥ മേരേ ഗാരവേന ഏവം
വുത്തം, തഥാപി പാളിനയം ഗരും കത്വാ ദിട്ഠേനേകവചനനയേന അദിട്ഠോ
ബഹുവചനനയോ ഛരസ്സേതബ്ബോ. ഏവം സതി നിഗ്ഗഹീതന്തേസു നയോ
സോഭനോ ഭവതി. അയം പന്ന അമ്ഹാകം രൂചി -

“ഭവം കരം അരഹം സം, മഹം” ഇതി പദാനി തു;
വിസദിസാനി സമ്ഭോത്തി, അഞ്ഞമഞ്ഞന്തി ലക്ഖയേ.

“ഗച്ഛം ചരം ദദം തിട്ഠം, ചിന്തയം ഭാവയം വദം;
ജാനം പസ്സ”തിആദീനി, സദിസാനി ഭവന്തി ഹി.

തത്ര “ജാന”തിആദീനി, കത്ഥചി പരിവത്തരേ;
വിഭത്തിലിങ്ഗവചന-വസേനാതി വിഭാവയേ.

തത്ര താവ ഭവന്തസദുസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതി - ഭവംസദോ ഹി
“വഡ്ഢന്തോ, ഹോന്തോ”തി അത്ഥേപി വദതി. തേസം വസേന അയം
നാമികപദമാലാ.

ഭവം, ഭവന്തോ, ഭവന്താ. ഭവന്തം, ഭവന്തേ. ഭവന്തേന, ഭവന്തേഹി,
ഭവന്തേഭി. ഭവന്തസ്സ, ഭവന്താനം. ഭവന്താ, ഭവന്തസ്മാ, ഭവന്തമ്ഹാ, ഭവന്തേഹി,
ഭവന്തേഭി. ഭവന്തസ്സ, ഭവന്താനം. ഭവന്തേ, ഭവന്തസ്ഥിം, ഭവന്തമ്ഹി, ഭവന്തേസു.
ഹേ ഭവന്ത, ഹേ ഭവന്താ.

തത്ത്വ “ഭവം, ഭവന്തോ”തിആദിനം “വഡ്ഡന്തോഹോന്തോ”തിആദിനാ അത്ത്വോ ദട്ഠഞ്ചോ. തഥാ ഹി “സുവിജാനോ ഭവം ഹോതി. ധമ്മകാമോ ഭവം ഹോതി. രാജാ ഭവന്തോ നാനാസമ്പത്തിഹി മോദതി. കുളീരദഹോ ഗങ്ഗായ ഏകാബദ്ധോ, ഗങ്ഗായ പൂരണകാലേ ഗങ്ഗോദകേന പൂരതി, ഉദകേ മന്ദീ ഭവന്തേ ദഹന്തോ ഉദകം ഗങ്ഗായ ഓതരതീ”തി പയോഗാ ഭവന്തി, തസ്മാ അയം നാമികപദമാലാ സാരതോ പച്ചേതഞ്ച. ഏതഥ ഭവംസദൃമത്തം വജ്ജേതാ ഗച്ഛമാനചരമാനസദാദീസു വിയ ഭവന്തസദേ “ഭവന്തോ, ഭവന്താ”തി പുരിസനയോപി ലബ്ഭതി, നപുംസകലിങ്ഗേ വത്തഞ്ചേ “ഭവന്തം, ഭവന്താനീ”തി ചിത്തനയോപി ലബ്ഭതി. ഏവം വഡ്ഡനഭവനത്ത്വവാചകസ്സ ഭവന്തസദസ്സ നാമികപദമാലാ വേദിതഞ്ച.

അയഞ്ച വിസേസോ “ഭവന്തോ”തി പദം വഡ്ഡനഭവനത്ത്വതോ അന്തത്ത്വേ വത്തമാനം ബഹുവചനമേവ ഹോതി, യഥാ “ഭവന്തോ ആഗച്ഛന്തീ”തി. വഡ്ഡനഭവനത്ത്വസു വത്തമാനം ഏകവചനമേവ. അത്രിമേ പയോഗാ “അനുപുഞ്ചേന ഭവന്തോ വിത്തുതം പാപുണാതി. സമണേന നാമ ഞാദിസേസു കമ്മേസു അബ്ധാവസേന ഭവിതഞ്ച, ഏവം ഭവന്തോ ഹി സമണോ സുസമണോ അസ്സാ”തി. “ഭവം” ഇതി പദം പന ഉഭയത്ത്വാപി ഏകവചനമേവ, തസ്മാ ഇദാനി “ഭവം ആനന്ദോ. ഭവന്തോ ആഗച്ഛന്തി, അപ്പസദാ ഭവന്തോ ഹോന്തു, മാ ഭോന്തോ സദൃമകത്ത്വാ”തി ഏവമാദിപയോഗസ്സനവസേന വോഹാരവിസേസേ പവത്തം അന്തം അത്ത്വം പടിച്ച് അപരാപി നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

ഭവം, ഭവന്തോ, ഭോന്തോ. ഭവന്തം, ഭവന്തേ. ഭവതാ, ഭോതാ, ഭവന്തേന, ഭവന്തേഹി, ഭവന്തേഭി. ഭവതോ, ഭോതോ, ഭവന്തസ്സ, ഭവന്താനം, ഭവതം. ഭവതാ, ഭോതാ, ഭവന്തേഹി, ഭവന്തേഭി. ഭവതോ, ഭോതോ, ഭവന്തസ്സ, ഭവന്താനം, ഭവതം. ഭവതി, ഭവന്തേ, ഭവന്തസ്മിം, ഭവന്തമ്ഹി, ഭവന്തേസു. ഭോ, ഭവന്തോ, ഭോന്തോ ഇതി.

ഏതഥ പന “ഭോ”ഇച്ചാദീനി തീണി പദാനി യസ്മാ വോഹാരവിസേസപവത്താനി ആലപനപദാനി ഹോന്തി, തസ്മാ “ആവുസോ, ഭന്തേ”തി പദാനി വിയ ഭോസദാദിഉപപദവന്താനി ന ഭവന്തി, “ഭോ പുരിസ, ഭവന്തോ ബ്രാഹ്മണ, ഭോന്തോ സമണ, ഭോ രാജ”ഇച്ചാദീസു ഹി പുരിസസദാദയോയേവ ഭോസദാദി ഉപപദവന്തോ ഭവന്തി. ഇധ ച “ഭവം ആനന്ദോ”തി ഏതഥ ഭവംസദേന സമാനത്ത്വാനി “ഭോ, ഭവന്തോ, ഭോന്തോ”തി പദാനി വുത്താനി, ന പന “ധമ്മകാമോ ഭവം ഹോതി”തി ഏതഥ ഭവംസദേന സമാനത്ത്വാനി. പഠമസ്മിങ്ഹി നയേ വഡ്ഡനത്ത്വവസേന “ഭോ ഭവന്ത, ഭവന്തോ ഭവന്താ, ഭോന്തോ ഭവന്താ”തി ഭോസദാദയോ ആലപനപദാനം ഉപപദാനി ഭവന്തി, ന ദുതിയസ്മിം നയേ. ആമേധിതവസേന പന “ഭോ ഭോ, ഭവന്തോ ഭവന്തോ, ഭോന്തോ ഭോന്തോ”തി പദാനി ഭവന്തി യഥാ “ഭന്തേ ഭന്തേ”തി.

അത്രിദം ഭൂധാതുവസേന സങ്ഖേപതോ പാളിനിദസ്സനം - കസ്മാ ഭവം വിജ്ജനമരന്തനിസ്സിതോ. കഥം പനാഹം ഭോ തം ഭവന്തം ഗോതമം ജാനിസ്സാമി. ഏവം ഭോതി ഖോ അമ്ബട്ഠോ മാണവോ ബ്രാഹ്മണസ്സ പോകഖരസാതിസ്സ പടിസ്സുത്വാ. മാ ഭവന്തോ ഏവം അവചുത്ഥ. ഇമം ഭോന്തോ നിസാമേമ. ഏവം ഭോ പുരിസ ജാനാഹി, പാപധമ്മാ അസന്തതാ

ഇച്ചേവമാദി. ഏതഥ “ഭവം”ഇച്ചാദീനി ഭൂയാതുമയാനി നാമപദാനീതി വേദിതബ്ബാനി.

അപിച തേസു “ഭോ, ഭവന്തോ, ഭോന്തോ”തി ഇമാനി നിപാതപദാനിപി ഹോന്തീതി വവത്ഥപേതബ്ബം. “ഭോ പുരിസാ”തിആദീസു തേസം നിപാതാനിപാതഭാവേ വിവാദോ ന കരണീയോ. കച്ചായനസ്സ്മിൻഹി “ഭോ ഗേ തു”തി വുത്തം. അത്തേതഥ പന “ആമന്തനത്ഥേ നിപാതോ”തിആദി വുത്തം. തഥാ ഹി നിരുത്തിമഞ്ജുസായം വുത്തം “ഭോതിദം ആമന്തനത്ഥേ നിപാതോ. സോ ന കേവലം ഏകവചനമേവ ഹോതി, അഥ ഖോ ബഹുവചനസി ഹോതീതി ‘ഭോ പുരിസാ’തി ബഹുവചനപ്പയോഗോപി ഗഹിതോ. ‘ഭവന്തോ’തി പദം പന ബഹുവചനമേവ ഹോതീതി ‘പുരിസാ’തി പുന വുത്ത”ന്തി. പാളിയഞ്ഹി അട്ഠകമാസു ച നിപാതഭൂതോ ഭോസദ്ദോ ഏകവചനബഹുവചനവസേന ദിയാ ദിസ്സതി, ഇതരേ പന ബഹുവചനവസേനേവ ദിസ്സതി. തേസം തു നിപാതപദത്തേ രൂപനിപ്ഫാദനകിച്ചം നത്ഥി. തേസു ഭോസദ്ദസ്സ നിപാതപദത്താ ആഹച്ചഭാസിതേ നിജ്ജീവാലപനേ ഇത്ഥിലിങ്ഗവിസയോ “ഉമ്മുജ്ജ ഭോ പുമുസിലേ, പരിപ്ലവ ഭോ പുമുസിലേ”തി പയോഗോപി ദിസ്സതി. അത്രിമാ ഭോസദ്ദസ്സ പവത്തിപരിദീപനീ ഗാമായോ -

“ഇതോ ഭോ സുഗതിം ഗച്ഛ, മനുസ്സാനം സഹബ്ധതം”;
ഏവമാദീസു ഭോസദ്ദോ, ഏകവചനകോ മതോ.

“പസ്സഥ ഭോ ഇഥം കുല-പുത്ത”മിച്ചേവമാദീസു;
ബഹുവചനകോ ഏസോ, ഭോസദ്ദോതി വിഭാവയേ.

പുഗ്ഗലാലപനേ ചേവ, ധമ്മസ്സാലപനേപി ച;
നിജ്ജീവാലപനേ ചാതി, ഭോസദ്ദോ തീസു ദിസ്സതി.

തത്ര ധമ്മാലപനമ്ഹി, ഏകവചോവ ലബ്ഭതി;
ഇതരേസു സിയാ ദേക-വചോ ബഹുവചോപി ച.

നിച്ഛിതബ്ബം ഗുണീപദം, ധമ്മസ്സാലപനേ ധുവം;
“അച്ഛരിയം വത ഭോ”തി, ഇദമേതഥ നിദസ്സനം.

ഇച്ഛിതബ്ബം ഗുണീപദം, പുഗ്ഗലാലപനേ പന;
“ഏവം ഭോ പുരിസ ജാനാഹി”, ഇദമേതഥ നിദസ്സനം.

ഗുണീപദം അസന്തസി, പുഗ്ഗലാലപനമ്ഹി തു;
അജ്ജ്യാഹരിത്വാ പാവദേ, അത്ഥം “ഭോ ഏഹി”ആദീസു.

ഘടാദീനം ആലപനം, നിജ്ജീവാലപനം ഭവേ;
ജീവംവ ലോകിയാ ലോകേ, ആലപന്തി കദാചി തു.

നിജ്ജീവാലപനം അപ്പം, അത്ഥവിത്താപനേ സിയാ;
“ഉമ്മുജ്ജ ഭോ പുമുസിലേ”, ഇതി പാളി നിദസ്സനം.

ഏതഥ ലിങ്ഗവിപല്യാസം, കേചി ഇച്ഛന്തി പണ്ഡിതാ;
തേസം മതേന ഭോതീതി, ലിങ്ഗം വിപരിണാമയേ.

അഥ വാ പന ഭോസദ്ദോ, നിപാതോ സോപദം വിയ;
തസ്മാ വിരോധതാ നാസ്ത്വ, തിലിങ്ഗേ വചനദ്വയേ.

ഏവം സന്തേപി ഭോസദ്ദോ, ദിലിങ്ഗേയേവ പായതോ;
യസ്മാ ദിങ്ഘോ തതോ വിത്തു, ദിലിങ്ഗേയേവ തം വദേ.

ഇത്ഥിലിങ്ഗമ്ഹി സമ്പത്തേ, “ഭോ”തി ഇതി പയോജയേ;
ഏവംവിധം പയോഗഞ്ചി, സുപ്പയോഗം ബുധാബ്രവു.

യജേജവം ദുപ്പയോഗംവ, സിയാ തുമ്ഹേഹി ദസ്സിതം;
“ഉമ്മുജ്ജ ഭോ പുമുസിലേ”, ഇച്ചാഹച്ചപദന്തി ചേ.

ദുപ്പയോഗം ന തം യസ്മാ, വോഹാരകുസലേന വേ;
ജിന്നേ ഭാസിതേ ധമ്മേ, ദുപ്പയോഗാ ന വിജ്ജരേ.

ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സ വിസയേ, ഭോതിസദ്ദുപ്പയോജനം;
കവിനം പേമനീയന്തി, മയാ ഏവമുദീരിതം.

ഏവം ഭവന്തസദ്ദസ്സ നാമികപദമാലാ പാളിനയാനുരൂപം ദിധാ വിഭത്താ
വഡ്ഢനഭവനത്ഥതദന്തത്ഥവസേന.

കരോന്തസദ്ദസ്സ പന -

കരം, കരോന്തോ, കരോന്താ. കരോന്തം, കരോന്തേ. കരോതാ, കരോന്തേന,
കരോന്തേഹി, കരോന്തേഭി. കരോതോ, കരോന്തസ്സ, കരോന്താനം, കരോതം.
കരോതാ, കരോന്താ, കരോന്തസ്മാ, കരോന്തമ്ഹാ, കരോന്തേഹി, കരോന്തേഭി.
കരോതോ, കരോന്തസ്സ, കരോന്താനം, കരോതം. കരോന്തേ, കരോന്തസ്ഥിം,
കരോന്തമ്ഹി, കരോന്തേസു. ഭോ കരോന്ത, ഭവന്തോ കരോന്താതി രൂപാനി
ഭവന്തി.

“കരോതോ ന കരിയതി പാപ”ന്തി ഇദമേത്ഥ കരോതോസദ്ദസ്സ
അത്ഥിതാനിദസ്സനം. ഇത്ഥിലിങ്ഗേ വത്തഞ്ചേ “കരോന്തി,
കരോന്തിയോ”തിആദിനാ യോജേതബ്ബാനി, നപുംസകലിങ്ഗേ വത്തഞ്ചേ
“കരോന്തം, കരോന്താനീ”തിആദിനാ യോജേതബ്ബാനി.

അരഹന്തസദ്ദസ്സ -

അരഹം, അരഹന്തോ. അരഹന്തം, അരഹന്തേ. അരഹതാ, അരഹന്തേന,
അരഹന്തേഹി, അരഹന്തേഭി. അരഹതോ, അരഹന്തസ്സ, അരഹന്താനം,
അരഹതം. അരഹതാ, അരഹന്താ, അരഹന്തസ്മാ, അരഹന്തമ്ഹാ,
അരഹന്തേഹി, അരഹന്തേഭി. അരഹതോ, അരഹന്തസ്സ, അരഹന്താനം,
അരഹതം. അരഹന്തേ, അരഹന്തസ്ഥിം , അരഹന്തമ്ഹി, അരഹന്തേസു. ഭോ
അരഹന്ത, ഭവന്തോ അരഹന്തോ ഇതി രൂപാനി ഭവന്തി.

അയം ഗുണവാചകസ്സ അരഹന്തസദ്ദസ്സ നാമികപദമാലാ. “അരഹാ,
അരഹന്തോ, അരഹന്താ”ഇതി ച. ഏതഞ്ചി രൂപം സമന്തപാസാദികായം
മനുസ്സവിഗ്ഗഹട്ഠാനേ ദിസ്സതി. ഉത്തരിമനുസ്സധമ്മപാളിയം പന “മയഞ്ചമ്ഹാ

അനരഹന്തോ"തി പദം ദിസ്സതി. അരഹന്തം, അരഹന്തേ. അരഹതാ, സേസം വിത്ഥാരേതഞ്ചം. അയം പണ്ണത്തിവാചകസ്സ അരഹന്തസദുസ്സ നാമികപദമാലാ.

തഥാ ഹി "അരഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ. അരഹം സുഗതോ ലോകേ. അരഹന്തോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ"തിആദീസു അരഹംസദാദയോ ഗുണവാചകാ. "അരഹാ അഹോസി. അഹഞ്ചി അരഹാ ലോകേ. ഏകോ അരഹാ, ഏകസദ്ഠി അരഹന്തോ ലോകേ അഹേസും.

ഗാമേ വാ യദി വാരഞ്ഞേ, നിന്നേ വാ യദി വാ മലേ;
യത്ഥ അരഹന്തോ വിഹരന്തി, തം ഭൂമിരാമണേയുകം.

മയഞ്ചമ്ഹാ അനരഹന്തോ"തിആദീസു അരഹാസദാദയോ പണ്ണത്തിവാചകാതി ദട്ഠഞ്ചാ. ഇധ ഇത്ഥമിനപുംസകലിങ്ഗവസേന വിസും വത്തഞ്ചനയോ അപ്പസിദ്ധോ. യദി ഏവം ആസവക്ഖയം പത്താ ഇത്ഥി കഥം വത്തഞ്ചാ, ആസവക്ഖയം പത്തം ചിത്തം കഥം വത്തഞ്ചന്തി? ഇത്ഥി താവ "യം ഇത്ഥി അരഹം അസ്സ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ"തി വചനതോ "അരഹ"ന്തി വത്തഞ്ചാ ഗുണവസേന, പണ്ണത്തിവസേന പന "ഇത്ഥി അരഹാ അഹോസി"തി വത്തഞ്ചാ. ചിത്തം പന ഗുണവസേനേവ "അരഹം ചിത്ത"ന്തി വത്തഞ്ചന്തി.

സന്തസദുസ്സ -

സം, സന്തോ, സന്തോ, സന്താ. സം, സന്തം, സന്തേ. സതാ, സന്തേന, സന്തേഹി, സന്തേഭി, സബ്ഭി. സതോ, സന്തസ്സ, സന്താനം, സതം, സതാനം. സതാ, സന്താ, സന്തസ്ഥാ, സന്തമ്ഹാ, സന്തേഹി, സന്തേഭി, സബ്ഭി. സതോ, സന്തസ്സ, സന്താനം, സതം, സതാനം. സതി, സന്തേ, സന്തസ്ഥിം, സന്തമ്ഹി, സന്തേസു. ഭോ സന്ത, ഭവന്തോ സന്തോതി രൂപാനി ഭവന്തി.

ഏതഥ പന "അദ്ധാ ഹി താത സതന്നേസ ധമ്മോ"തി ജയദിസജാതകപാളിദസ്സനതോ "സതാന"ന്തി വുത്തം. തഥാ ഹി സതന്നേസാതി സതാനം ഏസാതി ഛേദോ, രസ്സത്തനിഗ്ഗഹീതസരലോപവസേന ച രൂപനിട്ഠാനം വേദിതഞ്ചം. തഥാ ഹി തദട്ഠകമായം "അദ്ധാ ഏകംസേന ഏസ താത സതാനം പണ്ഡിതാനം ധമ്മോ സഭാവോ"തി അത്ഥോ വുത്തോ. അയം യേ ലോകേ "സപ്പുരിസാ"തി ച "അരിയാ"തി ച "പണ്ഡിതാ"തി ച വുച്ചന്തി, തേസം വാചകസ്സ സന്തസദുസ്സ നാമികപദമാലാ. തപ്പടിസേധസ്സ പന അസം, അസന്തോ, കത്ഥചി അസന്താ ഇച്ചപി. തഥാ ഹി "അസന്താ കിര മം ജമ്മാ, താത താതാതി ഭാസരേ"തി പാളി ദിസ്സതി. "അസം, അസന്തം, അസന്തേ. അസതാ"തിആദിനാ യോജേതഞ്ചാ. ഇമസ്ഥിം അത്ഥേ "സന്തോ, അസന്തോ"തിമാനി ബഹുവചനകാനിയേവ ഭവന്തി, ന കത്ഥചിപി ഏകവചനകാനി. കസ്ഥാ? പണ്ണത്തിവാചകത്താ. അത്തത്ര പന "സന്തോ, ദന്തോ"തിആദീസു ഏകവചനാനിയേവ ഠപേതാ വിജ്ജമാനത്ഥവാചകസന്തോസദു, കസ്ഥാ? അപണ്ണത്തിവാചകത്താതി ദട്ഠഞ്ചം.

ഇദാനി പണ്ണത്തിവാചകാനം തേസം കാനിചി പയോഗാനി കഥയാമ -

സമേതി അസതാ അസം. യം യഞ്ചി രാജ ഭജതി, സന്തം വാ യദി വാ അസം. ന സാ സഭാ യത്ഥ ന സന്തി സന്തോ. അസന്തോ നിരയം യന്തി, സന്തോ

സഗ്ഗപരായണ. അസന്തേ നോപസേവേയ, സന്തേ സേവേയ പണ്ഡിതോ.
സബ്ഭിരേവ സമാസേമ. സതം ധമ്മോ ഇച്ചേവമാദിനി ഭവന്തി.

യോ പനമ്ഹേഹി പദമാലായം “സബ്ഭീ”തി അയം സദോ
തതിയാപഞ്ചമീബഹുവചനവസേന യോജിതോ, സോ ച ഖോ സന്തഇതി
അകാരന്തപകതിവസേന, അന്തത്ഥ പന “സബ്ഭീ”തി ഇകാരന്തപകതിവസേന
യോജേതബ്ബോ. തമാ ഹി സബ്ഭീതി സപ്പുരിസോ നിബ്ബാനഞ്ച, സുന്ദരാധിവചനം
വാ ഏതം സബ്ഭീതി. സബ്ബോ ചായമത്ഥോ സാട്ഠകമായ “ബഹുസ്വേതം
അസബ്ഭി ജാതവേദാ”തി ഇമായ പാളിയാ “സന്തോ ഹവേ സബ്ഭി
പവേദയന്തീ”തി ഇമായ ച ദീപേതബ്ബോ.

ആലപനേ ച പച്ചത്തേ, തതിയാപഞ്ചമീസു ച;
സമാസമ്ഹി ച യോജേയ, സബ്ഭിസദും സുമേധസോ.

അത്രായം യോജനാ - ഭോ സബ്ഭി തിട്ഠ, സബ്ഭി തിട്ഠതി, സബ്ഭി സഹ
ഗച്ഛതി, സബ്ഭി അപേഹി, അസബ്ഭിരുപോ പുരിസോ. യസ്മാ പനായം
സാസനാനുകൂലാ, തസ്മാ ഇമിസ്സാ തദനുകൂലത്തം ദസ്സേതും ഇധ സാസനതോ
പയോഗേ ദസ്സേസ്സാമ അതക്കാവചരേ വിചിത്തേ സുഗതപാളിനയേ സോതൂനം
വിസാരദമതിപടിലാഭത്ഥം. തം യഥാ? ബഹുസ്വേതം അസബ്ഭി ജാതവേദ, യം
തം വാലധിനാ’ഭിപൂജയാമ. സബ്ഭി കുബ്ബേമ സന്ഥവം. യം സാലവനസ്ഥിം
സേനകോ, പാപകമ്മമകരി അസബ്ഭിരുപം. ആബാധോയം അസബ്ഭിരുപോ.
അസമ്മോദകോ മദ്ധോ അസബ്ഭിരുപോ”തി . തത്ഥ ആലപനവചനേ
ദിട്ഠേയേവ പച്ചത്തവചനം പാളിയം സരൂപതോ അനാഗതസ്വി ദിട്ഠമേവ
ഹോതി. തമാ കരണവചനേ ദിട്ഠേയേവ നിസ്സക്കവചനസ്വി ദിട്ഠമേവ ഹോതി.
സമാസേ സദുരുപേ ദിട്ഠേയേവ ബ്യാസേ സദുരുപം യഥാസമ്ഭവം ദിട്ഠമേവ
ഹോതി റപേത്ഥാ “ഹേതുസത്ഥാരദസ്സന”തിആദിനി. തത്ഥ ച നിബ്ബാനവാചകോ
ചേ, സബ്ഭിസദോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ സന്തിവിസുദ്ധി നിബ്ബുതിസദാ വിധ, സോ ച
യമകമഹാമേരമതേ രത്തിനയേന യോജേതബ്ബോ.

സബ്ബേസമികാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗാനം സാധാരണോ ഹി സോ നയോ.
സുന്ദരത്ഥവാചകോ ചേ, അഗ്ഗി രത്തി അട്ഠിനയേഹി യോജേതബ്ബോ
വാച്ചലിങ്ഗത്താ. “സബ്ഭിധമ്മഭൂതം നിബ്ബാന”തി ഏത്ഥ ഹി സുന്ദരധമ്മഭൂതം
നിബ്ബാനന്തി അത്ഥോ. ഏവം പാളിനയവസേന ആലപനാദിസു പഞ്ചസു
റാനേസു സബ്ഭിസദസ്സ പവത്തിം തത്ഥാ പുന അട്ഠകമാനയവസേനപി
തപ്പവത്തി വേദിതബ്ബാ. കഥം? യസ്മാ സഗാമാവഗ്ഗസ്സ അട്ഠകമായം “സന്തോ
‘സബ്ഭീഹി സദ്ധിം സതം ധമ്മോ ന ജരം ഉപേതീ’തി പവേദയന്തീ”തി
ഇമസ്ഥിം പദേസേ “സബ്ഭീഹീ”തി ഹിവചനവസേന സദുരചനാവിസേസോ
അട്ഠകമാചരിയേഹി ദസ്സിതോ, തസ്മാ സബ്ഭിസദോ സബ്ബേസുപി
വിഭത്തിവചനേസു യോജേതബ്ബോ. അത്രിദം വദാമ -

ഗരൂ “സബ്ഭീഹി സദ്ധി”ന്തി, അത്ഥം ഭാസിംസു പാളിയാ;
യതോ തതോ സബ്ഭിസദും, ധീരോ സബ്ബത്ഥ യോജയേ.

“അസബ്ഭിരുപോ”ഇതിപി, സമാസവിസയേ സുതം;
യസ്മാ തസ്മാ സബ്ഭിസദും, വിത്തു സബ്ബധി യോജയേ.

“ഓവദേയ്യാനുസായേ , അസബ്ഭാ ച നിവാരയേ”തി ഏതഥ പന “അസബ്ഭാ”തിപദം വിചിത്രവൃത്തിസു തദ്ധിതപച്ചയേസു ബൃപച്ചയവസേന നിപ്ഫത്തിമുപാഗതന്തി വേദിതബ്ബം. കഥം? യേഭുയേന അസബ്ഭീസു ഭവം അസബ്ഭം. കിം തം? അകുസലം, തതോ അസബ്ഭാ അകുസലധമ്മാ നിവാരയേ ച, കുസലധമ്മേ പതിട്ഠപേയ്യാതി അത്ഥോ. “അമ്ഹേ അസബ്ഭാഹി വാചാഹി വിക്കോസമാനാ തിബ്ബാഹി സത്തിഹി ഹനിസ്സന്തി”തി ഏതഥ തു അസബ്ഭീനം ഏതാതി അസബ്ഭാ, ന വാ സബ്ഭീനം ഏതാതിപി അസബ്ഭാതി നിബ്ബചനം, ബൃപച്ചയവസേന ച പദസിദ്ധി വേദിതബ്ബാ. യാ ച പന്നേതഥ അമ്ഹേഹി സന്തസദുസ്സ “സം, സന്തോ. സം, സന്തം, സന്തേ”തിആദിനാ പദമാലാ ദസ്സിതാ, തത്ഥ “സമേതി അസതാ അസ”ന്തി പാളിയം “അസ”ന്തി പദേ ദിട്ഠേയേവ “സ”ന്തി പദം പാളിയം അനാഗതന്തി ദിട്ഠമേവ ഹോതി യുഗളഭാവേന വിജ്ജമാനതാരഹത്താ. ഏവം ദിട്ഠേന അദിട്ഠസ്സ ഗഹണം വേദിതബ്ബം. അഥ വാ “അസ”ന്തി ഏതഥ ന സം അസന്തി സമാസവിഗൃഹവസേനാധിഗന്തബ്ബത്താ “സ”മിതി പദം ദിട്ഠമേവ ഹോതി. ഏവമഞ്ജത്രാപി നയോ. തത്ര സന്തി സപ്പുരിസോ. അസന്തി അസപ്പുരിസോ. ഇത്ഥിലിങ്ഗേവത്തബ്ബേ “അസതീ, അസാ”തി രൂപാനി ഭവന്തി. “അസതീ, അസതീ, അസതിയോ, അസാ. അസതിം, അസതീ, അസതിയോ. അസായ, അസതിയാ, അസതീഹി, അസതീഭി. അസതിയാ, അസതീന”ന്തി വക്ഖമാന ഇത്ഥിനയേന നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ.

ഏതഥ പന “അസാ ലോകിത്ഥിയോ നാമ, വേലാ താസം ന വിജ്ജതി. മാ ച വസം അസതീനം നിഗച്ഛേ”തിആദിനി ദസ്സേതബ്ബാനി. അസാതി ചേതഥ അസതീതി ച സമാനത്ഥാ, അസന്തജാതികാതി ഹി തേസം അത്ഥോ. യസ്മാ പന ജാതകട്ഠകമായം “അസാതി അസതിയോ ലാമികാ, അഥ വാ സാതം വുച്ചതി സുഖം, തം താസു നത്ഥി, അത്തനി പടിബദ്ധചിത്താനം അസാതമേവ ദേന്തീതിപി അസാ , ദുക്ഖാ, ദുക്ഖവത്ഥുഭൂതാതി അത്ഥോ”തി അത്ഥം സംവണ്ണേസു, തസ്മാ സാതം നത്ഥി ഏതിസ്സന്തി അസാതി അത്ഥേ “അസാ”തി പദസ്സ യഥാ രിത്തോ അസ്സാദോ ഏത്ഥാതി രിത്തസ്സന്തിപദസ്സ ലുത്തുത്തരക്ഖരസ്സ “രിത്തസ്സം, രിത്തസ്സാനി. രിത്തസ്സ”ന്തി ചിത്തനയേന നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ, തഥാ “അസാ, അസാ, അസായോ. അസം, അസാ, അസായോ. അസായാ”തി കത്താനയേന യോജേതബ്ബാ.

ഏതഥ ച യോ അമ്ഹേഹി “സന്തോ”ഇതി സദോ ദസ്സിതോ. സോ കത്ഥചി ഏകവചനബഹുവചനഭാവേന സംവിജ്ജമാനസദുസ്സത്ഥന്തി വദതി, തസ്സ വസേന അയം നാമികപദമാലാ -

സന്തോ, സന്തോ, സന്താ. സന്തം, സന്തേ. സതാ, സന്തേന, സന്തേഹി, സന്തേഭി. സതോ, സന്തസ്സ, സതം, സന്താനം. സതാ, സന്താ, സന്തസ്മാ, സന്തമ്ഹാ, സന്തേഹി, സന്തേഭി. സതോ, സന്തസ്സ, സതം, സന്താനം. സതി, സന്തേ, സന്തസ്ഥിം, സന്തമ്ഹി, സന്തേസു. ഭോ സന്ത, ഭവന്തോ സന്തോ, ഭവന്തോ സന്താ.

ഏതഥ പന “അയം ഖോ ഭിക്ഖവേ അട്ഠമോ ഭദോ അസ്സാജാനീയോ സന്തോ സംവിജ്ജമാനോ ലോകസ്ഥിം. ചത്താരോമേ ഭിക്ഖവേ പുഗ്ഗലാ സന്തോ സംവിജ്ജമാനാ ലോകസ്ഥിം. അസതാ തുച്ഛാ മുസാ അഭൂതേന അബ്ഭാചിക്ഖന്തി. ഭവേ ഖോ സതി ജാതി ഹോതി”ഇച്ചേവമാദീനി

പയോഗാനി ഭവന്തി. “സങ്ഖാരേസു ഖോ സതി വിഞ്ഠാണം ഹോതീ”തിആദിസു പന സതിസദ്ദോ വചനവിപല്ലാസവസേന റിതോതി ഗഹേതബ്ബോ.

തത്ര ഏകവചനബഹുവചനവസേന ദ്വിധാ റിതേസു സന്തോസദ്ദേസു ബഹുവചനസന്തോസദും റപേത്യാ സേസാ സമാനസദ്ദസ്സത്ഥസി വദന്തി, തസ്മാ “സന്തോതി സമാനോ, സന്താതി സമാനാ”തിആദിനാ അത്ഥോ കഥേതബ്ബോ. സമാനോതി ഇമസ്സ ച “ഹോന്തോ”തി അത്ഥോ “പഹു സമാനോ വിപുലത്ഥചിന്തി, കിം കാരണാ മേ ന കരോസി ദുക്ഖ”തിആദിസു വിയ. പയോഗാനി പന -

“യോ മാതരം പിതരം വാ, ജിണ്ണകം ഗതയോബ്ബനം;
പഹു സന്തോ ന ഭരതി, തം പരാഭവതോ മുഖം.

ഇധേവ തിട്ഠമാനസ്സ, ദേവഭൂതസ്സ മേ സതോ;
പുനരായു ച മേ ലഭോ, ഏവം ജാനാഹി മാരിസാ”തി

ഏവമാദിനി ഭവന്തി.

അപിച സന്തോസദ്ദോ യസ്മാ “കിലന്തോ”തി ച “ഉപസന്തോ”തി ച “നിരുദ്ധോ”തി ച അത്ഥം വദന്തി, തസ്മാ തേസം വസേന സന്തസദ്ദസ്സ “സന്തോ, സന്താ. സന്തം, സന്തേ. സന്തേനാ”തി പുരിസനയേന നാമികപദമാലാ വേദിതബ്ബാ. ഏത്ഥ ച “സന്തോ തസിതോ. ദീഘം സന്തസ്സ യോജനം. സന്തോ ദന്തോ നിയതോ ബ്രഹ്മചാരി. സന്തോ നിരുദ്ധോ അത്ഥങ്ഗതോ അബ്ഭിത്ഥങ്ഗതോ”തിആദിനി പയോഗാനി. നപുംസകലിങ്ഗേ വത്തബ്ബേ “സന്തം, സന്താനീ”തി ചിത്തനയേന നാമികപദമാലാ. സാ ച “സംവിജ്ജമാനം സമാനം കിലന്തം ഉപസന്തം നിരുദ്ധ”മിതി അത്ഥഭിപകാപദവതീതി വേദിതബ്ബാ. അഥ വാ “ഉപാദാനേ ഖോ സതി ഭവോ ഹോതീ”തിആദിസു നപുംസകപ്പയോഗദസ്സനതോ സന്തസദ്ദസ്സ സംവിജ്ജമാനസദ്ദത്ഥവാചകത്തേ തതിയാപഞ്ചമീചതുത്ഥീഹരട്ഠിസത്തമീഠാനേ “സതാ, സതോ, സതം, സതീ”തി പദാനി അധികാനി വത്തബ്ബാനി, സേസാനി ചിത്തനയേന ഞേയ്യാനി. ഇത്ഥിലിങ്ഗേ പന വത്തബ്ബേ “സന്താ, സന്താ, സന്തായോ. സന്തം, സന്താ, സന്തായോ. സന്തായാ”തി കത്താനയേന ച, സന്തീ, സന്തീ, സന്തിയോ . സന്തിം, സന്തീ, സന്തിയോ. സന്തിയാ”തി ഇത്ഥിനയേന ച നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ. ഏതാസു പഠമാ “സംവിജ്ജമാനാ കിലന്താ ഉപസന്താ നിരുദ്ധാ”തി അത്ഥഭിപകാപദവതീ, ഏത്ഥ പയോഗാ സുവിഞ്ഠേയ്യാവ. ദുതിയാ പന “സംവിജ്ജമാനാ സമാനാ”തി അത്ഥഭിപകാപദവതീ. തഥാ ഹി “സന്തീ ആപത്തി ആവികാതബ്ബാ”തി ഏത്ഥ സംവിജ്ജമാനാ “സന്തീ”തി വുച്ചതി.

“യായ മാതു ഭതോ പോസോ,
ഇമം ലോകം അവേക്ഖതി;
തമ്പി പാണദദിം സന്തിം,
ഹന്തി കുദ്ധോ പുമുജ്ജനോ”തി

ഏത്ഥ പന സമാനാ “സന്തീ”തി വുച്ചതി. അപരാപി ഇത്ഥിലിങ്ഗേ വത്തബ്ബേ പദമാലാ വേദിതബ്ബാ. സന്തീസദ്ദസ്സ ഹി സംവിജ്ജമാനസദ്ദത്ഥവാചകത്തേ

“ജാതിയാ പോ സതി ജരാമരണം ഹോതി”തിആദിനാ
ഇത്ഥിലിങ്ഗപ്പയോഗദസ്സനതോ സത്തമീഠാനേ “സതി, സതിയാ, സതിയം,
സന്തിയാ, സന്തിയം, സന്തീസു”തി രൂപാനി വത്തബ്ബാനി. സേസാനി ഇത്ഥിനയേന
ത്തേയ്യാനി. അയം തതിയാ, ഏത്ഥ ച “അസന്തിയാ ആപത്തിയാ തുണ്ഹീ
ഭവിതബ്ബ”ന്തി പാളി “സന്തിയാ”ഇച്ചാദീനം അത്ഥിഭാവേ നിദസ്സനം. അപരോ
നയോ - സതീസദസ്സ “സമാനാ”തി ഇമസ്സമിം അത്ഥേ “യാ ത്വം വസസി ജിണ്ണസ്സ,
ഏവം ദഹരിയാ സതീ”തി ച “യേ തം ജിണ്ണസ്സ പാദംസു, ഏവം ദഹരിയം
സതി”ന്തി ച പാളിദസ്സനതോ “സതീ, സതീ, സതിയോ. സതിം, സതീ, സതിയോ.
സതിയാ”തിആദീനിപി രൂപാനി യോജേതബ്ബാനി, സംയോഗേ
നകാരലോപവസേന വാ.

ഇദാനി “സന്തോ, സന്താ”തി പദഭയസ്സ പയോഗനിച്ഛയം കഥയാമ
പയോഗേസു സോതൂനം അസമ്മുള്ഹഭാവായ. തഥാ ഹി “സപ്പുരിസാ”തി വാ
“പണ്ഡിതാ”തി വാ ബഹുവചനവസേന അത്ഥം വത്തുകാമേന “സന്തോ
ദന്തോ”തി ഏവം വുത്തഏകവചനസദിസം “സന്തോ”തി ബഹുവചനം വത്തബ്ബം.
“സംവിജ്ജമാനോ”തി ഏകവചനവസേന അത്ഥം വത്തുകാമേന “സന്തോ”തി
ഏകവചനം വത്തബ്ബം. “സംവിജ്ജമാനാ”തി ബഹുവചനവസേന അത്ഥം
വത്തുകാമേന “സന്തോ സപ്പുരിസാ”തി, “സന്തോ സംവിജ്ജമാനാ”തി ച ഏവം
വുത്തബഹുവചനസദിസം “സന്തോ”തി വാ “സന്താ”തി വാ ബഹുവചനം
വത്തബ്ബം, “കിലന്തോ”തി വാ “സമാനോ”തി വാ “ഉപസന്തോ”തി വാ
“നിരുദ്ധോ”തി വാ ഏകവചനവസേന അത്ഥം വത്തുകാമേന “സന്തോ
സപ്പുരിസാ”തി ഏവം വുത്തബഹുവചനസദിസം “സന്തോ”തി ഏകവചനം
വത്തബ്ബം. തേയേവത്ഥേ ബഹുവചനവസേന വത്തുകാമേന പന “സന്താ
സുന്തേഹി പാദേഹി, കോ നേ ഹത്ഥേ ഗഹേസ്സതീ”തി ഏത്ഥ വിയ “സന്താ”തി
ബഹുവചനം വത്തബ്ബം. അയം നീതി സാധുകം മനസി കാതബ്ബാ. ഇദഞ്ചി
മന്ദബുദ്ധിനം സമ്മോഹട്ഠാനം. അയമ്പി പന്നേത്ഥ സങ്ഗഹോ വേദിതബ്ബോ -

“തിലിങ്ഗത്ഥേ ച ഏകത്ഥേ, ബവ്ഹത്ഥേപി ച ദിസ്സതി;
സത്തമ്യന്തോ സതിസദ്ദോ, വിപല്ലാസേ ബഹുമ്ഹി സോ”തി.

ഇദാനി മഹന്തസദസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

മഹം, മഹാ, മഹന്തോ, മഹന്താ. മഹന്തം, മഹന്തേ. മഹതാ, മഹന്തേന,
മഹന്തേഹി, മഹന്തേഭി. മഹതോ, മഹന്തസ്സ, മഹന്താനം, മഹതം. മഹതാ,
മഹന്താ, മഹന്തസ്ഥാ, മഹന്തമ്ഹാ, മഹന്തേഹി, മഹന്തേഭി. മഹതോ,
മഹന്തസ്സ, മഹന്താനം, മഹതം. മഹതി, മഹന്തേ, മഹന്തസ്ഥിം, മഹന്തമ്ഹി,
മഹന്തേസു. ഭോ മഹ, ഭോ മഹാ, ഭവന്തോ മഹന്തോതി അയമമ്ഹാകം രൂചി.

ഏത്ഥ “മഹന്തോ, മഹന്താ. മഹന്തം, മഹന്തേ. മഹന്തേനാ”തി
പുരിസനയോപി ലബ്ഭതി, തസ്ഥാ “ഭോ മഹന്ത, ഭവന്തോ മഹന്താ”തി
ആലപനപദാനി യോജേതബ്ബാനി. നപുംസകലിങ്ഗേ വത്തബ്ബേ “മഹന്തം,
മഹന്താനീ”തി ചിത്തനയോപി ലബ്ഭതി. ഇത്ഥിലിങ്ഗേ വത്തബ്ബേ “മഹതീ,
മഹതീ, മഹതിയോ. മഹതിം, മഹതീ, മഹതിയോ. മഹതിയാ, മഹതീഹി
മഹതീഭീ”തി ഇത്ഥിനയോപി ലബ്ഭതി. “മഹതിയാ ച
യക്ഖസേനായാ”തിആദീനേത്ഥ നിദസ്സനപദാനി. അപരോപി “മഹന്താ, മഹന്താ,
മഹന്തായോ. മഹന്ത”ന്തി കത്താനയോപി ലബ്ഭതി, “മഹന്താ

നിധികുർഭിയോ"തിആദിനേതമ നിദസ്സനപദാനി. കച്ചായനേ പന "മഹന്തി"ഇതി പദം ദിട്ഠം. തം "ഗുണവന്തി, കുലവന്തി"ഇച്ചാദിനി വിയ പാളിയം അപ്പസിദ്ധത്താ വീമംസിതബ്ബം.

നനു ഭോ യസ്മാ സാസനേപി "ഗച്ഛന്തി, ചരന്തി"തിആദിനി ച "ഇദ്ധിമന്തി"തി ച പദം ദിസ്സതി, തസ്മാ "മഹന്തി, ഗുണവന്തി"തിആദിനിപി ഭവിതബ്ബന്തി? ന ഭവിതബ്ബം തമാരൂപസ്സ നയസ്സ വസേന അഗ്ഗഹേതബ്ബത്താ, "മഹതി, ഗുണവതി"ഇച്ചാദിനയസ്സേവ ദസ്സനത്തോ ച. തമാ ഹി പാളിയം അട്ഠകമാസു ച "സേയ്യമാപി നാമ മഹതി നങ്ഗലസീസാ, ഇത്ഥി സിയാ രൂപവതി, സാ ച സീലവതി സിയാ. സതിമതി ചക്ഖുമതി. ഇദ്ധിമതി പത്തിമതി"തി ച "മഹതിം സേനം ദിസ്വാ മഹോസധസേനാ മന്ദാ, അയം അതിവിയ മഹതി സേനാ ദിസ്സതി"തി ച ആദിനി പയോഗാനി ദിസ്സന്തി, ന "മഹന്തി, രൂപവന്തി"ഇച്ചാദിനി.

കേചി പന "മഹാഇതി സദോ ബ്യാസേ ന ലബ്ഭതി, സമാസേയേവ ലബ്ഭതി 'മഹാപുരിസോ'തി ഏതഥ വിയായ"തി വദന്തി, തം ന ഗഹേതബ്ബം. "മഹാ തേ ഉപാസക പരിച്ചാഗോ. മഹാ വതായം ഭന്തേ ഭൂമിചാലോ. ഘോസോ ച വിപുലോ മഹാ. ബാരാണസിരജ്ജം നാമ മഹാ. സേനാ സാദിസ്സതേ മഹാ"തി പയോഗദസ്സനത്തോ. ഏവം ബ്യാസേപി ലബ്ഭതിതി വേദിതബ്ബം, തസ്മാ "മഹം, മഹാ, മഹന്തോ, മഹന്താ. ഭോ മഹന്ത, ഭവന്തോ മഹന്താ"തി പൂല്ല്യിങ്ഗേ, "മഹന്തം, മഹാ, മഹന്താനി. ഭോ മഹന്ത, ഭവന്തോ മഹന്താനി"തി നപുംസകലിങ്ഗേ, "മഹന്താ, മഹാ, മഹന്താ, മഹന്തായോ. ഭോതി മഹന്തേ, ഭോതിയോ മഹന്താ, മഹന്തായോ"തി ഇത്ഥിലിങ്ഗേ സബ്ബം സമ്പുണ്ണം യോജേതബ്ബം. സമാസേ പന "മഹാസത്തോ മഹാഉപാസകോ മഹാഉപാസികാ മഹബ്ബലോ മഹാവനം മഹഗ്ഗതം മഹപ്ഫലം മഹബ്ഭയ"ന്തിആദിനി രൂപാനി ഭവന്തി, തദ്ധിതേ "മഹന്തനോ മഹന്തം മഹന്തത്തം മഹന്തതാ"തി രൂപാനി ഭവന്തി. ഗച്ഛന്തസദസ്സ പന "ഗച്ഛന്തോ ഗച്ഛന്താ"തി രൂപാനി വത്വാ സേസാനി മഹന്തസദേ വുത്തനയേന വിത്ഥാരേത്വാ നാമികപദമാലാ വേദിതബ്ബാ. തമാ "ഗച്ഛന്തോ, ഗച്ഛന്താ"തി പുരിസനയോ ച "ഗച്ഛന്തം, ഗച്ഛന്താനി"തി ചിത്തനയോ ച "ഗച്ഛന്തി, ഗച്ഛന്തി, ഗച്ഛന്തിയോ"തി ഇത്ഥിനയോ ച ഗഹേതബ്ബോ. ഏവം ലിങ്ഗത്തയവസേന "ചരം ചരന്തോ ചരന്തം ചരന്തി, ദദം ദദന്തോ ദദന്തം ദദന്തി"തിആദിനം അനേകപദസഹസ്സാനം നാമികപദമാലാ വിത്ഥാരേതബ്ബാ.

യേ പനാചരിയാ "ഗച്ഛന്തോ"തിആദിനം പച്ചത്താലപനബഹുവചനത്തബ്ബ "ഗച്ഛം"ഇച്ചാദിനം ആലപനേകവചനത്തബ്ബ ഇച്ഛന്തി, തേ സമമ്ഹേഹി പയോഗോ സാസനേ ന ദിട്ഠോ നയവസേനാഗഹേതബ്ബത്താ. തസ്മാ താനി ഏതഥ ന വദാമ. അയം പന വിസേസോ ദിട്ഠോ. സേയ്യമിദം?

"ഗച്ഛം വിധമ"മിച്ചാദി-പദാനി മുനിസാസനേ;
കത്ഥചാഖ്യാതികാ ഹോന്തി, കത്ഥചി പന നാമികാ.

"തസ്സാഹം സന്തികേ ഗച്ഛം,
സോ മേ സത്ഥാ ഭവിസ്സതി;
വിധമം ദേവ തേ രട്ഠം,
പുത്തോ വേസ്സന്തരോ തവ.

അയമ്മം സാരമി കയിരാ, മഞ്ചേ ത്വം നിക്ഖനം വനേ";
ഇച്ചേവമാദയോ ഞേയ്യാ, പയോഗാ ഏത്ഥ യീമതാ.

“ഗച്ഛിസ്സാമി വിധമീ”തി-ആദിനാ ജിനസാസനേ;
നാനാകാലപുരിസാനം, വസേനത്ഥം വദേ വിദു.

നാമത്തേ പന “ഗച്ഛന്തോ, വിധമന്തോ”തിആദിനാ;
“ഗച്ഛ”മിച്ചേവമാദീന-മത്ഥമത്ഥവിദു വദേ.

ഇദാനി സമഗതികത്തേപി “ജാനം, പസ്സ”തിആദീനം
ലിങ്ഗവിഭത്തിവചനന്തരവസേന യോ വിസേസോ ദിസ്സതി, തം വദാമ. തമാ
ഹി “സാ ജാനംയേവ ആഹ ന ജാനാമീതി, പസ്സംയേവ ആഹ ന പസ്സാമീ”തി
ഏവമാദീസു ജാനം പസ്സം സദാനം “ജാനന്തീ പസ്സന്തീ”തി ലിങ്ഗന്തരവസേന
പരിവത്തനം ഭവതീതി ദട്ഠഞ്ചം. ഇമിനാ “ഗച്ഛം”ഇതി സദസ്സപി യഥാപയോഗം
“ഗച്ഛന്തീ”തി ഇത്ഥിയാ കമനത്ഥോ ലബ്ഭതി തേഹി സമാനഗതികത്താ, ന
“ഗച്ഛന്തോ”തി സദസ്സ “ഗച്ഛന്തീ”തി ഇത്ഥിയാ കമനത്ഥോ ലബ്ഭതി തേഹി
അസമാനഗതികത്താതി കാരണം ദസ്സിതം ഹോതി. “അപി നു തുച്ഛേ
ആയസ്സമന്തോ ഏകന്തസുഖം ലോകം ജാനം പസ്സം വിഹരമാ”തി ഏത്ഥ
“ജാനന്താ പസ്സന്താ”തി വചനന്തരവസേന പരിവത്തനം ഭവതീതി ദട്ഠഞ്ചം.
ഇമിനാ പന “ഗച്ഛം”ഇതി സദസ്സപി യഥാപയോഗം “ഗച്ഛന്താ”തി
ബഹുവചനത്ഥോ ലബ്ഭതി തേഹി സമാനഗതികത്താ, ന “ഗച്ഛന്തേ”തി സദസ്സ
“ഗച്ഛന്താ”തി ബഹുവചനത്ഥോ ലബ്ഭതി തേഹി അസമാനഗതികത്താതി
കാരണം ദസ്സിതം ഹോതി. ഏസ നയോ ഉത്തരത്രാപി. “ഭരന്തി മാതാപിതരോ,
പുഞ്ചേ കത്ഥമനുസ്സര”ന്തി ഏത്ഥ അനുസ്സരംസദസ്സ “അനുസ്സരന്താ”തി
വചനന്തരവസേന പരിവത്തനം ഭവതി. “സദ്ധമ്മോ ഗരുകാതഞ്ചോ, സരം
ബുദ്ധാന സാസന”ന്തി ഏത്ഥ സരംസദസ്സ സരന്തേനാതി വിഭത്തന്തരവസേന
പരിവത്തനം ഭവതി. “ഘുസം ഭൂതാനി സണ്ഠാനം, മനസാ ഗണ്ഠഹതോ യഥാ”തി
ഏത്ഥ ഘുസംസദസ്സപി “ഘുസന്തസ്സാ”തി വിഭത്തന്തരവസേന പരിവത്തനം
ഭവതി. തമാ “യാചം അദദമപ്പിയോ”തി ഏത്ഥാപി യാചംസദസ്സ
“യാചന്തസ്സാ”തി വിഭത്തന്തരവസേന പരിവത്തനം ഭവതി. യാചന്തി വാ
യാചിതഞ്ചം ധനം, ഇമിനാ നയേന നാനപ്പകാരതോ പരിവത്തനം വേദിതഞ്ചം.
ഇതി “ഭവംകര”തിആദീനം വിസദിസപദമാലാ ച “ഗച്ഛം, ചര”തിആദീനം
സദിസപദമാലാ ച “ജാനം, പസ്സ”തിആദീനം ലിങ്ഗവിഭത്തിവചനന്തരവസേന
കത്ഥചി പരിവത്തനന്തി അയം തിവിധോപി ആകാരോ
ആഖ്യാതികപദത്ഥവിഭാവനായ സദ്ധിം കമിതോ പാവചനവരേ സോത്തുനം
സദ്ദേസ്വത്ഥേസു ച വിസാരദബുദ്ധിപടിലാഭത്ഥം. സബ്ബമേതഞ്ഹി സന്ധായ ഇമാ
ഗാഥാ വുത്താ -

“ഭവം കരം അരഹം സം, മഹം”ഇതി പദാനി തു;
വിസദിസാനി സമ്ഭോന്തി, അന്തമന്തന്തി ലക്ഖയേ.

“ഗച്ഛം ചരം ദദം തിട്ഠം, ചിന്തയം ഭാവയം വദം;
ജാനം പസ്സ”തിആദീനി, സമാനാനി ഭവന്തി ഹി.

തത്ര “ജാന”തിആദീനം, കത്ഥചി പരിവത്തനം;
ലിങ്ഗവിഭത്തിവചന-ന്തരതോ പന ദിസ്സതീതി.

അപിച അയം സഞ്ചേസമ്പി നിഗ്ഗഹീതന്തപുല്ലിങ്ഗാനം പകതി, യദിദം ദ്വിസു ലിങ്ഗേസു ഛരസു വിഭത്തിസു തേരസസു വചനേസു അന്തരലിങ്ഗവിഭത്തിവചനവസേന പരിവത്തനം. അയമ്പി പനേത്ഥ നീതി വേദിതബ്ബാ.

“ഗച്ഛം ഛര”ന്തിആദീനി, വിപ്പകതവചോ സിയും;
“ഗച്ഛമാനോ ഛരമാനോ”, ഇച്ഛാദീനി പദാനി ച.

“മഹം ഭവ”ന്തി ഏതാനി, വിപ്പകതവചോപി ച;
അവിപ്പകതവചോ ച, സിയും അത്ഥാനുരൂപതോ.

“അരഹം സ”ന്തി ഏതാനി, വിനിമുത്താനി സബ്ബമാ;
ആകാരം തിവിധബ്ബേതം, കരേ ചിത്തേ സുമേധസോതി.

സവിനിച്ഛയോയം നിഗ്ഗഹീതന്തപുല്ലിങ്ഗാനം പകതിരൂപസ്സ നാമികപദമാലാവിഭാഗോ.

ആകാരന്താപകതികം നിഗ്ഗഹീതന്തപുല്ലിങ്ഗം നിട്ഠിതം.

ഇദാനി ധനഭൂതിഇച്ചേതസ്സ പകതിരൂപസ്സ അന്തേസഞ്ച തംസദിസാനം നാമികപദമാലാവിഭാഗം വക്ഖാമി പുബ്ബാഛരിയമതം പുരേഛരം കത്ഥാ.

അഗ്ഗി, അഗ്ഗീ, അഗ്ഗയോ. അഗ്ഗിം, അഗ്ഗീ, അഗ്ഗയോ. അഗ്ഗിനാ, അഗ്ഗീഹി, അഗ്ഗീഭി. അഗ്ഗിസ്സ, അഗ്ഗിനോ, അഗ്ഗീനം. അഗ്ഗിനാ, അഗ്ഗീഹി, അഗ്ഗീഭി. അഗ്ഗിസ്സ, അഗ്ഗിനോ, അഗ്ഗീനം. അഗ്ഗിസ്ഥിം, അഗ്ഗിമ്ഹി, അഗ്ഗീസു. ഭോ അഗ്ഗി, ഭോ അഗ്ഗീ, ഭവന്തോ അഗ്ഗയോ. യമകമഹാമേരമതം.

ഏത്ഥ കിഞ്ചാപി നിസ്സക്കവചനട്ഠാനേ “അഗ്ഗിസ്ഥാ, അഗ്ഗിമ്ഹാ”തി ഇമാനി നാഗതാനി, തഥാപി തത്ഥ തത്ഥ തംസദിസപ്പയോഗദസ്സനതോ ഗഹേതബ്ബാനി. “അഗ്ഗിനാ, അഗ്ഗിസ്ഥാ, അഗ്ഗിമ്ഹാ”തി കമോ ച വേദിതബ്ബോ.

ധനഭൂതി, ധനഭൂതീ, ധനഭൂതയോ. ധനഭൂതിം, ധനഭൂതീ, ധനഭൂതയോ. ധനഭൂതിനാ, ധനഭൂതീഹി, ധനഭൂതീഭി. ധനഭൂതിസ്സ, ധനഭൂതിനോ, ധനഭൂതീനം. ധനഭൂതിനാ, ധനഭൂതിസ്ഥാ, ധനഭൂതിമ്ഹാ, ധനഭൂതീഹി, ധനഭൂതീഭി. ധനഭൂതിസ്സ, ധനഭൂതിനോ, ധനഭൂതീനം. ധനഭൂതിസ്ഥിം, ധനഭൂതിമ്ഹി, ധനഭൂതീസു. ഭോ ധനഭൂതി, ഭോ ധനഭൂതീ, ഭവന്തോ ധനഭൂതയോ.

സിരിഭൂതി സോത്ഥിഭൂതി, സുവത്ഥിഭൂതി അഗ്ഗിനി;
ഗിനി ജോതി ദധി പാണി, ഇസി സന്ധി മുനി മണി.

ബ്ബാധി ഗണ്ഠി രവി മുട്ഠി, കവി ഗിരി കപി നിധി;
കുച്ഛി വത്ഥി വിധി സാലി, വീഹി രാസി അഹി മസി.

സാതി കേസി കിമി ബോന്ദി, ബോധി ദീപി പതി ഹരി;
അരി ധനി തിമി കലി, സാരഥ്യദധി അഞ്ജലി,

അധിപതി നരപതി, അസി ഞാതി നിരൂപധി;

സമാധി ജലധിച്ചാദി, ധനഭൂതിസമാ മതാ.

അഥ വാ ഏതേസു അധിപതിസദസ്സ “അധിപതിയാ സത്താ”തി പാളിദസ്സനതോ “അധിപതിയാ”തി സത്തമീരൂപന്വി ഇച്ഛിതബ്ബം. അപി ച “അസാരേ സാരമതിനോ”തി പാളിയം ഇകാരന്തസമാസപദതോ യോവചനസ്സ നോആദേസദസ്സനതോ ക്വചി അധിപതിഇച്ചാദീനം ഇകാരന്തസമാസപദാനം “അധിപതിനോ”തിആദിനാപി പച്ചത്തോപയോഗരൂപാനി ഇച്ഛിതബ്ബാനി ഈകാരന്താനം ദണ്ഡീസദാദീനം “ദണ്ഡീനോ”തിആദീനി പച്ചത്തോപയോഗസമ്പദാനസാമിവചനരൂപാനി വിയ. ഗഹപതിജാനിപതിസദാദീനം പന സമാസപദാനന്വി ഏവരൂപാനി പച്ചത്തോപയോഗരൂപാനി ന ഇച്ഛിതബ്ബാനി “ഗഹപതയോ ജാനിപതയോ”തിആദിനാ നയേന യഥാപാവചനം ഗഹേതബ്ബരൂപത്താ. ഇസി മുനിസദാനം പനാലപനട്ഠാനേ “ഇസേ, മുസേ”തി രൂപന്തരന്വി ഗഹേതബ്ബം “പുത്തോ ഉപ്പജ്ജതം ഇസേ. പടിഗുണ്ഹ മഹാമുനേ”തി ദസ്സനതോ.

യേ പന്നേത്ഥ അമ്ഹേഹി അഗ്ഗിനിഗിനിസദാ വുത്താ, തത്രേകേ ഏവം വദന്തി “അഗ്ഗിനിസദോ പച്ചത്തേകവചനഭാവേയേവ ലബ്ഭതി, ന പച്ചത്തബഹുവചനഭാവേ ഉപയോഗഭാവാദീസു വാ”തി. കേചി പന “പാളിയം അഗ്ഗിനിസദോ നാമ നത്ഥി, ഗിനിസദോയേവ അത്ഥീ”തി വദന്തി. കേചി “ഗിനിസദോ നാമ നത്ഥി, അഗ്ഗിനിസദോയേവത്ഥീ”തി വദന്തി. സബ്ബമേതം ന യുജ്ജതി അഗ്ഗിനിഗിനിസദാനമുപലബ്ഭനതോ, സബ്ബാസുപി വിഭത്തീസു ദീസു വചനേസു യോജേതബ്ബതാദസ്സനതോ ച. തഥാ ഹി സുത്തനിപാതേ കോകാലികസുത്തേ -

“ന ഹി വഗ്ഗു വദന്തി വദന്താ,
നാഭിജവന്തി ന താണമുപേന്തി;
അങ്ഗാരേ സന്ഥതേ സേന്തി,
അഗ്ഗിനിം സമ്പജ്ജലിതം പവിസന്തി”തി

ഇമസ്ഥിം പദേസേ “അഗ്ഗിനി”ന്തി ഉപയോഗവചനം ദിസ്സതി. തേനാഹ അട്ഠകമാചരിയോ “അഗ്ഗിനിം സമ്പജ്ജലിതന്തി സമന്തതോജാലം സബ്ബദിസാസു ച സമ്പജ്ജലിതമഗ്ഗി”ന്തി. തത്രേവ ച സുത്തനിപാതേ കോകാലികസുത്തേ -

“അഥ ലോഹമയം പന കുമ്ഭിം,
അഗ്ഗിനിസഞ്ജലിതം പവിസന്തി;
പച്ചന്തി ഹി താസു ചിരരത്തം,
അഗ്ഗിനിസമാസു സമുപ്ലവാതേ”തി

ഇമസ്ഥിം പദേസേ സമാസവിസയത്താ അഗ്ഗിനിസഞ്ജലിതന്തി അഗ്ഗിനീഹി സഞ്ജലിതന്തി അത്ഥോ ലബ്ഭതി, തഥാ അഗ്ഗിനിസമാസൂതി അഗ്ഗിനീഹി സദിസാസൂതി അത്ഥോപി. ഏവം സമാസവിധാനമുഖേന “അഗ്ഗിനീഹി”തി കരണവചനന്വി ദിസ്സതി.

ഗിനിസദോപി ച പാളിയം ദിസ്സതി. തഥാ ഹി “തമേവ കട്ഠം ദഹതി, യസ്ഥാ സോ ജായതേ ഗിനീ”തി ചൂളബോധിച്ചരിയായം ഗിനിസദോ ദിട്ഠോ. കേചി പന്നേത്ഥ സന്ധിവസേന അകാരലോപം സന്തോഗാദിസ്സ ച ഗകാരസ്സ

ലോപം വദന്തി, തന്വി ന യുജ്ജതി തസ്സാ പാളിയാ അട്കമായം “യസ്മാതി യതോ കട്ഠാ. ഗിനീതി അഗ്നീ”തി ഏവം ഗിനിസദസ്സ ഉല്പിങ്ഗേത്യാ വചനതോ. തഥാ “ഛന്നാ കുടി ആഹിതോ ഗിനീ”തി ഇമസ്സ ധനിയസുത്തസ്സ അട്കമായം “ആഹിതോതി ആഭതോ ജാലിതോ വാ. ഗിനീതി അഗ്നീ”തി വചനതോ, തഥേവ ച “മഹാഗിനി പജ്ജലിതോ, അന്നാഹാരോപസമ്മതീ”തി ഇമിസ്സാ മേരഗാമായ സംവണ്ണനായം “ഗിനീതി അഗ്നീ”തി വചനതോ. യദി ഹി ഗിനിസദോ വിസും ന സിയാ, അട്കമാചരിയാ “ജായതേ ഗിനീ”തിആദിനി “ജായതേ അഗ്നീ”തിആദിനാ പദച്ഛേദവസേന അത്ഥം വദേയ്യം. യസ്മാ ഏവം ന വദിംസു, “ഗിനീതി അഗ്നീ”തി പന വദിംസു, തേന ഞായതി “ഗിനിസദോപി വിസും അത്ഥീ”തി. യേ “ഗിനിസദോ നത്ഥീ”തി വദന്തി, തേസം വചനം ന ഗഹേതബ്ബമേവ സാസനേ ഗിനിസദസ്സുപലബ്ഭനതോ. സുത്തനിപാതട്കമായഞ്ഹി “ഛന്നാ കുടി ആഹിതോ ഗിനീ”തി പാഠസ്സ സംവണ്ണനായമേവ “തേസു ഠാനേസു അഗ്നിനി ‘ഗിനീ’തി വോഹരിയതി”തി തസ്സ അഭിധാനന്തരം വുത്തം, തസ്മാ മയമേത്ഥ ഗാമാരചനം കരിസ്സാമ -

വിദേഹരട്കമജ്ജത്ഥഹി, യം തം നാമേന വിസ്സുതം;
രട്കം പബ്ബതരട്കന്തി, ദസ്സനേയ്യം മനോരമം.

ധമ്മകോണ്ഡവ്ഹായം തത്ഥ, നഗരം അത്ഥി സോഭനം;
തത്ഥഹി ഠാനേ മനുസ്സാനം, ഭാസാ ഏവ ഗിനിചയം.

“ഗിനി ഗിനീ ഗിനയോ”തി-ആദിനാ പവദേ വിദു;
പദമാലം യഥാ അഗ്നി-സദസ്സേവ സുമേധസോ.

ഇതി അലാബു ലാബുസദാ വിധ അഗ്നിനിഗിനിസദാപി ഭഗവതോ പാചനേ ദിസ്സന്തിതി വേദിതബ്ബാ. യഥാ പന അഗ്നിനിസദസ്സ സബ്ബാസു വിഭത്തിസു ദ്വീസു വചനേസു യോജേതബ്ബതാ സിദ്ധാ, തഥാ ഗിനിസദസ്സപി സിദ്ധാവ ഹോതി. തസ്മാത്ര -

അഗ്നിനി , അഗ്നിനീ, അഗ്നിനയോ. അഗ്നിനിം, അഗ്നിനീ, അഗ്നിനയോ.
അഗ്നിനിനാ, അഗ്നിനീഹി, അഗ്നിനീഭി. അഗ്നിനിസ്സ, അഗ്നിനീനം. അഗ്നിനിനാ,
അഗ്നിനിസ്മാ, അഗ്നിനിമ്ഹാ, അഗ്നിനീഹി, അഗ്നിനീഭി. അഗ്നിനിസ്സ, അഗ്നിനീനം.
അഗ്നിനിസ്ഥിം, അഗ്നിനിമ്ഹി, അഗ്നിനീസു. ഭോ അഗ്നിനി, ഭവന്തോ അഗ്നിനീ,
ഭവന്തോ അഗ്നിനയോ.

“ഗിനി, ഗിനീ, ഗിനയോ. ഗിനിം, ഗിനീ, ഗിനയോ, ഗിനിനാ”തി സബ്ബം യോജേതബ്ബം. ഇതി പാളിനയാനുസാരേന അഗ്നിനിഗിനിസദാനം നാമികപദമാലാ യോജിതാ. അഥ വാ യഥാ സക്കടഭാസായം സത്വപദ്ധ്യസാമിനീതി സന്തോഗവസേന വുത്താനം സദാനം മാഗധഭാസം പത്യാ സത്തവപദ്യമസുവാമിനീതി നിസ്സന്തോഗവസേന ഉച്ചാരിതാ പാളി ദിസ്സതി “ത്വഞ്ച ഉത്തമസത്തവോ”തിആദിനാ, തഥാ സക്കടഭാസായം അഗ്നിതി സന്തോഗവസേന വുത്തസ്സ മാഗധഭാസം പത്യാ “അഗ്നിനീ”തി സന്തോഗനകാരവസേന ഉച്ചാരിതാ പാളി ദിസ്സതി “അഗ്നിനിം സമ്പജ്ജലിതം പവിസന്തി”തിആദികാ. യഥാ ച വേയ്യാകരണേഹി സക്കടഭാസാഭൂതോ അഗ്നിസദോ സബ്ബാസു വിഭത്തിസു തീസു വചനേസു യോജിയതി, തഥാ മാഗധഭാസാഭൂതോ അഗ്നിനിസദോപി സബ്ബാസു വിഭത്തിസു ദ്വീസു വചനേസു

യോജേതബ്ബോവ ഹോതി, തസ്മാ സോ ഇധമ്ഹേഹി യോജിയതി,
ഗിനിസദ്ദോപി അഗ്ഗിനിസദ്ദേന സമാനത്ഥത്താ, ഹുസകഞ്ച സരൂപത്താ തഥേവ
യോജിയതിതി ദട്ഠം.

ഏതഥ സിയാ - യദി അഗ്ഗിനിസദ്ദോ സബ്ബേസു വിഭത്തിവചനേസു
യോജേതബ്ബോ, അഥ കസ്മാ കച്ചായനേ “അഗ്ഗിസ്സിനീ”തി ലക്ഖണേന സിമ്ഹി
പരേ അഗ്ഗിസദ്ദന്തസ്സ ഇനിആദേസോ ദസ്സിതോതി? സച്ചം, യഥാ നവക്ഖത്തും
ഠപേത്വാ കതേകസേസസ്സ ദസസദ്ദസ്സ യോവചനമ്ഹി നവാദേസം കത്വാ
യോവചനസ്സ ഉതിആദേസം കസ്മാ “നവുതീ”തി രൂപേ നിപ്ഫണേ പുന
“നവുതീ”തി പകതിം ഠപേത്വാ തതോ നംവചനം കത്വാ “നവുതീന”തി രൂപം
നിപ്ഫാദിതം . ഇത്ഥിലിങ്ഗേ പന നാദിഘകവചനാനി കത്വാ തേസം
യാആദേസം കത്വാ “നവുതിയാ”തി രൂപം നിപ്ഫാദിതം. തഥാ ഹി
“ഛന്നവുതീനം പാസണ്ഡാനം ധമ്മാനം പവരം യദിദം സുഗതവിനയം
നവുതിയാ ഹംസസഹസ്സേഹി പരിവുതോ”തിആദീനി പയോഗാനി ദിസ്സന്തി.
തഥാ സിമ്ഹി അഗ്ഗിസദ്ദന്തസ്സ ഇനിആദേസകരണവസേന “അഗ്ഗിനീ”തി രൂപേ
നിപ്ഫണേപി പുന “അഗ്ഗിനീ”തി പകതിം ഠപേത്വാ തതോ യോഅംനാദയോ
വിഭത്തിയോ കത്വാ “അഗ്ഗിനി, അഗ്ഗിനീ, അഗ്ഗിനയോ. അഗ്ഗിനിം, അഗ്ഗിനീ,
അഗ്ഗിനയോ. അഗ്ഗിനിനാ”തിആദീനി കഥം ന നിപ്ഫജ്ജിസ്സന്തിതി സന്നിട്ഠാനം
കാതബ്ബം.

സവിനിച്ഛയോയം ഇകാരന്തപുല്ലിങ്ഗാനം പകതിരൂപസ്സ
നാമികപദമാലാവിഭാഗോ.

ഇകാരന്തതാപകതികം ഇകാരന്തപുല്ലിങ്ഗം നിട്ഠിതം.

ഇദാനി ഭാവി ഇച്ചേതസ്സ പകതിരൂപസ്സ അന്തേസഞ്ച തംസദിസാനം
നാമികപദമാലാവിഭാഗം വക്ഖാമ പുബ്ബാചരിയമതം പുരേചരം കത്വാ.

ദണ്ഡീ, ദണ്ഡീ, ദണ്ഡിനോ. ദണ്ഡിം, ദണ്ഡീ, ദണ്ഡിനോ. ദണ്ഡിനാ, ദണ്ഡീഹി,
ദണ്ഡീഭി. ദണ്ഡിസ്സ, ദണ്ഡിനോ, ദണ്ഡീനം. ദണ്ഡിനാ, ദണ്ഡീഹി, ദണ്ഡീഭി. ദണ്ഡിസ്സ,
ദണ്ഡിനോ, ദണ്ഡീനം. ദണ്ഡിസ്ഥിം, ദണ്ഡിമ്ഹി, ദണ്ഡീസു. ഭോ ദണ്ഡി, ഭോ
ദണ്ഡീ, ഭവന്തോ ദണ്ഡിനോ. യമകമഹാമേരമതം.

ഏതഥ കിഞ്ചാപി “ദണ്ഡിന”തി ഉപയോഗേകവചനഞ്ച “ദണ്ഡിസ്ഥി,
ദണ്ഡിമ്ഹാ”തി നിസ്സക്കവചനഞ്ച “ദണ്ഡിനീ”തി ഭുമ്മേകവചനഞ്ച നാഗതം,
തഥാപി തത്ഥ തത്ഥ തംസദിസസ്സ പയോഗസ്സ ദസ്സനതോ ഗഹേതബ്ബമേവ.

“ഭണ സമ്മ അനുത്തോതോ, അത്ഥം ധമ്മഞ്ച കേവലം;
സന്തി ഹി ദഹരാ പക്ഖീ, പഞ്ചവന്തോ ജുതിന്ധരാ”തി

പാളിയം “പക്ഖീ”ഇതി പച്ചത്തബഹുവചനസ്സ ദസ്സനതോ പന “ദണ്ഡീ”ഇതി
പച്ചത്തോപയോഗബഹുവചനാനി വുത്താനീതി ദട്ഠം.

ഭാവി, ഭാവി, ഭാവിനോ. ഭാവിം, ഭാവിനം, ഭാവി, ഭാവിനോ. ഭാവീനാ,
ഭാവീഹി, ഭാവീഭി. ഭാവിസ്സ, ഭാവിനോ, ഭാവീനം. ഭാവീനാ, ഭാവിസ്ഥി,
ഭാവിമ്ഹാ, ഭാവിഹി, ഭാവിഭി. ഭാവിസ്സ, ഭാവിനോ, ഭാവീനം. (ഭാവിനി)

ഭാവിസ്ഥിം, ഭാവിമഹി, ഭാവിസു. ഭോ ഭാവി, ഭോ ഭാവി, ഭവന്തോ ഭാവിനോ.

ഏവം വിഭാവി സമ്ഭാവി, പരിഭാവി ധജീ ഗണി;
സുഖീ രോഗീ സസീ കുട്ഠീ, മകുടീ കുസലീ ബലി.

ജടീ യോഗീ കരി യാനീ, തോമരീ മുസലീ ഫലി;
ദന്തീ മന്തീ സുധീ മേധീ, ഭാഗീ ഭോഗീ നഖീ സിഖി.

ധമ്മീ സഞ്ഘീ ഞാണീ അത്ഥീ, ഹത്ഥീ ചക്ഖീ പക്ഖീ ദാഠീ;
രട്ഠീ ഛരന്തീ മാലി ചമ്മി, ചാരി ചാഗീ കാമീ സാമി.

മല്ലകാരി പാപകാരി, സത്തുഘാതീ ദീഘജീവി;
ധമ്മവാദീ സിഹനാദീ, ഭൂമിസായി സീഘയാധീ.

വജ്ജദസ്സീ ച പാണീ ച, യസസ്സിച്ഛാദയോപി ച;
ഏതേസം കോചി ഭേദോ തു, ഏകദേസേന വുച്ഛതേ.

ഈകാരന്തപുല്ലിങ്ഗപദേശു ഹി “വജ്ജദസ്സീ, പാണി”ഇച്ഛേവമാദീനം ഉപയോഗഭൂമ്മവചനട്ഠാനേ “വജ്ജദസ്സീനം, പാണിനേ”തിആദീനിപി രൂപാനി ഭവന്തി. ഏതഥ ച -

“നിധീനംവ പവത്താരം, യം പസ്സേ വജ്ജദസ്സീനം;
ഏവം ജരാ ച മച്ചു ച, അധിവത്തന്തി പാണിനേ.

സമുപഗച്ഛതി സസിനി ഗഗനതലം.

ഉപഹച്ച മനം മജ്ജേയാ, മാതങ്ഗസ്ഥിം യസസ്സിനേ;
ഉച്ഛിന്നോ സഹ രട്ഠേന, മജ്ജയാരന്തം തദാ അഹു.

സുസുഖം വത ജീവാമ, വേരിനേസു അവേരിനോ”തി

ഏവമാദയോ പയോഗാ വേദിതബ്ബാ, അയം നയോ ദണ്ഡീപദാദീസുപി ലബ്ഭതേവ സമാനഗതികത്താ ദണ്ഡീപദാദീനം വജ്ജദസ്സീപദാദീഹി. തസ്മാ ഉപയോഗട്ഠാനേ “ദണ്ഡിം, ദണ്ഡിനം, ദണ്ഡിനോ, ദണ്ഡിനേ”തി യോജേതബ്ബം. ഭൂമ്മട്ഠാനേ “ദണ്ഡിസ്ഥിം, ദണ്ഡിമഹി, ദണ്ഡിനി, ദണ്ഡിനേ, ദണ്ഡീസു, ദണ്ഡിനേസു”തി യോജേതബ്ബം. ഏസ നയോ ഗാമണീസേനാനീഇച്ഛാദീനി വജ്ജേയാ യഥാരഹം ഈകാരന്തപുല്ലിങ്ഗേശു നേതബ്ബോ.

സവിനിച്ഛയോയം ഈകാരന്തപുല്ലിങ്ഗാനം പകതിരൂപസ്സ നാമികപദമാലാവിഭാഗോ.

ഈകാരന്തതാപകതികം ഈകാരന്തപുല്ലിങ്ഗം നിട്ഠിതം.

ഇദാനി ഭൂധാതുമയാനം ഉകാരന്തപുല്ലിങ്ഗാനം അപ്പസിദ്ധത്താ അന്തേസം ഉകാരന്തപുല്ലിങ്ഗാനം വസേന പകതിരൂപസ്സ നാമികപദമാലം പൂരേസ്സാമ. കതമാനി താനി? “ഭിക്ഖു ഹേതു സേതു കേതു രാഹു ഭാണു ഖാണു സങ്കു

ഉച്ചു വേളു മച്ചു ജന്തു സിന്ധു ബന്ധു രുരു നേരു സത്തു ബബ്ബു പടു ബിന്ദു ഗരു"ഇച്ചാദിനി.

ഭിക്ഖു, ഭിക്ഖു, ഭിക്ഖവോ. ഭിക്ഖും, ഭിക്ഖു, ഭിക്ഖവോ. ഭിക്ഖുനാ, ഭിക്ഖുഹി, ഭിക്ഖുഭി. ഭിക്ഖുസ്സ, ഭിക്ഖുനോ, ഭിക്ഖുനം. ഭിക്ഖുനാ, ഭിക്ഖുസ്മാ, ഭിക്ഖുമ്ഹാ, ഭിക്ഖുഹി, ഭിക്ഖുഭി. ഭിക്ഖുസ്സ, ഭിക്ഖുനോ, ഭിക്ഖുനം. ഭിക്ഖുസ്ഥിം, ഭിക്ഖുമ്ഹി, ഭിക്ഖുസു. ഭോ ഭിക്ഖു, ഭവന്തോ ഭിക്ഖു, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖവോ. ഭിക്ഖുആദിനി അന്താനി ച തംസദിസാനി ഏവം തേയ്യാനി.

അയമ്പി പനേത്ഥ വിസേസോ തേയ്യാ - ഹേതു, ഹേതു, ഹേതുയോ, ഹേതവോ. ഹേതും, ഹേതു, ഹേതുയോ, ഹേതവോ. ഭോ ഹേതു, ഭവന്തോ ഹേതു, ഹേതവേ, ഹേതവോ. സേസം ഭിക്ഖുസമം.

അഥ വാ "ഹേതുയാ"തിആദിനം ദസ്സനതോ "ധേനുയാ"തി ഇത്ഥിലിങ്ഗരൂപേന സദിസം "ഹേതുയാ"തി പുല്ലിങ്ഗരൂപവി സത്തമീഠാനേ ഇച്ഛിതഞ്ചം. കാനിചി ഹി പുല്ലിങ്ഗരൂപാനി കേഹിചി ഇത്ഥിലിങ്ഗരൂപേഹി സദിസാനി ഭവന്തി. തം യഥാ? "ഉദ്ദേഹി കത്തേ തരമാനോ. ഏഹി ബാലേഖമാപേഹി, കുസരാജം മഹബ്ബലം. ഭാതരാ മാതരാ അധിപതിയാ രത്തിയാ ഹേതുയോ ധേനുയോ മത്യാ പേത്യാ"തി ഏവം നയദസ്സനേന "ഹേതുയാ തീണി. അധിപതിയാ സത്ത. ഉദ്ദേഹി കത്തേ"തിആദിസു ലിങ്ഗവിപല്ലാസചിന്താ ന ഉപ്പാദേതബ്ബാ.

ജന്തു, ജന്തു, ജന്തുയോ, ജന്തുനോ, ജന്തുവോ. ജന്തും, ജന്തു, ജന്തുയോ, ജന്തുനോ, ജന്തുവോ. ഭോ ജന്തു, ഭവന്തോ ജന്തു, ജന്തുവേ ജന്തുവോ. സേസം ഭിക്ഖുസമം.

ഗരു, ഗരു, ഗരവോ, ഗരുനോ. ഗരും, ഗരു, ഗരവോ, ഗരുനോ. ഭോ ഗരു, ഭവന്തോ ഗരു, ഗരവോ, ഗരുനോ. സേസം ഭിക്ഖുസമം. ഏത്ഥ പന "ഭത്തു ച ഗരുനോ സബ്ബേ, പടിപൂജേതി പണ്ഡിതാ"തിപാളിനിദസ്സനം. തത്ര "ഭിക്ഖവേ"തി ആമന്തനപദം ചുണ്ണിയപദേസേവ ദിസ്സതി, ന ഗാമാസു. "ഭിക്ഖവോ"തി പച്ചത്തപദം ഗാമാസുയേവ ദിസ്സതി, ന ചുണ്ണിയപദേസു, അപിച "ഭിക്ഖവേ"തി ആമന്തനപദം സാവകസ്സ ഭിക്ഖുനം ആമന്തനപാളിയം സന്ധിവിസയേയേവ ദിസ്സതി, ന അസന്ധിവിസയേ, ബുദ്ധസ്സ പന ഭിക്ഖുനം ആമന്തനപാളിയം സന്ധിവിസയേപി അസന്ധിവിസയേപി ദിസ്സതി. "ഭിക്ഖവോ"തി ആമന്തനപദം ബുദ്ധസ്സ ഭിക്ഖുനം ആമന്തനപാളിയം ഗാമാസു ച ദിസ്സതി, ചുണ്ണിയപദേസു ച സന്ധിവിസയേയേവ ദിസ്സതി. സാവകസ്സ പന ഭിക്ഖുനം ആമന്തനപാളിയം ന ദിസ്സതീതി അയം ദിനം വിസേസോ ദട്ഠഞ്ചോ. തഥാ ഹി "ഏവഞ്ച പന ഭിക്ഖവേ ഇമം സിക്ഖാപദം ഉദിസേയ്യാമാ"തിആദിസു "ഭിക്ഖവേ"തി പദം ചുണ്ണിയപദേസേവ ദിട്ഠം. "ഭിക്ഖവോ തിസതാ ഇമേ, യാചന്തി പഞ്ജലികതാ"തിആദിസു "ഭിക്ഖവോ"തി പച്ചത്തപദം ഗാമാസുയേവ ദിട്ഠം. "ആയസ്മാ സാരിപുത്തോ ഭിക്ഖു ആമന്തേസി ആവുസോ ഭിക്ഖവേ"തി ഏവമാദിസു സാവകസ്സ ഭിക്ഖുനം ആമന്തനപാളിസു സന്ധിവിസയേയേവ "ഭിക്ഖവേ"തി പദം ദിട്ഠം. "ഭിക്ഖു ആമന്തേസി സോതുകാമത്ഥ ഭിക്ഖവേ"തി "ഇധ ഭിക്ഖവേ ഭിക്ഖു"തിആദിസു പന ബുദ്ധസ്സ ഭിക്ഖുനം ആമന്തനപാളിസു സന്ധിവിസയാവിസയേസു

“ഭിക്ഖവേ”തി പദം ദിട്ഠം. “അരഞ്ഞേ രുക്ഖമൂലേ വാ, സുത്താഗാരേവ ഭിക്ഖവോ”തി “തത്ര ഖോ ഭഗവാ ഭിക്ഖു ആമന്തേസി ഭിക്ഖവോ”തി ഏവമാദീസു ബുദ്ധസ്സ ഭിക്ഖുനം ആമന്തനപാളീസു “ഭിക്ഖവോ”തി ആമന്തനപദം ഗാമാസു ച ദിട്ഠം, ചുണ്ണിപദേസു ച സന്ധിവിസയേവേവ ദിട്ഠം. ഇച്ചേവം -

ചുണ്ണിയേവ പദേ ദിട്ഠം, “ഭിക്ഖവേ”തി പദം ദിധാ;
യതോ പവത്തതേ സന്ധി-വിസയാവിസയേസു തം.

“ഭിക്ഖവോ”തി പദം ദിട്ഠം, ഗാമായഞ്ചേവ ചുണ്ണിയേ;
പദസ്മിന്ധി ച സന്ധിസ്സ, വിസയേവാതി നിദിസേതി.

സവിനിച്ഛയോയം ഉകാരന്തപുല്ലിങ്ഗാനം പകതിരുപസ്സ
നാമികപദമാലാവിഭാഗോ.

ഉകാരന്തതാപകതികം ഉകാരന്തപുല്ലിങ്ഗം നിട്ഠിതം.

ഇദാനി പന സയമ്ഭുഇച്ചേതസ്സ പകതിരുപസ്സ തംസദിസാനഞ്ച
നാമികപദമാലം കഥയാമ -

സയമ്ഭു , സയമ്ഭു, സയമ്ഭുവോ. സയമ്ഭും, സയമ്ഭു, സയമ്ഭുവോ.
സയമ്ഭുനാ, സയമ്ഭുഹി, സയമ്ഭുഭി. സയമ്ഭുസ്സ, സയമ്ഭുനോ, സയമ്ഭുനം.
സയമ്ഭുനാ, സയമ്ഭുസ്മാ, സയമ്ഭുമ്ഹാ, സയമ്ഭുഹി, സയമ്ഭുഭി.
സയമ്ഭുസ്സ, സയമ്ഭുനോ, സയമ്ഭുനം. സയമ്ഭുസ്മിം, സയമ്ഭുമ്ഹി,
സയമ്ഭുസു. ഭോ സയമ്ഭു, ഭോ സയമ്ഭു, ഭവന്തോ സയമ്ഭു, സയമ്ഭുവോ.
ഏവം പഭൂ അഭിഭൂവിഭൂ ഇച്ചാദീനിപി.

സബ്ബന്തു, സബ്ബന്തു, സബ്ബന്തുനോ. സബ്ബന്തും, സബ്ബന്തു, സബ്ബന്തുനോ.
ഭോ സബ്ബന്തു, ഭവന്തോ സബ്ബന്തു, സബ്ബന്തുനോ, സേസാസു വിഭത്തിസു
പദാനി ഭിക്ഖുസദിസാനി ഭവന്തി, ഏവം വിദു വിന്തു കതന്തു മഗ്ഗന്തു
ധമ്മന്തു അത്ഥന്തു കാലന്തു രത്തന്തു മത്തന്തു വദന്തു അവദന്തു
ഇച്ചാദീനി.

തത്ര “യേ ച ലദ്ധാ മനുസ്സന്തം, വദന്തു വീതമച്ഛരാ”തി ഏത്ഥ
“വദന്തു”തി പച്ചത്തബഹുവചനസ്സ ദസ്സനതോ സയമ്ഭു സബ്ബന്തു ഇച്ചാദീനന്ധി
പച്ചത്തോപയോഗബഹുവചനത്തം ഗഹേതബ്ബം. അപിച “വിദു,
വിന്തു”തിആദീസു “പരചിത്തവിദുനീ”തി ഇത്ഥിലിങ്ഗദസ്സനതോ ഇത്ഥിലിങ്ഗേ
വത്തഞ്ചേ “വിദുനീ, വിദുനീ, വിദുനിയോ. വിദുനിം, വിദുനീ, വിദുനിയോ.
വിദുനിയാ”തി ഇത്ഥിനയേന പദമാലാ കാതബ്ബാ. തഥാ “വിന്തു പടിബലാ
സുഭാസിതദുബ്ഭാസിതം ദുട്ഠല്ലാദുട്ഠല്ലം ആജാനിതു”ന്തി ഏത്ഥ “വിന്തു”തി
ഇത്ഥിലിങ്ഗദസ്സനതോ “കോധനാ അകതന്തു ച, പിസുണാ മിത്തഭേദികാ”തി
ഏത്ഥ ച “അകതന്തു”തി ഇത്ഥിലിങ്ഗദസ്സനതോപി “വിന്തു, വിന്തു,
വിന്തുയോ. വിന്തും, വിന്തു, വിന്തുയോ. വിന്തുയാ”തി ച “കതന്തു,
കതന്തു, കതന്തുയോ. കതന്തും, കതന്തു, കതന്തുയോ, കതന്തുയാതി ച
ജമ്ബൂനയേന പദമാലാ കാതബ്ബാ. ഏവം “മഗ്ഗന്തു, ധമ്മന്തു”ഇച്ചാദീസുപി.
“സയമ്ഭു”തി പദേ പന “സയമ്ഭു ഞാണം ഗോത്രഭൂ ചിത്ത”ന്തി ദസ്സനതോ

നപുംസകലിങ്ഗത്തേ വത്തഞ്ചേ “സയമ്ഭൂ, സയമ്ഭൂ, സയമ്ഭൂനി. സയമ്ഭൂം, സയമ്ഭൂ, സയമ്ഭൂനി”തി നപുംസകേ ആയുനയോപി ഗഹേതഞ്ചോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി യഥാരഹം ഗഹേതഞ്ചോ.

സവിനിച്ഛയോയം ഊകാരന്തപുല്ലിങ്ഗാനം പകതിരുപസ്സ നാമികപദമാലാവിഭാഗോ.

ഊകാരന്തതാപകതികം ഊകാരന്തപുല്ലിങ്ഗം നിട്ഠിതം.

ഇതി സബ്ബമാപി പുല്ലിങ്ഗാനം പകതിരുപസ്സ

നാമികപദമാലാവിഭാഗോ സമത്തോ.

യസ്മാ പനായം സമത്തോപി പാവചനാദീസു യം യം റാനം സോതൂനം സമ്മുയ്ഹനട്ഠാനം ദിസ്സതി, തത്ഥ തത്ഥ സോതൂനമനുഗൃഹായ ചോദനാസോധനാവസേന സംസയം സമുഗ്ഘാടേതോ പുന വത്തഞ്ചോ ഹോതി, തസ്മാ കിഞ്ചി പദേസമേത്ഥ കഥയാമ.

യം കിര ഭോ പാളിയം “സന്തതേ ബ്രഹ്മചാരയോ, അപചേ ബ്രഹ്മചാരയോ”തി ച രൂപം ഇകാരന്തസ്സ അഗ്ഗിസദസ്സ “അഗ്ഗയോ”തി രൂപമിവ വുത്തം, തം തഥാ അവതാ ഊകാരന്തസ്സ ദണ്ഡിസദസ്സ “ദണ്ഡിനോ”തി രൂപമിവ “ബ്രഹ്മചാരിനോ”ഇച്ചേവ വത്തബ്ബന്തി? സച്ചം, തത്ഥ “ബ്രഹ്മം ചരതീതി ബ്രഹ്മചാരി യഥാ മൂനാതീതി മൂനീ”തി ഏവം ഇകാരന്തവസേന ഇച്ഛിതത്താ. “മൂനയോ അഗ്ഗയോ”തി രൂപാനി വിയ “ബ്രഹ്മചാരയോ”തി രൂപം ഭവതി. അന്തത്ഥ പന “ബ്രഹ്മം ചരണസീലോതി ബ്രഹ്മചാരി, യഥാ ദുക്കടം കമ്മം കരണസീലോതി ദുക്കടകമ്മകാരി”തി ഏവം തസ്സീലത്ഥം ഗഹേതാ ഊകാരന്തവസേന ഗഹണേ “ദുക്കടകമ്മകാരിനോ”തി രൂപമിവ “ദണ്ഡോ അസ്സ അത്ഥീതി ദണ്ഡീ”തി ഊകാരന്തസ്സ സദസ്സ “ദണ്ഡിനോ”തി രൂപമിവ ച “ബ്രഹ്മചാരിനോ”തി രൂപം ഭവതി. തഥാ ഹി “ഇമേ ഹി നാമ ധമ്മചാരിനോ സമചാരിനോ ബ്രഹ്മചാരിനോ സച്ചവാദിനോ സീലവന്തോ കല്യാണധമ്മാ പടിജാനിസ്സന്തീ”തി പാളി ദിസ്സതി. ഏവം ഇകാരന്തവസേന “ബ്രഹ്മചാരയോ”തി പച്ചത്തോപയോഗാലപനബഹുവചനരൂപം യുജ്ജതി, പുന ഊകാരന്തവസേന “ബ്രഹ്മചാരിനോ”തി പച്ചത്തോപയോഗാലപനബഹുവചനരൂപവി യുജ്ജതി, തസ്മാ “ബ്രഹ്മചാരി, ബ്രഹ്മചാരി, ബ്രഹ്മചാരയോ”തി അഗ്ഗിനയേന, “ബ്രഹ്മചാരി, ബ്രഹ്മചാരി, ബ്രഹ്മചാരിനോ”തി ദണ്ഡിനയേന ച പദമാലാ ഗഹേതഞ്ചോ.

യം പന ആയസ്മാ ബുദ്ധഘോസോ “യഥാ സോഭന്തി യതിനോ, സീലഭൂസനഭൂസിതാ”തി ഏത്ഥ യതിസദസ്സ ഇകാരന്തസ്സ അഗ്ഗിസദസ്സ “അഗ്ഗയോ”തി രൂപം വിയ “യതയോ”തി രൂപം അവതാ കസ്മാ ഊകാരന്തസ്സ ദണ്ഡിസദസ്സ “ദണ്ഡിനോ”തി രൂപം വിയ “യതിനോ”തി രൂപം ദസ്സേതി. നന്വേസാ പമാദലേഖാ വിയ ദിസ്സതി. യഥാ ഹി “കുക്കുടാ മണയോ ദണ്ഡാ സിവയോ ദേവ തേ കുദ്ധാ”തി പാളിഗതിയാ ഉപപരിക്ഖിയമാനായ “യതയോ”തി രൂപേനേവ ഭവിതബ്ബം ഇകാരന്തത്താതി? നായം പമാദലേഖാ. “വദനസീലോ വാദീ”തി ഏത്ഥ വിയ തസ്സീലത്ഥം ഗഹേതാ ഊകാരന്തവസേന യോജനേ നിദ്രോസത്താ, തസ്മാ “യതനസീലോ യതീ”തി ഏവം തസ്സീലത്ഥം ചേതസി

സന്നിധായ ഈകാരന്തവസേന “യതിനോ”തി സമ്പദാനസാമീനമേകവചനസദിസം പച്ചത്തബഹുവചനരൂപം ഭദന്തേന ബുദ്ധഘോസേന ദസ്സിതന്തി ദട്ഠം. ഉപയോഗാലപനബഹുവചനരൂപമ്പി താദിസമേവ.

യത്ഥ പന തസ്സീലത്ഥം അഗ്ഗഹേത്വാ “യോ മൂനാതി ഉഭോ ലോകേ, മൂനി തേന പവുച്ചതി”തി ഏത്ഥ വിയ “യതതി വീരിയം കരോതീതി യതീ”തി കത്തുകാരകവസേന ഈകാരന്തഭാവോ ഗയ്ഹതി. തത്ഥ “മൂനയോ മണയോ സിവയോ”തി യോകാരന്തരൂപാനി വിയ “യതയോ”തി യോകാരന്തം പച്ചത്തബഹുവചനരൂപഞ്ച ഉപയോഗാലപനബഹുവചനരൂപഞ്ച ഭവതി, ഏവം ഈകാരന്തപുല്ലിങ്ഗാനം തീസു റാനേസു യോകാരന്താനേവ രൂപാനി ഭവന്തീതി ദട്ഠം.

യദി ഏവം ഈകാരന്തപുല്ലിങ്ഗാനം സാരമതി സുദ്ധദിട്ഠിസമ്മാദിട്ഠിമിച്ഛാദിട്ഠിവജിരബുദ്ധി സദാദി കമ്മന്തി? ഏതേസം പന ഈകാരന്തവസേന നിദിട്ഠാനമ്പി സമാസപദത്താ അഗ്ഗിനയേ അട്ഠത്വാ യമാസമ്ഭവം ദണ്ഡീനയേ തിട്ഠന്തോ നോകാരന്താനേവ രൂപാനി. തഥാ ഹി “അസാരേ സാരമതിനോ”തി നോകാരന്തപച്ചത്തബഹുവചനപാളി ദിസ്സതി, ഉപയോഗാലപനബഹുവചനരൂപമ്പി താദിസമേവ ദട്ഠം. നനു ച ഭോ കച്ചായനപ്പകരണേ “അത്ഥേ വിസാരദമതയോ”തി ഏത്ഥ സമാസപദസ്സ ഈകാരന്തപുല്ലിങ്ഗസ്സ യോകാരന്തസ്സ പച്ചത്തബഹുവചനപാഠസ്സ ദസ്സന്തോ സാരമതിസദാദിനമ്പി “വിസാരദമതയോ”തി രൂപേന വിയ യോകാരന്തേഹി രൂപേഹി ഭവിതബ്ബന്തി? നപി ഭവിതബ്ബം ബുദ്ധവചനേ സമാസപദാനം ഈകാരന്തപുല്ലിങ്ഗാനം “വിസാരദമതയോ”തി രൂപസദിസസ്സ രൂപസ്സ അദസ്സന്തോതി.

നനു ച ഭോ ബുദ്ധവചനേ “പഞ്ചിമേ ഗഹപതയോ ആനിസംസാ. തേ ഹോന്തി ജാനിപതയോ, അഞ്ഞമഞ്ഞം പിയംവദാ”തി സമാസപദാനം ഈകാരന്തപുല്ലിങ്ഗാനം “വിസാരദമതയോ”തി രൂപസദിസാനി യോകാരന്താനി രൂപാനി ദിസ്സന്തി. ഏവം സന്തേ കസ്ഥാ “ബുദ്ധവചനേ സമാസപദാനം ഈകാരന്തപുല്ലിങ്ഗാനം “വിസാരദമതയോ”തി രൂപസദിസസ്സ യോകാരന്തസ്സ രൂപസ്സ അദസ്സന്തോ”തി വുത്തന്തി? ഏത്ഥ വുച്ചതേ - വിസദിസത്തം പടിച്ച. ഗഹപതിസദാദിസു ഹി യസ്ഥാ പതിസദോ സഭാവേനേവ പുല്ലിങ്ഗോ, ന തു സമാസതോ പുഞ്ചേ ഇത്ഥിലിങ്ഗപകതികോ ഹുത്വാ പച്ഛാ പുല്ലിങ്ഗഭാവം പത്തോ, തസ്ഥാ ഈദിസേസു റാനേസു “ഗഹപതയോ, ജാനിപതയോ”തി യോകാരന്താനി, “സേനാപതയോ, സേനാപതിനോ”തി യോ നോകാരന്താനി ച പച്ചത്തോപയോഗാലപനബഹുവചനരൂപാനി ഭവന്തി. തഥാ ഹി “തത്തകാ സേനാപതിനോ”തി അട്ഠകമാപാഠോ ദിസ്സതി. യസ്ഥാ പന സാരമതി സുദ്ധദിട്ഠിസമ്മാദിട്ഠി മിച്ഛാദിട്ഠി വജിരബുദ്ധി സദാദിസു മതിദിട്ഠിസദാദയോ സമാസതോ പുഞ്ചേ ഇത്ഥിലിങ്ഗപകതികാ ഹുത്വാ പച്ഛാ ബഹുബ്ബിഹിസമാസവസേന പുല്ലിങ്ഗഭാവപുത്താ, തസ്ഥാ ഈദിസേസു റാനേസു “സാരമതിനോ സുദ്ധദിട്ഠിനോ സമ്മാദിട്ഠിനോ മിച്ഛാദിട്ഠിനോ വജിരബുദ്ധിനോ”തിആദിനി’നോകാരന്താനിയേവ പച്ചത്തോപയോഗാലപനബഹുവചനരൂപാനി ഭവന്തി, സമ്പദാനസാമീനമേകവചനേഹി സദിസാനീതി നിട്ഠമേത്ഥാവഗന്തബ്ബം.

സേട്ഠി സാരമിചക്കവത്തിസാമിഇച്ചേതേസു കഥന്തി? എന്ത പന അയം വിസേസോ വേദിതഞ്ചോ - കഥചി പാഠോ “സേട്ഠി സാരമി ചക്കവത്തി സാമി”തി അന്തക്ഖരസ്സ ദീഘത്തം ദിസ്സതി, കഥചി പന “സേട്ഠി സാരമി ചക്കവത്തി സാമി”ഇതി അന്തക്ഖരസ്സ രസ്സത്തം ദിസ്സതി. കിഞ്ചാപി രസ്സത്തമേതേസം ദിസ്സതി, തമാപി തത്ത്വ തത്ത്വ പച്ചത്തവചനാദിഭാവേന “സേട്ഠിനോ സാരമിനോ”തിആദിപയോഗദസ്സനതോ രസ്സം കത്വാ ഏതാനി ഉച്ചാരിയന്തിതി ഞായതി, തസ്മാ ഏവം നിബ്ബചനത്ഥോ ഗഹേതഞ്ചോ - സേട്ഠം ധനസാരം, റാനന്തരം വാ അസ്സ അത്ഥീതി സേട്ഠി. അസ്സദമ്മാദയോ സാരണസിലോതി സാരമി. ചക്കം പവത്തനസിലോതി ചക്കവത്തി. സം ഏതസ്സ അത്ഥീതി സാമിതി. അസ്സത്ഥികതസ്സിലത്ഥസദ്ദാ ഹി നോകാരന്തരൂപവസേന സമാനഗതികാ ഭവന്തി യഥാ “ദണ്ഡിനോ ഭൂമിസായിനോ”തി. അപരോപി നിബ്ബചനത്ഥോ ഈകാരന്തവസേന അസ്സദമ്മാദയോ സാരേതീതി സാരമി. തഥാ ഹി “പുരിസദമ്മേ സാരേതീതി പുരിസദമ്മസാരമി”തി വുത്തം. ചക്കം വത്തേതീതി ചക്കവത്തി. ഏവം കത്തുകാരകവസേന ഈകാരന്തത്തം ഗഹേത്വാ കഥചി ലബ്ഭമാനവി ഇകാരന്തത്തം അനപേക്ഖിത്വാ ബുദ്ധവചനാനുരൂപേന “സാരമിനോ ചക്കവത്തിനോ”തിആദിനി നോകാരന്തരൂപാനി ഗഹേത്വാ ദണ്ഡീനയേന യോജേതഞ്ചാനി “ദണ്ഡിനീ”തിആദികം വജ്ജിതഞ്ചം വജ്ജേത്വാ. ഏവം “സേട്ഠിനോ സാരമിനോ ചക്കവത്തിനോ സാമിനോ”തിആദിനി നോകാരന്താനിയേവ രൂപാനി തേയ്യാനി.

അത്ര കിഞ്ചി പയോഗം നിദസ്സനമത്തം കഥയാമ. “താത തയോ സേട്ഠിനോ അമ്ഹാകം ബഹുപകാരാ”തി ച “തേ കതഭത്തകിച്ചാ ‘മഹാസേട്ഠിനോ മയം ഗമിസ്സാമാ’തി വദിംസു”തി ച “സാരമിനോ ആഹംസു”തി ച “ഭേ ചക്കവത്തിനോ”തി ച ഏവമാദിനി. തത്ത്വ കിഞ്ചാപി കഥചി “സേട്ഠി സാരമി”ഇച്ചാദി രസ്സത്തപാഠോ ദിസ്സതി, തമാപി സോ സഭാവേന രസ്സത്തഭാവോ പാഠോ ന ഹോതി, ദീഘസ്സ രസ്സത്തകരണപാഠോതി വേദിതഞ്ചോ. പദമാലാ ചസ്സ വുത്തനയേന വേദിതഞ്ചാ.

മഹേസീതി എന്ത കഥന്തി? “മഹേസീ”തി എന്ത കിഞ്ചാപി മഹേസീസദ്ദോ ഈകാരന്തവസേന നിദ്ദിസിയിതി, തമാപി ഇസിസദ്ദേന സമാനഗതികത്താ ഇസിസദ്ദസ്സ അഗ്ഗിസദ്ദേന സമാനപദമാലത്താ അഗ്ഗിനയേന പദമാലാ കാതഞ്ചാ. നനു ച ഭോ എന്ത തസ്സിലത്ഥോ ദിസ്സതി “മഹന്തേ സീലക്ഖന്ധാദയോ ധമ്മേ ഏസനസിലോതി മഹേസീ”തി, തസ്മാ “ഭൂമിസായി”തി പദസ്സ വിധ ദണ്ഡീനയേനേവ പദമാലാ കാതഞ്ചാതി? ന കാതഞ്ചാ തസ്സിലത്ഥസ്സ അസമ്ഭവതോ. ഇമസ്സ ഹി “മഹന്തേ സീലക്ഖന്ധാദയോ ധമ്മേ ഏസി ഗവേസി ഏസിത്വാ റിതോതി മഹേസീ”തി അതസ്സിലത്ഥോ ഏവ യുജ്ജതി. കതകരണീയേസു ബുദ്ധാദീസു അരിയേസു പവത്തനാമത്താ. ഇസിസദ്ദേന ചായം സദ്ദോ ഈസകം സമാനോ കേവലം സമാസപരിയോസാനേ ദീഘവസേന ഉച്ചാരിയതി, രസ്സവസേന പന “മഹാ ഇസി മഹേസീ”തി സന്ധിവിഗൃഹോ . തസ്മാ രസ്സത്തം ഗഹേത്വാ തസ്സ പദമാലാകരണം യുജ്ജതി, തസ്മാ “സങ്ഗായിംസു മഹേസയോ”തി ഇകാരന്തരൂപം ദിസ്സതി. ന ഹി സാട്ഠകഥേ തേപിടകേ ബുദ്ധവചനേ കഥചിപി ചതുത്ഥീഹരട്ഠേകവചനരൂപം വിധ “മഹേസീനോ”തി പച്ചത്തോപയോഗാലപനബഹുവചനരൂപം ദിസ്സതി. തസ്മാ ഈകാരന്തവസേന ഉച്ചാരിതസ്സപി സതോ രസ്സവസേന ഉച്ചാരിതസ്സ വിധ “മഹേസി, മഹേസീ, മഹേസയോ. മഹേസിം, മഹേസീ, മഹേസയോ.

മഹേസിനാ"തി പദമാലാ കാതബ്ബാ. അപിച മഹേസീസദ്ദോ യത്ഥ
രാജഗുബ്ബരിവാചകോ, തത്ഥ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ ഹോതി, തബ്ബസേന പന "മഹേസീ,
മഹേസീ, മഹേസിയോ. മഹേസിം, മഹേസീ, മഹേസിയോ. മഹേസിയാ"തി ച
വക്ഖമാനഇത്ഥീനയേന പദമാലാ കാതബ്ബാ. ഹത്ഥീസദ്ദേ കഥന്തി? ഹത്ഥീസദ്ദസ്സ
പന ഹത്ഥോ അസ്സ അത്ഥീതി ഏവം ഇൗകാരന്തവസേന ഗഹണേ
"ഹത്ഥിനോ"തി രൂപം ഭവതി. തഥാ ഹി "വനേ ഹത്ഥിനോ"തി പയോഗോ
ദിസ്സതി. തസ്സേവ തസ്ഥിംയേവത്ഥേ രസ്സം കത്വാ ഗഹണേ "ഹത്ഥയോ"തി രൂപം
ഭവതി. തഥാ ഹി -

“ഹംസാ കോഞ്ചാ മയൂരാ ച, ഹത്ഥയോ പസദാ മിഗാ;
സബ്ബേ സീഹസ്സ ഭായന്തി, നത്ഥി കായസ്ഥി തുല്യതാ.

ഏവമേവ മനുസ്സേസു, ദഹരോ ചേപി പണ്ഠവാ;
സോപി തത്ഥ മഹാ ഹോതി, നേവ ബാലോ സരീരവാ"തി

ഇമസ്ഥിം കേളിസീലജാതകേ "ഹത്ഥയോ"തി ആഹച്ചപദം ദിസ്സതി. ഏവമസ്സ
ദണ്ഡീനയേന ച അഗ്ഗീനയേന ച ദിധാ പദമാലാ, വേദിതബ്ബാ. ഇമിനാ നയേന
അവുത്തേസുപി റാനേസു പാളിനയാനുരൂപേന പോരാണട്ഠകമാനുരൂപേന ച
പദമാലാ യോജേതബ്ബാ.

ഏത്താവതാ ഭൂധാതുമയാനം പുല്ലിങ്ഗാനം നാമികപദമാലാ സദ്ധിം
ലിങ്ഗന്തരേഹി സദ്ദന്തരേഹി അത്ഥന്തരേഹി ച നാനപ്പകാരതോ ദസ്സിതാ.

ഇമം സദ്ദനീതിം സുനീതിം വിചിത്തം,
സപണ്ഠേഹി സമ്മാ പരീപാലനീയം;
സദാ സുട്ഠ ചിന്തേതി വാചേതി യോ സോ,
നരോ ഞാണവിത്ഥിനതം യാതി സേട്ഠം.

ഇതി നവങ്ഗേ സാട്ഠകഥേ പിടകത്തയേ ബൃഹ്സഗതീസു വിത്തൂനം

കോസല്ലത്ഥായ കതേ സദ്ദനീതിപ്പകരണേ

സവിനിച്ഛയോ നിഗ്ഗഹീതന്താദിപുല്ലിങ്ഗാനം

പകതിരൂപസ്സ നാമികപദമാലാവിഭാഗോ

സത്തമോ പരിച്ഛേദോ.

സബ്ബമാപി പുല്ലിങ്ഗം സമത്തം.

വ. ഇത്ഥിലിങ്ഗനാമികപദമാലാ

അഥ ഇത്ഥിലിങ്ഗേസു ആകാരന്തസ്സ ഭൂയാതുമയസ്സ പകതിരൂപഭൂതസ്സ ഭാവിക്കാസദസ്സ നാമികപദമാലായം വത്തബ്ബായമ്പി പസിദ്ധസ്സ താവ കത്താസദസ്സ നാമികപദമാലം വക്ഖാമ -

കഞ്ഞാ, കഞ്ഞാ, കഞ്ഞായോ. കഞ്ഞം, കഞ്ഞാ, കഞ്ഞായോ. കഞ്ഞായ, കഞ്ഞാഹി, കഞ്ഞാഭി. കഞ്ഞായ, കഞ്ഞാനം. കഞ്ഞായ, കഞ്ഞാഹി, കഞ്ഞാഭി. കഞ്ഞായ, കഞ്ഞാനം. കഞ്ഞായ, കഞ്ഞായം, കഞ്ഞാസു. ഭോതി കഞ്ഞേ, ഭോതിയോ കഞ്ഞാ, കഞ്ഞായോ. അയമച്ഛാകം രൂചി.

ഏതഥ “കഞ്ഞാ”തി ഏകവചനബഹുവചനവസേന വുത്തം, നിരുത്തിപിടകേ ബഹുവചനവസേന വുത്തോ നയോ നത്ഥി. തഥാ ഹി തഥ “സദ്ധാ തിട്ഠതി, സദ്ധായോ തിട്ഠന്തി. സദ്ധം പസ്സതി, സദ്ധായോ പസ്സതീ”തി ഏത്തകമേവ വുത്തം, “സദ്ധാ”തി ബഹുവചനം ന ആഗതം. കിഞ്ചാപി നാഗതം, തഥാപി “ബാഹാ പഗ്ഗയ്ഹ പക്കന്ദും, സിവികഞ്ഞാ സമാഗതാ. അഹേതു അപ്പച്ചയാ പുരിസസ്സ സഞ്ഞാ ഉപ്പജ്ജന്തിപി നിരുജ്ജന്തിപി”തിആദിപാളിദസ്സനതോ ബാഹാകഞ്ഞാ സഞ്ഞാസദാദീനം ബഹുവചനതാ ഗഹേതബ്ബാ. ചൂളനിരുത്തിയം “ഭോതി കഞ്ഞേ, ഭോതി കഞ്ഞാ”തി ദേവ ഏകവചനാനി വത്ഥാ “ഭോതിയോ കഞ്ഞായോ”തി ഏകം ബഹുവചനം വുത്തം. നിരുത്തിപിടകേ പന “ഭോതി സദ്ധാ”തി ഏകവചനം വത്ഥാ “ഭോതിയോ സദ്ധായോ”തി ഏകം ബഹുവചനം വുത്തം. മയം പനേതഥ “ഏഹി ബാലേ ഖമാപേഹി, കുസരാജം മഹബ്ബലം. ഫുസ്സതീ വരവണ്ണാഭേ. ഏഹി ഗോധേ നിവത്തസ്സു”തിആദിപാളിദസ്സനതോ “ഭോതി കഞ്ഞേ, ഭോതിയോ കഞ്ഞാ, കഞ്ഞായോ”തി ഏവംപകാരാനിയേവ ആലപനേകവചനബഹുവചനാനി ഇച്ഛാമ. ഏതഥ “ഭോതി കഞ്ഞേ”തി അയം നയോ അമ്മാദീസു മാതാദീസു ച ന ലബ്ഭതി.

ഭാവിക്കാ, ഭാവിക്കാ, ഭാവിക്കായോ. ഭാവിക്കം, ഭാവിക്കാ, ഭാവിക്കായോ. ഭാവിക്കായ, ഭാവിക്കാഹി, ഭാവിക്കാഭി. ഭാവിക്കായ, ഭാവിക്കാനം. ഭാവിക്കായ, ഭാവിക്കാഹി, ഭാവിക്കാഭി. ഭാവിക്കായ, ഭാവിക്കാനം. ഭാവിക്കായ, ഭാവിക്കായം, ഭാവിക്കാസു. ഭോതി ഭാവിക്കേ, ഭോതിയോ ഭാവിക്കാ, ഭാവിക്കായോ.

ഏവം ഹേട്ഠുദ്ദിട്ഠാനം സബ്ബേസം ഭൂയാതുമയാനം “ഭാവനാ വിഭാവനാ”ഇച്ചേവമാദീനംആകാരന്തപദാനം അഞ്ഞേസഞ്ചാകാരന്തപദാനം നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ. ഏതഥത്താനി ആകാരന്തപദാനി നാമ സദ്ധാദീനി.

സദ്ധാ മേധാ പഞ്ഞാ വിജ്ജാ, ചിന്താ മന്താ തണ്ഹാ’ഭിജ്ജയാ;
ഇച്ഛാ പുച്ഛാ ജായാ മായാ, മേത്താ മത്താ സിക്ഖാ സങ്ഖാ.

ജങ്ഘാ ബാഹാ ഗീവാ ജീവ്ഘാ, വാചാ ഛായാ ഗങ്ഘാ നാവാ;
നിദാ കന്താ സാലാ മാലാ, വേലാ വീണാ ഭിക്ഖാ ലാലാ.

ഗാഥാ സേനാ ലേഖാ’പേക്ഖാ, ആസാ പൂജാ ഏസാ കങ്ഖാ;
അത്താ മുദാ വിസ്സാ ഭസ്സാ, ഭാസാ കീളാ സത്താ ചേതാ.

പിപാസാ വേദനാ സഞ്ഞാ, ചേതനാ തസിണാ പജാ;

ദേവതാ വട്ടകാ ഗോധാ, ബലാകാ വസുധാ സഭാ.

ഉക്കാ സേഫാലികാ സിക്കാ, സലാകാ വാലികാ സിഖാ;
കാരണാ വിസിഖാ സാഖാ, വചാ വഞ്ത്യാ ജടാ ഘടാ.

പീളാ സോണ്ഡാ വിതണ്ഡാ ച, കരുണാ വനിതാ ലതാ;
കഥാ നിന്ദാ സുധാ രാധാ, വാസനാ സിംസപാ പപാ.

പഭാ സീമാ ഖമാ ഏജാ,
ഖത്തിയാ സക്ഖരാ സുരാ;
ദോലാ തുലാ സിലാ ലീലാ,
ലാലേ'ളാ മേഖലാ കലാ.

വളവാ സുണിസാ മുസാ, മഞ്ജൂസാ സുലസാ ദിസാ;
നാസാ ജുണ്ഹാ ഗുഹാ ഹുഹാ, ലസികാ പരിസാ നിസാ;
മാതികിച്ചാദയോ ചേവ, ഭാവികാപദസാദിസാ.

അമ്മനമ്ബാ ച താതാ ച, കിഞ്ചിദേവ സമാ സിയും;
മാതാ യീതാ പനത്താദീ, പുഥഗേവ ഇതോ സിയും.

പരിസാസദൃസ്സു പന സത്തമീഠാനേ “പരിസായ, പരിസായം, പരിസതി,
പരിസാസു”തി യോജേതഞ്ച “ഏകമിദം ഭോ ഗോതമ സമയം തോദേയുസ്സു
ബ്രാഹ്മണസ്സു പരിസതി പരൂപാരമ്ഭം വത്തേന്തീ”തി പാളിദസ്സനതോ. അമ്മാദീനം
പന “അമ്മാ, അമ്മാ, അമ്മായോ”തിആദിനാ കണ്ഠാനയേന വത്യാ അവസാനേ
“ഭോതി അമ്മ, ഭോതി അമ്മാ, ഭോതിയോ അമ്മാ, അമ്മായോ”തിആദിനാ
യോജേതഞ്ചം.

മാതാ, മാതാ, മാതരോ. മാതരം, മാതരോ. മാതരാ, മാതൂയാ, മത്യാ,
മാതൂഹി, മാതൂഭി. മാതു, മാതൂയാ, മത്യാ, മാതരാനം, മാതാനം, മാതൂനം.
മാതരാ, മാതൂയാ, മത്യാ, മാതൂഹി, മാതൂഭി. മാതു, മാതൂയാ, മത്യാ,
മാതരാനം, മാതാനം, മാതൂനം. മാതരി, മാതൂയാ, മത്യാ, മാതൂയം, മത്യാം,
മാതൂസു. ഭോതി മാതാ, ഭോതിയോ മാതാ, മാതരോ.

ഏത്ഥ പന യസ്മാ പാളിയം ഇത്ഥിലിങ്ഗാനം സകാരന്താനി രൂപാനി
ഏഹിഏഭിഏസുകാരന്താദീനി ച ഏനന്താദീനി ച ന ദിസ്സന്തി, തസ്മാ
കേഹിചി വുത്താനിപി “മാതൂസ്സു മാതരേഹി”തിആദിനി ന വുത്താനി, ഏസ
നയോ ഇതരേസുപി. “യംകിഞ്ചിത്ഥികതം പുണ്ണം, മയ്ഹഞ്ച മാതൂയാ ച തേ.
അനുണ്ണതോ അഹം മത്യാ”തി പാളിദസ്സനതോ പന
കരണസമ്പദാനിസ്സുക്കസാമിഭുജ്ജവചനട്ഠാനേ “മാതൂയാ, മത്യാ”തി ച വുത്തം
ഇത്ഥിലിങ്ഗട്ഠാനേ സമാനഗതികത്താ തേസം വചനാനം. തഥാ ഹി
ഉമ്മാദന്തിജാതകേ “മത്യാ”തി പദം പഞ്ചമീതതിയേകവചനവസേന ആഗതം,
യഥാ പന “ഖത്തിയാ”തി പദം മജ്ജിമസരലോപവസേന “ഖത്യാ”തി ഭവതി,
തഥാ “മാതൂയാ മാതൂയ”തി ച പദം “മത്യാ, മത്യാ”തി ഭവതി, അയം നയോ
യീതുസദാദീസു ന ലബ്ഭതി.

യീതാ, യീതാ, യീതരോ. യീതം, യീതരം, യീതരോ. യീതൂയാ, യീതൂഹി,
യീതൂഭി. യീതു, യീതൂയാ, യീതരാനം, യീതാനം, യീതൂനം. യീതരാ, യീതൂയാ,

യീതൂഹി, യീതൂഭി. യീതു, യീതുയാ, യീതരാനം, യീതാനം, യീതൂനം. യീതരി,
യീതുയാ, യീതുയം, യീതുസു. ഭോതി യീതു, ഭോതി യീതാ, ഭോതിയോ യീതാ,
യീതരോ. ഏത്ഥ പന.

“ജാലിം കണ്ഹാജിനം യീതം, മദ്ദിദേവിം പതിഞ്ചതം;
ചജമാനോ ന ചിന്തേസിം, ബോധിയായേവ കാരണാ”തി

പാളിയം “യീത”ന്തി ദസ്സനതോ ഉപയോഗവചനട്ഠാനേ “യീത”ന്തി വുത്തം,
തസ്സമാ ഇദം സാരതോ ഗഹേതബ്ബം, തഥാ പാളിയം “അസ്സമണീ ഹോതി
അസക്യയീതരാ”തി സമാസപദസ്സ ദസ്സനതോ തതിയേകവചനന്തപദസദിസം
“സേട്ഠിയിതരാ”തിആദികം പഠമേകവചനന്തമ്പി സമാസപദം ഗഹേതബ്ബമേവ,
നിരുത്തിപിടകേ പന “മാതാ യീതാ”തി പദദ്വയം സദ്ധാനയേ പക്ഖിത്ത,
തമച്ഛേഹി “സദ്ധായാ”തി പദസ്സ വിയ “മാതായാ”തിആദിനം പാളിആദീസു
ബ്ബാസേ അദസ്സനതോ വിസും ഗഹിതം സമാസേയേവ ഹി ഈദിസിം സദുഗതിം
പസ്സാമ “രാജമാതായ രാജയീതായ സേട്ഠിയിതായാ”തി. ഏവം കണ്ഠാനയോപി
ഏകദേശേന ലബ്ഭതി, തഥാ “അച്ഛരിയം നന്ദമാതേ, അബ്ഭൂതം നന്ദമാതേ”തി
പാളിയം “നന്ദമാതേ”തി ദസ്സനതോ “ഭോതി രാജമാതേ, ഭോതി രാജയീതേ”തി
ഏവമാദിനയോപി ലബ്ഭതി, തത്ര നന്ദമാതേതി നന്ദസ്സ മാതാ നന്ദമാതാ, ഭോതി
നന്ദമാതേ, ഏവം സമാസേയേവ ഈദിസി സദുഗതി ഹോതി, തസ്സമാ
സമാസപദത്തേ “മാതു യീതു ദുഹിതു”ഇച്ചേതേസം പകതിരൂപാനം ദേ
കോട്ഠാസാ ഗഹേതബ്ബാ പഠമം ദസ്സിതരൂപകോട്ഠാസോ ച കണ്ഠാനയോ
രൂപകോട്ഠാസോ ചാതി. നത്താദിനി പദാനി ന കേവലം പൂല്ല്യീഗ്ഗാനിയേവ
ഹോന്തി, അഥ ഖോ ഇത്ഥിലിഗ്ഗാനിപി. തഥാ ഹി “വിസാഖായ നത്താ
കാലങ്കതാ ഹോതി. ചതസ്സോ മുസിക്വാ ഗാധം കത്താ, നോ വസിതാ”തിആദിനി
പയോഗാനി സാസനേ ദിസ്സന്തി.

നത്താ, നത്താ, നത്താരോ. നത്തം, നത്താരം, നത്താരോ. നത്താരാ,
നത്തുയാ, നത്തൂഹി, നത്തൂഭി. നത്തു, നത്തുയാ, നത്താരാനം നത്താനം,
നത്തൂനം. നത്താരാ, നത്തുയാ, നത്തൂഹി, നത്തൂഭി. നത്തു, നത്തുയാ,
നത്താരാനം, നത്താനം, നത്തൂനം. നത്തരി, നത്തുയാ, നത്തുയം, നത്തൂസു.
ഭോതി നത്ത, ഭോതി നത്താ, ഭോതിയോ നത്താ, നത്താരോ.

ഏവം “കത്താ വസിതാ ഭാസിതാ” ഇച്ചാദീസുപി സമാസപദത്തേ പന
“രാജമാതായ നന്ദമാതേ”തിആദിനി വിയ “രാജനത്തായ, രാജനത്തേ”തിആദിനി
രൂപാനി ഭവന്തി.

സവിനിച്ഛയോയം ആകാരന്തുകാരന്തിത്ഥിലിഗ്ഗാനം പകതിരൂപസ്സ
നാമികപദമാലാവിഭാഗോ.

ആകാരന്തുകാരന്താപകതികം

ആകാരന്തിത്ഥിലിഗ്ഗം നിട്ഠിതം.

ഇദാനി ഭൂമിപദാദിനം നാമികപദമാലം വക്ഖാമ പുബ്ബാചരിയമതം
പുരേചരം കത്വാ -

രത്തി, രത്തി, രത്തിയോ. രത്തിം, രത്തി, രത്തിയോ. രത്തിയാ, രത്തിഹി, രത്തിഭി. രത്തിയാ, രത്തിനം. രത്തിയാ, രത്തിഹി, രത്തിഭി. രത്തിയാ, രത്തിനം. രത്തിയാ, രത്തിയം, രത്തിസു. ഭോതി രത്തി, ഭോതിയോ രത്തിയോ. യമകമഹാമേരമതം.

“ഭൂമി, ഭൂമി, ഭൂമിയോ. ഭൂമിം, ഭൂമി, ഭൂമിയോ”തി സബ്ബം നേയ്യം. ഏവം “ഭൂതി സത്തി പത്തി വുത്തി മുത്തി കിത്തി ഖത്തി തിത്തി സിദ്ധി ഇദ്ധി വുദ്ധി സുദ്ധി ബുദ്ധി ബോധി പീതി നന്ദി മതി അസനി വസനി സതി ഗതി വുഡ്ഡി യുവതി അങ്ഗുലി ബോന്ദി ദിട്ഠി തുട്ഠി നാഭി” ഇച്ചാദീനമ്പി നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ. അപിച “രത്ത്യാ അമോഘാ ഗച്ഛന്തി. ദിവാ ച രത്തോ ച ഹരന്തി യേ ബലിം. ന ഭൂമ്യാ ചതുരങ്ഗുലോ. സേതി ഭൂമ്യാ അനുത്സുനം. ഭൂമ്യാ സോ പതിതം പാസം. ഗീവായ പടിമുഞ്ചതി. ഇമാ ച നഭ്യോ സതരാജിചിത്തിതാ. സതേരതാ വിജ്ജുരിവപ്പഭാസരേ”തി ഏവമാദീനം പയോഗാനം ദസ്സനതോ രത്തിഭൂമിനാഭിസദാദീനം അയമ്പി നാമികപദമാലാവിസേസോ വേദിതബ്ബോ. കഥം?

രത്തി, രത്തി, രത്തിയോ, രത്ത്യാ. രത്തിം, രത്തി, രത്തിയോ, രത്ത്യാ. രത്തിയാ, രത്ത്യാ, രത്തിഹി, രത്തിഭി. രത്തിയാ, രത്ത്യാ, രത്തിനം. രത്തിയാ, രത്ത്യാ, രത്തിഹി, രത്തിഭി. രത്തിയാ, രത്ത്യാ, രത്തിനം. രത്തിയാ, രത്ത്യാ, രത്തിയം രത്ത്യാം, രത്തോ, രത്തിസു. ഭോതി രത്തി, ഭോതിയോ രത്തി, രത്തിയോ, രത്ത്യാ.

ഏതഥ “രത്തോ”തി രൂപനയം വജ്ജേതാ “ഭൂമി, ഭൂമി, ഭൂമിയോ, ഭൂമ്യോ”തി സബ്ബം നേയ്യം.

നാഭി, നാഭി, നാഭിയോ, നഭ്യോ. നാഭിം, നാഭി, നാഭിയോ, നഭ്യോ. നാഭിയാ, നഭ്യോ, നാഭിഹി, നാഭിഭി. നാഭിയാ, നഭ്യോ, നാഭിനം. നാഭിയാ, നഭ്യോ, നാഭിഹി, നാഭിഭി. നാഭിയാ, നഭ്യോ, നാഭിനം. നാഭിയാ, നഭ്യോ, നാഭിയം, നഭ്യം, നാഭിസു. ഭോതി നാഭി, ഭോതിയോ നാഭി, നാഭിയോ, നഭ്യോ.

ബോധി, ബോധി, ബോധിയോ, ബോജ്ത്യാ. ബോധിം, ബോധിയം, ബോജ്ത്യാം, ബോധി, ബോധിയോ, ബോജ്ത്യാ. ബോധിയാ, ബോജ്ത്യാ, ബോധിഹി, ബോധിഭി. ബോധിയാ, ബോജ്ത്യാ, ബോധിനം. ബോധിയാ, ബോജ്ത്യാ, ബോധിഹി, ബോധിഭി. ബോധിയാ, ബോജ്ത്യാ, ബോധിനം. ബോധിയാ, ബോജ്ത്യാ, ബോധിയം, ബോജ്ത്യാം, ബോധിസു. ഭോതി ബോധി, ഭോതിയോ ബോധി, ബോധിയോ, ബോജ്ത്യാ.

ഏതഥ പന “ബുജ്ജത്ത്യാ ജിന ബോധിയം. അത്തത്ര ബോജ്ത്യാ തപസാ”തി വിചിത്രപാളിനയദസ്സനതോ വിചിത്രനയാ നാമികപദമാലാ വുത്താ. സബ്ബോപി ചായം നയോ അത്തത്ഥാപി യഥാരഹം യോജേതബ്ബോ.

സവിനിച്ഛയോയം ഇകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗാനം പകതിരൂപസ്സ നാമികപദമാലാവിഭാഗോ.

ഇകാരന്തതാപകതികം ഇകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗം

നിട്ഠിതം.

ഇദാനി ഭൂരീസദാദീനം നാമികപദമാലം വക്ഖാമ പുബ്ബാചരിയമതം
പുരേചരം കത്വാ -

ഇത്ഥി, ഇത്ഥി, ഇത്ഥിയോ. ഇത്ഥിം, ഇത്ഥി, ഇത്ഥിയോ. ഇത്ഥിയാ, ഇത്ഥിഹി,
ഇത്ഥിഭി. ഇത്ഥിയാ, ഇത്ഥിനം. ഇത്ഥിയാ, ഇത്ഥിഹി, ഇത്ഥിഭി. ഇത്ഥിയാ,
ഇത്ഥിനം. ഇത്ഥിയാ, ഇത്ഥിയം, ഇത്ഥിസു. ഭോതി ഇത്ഥി, ഭോതിയോ
ഇത്ഥിയോ. യമകമഹാമേരമതം.

“ഭൂരീ, ഭൂരീ, ഭൂരിയോ. ഭൂരിം, ഭൂരീ, ഭൂരി യോ”തി ഇത്ഥിയാ സമം.
ഏവം ഭൂതീഭോതീവിഭാവിനീ ഇച്ചാദീനം ഭൂധാതുമയാനം അഞ്ഞേസഞ്ച
ഈകാരന്തസദാനം നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ. ഏതഥഞ്ഞേ ഈകാരന്തസദാ
നാമ -

“മാതുലാനീ ച ഭഗിനീ, ഭിക്ഖുനീ സാമുഗീ അജി;
വാപീ പോക്ഖരണീ ദേവി, നാഗീ യക്ഖിനീ രാജിനീ.

ദാസീ ച ബ്രാഹ്മണീ മുട്ഠ-സ്സതിനീ സീഘയായിനീ;
സാകിയാനീ”തി ചാദീനി, പയോഗാനി ഭവന്തി ഹി.

തത്ര “പോക്ഖരണീ ദാസീ, ബ്രാഹ്മണീ”ച്ചാദീനം ഗതി;
അഞ്ഞമാപി സിയാ ഗാമാ-ചുണ്ണിയേസു യമാരഹം.

“കുസാവതീ”തിആദീനം, ഗാമാസ്വേവ വിസേസതോ;
രൂപാനി അഞ്ഞമാ ഹോന്തി, ഏകവചനതോ വദേ.

“കാസീ അവന്തി”ഇച്ചാദീ, ബഹുവചനതോ വദേ;
“ചന്ദവതീ”തിആദീനി, പയോഗസ്സാനുരൂപതോ.

തഥാ ഹി “പോക്ഖരഞ്ഞോ സുമാപിതാ. താ ച സത്തസതാ ഭരിയാ,
ദാസ്യോ സത്തസതാനി ച. ദാരകേ ച അഹം നേസ്സം , ബ്രാഹ്മണ്യാ
പരിചാരകേ. നജ്ജാ സന്ദന്തി. നജ്ജാ നേരഞ്ജരായ തീരേ. ലക്ഖ്യാ ഭവ
നിവേസനം.

ബാരാണസ്യം മഹാരാജ, കാകരാജാ നിവാസകോ;
അസീതിയാ സഹസ്സേഹി, സുപത്തോ പരിവാരിതോ.

രാജാ യഥാ വേസ്സവണോ നളിഞ്ഞ”ന്തി

ഏവമാദീനം പാളീനം ദസ്സനതോ പോക്ഖരണീ ഇച്ചാദീനം നാമികപദമാലായോ
സവിസേസാ യോജേതബ്ബാ. കഥം? ‘പോക്ഖരണീ, പോക്ഖരണീ,
പോക്ഖരണിയോ, പോക്ഖരഞ്ഞോ. പോക്ഖരണി”ന്തിആദീനാ വത്വാ
കരണസമ്പദാനിസ്സക്കസാമിവചനട്ഠാനേ “പോക്ഖരണിയാ, പോക്ഖരഞ്ഞോ”തി
ഏകവചനാനി വത്തബ്ബാനി. ഭുമ്മവചനട്ഠാനേ പന “പോക്ഖരണിയാ,
പോക്ഖരഞ്ഞോ, പോക്ഖരണിയം, പോക്ഖരഞ്ഞോ”ന്തി ച ഏകവചനാനി
വത്തബ്ബാനി. സബ്ബത്ഥ ച പദാനി പരിപുണ്ണാനി കാതബ്ബാനി. തഥാ “ദാസീ,
ദാസീ, ദാസിയോ, ദാസ്യോ. ദാസിം, ദാസിയം, ദാസീ, ദാസിയോ, ദാസ്യോ”തി
വത്വാ കരണവചനട്ഠാനാദീസു “ദാസിയാ, ദാസ്യോ”തി ഏകവചനാനി

വത്തുണ്ണി. ഭൂമുവചനട്ഠാനേ പന “ദാസീയാ, ദാസ്യ, ദാസിയം, ദാസ്യ”തി ച ഏകവചനാനി വത്തുണ്ണി. സബുതമ പദാനി പരിപുണ്ണാനി കാതുണ്ണി. ഏതമ പന “യട്ഠിയാ പടീകോടേതി, ഘരേ ജാതംവ ദാസിയം. ഹുസിസ്സാമി വിമുത്തിയ”തി പയോഗാനം ദസ്സനതോ അംവചനസ്സ യമാദേസവസേന “ദാസിയ”തി വുത്തം. തേസു ച “ഘരേ ജാതംവ ദാസിയ”തി ഏതമ അംവചനസ്സ യമാദേസതോ അഞ്ഞോപി സദുനയോ ലബ്ഭതി. കഥം? യഥാ ദഹരീ ഏവ “ദഹരിയാ”തി വുച്ചതി, ഏവം ദാസീ ഏവ “ദാസീയാ”തി.

ഏതമ പന “പസ്സാമി വോഹം ദഹരിം, കുമാരിം ചാരുദസ്സന”തി ച “യേ തം ജിണ്ണസ്സ പാദംസു, ഏവം ദഹരിയം സതി”തി ച പാളി നിദസ്സനം , ഉപയോഗവചനിച്ചായ “ദാസിയ”തി വുത്തം, ഇമസ്ഥിം പനാധിപ്പായേ “ദാസീയാ, ദാസീയാ, ദാസീയായോ. ദാസിയം, ദാസീയാ, ദാസീയായോ. ദാസീയായാ”തി കഞ്ഞാനയേനേവ നാമികപദമാലാ ഭവതി “കുമാരിയാ”തി സദുസ്സേവ. തഥാ ഹി “കുമാരിയേ ഉപസേനിയേ”തി പാളി ദിസ്സതി. തഥാ “പുപ്ഫവതിയാ, പുപ്ഫവതിയം, പുപ്ഫവതിയായ, പുപ്ഫവതിയായം, ഭോതി പുപ്ഫവതിയേ”തി കഞ്ഞാനയനിസ്സിതേന ഏകവചനനയേന നാമികപദമാലാ ഭവതി.

ഏതമ പന “അതീതേ അയം ബാരാണസി പുപ്ഫവതിയാ നാമ അഹോസി. രാജാസി ലുദുകമ്മോ, ഏകരാജാ പുപ്ഫവതിയായം. ഉയുസ്സു പുബ്ബേന പുപ്ഫവതിയായാ”തി പാളി ച അട്ഠകമാപാറോ ച നിദസ്സനം. അപരോ നയോ - “ദാസീയാ ദഹരിയാ കുമാരിയാ”തിആദീസു കകാരസ്സ യകാരാദേസോപി ദട്ഠഞ്ചോ. ബ്രാഹ്മണീസദുസ്സ തു “ബ്രാഹ്മണീ, ബ്രാഹ്മണീ, ബ്രാഹ്മണീയോ, ബ്രാഹ്മണ്യോ. ബ്രാഹ്മണീ”തിആദീനി വത്യാ കരണവചനട്ഠാനാദീസു “ബ്രാഹ്മണീയാ, ബ്രാഹ്മണ്യോ”തി ഏകവചനാനി വത്തുണ്ണി, സബുതമ ച പദാനി പരിപുണ്ണാനി കാതുണ്ണി. നദീസദുസ്സ “നദീ, നദീ, നദീയോ, നജ്ജോ. നദീ”തിആദിനാ വത്യാ “നദീയാ, നജ്ജോ”തി ച “നദിയം, നജ്ജ”തി ച വത്തുണ്ണി, സബുതമ ച പദാനി പരിപുണ്ണാനി കാതുണ്ണി. ഇത്ഥിലിങ്ഗേസു ഹി പച്ചത്തബഹുവചനേ ദിട്ഠേയേവ ഉപയോഗബഹുവചനം അനാഗതമ്പി ദിട്ഠമേവ ഹോതി, തഥാ ഉപയോഗബഹുവചനേ ദിട്ഠേയേവ പച്ചത്തബഹുവചനം അനാഗതമ്പി ദിട്ഠമേവ ഹോതി, കരണസമ്പദാനനിസ്സക്കസാമിഭൂമുവചനാനമ്പി അഞ്ഞതരസ്ഥിം ദിട്ഠേയേവ അഞ്ഞതരം ദിട്ഠമേവ ഹോതി. തഥാ ഹി “ദാസാ ച ദാസ്യോ അനുജീവിനോ ചാ”തി ഏതമ “ദാസ്യോ”തി പച്ചത്തബഹുവചനേ ദിട്ഠേയേവ അപരമ്പി “ദാസ്യോ”തി ഉപയോഗബഹുവചനം തംസദിസത്താ ദിട്ഠമേവ ഹോതി.

“സക്കോ ച മേ വരം ദജ്ജോ, സോ ച ലബ്ഭേമേ മേ വരോ;
ഏകരത്തം ദിരത്തം വാ, ഭവേയ്യം അഭിപാരകോ;
ഉമ്മാദന്ത്യാ രമിത്ഥാന, സിവിരാജാ തതോ സിയ”തി

ഏതമ “ഉമ്മാദന്ത്യാ”തി കരണവചനേ ദിട്ഠേയേവ തംസദിസാനി സമ്പദാനനിസ്സക്കസാമിഭൂമുവചനാനിപി ദിട്ഠാനിയേവ ഹോതി. “ബ്രാഹ്മണ്യോ പരിചാരകേ”തി ഏതമ “ബ്രാഹ്മണ്യോ”തി സാമിവചനേ ദിട്ഠേയേവ തംസദിസാനി കരണസമ്പദാനനിസ്സക്കഭൂമുവചനാനിപി ദിട്ഠാനിയേവ ഹോതി. “സേതി ഭൂമ്യോ അനുത്ഥുന”തി ഏതമ “പഥബ്ബോ ചാരുപുബ്ബുങ്ഗീ”തി ഏതമ ച “ഭൂമ്യോ, പഥബ്ബോ”തി സത്തമിയാ ഏകവചനേ ദിട്ഠേയേവ തംസദിസാനി

കരണസമ്പദാനനിസ്സക്കസാമിവചനാനിപി ദിട്ഠാനിയേവ ഹോന്തി. “ബാരാണസ്യം മഹാരാജാ”തി ഏതഥ “ബാരാണസ്യ”ന്തി ഭുജ്ജവചനേ ദിട്ഠേവേവ തംസദിസാനി അഞ്ഞാനിപി “ബ്രാഹ്മണ്യം ഏകാദസ്യം പഞ്ചമ്യ”ന്തിആദിനി ഭുജ്ജവചനാനി ദിട്ഠാനിയേവ ഹോന്തി.

ഗൺഹന്തി ച താദിസാനി രൂപാനി പുബ്ബാചരിയാസഭാപി ഗാമാഭിസങ്ഖരണവസേന. സാസനേപി പന ഏതാദിസാനി രൂപാനി യേഭുയ്യേന ഗാമാസു സന്ദിസ്സന്തി.

കുസാവതീ. കുസാവതിം. കുസാവതിയാ, കുസാവത്യാ. കുസാവതിയം, കുസാവത്യം. ഭോതി കുസാവതി.

ബാരാണസീ. ബാരാണസിം. ബാരാണസിയാ, ബാരാണസ്യാ. ബാരാണസിയം, ബാരാണസ്യം, ബാരാണസ്സം ഇച്ചപി, ഭോതി ബാരാണസി.

നളിനീ. നളിനിം. നളിനിയാ, നളിഞ്ഞാ. നളിനിയം, നളിഞ്ഞം. ഭോതി നളിനി. അഞ്ഞാനിപി യോജേതബ്ബാനി.

ഗാമാവിസയം പന പത്ഥാ “കുസാവതിമ്ഹി, ബാരാണസിമ്ഹി, നളിനിമ്ഹി”തിആദിനാ സദുരൂപാനിപിയോജേതബ്ബാനി. തഥാ ഹി പാളിയം “കുസാവതിമ്ഹി”ആദിനി മ്ഹിയന്താനി ഇത്ഥിലിങ്ഗരൂപാനി ഗാമാസുയേവ പഞ്ഞായന്തി, ന ചുണ്ണിയപദരചനായം. അക്ഖരസമയേ പന താദിസാനി രൂപാനി അനിവാരിതാനി “നദിമ്ഹാ ചാ”തിആദിദസ്സനതോ. യം പന അട്ഠകമാസു ചുണ്ണിയപദരചനായം “സമ്മാദിട്ഠിമ്ഹി”തിആദികം ഇത്ഥിലിങ്ഗരൂപം ദിസ്സതി, തം അക്ഖരവിപല്ലാസവസേന വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം ചുണ്ണിയപദട്ഠാനേ “സമ്മാദിട്ഠിയം പടിസന്ധിയം സുഗതിയം ദുഗ്ഗതിയ”ന്തിആദിദസ്സനതോ. അയം പന്നേത്ഥ നിയമോ സുഗതസാസനേ ഗാമായം ചുണ്ണിയപദട്ഠാനേ ച “കഞ്ഞാ രത്തി ഇത്ഥി യാഗു വധു”തി ഏവം പഞ്ചന്തേഹി ഇത്ഥിലിങ്ഗേഹി സദ്ധിം നാ സ സ്മാ സ്മിം മ്ഹാ മ്ഹിഇച്ചേതേ സദാ സരൂപതോ പരത്തം ന യന്തി. മ്ഹിസദ്ദോ പന ഗാമായം ഇവണ്ണന്തേഹി ഇത്ഥിലിങ്ഗേഹി സദ്ധിം പരത്തം യാതി. തത്ത്രിദം വുച്ചതി -

“ഗാമായം ചുണ്ണിയേ ചാപി, നാ സസ്മാദി സരൂപതോ;
നാകാരന്തഇവണ്ണന്ത-ഇത്ഥിതി പരതം ഗതാ.

മ്ഹിസദ്ദോ പന ഗാമായം, ഇവണ്ണന്തിത്ഥിഭി സഹ;
യ’തോ പരത്തമേതസ്സ, പയോഗാനി ഭവന്തി ഹി.

യഥാ ബലാകയോനിമ്ഹി, ന വിജ്ജതി പുമോ സദാ;
കുസാവഭിമ്ഹി നഗരേ, രാജാ ആസി മഹീപതീ”തി.

ഏവം കുസാവതീ ഇച്ചാദിനി അഞ്ഞമാ ഭവന്തി, നഗരനാമത്താ പന്നേകവചനാനിപി, ന ജനപദനാമാനി വിയ ബഹുവചനാനി. “കാസീ, കാസിയോ. കാസീഹി, കാസീഭി. കാസീനം. കാസീസു. ഭോതിയോ കാസിയോ. ഏവം അവന്തീ അവന്തിയോ”തിആദിനാപി നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ. അഞ്ഞാനിപി പദാനി ഗഹേതബ്ബാനി. ഏവം കാസീഇച്ചാദിനി ജനപദനാമത്താ രൂഢ്ഠഹീവസേന ബഹുവചനാനേവ ഭവന്തി അത്ഥസ്സ ഏകത്തേപി.

ചന്ദ്രവതീ, ചന്ദ്രവതിം, ചന്ദ്രവതിയാ, ചന്ദ്രവതിയം, ഭോതി ചന്ദ്രവതി, ഏവം ഏകവചനവസേന വാ, ചന്ദ്രവതിയോ, ചന്ദ്രവതിയോ, ചന്ദ്രവതീഹി, ചന്ദ്രവതീഭി, ചന്ദ്രവതീനം, ചന്ദ്രവതീസു, ഭോതിയോ ചന്ദ്രവതിയോ, ഏവം ബഹുവചനവസേന വാ നാമികപദമാലാ വേദിതബ്ദാ, അന്താനിപി പദാനി യോജേതബ്ദാനി. “ചന്ദ്രവതീ”ഇച്ചാദീനി ഹി ഏകീസ്സാ ബഹുനബ്ദിത്ഥീനം പണ്ണത്തിഭാവതോ പയോഗാനുരൂപേന ഏകവചനവസേന വാ ബഹുവചനവസേന വാ യോജേതബ്ദാനി ഭവന്തി. ഏസ നയോ അന്തത്രാപി.

സവിനിച്ഛയോയം ഈകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗാനം പകതിരൂപസ്സ നാമികപദമാലാവിഭാഗോ.

ഈകാരന്തതാപകതികം ഈകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗം നിട്ഠിതം.

ഇദാനി ഭൂധാതു മയാനം ഈകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗാനം അപ്പസിദ്ധത്താ അന്തേന ഈകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗേന നാമികപദമാലം പുരേസ്സാമ -

യാഗു, യാഗു, യാഗുയോ. യാഗും, യാഗു, യാഗുയോ. യാഗുയാ, യാഗുഹി, യാഗുഭി. യാഗുയാ, യാഗുനം. യാഗുയാ, യാഗുഹി, യാഗുഭി. യാഗുയാ, യാഗുനം. യാഗുയാ, യാഗുയം, യാഗുസു. ഭോതി യാഗു, ഭോതിയോ യാഗു, യാഗുയോ.

ഏവം “ധാതു ധേനു കാസു ദദു കണ്ഡു കച്ഛു രജ്ജു”ഇച്ചാദീനി. തത്ര ധാതുസഭോ രസരൂധിരമംസമേദന് ഹാരുഅട്ഠിഅട്ഠിമിങ്ജസുക്കസങ്ഖാതധാതുവാചകോ പുല്ലിങ്ഗോ, സഭാവവാചകോ പന സുഗതാദീനം സാരീരികവാചകോ ലോകധാതുവാചകോ ച ചക്വാദിവാചകോ ച ഇത്ഥിലിങ്ഗോ, ഭൂ ഹൂ കരപചാദിസദുവാചകോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോചേവ പുല്ലിങ്ഗോ ച. അത്ര പനിത്ഥിലിങ്ഗോ അധിപ്പേതോ.

സവിനിച്ഛയോയംഈകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗാനം നാമികപദമാലാവിഭാഗോ.

ഈകാരന്തതാപകതികം ഈകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗം നിട്ഠിതം.

ഇദാനി ഭൂസദാദീനം നാമികപദമാലം വക്വാമ പുബ്ബാചരിയമതം പുരേചരം കത്വാ -

ജമ്ബു, ജമ്ബു, ജമ്ബുയോ. ജമ്ബും, ജമ്ബു, ജമ്ബുയോ. ജമ്ബുയാ, ജമ്ബുഹി, ജമ്ബുഭി. ജമ്ബുയാ, ജമ്ബുനം. ജമ്ബുയാ, ജമ്ബുഹി, ജമ്ബുഭി. ജമ്ബുയാ , ജമ്ബുനം. ജമ്ബുയാ, ജമ്ബുയം, ജമ്ബുസു. ഭോതി ജമ്ബു, ഭോതിയോ ജമ്ബു, ജമ്ബുയോ. യമകമഹാമേരമതം.

ഏതഥ ജമ്ബുസദസ്സ ഇത്ഥിലിങ്ഗത്തം “അമ്ബാ സാലാ ച ജമ്ബുയോ”തിആദിനാ പസിദ്ധം. “ഇമേ തേ ജമ്ബുകാ രുക്ഖാ”തി ഏതഥ പന രുക്ഖസദു അപേക്ഖിത്വാ “ജമ്ബുകാ”തി പുല്ലിങ്ഗനിദേശോ കതോതി ദട്ഠബ്ബം. തഥാ ഹി ജമ്ബുതി കഥേതബ്ദാതി ജമ്ബുകാ. കേ രേ ഗേ സദേതി ധാതു. അഥ വാ ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന ജമ്ബു ഏവ ജമ്ബുകാ, ജമ്ബുകാ ച താ രുക്ഖാ ചാതി ജമ്ബുകാരുക്ഖാ, യഥാ ലങ്കാദീപോ, പുല്ലിങ്ഗപക്ഖേ വാ

സമാസവസേന “ജമ്ബുകരുക്വാ”തി വത്തബ്ബേ ഗാമാവിസയത്താ
ഛന്ദാനുരക്ഖണമം ദീഘം കത്വാ “ജമ്ബുകാരുക്വാ”തി വുത്തം
“സരണാഗമനേ കഞ്ചി”തി ഏതഥ വിയ.

ഭൂ, ഭൂ, ഭൂയോ. ഭൂം, ഭൂ, ഭൂയോ. ഭൂയാ, ഭൂഹി, ഭൂഭി. ഭൂയാ, ഭൂനം. ഭൂയാ,
ഭൂഹി, ഭൂഭി. ഭൂയാ, ഭൂനം. ഭൂയാ, ഭൂയം, ഭൂസു. ഭോതി ഭൂ, ഭോതിയോ ഭൂ,
ഭൂയോ.

ഏവം “അഭൂ, അഭൂ, അഭൂയോ. അഭൂം, അഭൂ, അഭൂയോ.
അഭൂയാ”തിആദിനാ യോജേതബ്ബാ. അത്ര “അഭൂം മേ കഥം നു ഭണസി, പാപകം
വത ഭാസസി”തി നിദസ്സനപദം.

“വധൂ ച സരഭൂ ചേവ, സരബ്ബ സുതന്തു ചമു;
വാമൂരു നാഗനാസൂരു”, ഇച്ചാദി ജമ്ബുയാ സമാ.

ഇദം പന സുഖുമം റാനം സുട്ഠ മനസി കാതബ്ബം. “വദഞ്ഞു, വദഞ്ഞു,
വദഞ്ഞുയോ. വദഞ്ഞും, വദഞ്ഞു, വദഞ്ഞുയോ. വദഞ്ഞുയാ”തി ജമ്ബുസമം
യോജേതബ്ബം. ഏവം “മഗ്ഗഞ്ഞു ധമ്മഞ്ഞു കതഞ്ഞു”ഇച്ചാദിസുപി.

നനു ച ഭോ -

“സോഹം നൂന ഇതോ ഗന്ത്വാ, യോനിം ലദ്ധാന മാനുസിം;
വദഞ്ഞു സീലസമ്പന്നോ, കാഹാമി കുസലം ബഹു”ന്തി

ഏവമാദിപ്പയോഗദസ്സനതോ വദഞ്ഞുസദാദിനം പുല്ലിങ്ഗഭാവോ പസിയോ,
ഏവം സന്തേ കസ്മാ ഇധ ഇത്ഥിലിങ്ഗനയോ ദസ്സിതോതി? വദഞ്ഞുഇച്ചാദിനം
ഏകന്തപുല്ലിങ്ഗഭാവഭാവതോ ദിലിങ്ഗാനി തേസം വാച്ചലിങ്ഗത്താ. തമാ
ഹി -

“സാഹം ഗന്ത്വാ മനുസ്സത്തം, വദഞ്ഞു വീതമച്ഛരാ;
സങ്ഘേ ദാനാനി ദസ്സാമി, അപ്പമത്താ പുനപ്പുന”ന്തി ച,

“കോധനാ അകതഞ്ഞു ചാ”തി ച ഇത്ഥിലിങ്ഗപയോഗികാ ബഹു
പാളിയോ ദിസ്സന്തി, തസ്മാ ഏവം നീതി അമ്ഹേഹി റപിതാ.

സവിനിച്ഛയോയം ഊകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗാനം പകതിരുപസ്സ
നാമികപദമാലാവിഭാഗോ.

ഊകാരന്തതാപകതികം ഊകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗം നിട്ഠിതം.

ഓകാരന്തപദം ഭൂയാതുമയം ഇത്ഥിലിങ്ഗമപ്പസിദ്ധം, അന്തം പന്നോകാരന്തം
ഇത്ഥിലിങ്ഗം പസിദ്ധം.

ഓകാരന്തം ഇത്ഥിലിങ്ഗം, ഗോസദോതി വിഭാവയേ;
ഗോസദസ്സേവ പുല്ലിങ്ഗേ, രൂപമസ്സാഹു കേചന;

തമാ ഹി കേചി “ഗോ, ഗാവോ, ഗവോ. ഗാവു”ന്തിആദിനാ നയേന
വുത്താനി പുല്ലിങ്ഗസ്സു ഗോസദസ്സു രൂപാനി വിയ ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സു ഗോസദസ്സു
രൂപാനി ഇച്ഛന്തി, തേസം മതേ മജ്ജേ ഭിന്നസുവണ്ണാനം വണ്ണവിസേസാഭാവോ
വിയ രൂപവിസേസാഭാവതോ ഗോസദസ്സു ഇത്ഥിലിങ്ഗഭാവപടിപാദനം
അനിജ്ജയാനക്ഖമം. കസ്മാതി ചേ? യസ്മാ മാതുഗാമസദസ്സു “മാതുഗാമോ,
മാതുഗാമാ. മാതുഗാമ”ന്തിആദിനാ നയേന ദേവ പദമാലാ കത്വാ ഏകാ
പുല്ലിങ്ഗസ്സു പദമാലാ, ഏകാ ഇത്ഥിലിങ്ഗപദമാലാതി വുത്തവചനം വിയ
ഇദം വചനം അമ്ഹേ പടിഭാതി, തസ്മാ അനിജ്ജയാനക്ഖമം.

അപിച ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സു ഗോസദസ്സു രൂപേസു പുല്ലിങ്ഗസ്സു ഗോസദസ്സു
രൂപേഹി സമേസു സന്തേസു കമം ഗോസദസ്സു ഇത്ഥിലിങ്ഗഭാവോ സിയാ?
രൂപമാലാവിസേസാഭാവതോ. യമാ ഹി രത്തി അഗ്ഗി അട്ഠിസദാനം
ഇകാരന്തഭാവേന സമത്തേപി ഇത്ഥിലിങ്ഗപുമനപുംസകലിങ്ഗലക്ഖണഭൂതോ
രൂപമാലാവിസേസോ ദിസ്സതി. യമാ പന ദിന്നം യാതുസദാനം
പുമിത്ഥിലിങ്ഗപരിയാപന്നാനം രൂപമാലാവിസേസോ ദിസ്സതി, ന തമാ
തേഹാചരിയേഹി അഭിമതസ്സു ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സു ഗോസദസ്സു രൂപമാലാവിസേസോ
ദിസ്സതി. യമാ പന ദിന്നം യാതുസദാനം പുമിത്ഥിലിങ്ഗപരിയാപന്നാനം
രൂപമാലാവിസേസോ ഭവതി, യമാ ദിന്നം ഗോസദാനം
പുമിത്ഥിലിങ്ഗപരിയാപന്നാനം രൂപമാലാവിസേസേന ഭവിതബ്ബം, യമാ ച
ദിന്നം ആയുസദാനം പുനപുംസകലിങ്ഗപരിയാപന്നാനം രൂപമാലാവിസേസോ
ദിസ്സതി, തമാ ദിന്നം ഗോസദാനം പുമിത്ഥിലിങ്ഗപരിയാപന്നാനം
രൂപമാലാവിസേസേന ഭവിതബ്ബം. അവിസേസത്തേ സതി കമം തേസം
പുമിത്ഥിലിങ്ഗവവത്ഥാനം സിയാ, കമബ്ബ വിസദാവിസദാകാരവോഹാരതാ
സിയാ. ഇദം റാനം അതീവ സൺഹസുഖമം പരമഗമഭീരം മഹാഗഹനം ന
സക്കാ സബ്ബസത്താനം മൂലഭാസാഭൂതായ സബ്ബഞ്ജിനേരിതായ മാഗധികായ
സഭാവനിരുത്തിയാ നയം സമ്മാ അജാനന്തേന അകതന്താണസമ്ഭാരേന കേനചി
അജ്ജേയാഗാഹേതും വാ വിജ്ജേതും വാ, അമ്ഹാകം പന മതേ ദിന്നം
ഗോസദാനം രൂപമാലാവിസേസോ ചേവ ദിസ്സതി, പുമിത്ഥിലിങ്ഗവവത്ഥാനബ്ബ
ദിസ്സതി, വിസദാവിസദാകാരവോഹാരതാ ച ദിസ്സതി, നപുംസകലിങ്ഗസ്സു
തദുഭയമുത്താകാരവോഹാരതാ ച ദിസ്സതീതി ദട്ഠബ്ബം.

ഇദാനി ഇമസ്സത്ഥസ്സു ആവിഭാവത്ഥം ഇമസ്ഥിം റാനേ ഇമം നീതിം
ഠപേസ്സാമ. ഏവഞ്ചി സതി പരിയത്തിസാസനേ പടിപന്നകാ നിക്കണ്ഠഭാവേന
ന കിലമിസ്സന്തി. ഏത്ഥ താവ അത്ഥഗ്ഗഹണേ വിത്തുനം കോസല്ലുപ്പാദനത്ഥം
തിസ്സോ നാമികപദമാലായോ കമേസ്സാമ - സേയ്യമിദം?

ഗാവീ, ഗാവീ, ഗാവിയോ. ഗാവീം, ഗാവീ, ഗാവിയോ. ഗാവീയാ, ഗാവീഹി,
ഗാവീഭി. ഗാവീയാ, ഗാവീനം. ഗാവീയാ, ഗാവീഹി, ഗാവീഭി. ഗാവീയാ ,
ഗാവീനം. ഗാവീയാ, ഗാവീയം, ഗാവീസു. ഭോതി ഗാവീ, ഭോതിയോ ഗാവീ,
ഗാവിയോ.

അയം ഗോസദുതോ വിഹിതസ്സു ഈപച്ചയസ്സു വസേന നിപ്ഫന്നസ്സു
ഇത്ഥിവാചകസ്സു ഈകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗസ്സു ഗാവീസദസ്സു നാമികപദമാലാ.

ഗോ, ഗാവോ, ഗവോ. ഗാവും, ഗാവം, ഗവം, ഗാവോ, ഗവോ. ഗാവേന,
ഗവേന, ഗോഹി, ഗോഭി. ഗാവസ്സു, ഗവസ്സു, ഗവം, ഗുന്നം, ഗോനം. ഗാവാ,

ഗാവസ്മാ, ഗാവമ്ഹാ, ഗവാ, ഗവസ്മാ, ഗവമ്ഹാ, ഗോഹി, ഗോഭി. ഗാവസ്സ, ഗവസ്സ, ഗവം, ഗുന്നം, ഗോന്നം. ഗാവേ, ഗാവസ്മിം, ഗാവമ്ഹി, ഗവേ, ഗവസ്മിം, ഗവമ്ഹി, ഗാവേസു, ഗവേസു, ഗോസു. ഭോ ഗോ, ഭവന്തോ ഗാവോ, ഗവോ.

അയം പുമവാചകസ്സ ഓകാരന്തപുല്ലിങ്ഗസ്സ ഗോസദസ്സ നാമികപദമാലാ.

ഗോ, ഗാവീ, ഗാവോ, ഗാവീ, ഗവോ. ഗാവം, ഗവം, ഗാവിം, ഗാവോ, ഗാവീ ഗവോ. ഗോഹി, ഗോഭി. ഗവം, ഗുന്നം, ഗോന്നം. ഗോഹി, ഗോഭി. ഗവം, ഗുന്നം, ഗോന്നം. ഗോസു. ഭോതി ഗോ, ഭോതിയോ ഗാവോ, ഗാവീ, ഗവോ. അയം പുമിത്ഥിവാചകസ്സ ഓകാരന്തസ്സിത്ഥിപുല്ലിങ്ഗസ്സ ഗോസദനാമികപദമാലാ.

ഏതഥ പന “ഗാവു”ന്തി പദം ഏകന്തപുമവാചകത്താ ന വുത്തന്തി ദ്ഓഞ്ചം, ഏകന്തപുമവാചകത്തഞ്ചസ്സ ആഹച്ചപാളിയാ ഞായതി “ഇധ പന ഭിക്ഖവേ വസ്സുപഗതം ഭിക്ഖും ഇത്ഥീ നിമന്തേസി ‘ഏഹി ഭന്തേ, ഹിരന്തം വാ തേ ദേമി, സുവണ്ണം വാ തേ ദേമി, ഖേത്തം വാ തേ ദേമി, വത്ഥും വാ തേ ദേമി, ഗാവും വാ തേ ദേമി, ഗാവിം വാ തേ ദേമി. ദാസം വാ തേ ദേമി, ദാസിം വാ തേ ദേമി, ധീതരം വാ തേ ദേമി ഭരിയത്ഥായ, അഹം വാ തേ ഭരിയാ ഹോമി, അന്തം വാ തേ ഭരിയം ആനേമീ’തി” ഏവം ആഹച്ചപാളിയാ ഞായതി.

ഏതഥ ഹി “ഗാവു”ന്തി വചനേന പുമാ വുത്തോ, “ഗാവീ”ന്തി വചനേന ഇത്ഥീ, യം പന ഇമിസ്സം ഓകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗപദമായം “ഗാവീ”ന്തി പദം ചതുക്ഖത്തും വുത്തം, തം “കത്താ”ന്തി പദം വിയ ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സ അവിസദാകാരവോഹാരതാവിത്താപനേ സമത്ഥം ഹോതി. ന ഹി ഇതരേസു ലിങ്ഗേസു സമാനസുതികഭാവേന ചതുക്ഖത്തും ആഗതപദം ഏകന്തി അത്ഥി, “ഗാവീ ഗാവീ”ന്തി ച ഇമേസം സദാനം കത്ഥചി റാനേ ഇത്ഥിപുമേസു സാമന്തവസേന പവത്തിം ഉപരി കഥയിസ്സാമ. യാ പനമ്ഹേഹി ഓകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗസ്സ “ഗോ, ഗാവീ, ഗാവോ, ഗാവീ, ഗവോ. ഗാവം, ഗവം, ഗാവീ”ന്തിആദിനാ നയേന പദമാലാ കതാ, തത്ഥ ഗോസദതോ സിയോന്നം ഈകാരാദേസോ അംവചനസ്സ ച ഇംകാരാദേസോ ഭവതി, തേന ഓകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗസ്സ “ഗാവീ ഗാവീ ഗാവീ”ന്തി രൂപാനി ദസ്സിതാനി. തഥാ ഹി മുഖമത്തദീപനിയം സദസത്ഥവിദുനാ വജിരബുദ്ധാചരിയേന നിരുത്തിനയേ കോസല്ലവസേന ഗോസദതോ യോനമീകാരാദേസോ വുത്തോ. യഥാ പന ഗോസദതോ യോനമീകാരാദേസോ ഭവതി, തഥാ സിസ്സീകാരാദേസോ അംവചനസ്സ ച ഇംകാരാദേസോ ഭവതി. അത്രിമാ നയഗ്ഗാഹപരിദീപനിയോ ഗാമാ -

ഈപച്ചയാ സിദ്ധേസ്വപി, “ഗാവീ ഗാവീ”ന്തിആദിസു;
പഥേകവചനാദി-അന്തേസു ജിനസാസനേ.

വദതാ യോനമീകാരം, ഗോസദസ്സിത്ഥിയം പന;
അവിസദത്തമക്ഖാതും, നയോ ദിന്നോതി നോ രുചി.

കിഞ്ച ഭിച്ഛോ അദ്ഓകമാസു ച -

“ഗാവോ”തി വത്യാ “ഗാവി”ന്തി-വചനേന പനിത്ഥിയം;
അവിസദന്തമക്ഖാതും, നയോ ദിന്നോതി നോ രൂചി.

തഥാ ഹി സമന്തപാസാദികാദീസു അട്ഠകമാസു “ഛേരകോ ഹി
ഗോപാലകോ സക്ഖരായോ ഉച്ഛണ്ണേന ഗഹേത്യാ രജ്ജുദണ്ഡഹത്ഥോ പാതോവ
വജം ഗന്ത്യാ ഗാവോ പിട്ഠിയം പഹരിത്യാ പലിഘമമ്ഭമത്ഥകേ നിസിന്നോ
ദ്വാരം പത്തം പത്തം ഗാവിം ‘ഏകോ ദേ’തി സക്ഖരം വിപിത്യാ ഗണേതീ”തി
ഇമസ്ഥിം പദേസേ “ഗാവോ”തി വത്യാ “ഗാവി”ന്തി വചനേന
ഇത്ഥിപുമവാചകസ്സ ഓകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗസ്സ ഗോസദസ്സ
അവിസദാകാരവോഹാരതാ വിഹിതാ. “ഗാവോ”തി ഹി ഇമിനാ സാമന്തത്തോ
ഇത്ഥിപുമഭൂതാ ഗോണാ ഗഹിതാ, തഥാ “ഗാവി”ന്തി ഇമിനാപി ഇത്ഥിഭൂതോ
പുമഭൂതോ ച ഗോണോ. ഏവം “ഗാവോ”തി ച “ഗാവി”ന്തി ച ഇമേ സദാ
സദസത്ഥവിദ്വഹി അട്ഠകമാചരിയേഹി നിരുത്തിനയകുസലതായ
സമാനലിങ്ഗവസേന ഏകസ്ഥിന്യേവ പകരണേ ഏകസ്ഥിന്യേവ വാക്യേ
പിണ്ഡീകതാ. യദി ഹി ഇത്ഥിലിങ്ഗേ വത്തമാനസ്സ ഇത്ഥിപുമവാചകസ്സ
ഓകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗസ്സ ഗോസദസ്സ പദമാലായം “ഗാവി ഗാവി”മിച്ചേതാനി
രൂപാനി ന ലബ്ഭേയ്യം, അട്ഠകമായം “ഗാവോ”തി വത്യാ “ഗാവ”ന്തിച്ചേവ
വത്തഞ്ചം സിയാ, “ഗാവി”ന്തി പന ന വത്തഞ്ചം. യഥാ ച പന
അട്ഠകമാചരിയേഹി “ഗാവോ”തി ഇത്ഥിപുമവസേന സഞ്ചേസം ഗുണം
സങ്ഗാഹകവചനം വത്യാ തേയേവ ഗാവോ സന്ധായ പുന “ദ്വാരം പത്തം
പത്തം ഗാവി”ന്തി സദുരചനം കുണ്ഡിംസു, തസ്ഥാ “ഗാവി”ന്തി ഇദന്വി
സഞ്ചസങ്ഗാഹകവചനമേവാതി ദട്ഠഞ്ചം. അസഞ്ചസങ്ഗാഹകവചനം ഇദം
ഗാവീസദ്ദേന ഇത്ഥിയായേവ ഗഹേതബ്ബത്താതി ചേ? ന, പകരണവസേന
അത്ഥന്തരസ്സ വിദിതത്താ. ന ഹി സഞ്ചവജേസു “ഇത്ഥിയോയേവ വസന്തി, ന
പുമാനോ”തി ച, “പുമാനോയേവ വസന്തി, ന ഇത്ഥിയോ”തി ച സക്കാ
വത്തും. അപിച “ഗാവിന്വി ദിസ്വാ പലായന്തി ‘ഭിക്ഖു’തി മത്തമാനാ”തി
പാളി ദിസ്സതി, ഏത്ഥാപി “ഗാവി”ന്തി വചനേന ഇത്ഥിഭൂതോ പുമഭൂതോ ച
സഞ്ചോ ഗോ ഗഹിതോതി ദട്ഠഞ്ചം. ഇതരഥാ “ഇത്ഥിഭൂതോയേവ ഗോ
ഭിക്ഖുതി മത്തിതബ്ബോ”തി ആപജ്ജതി. ഇതി പാളിനയേന ഇത്ഥിലിങ്ഗേ
വത്തമാനമ്ഹാ ഇത്ഥിപുമവാചകസ്ഥാ ഗോസദതോ അംവചനസ്സ
ഇംകാരാദേസോ ഹോതീതി വിത്തായതി.

വജിരബ്ബുദ്ധാചരിയേനപി ഗോസദതോ ഈപച്ചയേ കാതബ്ബേപി അകത്യാ
യോനമീകാരാദേസോ കതോ. തസ്സാധിപ്പായോ ഏവം സിയാ ഗോസദതോ
ഈപച്ചയേ കതേ സതി ഈപച്ചയവസേന “ഗാവി”തി നിപ്ഫന്നസദ്ദോ യത്ഥ
കത്ഥചി വിസയേ “മിഗീ മോരീ കുക്കുടീ”ഇച്ചാദയോ വിയ
ഇത്ഥിവാചകോയേവ സിയാ, ന കത്ഥചിപി ഇത്ഥിപുമവാചകോ, തസ്ഥാ
സാസന്നാനുകൂല്യപുയോഗവസേന യോനമീകാരാദേസോ കാതബ്ബോതി. ഇതി
വജിരബ്ബുദ്ധാചരിയമതേ ഗോസദതോ യോനം ഈകാരാദേസോ ഹോതീതി
ത്തായതി.

കിഞ്ച ഭിച്ഛോ - യസ്ഥാ അട്ഠകമാചരിയേഹി “ഗാവോ പിട്ഠിയം
പഹരിത്യാ”തിആദിനാ നയേന രചിതായ “ദ്വാരം പത്തം പത്തം ഗാവിം
‘ഏകോ ദേ’തി സക്ഖരം വിപിത്യാ ഗണേതീ”തി വചനപരിയോസാനായ
സദുരചനായം “ഏകോ ഗാവി, ദേ ഗാവി”തി അത്ഥയോജനാനയോ വത്തബ്ബോ
ഹോതി, “ഗാവി”ന്തി ഉപയോഗവചനഞ്ച ദിസ്സതി. ഇതി അട്ഠകമാചരിയാനം

മതേ ഗോസദുതോ സിയോനമീകാരാദേസോ അംവചനസ്സ ഇംകാരാദേസോ ഹോതീതി ഞായതി. തസ്മായേവമ്ഹേഹി യാ സാ ഓകാരന്തതാപകതികസ്സ ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സ ഗോസദുസ്സ “ഗോ, ഗാവീ, ഗാവോ, ഗാവീ, ഗവോ, ഗാവം, ഗാവീ”ന്തിആദിനാ നയേന പദമാലാ രപിതാ, സാ പാളിനയാനുകൂലാ അട്ഠകമാനയാനുകൂലാ കച്ചായനാചരിയമതം ഗഹേത്വാ പദനിപ്ഫത്തിജനകസ്സ ഗരൂനോ ച മതാനുകൂലാ, “ഗാവീ”തി പദസ്സ ചതുക്ഖത്തും ആഗതത്താ പന ഓകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗസ്സ ഗോസദുസ്സ അവിസദാകാരവോഹാരത്തഞ്ച സായേതി. ഇച്ചേസാ പാളിനയാദീസു ഞാണേന സമ്മാ ഉപപരിക്ഖിയമാനേസു അതീവ യുജ്ജതി, നത്ഥേതമ അപ്പമത്തകോപി ദോസോ. ഏതഥ പന പച്ചത്തോപയോഗാലപനാനം ബഹുവചനട്ഠാനേ “ഗാവിയോ”തി പദഞ്ച കരണസമ്പദാനനിസ്സക്കസാമീനമേകവചനട്ഠാനേ “ഗാവീയാ”തി പദഞ്ച കരണനിസ്സക്കാനം ബഹുവചനട്ഠാനേ “ഗാവീഹി ഗാവീഭി”തി പദാനി ച സമ്പദാനസാമീനം ബഹുവചനട്ഠാനേ “ഗാവീന”ന്തി പദഞ്ച ഭുമ്മവചനട്ഠാനേ “ഗാവീയാ, ഗാവീയം, ഗാവീസു”തി പദാനി ചാതി ഇമാനി വിത്ഥാരതോ സോളസ പദാനി ഏകന്തേന ഈപച്ചയവസേന സിദ്ധത്താ ഏകന്തിത്ഥിവാചകത്താ ച ന വുത്താനീതി ദട്ഠഞ്ചം.

അയം പന്തേതമ നിച്ഛയോ വുച്ചതേ സോതൂനം നിക്കണ്ഠഭാവായ - ഇത്ഥിലിങ്ഗപദേസു ഹി “ഗാവീ ഗാവീ”ന്തി ഇമാനി ഈപച്ചയവസേന വാ ഈകാരിംകാരാദേസവസേന വാ സിജ്ജന്തി. ഏതേസു പച്ഛിമനയോ ഇധാധിപ്പേതോ, പുബ്ബനയോ അത്തേതമ. തഥാ “ഗാവീ ഗാവീ”ന്തി ഇമാനി ഈപച്ചയവസേനപി സിദ്ധത്താ യേഭുയേന ഇത്ഥിവാചകാനി ഭവന്തി ഈകാരിംകാരാദേസവസേനപി സിദ്ധത്താ. കത്ഥചി ഏകക്ഖണ്ഡേവ സബ്ബസങ്ഗാഹകവസേന ഇത്ഥിപുമവാചകാനി ഭവന്തി. ഏതേസുപി പച്ഛിമോയേവ നയോ ഇധാധിപ്പേതോ, പുബ്ബനയോ അത്തേതമ. “ഗാവിയോ. ഗാവീയാ, ഗാവീഹി, ഗാവീഭി. ഗാവീനം. ഗാവീയം, ഗാവീസു”തി ഏതാനി പന ഈപച്ചയവസേനേവ സിദ്ധത്താ സബ്ബമാപി ഇത്ഥിനംയേവ വാചകാനി ഭവന്തി. ഇത്ഥിഭൂതേസേവ ഗോദണ്ഡേസു ലോകസങ്കേതവസേന വിസേസതോ പവത്തത്താ ഏകന്തതോ ഇത്ഥിദണ്ഡേസു പവത്താനി “മിഗീ മോരീ കൂക്കുടീ”ഇച്ചാദീനി പദാനി വിധ. കിഞ്ചാപി പന “നദീ മഹീ”ഇച്ചാദീനിപി ഇത്ഥിലിങ്ഗാനി ഈപച്ചയവസേനേവ സിദ്ധാനി, തഥാപി താനി അവിത്താണകത്താ തദത്ഥാനം ഇത്ഥിദണ്ഡേസു വത്തന്തീതി വത്തും ന യുജ്ജതി. ഇത്ഥിപുമനപുംസകഭാവരഹിതാ ഹി തദത്ഥാ. യസ്മാ പന ഇത്ഥിലിങ്ഗേ ഗോസദേ ഏനയോഗോ ഏസുകാരോ ച ന ലബ്ഭതി, തസ്മാ “ഗാവേന ഗവേന ഗാവേസു ഗവേസു”തി പദാനി ന വുത്താനി. യസ്മാ ച ഇത്ഥിലിങ്ഗേന ഗോസദേന സദ്ധിം സസ്മാസ്ഥിംവചനാനി സരൂപതോ പരത്തം ന യന്തി, തസ്മാ “ഗാവസ്സ ഗവസ്സ ഗാവസ്ഥാ ഗവസ്ഥാ ഗാവസ്ഥിം ഗവസ്ഥി”തി പദാനി ന വുത്താനി. യസ്മാ ച തത്ഥ സ്ഥാവചനസ്സ ആദേസഭൂതോ ആകാരോ ച മ്ഹാകാരോ ച ന ലബ്ഭതി, തസ്മാ “ഗവാ ഗവാ ഗവമ്ഹാ ഗവമ്ഹാ”തി പദാനി ന വുത്താനി. യസ്മാ ച സ്ഥിംവചനസ്സ ആദേസഭൂതോ ഏകാരോ ച മ്ഹികാരോ ച ന ലബ്ഭതി, തസ്മാ “ഗാവേ ഗവേ ഗാവമ്ഹി ഗവമ്ഹി”തി പദാനി ന വുത്താനി. അപിച “യായ തായാ”തിആദീഹി സമാനാധികരണപദേഹി യോജേതും അയുത്തത്താപി “ഗാവേന ഗവേനാ”തിആദീനി ഇത്ഥിലിങ്ഗട്ഠാനേ ന വുത്താനി. തഥാ ഹി “യായ

തായ"ഇച്ചാദീഹി സദ്ധിം "ഗാവേന ഗവേനാ"തിആദിനി ന യോജേതബ്ബാനി
ഏകന്തപുല്ലിങ്ഗരൂപത്താ.

കേചി പന്നേത്ഥ വദേയ്യും - യാ തുമ്പേഹേഹി ഓകാരന്തതാപകതികസ്സ
ഇത്ഥമിതിഗ്ഗേസു ഗോസദുസ്സ "ഗോ, ഗാവീ, ഗാവോ, ഗാവീ, ഗവോ"തിആദിനാ
നയേന പദമാലാ രപിതാ, സാ "മാതുഗാമോ ഇത്ഥമീ മാതുഗാമാ ഇത്ഥിയോ"തി
വുത്തസദിസാ ച ഹോതീതി? തന്ന. മാതുഗാമഇത്ഥിസദാ ഹി നാനാലിങ്ഗാ
പുമിത്ഥമിതിഗ്ഗഭാവേന, നാനാധാതുക്കാ ച ഗമു ഇസുധാതുവസേന, ഇമസ്ഥിം
പന്ന രാനേ ഗോ ഗാവീസദാ ഏകലിങ്ഗാ ഇത്ഥമി ലിങ്ഗഭാവേന, ഏകധാതുക്കാ
ച ഗമുധാതുവസേനാതി. യജേജവം ഗോണസദുസ്സ ഗോസദുസ്സാദേസവസേന
കച്ചായന്നേന വുത്തത്താ തദാദേസത്തം ഏകധാതുകത്തഞ്ചാഗമ്മ തേനാപി സദ്ധിം
മിസ്സേത്ഥാ പദമാലാ വത്തബ്ബാതി? ന, ഗോണസദുസ്സ അച്ചന്തപുല്ലിങ്ഗത്താ
അകാരന്തതാപകതികത്താ ച. തമാ ഹി സോ വിസും പുല്ലിങ്ഗട്റാനേ
ഉദിട്റോ. അയം പന്ന "ഗോ, ഗാവീ, ഗാവോ, ഗാവീ, ഗവോ"തിആദികാ
പദമാലാ ഓകാരീകാരന്തപദാനി മിസ്സേത്ഥാ കത്താതി ന സല്ലക്ഖേതബ്ബാ, അഥ
ഖോ വികപ്പേന ഗോസദുതോ പരേസം സിയോ അംവചനാനം
ഈകാരിംകാരാദേസവസേന വുത്തപദവന്തത്താ ഓകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗപദമാലാ
ഇച്ചേവ സാരതോ പച്ചേതബ്ബാ.

ഇദാനി ഗോസദുസ്സ ഇത്ഥമിതിഗ്ഗഭാവസാധകാനി സുത്തപദാനി
ലോകികപ്പയോഗാനി ച കമ്മയാമ - "സേയ്യമാപി ഭിക്ഖവേ വസ്സാനം പച്ഛിമേ
മാസേ സരദസമയേ കിട്റസമ്ബാധേ ഗോപാലകോ ഗാവോ രക്ഖേയ്യ, താ
ഗാവോ തതോ തതോ ദണ്ഡേന ആകോടേയ്യ.

അന്നദാ ബലദാ ചേതാ, വണ്ണദാ സുഖദാ ച താ;
ഏതമത്ഥം വസം ത്താ, നാസ്സു ഗാവോ ഹനിംസു തേ.

സബ്ബാ ഗാവോ സമാഹരതി. ഗമിസ്സന്തി ഭന്തേ ഗാവോ വച്ഛഗിദ്ധിനിയോ"തി
ഇമാനി സുത്തപദാനി. "ഗോസു ദുയ്ഹമാനാസു ഗതോ"തിആദിനി പന്ന
ലോകികപ്പയോഗാനി. ഇതി ഗോസദുസ്സ ഇത്ഥമിതിഗ്ഗഭാവോപി പുല്ലിങ്ഗഭാവോ
വിയ സാരതോ പച്ചേതബ്ബാ.

തത്ര "ഗോ, ഗാവീ, ഗാവോ, ഗാവീ, ഗവോ"തിആദിനി കിഞ്ചാപി
ഇത്ഥമിതിഗ്ഗഭാവേന വുത്താനി, തമാപി യഥാപയോഗം "പജാ
ദേവതാ"തിപദാനി വിയ ഇത്ഥിപുരിസവാചകാനേവ ഭവന്തി, തസ്ഥാ
ഇത്ഥമിതിഗ്ഗവസേന "സാ ഗോ"തി വാ "താ ഗാവോ"തി വാ വുത്തേ
ഇത്ഥിപുമഭൂതാ സബ്ബേപി ഗോണാ ഗഹിതാതി വേദിതബ്ബാ. ന ഹി ഊദിസേ
രാനേ ഏകന്തതോ ലിങ്ഗം പധാനം, അത്ഥേവേവ പധാനോ. "വജേഗാവോ
ദുഹന്തീ"തി വുത്തേ കിഞ്ചാപി "ഗാവോ"തി അയം സദോ പുമേപി വത്തതി,
തമാപി ദുഹന്തക്രിയായ പുമേ അസമ്ഭവതോ അത്ഥവസേന ഇത്ഥിയോ
ഞായന്നേ. "ഗാവീ ദുഹന്തീ"തി വുത്തേ പന്ന ലിങ്ഗവസേന അത്ഥവസേന ച
വചനതോ കോ സംസയമാപജ്ജിസ്സതി വിത്തു. "താ ഗാവോ ചരന്തീ"തി
വുത്തേ ഇത്ഥമിതിഗ്ഗവസേന വചനതോ കദാചി കസ്സചി സംസയോ സിയാ
"നനു ഇത്ഥിയോ"തി, പുല്ലിങ്ഗവസേന പന്ന "തേ ഗാവോ ചരന്തീ"തി വുത്തേ
സംസയോ നത്ഥി, ഇത്ഥിയോ ച പുമാനോ ച ഞായന്നേ
പുല്ലിങ്ഗബഹുവചനേന കത്ഥചി ഇത്ഥിപുമസ്സ ഗഹിതത്താ. "അഥേത്ഥ സീഹാ

ബൃഗ്ഘാ ചാ"തിആദിസു വിയ "ഗാവി ചരതീ"തി ച "ഗാവിം പസ്സതീ"തി ച വൃത്തേ ഇത്ഥി വിത്തായതേ ഗാവീസദേന ഇത്ഥിയാ ഗഹേതബ്ബത്താ . ലോകികപ്പയോഗേസു ഹി സാസനികപ്പയോഗേസു ച ഗാവീസദേന ഇത്ഥി ഗയ്ഹതി. ഏകച്ചം പന സാസനികപ്പയോഗം സന്ധായ "ഗാവീ"തി, "ഗാവി"ന്തി ച "ഇത്ഥിപുരിസസാധാരണവചനമവോചുദ്ധ്വഹ. തഥാ ഹി "സേയ്യമാപി ഭിക്ഖവേ ദക്ഖോ ഗോഘാതകോ വാ ഗോഘാതകന്തേവാസീ വാ ഗാവിം വധിത്വാ ചതുരഹാപഥേ ബിലസോ വിഭജിത്വാ നിസിന്നോ അസ്സാ"തി പാളി ദിസ്സതി. അട്ഠകമാസു ച "ഗാവോ"തി ഇത്ഥിപുരസാധാരണം സദുരചനം കത്വാ പുന തദേവ ഇത്ഥിപുരം സന്ധായ "ദ്വാരം പത്തം പത്തം ഗാവി"ന്തി രചിതാ സദുരചനാ ദിസ്സതി.

ഏതഥ ഹി ഗോജാതിയം റിതാ ഇത്ഥിപി പുമാപി "ഗാവീ"തി സങ്ഖം ഗച്ഛതി. വിസേസതോ പന "ഗാവീ"തി ഇദം ഇത്ഥിയാ അധിവചനം. തഥാ ഹി തത്ഥ തത്ഥ പാളിപ്പദേസാദിസു "അചിരപക്കന്തസ്സ ഭഗവതോ ബാഹിയം ദാരുചീരിയം ഗാവീ തരുണവച്ഛാ അധിപതിത്വാ ജീവിതാ വോരോപേസീ"തി, "ഗാവും വാ തേ ദേമി, ഗാവിം വാ തേ ദേമീ"തി ച "തിണസിഹോ കപോതവണ്ണഗാവീസദിസോ"തി ച പയോഗദസ്സനതോ ഇത്ഥി കമിയതീതി വത്തബ്ബം. ഗോസദേന പന "ഗോദുഹനം. ഗദുഹനം. ഗോഖീരം ഗോധനോ ഗോരുപാനി ചാ"തി ദസ്സനതോ ഇത്ഥിപി പുമാപി കമിയതീതി വത്തബ്ബം.

ഇദാനി ഓകാരന്തസ്സ ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സ ഗോസദുസ്സ പദമാലായം പാളിനയാദിനിസ്സിതോ അത്ഥയുത്തിനയോ വുച്ചതേ വിത്തുനം കോസല്ലജനനത്ഥം -

സാ ഗോ ഗച്ഛതി, സാ ഗാവീ ഗച്ഛതി, താ ഗാവോ, ഗാവീ, ഗവോ ഗച്ഛന്തി. തം ഗാവം, ഗാവിം, ഗവം പസ്സതി, താ ഗാവോ, ഗാവീ, ഗവോ പസ്സതി. താഹി ഗോഹി, ഗോഭി കതം. താസം ഗവം, ഗുന്നം, ഗോനം ദേതി. താഹി ഗോഹി, ഗോഭി അപേതി. താസം ഗവം , ഗുന്നം, ഗോനം സിങ്ഗാനി. താസു ഗോസു പതിട്ഠിതം. ഭോതി ഗോ ത്വം തിട്ഠ, ഭോതിയോ ഗാവോ ഗാവീ, ഗവാ തുദ്ധ്വേ തിട്ഠമ.

അപരോപി വുച്ചതേ -

സാ ഗോ നദിം തരന്തീ ഗച്ഛതി, സാ ഗാവീ നദിം തരന്തീ ഗച്ഛതി, താ ഗാവോ, ഗാവീ, ഗവോ നദിം തരന്തീയോ ഗച്ഛന്തി. തം ഗാവം, ഗാവിം, ഗവം നദിം തരന്തിം പസ്സതി, താ ഗാവോ, ഗാവീ, ഗവോ നദിം തരന്തിയോ പസ്സതി. താഹി ഗോഹി, ഗോഭി നദിം തരന്തീഹി കതം. താസം ഗവം, ഗുന്നം, ഗോനം നദിം തരന്തീനം ദേതി. താഹി ഗോഹി, ഗോഭി നദിം തരന്തീഹി അപേതി. താസം ഗവം, ഗുന്നം, ഗോനം നദിം തരന്തീനം സന്തകം. താസു ഗോസു നദിം തരന്തീസു പതിട്ഠിതന്തി.

തത്ര യാ സാ "ഗോ, ഗാവീ, ഗാവോ, ഗാവീ, ഗവോ"തിആദിനാ ഓകാരന്തസ്സിത്ഥിലിങ്ഗസ്സ ഗോസദുസ്സ പദമാലാ ഠപിതാ, സാ "ഗോ, ഗാവോ ഗവോ"തിആദിനാ വുത്തസ്സ ഓകാരന്തപുല്ലിങ്ഗസ്സ ഗോസദുസ്സ പദമാലാതോ സവിസേസാ പച്ചത്തോപയോഗാലപന്ട്ഠാനേ ചതുനം കത്താസദാനം വിയ ഗാവീസദാനം വുത്തത്താ. യസ്ഥാ പനായം വിസേസോ, തസ്ഥാ ഇമസ്സ

ഓകാരന്തിഥിലിങ്ഗസ്സ ഗോസദസ്സ അഞ്ഞേസമിഥിലിങ്ഗാനം വിയ
അവിസദാകാരവോഹാരതാ സല്ലക്ഖേതബ്ബാ, ന പുല്ലിങ്ഗാനം വിയ
വിസദാകാരവോഹാരതാ, നാപി നപുംസകലിങ്ഗാനം വിയ
ഉഭയമുത്താകാരവോഹാരതാ സല്ലക്ഖേതബ്ബാ. ഏതഥ നിച്ഛയകരണീ ഗാമാ
വുച്ചതി -

ദുവിന്നം യാതുസദാനം, യഥാ ദിസ്സതി നാനതാ;
ഗോസദാനം തഥാ ദിന്നം, ഇച്ഛിതബ്ബാവ നാനതാ.

തഥാ ഹി പുമിഥിലിങ്ഗവസേന ദിന്നം യാതുസദാനം വിസേസോ ദിസ്സതി.
തം യഥാ?

യാതു , യാതു, യാതവോ. യാതും, യാതു, യാതവോ. യാതുനാ, യാതുഹി,
യാതുഭി. യാതുസ്സ, യാതുനം. യാതുസ്ഥാ, യാതുജ്ഛാ, യാതുഹി, യാതുഭി.
യാതുസ്സ, യാതുനം. യാതുസ്ഥിം, യാതുജ്ഛി, യാതുസു. അയം
പുല്ലിങ്ഗവിസേസോ.

യാതു, യാതു, യാതുയോ. യാതും, യാതു, യാതുയോ. യാതുയാ, യാതുഹി,
യാതുഭി. യാതുയാ, യാതുനം. യാതുയാ, യാതുഹി, യാതുഭി. യാതുയാ, യാതുനം.
യാതുയാ, യാതുയം, യാതുസു. അയം ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സ വിസേസോ.

യഥാ ച ദിന്നം യാതുസദാനം വിസേസോ പഞ്ഞായതി, തഥാ ദിന്നമ്പി
ഗോസദാനം വിസേസോ പഞ്ഞായതേവ. യഥാ ച പുനപുംസകലിങ്ഗാനം
ദിന്നം ആയുസദാനം “ആയു, ആയു, ആയവോ”തിആദിനാ, “ആയു, ആയു,
ആയുനീ”തിആദിനാ ച വിസേസോ പഞ്ഞായതി, യഥാ ദിന്നമ്പി ഗോസദാനം
വിസേസോ പഞ്ഞായതേവ. തഥാ ഹി വിസദാകാരവോഹാരോ പുല്ലിങ്ഗം,
അവിസദാകാരവോഹാരോ ഇത്ഥിലിങ്ഗം, ഉഭയമുത്താകാരവോഹാരോ
നപുംസകലിങ്ഗം.

ഇദാനി ഇമമേവത്ഥം പാകടതരം കത്വാ സങ്ഖേപതോ കഥയാമ -
പുരിസോതി വിസദാകാരവോഹാരോ, കഞ്ഞാതി അവിസദാകാരവോഹാരോ,
രൂപന്തി ഉഭയമുത്താകാരവോഹാരോ. പുരിസോ തിട്ഠന്തി, കഞ്ഞാ തിട്ഠന്തി,
കഞ്ഞാ തിട്ഠന്തി, കഞ്ഞാ പസ്സതി, ഭോതിയോ കഞ്ഞാ തിട്ഠം,
ഏത്ഥേകപദമസമം, ചത്താരി സമാനി. പുരിസാ തിട്ഠന്തി, പുരിസാ നിസ്സം,
ഭവന്തോ പുരിസാ ഗച്ഛഥ. കഞ്ഞായോ തിട്ഠന്തി, കഞ്ഞായോ പസ്സതി,
ഭോതിയോ കഞ്ഞായോ ഗച്ഛഥ, തീണി തീണി സമാനി. പുരിസം പസ്സതി,
കഞ്ഞം പസ്സതി, ദേവ അസമാനി. പുരിസേ പസ്സതി, പുരിസേ പതിട്ഠിതം, ദേവ
സമാനി. തേന പുരിസേന കതം, തായ കഞ്ഞായ കതം, തായ കഞ്ഞായ ദേതി,
തായ കഞ്ഞായ അപേതി, തായ കഞ്ഞായ സന്തകം, തായ കഞ്ഞായ
പതിട്ഠിതം, ഏകമസമം, പഞ്ച സമാനി. ഏവം പുല്ലിങ്ഗസ്സ
വിസദാകാരവോഹാരതാ ദിസ്സതി, ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സ അവിസദാകാരവോഹാരതാ
ദിസ്സതി. നപുംസകലിങ്ഗസ്സ പന “രൂപം, രൂപാനി, രൂപാ. രൂപം, രൂപാനി,
രൂപേ. ഭോ രൂപ, ഭവന്തോ രൂപാനി, രൂപാ”തി ഏവം തീസു
പച്ചത്തോപയോഗാലപനട്ഠാനേസു സന്നികാരായ വിസേസായ രൂപമാലായ
വസേന ഉഭയമുത്താകാരവോഹാരതാ ദിസ്സതി, പുമിഥിലിങ്ഗാനം തീസു
ഠാനേസു സന്നികാരാനി രൂപാനി സബ്ബാ ന സന്തി, ഇതി

വിസദാകാരവോഹാരോ പുല്ലിങ്ഗം, അവിസദാകാരവോഹാരോ ഇത്ഥിലിങ്ഗം, ഉഭയമുത്താകാരവോഹാരോ നപുംസകലിങ്ഗത്തി വേദിതബ്ധം.

അയം നയോ “സദ്ധാ സതി ഹിരീ, യാ ഇത്ഥീ സദ്ധാ പസന്നാ, തേ മനുസ്സാ സദ്ധാ പസന്നാ, പഹൂതം സദ്ധം പടിയത്തം, സദ്ധം കുല”ന്തിആദീസു സമാനസുതികസദേസുപി പദമാലാവസേന ലബ്ഭതേവ. യാ ച പന ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സ അവിസദാകാരവോഹാരതാ വുത്താ, സാ ഏകച്ചേസുപി സഞ്ചയാസദേസു ലബ്ഭതി. തഥാ ഹി വീസതിആദയോ നവുതിപരിയന്താ സദാ ഏകവചനന്താ ഇത്ഥിലിങ്ഗാതി വുത്താ, ഏതഥ “വീസതിയാ”തി പഞ്ചക്ഖത്തും വത്തബ്ധം, തഥാ “തിംസായാ”തിആദീനം “നവുതിയാ”തി പദപരിയന്താനം, ഏവം വീസതിആദീനം കണ്ഠാസദസ്സേവ അവിസദാകാരവോഹാരതാ ലബ്ഭതീതി അവഗന്തബ്ധം. യദി ഏവം തീചതുസദേസു കമ്മന്തി? തീചതുസദാ പന യസ്മാ “തയോ തിസ്സോ തീണി, ചത്താരോ ചതുരോ ചതസ്സോ ചത്താരി”തി അത്തനോ അത്തനോ രൂപാനി അഭിധേയുലിങ്ഗാനുഗഭത്താ യമാസകലിങ്ഗവസേന “പുരിസാ കണ്ഠായോ ചിത്താനീ”തിആദീഹി വിസദാവിസദോഭയരഹിതാകാരവോഹാരസഞ്ചാരേഹി സദേഹി യോഗം ഗച്ഛന്തി, തസ്മാ പച്ചേകലിങ്ഗവസേന വിസദാവിസദോഭയരഹിതാകാരവോഹാരാതി വത്തുമരഹന്തി.

സബ്ബനാമേസുപി അയം തിവിധോ ആകാരോ ലബ്ഭതി രൂപവിസേസയോഗതോ. കഥം? പുനപുംസകവിസയേ “തസ്സ കസ്സ” ഇച്ചാദീനി സബ്ബാനി സബ്ബനാമികരൂപാനി ചതുത്ഥീശരട്ഠിയന്താനി ഭവന്തി, ഇത്ഥിലിങ്ഗവിസയേ “തസ്സാ കസ്സാ” ഇച്ചാദീനി സബ്ബനാമികരൂപാനി തതിയാചതുത്ഥീപഞ്ചമീശരട്ഠീസത്തമിയന്താനി ഭവന്തി, തസ്മാ സബ്ബനാമത്തേപി ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സ അവിസദാകാരവോഹാരതാ ഏകന്തതോ സമ്പടിച്ചിതബ്ധാ. ഏതഥ പന സുലഭാനി ചതുത്ഥീശരട്ഠീരൂപാനി അനാഹരിത്ഥാ സുദുല്ലഭഭാവേന തതിയാപഞ്ചമീസത്തമീരൂപാനി സാസനതോ ആഹരിത്ഥാ ദസ്സേസ്സാമ ഭഗവതോ പാവചനേ നിക്കഞ്ചഭാവേന സോത്തുനം പരമസഞ്ചസുഖമണാധിഗമത്ഥം. തം യഥാ? “ആയസ്മാ ഉദായീ യേന സാ കുമാരികാ തേനുപസങ്കമി, ഉപസങ്കമിത്ഥാ തസ്സാ കുമാരികായ സദ്ധിം ഏകോ ഏകായ രഹോ പടിച്ചന്നേ ആസന്നേ അലംകമ്മനീയേ നിസജ്ജം കപ്പേസീ”തി. ഏതഥ “തസ്സാ”തി തതിയായ രൂപം, “തസ്സാ”തി തതിയായ രൂപേ ദിട്ഠേയേവ “സബ്ബസ്സാ കതരിസ്സാ”തിആദീനി തതിയാരൂപാനി പാളിയം അനാഗതാനിപിദിട്ഠാനിയേവ നാമ തേസം അഞ്ഞമഞ്ഞസമാനഗതികത്താ, ദിട്ഠേന ച അദിട്ഠസ്സപി യുത്തസ്സ ഗഹേതബ്ധത്താ. “കസ്സാഹം കേന ഹായാമീ”തി ഏതഥ “കസ്സാ”തി പഞ്ചമിയാ രൂപം, “കസ്സാ”തി പഞ്ചമിയാ രൂപേ ദിട്ഠേയേവ “സബ്ബസ്സാ കതരിസ്സാ”തിആദീനി പഞ്ചമിയാ രൂപാനി പാളിയം അനാഗതാനിപി ദിട്ഠാനിയേവ നാമ. “അഞ്ഞതരോ ഭിക്ഖു വേസാലിയം മഹാവന്നേ മക്കിം ആമിസേന ഉപലാപേത്ഥാ തസ്സാ മേമുനം ധമ്മം പടിസേവതി. അഞ്ഞതരോ ഭിക്ഖു അഞ്ഞതരിസ്സാ ഇത്ഥിയാ പടിബദ്ധചിത്തോ ഹോതീ”തി ച ഏതഥ “തസ്സാ അഞ്ഞതരിസ്സാ”തി ച സത്തമിയാ രൂപം, തസ്മിം ദിട്ഠേയേവ “സബ്ബസ്സാ കതരിസ്സാ”തിആദീനി സത്തമിയാ രൂപാനി പാളിയം അനാഗതാനിപി ദിട്ഠാനിയേവ നാമാതി.

നനു ച ഭോ “തസ്സാ കുമാരികായ സദ്ധി”ന്തി ഏതഥ “തസ്സാ”തി ഇദം വിഭത്തിവിപല്ലാസേന വുത്തം, “തായാ”തി ഹിസ്സ അത്ഥോ, തഥാ “കസ്സാഹം

കേന ഹായാമീ”തി ഇദമി വിഭത്തിവിപല്ലാസേന വുത്തം. “കായാ”തി ഹിസ്സ അത്ഥോ. “അത്തതരിസ്സാ ഇത്ഥിയാ പടിബദ്ധചിത്തോ”തി ഏത്ഥാപി “അത്തതരിസ്സാ”തി ഇദം വിഭത്തിവിപല്ലാസേന വുത്തം. “അത്തതരിസ്സാ”തി ഹിസ്സ അത്ഥോതി? തന്ന, ഇദിസേസു ചുണ്ണിയാപദവിസയേസു വിഭത്തിവിപല്ലാസസ്സ അനിച്ഛിതബുത്താ. നനു ച ഭോ ചുണ്ണിയാപദവിസയേപി “സങ്ഘേ ഗോതമി ദേഹീ”തിആദിസു “സങ്ഘസ്സാ”തി വിഭത്തിവിപല്ലാസത്ഥം വദന്തി ഗരുതി? സച്ചം, തഥാപി താദിസേസു റാനേസു ദേവ അധിപ്പായാ ഭവന്തി ആധാരപടിഗാഹകഭാവേന ഭുജസമ്പദാനാനമിച്ഛിതബുത്താ. തഥാ ഹി “സങ്ഘസ്സ ദേമാ”തി വത്തുകാമസ്സ സതോ “സങ്ഘേ ദേമാ”തി വചനം ന വിരുജ്ജ്ഞതി, യുജ്ജതിയേവ. തഥാ “സങ്ഘേ ദേമാ”തി വത്തുകാമസ്സപി സതോ “സങ്ഘസ്സ ദേമാ”തി വചനമി ന വിരുജ്ജ്ഞതി, യുജ്ജതിയേവ, യഥാ പന്ന അലാബു ലാബുസദേസു വിസും വിസും വിജ്ജമാനേസുപി “ലാബുനി സീദന്തി സിലാ പ്പവന്തി”തി ഏത്ഥ ഛന്ദാനുരക്ഖണത്ഥം അകാരലോപോ ഹോതീതി അക്ഖരലോപോ ബുദ്ധിയാ കരിയതി. തഥാ “സങ്ഘേ ഗോതമി ദേഹീ”തിആദിസുപി ബുദ്ധിയാ വിഭത്തിവിപല്ലാസസ്സ പരികപ്പനം കത്വാ “സങ്ഘസ്സാ”തി വിപല്ലാസത്ഥമിച്ഛന്തി ആചരിയാ. തസ്മാ “സങ്ഘേ ഗോതമി ദേഹി. വേസ്സന്തരേ വരം ദത്വാ”തിആദിസു വിഭത്തിവിപല്ലാസോ യുത്തോ “തസ്സാ കുമാരികായാ”തിആദിസു പന്ന ന യുത്തോ, വിഭത്തിവിപല്ലാസോ ച നാമ യേഭുയേന “നേവ ദാനം വിരമിസ്സ”തിആദിസു ഗാമാസു ഇച്ഛിതബുത്താ.

തഥാപി വദേയു യാ സാ തുമ്പേഹി “തസ്സാ മേമുനം ധമ്മം പടിസേവതീ”തി പാളി ആഭാ, ന സാ സത്തമിപയോഗാ. “തസ്സാ”തി ഹി ഇദം ഛന്ദോയന്തപദം “തസ്സാമക്കടിയാഅങ്ഗജാതേ മേമുനം ധമ്മം പടിസേവതീ”തി അത്ഥസമഭവതോതി? തന്ന, അട്ഠകമായം “തസ്സാതി ഭുജവചന”തി വുത്തത്താ. കിഞ്ച ഭിച്ഛോ - അട്ഠകമായംയേവ “തസ്സാ ച സിക്ഖായ സിക്ഖം പരിപൂരേന്തോ സിക്ഖതി, തസ്മിഞ്ച സിക്ഖാപദേ അവിതിക്കമന്തോ സിക്ഖതീ”തി ഇമസ്മിം പദേസേ “തസ്സാ”തി ഭുജവചനം നിദേസോ കത്തോതി. നനു ച ഭോ തഥാപി “തസ്സാ”തി ഇദം വിഭത്തിവിപല്ലാസവസേന ഭുജത്ഥേ സാമിവചനന്തി? “അതിവിധ ത്വം വിഭത്തിവിപല്ലാസനയേ കൂസലോസി, വിഭത്തിവിപല്ലാസികോ നാമാ”തി ഭവം വത്തബുത്താ. യോ ത്വം ധമ്മസങ്ഗാഹകത്ഥേരേഹി വുത്തപാളിമി ഉല്ലങ്ഘസി, അട്ഠകമാവചനമി ഉല്ലങ്ഘസി, അപരമി തേ നിദേസപാളിം ആഹരിസ്സാമ. സചേ ത്വം പണ്ഡിതജാതികോ, സത്തത്തിം ഗമിസ്സസി. സചേ അപണ്ഡിതജാതികോ, അത്തനോ ഗാഹം അമുഞ്ചന്തോയേവ സത്തത്തിം ന ഗമിസ്സതി, സാസനേ ചിത്തിം കത്വാ സുണോഹീതി. “തസ്മാ ഹി സിക്ഖേമ ഇധേവ ജന്തു”തി ഇമിസ്സാ പാളിയാ അത്ഥം നിദിസന്തേന പഭിന്നപടിസമഭിദേന സത്ഥുകപ്പേന അഗ്ഗസാവകേന ധമ്മസേനാപതിനാ ആയസ്മതാ സാരിപുത്തേന “ഇയാതി ഇമിസ്സാ ദിട്ഠിയാ ഇമിസ്സാ ഖന്തിയാ ഇമിസ്സാ രുചിയാ ഇമസ്മിം ആദായേ ഇമസ്മിം ധമ്മേ”തി ഏവം “ഇമിസ്സാ”തി പദം ഭുജവചനവസേന വുത്തം. തത്ത്വഹി “ഇയാ”തി പദസ്സ അത്ഥവാചകത്വാ സത്തമിയാ രൂപന്തി വിത്തായതി. ഇതി “ഇമിസ്സാ”തി സത്തമിയാ രൂപേ ദിട്ഠേയേവ “സബുസ്സാ കതരിസ്സാ”തിആദിനി സത്തമിയാ രൂപാനി പാളിയം അനാഗതാനിപി ദിട്ഠാനിയേവ നാമ.

അപരമ്പി തേ സബ്ബലോകാനുകമ്പകേന സബ്ബത്തുനാ ആഹച്ചഭാസിതം പാളിം ആഹരിസ്സാമ, ചിത്തിം കത്വാ സുണോഹി, “അട്ഠാനമേതം ഭിക്ഖവേ അനവകാസോ, യം ഏകിസ്സാ ലോകധാതുയാ അപുബ്ബം അചരിമം ദേ അരഹന്തോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ ഉപ്ಪജ്ജേയ്യു”ന്തി ഏത്ഥ “ഏകിസ്സാ”തി ഇദം സത്തമിയാ രൂപം. ഏവം “ഏകിസ്സാ”തി സത്തമിയാ രൂപേ ദിട്ഠേയേവ “സബ്ബസ്സാ കതരിസ്സാ”തിആദിനി സത്തമിയാ രൂപാനി പാളിയം അനാഗതാനിപി ദിട്ഠാനിയേവ നാമ. ന ഹി സബ്ബമാപി വോഹാരാ സരൂപതോ പാളിആദിസു ദിസ്സന്തി, ഏകച്ചേ ദിസ്സന്തി, ഏകച്ചേ ന ദിസ്സന്തിയേവ. അത്രിദം വുച്ചതി -

“തസ്സാ”ഇച്ചാദയോ സദാ, “തായ”ഇച്ചാദയോ വിയ;
തേയ്യാ പഞ്ചസു റാണേസു, തതിയാദിസു യിമതാ.

തിണ്ണനം പന നാദിനം, ഹോതി സബ്ബപദേസതോ;
“തസ്സാ കസ്സാ”തിആദിനി, ഭവന്തി തതിയാദിസു.

അത്ര പനായം പാളിനയവിഭാവനാ അട്ഠകമാനയവിഭാവനാ ച - തസ്സാ കഞ്ഞായ സദ്ധിം ഗച്ഛതി, തസ്സാ കഞ്ഞായ കതം, തസ്സാ കഞ്ഞായ ദേതി, തസ്സാ കഞ്ഞായ അപേതി, തസ്സാ കഞ്ഞായ അയം കഞ്ഞാ ഹീനാ, തസ്സാ കഞ്ഞായ അയം കഞ്ഞാ അധികാ, തസ്സാ കഞ്ഞായ സന്തകം, തസ്സാ കഞ്ഞായ പതിട്ഠിതന്തി. ദുല്ലഭായം നീതി സാധുകം ചിത്തിം കത്വാ പരിയാപുണിതബ്ബാ സാസനസ്സ ചിരട്ഠിതത്ഥം. ഏവം സബ്ബമാപി പാളിഅട്ഠകമാനയാനുസാരേണ ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സ അവിസദാകാരവോഹാരതാ ഞാതബ്ബാ.

ഏവം പന ഞത്വാ വിഞ്ഞുജാതിനാ “ദിന്നം ഗോസദാനം രൂപമാലാവിസേസേന ലിങ്ഗനാനന്തരം ഹോതീ”തി നിട്ഠമേത്ഥാവഗന്തബ്ബം. ഗോസദോ ഹി “പുരിസോ മാതുഗാമോ ഓരോയോ ആപോ സത്ഥാ”തിആദയോ വിയ ന നിയോഗാ വിസദാകാരവോഹാരോ, നാപി “കഞ്ഞാ രത്തി ഇത്ഥീ”തിആദയോ വിയ നിയോഗാ അവിസദാകാരവോഹാരോ. തഥാ ഹി അയം പുല്ലിങ്ഗഭാവേ യാതുസദോ വിയ വിസദാകാരവോഹാരോ, ഇത്ഥിലിങ്ഗഭാവേ അവിസദാകാരവോഹാരോ . ഇതി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ സോത്തുനം ഞാപന്നേന പരമസൺഹസുഖമുമാണപ്പടിലാഭത്തം “ഗോ, ഗാവീ ഗാവോ. ഗാവിം, ഗവോ”തിആദിനാ ഓകാരന്തസ്സ ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സ ഗോസദസ്സ ആവേണികാ നാമികപദമാലാ വുത്താ. ഏത്ഥ പന “ഗാവീ”ന്തി ഏകക്ഖത്തുമാഗതം, “ഗോ ഗോഹീ”തിആദിനി ദിക്ഖത്തും, “ഗാവോ ഗാവീ ഗാവ”ന്തി തിക്ഖത്തും, “ഗാവീയാ”തി പഞ്ചക്ഖത്തും, ഏവമേത്ഥ പഞ്ചക്ഖത്തും ആഗതപദാനം വസേന അവിസദാകാരോ ദിസ്സതീതി ഇദം ഇത്ഥിലിങ്ഗന്തി ഗഹേതബ്ബം. ഇമൺഹി നയം മുഞ്ചിത്വാ നത്ഥി അഞ്ഞോ നയോ യേന ഗോസദോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ സിയാ. തസ്മാ ഇദമേവ അമ്ഹാകം മതം സാരതോ പച്ചേതബ്ബം. പുമിത്ഥിലിങ്ഗസൺഖാതാനം ദിന്നം ഗോസദാനം രൂപമാലായ നിബ്ബിസേസതം വദന്താനം പന ആചരിയാനം മതം പുല്ലിങ്ഗേ വത്തമാന്നേന ഗോസദേനി’ത്ഥിലിങ്ഗേ വത്തമാനസ്സ ഗോസദസ്സ രൂപമാലായ സദിസത്തേ സതി മാതുഗാമസദസ്സ നാമികപദമാലായോ സമം യോജേത്വാ പുമിത്ഥിലിങ്ഗഭാവപരികപ്പനം വിയ ഹോതീതി ന സാരതോ പച്ചേതബ്ബം.

ഏത്ഥ പന കിഞ്ചി ലിങ്ഗസംസന്ദനം കഥയാമ - ഹേട്ഠാ നിദിട്ഠസ്സ ഓകാരന്തപുല്ലിങ്ഗസ്സ ഗോസദസ്സ നാമികപദമാലായം “ഗാവും ഗാവം

ഗാവേനാ"തിആദിനി ഏകക്വത്തുമാഗതാനി, "ഗോ ഗോഹീ"തിആദിനി ദിക്വത്തും, "ഗാവോ ഗവോ ഗവ"ന്തി ഇമാനി പന "സത്മാ രാജാ"തിആദിനി വിയ തിക്വത്തും, ചതുക്വത്തും വാ പനേതമ പഞ്ചക്വത്തും വാ ആഗതപദാനി ന സന്തി. തദഭാവതോ വിസദാകാരോ ദിസ്സതി. പൂരിസസദസ്സ നാമികപദമാലായസി "പൂരിസോ പൂരിസ"തിആദിനി ഏകക്വത്തുമാഗതാനി, "പൂരിസേ"തിആദിനി ദിക്വത്തും, "പൂരിസാ"തി തിക്വത്തും. ഏവം വിസദാകാരോ ദിസ്സതി. ആകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗസ്സ പന "കണ്ഠ"തിആദിനി ഏകക്വത്തുമാഗതാനി, "കണ്ഠാഹീ"തിആദിനി ദിക്വത്തും, "കണ്ഠായോ"തിആദിനി തിക്വത്തും, "കണ്ഠാ"തി ഇദം ചതുക്വത്തും, "കണ്ഠായാ"തി ഇദം പന പഞ്ചക്വത്തും. ഏവം അവിസദാകാരോ ദിസ്സതി. ആകാരന്തപുല്ലിങ്ഗസ്സതു "സത്ഥരീ"തിആദിനി ഏകക്വത്തുമാഗതാനി, "സത്ഥൂ"തിആദിനി ദിക്വത്തും, "സത്ഥാ"തിആദിനി തിക്വത്തും, ഏവം വിസദാകാരോ ദിസ്സതി. ഇമിനാ നയേന സബ്ബാസുപി പുമിത്ഥിലിങ്ഗപദമാലാസു വിസദാകാരോ ച അവിസദാകാരോ ച വേദിതബ്ബോ. നപുംസകലിങ്ഗസ്സ പന നാമികപദമാലായം "ചിത്തേനാ"തിആദിനി ഏകക്വത്തുമാഗതാനി, "ചിത്ത"തിആദിനി ദിക്വത്തും, "ചിത്താനീ"തി ഇദം തിക്വത്തും ആഗതം. അട്ഠി ആയുസദാദീസുപി ഏസേവ നയോ. ഏതമ ഉഭയമുത്താകാരോ ദിസ്സതി. കിഞ്ചാപേതമ ചതുക്വത്തും പഞ്ചക്വത്തും വാ ആഗതപദാനം അഭാവതോ വിസദാകാരോ ഉപലബ്ധമാനോ വിയ ദിസ്സതി, തഥാപി യസ്ഥാ "ചിത്തം അട്ഠി ആയു"തിആദിനി നപുംസകാനി "ഗച്ഛം അഗ്ഗി ഭിക്ഖു"തിആദിനം പുല്ലിങ്ഗാനം നയേന അപ്പവത്തനതോ വിസദാകാരഞ്ച, "രത്തി യാഗു"തിആദിനം ഇത്ഥിലിങ്ഗാനം നയേന അപ്പവത്തനതോ അവിസദാകാരഞ്ച ഉഭയമനുപഗമ്മ വിസേസതോ "ചിത്തം, ചിത്താനി, ചിത്താ. ചിത്തം, ചിത്താനി, ചിത്തേ"തിആദിനാ സന്നികാരായ രൂപമാലായ രൂപവന്താനി ഭവന്തി, തസ്ഥാ തേസമാകാരോ ഉഭയമുത്തോതി ദട്ഠബ്ബോ.

തിവിധോപായം ആകാരോ സക്കടഭാസാസു ന ലബ്ഭതി. തേനേസ സബ്ബേസുപി ബ്യാകരണസത്ഥേസു ന വുത്തോ. സബ്ബസത്താനം പന മൂലഭാസാഭൂതായ ജിനേരിതായ മാഗധികായ സഭാവനിരുത്തിയാ ലബ്ഭതി. തഥാ ഹി അയം നിരുത്തിമഞ്ജുസായം വുത്തോ -

കിം പനേതം ലിങ്ഗം നാമ? കേചി താവ വദന്തി -

"മനകേസവതീ ഇത്ഥി, മസ്സുവാ പൂരിസോ സിയാ. ഉഭിന്നമന്തരം ഏതം, ഇതരോ'ഭയമുത്തകോ'തി

വുത്തത്താ വിസിട്ഠാ മനകേസാദയോ ലിങ്ഗ"ന്തി, ഏതം ന സബ്ബതമ, ഗങ്ഗാസാലാരുക്ഖാദീനം മനാദിനാ സമ്ബന്ധാഭാവതോ.

അപരേ വദന്തി - "ന ലിങ്ഗം നാമ പരമത്ഥതോ കിഞ്ചി അത്ഥി, ലോകസങ്കേതരുജ്ജ്ഹോ പന വോഹാരോ ലിങ്ഗം നാമാ"തി. ഇദമേതമ സന്നിട്ഠാനം. സബ്ബലിങ്ഗികോപി സദോ ഹോതി തടം തടീ തടോതി. യദി ച പരമത്ഥതോ ലിങ്ഗം നാമ സിയാ, കഥം അത്തമത്തവിരുദ്ധാനം തേസം ഏകത്ഥ സമാവേസോ ഭവതി, തസ്ഥാ യസ്സ കസ്സചി അത്ഥസ്സ അവിസദാകാരവോഹാരോ ഇത്ഥിലിങ്ഗം, വിസദാകാരവോഹാരോ

പുല്ലിങ്ഗം, ഉഭയമുത്താകാരവോഹാരോ നപുംസകലിങ്ഗത്തി
വേദിതബുന്തി.

ഏതഥ പന നാമികപദമാലാസങ്ഖാതപഞ്ചവസേനേവ
അവിസദാകാരവോഹാരാദിതാ ഗഹേതബു, ന ഏകേകപദവസേന. തഥാ ഹി
“കണ്ഠാ പുരിസോ ചിത്ത”ന്തി ച, “കണ്ഠായോ പുരിസാ ചിത്താനീ”തി ച
ഏവമാദികസ്ത ഏകേകപദസ്ത അവിസദാകാരവോഹാരാദിതാ ന ദിസ്തതി.
യസ്മാ പന പഞ്ചവസേന വിസദാകാരവോഹാരാദിഭാവേ സിദ്ധേയേവ
സമുദായാവയവത്താ ഏകേകപദസ്തപി അവിസദാകാരവോഹാരാദിതാ
സിജ്ഞതേവ.

കേചി പന നാമികപദമാലാസങ്ഖാതം പഞ്ചസം അപരാമസിത്വാ
ഏകേകപദവസേനേവ അവിസദാകാരവോഹാരാദികം ഇച്ഛന്തി, തേ വത്തബു
“യദി ഏകേകപദസ്തേവ അവിസദാകാരവോഹാരാദിതാ സിയാ, ഏവം സന്തേ
‘കണ്ഠാ പുരിസാ സത്ഥാ ഗുണവാ രാജാ’തിആദീനം പദാനം
ആകാരസുതിവസേന, ‘പുരിസോ സത്ഥാരോ കണ്ഠായോ’തിആദീനം പന
ഓകാരസുതിവസേന, ‘ചിത്തം പുരിസം കണ്ഠ’ന്തിആദീനം
അനുസാരസുതിവസേന അന്തമന്തം സമാനസുതിസമ്ഭവാ കഥം
അവിസദാകാരവോഹാരാദിതാ സിയാ”തി? കിഞ്ചാപി തേ ഏവം വദേയു
“സിയാ ഏവ, നാനന്തം പന തേസം ദുപ്പടിവേയ”ന്തി. തേ വത്തബു “മാ
തുമ്പേ ഏവമവചുതഥ, ദുജ്ജാനതരമ്പി നിബ്ബാനം കഥനസമത്ഥം പുഗ്ഗലം
നിസ്സായ ജാനന്തി, തസ്മാ സുട്ഠു ഉപപരിക്ഖിത്വാ വദേമാ”തി. ഏവഞ്ച പന
വത്ഥാ തതോ ഉത്തരി തേ പഞ്ഹം പുച്ഛിതബു “ബോധിസദ്ദോ ആയുസദ്ദോ ച
കതരലിങ്ഗോ”തി. തേ ജാനന്താ ഏവം വക്ഖന്തി “ബോധിസദ്ദോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ
ചേവ പുല്ലിങ്ഗോ ച, ആയുസദ്ദോ ച പന നപുംസകലിങ്ഗോ ച പുല്ലിങ്ഗോ
ചാതി ദിലിങ്ഗാ ഏതേ സദ്ദാ”തി. തേ വത്തബു “യദി ബോധിസദ്ദോ ച
ആയുസദ്ദോ ച ദിലിങ്ഗാ ഏതേ സദ്ദാ, ഏവം സന്തേ ദിനം ബോധിസദ്ദാനം
ഏകപദഭാവേന വവത്ഥിതാനം അച്ചന്തസമാനസുതികാനം കഥം
അവിസദാകാരവോഹാരതാ ച വിസദാകാരവോഹാരതാ ച സിയാ, കഥഞ്ച
പന ദിനം ആയുസദ്ദാനം ഏകപദഭാവേന വവത്ഥിതാനം
അച്ചന്തസമാനസുതികാനം ഉഭയമുത്താകാരവോഹാരതാ ച
വിസദാകാരവോഹാരതാ ച സിയാ”തി? ഏവം വുത്താ തേ അദ്ധാ കിഞ്ചി
ഉത്തരി അപസ്സന്താ നിരുത്തരാ ഭവിസ്സന്തി. സദ്ദസത്ഥവിദു പന സദ്ദസത്ഥതോ
നയം ഗഹേത്വാ വദന്തി -

“ഏസേ’സാ ഏത’മിതി ച,
പസിദ്ധി അത്ഥേസു യേസു ലോകസ്സ;
‘മീപുമനപുംസകാനീ’തി,
വുച്ചന്തേ താനി നാമാനീ”തി.

തേസം കിര അയമധിപ്പായോ - “ഏസോ പുരിസോ, ഏസോ മാതുഗാമോ,
ഏസോ രാജാ, ഏസാ ഇത്ഥീ, ഏസാ ലതാ, ഏതം നപുംസകം, ഏതം
ചിത്ത”ന്തി ഏവം പുരിസാദിസു യേസു അത്ഥേസു ലോകസ്ത “ഏസോ ഏസാ
ഏത”ന്തി ച പസിദ്ധി ഹോതി, തേസു അത്ഥേസു താനി നാമാനി
“പുമിത്ഥിനപുംസകലിങ്ഗാനീ”തി വുച്ചന്തി, തന്ദാഭരേണ അന്താനിപീതി. ഏവം
വദന്തേഹി തേഹി “ഇമിനാ നാമ ആകാരേണ ‘ഏസോ ഏസാ ഏത’ന്തി നാമാനി

അഞ്ഞാനി ച പുല്ലിങ്ഗാദിനാമം ലഭന്തി”തി അയം വിസേസോ ന ദസ്സിതോ, സദ്ധമ്മനയത്തൂഹി പന നേരുത്തികേഹി ദസ്സിതോ “യസ്സ കസ്സചി അത്ഥസ്സ അവിസദാകാരവോഹാരോ ഇത്ഥിലിങ്ഗ”ന്തിആദിനാ.

കേചി പന “അവിസദാകാരാനം അത്ഥാനം വാചകോ വോഹാരോ ഇത്ഥിലിങ്ഗ”ന്തിആദിനി വദന്തി, തം ന ഗഹേതബ്ബം. യദി ഹി അവിസദാകാരാനം അത്ഥാനം വാചകോ വോഹാരോ ഇത്ഥിലിങ്ഗം, ഏവം സന്തേ മാതുഗാമകലത്തകന്തകണ്ടകഗുദ്ധാദയോപി വോഹാരാ ഇത്ഥിലിങ്ഗാനി സിയും അവിസദാകാരത്താ തദത്ഥാനം. യദി പന വിസദാകാരാനം അത്ഥാനം വാചകോ വോഹാരോ പുല്ലിങ്ഗം, ഏവം സന്തേ “ദേവതാ സദ്ധാ ഞാണ”മിച്ചാദയോപി വോഹാരാ പുല്ലിങ്ഗാനി സിയും വിസദാകാരത്താ തദത്ഥാനം. അഥ വാ യദി അവിസദാകാരാനം അത്ഥാനം വാചകോ വോഹാരോ ഇത്ഥിലിങ്ഗം, വിസദാകാരാനം പനത്ഥാനം വാചകോ വോഹാരോ പുല്ലിങ്ഗം, ഏവം സന്തേ ഏകസ്സേവത്ഥസ്സ ഏകക്ഖണേ ദ്വീഹി ലിങ്ഗേഹി ന വത്തബ്ബതാ സിയാ -

“അത്ഥകാമോസി മേ യക്ഖ, ഹിതകാമാസി ദേവതേ;
കരോമി തേ തം വചനം, ത്വംസി ആചരിയോ മമാ”തി.

യദി ച ഉഭയമുത്താകാരാനം അത്ഥാനം വാചകോ വോഹാരോ നപുംസകലിങ്ഗം, ഏവം സന്തേ ഉഭയമുത്താകാരാനം അത്ഥാനം തിണരുക്ഖാദീസു “ഇദം നാമാ”തി നിയമാഭാവതോ ലിങ്ഗവചനം വിരുദ്ധം സിയാ. അപിച “പഞ്ഞാരതനം. സാരിപുത്തമോഗ്ഗല്ലാനം സാവകയുഗ”ന്തി ച ആദിനാ നപുംസകലിങ്ഗവചനേന തദത്ഥാനവി ഉഭയമുത്താകാരതാ വുത്താ സിയാ. അപിച ഏകമ്പി തീരം “തടം തടീ തടോ”തി തീഹി ലിങ്ഗേഹി ന വത്തബ്ബം സിയാ. ഏകമ്പി ച ഞാണം “പഞ്ഞാണം പഞ്ഞാ പജാനനാ അമോഹോ”തിആദിനാ തീഹി ലിങ്ഗേഹി ന വത്തബ്ബം സിയാ, തസ്ഥാ തം നയം അഗ്ഗഹേത്വാ യമാവുത്തോയേവ നയോ ഗഹേതബ്ബോ.

ലോകസ്ഥിത്ത്വഹി ഇത്ഥിനം ഹേട്ഠിമകായോ വിസദോ ഹോതി, ഉപരിമകായോ അവിസദോ, ഉരമംസം അവിസദം, ഗമനാദിനിപി അവിസദാനി . ഇത്ഥിയോ ഹി ഗച്ഛമാനാ അവിസദം ഗച്ഛന്തി, തിട്ഠമാനാ നിപജ്ജമാനാ നിസീദമാനാ ഖാദമാനാ ഭുഞ്ജമാനാ അവിസദം ഭുഞ്ജന്തി. പുരിസമ്പി ഹി അവിസദം ദിസ്വാ “മാതുഗാമോ വിയ ഗച്ഛതി തിട്ഠതി നിപജ്ജതി നിസീദതി ഖാദതി ഭുഞ്ജതി”തി വദന്തി. ഇതി യഥാ ഇത്ഥിയോ യേഭുയ്യേന അവിസദാകാരാ, തഥാ യസ്സ കസ്സചി സവിഞ്ഞാണകസ്സ വാ അവിഞ്ഞാണകസ്സ വാ അത്ഥസ്സ യേ വോഹാരാ യേഭുയ്യേന അവിസദാകാരാ, തേയേവ ഇത്ഥിലിങ്ഗാനി നാമ ഭവന്തി. തം യഥാ? “കഞ്ഞാ ദേവതാ ധീതലികാ ദുബ്ബാ സദ്ധാ രത്തി ഇത്ഥീ യാഗു വധു” ഇച്ചേവമാദീനി. പുരിസാനം പന ഹേട്ഠിമകായോ അവിസദോ ഹോതി, ഉപരിമകായോ വിസദോ, ഉരമംസം വിസദം, ഗമനാദിനിപി വിസദാനി ഹോന്തി. പുരിസാ ഹി ഗച്ഛമാനാ വിസദം ഗച്ഛന്തി, തിട്ഠമാനാ നിപജ്ജമാനാ നിസീദമാനാ ഖാദമാനാ ഭുഞ്ജമാനാ വിസദം ഭുഞ്ജന്തി. ഇത്ഥിമ്പി ഹി ഗമനാദിനി വിസദാനി കൂരുമാനം ദിസ്വാ “പുരിസോ വിയ ഗച്ഛതി”തിആദിനി വദന്തി. ഇതി യഥാ പുരിസാ യേഭുയ്യേന വിസദാകാരാ, തഥാ യസ്സ കസ്സചി സവിഞ്ഞാണകസ്സ വാ അവിഞ്ഞാണകസ്സ വാ അത്ഥസ്സ യേ വോഹാരാ യേഭുയ്യേന വിസദാകാരാ, തേയേവ പുല്ലിങ്ഗാനി

നാമ ഭവന്തി. തം യഥാ? “പുരിസോ മാതുഗാമോ ഓരോയോ ആപോ രുക്ഖോ മോഹോ സത്ഥാ” ഇച്ചേവമാദീനി. യഥാ ച പന നപുംസകാ ഉഭയമുത്താകാരാ, തഥാ യസ്സ കസ്സചി സവിഞ്ഞാണകസ്സ വാ അവിഞ്ഞാണകസ്സ വാ അത്ഥസ്സ യേ വോഹാരാ ഉഭയമുത്താകാരാ, തേയേവ നപുംസകലിങ്ഗാനി നാമ ഭവന്തി. തം യഥാ? “ചിത്തം രൂപം ഇത്ഥാഗാരം കലത്തം നാടകം രതനം ഞാണം അട്ഠി ആയു”ഇച്ചേവമാദീനി. ഇച്ചേവം നാമികാനം സഞ്ചേസസി വോഹാരാനം -

വിസദാവിസദാകാരാ, ആകാരോ’ഭയമുത്തകോ;
ലിങ്ഗസ്സ ലക്ഖണം ഏതം, ഞേയം സ്യാദിപ്പബന്ധതോ.

ഇദം റാനം ദുബ്ബിനിവിജ്ജ്ഞം മഹാവനഗഹനം നിഗ്ഗുദ്ധം നിജ്ജടം കത്വാ ദസ്സിതം സാധുകം മനസി കാതബ്ബം. ഇതി സഞ്ചേസം നാമികപദാനം പബന്ധനിസ്സിതേന അവിസദാകാരവോഹാരാദിഭാവേന ഇത്ഥിലിങ്ഗാദിഭാവസ്സ സമ്ഭവതോ ദിനന്വി ഗോസദാനം പബന്ധനിസ്സിതേന അവിസദാകാരവോഹാരാദിഭാവേന യമാസകം ഇത്ഥിലിങ്ഗാദിഭാവോ വേദിതബ്ബോ.

സവിനിച്ഛയോയം ഓകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗസ്സ നാമികപദമാലാവിഭാഗോ.

ഓകാരന്തതാപകതികം ഓകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗം നിട്ഠിതം.

ഏവം സബ്ബമാപി ആകാരന്ത ഇവണ്ണന്ത ഉവണ്ണന്തോകാരന്തവസേന ഛബ്ബിയാനി ഇത്ഥിലിങ്ഗാനി നിരവസേസതോ ഗഹിതാനി ഭവന്തി. ഏതേസു പന കേസബ്ബി ആകാരന്താനം ഈകാരന്താനഞ്ച കത്ഥചി പച്ചത്തേകവചനസ്സ ഏകാരാദേസവസേന യോ പഭേദോ ദിസ്സതി, സോ ഇദാനി വുച്ചതി. തഥാ ഹി -

“ന ത്വം രാധ വിജാനാസി, അഡ്ഢരത്തേ അനാഗതേ;
അബ്യയതം വിലപസി, വിരത്തേ കോസിയായനേ”തി

ഇമസ്ഥിം രാധജാതകേ “വിരത്താ”തി ആകാരന്തവസേന വത്തബ്ബേ പച്ചത്തവചനസ്സ ഏകാരാദേസവസേന “വിരത്തേ”തി വുത്തം. തഥാ “കോസിയായനീ”തി ഈകാരന്തവസേന വത്തബ്ബേ പച്ചത്തവചനസ്സ ഏകാരാദേസവസേന “കോസിയായനേ”തി വുത്തം. തേന അട്ഠകമാചരിയോ “വിരത്തേ കോസിയായനേതി മാതാ നോ കോസിയായനീ ബ്രാഹ്മണീ വിരത്താ അമ്ഹാകം പിതരി നിപ്പേമാ ജാതാ”തി അത്ഥം സംവണ്ണേസി. നനു ച ഭോ പാളിയം “വിരത്തേ”തി, “കോസിയായനേ”തി ച പച്ചത്തവചനസ്സ ദസ്സനതോ “ഏകാരന്തസി ഇത്ഥിലിങ്ഗം അത്ഥീ”തി വത്തബ്ബന്തി? ന വത്തബ്ബം ആകാരികാരന്തോഗധരൂപവിസേസത്താ തേസം രൂപാനം. ആദേസവസേന ഹി സിദ്ധത്താ വിസുഗ്ഗം ഏകാരന്തം ഇത്ഥിലിങ്ഗം നാമ നത്ഥി, തസ്ഥാ ഇത്ഥിലിങ്ഗാനം യഥാവുത്താ ഛബ്ബിധതായേവ ഗഹേതബ്ബാ.

ഇച്ചേവം ഇത്ഥിലിങ്ഗാനം, പകിണ്ണനയസാലിനീ;
പദമാലാ വിഭത്താ മേ, സാസനത്ഥം സയമ്ഭുനോ.

സദുനീതിസുരിയോയം,
അനേകസുവിനിച്ഛയരസ്ഥികലാപോ;

സംസയന്ധകാരനുഭോ,
കസ്ത മതിപദുമം ന വികാസേ.

ഇതി നവങ്ഗേ സാട്കഥേ പിടകത്തയേ ബൃഹ്മഗതീസു വിത്തൂനം

കോസല്യമായ കതേ സദുനീതിപകരണേ

ഇത്ഥിലിങ്ഗാനം നാമികപദമാലാവിഭാഗോ

അട്ഠമോ പരിച്ഛേദോ.

ന്. നപുംസകലിങ്ഗനാമികപദമാലാ

അഥ പുബ്ബാചരിയമതം പുരേചരം കത്വാ നിഗൃഹീതന്തനപുംസകലിങ്ഗാനം “ഭൂതം”ഇച്ചാദികസ്സ പകതിരുപസ്സ നാമികപദമാലം വക്ഖാമ -

ചിത്തം, ചിത്താനി. ചിത്തം, ചിത്താനി. ചിത്തേന, ചിത്തേഹി, ചിത്തേഭി. ചിത്തസ്സ, ചിത്താനം. ചിത്താ, ചിത്തസ്ഥാ, ചിത്തമ്ഹാ, ചിത്തേഹി, ചിത്തേഭി. ചിത്തസ്സ, ചിത്താനം. ചിത്തേ, ചിത്തസ്ഥിം, ചിത്തമ്ഹി, ചിത്തേസു. ഭോ ചിത്ത, ഭോ ചിത്താ, ഭവന്തോ ചിത്താനി. യമകമഹാഥേരമതം.

ഏതഥ കിഞ്ചാപി “ചിത്താ”തി പച്ചത്തബഹുവചനം “ചിത്തേ”തി ഉപയോഗബഹുവചനഞ്ച അനാഗതം, തഥാപി തത്ത്വ തത്ത്വ അന്തേസമ്പി താദിസാനം നിഗൃഹീതന്തനപുംസകരൂപാനം ദസ്സനതോ വിഭിങ്ഗപാളിയഞ്ച “ഛ ചിത്താ അബ്ധാകതാ”തിആദിദസ്സനതോ ഗഹേതബ്ബമേവ , തസ്ഥാ “ചിത്തം, ചിത്താനി, ചിത്താ. ചിത്തം, ചിത്താനി, ചിത്തേ”തി കമോ വേദിതബ്ബോ. നിഗൃഹീതന്താനഞ്ച നപുംസകലിങ്ഗാനം കത്ത്വചി ഓകാരന്തപുല്ലിങ്ഗാനം വിയ പച്ചത്തോപയോഗബഹുവചനാനി ഭവന്തി. താനി ച പുല്ലിങ്ഗേന വാ സലിങ്ഗേന വാ അലിങ്ഗേന വാ സദ്ധിം സമാനാധികരണാനി ഹുത്വാ കേവലാനി വാ പാവചനേ സഞ്ചരന്തി. അത്ര “ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ. ചത്താരോ സമ്മപ്പധാനാ. സബ്ബേ മാലാ ഉപേന്തിമം. യസ്സ ഏതേ ധനാ അത്ഥി. ചത്താരോ മഹാഭൂതാ. തീണിന്ദ്രിയാ. ദേ ഇന്ദ്രിയാ. ദസിന്ദ്രിയാ. ദേ മഹാഭൂതേ നിസ്സായ ദേ മഹാഭൂതാ, പഞ്ച വിത്താണാ, ചതുരോ അങ്ഗേ അധിട്ഠായ, സേമി വമ്മികമത്ത്വകേ, രൂപാ സദാ രസാ ഗന്ധാ. രൂപേ ച സദേ ച അഥോ രസേ ച. ചക്ഖുഞ്ച പടിച്ച രൂപേ ച ഉപ്പജ്ജതി ചക്ഖുവിത്താണ”തി ഏവമാദയോ അനേകസതാ പാളിപ്പദേസാ ദട്ഠബ്ബാ.

ഏതഥ പന “സതിപട്ഠാനാ”തിആദിനി പദാനി ലിങ്ഗവിപല്ലാസവസേന വുത്താനീതി ന ഗഹേതബ്ബാനി സതിപട്ഠാനസദാദിനം പഥമേകവചനട്ഠാനേ ഓകാരന്തപുല്ലിങ്ഗഭാവേന റിതഭാവസ്സ അദസ്സനതോ. “ചത്താരോ”തിആദിനിയേവ പന പദാനി ലിങ്ഗവിപല്ലാസവസേന വുത്താനീതി ഗഹേതബ്ബാനി നിയോഗാ നിഗൃഹീതന്തേഹി നപുംസകലിങ്ഗേഹി സതിപട്ഠാനസദാദിഹി സദ്ധിം തേസം സമാനാധികരണഭാവസ്സ ദസ്സനതോതി.

കേചേതഥ വദേയ്യും - നനു “സതിപട്ഠാനോ യമ്മോ, ചിത്തോ യമ്മോ, ചിത്താ യമ്മാ”തിആദിപ്പയോഗദസ്സനതോ സതിപട്ഠാനസദാദിനം ഓകാരന്തപുല്ലിങ്ഗഭാവോ ലബ്ഭതി. ഏവം സന്തേ കസ്ഥാ തുമ്ഹേഹി “സതിപട്ഠാനസദാദിനം പഥമേകവചനട്ഠാനേ ഓകാരന്തപുല്ലിങ്ഗഭാവേന റിതഭാവസ്സ അദസ്സനതോ”തി വുത്തം, കസ്ഥാ ച ഏകന്തതോ സതിപട്ഠാനസദാദിനം നിഗൃഹീതന്തനപുംസകലിങ്ഗതാ അനുമാതാ, നനു “സതിപട്ഠാനോ യമ്മോ, ചിത്തോ യമ്മോ, ചിത്താ യമ്മാ”തിആദിദസ്സനതോ “ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ”തിആദിസുപി “സതിപട്ഠാനസദാദയോ ലിങ്ഗവിപല്ലാസവസേന വുത്താ”തി വത്തബ്ബാതി? ന വത്തബ്ബാ, കസ്ഥാതി ചേ? “സതിപട്ഠാനോ യമ്മോ, ചിത്തോ യമ്മോ, ചിത്താ യമ്മാ”തിആദിസുപി സതിപട്ഠാനചിത്തസദാദിനം ലിങ്ഗവിപല്ലാസവസേന അനിച്ഛിതബ്ബതോ. തത്ത്വ ഹി പുല്ലിങ്ഗേന യമ്മസദേന യോജേതും യമ്മിസ്സരോ ഭഗവാ യമ്മാപേക്ഖം

കതാ “സതിപട്ഠാനോ, ചിത്തോ, ചിത്താ”തി ച അഭാസി. കേവലാ ഹി സതിപട്ഠാന ചിത്തസദ്ഭാവയോ ഓകാരന്തപുല്ലിങ്ഗഭാവേന കത്ഥചിപി യോജിതാ ന സന്തി, നിഗൃഹീതന്തപുംസകഭാവേന പന യോജിതാ സന്തി.

തഥാ ഹി “ചിത്തോ ഗഹപതി”തി ഏത്ഥാപി പുല്ലിങ്ഗഗഹപതിസദും അപേക്ഖിതാ വിഞ്ഞാണേ പവത്തം ചിത്തനാമം പണ്ണത്തിവസേന പുഗ്ഗലേ ആരോപേതാ പുഗ്ഗലവാചകം കതാ “ചിത്തോ”തി വുത്തം. യദി പന വിഞ്ഞാണസങ്ഖാതം ചിത്തമധിപ്പേതം സിയാ, “ചിത്ത”മിച്ചേവ വുച്ചേയ്യ. തസ്ഥ “ചിത്തോ ഗഹപതി, ചിത്താ ഇത്ഥി”തിആദീസു ലിങ്ഗവിപല്ലാസോ ന ഇച്ഛിതഞ്ചോ സാപേക്ഖത്താ ചിത്തസദ്ഭാവീനം. യഥാ ച ഏത്ഥ, ഏവം “സതിപട്ഠാനോ യമ്മോ, ചിത്തോ യമ്മോ, ചിത്താ യമ്മാ”തിആദീസുപി ലിങ്ഗവിപല്ലാസോ ന ഇച്ഛിതഞ്ചോ. “ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ”തിആദീസു പന സതിപട്ഠാനസദ്ഭാവീനം അപേക്ഖിതഞ്ചാനി പദാനി ന സന്തി, യേഹി തേ പുല്ലിങ്ഗാനി സിയും, തസ്ഥ “ചത്താരോ”തിആദീനിയേവ പദാനി പരിവത്തേതാ “ചത്താരി, സഞ്ചാനി, ഏതാനീ”തി നപുംസകലിങ്ഗവസേന ഗഹേതാ “സതിപട്ഠാനാ , സമ്മപ്പയാനാ”തിആദീഹി പദേഹി യോജേതഞ്ചാനി. ഞാദിസേസു റാനേസു കേചി അട്ഠകമാചരിയാ നികാരലോപം ഇച്ഛന്തി “യാ പുഞ്ചേ ബോധിസത്താനം, പല്ലങ്കവരമാഭുജേ, നിമിത്താനി പദിസ്സന്തി”തി ഏത്ഥ വിയ. അദസ്സനന്തേഹി ലോപോ, തസ്ഥ “ചത്താരി സതിപട്ഠാനാനി, ചത്താരി സമ്മപ്പയാനാനി, സഞ്ചാനി മാലാനീ”തിആദികാ യോജനാ കാതഞ്ചാ.

കേചി പന “സഞ്ചേ മാലാ ഉപേന്തി മ”ന്തി ഏത്ഥ മാലാസദും ഇത്ഥിലിങ്ഗന്തി മഞ്ഞിതാ പുല്ലിങ്ഗഭൂതം സഞ്ചേസദും ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന പരിവത്തേതാ “സഞ്ചാ മാലാ”തി അത്ഥം കഥേന്തി. തം കിഞ്ചാപി യുത്തതരം വിയ ദിസ്സതി, തഥാപി ന ഗഹേതഞ്ചം. ന ഹി സോ ഭഗവാ ലിങ്ഗം നത്താസി, ന ച “സഞ്ചാ മാലാ ഉപേന്തി മ”ന്തി ദ്വേ പദാനി ഇത്ഥിലിങ്ഗാനി കതാ വത്തും ന സക്ഖി. യോ ഏവം വിസദിസലിങ്ഗാനി പദാനി ഉച്ചാരേസി. ജാനന്തോയേവ പന ഭഗവാ വത്തും സക്കോന്തോയേവ ച “സഞ്ചേ മാലാ ഉപേന്തി മ”ന്തി വിസദിസലിങ്ഗാനി പദാനി ഉച്ചാരേസി, തസ്ഥ പുല്ലിങ്ഗഭൂതം സഞ്ചേസദും “സഞ്ചാനീ”തി നപുംസകലിങ്ഗവസേന പരിവത്തേതാ വിഭിങ്ഗപാളിയം “തീണിന്ദ്രിയാ”തി പദം വിയ ലുത്തനികാരേന നപുംസകലിങ്ഗേന മാലാസദേന യോജേതാ “സഞ്ചാനി മാലാനീ”തി അത്ഥോ ഗഹേതഞ്ചോ കത്ഥചി “യസ്സ ഏതേ ധനാ അത്ഥി”തി ഏത്ഥ വിയ. ഏത്ഥ ഹി യസ്സ ഏതാനി ധനാനീതി അത്ഥോ. ഇദമ്പേത്ഥ സല്ലക്ഖിതഞ്ചം. മാലാസദോ ദിലിങ്ഗോ ഇത്ഥിനപുംസകവസേന. തിട്ഠതു തസ്സിത്ഥിലിങ്ഗത്തം സുവിഞ്ഞ്ഞയുത്താ, നപുംസകത്തേ പന തീണി മാലാനി. “മാലേഹി ച ഗന്ധേഹി ച ഭഗവതോ സരീരം പൂജേന്തി”തിആദയോ നപുംസകപ്പയോഗാനിപി ബഹു സന്ദിസ്സന്തിതി.

യദി പന ഭോ മാലസദോ ഇത്ഥിനപുംസകവസേന ദിലിങ്ഗോ, “സഞ്ചേ മാലാ ഉപേന്തി മ”ന്തി ഏത്ഥ മാലാസദസ്സ ഇത്ഥിലിങ്ഗഭാവപരികപ്പനേ കോ ദോസോ അത്ഥിതി? അത്ഥേവ ഇത്ഥിലിങ്ഗസദസ്സ പുല്ലിങ്ഗഭൂതേന സഞ്ചനാമികപദേന സദ്ധിം സമാനാധികരണഭാവസ്സാഭാവതോ, നപുംസകലിങ്ഗസ്സ പന പുല്ലിങ്ഗഭൂതേന സഞ്ചനാമികപദേന സദ്ധിം സമാനാധികരണഭാവസ്സ ഉപലബ്ധിനേതോ. തേനേവ ച “ഏതേ ധനാ”തിആദയോ പയോഗാ പാവചനേ ബഹുധാ ദിട്ഠാ. ഏത്ഥാപി പന വദേയ്യും “ധനാതിആദീനി വിപല്ലാസവസേന

പുല്ലിങ്ഗാനിയേവ “ഏതേ”തിആദീഹി സമാനാധികരണപദേഹി യോജിതത്താ”തി. ന, നപുംസകാനിയേവേതാനി. യദി ഹി “ധനാ”തിആദീനി പുല്ലിങ്ഗാനി സിയും, കത്ഥചി പച്ചത്തേകവചനട്ഠാനേ “ഏസോ”തിആദീഹി ഓകാരന്തസമാനാധികരണപദേഹി യോജിതാ ഓകാരന്തധനസദാദയോ സിയും. തമാരുപാനം അഭാവതോ പന “ധനാ ഇന്ദ്രിയാ വിത്താണാ”തിആദയോ സദാ നപുംസകലിങ്ഗാനിയേവ ഹോന്തി. അയം നയോ പച്ചത്തബഹുവചനട്ഠാനേയേവ ലബ്ധി. നപുംസകലിങ്ഗാനി ഹി വിസദാകാരാനി പുല്ലിങ്ഗരുപാനി വിയ ഹുത്വാ പുല്ലിങ്ഗേഹിപി സദ്ധിം ചരന്തി, നപുംസകാ വിയ പുരിസവേസധാരിനോ പുരിസേഹിതി നിട്ഠമേത്മാവഗന്തബ്ധം.

അഥാപി തേ പുഞ്ചേ വൃത്തവചനം പുന പരിവത്തേതാ ഏവം വദേയും “ചിത്തോ ഗഹപതി, ചിത്താ ഇത്ഥി”തിആദീസു ചിത്തം ഏതസ്സ അത്ഥിതി ചിത്തോ, ചിത്തം ഏതിസ്സാ അത്ഥിതി ചിത്താ യഥാ “സദ്ധോ, സദ്ധാ”തി ഏവം അസ്സത്ഥിതി അത്ഥവസേന ഗഹേതബ്ധതോ ലിങ്ഗവിപല്ലാസോ നിച്ഛിതബ്ധോ, “സതിപട്ഠാനോ ധമ്മോ, ചിത്തോ ധമ്മോ, ചിത്താ ധമ്മാ”തിആദീനി പന ഏവരുപസ്സ അത്ഥസ്സ അഗ്ഗഹേതബ്ധതോ “സതിപട്ഠാനം ധമ്മോ, ചിത്തം ധമ്മോ, ചിത്താനി ധമ്മാ”തി വത്തബ്ധേ ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന “സതിപട്ഠാനോ ധമ്മോ, ചിത്തോ ധമ്മോ, ചിത്താ ധമ്മാ”തിആദി വൃത്തന്തി ലിങ്ഗവിപല്ലാസോ ഇച്ഛിതബ്ധോ”തി? തന്ന, “ചിത്തോ ഗഹപതി”തിആദീസു പന “സതിപട്ഠാനോ ധമ്മോ”തിആദീസു ച ചിത്തസതിപട്ഠാനസദാദീനം ഗഹപതി ധമ്മാദീനം അപേക്ഖനവസേന നിച്ഛം പുല്ലിങ്ഗഭാവസ്സ ഇച്ഛിതത്താ.

തഥാ ഹി ഏകന്തനപുംസകലിങ്ഗോപി പുണ്ണസദോ അഭിസങ്ഖാരാപേക്ഖനവസേന “പുണ്ണോ അഭിസങ്ഖാരോ”തി പുല്ലിങ്ഗോ ജാതോ, തഥാ ഏകന്തനപുംസകലിങ്ഗാപി പദുമ മങ്ഗലസദാദയോ അത്തസ്സത്ഥസ്സാപേക്ഖനവസേന “പദുമോ ഭഗവാ, പദുമാ ദേവീ, മങ്ഗലോ ഭഗവാ, മങ്ഗലാ ഇത്ഥി”തി ച പുമിത്ഥിലിങ്ഗാ ജാതാ. ഏകന്തപുല്ലിങ്ഗാപി ഹത്ഥിവിസേസവാചകാ കാലാവക ഗങ്ഗേയസദാദയോ കുലാപേക്ഖനവസേന “കാലാവകഞ്ച ഗങ്ഗേയ”തിആദിനാ നപുംസകലിങ്ഗാ ജാതാ. തദപേക്ഖനവസേന ഹി അട്ഠകമായം “കാലാവകോ ച ഗങ്ഗേയോ”തിആദി പുല്ലിങ്ഗനിദ്രേസോ ദിസ്സതി. ഏവം തന്തദത്ഥാനമപേക്ഖനവസേന തന്തപകതിലിങ്ഗം നാസേത്വാ അപരം ലിങ്ഗം പതിട്ഠാപേത്വാ നിദ്രേസോ ദിസ്സതി, ന ച താനി സബ്ബാനിപി ലിങ്ഗാനി തദ്ധിതവസേന അത്തലിങ്ഗാനി ജാതാനി, അഥ ഖോ ഗഹപതിധമ്മാദീനം അപേക്ഖനവസേനേവ അത്തലിങ്ഗാനി ജാതാനി, തസ്ഥാ “പേതാനി ഭോതി പുത്താനി, ഖാദമാനാ തുവം പുരേ. സിവിപുത്താനി ചവ്ഹയ. ഏവം ധമ്മാനി സുത്ഥാന, വിപ്പസീദന്തി പണ്ഡിതാ”തിആദീസുയേവ ലിങ്ഗവിപല്ലാസോ ഇച്ഛിതബ്ധോ അനത്താപേക്ഖകത്താ വൃത്തധമ്മസദാദീനം, ന പന “ചിത്തോ ഗഹപതി, ചിത്താ ഇത്ഥി, സതിപട്ഠാനോ ധമ്മോ, ചിത്തോ ധമ്മോ, ചിത്താ ധമ്മാ”തിആദീസു ചിത്തസദാദീനം വിപല്ലാസോ ഇച്ഛിതബ്ധോ ഗഹപതി ധമ്മാദീനം അപേക്ഖകത്താ തേസന്തി നിട്ഠമേത്മാവഗന്തബ്ധം, ഇദഞ്ച ഏകച്ചാനം സമ്മോഹട്ഠാനം, തസ്ഥാ സദ്ധമ്മട്ഠിതിയാ അയം നീതി സദ്ധാസമ്പന്നേഹി കുലപുത്തേഹി സാധുകം മനസി കാതബ്ധാ.

ബദരതിത്ഥവിഹാരവാസീ ആചരീയധമ്മപാലോ പന “അപരിമാണാ പദാ അപരിമാണാ അക്ഖരാ അപരിമാണാ ബൃഞ്ജനാതി പാളിപ്പദേസേ ‘പദാ അക്ഖരാ ബൃഞ്ജനാ’തി ലിങ്ഗവിപല്ലാസോ കത്തോതി ദട്ഠഞ്ച”ന്തി ആഹ. ഏത്ഥാപി മയം “പദാ”തി ഇദം “ഇന്ദ്രിയാ രൂപാ”തിആദീനി വിയ നപുംസകലിങ്ഗമേവാതി വദാമ ഓകാരന്തവസേന പഥേകവചനന്തഭാവഭാവതോ, ഇതരദ്വയം പന നപുംസകലിങ്ഗന്തിപി പൂല്ല്യലിങ്ഗന്തിപി ഗഹേതഞ്ച നിഗൃഹീതന്തോകാരന്തവസേന പഥേകവചനന്തഭാവസ്സൂപലബ്ഭനേതോ. തഥാ ഹി “പുത്താനി ലതാനി പബ്ബതാനി ധമ്മാനീ”തിആദീനംയേവ ലിങ്ഗവിപല്ലാസാനി ഇച്ഛിതബ്ബാനി നിഗൃഹീതന്തവസേന പഥേകവചനന്തായ അനുപലഭിതോ, തേസഞ്ചോകാരന്താകാരന്തവസേന പഥേകവചനന്താദസ്സനേതോ. “ജരാധമ്മം മാ ജീരീ”തി ഇദം പന അന്തൈപദത്ഥവസേന നപുംസകം ജാതന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

ഭൂതം, ഭൂതാനി, ഭൂതാ. ഭൂതം, ഭൂതാനി, ഭൂതേ. ഭൂതേന, ഭൂതേഹി, ഭൂതേഭി. ഭൂതസ്സ, ഭൂതാനം. ഭൂതാ, ഭൂതസ്ഥാ, ഭൂതമ്ഹാ, ഭൂതേഹി, ഭൂതേഭി. ഭൂതസ്സ, ഭൂതാനം. ഭൂതേ, ഭൂതസ്ഥിം, ഭൂതമ്ഹി, ഭൂതേസു. ഭോ ഭൂത, ഭവന്തോ ഭൂതാനി, ഭവന്തോ ഭൂതാ. ഏവം ചിത്തനയേന നാമികപദമാലാ ഭവതി.

ഇമിനാ നയേന “മഹാഭൂതം ഭവിത്തം ഭൂതം ഭവന”മിച്ചാദീനം ഭൂയാതുമയാനം നിഗൃഹീതന്തപദാനം അന്തൈസഞ്ച “വത്ത”മിച്ചാദീനം നിഗൃഹീതന്തപദാനം നാമികപദമാലാ വേദിതബ്ബാ.

വത്തം രൂപം സോതം ഘാനം, ദുക്ഖം പുപ്ഫം ത്യാനം ഞാണം; ദാനം സീലം പുഞ്ഠം പാപം, വജ്ജം സച്ചം യാനം ഛരത്തം.

സകടം കനകം തഗരം നഗരം, തരണം ചരണം ധരണം മരണം; നയനം വദനം കരണം ലവനം, വസനം പവനം ഭവനം ഗഗനം.

അമതം പുളിനം മാലം, ആസനം സവനം മുഖം; പദുമം ഉപ്പലം വസ്സം, ലോചനം സാധനം സുഖം.

താണം മൂലം ധനം കൂലം, മങ്ഗലം നളിനം ഫലം; ഹിരണ്ണം അമ്ബുജം ധന്തം, ജാലം ലിങ്ഗം പദം ജലം.

അങ്ഗം പണ്ണം സുസാനം സം, ആവുധം ഹദയം വനം; സോപാനം ചീവരം പാണം, അലാതം ഇന്ദ്രിയം കുലം.

ലോഹം കണം ബലം പീഠം, അണ്ഡം ആരമ്മണം പൂരം; അരണ്ണം തീരമസ്സത്ഥ-മിച്ചാദീനി സമുദ്ധരേ.

ഇമാനി ചിത്തസദേന സബ്ബമാപി സദിസാനി, ഇമാനി പന വിസദിസാനി. സേയ്യമിദം -

“ചമ്മം വേസ്ഥ”ന്തിആദീനി, ഏകധായേവ ഭിജ്ജരേ;
“കമ്മം മാമം ഗുണവ”ന്തി-ആദീനി തു അനേകധാ.

കഥം?

ചമ്മേ, ചമ്മസ്മിം, ചമ്മദ്ഹി, ചമ്മനി, വേസ്മേ, വേസ്മസ്മിം, വേസ്മദ്ഹി, വേസ്മനി, ഘമ്മേ, ഘമ്മസ്മിം, ഘമ്മദ്ഹി, ഘമ്മനി. ഏവം അന്താനിപി യോജേതബ്ബാനി.

കമ്മം, കമ്മാനി, കമ്മാ. കമ്മം, കമ്മാനി, കമ്മേ. കമ്മേന, കമ്മുനാ, കമ്മനാ, കമ്മേഹി, കമ്മേഭി. കമ്മസ്സ, കമ്മുനോ, കമ്മാനം. കമ്മസ്മാ, കമ്മദ്ഹാ, കമ്മുനാ, കമ്മേഹി, കമ്മേഭി. കമ്മസ്സ, കമ്മുനോ, കമ്മാനം. കമ്മേ, കമ്മസ്മിം, കമ്മദ്ഹി, കമ്മനി, കമ്മേസു. ഭോ കമ്മ, ഭവന്തോ കമ്മാനി, ഭവന്തോ കമ്മാ.

മാമസദുസ്സ പന തതിയേകവചനട്ഠാനാദീസു “മാമേന, മാമുനാ, മാമസ്സ, മാമുനോ”തി ച, “മാമാ, മാമസ്മാ, മാമദ്ഹാ, മാമുനാ”തി ച യോജേതബ്ബം.

വന്തു മന്തു ഇമന്തു പച്ചയവതം പന നിഗൃഹീതന്തസദാനം “ഗുണവം ചിത്തം, രുചിമം പുപ്ഫം, പാപിമം കുലം” ഇച്ചാദിപയോഗവസേന -

ഗുണവം , ഗുണവന്താനി, ഗുണവന്താ, ഗുണവന്തി. ഗുണവന്തം, ഗുണവന്താനി, ഗുണവന്തേ ഗുണവന്തി. ഗുണവതാ, ഗുണവന്തേന, ഗുണവന്തേഹി, ഗുണവന്തേഭി. ഗുണവതോ, ഗുണവന്തസ്സ, ഗുണവതം, ഗുണവന്താനം. ഗുണവതാ, ഗുണവന്താ, ഗുണവന്തസ്മാ, ഗുണവന്തദ്ഹാ, ഗുണവന്തേഹി, ഗുണവന്തേഭി. ഗുണവതോ, ഗുണവന്തസ്സ, ഗുണവതം, ഗുണവന്താനം. ഗുണവതി, ഗുണവന്തേ, ഗുണവന്തസ്മിം, ഗുണവന്തദ്ഹി, ഗുണവന്തേസു. ഭോ ഗുണവ, ഭവന്തോ ഗുണവന്താനി, ഗുണവന്തി.

ഏവം “രുചിമം, രുചിമന്താനി, രുചിമ”ന്തി ഇച്ചാദിനാ, “പാപിമം, പാപിമന്താനി, പാപിമ”ന്തി ഇച്ചാദിനാ ച യോജേതബ്ബം. അപിചേത്ഥ “ഗുണവം ബലവം യസവം സതിമം ഗതിമം” ഇച്ചാദിനാ പയോഗാ വിത്ഥാരേതബ്ബാ.

കരോന്തസദുസ്സ “കരോന്തം ചിത്തം, കരോന്തം കുല”ന്തി പയോഗവസേന -

കരോന്തം, കരോന്താനി, കരോന്താ, കരോന്തി. കരോന്തം, കരോന്താനി, കരോന്തേ, കരോന്തി. കരോതാ, കരോന്തേന, കരോന്തേഹി, കരോന്തേഭി. കരോതോ, കരോതോ, കരോന്തസ്സ, കരോന്താനം, കരോതം. കരോതാ, കരോന്താ, കരോന്തസ്മാ, കരോന്തദ്ഹാ, കരോന്തേഹി, കരോന്തേഭി. കരോതോ, കരോതോ, കരോന്തസ്സ, കരോന്താനം, കരോതം. കരോതി, കരോന്തേ, കരോന്തസ്മിം, കരോന്തദ്ഹി, കരോന്തേസു. ഭോ കരോന്ത, ഭവന്തോ, കരോന്താനി, കരോന്താ, കരോന്തീതി യോജേതബ്ബം.

ഗച്ഛന്തസദുസ്സ തു “ഗച്ഛന്തം ചിത്തം, ഗച്ഛന്തം കുല”ന്തി പയോഗവസേന -

ഗച്ഛന്തം, ഗച്ഛന്താനി, ഗച്ഛന്താ. ഗച്ഛന്തം, ഗച്ഛന്താനി, ഗച്ഛന്തേ. ഗച്ഛതാ, ഗച്ഛന്തേന, ഗച്ഛന്തേഹി, ഗച്ഛന്തേഭി. ഗച്ഛതോ, ഗച്ഛന്തസ്സ, ഗച്ഛന്താനം, ഗച്ഛതം. ഗച്ഛതാ, ഗച്ഛന്താ, ഗച്ഛന്തസ്മാ, ഗച്ഛന്തദ്ഹാ, ഗച്ഛന്തേഹി , ഗച്ഛന്തേഭി. ഗച്ഛതോ, ഗച്ഛന്തസ്സ, ഗച്ഛന്താനം, ഗച്ഛതം. ഗച്ഛതി, ഗച്ഛന്തേ, ഗച്ഛന്തസ്മിം, ഗച്ഛന്തദ്ഹി, ഗച്ഛന്തേസു. ഭോ ഗച്ഛം, ഭോ ഗച്ഛന്താ, ഭവന്തോ ഗച്ഛന്താനി, ഗച്ഛന്താതി യോജേതബ്ബം.

ഏവം “ചരന്തം ദദന്തം തിട്ന്തം ചിന്തയന്ത”ന്തിആദിസുപി നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ.

മഹന്തസദസ്സു പന കോചി ഭേദോ, തമാ ഹി “ബാരാണസിരജ്ജം നാമ മഹാ”തി ഏവം “മഹാ”ഇതി നപുംസകപയോഗദസ്സനതോ “മഹന്തം, മഹാ, മഹന്താനി, മഹന്താ. മഹന്തം, മഹന്താനി, മഹന്തേ. മഹന്താ”തി കമോ വേദിതബ്ബോ. സബ്ബാനേതാനി ചിത്തസദ്ദേന വിസദിസാനി.

സവിനിച്ഛയോയം നിഗൃഹീതന്തനപുംസകലിങ്ഗാനം പകതിരൂപസ്സ നാമികപദമാലാവിഭാഗോ.

അവണ്ണുകാരന്തതാപകതികം നിഗൃഹീതന്തം

നപുംസകലിങ്ഗം നിട്ഠിതം.

ഇദാനി തസ്സീലത്ഥസ്സ കതരസ്സസ്സ അത്ഥവിഭാവി ഇച്ചേതസ്സ സദസ്സ നാമികപദമാലം വക്ഖാമ പുബ്ബാചരിയമതം പുരേചരം കത്വാ -

അട്ഠി, അട്ഠീ, അട്ഠീനി. അട്ഠിം, അട്ഠീ, അട്ഠീനി. അട്ഠിനാ, അട്ഠീഹി, അട്ഠീഭി. അട്ഠിസ്സ, അട്ഠീനോ, അട്ഠീനം. അട്ഠിനാ, അട്ഠീഹി, അട്ഠീഭി. അട്ഠിസ്സ, അട്ഠീനോ, അട്ഠീനം. അട്ഠിസ്ഥിം, അട്ഠിമ്ഹി, അട്ഠീസു. ഭോ അട്ഠി, ഭവന്തോ അട്ഠീ, ഭവന്തോ അട്ഠീനി. യമകമഹാമേരമതം.

കിഞ്ചാപേത്ഥ നിസ്സക്കവചനട്ഠാനേ “അട്ഠിസ്ഥാ, അട്ഠിമ്ഹാ”തി പദാനി അനാഗതാനി, തമാപി തത്ഥ തത്ഥ തംസദിസപ്പയോഗദസ്സനാ ഗഹേതബ്ബാനി. യഥാ പന അട്ഠിസദസ്സ, ഏവം “സത്ഥി ദധി വാരി അക്ഖി അച്ഛി”ഇച്ചാദീനന്വി രൂപാനി ഭവന്തി.

അത്ഥവിഭാവി , അത്ഥവിഭാവി, അത്ഥവിഭാവീനി. അത്ഥവിഭാവിം, അത്ഥവിഭാവി, അത്ഥവിഭാവീനി. അത്ഥവിഭാവീനാ, അത്ഥവിഭാവീഹി, അത്ഥവിഭാവീഭി. അത്ഥവിഭാവിസ്സ, അത്ഥവിഭാവിനോ, അത്ഥവിഭാവിനം. അത്ഥവിഭാവിനാ, അത്ഥവിഭാവിസ്ഥാ അത്ഥവിഭാവിമ്ഹാ, അത്ഥവിഭാവീഹി, അത്ഥവിഭാവീഭി. അത്ഥവിഭാവിസ്സ, അത്ഥവിഭാവിനോ, അത്ഥവിഭാവിനം. അത്ഥവിഭാവിസ്ഥിം, അത്ഥവിഭാവിമ്ഹി, അത്ഥവിഭാവീസു. ഭോ അത്ഥവിഭാവി, ഭവന്തോ അത്ഥവിഭാവി, ഭവന്തോ അത്ഥവിഭാവീനി.

ഏവം “യമ്മവിഭാവി, ചിത്താനുപരിവത്തി, സുഖകാരി”ഇച്ചാദീനിപി. തത്ഥ അട്ഠിസത്ഥിആദീനി പധാനലിങ്ഗാനി അനന്തോപേക്ഖകത്താ, അത്ഥവിഭാവി യമ്മവിഭാവിആദീനി അപ്പധാനലിങ്ഗാനി അന്തോപേക്ഖകത്താ.

സവിനിച്ഛയോയം ഇകാരന്തനപുംസകലിങ്ഗാനം പകതിരൂപസ്സ നാമികപദമാലാവിഭാഗോ.

ഇവണ്ണന്തതാപകതികം ഇകാരന്തനപുംസകലിങ്ഗം നിട്ഠിതം.

ഇദാനി കതരസ്സസ്സ ഗോത്രഭു ഇച്ചേതസ്സ സദസ്സ നാമികപദമാലം വക്ഖാമ പുബ്ബാചരിയമതം പുരേചരം കത്വാ -

ആയു, ആയു, ആയുനി. ആയും, ആയു, ആയുനി. ആയുനാ, ആയുഹി, ആയുഭി. ആയുസ്സ, ആയുനോ, ആയുനം. ആയുനാ, ആയുഹി, ആയുഭി. ആയുസ്സ, ആയുനോ, ആയുനം. ആയുസ്മിം, ആയുമ്ഹി, ആയുസു. ഭോ ആയു, ഭവന്തോ ആയു, ഭവന്തോ ആയുനി. യമകമഹാമേരമതം.

കിഞ്ചാപേത്വ നിസ്സുക്കവചനട്ഠാനേ “ആയുസ്മാ, ആയുമ്ഹാ”തി പദാനി അനാഗതാനി, തമാപി തത്വ തത്വ തംസദിസപ്പയോഗദസ്സനതോ ഗഹേതബ്ബാനി. ഏതഥ ച ആയുസദോ പുംനപുംസകലിങ്ഗോ ദട്ഠബ്ബോ. തമാ ഹി പാളിയം അട്ഠകമാസു ച തസ്സ ദിലിങ്ഗതാ ദിസ്സതി. “പുനരായു ച മേ ലഭോ, ഏവം ജാനാഹി മാരിസ. ആയു ചസ്സാ പരിക്ഖിണോ അഹോസീ”തിആദീസു ഹി ആയുസദോ പുല്ലിങ്ഗോ, തബ്ബസേന “ആയു, ആയു, ആയവോ”തിആദിനാ ഭിക്ഖുനയേന യമാസമ്ഭവം നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ. “അഗ്ഗം ആയു ച വണ്ണോ ച. കിത്തകം പനസ്സ ആയു”തിആദീസു പന നപുംസകലിങ്ഗോ, തബ്ബസേന “ആയു, ആയു, ആയുനീ”തി യോജിതാ.

ഗോത്രഭു, ഗോത്രഭു, ഗോത്രഭുനി. ഗോത്രഭും, ഗോത്രഭു, ഗോത്രഭുനി. ഗോത്രഭുനാ, ഗോത്രഭുഹി, ഗോത്രഭുഭി. ഗോത്രഭുസ്സ, ഗോത്രഭുനോ, ഗോത്രഭുനം. ഗോത്രഭുനാ, ഗോത്രഭുസ്മാ, ഗോത്രഭുമ്ഹാ, ഗോത്രഭുഹി, ഗോത്രഭുഭി. ഗോത്രഭുസ്സ, ഗോത്രഭുനോ, ഗോത്രഭുനം. ഗോത്രഭുസ്മിം, ഗോത്രഭുമ്ഹി, ഗോത്രഭുസു. ഭോ ഗോത്രഭു, ഭവന്തോ ഗോത്രഭു, ഭവന്തോ ഗോത്രഭുനി. ഭോ ഗോത്രഭു, ഭോ ഗോത്രഭുനി, ഏവം ബഹുവചനം വാ. അയമമ്ഹാകം മതം, ഏവം “ചിത്തസഹഭു”ഇച്ചാദീനം ഭൂധാതുമയാനം ഉകാരന്തസദാനം അഞ്ഞേസമ്പി തംസദിസാനം നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ. പുഗ്ഗലവാചകോ പന ഊകാരന്തോ ഗോത്രഭുസദോ പുല്ലിങ്ഗപരിയാപന്നത്താ സബ്ബത്തുനയേ പവിട്ഠോ. തത്രഞ്ഞേ സദാ നാമ “ചകഖു വസു ധനു ദാരു തിപു മധു സിങ്ഗു ഹിങ്ഗു ചിത്തഗു”ഇച്ചാദയോ.

സവിനിച്ഛയോയം ഉകാരന്തനപുംസകലിങ്ഗാനം പകതിരുപസ്സ നാമികപദമാലാവിഭാഗോ.

ഉവണ്ണോകാരന്തതാപകതികം

ഉകാരന്തനപുംസകലിങ്ഗം നിട്ഠിതം.

ഏവം നിഗ്ഗഹീതന്ത ഇകാരന്ത ഉകാരന്തവസേന തിവിധാനി നപുംസകലിങ്ഗാനി നിരവസേസതോ ഗഹിതാനേവ ഹോന്തി. തേസു കേസഞ്ചി നിഗ്ഗഹീതന്താനം കപചി പച്ചത്തേകവചനസ്സ ബഹുവചനസ്സ ഏകാരാദേസവസേന ഭേദോ ദിസ്സതി. സേയുമിദം? “സുഖേ ദുക്ഖേ. ഏകുനപണ്ണാസ ആജീവകസതേ ഏകുനപണ്ണാസ പരിബ്ബാജകസതേ”ഇച്ചേവമാദി. നനു ഭോ ഏവംവിധാനം രൂപാനം പാളിയം ദസ്സനതോ “ഏകാരന്തമ്പി നപുംസകലിങ്ഗം അത്ഥീ”തി വത്തബ്ബന്തി? ന വത്തബ്ബം നിഗ്ഗഹീതന്തോഗധരൂപവിസേസത്താ തേസം രൂപാനം. ആദേസവസേന ഹി സീദ്ധത്താ വിസും ഏകാരന്തം നപുംസകലിങ്ഗം നാമ നത്ഥി. തസ്മാ നപുംസകലിങ്ഗാനം യമാവുത്താ തിവിധതായേവ ഗഹേതബ്ബാതി.

നപുംസകാനമിച്ചേവം, ലിങ്ഗാനം നയസാലിനീ;

പദമാലാ വിഭത്താ മേ, സാസനത്ഥം മഹേസിനോ.

യസ്സേസാ പഗുണാ സദൃ-നീതിരേസാ സുഭാവിതാ;
സാസനേ കുലപുത്താനം, സരണം സോ പരായണം.

ഇതി നവങ്ഗേ സാട്ഠകഥേ പിടകത്തയേ ബൃഹ്മഗതീസു വിത്തൂനം

കോസല്ലത്ഥായ കതേ സദൃനീതിപകരണേ

നപുംസകലിങ്ഗാനം പകതിരൂപസ്ത നാമികപദമാലാവിഭാഗോ

നവമോ പരിച്ഛേദോ.

൧൦. ലിങ്ഗത്തയമിസ്സുകനാമികപദമാലാ

അധികൂനകതോ ചേക-ക്ഖരതോ ച ഇതോ പരം;
തീണി ലിങ്ഗാനി മിസ്സേത്ഥാ, പദമാലമനാകുലം.

നാനാസുഖമസങ്കേത-ഗതേസ്വത്ഥേസു വിത്തുനം;
ഗമ്ഭീരബുദ്ധിചാരത്ഥം, പവക്ഖാമി യമാബലം.

ഇത്ഥമീ മീ ച പഭാ ഭാ ച, ഗിരാ രാ പവനം വനം;
ഉദകഞ്ച ദകം കഞ്ച, വിതക്കോ ഇതി ചാദയോ.

ഭൂ ഭൂമി ചേവ അരഞ്ഞം, അരഞ്ഞാനീതി ചാദയോ;
പഞ്ഞാ പഞ്ഞാണം ഞാണഞ്ച, ഇച്ചാദീ ച തിയാ സിയും.

കോ വി സാ ചേവ ഭാ രാ ച, മീ യീ കു ഭൂ തഥേവ കം;
ഖം ഗോ മോ മാ ച സം യം തം, കിമിച്ചാദീ ച ഏകികാതി.

അയം ലിങ്ഗത്തയമിസ്സുകോ നാമികപദമാലാഉദ്ദേശോ. തത്ര ഇത്ഥമീ, ഇത്ഥമീ,
ഇത്ഥമിയോ. ഇത്ഥിം...പേം... ഭോതിയോ ഇത്ഥമിയോ.

മീ മീ, മിയോ. മിം, മീ, മിയോ. മിയാ, മീഹി, മീഭി. മിയാ, മീനം. മിയാ,
മീഹി, മീഭി. മിയാ, മീനം. മിയാ, മിയം, മീസു. ഭോതി മി, ഭോതിയോ മി,
ഭോതിയോ മിയോ. ഏത്ഥ -

“കുക്കുടാ മണയോ ദണ്ഡാ, മിയോ ച പുത്തലക്ഖണാ;
ഉപ്പജ്ജന്തി അപാപസ്സ, കതപുത്തസ്സ ജന്തുനോ;
മിയാ ഗുയ്ഹം ന സംസേയു; മീനം ഭാവോ ദുരാജാനോ”തി

ആദീനി നിദസ്സനപദാനി.

പഭാ, പഭാ, പഭായോ. പഭം...പേം... ഭോതിയോ പഭായോ.

ഭാ, ഭാ, ഭായോ. ഭം, ഭാ, ഭായോ. ഭായ, ഭാഹി, ഭാഭി. ഭായ, ഭാനം. ഭായ,
ഭാഹി, ഭാഭി. ഭായ, ഭാനം. ഭായ, ഭായം, ഭാസു. ഭോതി ഭേ, ഭോതിയോ ഭാ,
ഭോതിയോ ഭായോ. ഏത്ഥ ച “ഭാകരോ ഭാനു”ഇച്ചാദീനി നിദസ്സനപദാനി.

ഗിരാ , ഗിരാ, ഗിരായോ. ഗിരം...പേം... ഭോതിയോ ഗിരായോ. “വാചാ ഗിരാ
ബൃഹ്മോ. യേ വോഹം കിത്തയിസ്സാമി, ഗിരാഹി അനുപുബ്ബസോ”തി ഇമാനി
ഗിരാസദുസ്സ ഇത്ഥിലിങ്ഗഭാവേ നിദസ്സനപദാനി.

സുവണ്ണവാചകോ രാസദ്ദോ പുല്ലിങ്ഗോ, ഇധ പന സദുവാചകോ രാസദ്ദോ
ഇത്ഥിലിങ്ഗോ.

രാ, രാ, രായോ. രം, രാ, രായോ. രായ, രാഹി, രാഭി. രായ, രാനം. രായ,
രാഹി, രാഭി. രായ, രാനം. രായ, രായം, രാസു. ഭോതി രേ, ഭോതിയോ രാ,
ഭോതിയോ രായോ.

രാ വുച്ചതി സദോ. അഗുഞ്ഞസുത്തടീകായഞ്ഹി “രാ സദോ തിയതി ഛരിജ്ജതി ഏത്ഥാതി രത്തി, സത്താനം സദസ്സ വുപസമകാലോ”തി വുത്തം. തസ്മാ രാസദസ്സ സദുവാചകത്തേ “രത്തി”തി പദം നിദസ്സനം.

പവനം, പവനാനി, പവനാ. പവനം, പവനാനി, പവനേ.

വനം, വനാനി, വനാ. വനം, വനാനി, വനേ. സേസം സബ്ബം നേയ്യം.

പവനവനസദാ കദാചി സമാനത്ഥാ കദാചി ഭിന്നത്ഥാ. തേ ഹി അരഞ്ഞവാചകത്തേ സമാനത്ഥാ “തേ ധമ്മേ പരിപൂരേന്തോ, പവനം പാവിസിം തദാ. സപുത്തോ പാവിസിം വന”ന്തിആദീസു. യമാക്കമം പന തേ വായുതണ്ഹാവനവാചകത്തേ ഭിന്നത്ഥാ “പരമദുഗ്ഗന്ധപവനവിചരിതേ. ഛേരത്ഥാ വനഞ്ച വനമം, നിബ്ബനാ ഹോമ ഭിക്ഖവോ”തിആദീസു.

ഉദകം, ഉദകാനി, ഉദകാ. ഉദകം, ഉദകാനി, ഉദകേ.

ദകം, ദകാനി, ദകാ. ദകം, ദകാനി, ദകേ. സേസം സബ്ബം നേയ്യം.

“അമ്ബപക്കം ദകം സീതം. മലജാ ദകജാ പുപ്ഫാ”തിആദീനേത്ഥ നിദസ്സനപദാനി. “നീലോദം വനമജ്ജയതോ. മഹോദധി. ഉദബിന്ദുനിപാതേന, ഉദകുമ്ഭോപി പൂരതീ”തി പാളിപ്പദേസേസു പന സമാസന്തഗതനാമത്താ ഉദസദേനേവ ഉദകത്ഥോ വുത്തോ “രിത്തസ്സാദ”ന്തി വത്തബ്ബട്ഠാനേ “രിത്തസ്സ”ന്തി സദേന റിത്തസ്സാദത്ഥോ വിയ. പാളിയഞ്ഹി കേവലോ ഉദസദോ ന ദിട്ഠപുബ്ബോ. അത്ഥി ചേ, സുട്ഠ മനസി കാതബ്ബോ.

കം, കാനി, കാ. കം, കാനി, കേ. കേന, കേഹി, കേഭി. കസ്സ, കാനം. കാ, കസ്മാ, കമ്ഹാ, കേഹി, കേഭി. കസ്സ, കാനം. കേ, കസ്മിം, കമ്ഹി, കേസു. ഭോ ക, ഭവന്തോ കാ, ഭവന്തോ കാനി. ഭോസദേന വാ ബഹുവചനം യോജേതബ്ബം “ഭോ കാനി, ഭോ കാ”തി.

ഏത്ഥ കം വുച്ചതി ഉദകം സീസം സുഖഞ്ച. അത്ര “കന്താരോ കന്ദരോ കേവട്ടാ കേസാ കരുണാ നാകോ”തിആദീനി പയോഗാനി വേദിതബ്ബാനി. തത്ര കന്താരോതി കം വുച്ചതി ഉദകം, തേന തരിതബ്ബോ അതിക്കമിതബ്ബോതി കന്താരോ, നിരുദകപ്പദേസോ. ചോരകന്താരന്തിആദീസു പന രൂല്ഹിയാ ദുഗ്ഗമന്ഠാനേപി കന്താരസദോ പവത്തതീതി ദട്ഠബ്ബം. കന്ദരോതി ഏത്ഥാപി കം വുച്ചതി ഉദകം, തേന ദാരിതോ ഭിന്നോതി കന്ദരോ. കേവട്ടാതിആദീസു പന കേ ഉദകേ വത്തനതോ ഗഹണത്ഥം പവത്തനതോ കേവട്ടാ. കേ സീസേ സേന്തി ഉപ്പജ്ജന്തിതി കേസാ. കം സുഖം രുന്ധതീതി കരുണാ. നാകോതി സഗ്ഗോ. കന്തി ഹി സുഖം, ന കം അകം, ദുക്ഖം, തം നത്ഥി ഏത്ഥാതി നാകോതി അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ . യഥേത്ഥ ഇത്ഥീസദാദീനം നാമികപദമാലാ യോജിതാ, ഏവം “വിതക്കോ വിചാരോ ആഭാ പദീപോ”തിആദീനമ്പി യോജേതബ്ബാ.

ഭൂ, ഭൂ, ഭൂയോ. ഭൂം, ഭൂ, ഭൂയോ. ഭൂയാ, ഭൂഹി, ഭൂഭി. ഭൂയാ, ഭൂനം. ഭൂയാ, ഭൂഹി, ഭൂഭി. ഭൂയാ, ഭൂനം. ഭൂയാ, ഭൂയം, ഭൂസു. ഭോതി ഭൂ, ഭോതിയോ ഭൂ, ഭോതിയോ ഭൂയോ. ഏത്ഥ ച “ഭൂരുഹോ ഭൂപാലോ ഭൂഭുജോ ഭൂതല”ന്തി നിദസ്സനപദാനി.

ഭൂമി, ഭൂമി, ഭൂമിയോ; സേസം വിത്ഥാരേതഞ്ചം;
അരഞ്ഞം, അരഞ്ഞാനി, അരഞ്ഞാ; സേസം വിത്ഥാരേതഞ്ചം.

അരഞ്ഞാനീ വുച്ചതി മഹാഅരഞ്ഞം, “ഗഹപതാനീ”തി പദമിവ
ഇനീപച്ചയവസേന സാധേതഞ്ചം പദം ഇത്ഥിലിങ്ഗഞ്ച. “അരഞ്ഞാനീ”തി ഹി
അട്കമാപാഹോപി ദിസ്സതി.

അരഞ്ഞാനീ, അരഞ്ഞാനീ, അരഞ്ഞാനിയോ. അരഞ്ഞാനിം, അരഞ്ഞാനീ,
അരഞ്ഞാനിയോ. അരഞ്ഞാനിയാ, അരഞ്ഞാനീഹി, അരഞ്ഞാനീഭി.
അരഞ്ഞാനിയാ, അരഞ്ഞാനീനം. അരഞ്ഞാനിയാ, അരഞ്ഞാനീഹി,
അരഞ്ഞാനീഭി. അരഞ്ഞാനിയാ, അരഞ്ഞാനീനം. അരഞ്ഞാനിയാ,
അരഞ്ഞാനിയം, അരഞ്ഞാനീസു. ഭോതി അരഞ്ഞാനി, ഭോതിയോ അരഞ്ഞാനീ,
ഭോതിയോ അരഞ്ഞാനിയോ.

യഥേതമ ഉത്തരാധികവസേന യോജിതാ, ഏവം “സഭാ,
സഭായ”തിആദീസുപി യോജേതഞ്ചാ. സഭായന്തി സഭാ ഏവ ,
ലിങ്ഗബൃത്തയവസേന പന ഏവം വുത്തം. “സഭായേ വാ ദ്വാരമൂലേ വാ
വത്ഥഞ്ച”തി പാളി ഏതമ നിദസ്സനം.

പഞ്ഞാ, പഞ്ഞാ, പഞ്ഞായോ. പഞ്ഞം, പഞ്ഞാ, പഞ്ഞായോ. പഞ്ഞായ.

പഞ്ഞാണം, പഞ്ഞാണാനി, പഞ്ഞാണാ. പഞ്ഞാണം, പഞ്ഞാണാനി,
പഞ്ഞാണേ. പഞ്ഞാണേന.

“തഥാ ഹി ഭന്തേ ഭഗവതോ സീലപഞ്ഞാണം. സാധു പഞ്ഞാണവാ
നരോ”തിആദീനേതമ നിദസ്സനപദാനി.

ഞാണം, ഞാണാനി, ഞാണാ. ഞാണം, ഞാണാനി, ഞാണേ. ഞാണേന.
സേസം സഞ്ചം നേയം. “അഗ്ഗി അഗ്ഗിനി ഗിനി”ഇച്ചാദീസുപി ഉത്തരാധികവസേന
നാമികപദമാലാ യോജേതഞ്ചാ.

കോ വീ സാദീസുപി ഏകക്ഖരേസു കോ വുച്ചതി ബ്രഹ്മാ വാതോ ച
സരീരഞ്ച, തസ്സ തബ്ബാചകത്തേ ഇമേ പയോഗാ. സേയ്യമിദം?

“ജിനേന യേന ആനീതം, ലോകസ്സ അമിതം ഹിതം;
തസ്സ പാദമ്ബുജം വന്ദേ, കമോളിഅലിസേവിതം.

കകുധരുക്ഖോ. കരജകായോ” ഇച്ചേവമാദയോ. തത്ഥ
കമോളിഅലിസേവിതന്തി വന്ദന്താനം അനേകസതാനം ബ്രഹ്മാനം
മോളിഭമരസേവിതന്തി കവയോ ഇച്ഛന്തി. കകുധരുക്ഖോതി ഏതമ പന കോ
വുച്ചതി വാതോ, തസ്സ യോ കുജ്ജ്വതി, വാതരോഗാപനയനവസേന തം
നിവാരേതി, തസ്ഥാ സോ രുക്ഖോ കകുധോതി വുച്ചതീഭി ആചരിയാ.
കരജകായോതി ഏതമ തു കോ വുച്ചതി സരീരം, തത്ഥ പവത്തോ രജോ
കരജോ. കിം തം ? സുക്കസോണിതം. തത്ത്ഹി “രാഗോ രജോ, ന ച പന
രേണു വുച്ചതീ”തി ഏവം വുത്തരാഗരജഫലത്താ സരീരവാചകേന കസദ്ദേന
വിസേസേതാ ഫലവോഹാരേന “കരജോ”തി വുച്ചതി. തേന
സുക്കസോണിതസഞ്ചാതേന കരജേന സമ്ഭൂതോ കായോ കരജകായോതി

ആചരിയാ. തമാ ഹി “കായോ മാതാപേത്തികസമ്ഭവോ”തി വുത്തോ, മഹാഅസ്സപൂരസുത്തടീകായം പന “കരിയതി ഗബ്ഭാസയേ വിപിയതീതി കരോ, സമ്ഭവോ. കരതോ ജാതോതി കരജോ, മാതാപേത്തികസമ്ഭവോതി അത്ഥോ. മാതുആദിനം സന്ഠാപനവസേന കരതോ ജാതോതി അപരേ, ഉഭയമാപി കരജകായന്തി ചതുസന്തതിരുപമാഹാ”തി വുത്തം. അയം പനത്ഥോ ഇധ നാധിപ്പേതോ, പുരിമോയേവത്ഥോ അധിപ്പേതോ കസദ്ദാധികാരത്താ.

കോ, കാ. കം, കേ. കേന, കേഹി, കേഭി. കസ്സ, കാനം. കാ, കസ്മാ, കമ്ഹാ, കേഹി, കേഭി. കസ്സ, കാനം. കേ, കസ്മിം, കമ്ഹി, കേസു. ഭോ ക, ഭവന്തോ കാ.

തത്ര വി വുച്ചതി പക്ഖീ. തമാ ഹി പക്ഖീനം ഇസ്സരോ സുപണ്ണരാജാ വിന്ദോതി കമിയതി. ഏതമത്ഥഞ്ഹി സന്ധായ പുബ്ബാചരിയേനപി അയം ഗാമാ ഭാസിതാ -

“സദ്ധാനതേ മുദ്ധനി സന്ഠപേമി, മുനിന്ദ നിന്ദാപഗതം തവഗ്ഗം; ദേവിന്ദനാഗിന്ദനരിന്ദവിന്ദ-ന തം വിഭിന്നം ചരണാരവിന്ദ”ന്തി.

തത്ഥ വീനം ഇന്ദോതി വിന്ദോ, പക്ഖിജാതിയാ ജാതാനം സുപണ്ണാനം രാജാതി അത്ഥോ.

വിം, വീ, വയോ. വിം, വീ, വയോ. വിനാ, വീഹി, വീഭി. വിസ്സ, വിനോ, വീനം. വിനാ, വിസ്മാ, വിമ്ഹാ, വീഹി, വീഭി. വിസ്സ, വിനോ, വീനം. വിസ്മിം, വിമ്ഹി, വീസു. ഭോ വി, ഭവന്തോ വയോ.

സാ വുച്ചതി സുനഖോ, “മാതാ മേ അത്ഥി, സാ മയാ പോസേതബ്ബാ”തിആദിസു പന സാസദ്ദോ സബ്ബനാമികപരിയാപണോ പരമ്മുഖവചനോ തസദ്ദേന സമ്ഭൂതോ ദട്ഠബ്ബോ. സാസദ്ദസ്സ ഭാ രാ മീ ഭൂ കസദ്ദാനഞ്ച നാമികപദമാലാ ഹേട്ഠാ പകാസിതാ.

ധീ വുച്ചതി പഞ്ഞാ. ഏത്ഥ ച “അമച്ചേ താത ജാനാഹി, ധീരേ അത്ഥസ്സ കോവിദേ”തി. “ധീമാ, ധീമതി, സുധീ, സുധിനീ, ധീയുത്ത”ന്തി ച ആദിനി നിദസ്സനപദാനി.

ധീ, ധീ, ധിയോ. ധിം, ധീ, ധിയോ. ധിയാ, ധീഹി, ധീഭി. ധിയാ, ധീനം. ധിയാ, ധീഹി, ധീഭി. ധിയാ, ധീനം. ധിയാ, ധിയം, ധീസു. ഭോതി ധി, ഭോതിയോ ധീ, ഭോതിയോ ധിയോ.

കു വുച്ചതി പഥവീ. ഏത്ഥ ച “കുദാലോ. കുമുദം. കുഞ്ജരോ”തി ഇമാനി നിദസ്സനപദാനി. തത്ര കും പഥവിം ദാലയതി പദാലേതി ഭിന്ദതി ഏതേനാതി കുദാലോ. കായം പഥവിയം മോദതീതി കുമുദം. കും ജരതീതി കുഞ്ജരോ. തമാ ഹി വിമാനവത്ഥുഅട്ഠകമായം വുത്തം “കും പഥവിം തദഭിഘാതേന ജരയതീതി കുഞ്ജരോ”തി.

കു, കൂ, കൂയോ. കും, കൂ, കൂയോ. കൂയാ, കൂഹി, കൂഭി. കൂയാ, കൂനം. കൂയാ, കൂഹി, കൂഭി. കൂയാ, കൂനം. കൂയാ, കൂയം, കൂസു. ഭോതി കു, ഭോതിയോ കു, ഭോതിയോ കൂയോ.

ഖ'മിന്ദ്രിയം പകമിതം, ഖ'മാകാസമുദീരിതം;
സഗ്ഗുട്ഠാനന്വി ഖം വൃത്തം, സുത്തത്തന്വി ച ഖം മതം.

തത്രിന്ദ്രിയം ചക്വുവിത്താണാദീനം ഗതിനിവാസഭാവതോ “ഖ”ന്തി വുച്ചതി, ആകാസം വിവിത്തട്ഠേന. സഗ്ഗോ കതസുചരിതേഹി ഏകന്തേന ഗന്തബ്ധതായ “ഖ”ന്തി സഖ്ഖം ഗച്ഛതി. “ഖഗോ യഥാ ഹി രുക്ഖഗ്ഗേ, നിലീയന്തോവ സാഖിനോ. സാഖം ഘട്ടേതീ”തി ച, “ഖേ നിമ്മിതോ അചരി അട്ഠസതം സയമ്ഭൂ”തി ച ആദി ഏതഥ നിദസ്സനം.

ഖം, ഖാനി, ഖാ. ഖം, ഖാനി, ഖേ. ഖേന, ഖേഹി, ഖേഭി. ഖസ്സ, ഖാനം. ഖാ, ഖസ്മാ, ഖമ്ഹാ, ഖേഹി, ഖേഭി. ഖസ്സ, ഖാനം. ഖേ, ഖസ്മിം, ഖമ്ഹി, ഖേസു. ഭോ ഖ, ഭവന്തോ ഖാനി, ഭവന്തോ ഖാ.

ഗോസദുസ്സ അത്ഥുദ്ധാരോ വുച്ചതേ -

ഗോ ഗോണേ ചിന്ദ്രിയേ ഭൂമ്യം, വചനേ ചേവ ബുദ്ധിയം;
ആദിച്ചേ രസ്സ്മിയഞ്ചേവ, പാനീയേപി ച വത്തതേ;
തേസു അത്ഥേസു ഗോണേ മി-പുമാ ച ഇതരേ പുമാ.

തഥാ ഹി “ഗോസു ദുയ്ഹമാനാസു ഗതോ. ഗോപഞ്ചമോ”തിആദീസു ഗോസദുോ ഗോണേ വത്തതി. ഗോചരോതി ഏതമിന്ദ്രിയേപി വത്തതി ഗാവോ ചക്ഖാദീനിന്ദ്രിയാനി ചരന്തി ഏതമാതി ഗോചരോ. തഥാ ഹി പോരാണാ കമയിംസു “ഗാവോ ചരന്തി ഏതമാതി ഗോചരോ, ഗോചരോ വിയ ഗോചരോ, അഭിണ്ഹം ചരിതബ്ബട്ഠാനം. ഗാവോവാചക്ഖാദീനിന്ദ്രിയാനി, തേഹി ചരിതബ്ബട്ഠാനം ഗോചരോ”തി. “ഗോമതിം ഗോതമം നമേ”തി പോരാണകവിരചനായം പന പഥവിയം വത്തതി. “ഭൂരിപണ്ണം ഗോതമം സമ്മാസമ്ബുദ്ധംവന്ദാമീ”തി ഹി അത്ഥോ. തഥാ സുത്തനിപാതട്ഠകമായവാസേട്ഠസുത്തസംവണ്ണപദേസേ “ഗോരക്ഖന്തി വേത്തരക്ഖം, കസിരക്ഖന്തി വൃത്തം ഹോതി. പഥവീ ഹി “ഗോ”തി വുച്ചതി, തപ്പഭേദോ ച വേത്ത”ന്തി വൃത്തം.

“ഗോത്തവസേന ഗോതമോ”തി ഏതഥ തു വചനേ ബുദ്ധിയഞ്ച വത്തതി. തേനാഹു പോരാണാ “ഗം തായതീതി ഗോത്തം. ഗോതമോതി ഹി പവത്തമാനം ഗം വചനം ബുദ്ധിഞ്ച തായതി ഏകംസിക്ഖവിസയതായ രക്ഖതീതി ഗോത്തം. യഥാ ഹി ബുദ്ധി ആരമ്മണഭൂതേന അത്ഥേന വിനാ ന വത്തതി, ഏവം അഭിധാനം അഭിയേയുഭൂതേന, തസ്മാ സോ ഗോത്തസഖ്ഖാതോ അത്ഥോ താനി തായതി രക്ഖതീതി വുച്ചതി. കോ പന സോതി? അത്തകുലപരമ്പരാസാധാരണം തസ്സ കുലസ്സ ആദിപുരിസസമുദാഗതം തംകുലപരിയാപനസാധാരണം സാമത്തരുപന്തി ദട്ഠഞ്ച”ന്തി. തഥാ ഹി തംഗോത്തജാതാ സുദ്ധോദനമഹാരാജാദയോപി ഗോതമോത്ഥേവ വുച്ചന്തി. ഭേന ഭഗവാ അത്തനോ പിതരം സുദ്ധോദനമഹാരാജാനം “അതിക്കന്തവരാ ഖോ ഗോതമ തഥാഗതാ”തി അപോച. വേസ്സവണ്ണോപി മഹാരാജാ ഭഗവന്തം “വിജ്ജാചരണസമ്പന്നം, ബുദ്ധം വന്ദാമ ഗോതമ”ന്തി അപോച, ആയസ്മാപി വങ്ഗീസോ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം “സാധു നിബ്ബാപനം ബ്രൂഹി, അനുകമ്പായ ഗോതമ”തി അപോച. ഏവം ഇദം സാമത്തരുപം ഗം തായതീതി ഗോത്തന്തി വൃത്തം. തം പന ഗോതമഗോത്തകസ്സപഗോത്താദിവസേന ബഹുവിധം.

തമാ ഗോസദ്യോ ആദിച്ചേ വത്തതി. “ഗോഗോത്തം ഗോതമം നമേ”തി പോരാണകവിരചനാ ഏതമ നിദസ്സനം, ആദിച്ചബന്ധും ഗോതമം സമ്മാസമ്ബുദ്ധം വന്ദാമിതി അത്ഥോ. ആദിച്ചോപി ഹി ഗോതമഗോത്തേ ജാതോ ഭഗവാപി, ഏവം തേന സമാനഗോത്തതായ തത്ഥ തത്ഥ “ആദിച്ചബന്ധു”തിആദിനാ ഭഗവതോ മോമനാ ദിസ്സതി “പുച്ഛാമി തം ആദിച്ചബന്ധു, വിവേകം സന്തിപദഞ്ച മഹേസീ”തി ച, “വന്ദേ ജേതവനം നിച്ഛം, വിഹാരം രവിബന്ധുനോ”തി ച, “ലോകേകബന്ധു’മരവിന്ദസഹായബന്ധു”ന്തി ച. “ഉണ്ഹഗു”തി ഏതമ പന ഗോസദ്യോ രസ്മിയം വത്തതി. ഉണ്ഹാ ഗാവോ രസ്മിയോ ഏതസ്സാതി ഉണ്ഹഗു, സൂരിയോ. പുഞ്ചാചരിയാപി ഹി ഛരണോവിചിതിസത്ഥേ ഇമമേവത്ഥം ബ്യാകരിംസു.

“ഗോസീതചന്ദന”ന്തി ഏതമ പാനീയേ വത്തതി. ഗോസദ്യേന ഹി ജലം വുച്ചതി. ഗോ വിയ സീതം ചന്ദനം, തസ്മിം പന ഉദ്ധനതോ ഉദ്ധരിതപക്കുമിതതേലമഹി പക്ഖിത്തേ തഞ്ചണഞ്ഞേവ തം തേലം സുസീതലം ഹോതി.

ഏതേമകേ വദന്തി “കസ്മാ ഭോ ‘ഗോപദത്ഥേ വത്തമാനോ ഗോസദ്യോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ ചേവ പുല്ലിങ്ഗോ ചാ’തി വദഥ, കസ്മാ ച പന ‘ഇന്ദ്രിയപഥവീവചനബുദ്ധിസൂരിയരസ്മിപാനീയേസു വത്തമാനോ പുല്ലിങ്ഗോ’തി വദഥ, ഏതേസു സൂരിയത്ഥേ വത്തമാനോ പുല്ലിങ്ഗോ ഹോതു, നനു ഇന്ദ്രിയവചനപാനീയേസു വത്തമാനേന പന ഗോസദ്യേന നപുംസകലിങ്ഗേന ഭവിതഞ്ചം, പഥവീബുദ്ധിരസ്മീസു വത്തമാനേന ഇത്ഥിലിങ്ഗേന ഭവിതഞ്ചം ഇന്ദ്രിയാദിപഥവാദിപദത്ഥേസു വത്തമാനാനം ഇന്ദ്രിയസദ്ദാദിപഥവീസദ്ദാദീനം നപുംസകിത്ഥിലിങ്ഗവത്ഥേന നിദ്ദേസസ്സ ദസ്സനതോ”തി? തന്ന, നിയമാഭാവതോ. ഇത്ഥിപദത്ഥേ വത്തമാനസ്സാപി ഹി സതോ കസ്സചി സദ്ദസ്സ പുല്ലിങ്ഗവത്ഥേന നിദ്ദേസോ ദിസ്സതി യഥാ “ഓരോധോ”തി. പുരിസപദത്ഥേ വത്തമാനസ്സാപി ച സതോ കസ്സചി ഇത്ഥിലിങ്ഗവത്ഥേന നിദ്ദേസോ ദിസ്സതി, യഥാ “അത്ഥകാമോസി മേ യക്ഖ, ഹിതകാമാസി ദേവതേ”തി. ഇത്ഥിപുരിസപദത്ഥേസു പന അവത്തമാനാനന്വി സതം കേസഞ്ചി സദ്ദാനം ഏകസ്മിന്യേവ ഞാണാദിഅത്ഥേ വത്തമാനാനം ഇത്ഥിപുഥനപുംസകലിങ്ഗവത്ഥേന നിദ്ദേസോ ദിസ്സതി യഥാ “പഞ്ഞാ അമോഹോ ഞാണ”ന്തി, “തടംതടീതടോ”തി ച. തഥാ ഹി അനിത്ഥിഭൂതോപി സമാനോ “മാതുലാ”തി ഇത്ഥിലിങ്ഗവത്ഥേന രുക്ഖോപി നാമം ലഭതി, തഞ്ചസേന നഗരന്വി. തേനാഹ ചക്കവത്തിസുത്തടീകായം “മാതുലാതി ഇത്ഥിലിങ്ഗവത്ഥേന ലദ്ധനാമോ ഏകോ രുക്ഖോ, തായ ആസന്നപ്പദേസേ മാപിതത്താ നഗരന്വി ‘മാതുലാ’ത്ഥേവ പഞ്ഞായിത്ഥ. തേന വുത്തം മാതുലായന്തി ഏവംനാമകേ നഗരേ”തി.

ഗോസദ്ദസ്സ നാമികപദമാലാ ഹേട്ഠാ പകാസിതാ.

മോ വുച്ചതി ചന്ദോ, അട്ഠകമായം പന “മാ വുച്ചതി ചന്ദോ”തി ആകാരന്തപാറോ ദിസ്സതി, ഓകാരന്തപാറേന തേന ഭവിതഞ്ചം സക്കടഭാസായ ഏകക്ഖരകോസതോ നയം ഗഹേത്ഥാ “മോ സിവോ ചന്ദിമാ ചേവാ”തി ഓകാരന്തവത്ഥേന വത്തഞ്ചത്താ. ഏതമ ച ഓകാരന്തവത്ഥേന വുത്തസ്സ മസദ്ദസ്സ ചന്ദവാചകത്തേ “പുണ്ണമീ, പുണ്ണമാ”തി ച നിദസ്സനപദാനി. തത്ഥ പുണ്ണോ മോ ഏതമാതി പുണ്ണമീ, ഏവം പുണ്ണമാ, രത്താപേകഖം ഇത്ഥിലിങ്ഗവചനം. ഏതമ

പന “വിസാഖപുണ്ണമായ രത്തിയാ പഠയാമേപുണ്ണേനിവാസം അനുസ്സരീ”തി ഇദം നിദസ്സനം. ഏതഥ സിയാ - യദി “പുണ്ണമാ”തി അയംസദോ രത്താപേക്ഖോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ.

“പുണ്ണമായേ യഥാ ചന്ദോ, പരിസുദ്ധോ വിരോചതി;
തഥേവ ത്വം പുണ്ണമനോ, വിരോച ദസസഹസ്സിയം.

അന്വദ്ധമാസേ പന്നരസേ, പുണ്ണമായേ ഉപോസഥേ;
പച്ചയം നാഗമാരൂഢ, ദാനം ദാതുമുപാഗമി”ന്തി

ആദിസു കഥം “പുണ്ണമായേ”തി പദസിദ്ധിതി? യകാരസ്സ യേകാരാദേസവസേന. ധമ്മിസ്സരേണ ഹി ഭഗവതാ “പുണ്ണമായാ”തി വത്തഞ്ചേ “പുണ്ണമായേ”തി വദതാ യകാരസ്സ റാണേ യേകാരോ പഠിതോ ഇത്ഥിലിങ്ഗവിസയേ ത്താകാരസ്സ റാണേ ത്തേകാരോ വിയ, നീകാരസ്സ റാണേ നേകാരോ വിയ ച. തഥാ ഹി യഥാ “അബ്യയതം വിലപസി വിരത്തേ കോസിയായനേ”തി ഇമസ്ഥിം രാധജാതകേ “വിരത്താ”തി വത്തഞ്ചേ “വിരത്തേ”തി വദന്തേന ത്താകാരസ്സ റാണേ ത്തേകാരോ പഠിതോ, “കോസിയായനീ”തി ച വത്തഞ്ചേ “കോസിയായനേ”തി വദന്തേന നീകാരസ്സ റാണേ നേകാരോ പഠിതോ. ഏവം “പുണ്ണമായാ”തി വത്തഞ്ചേ “പുണ്ണമായേ”തി വദതാ യകാരസ്സ റാണേ യേകാരോ പഠിതോ. യഥാ ച “ദക്ഖിതായേ അപരാജിതസങ്ഘ”ന്തി ഇമസ്ഥിം മഹാസമയസുത്തപ്പദേസേ “ദക്ഖിതായാ”തി വത്തഞ്ചേ “ദക്ഖിതായേ”തി വദതാ യകാരസ്സ റാണേ യേകാരോ പഠിതോ, ഏവമിധാപി. യഥാ പന “സഭായേ വാ ദ്വാരമൂലേ വാ”തി ഏതഥ “സഭായ”ന്തി ലിങ്ഗബ്യുത്തയവസേന സഭാ വുത്താ, ന തഥാ ഇധ “പുണ്ണമായ”ന്തി ലിങ്ഗബ്യുത്തയേന പുണ്ണമാ വുത്താ, അഥ ഖോ “പുണ്ണമാ”തി ആകാരന്തിത്ഥിലിങ്ഗവസേന വുത്താ. തഥാ ഹി “പുണ്ണമായോ”തി പദം യകാരട്ഠാണേ യേകാരുച്ചാരണവസേന സമ്ഭൂതം ഭുജ്ജവചനന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

മാ വുച്ചതി സിരീ. തഥാ ഹി വിദ്വമുഖമണ്ഡനടീകായം “മാലിനീ”തി പദസ്സതഥം വദതാ “മാ വുച്ചതി ലക്ഖി, അലിനീ ഭമരീ”തി വുത്തം. ലക്ഖിസദോ ച സിരീസദേന സമാനത്ഥോ, തേന “മാ വുച്ചതി സിരീ”തി അത്ഥോ അമ്ഹേഹി അനുമതോ, തഥാ പോരാണേഹിപി “മം സിരിം ധാരേതി വിദ്വയാതി ചാതി മന്ധാതാ”തി അത്ഥോ പകാസിതോ, തസ്മാ “മാലിനീ മന്ധാതാ”തി ച ഇമാനേതഥ നിദസ്സനപദാനി. തത്ര പുല്ലിങ്ഗസ്സ താവ മസദസ്സ അയം നാമികപദമാലാ -

മോ, മാ. മം, മേ. മേന, മേഹി, മേഭി. മസ്സ, മാനം. മാ, മസ്ഥാ, മമ്ഹാ, മേഹി, മേഭി. മസ്സ, മാനം. മേ, മസ്ഥിം, മമ്ഹി, മേസു. ഭോ മ, ഭവന്തോ മാ.

അയം പന ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സ മാസദസ്സ നാമികപദമാലാ -

മാ, മാ, മായോ. മം, മാ, മായോ. മായ, മാഹി, മാഭി. മായ, മാനം. മായ, മാഹി, മാഭി. മായ, മാനം. മായ, മായം, മാസു. ഭോതി മേ, ഭോതിയോ മായോ.

ഏതഥ പന സിരീവാചകോ മാസദോ ച സദുവാചകോ രാസദോ ചാതി ഇമേ സമാനഗതികാ ഏകക്ഖരത്താ നിച്ചമാകാരന്തപകതികത്താ

ഇത്ഥിലിങ്ഗത്താ ച.

തത്ര സം വുച്ചതി സന്തചിത്തോ പുരിസോ. യം ലോകേ “സപ്പുരിസോ”തി ച, “അരിയോ”തി ച, “പണ്ഡിതോ”തി ച വദന്തി, തസ്സേതം അധിവചനം യദിദം “സ”ന്തി. ഏവം സപ്പുരിസാരിയപണ്ഡിതവാചകസ്സ സംസദസ്സ പച്ചത്തവചനവസേന അത്ഥിഭാവേ “സമേതി അസതാ അസ”ന്തി ഇദം പയോഗനിദസ്സനം. ഏത്ഥ ഹി “ന സം അസ”ന്തി സമാസചിന്തായ സപ്പുരിസാസപ്പുരിസപദത്ഥാ സം അസംസദേഹി വുത്താതി ഞായന്തി, തസ്മാ “സപ്പുരിസപദത്ഥോ പച്ചത്തവചനേന സംസദേന വുത്തോ നത്ഥീ”തി വചനം ന വത്തബ്ബം. യേ “നത്ഥീ”തി വദന്തി, തേസം വചനം ന ഗഹേതബ്ബം. നാമികപദമാലാ പനസ്സ “സം, സന്തം, സന്തേ”തിആദിനാ ഹേട്ഠാ പകാസിതാ. നപുംസകലിങ്ഗത്തേ സം വുച്ചതി ധനം, “മനുസ്സസ്സം. പരസ്സം. സബ്ബസ്സം. സബ്ബസ്സഹരണം. പരസ്സഹരണം”തിആദിനേത്ഥ നിദസ്സനപദാനി. തത്ഥ മനുസ്സസ്സ സം മനുസ്സസ്സം. ഏവം പരസ്സ സം പരസ്സം. സബ്ബസ്സ സം സബ്ബസ്സം. തസ്സ ഹരണം പരസ്സഹരണം സബ്ബസ്സഹരണന്തി സമാസോ. തഥാ സം വുച്ചതി സുഖം സന്തി ച. വുത്തഞ്ചേഹി തബ്ബാചകത്തം പോരാണകവിരചനായം -

“ദേവദേവോ സംദേഹി നോ, ഹീനോ ദേവാതിദേഹതോ;
ഹതോപപാതസംസാരോ, സാരോ സം ദേതു ദേഹിന”ന്തി.

തസ്മാ അയമേത്ഥ ഗാഥാ, “സകലലോകസങ്കരോ ദീപങ്കരോ”തി ഏത്ഥ “സങ്കരോ”തി പദഞ്ചനിദസ്സനം. “സം, സാനി, സാ. സം, സാനി, സേ. സേന”ഇച്ചാദി പുബ്ബേ പകാസിതനയേന തേയ്യം. ഏത്ഥ ച സോത്തുനം സുഗതമതവരേ കോസല്ലജനനത്ഥം സമാസന്തഗതസ്സ സംസദസ്സ നാമികപദമാലം പരിപുണ്ണം കത്വാ കഥയാമ -

മനുസ്സസ്സം, മനുസ്സസ്സാനി, മനുസ്സസ്സാ. മനുസ്സസ്സം, മനുസ്സസ്സാനി, മനുസ്സസ്സേ. മനുസ്സസ്സേന, മനുസ്സസ്സേഹി, മനുസ്സസ്സേഭി. മനുസ്സസ്സസ്സ, മനുസ്സസ്സാനം. മനുസ്സസ്സാ, മനുസ്സസ്സസ്മാ, മനുസ്സസ്സമ്ഹാ, മനുസ്സസ്സേഹി, മനുസ്സസ്സേഭി. മനുസ്സസ്സസ്സ, മനുസ്സസ്സാനം. മനുസ്സസ്സേ, മനുസ്സസ്സസ്ഥിം, മനുസ്സസ്സമഹി, മനുസ്സസ്സേസു. ഭോ മനുസ്സസ്സ, ഭോത്തോ മനുസ്സസ്സാനി, മനുസ്സസ്സാ. ഏസ നയോ “പരസ്സം സബ്ബസ്സ”തിആദിസുപി, സബ്ബാനേതാനി പദാനി അഭിധേയ്യലിങ്ഗാനീതി ഗഹേതബ്ബാനി.

യം തം കിമിതിസദാനം, നാമമാലം പനത്തരി;
സബ്ബനാമപരിച്ഛേദേ, പകാസിസ്സം തിലിങ്ഗതോ.

ഇച്ചേവം ഹേട്ഠാ ഉദ്ദിട്ഠാനം കോ വിസാദീനം നാമികപദമാലാ സദ്ധിം അത്ഥന്തരനിദസ്സനപദേഹി വിഭത്താ. തത്രിദം ലിങ്ഗവവത്ഥാനം -

കോ വിസാ ഹോന്തി പുല്ലിങ്ഗേ, ഭാരാ മീധീ കുഭൂ മിയം;
കംഖം നപുംസകേ ഗോ തു, പുമേ ചേവിത്ഥിലിങ്ഗകേ.

മോ പുമേ ഇത്ഥിലിങ്ഗേ മാ, സം പുമേ ച നപുംസകേ;
യം തം കിമിതി സബ്ബത്ര, ലിങ്ഗേസ്വേവ പവത്തരേ.

ഇതോ അത്താനിപി ഏകക്ഖരാനി ഉപപരിക്ഖിത്വാ ഗഹേതബ്ബാനി.

ഏവം വിത്തും നയത്തും സദുരചനാവിസയേ
പരമവിസുദ്ധവിപുലബുദ്ധിപടിലാഭത്വം പരമസൗഹൃദമേന്മസു
പയോഗേസു അസമ്മോഹത്വം സുവണ്ണതലേ സീഹവിജ്ഞാനേ കേസരീസീഹസ്ത
വിജ്ഞാനമിവ തേപിടകേ ബുദ്ധവചനേ ഞാണവിജ്ഞാനേ വിജ്ഞാനത്വഞ്ച
അധികൂനേകകർമ്മരവസേന ലിംഗത്തയം മിസ്തേത്യാ നാമികപദമാലാ വിഭത്താ.

സദേ ഭവന്തി കൂസലാ ന തു കേചി അത്ഥേ,
അത്ഥേ ഭവന്തി കൂസലാ ന തു കേചി സദേ.

കോസല്ലമേവ പരമം ദുഭയത്വ തസ്മാ,
യോഗം കരേയ സതതം മതിമാ വരന്തി.

ഇതി നവങ്ഗേ സാട്കഥേ പിടകത്തയേ ബൃഹ്മഗതീസു

വിത്തും കോസല്ലമായ കതേ സദുനീതിപ്പകരണേ

ലിംഗത്തയമിസ്തകോ നാമികപദമാലാവിഭാഗോ

ദസമോ പരിച്ഛേദോ.

൧൧. വാച്ചാഭിയേയ്യലിങ്ഗാദിപരിദീപനനാമികപദമാലാ

വാച്ചാഭിയേയ്യലിങ്ഗാദി-വസേനപി ഇതോ പരം;
ഭാസിസ്തം പദമാലായോ, ഭാസിതസ്താനുരൂപതോ.

തത്ത്വ വാച്ചലിങ്ഗാനീതി അപ്യാനലിങ്ഗാനി, ഗുണനാമസഞ്ചാതാനി വാ
ലിങ്ഗാനി. അഭിയേയ്യലിങ്ഗാനീതി പയാനലിങ്ഗാനി, ഗുണീപദസഞ്ചാതാനി വാ
ലിങ്ഗാനി. യസ്മാ പന തേസു വാച്ചലിങ്ഗാനി നാമ
അഭിയേയ്യലിങ്ഗാനുവത്തകാനി ഭവന്തി, തസ്മാ സബ്ബാനി ഭൂയാതുമയാനി ച
വാച്ചലിങ്ഗാനി അഭിയേയ്യലിങ്ഗാനുരൂപതോ യോജേതബ്ബാനി. തേസം
ഭൂയാതുമയാനി വാച്ചലിങ്ഗാനി സരൂപതോ നാമികപദമായ
അയോജിതാനിപി തത്ത്വ തത്ത്വ നയതോ യോജിതാനി , തസ്മാ ന ദാനി
ദസ്സേസ്സാമ. അഭൂയാതുമയാനിപി കിഞ്ചാപി നയതോ യോജിതാനി, തമാപി
സോതാരാനം പയോഗേസു കോസല്ലജനനത്ത്വം കഥയാമ, നാമികപദമാലഞ്ച
നേസം ദസ്സേസ്സാമ കിഞ്ചി പയോഗം വദന്താ.

ദീഘോ രസ്സോ നീലോ പീതോ,
സുകോ കണ്ഠോ സേട്ഠോ പാപോ;
സദ്ധോ സുദ്ധോ ഉച്ഛോ നീചോ,
കതോതീതോ ഇച്ഛാദീനി.

ദീഘാ ജാഗരതോ രത്തി, ദീഘം സന്തസ്സ യോജനം;
ദീഘോ ബാലാന സംസാരോ, സദ്ധമ്മം അവിജാനതം.

ദീഘോ, ദീഘാ. ദീഘം, ദീഘേ. ദീഘേന, ദീഘേഹി, ദീഘേഭി. ദീഘസ്സ,
ദീഘാനം. ദീഘാ, ദീഘസ്മാ, ദീഘമ്ഹാ, ദീഘേഹി, ദീഘേഭി. ദീഘസ്സ, ദീഘാനം.
ദീഘേ, ദീഘസ്മിം, ദീഘമ്ഹി, ദീഘേസു. ഭോ ദീഘ, ഭവന്തോ ദീഘാ. “ദീഘാതി
മം പക്കോസേയ്യാമാ”തി ഇദമേത്ഥ നിദസ്സനം.

ദീഘാ, ദീഘാ, ദീഘായോ. ദീഘം, ദീഘാ, ദീഘായോ. ദീഘായ. സേസം
കത്താനയേന നേയ്യം.

ദീഘം, ദീഘാനി, ദീഘാ. ദീഘം, ദീഘാനി, ദീഘേ. ദീഘേന. സേസം
ചിത്തനയേന നേയ്യം. രസ്സാദീനി ച ഏവമേവ വിത്ഥാരേതബ്ബാനി. അയം
വാച്ചലിങ്ഗാനം നാമികപദമാലാ, “ഗുണനാമാനം നാമികപദമാലാ”തി വത്തും
വട്ടതി.

അഭിയേയ്യകലിങ്ഗേസു, സവിസേസാനി യാനി ഹി;
തേസം ദാനി യമാപാളിം, പദമാലം കഥേസ്സഹം.

കതമാനി താനി പദാനി, യാനി സവിസേസാനി?

ഭവാഭവാദികം ലങ്കാ-ദീപോ ഇച്ഛാദികാനി ച;
ബോധിസന്ധീതി ചാദീനി, സവിസേസാനി ഹോന്തി തു.

ഏതേസു ഹി -

ഭവാഭവപദം ദേഹ-വചോ ബഹുവചോ ക്വചി;
സമാസേ അസമാസേപി, സമ്ഭവോ തസ്സ ഇച്ഛിതോ.

വിഗൃഹഞ്ച പദത്വഞ്ച, വത്യാ പദസ്തിമസ്സ മേ;
വുച്ചമാനമവിക്ഖിത്താ, പദമാലം നിബോധഥ.

ഭവോ ച അഭവോ ച ഭവാഭവം. അഥ വാ ഭവോ ച അഭവോ ച ഭവാഭവാനി, അയം വിഗൃഹോ. തത്ര ഭവോതി ഖുദുകോ ഭവോ. അഭവോതി മഹന്തോ ഭവോ. വുദ്ധത്വവാചകോ ഹേത്വ അകാരോ. ഏത്വ ച സുഗതിദുഗ്ഗതിവസേന ഹീനപണ്ണീതവസേന ച ഖുദുകമഹന്തതാ വേദിതഞ്ച. അഥ വാ ഭവോതി വുദ്ധി. അഭവോതി അവുദ്ധി. അയം പദത്വോ. അയം പന നാമികപദമാലാ -

ഭവാഭവം, ഭവാഭവം, ഭവാഭവേന, ഭവാഭവസ്സ, ഭവാഭവാ, ഭവാഭവസ്ഥാ, ഭവാഭവമ്ഹാ, ഭവാഭവസ്സ, ഭവാഭവേ, ഭവാഭവസ്ഥിം, ഭവാഭവമ്ഹി, ഭോ ഭവാഭവ. ഇതി ഭവാഭവപദം ഏകവചനകം ഭവതി. ദിസ്സതി ച തസ്സേകവചനതാ പാളിയം അട്ഠകമായഞ്ച -

“അതീതകപ്പേ ചരിതം, റപയിത്യാ ഭവാഭവേ;
ഇമസ്ഥിം കപ്പേ ചരിതം, പവക്ഖിസ്സം സുണോഹി മേ”

ഇതി വാ,

“ഏവം ബഹുവിധം ദുക്ഖം, സമ്പത്തിഞ്ച ബഹുവിധം;
ഭവാഭവേ അനുഭവിത്യാ, പത്തോ സമ്ബോധിമുത്തമം”

ഇതി വാ ഏവം പാളിയം ഭവാഭവ പദസ്സ ഏകവചനതാ ദിട്ഠാ.

അട്ഠകമായമ്പി -

“അസമ്ബുധം ബുദ്ധനിസേവിതം യം,
ഭവാഭവം ഗച്ഛതി ജീവലോകോ;
നമോ അവിജ്ജാദികിലേസജാല-
വിദ്ധംസിനോ ധമ്മവരസ്സ തസ്സാ”തി

ഏവം തസ്സേകവചനതാ ദിട്ഠാ.

ഭവാഭവാനി, ഭവാഭവാ, ഭവാഭവാനി, ഭവാഭവേ, ഭവാഭവേഹി, ഭവാഭവേഭി, ഭവാഭവാനം, ഭവാഭവേഹി, ഭവാഭവേഭി, ഭവാഭവാനം, ഭവാഭവേസു, ഭവന്തോ ഭവാഭവാനി. ഇതി ഭവാഭവപദം ബഹുവചനകമ്പി ഭവതി. ദിസ്സതി ച തസ്സ ബഹുവചനകതാ പാളിയം “യോനസ്സ ഹി നത്ഥി കുഹിഞ്ചി ലോകേ. പകപ്പികാ ദിട്ഠി ഭവാഭവേസു”തി. ഉഭയമ്പി നയം വോമിസ്സേത്യാ നാമികപദമാലാ യോജേതഞ്ച. കഥം? “ഭവാഭവം, ഭവാഭവാനി. ഭവാഭവം, ഭവാഭവാനി. ഭവാഭവേന, ഭവാഭവേഹി, ഭവാഭവേഭി”ഇച്ചേവമാദിനാ ചിത്തനയേന യോജേതഞ്ച.

നപുംസകേകവചന-ബഹുവചനകാ ഇമാ;

പദമാലാ സമാസത്തേ, കതാതി പരിഭീപയേ.

സമാസകപദഞ്ചേവ, അസമാസകമേവ ച;
ഭവാഭവപദം ദേധാ, ഇതി വിദാ വിഭാവയേ.

നപുംസകം സമാസത്തേ, പുല്ലിങ്ഗമിതരത്തനേ;
നപുംസകം തു പായേന, ഏകവചനകം വദേ.

“ഭവോ ച അഭവോ ചാ”തി, സമാസത്വം വദേ ബുധോ;
“ഭവതോ ഭവ”മിച്ചത്വം, അസമാസസ്ത ഭാസയേ.

പുല്ലിങ്ഗത്തമ്ഹി സോ ഞേയ്യോ, നിസ്തക്കളപയോഗതോ;
ഏവം വിസേസതോ ജഞ്ഞാ, ഭവാഭവപദം വിദൂ.

യഥാ ചേത്ഥ ഭവാഭവപദസ്ത നാമികപദമാലാ യോജിതാ, ഏവം
“കമ്മാകമ്മം ഫലാഫല”തിആദിനമ്പി നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ. അത്ഥോപി
നേസം യഥാരഹം വത്തബ്ബോ. യേഭൂയ്യേനേതാനി ഏകവചനകാനി ഭവന്തി.
ഏവം താവ ഭവാഭവപദാദിനം വിസേസവന്തതാ ദട്ഠബ്ബാ.

ലക്കാദീപോ, ലക്കാദീപം, ലക്കാദീപേന, ലക്കാദീപസ്സ, ലക്കാദീപാ,
ലക്കാദീപസ്ഥാ, ലക്കാദീപമ്ഹാ, ലക്കാദീപസ്സ, ലക്കാദീപേ, ലക്കാദീപസ്ഥിം,
ലക്കാദീപമ്ഹി, ഭോ ലക്കാദീപ. അയം സമാസത്തേ നാമികപദമാലാ.
അസമാസത്തേപി പന യോജേതബ്ബാ.

ലക്കാ ദീപോ, ലക്കം ദീപം, ലക്കായ ദീപേന, ലക്കായ ദീപസ്സ, ലക്കായ ദീപാ,
ലക്കായ ദീപസ്ഥാ, ലക്കായ ദീപമ്ഹാ, ലക്കായ ദീപസ്സ, ലക്കായ ദീപേ, ലക്കായ
ദീപസ്ഥിം, ലക്കായ ദീപമ്ഹി, ഭോതി ലക്കേ ദീപ. അയം ബ്യാസേ
നാമികപദമാലാ. അയം നയോ “ജമ്ബുദീപോ”തി ഏത്ഥ ന ലബ്ഭതി കേവലേന
ജമ്ബുസദ്ദേന ജമ്ബുദീപസ്സ അകഥനതോ, യഥാ കേവലേന ലക്കാസദ്ദേന
ലക്കാദീപോ കഥിയതി. അയം പന ബ്യാസേ പദമാലാനയോ വിസേസതോ
കബ്ബരചനായം കവീനം ഉപകാരായ സംവത്തതി സാസനസ്സാപി. തഥാ ഹി
ബ്യാസവസേന പോരാണകവിരചനാ ദിസ്സതി -

“വന്ദാമി സേലമ്ഹി സമന്തകൂടേ,
ലക്കായ ദീപസ്സ സിഖായമാനേ;
ആവാസഭൂതേ സുമനാമരസ്സ,
ബുദ്ധസ്സ തം പാദവളഞ്ജമഗ്ഗ”തി.

സാസനേപി ബ്യാസവസേന “ദിബ്ബോ രഥോ പാതുരഹു, വേദേഹസ്സ
യസസ്സിനോ”തിആദികാ പാളി ദിസ്സതി.

യഥാ പന “ജമ്ബുദീപോ”തി ഏത്ഥ അയം നയോ ന ലബ്ഭതി, തഥാ
“നാഗദീപോ”തിആദിസുപി കേവലേന ജമ്ബുസദ്ദേന ജമ്ബുദീപസ്സ അകഥനമിവ
കേവലേന നാഗസദാദിനാ നാഗദീപാദിനം അകഥനതോതി. നനു ച ഭോ
“ബുദ്ധസ്സ ജമ്ബുനദരംസിനോ തം, ദാഠം മയം ജമ്ബുനരാ നഥാമാ”തി
പോരാണകവിരചനായം ജമ്ബുസദ്ദേന ജമ്ബുദീപോ വുത്തോ
“ജമ്ബുദീപനരാ”തി അത്ഥസമ്ഭവതോതി? സച്ചം “ജമ്ബുദീപനരാ”തി അത്ഥോ

സമ്ഭവതി, കേവലേന പന ജമ്ബുസദ്ദേന ജമ്ബുദീപത്ഥം ന വദതി, കിന്തു “ജമ്ബുദീപനരാ”തി വത്തബ്ബേ ഗാമാവിസയത്താ അധികക്ഖരദോസം പരിവജ്ജന്തേന ദീപസദുലോപം കത്വാ “ജമ്ബുനരാ”തി വുത്തം, ഏവം ഉത്തരപദലോപവസേന വുത്തോ ജമ്ബുസദ്ദോ നരസദും പടിച്ച സമാസബലേന “ജമ്ബുദീപനരാ”തി അത്ഥപ്പകാസനേ സമത്ഥോ ഹോതി, ന കേവലോ ബ്യാസകാലേ, തഥാ ഹി “ജമ്ബു”തി വുത്തേ ജമ്ബുദീപോ ന ഞായതി, അഥ ഖോ ജമ്ബുരുക്ഖോയേവ ഞായതി.

കിം പന ഭോ “കാകോ ദാസോ, കാകം ദാസം, കാകേന ദാസേനാ”തി അയം നയോ ലബ്ഭതി, ന ലബ്ഭതിതി? ലബ്ഭതി, കാകസദ്ദേന കാകനാമകസ്സ ദാസസ്സ കഥനം ഹോതി. യദി ഏവം “ജമ്ബുദീപോ”തി ഏത്ഥാപി “ജമ്ബുനാമകോ ദീപോ”തി അത്ഥം ഗഹേത്വാ “ജമ്ബു ദീപോ, ജമ്ബും ദീപം, ജമ്ബുയാ ദീപേനാ”തി അയം നയോ ലബ്ഭതിതി? ന ലബ്ഭതി ജമ്ബുസദുസ്സ പണ്ണത്തിവസേന ദീപേ അപ്പവത്തനത്ഥോ. ജമ്ബുസദ്ദോ ഹി രുക്ഖേയേവ പണ്ണത്തിവസേന പവത്തതി, ന ദീപേ. യഥാ പന ചിത്തവോഹാരോ ചിത്തനാമകേ ഗഹപതിമ്ഹിപി മനേപി പവത്തതി “ചിത്തോ ഗഹപതി. ചിത്തം മനോ മാനസ”ന്തിആദീസു. യഥാ ച കുസവോഹാരോ കുസനാമകേ രഞ്ജേപി കുസതിണേപി പവത്തതി -

“പഭാവതിഞ്ച ആദായ, മണിം വേരോചനം കൂസോ;
കുസാവതിം കുസരാജാ, അഗമാസി മഹബ്ബലോ;
കൂസോ യഥാ ദുഗ്ഗഹിതോ, ഹത്ഥമേവാന്യുകന്തതീ”തി

ആദീസു, തഥാ കാകസദ്ദോപി വായസേ, ഏവംനാമകേ ദാസേപി പവത്തതി “കാകോ രവതി, കാകോ നാമ ദാസോ സട്ഠിയോജനാനി ഗച്ഛതീ”തിആദീസു. ജമ്ബുസദ്ദോ പന ഗഹപതിമനാദീസു ചിത്ത കുസ കാകസദാ വിയ പണ്ണത്തിവസേന ദീപസ്ഥിം ന പവത്തതി, തസ്മാ യഥാവുത്തോയേവ നയോ മനസികരണീയോ.

യഥാ പനേത്ഥ “ലങ്കാദീപോ”തി സദുസ്സ നാമികപദമാലാ സമാസവസേന ബ്യാസവസേന ച യോജിതാ, ഏവം “പുബ്ബവിദേഹദീപോ, അപരഗോയാനദീപോ, ഉത്തരകുരുദീപോ, അസ്സയുജനക്ഖത്തം, ചിത്രമാസോ, വേസ്സന്തരരാജാ, സേതവത്ഥം, ദിബ്ബരഥോ”തിആദീനന്വി നാമികപദമാലാ സമാസവസേന ബ്യാസവസേന ച യോജേതബ്ബാ. പുബ്ബവിദേഹാദിസദ്ദേഹി പുബ്ബവിദേഹദീപാദീനം കഥനഞ്ച വേദിതബ്ബം. “ദിബ്ബരഥോ”തിആദീനം സമാസഗതപദാനം പയോജനേ സതി ബ്യാസവസേന വിസും കത്തബ്ബതാ ച വേദിതബ്ബാ. തഥാ ഹി ബ്യാസവസേന “ദിബ്ബോ രഥോ”തിആദീനാ ദിന്നം ദിന്നം പദാനം സമാനാധികരണവസേന പച്ചേകവിഭത്തിയുത്തഭാവേ സതി ഗാമാസു വുത്തിപാലനസുഖുച്ചാരണഗുണോ ഭവതി. സോ ച സാസനാനുകൂലോ ഹി അയം നയോ റപിതോ. തഥാ ഹി പാവചനേ “ദിബ്ബോ രഥോ പാതുരഹു, വേദേഹസ്സ യസസ്സിനോ”തിആദികാ പാളിയോ ബഹു ദിസ്സന്തി, ഏവം ലങ്കാദീപാദിസദാനം വിസേസവത്തതാ ഭവതി.

ഇദാനി ബോധിസന്ധിആദീനം വിസേസവത്തതാ വുച്ചതി -

ബോധി സന്ധി വിഭത്തായു, ധാതുയേവ പജാപതി;

ദാമാ ദാമം തമാ സദ്ധാ, സദ്ധം തടം തടീ തടോ.

ബൃഞ്ജനം ബൃഞ്ജനോ അത്ഥോ, അത്ഥമക്ഖരമക്ഖരോ;
അജ്ജവം അജ്ജവോ ചേവ, തമാ മദുവഗാരവാ.

വചോ വചീതി ചാദീനി, സമരൂപാ സരൂപതോ;
ദിത്തിലിങ്ഗാനി സമ്ഭോന്തി, യമാസമ്ഭവമുദീസേ.

ഏതേസു ഹി ബോധിസദുസ്സ താവ “ബോധി രാജകുമാരോ”തി ച,
“അരിയസാവകോ ‘ബോധീ’തി വുച്ചതി, തസ്സ ബോധിസ്സ അങ്ഗോതി
ബോജ്ജ്യങ്ഗോ”തി ച ഏവം പുഗ്ഗലവചനസ്സ “ബോധി, ബോധീ, ബോധയോ.
ബോധിം, ബോധീ, ബോധയോ. ബോധിനാ”തി പുല്ലിങ്ഗേ അഗ്ഗിനയേന
നാമികപദമാലാ ഭവതി.

രൂക്ഖമഗ്ഗനിബ്ബാനസബ്ബത്തുതത്താണവചനസ്സ പന “ബോധി, ബോധീ,
ബോധിയോ. ബോധിം, ബോധീ, ബോധിയോ. ബോധിയാ”തി ഇത്ഥിലിങ്ഗേ
രത്തിനയേന നാമികപദമാലാ ഭവതി.

കേചി പന “രൂക്ഖവചനോ ബോധിസദുഃ പുല്ലിങ്ഗോ”തി വദന്തി, തം
ആഗമേന വിരുദ്ധം വിയ ദിസ്സനതോ വിചാരേതഞ്ചം. ന ഹി ആഗമേ
രൂക്ഖവചനസ്സ ബോധിസദുസ്സ പുല്ലിങ്ഗഭാവോ ദിസ്സതി, പുഗ്ഗലവചനസ്സ പന
ദിസ്സതി. യദി ച “സാലോ യവോ ഖദീരോ”തിആദീനം വിയ രൂക്ഖവചനസ്സ
ബോധിസദുസ്സ പുല്ലിങ്ഗത്തം സിയാ, ജമ്ബു സിമ്ബലീ പാടലീസദാദീനം
രൂക്ഖവാചകത്താ പുല്ലിങ്ഗത്തം സിയാ, ന തേസം ഇമസ്സ ച
രൂക്ഖവാചകത്തേപി പുല്ലിങ്ഗഭാവോ ഉപലബ്ധതി. യദി ഹി രൂക്ഖവചനോ
ബോധിസദുഃ പുല്ലിങ്ഗോ, ഏവം സന്തേ നിബ്ബാനവചനോ
സബ്ബത്തുതത്താണവചനോ ച ബോധിസദുഃ നപുംസകലിങ്ഗോ സിയാ
“നിബ്ബാന”ന്തിആദിനാ നപുംസകലിങ്ഗവസേന നിദിട്ഠസ്സ നിബ്ബാനാദിനോ
അത്ഥസ്സ കഥനതോ.

യേ ഏവം വദന്തി “രൂക്ഖവചനോ ബോധിസദുഃ പുല്ലിങ്ഗോ”തി, തേ
“ബോധി വുച്ചതി ചതുസു മഗ്ഗേസു ഞാണം, തം ഏത്ഥ ഭഗവാ പത്തോതി
രൂക്ഖോപി ബോധിച്ചേവ വുച്ചതീ”തി വുത്തമത്ഥം ചേതസി സന്നിധായ
“ബുജ്ജ്യതി ഏത്ഥാതി ബോധീ”തി നിബ്ബചനവസേന “കിം രൂക്ഖവചനോ
ബോധിസദുഃ പുല്ലിങ്ഗോ ന ഭവിസ്സതീ”തി മത്തമാനാ വദന്തി മത്തേ. നേവം
ദട്ഠഞ്ചം, ഏവഞ്ച പന ദട്ഠഞ്ചം, “ബോധി വുച്ചതി ചതുസു മഗ്ഗേസു ഞാണം,
തം ഏത്ഥ ഭഗവാ പത്തോതി രൂക്ഖോപി ബോധിച്ചേവ വുച്ചതീ”തി വദന്തേഹി
ഗരൂഹി ഞാണവചനം ഇത്ഥി ലിങ്ഗഭൂതം ബോധീതി ഞാണസ്സ നാമം
പണ്ണത്തിഅന്തരപരികപ്ಪന്നേനത്ഥം പരികപ്പേന്നേന ബുജ്ജ്യനട്ഠാനഭൂതേ രൂക്ഖേ
ആരോപേത്യാ രൂക്ഖോ “ബോധീ”തി വുത്തോ, തസ്മാ ഹുദീസേസു റാനേസു
നിബ്ബചനേ ആദരോ ന കാതഞ്ചോ. ന ഹി “ബുജ്ജ്യതി ഏത്ഥാതി ബോധീ”തി
നിബ്ബചനകരണം രൂക്ഖവചനസ്സ ബോധിസദുസ്സ പുല്ലിങ്ഗത്തം കാതും സക്കോതി
സക്കേതസിദ്ധത്താ വോഹാരസ്സ, തസ്മാ രൂക്ഖം സയം അബോധിമ്പി സമാനം
ബോധിയാ പടിലാഭട്ഠാനത്താ സക്കേതസിദ്ധേന “ബോധീ”തി
ഇത്ഥിലിങ്ഗവോഹാരേന വോഹരന്തി സാസനികാ, ബോധിയാ വാ കാരണത്താ
ഫലവോഹാരേന. ഏതമത്ഥമേവ ഹി സന്ധായ “ബോധി വുച്ചതി ചതുസു

മഗ്ഗേസു ഞാണം, തം ഏതഥ ഭഗവാ പത്തോതി രുക്ഖോപി ബോധിച്ചേവ
വുച്ചതീ”തി വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം, ഏവം “ബോധീ”തി ഇത്ഥമിലിങ്ഗവസേന
രുക്ഖനാമം പവത്തതീതി. തേനാഹ ആയസ്മാ സാരീപുത്തോ ധമ്മസേനാപതി
അനുധമ്മചക്കവത്തി വോഹാരകുസലോ ഇത്ഥമിലിങ്ഗവോഹാരേന “ബുദ്ധാനം
ഭഗവന്താനം ബോധിയാ മൂലേ സഹ സബുഞ്ജതുതത്താണപ്പടിലാഭാ സച്ഛികാ
പത്തത്തി യദിദം ബുദ്ധോ”തി. അപിച തത്ഥ തത്ഥ “ബോധിയാ സാഖാ”തി ച,
“കേനട്ഠേന മഹാബോധി, കസ്സ സമ്ബന്ധിനീ ച സാ”തി ച,

“ഹത്ഥതോ മുത്തമത്താ സാ, അസീതിരതനം നഭം;
ഉഗ്ഗന്താന തദാ മുഞ്ചി, ഛരബുണ്ണാ രസ്മിയോ സുഭാ”തി ച

ഏവമാദയോ രുക്ഖവാചകസ്സ ബോധിസദുസ്സ ഇത്ഥമിലിങ്ഗഭാവേ പയോഗാ
ദിസ്സന്തി.

അഥ വാ രുക്ഖവാചകോ ബോധിസദുദോ ദിലിങ്ഗോ
പുമിത്ഥമിലിങ്ഗവസേന. തഥാ ഹി സമന്തപാസാദികായം വിനയസംവണ്ണനായം
മഹാവേയ്യാകരണസ്സ പാളിനയവിദുനോ ബുദ്ധഘോസാചരിയസ്സ ഏവം
സദുരചനാ ദിസ്സതി “സക്ഖിസ്സസി ത്വം താത പാടലിപുത്തം ഗന്താ
മഹാബോധിനാ സദ്ധിം അയ്യം സഞ്ഘമിത്തത്ഥേരിം ആനേതു”ന്തി ച, “സാപി
ഖോ മഹാബോധിസമാരുട്ട്ഠാ നാവാ പസ്സതോ മഹാരാജസ്സ മഹാസമുദുതലം
പക്ഖന്ദാ”തി ച തസ്സ രുക്ഖവാചകസ്സ ബോധിസദുസ്സ “ബുജ്ജത്ഥതി ഏതമാതി
ബോധീ”തി നിബുചനവസേന “ബോധി, ബോധീ, ബോധയോ. ബോധിം, ബോധീ,
ബോധയോ. ബോധിനാ”തിആദിനാ പദമാലാ വേദിതബ്ബാ. രുക്ഖവാചകസ്സേവ
പന തസ്സ ഞാണേ പവത്തിത്ഥമിലിങ്ഗവോഹാരേന സങ്കേതസിദ്ധേന
രൂട്ട്ഠഹത്ഥദീപകേന “ബോധി, ബോധീ, ബോധിയോ. ബോധിം, ബോധീ,
ബോധിയോ. ബോധിയാ”തിആദിനാ പദമാലാ വേദിതബ്ബാ. ഇച്ചേവം -

പുഗ്ഗലവാചകോ ബോധി-സദുദോ പുല്ലിങ്ഗികോ ഭവേ;
ഞാണാദിവാചകോ ഇത്ഥമി-ലിങ്ഗോയേവ സിയാ സദാ.

ബോധിപാദപവചനോ, പുമിത്ഥമിലിങ്ഗികോ ഭവേ;
ഏവം സന്തേപി ഏതസ്സ, ഇത്ഥമിലിങ്ഗത്തമേവ തു;
ഇച്ഛിതബ്ബതരം യസ്മാ, ധമ്മസേനാപതീരിതം.

സന്ധിസദാദീനന്ധി നയാനുസാരേന നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ.
സന്ധിസദുദോ ഹി സരസന്ധിആദിവാചകോ പുല്ലിങ്ഗോ,
പടിസന്ധിയാദിവാചകോ ഇത്ഥമിലിങ്ഗോ “സന്ധിനോ.
സന്ധിയാ”തിആദിദസ്സനതോ. വിഭത്തിസദുദോ വിഭജനവാചകോ ഇത്ഥമിലിങ്ഗോ ,
സ്യാദിവാചകോ പുല്ലിങ്ഗോ ചേവ ഇത്ഥമിലിങ്ഗോ ച “വിഭത്തിസ്സ.
വിഭത്തിയാ”തിആദിദസ്സനതോ.

ആയുസദുദോ പന ജീവിതിന്ദ്രിയവാചകോയേവ ഹുത്ഥാ
പുന്നപുംസകലിങ്ഗോ, “പുന്നരായു ച മേ ലദ്ധോ, ഏവം ജാനാഹി
മാരിസാ”തി “ഏത്തകംയേവ തേ ആയു, ചവനകാലോ ഭവിസ്സതീ”തി ച
ദസ്സനതോ.

ധാതുസദോ സഭാവാദിവാചകോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ, കരപചാദിവാചകോ പുമിത്ഥിലിങ്ഗോ “ചക്ഖുധാതുയാ. കരോതിസ്സ ധാതുസ്സ. ധാതുയോ ധാതുയാ”തി ദസ്സനതോ.

പജാപതിസദോ ദേവവിസേസവാചകോ പുല്ലിങ്ഗോ, കലത്തജിനമാതുച്ഛാവാചകോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ “പജാപതിസ്സ ദേവരാജസ്സ ധജഗ്ഗം ഉല്ലോകേയ്യാമ”, “അത്തനോ പജാപതിയാ സദ്ധിം മഹാപജാപതിയാ”തി ച ദസ്സനതോ.

ദാമാദാമം സദാ മാലതീദാമാദിഭേദഭിന്നസ്സ ഏകസ്സ വത്സുസ്സ യമാക്കമം ഇത്ഥിനപുംസകലിങ്ഗാ. തമാ ഹി “മാലതീദാമാ ലോലാളിങ്ഗലിലാ. മാലതീദാമം. സിങ്ഘിതം ദാമം ഭമരേഹി. രതനദാമാ. രതനദാമ”ന്തി ച ദിലിങ്ഗഭാവേ ലോകികപ്പയോഗാ ദിസ്സന്തി സാസനാനുകൂലാ.

സദ്ധം സദ്ധാസദാ പന ഭിന്നവത്സുനം വാചകാ ഇത്ഥിനപുംസകലിങ്ഗാ, സദ്ധാസദോ പസാദലക്ഖണവാചകോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ, സദ്ധംസദോ മതകഭത്തവാചകോ നപുംസകലിങ്ഗോ “സദ്ധാ സദുഹനാ. മയമസ്സുഭോ ഗോതമബ്രാഹ്മണാ നാമ ദാനാനി ദേമ സദ്ധാനി കരോമാ”തി ദസ്സനതോ. ഇമസ്ഥിം പന റാനേ “സദ്ധോ പുരിസോ , സദ്ധാ ഇത്ഥി, സദ്ധം കുല”ന്തി ഇമാനി വാചലിങ്ഗത്താ സങ്ഗഹം ന ഗച്ഛന്തിതി ദട്ഠഞ്ചാനി.

തടം തടീ തടോതിമേ സദാ തീരസങ്ഖാതേ ഏകസ്ഥിംയേവത്ഥേ മീപുന്നപുംസകലിങ്ഗാ.

ബൃങ്ജനസദോ ഉപസേചനലിങ്ഗവാക്യാവേണികസരീരാവയവവാചകോ നപുംസകലിങ്ഗോ, അക്ഖരവാചകോ പുന്നപുംസകലിങ്ഗോ. തത്രുപസേചനേ “സൂപം വാ ബൃങ്ജനം വാ”തി നപുംസകനിദേശോ ദിസ്സതി. തമാ ലിങ്ഗേ “ഇത്ഥിബൃങ്ജനം പുരിസബൃങ്ജന”ന്തി നപുംസകനിദേശോ. വാക്യേ “പദബൃങ്ജനാനി സാധുകം ഉഗ്ഗഹേത്വാ”തി നപുംസകലിങ്ഗനിദേശോ. ആവേണികേ “അസീതി അനുബൃങ്ജനാനീ”തി നപുംസകനിദേശോ. സരീരാവയവേ “കിലേസാനം അനു അനു ബൃങ്ജനതോ പാകടഭാവകരണതോ അനുബൃങ്ജന”ന്തി ഏവം നപുംസകനിദേശോ. ഏതഥ ഹി അനുബൃങ്ജനം നാമ ഹത്ഥപാദസിതഹസിതകമിതവിലോകിതാദിഭേദോ ആകാരോ. സോ ഏവ “സരീരാവയവോ”തി വുച്ചതീതി. അക്ഖരേ “ബൃങ്ജനോ. ബൃങ്ജന”ന്തി ച പുന്നപുംസകനിദേശോ.

അത്ഥസദോ നിബ്ബാനവചനോ നപുംസകലിങ്ഗോ, അഭിയേയ്യധനകാരണപയോജനനിവത്യാഭിസന്ധാനാദിവചനോ പന പുല്ലിങ്ഗോ. തമാ ഹി കമാവത്സുമ്ഹി “അത്ഥത്ഥമ്ഹി”തി ഇമിസ്സാ പാളിയാ അത്ഥസംവണ്ണനായം “അത്ഥം വുച്ചതി നിബ്ബാന”ന്തി നപുംസകലിങ്ഗനിദേശേന അത്ഥസദോ വുത്തോ. ഇതി അത്ഥസദോ ദിലിങ്ഗോ.

അക്ഖരസദോ ച “യോ പുബ്ബോ അക്ഖരോ അക്ഖരാനീ”തി ച ദസ്സനതോ. അപിച അക്ഖരസദോ നിബ്ബാനവചനോ നാമപണ്ണത്തിവചനോ ച സബ്ബദാനപുംസകലിങ്ഗോ ഭവതി “പദമച്ചുതമക്ഖരം, മഹാജനസമ്മതോതി വോ വാസേട്ഠ ‘മഹാസമ്മതോ’ത്ഥേവ പഠമം അക്ഖരം നിബ്ബത്ത”ന്തി

ഏവമാദീസു. “അക്ഖരായ ദേസേതി, അക്ഖരക്ഖരായ ആപത്തി പാചിത്തിയസ്സാ”തി ഏതഥ പന പുല്ലിങ്ഗോതിപി നപുംസകലിങ്ഗോതിപി വത്തബ്ബോ, ഇത്ഥിലിങ്ഗോതി പന ന വത്തബ്ബോ. അയത്ത്ഹി “അസക്കതാ ചസ്ഥ ധനഞ്ചയായ. വിരമമായസ്ഥന്തോ മമവചനായാ”തിആദീസു “ധനഞ്ചയായ, വചനായാ”തി സദാ വിയ വിഭത്തിവിപല്ലാസേന വുത്തോ, ന ലിങ്ഗവിപല്ലാസവസേനാതി.

അജ്ജവ മദുവ ഗാരവസദാ പന പുനപുംസകലിങ്ഗാ. “അജ്ജവോ ച മദുവോ ച. അജ്ജവമദുവം. ഗാരവോ ച നിവാതോ ച. സഹ ആവജ്ജിതേ മൂപേ, ഗാരവം ഹോതി മേ തദാ”തി ച ആദിദസ്സനതോ.

വചോവചീസദാ പന ഘടോഘടീസദാ വിയ പുമിത്ഥിലിങ്ഗാ, തത്ഥ വചീസദസ്സ “വചീ, വചീ, വചീയോ. വചിം, വചീ, വചീയോ. വചിയാ”തി നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ. കേചി “ദുച്ചരിതപയോഗവിത്തത്തിസദാദീസു പരേസു വചസദസ്സന്തോ ഇൗകാരോ ഹോതി, തേന “വചീദുച്ചരിത”തിആദീനി രൂപാനി ദിസ്സന്തീ”തി വദന്തി, തം ന ഗഹേതബ്ബം വചസദതോ വിസും വചീസദസ്സ ദസ്സനതോ. അത്രിമാനി പാളിതോ ച അട്ഠകമാതോ ച നിദസ്സനപദാനി. “വചീ വചീസഞ്ചാരോ, വചീസഞ്ചാരോ വചീ, വചിഞ്ച വചീസഞ്ചാരേ ച ഠപേത്ഥാ അവസേസാ ന ചേവ വചീ, ന ച വചീസഞ്ചാരോ. ഗദിതോ വചീഭി സതിമാഭിനന്ദേ”തി ഇമാനി പാളിതോ നിദസ്സനപദാനി. “ചോപനസഞ്ചാതാ വചീ ഏവ വിത്തത്തി വചീവിത്തത്തി, വചിയാ ഭേദോ വചീഭേദോ”തി ഇമാനി അട്ഠകമാതോ നിദസ്സനപദാനി. ഇമിനാ നയേന അഞ്ഞേസന്ധി സരൂപാസരൂപപദാനം യഥാരഹം ദിതിലിങ്ഗതാ വവത്ഥപേതബ്ബാ. ഏവം അഭിധേയ്യകലിങ്ഗേസു സവിസേസാനി അഭിധേയ്യലിങ്ഗാനി വേദിതബ്ബാനി.

ഇദാനി കത്ഥചി വാച്ചലിങ്ഗഭൂതാനം അഭിധേയ്യലിങ്ഗാനഞ്ച തദ്ധിഭന്തലിങ്ഗാനഞ്ച ധമ്മാദിവസേന നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ. തഥാ ഹി -

ധമ്മഭോ പുഗ്ഗലാ ചേവ, ധമ്മപുഗ്ഗലതോപി ച;
ഏകന്തധമ്മതോ ചേവ, തഥേവേകന്തപുഗ്ഗലാ.

പദമാലാ സിയും താസു, പച്ചത്താദിവസേന തു;
പദം സമം വിസമഞ്ച, ജത്താ സബ്ബസമന്ധി ച.

കഥം? “മിച്ഛാദിട്ഠി, മിച്ഛാസങ്കപ്പോ, മിച്ഛാവാചാ, മിച്ഛാവാചോ, മിച്ഛാദിട്ഠികോ, മിച്ഛാസങ്കപ്പി” ഇച്ചേതേസം നാമികപദമാലാ ഏവം വേദിതബ്ബാ.

“മിച്ഛാദിട്ഠി, മിച്ഛാദിട്ഠീ, മിച്ഛാദിട്ഠീയോ. മിച്ഛാദിട്ഠിം, മിച്ഛാദിട്ഠീ, മിച്ഛാദിട്ഠീയോ. മിച്ഛാദിട്ഠിയാ”തി ഏവം ധമ്മതോ, “മിച്ഛാദിട്ഠി, മിച്ഛാദിട്ഠീ, മിച്ഛാദിട്ഠീനോ. മിച്ഛാദിട്ഠിം, മിച്ഛാദിട്ഠീ, മിച്ഛാദിട്ഠീനോ. മിച്ഛാദിട്ഠീനാ”തി ഏവം പുഗ്ഗലതോ, “മിച്ഛാസങ്കപ്പോ, മിച്ഛാസങ്കപ്പാ. മിച്ഛാസങ്കപ്പ”തി ഏവം ധമ്മപുഗ്ഗലതോ, “മിച്ഛാവാചാ, മിച്ഛാവാചാ, മിച്ഛാവാചായോ. മിച്ഛാവാചം, മിച്ഛാവാചാ മിച്ഛാവാചായോ. മിച്ഛാവാചായ” ഏവം ഏകന്തധമ്മതോ, “മിച്ഛാവാചോ, മിച്ഛാവാചാ. മിച്ഛാവാചം, മിച്ഛാവാചേ. മിച്ഛാവാചേന” ഏവം ഏകന്തപുഗ്ഗലതോ, “മിച്ഛാദിട്ഠികോ. മിച്ഛാദിട്ഠികാ. മിച്ഛാദിട്ഠിക”തി ഏവന്ധി

ഏകന്തപുഗ്ഗലതോ, “മിച്ഛാസങ്കപ്പി, മിച്ഛാസങ്കപ്പിനോ. മിച്ഛാസങ്കപ്പി”ന്തി ഏവന്തി ഏകന്തപുഗ്ഗലതോ നാമികപദമാലാ ഭവതി. പച്ചത്തോപയോഗവചനാഭിവസേന പന പദം സദിസം വിസദിസം സബ്ബമാ സദിസന്തി ച ഭവതി. ഏസ നയോ സമ്മാദിട്ഠിസമ്മാസങ്കപ്പാദീസുപി.

അത്രിമേ ആഹച്ചഭാസിതാ പയോഗാ - അവിജ്ജാഗതസ്സ ഭിക്ഖവേ അവിദുസുനോ മിച്ഛാദിട്ഠി പഹോതി. മിച്ഛാദിട്ഠിസ്സ മിച്ഛാസങ്കപ്പോ പഹോതി. മിച്ഛാസങ്കപ്പസ്സ മിച്ഛാവാചാ പഹോതി. മിച്ഛാവാചസ്സ മിച്ഛാകമ്മന്തോ പഹോതി. മിച്ഛാകമ്മന്തസ്സ മിച്ഛാആജീവോ പഹോതി. മിച്ഛാആജീവസ്സ മിച്ഛാവായാമോ പഹോതി. മിച്ഛാവായാമസ്സ മിച്ഛാസതി പഹോതി. മിച്ഛാസതിസ്സ മിച്ഛാസമാധി പഹോതി. വിജ്ജാഗതസ്സ ഭിക്ഖവേ വിദുസുനോ സമ്മാദിട്ഠി പഹോതി. സമ്മാദിട്ഠിസ്സ സമ്മാസങ്കപ്പോ പഹോതി. വിത്ഥാരോ, ഏവം കത്ഥചി വാച്ചലിങ്ഗഭൂതാനം അഭിയേയ്യലിങ്ഗാനഞ്ച തദ്ധിതന്തലിങ്ഗാനഞ്ച നാമികപദമാലാ സപ്പയോഗാ കഥിതാ.

ഇദാനി നേവാഭിയേയ്യലിങ്ഗസ്സ ഭവിതബ്ബസദുസ്സ ച അഭിയേയ്യലിങ്ഗാനം സോത്ഥിസുവത്ഥി സദാനഞ്ച വാച്ചലിങ്ഗാഭിയേയ്യലിങ്ഗസ്സ അബ്ഭുതസദുസ്സ ച വാച്ചലിങ്ഗസ്സ അഭൂതസദുസ്സചാതി ഇമേസം കിഞ്ചി വിസേസം കഥയാമ, നാമികപദമാലഞ്ച യഥാരഹം യോജേസ്സാമ. ഏതേസു ഹി ഭവിതബ്ബസദുഃ ഏകന്തഭാവവാചകോ നപുംസകലിങ്ഗോ ഏകവചനത്തോയേവ ഹോതി. തതീയന്തപദേഹി ഏവംസദു നസദാദീഹി ച യോജേതബ്ബോ ച ഹോതി. നാസ്സ നാമികപദമാലാ ലബ്ഭതി, അത്രിമേ ച പയോഗാ “സദ്ധമ്മഗരുക്കേന ഭവിതബ്ബം, നോ ആമിസഗരുക്കേന, ഇമിനാ ചോരേന ഭവിതബ്ബം, ഇമേഹി ചോരേഹി ഭവിതബ്ബം, ഇമായ ചോരിയാ ഭവിതബ്ബം, ഇമാഹി ചോരീഹി ഭവിതബ്ബം, അന്നേന ചിത്തേന ഭവിതബ്ബം, ഇമേഹി ചിത്തേഹി ഭവിതബ്ബം, ഏവം ഭവിതബ്ബം, അത്തമാ ഭവിതബ്ബ”ന്തി. അത്രിദം വുച്ചതി -

ഭവിതബ്ബപദം നിച്ചം, സബ്ബത്തുവരസാസനേ;
പഥമേകവചോ ഭാവ-വാചകഞ്ച നപുംസകം.

തതീയന്തപദേഹേവം-സദാദീഹി ച ധീമതാ;
യോജേതബ്ബംവ സമ്ഭോതി, ഇതി വിദാ വിഭാവയേ.

അയം “ഭവിതബ്ബ”ന്തി പദസ്സ വിസേസോ.

സോത്ഥി ഭദുന്തേ ഹോതു രത്തോ, സോത്ഥിം ഗച്ഛതി ന്ഹാപിതോ. സോത്ഥിനാമ്ഹി സമുട്ഠിതോ. സുവത്ഥി, സുവത്ഥിം, സുവത്ഥിനാ, അയം ധസാത്ഥിസദാദീനം വിസേസോ.

അയം പന “അബ്ഭുതം അഭൂത”ന്തി ദിന്നം വിസേസോ. ഭൂസദുസ്സ ബ്ഭൂ, സംയോഗപരേ പടിസേധത്ഥവതി അഇതിനിപാതേ ഉപപദേ സതി ഏകന്തേന രസ്സത്തമുപയാതി. ക്വഥേ? “അഭൂതപുബ്ബം ഭൂത”ന്തിആദീസ്വത്ഥേസു. തഥാവിധേ അസത്തോഗപരേ രസ്സത്തം ന ഉപയാതി. ക്വഥേ? “അസച്ച”ന്തിആദീസ്വത്ഥേസു. തഥാ ഹി “അബ്ഭുത”ന്തി പദസ്സ “അഭൂതപുബ്ബം ഭൂത”ന്തിപി അത്ഥോ ഭവതി, “അബ്ഭുതകരണ”ന്തിപി അത്ഥോ ഭവതി. “അഭൂത”ന്തി പദസ്സ പന “അസച്ച”ന്തിപി അത്ഥോ ഭവതി, “അജാത”ന്തിപി അത്ഥോ ഭവതി. തത്ര

“അച്ഛരിയം വത ഭോ അബ്ഭുതം വത ഭോ. അച്ഛേരം വത ലോകസ്സമിം,
അബ്ഭുതം ലോമഹംസനം” ഇച്ചേവമാദയോ “അഭൂതപുണ്ണം ഭൂത”ന്തി അത്ഥേ
പയോഗാ.

“ത്വം മം നാഗേന ആലമ്പ,
അഹം മണ്ഡുകുചരാപിയാ;
ഹോതു നോ അബ്ഭുതം തത്ഥ,
ആസഹസ്സേഹി പഞ്ചഹീ”തി

ഇച്ചേവമാദയോ അബ്ഭുതകരണത്ഥേ പയോഗാ. ഏവം രസ്സവസേന,
ദീഘവസേന പന നിസ്സംയോഗേ “അഭൂതം അതച്ഛം. അതഥം”ഇച്ചേവമാദയോ
അസച്ചത്ഥേ പയോഗാ, “അഭൂതം അജാതം അസഞ്ജാത”ന്തി ഇച്ചേവമാദയോ
അജാതത്ഥേ പയോഗാ. ഭവന്തി ചത്ര -

“അഭൂതപുണ്ണം ഭൂത”ന്തി, അത്ഥസ്സമിം അബ്ഭുതന്തിദം;
പദം വിത്തുഹി വിത്തേയ്യം, രസ്സഭാവേന സന്ദീതം.

അബ്ഭുതകരണത്ഥേപി, അബ്ഭുതന്തി പദം തഥാ;
സന്ദീതം രസ്സഭാവേന, ഇതി വിദാ വിഭാവയേ.

അഭൂതമിതി ദീഘത്ത-വസേന കമിതം പന;
പദം സമധിഗന്തബ്ബ-മസച്ചാജാതവാചകം.

അബ്ഭുതം, അബ്ഭുതാനി. ചിത്തനയേന, അബ്ഭുതോ, അബ്ഭുതാ.
അബ്ഭുതം, പുരിസനയേന, അബ്ഭുതാ, അബ്ഭുതാ, അബ്ഭുതായോ.
അബ്ഭുതം. കത്താനയേന തേയ്യം. ഏവം ഭൂതസദസ്സപി നാമികപദമാലാ തിയാ
ഗഹേതബ്ബാ. അത്ര “അബ്ഭുത”മിതി പദം വാച്ചലിങ്ഗമ്പി ഭവതി
അഭിയേയ്യലിങ്ഗമ്പി. “അഭൂത”മിതി പദം പന വാച്ചലിങ്ഗം അഭിയേയ്യലിങ്ഗമ്പി
വാ സച്ചസദോ വിയ കത്ഥചി. ഇതിസ്സ യഥാരഹം അയമ്പി സപ്പയോഗാ
നാമികപദമാലാ കമിതാ.

ഇദാനി ആഗമികാനം കോസല്ലജനനത്ഥം പദസമോധാനവസേന
നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ - ബുദ്ധോ ഭഗവാ, ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ. ബുദ്ധം
ഭഗവന്തം, ബുദ്ധേ ഭഗവന്തേ. ബുദ്ധേന ഭഗവതാ, സേസം വിത്ഥാരേതബ്ബം. അയം
പദമാലാ ഏകവചനബഹുവചനവസേന തേയ്യാ.

ദേവാ താവതിംസാ. ദേവേ താവതിംസേ. ദേവേഹി താവതിംസേഹി.
സേസം വിത്ഥാരേതബ്ബം. ബഹുവചനവസേന തേയ്യാ പദമാലാ.

സോ ഭഗവാ ജാനം പസ്സം അരഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ, തം ഭഗവന്തം
ജാനന്തം പസ്സന്തം അരഹന്തം സമ്മാസമ്ബുദ്ധം, തേന ഭഗവതാ ജാനതാ പസ്സതാ
അരഹതാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന, തസ്സ ഭഗവതോ ജാനതോ പസ്സതോ അരഹതോ
സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ. സേസം വിത്ഥാരേതബ്ബം. ഏകവചനവസേന തേയ്യാ
പദമാലാ.

രാജാ സുദ്ധോദനോ, രാജാനം സുദ്ധോദനം, രത്താ സുദ്ധോദനേന. സേസം
വിത്ഥാരേതബ്ബം.

രാജാ പസ്സേനദീ കോസലോ, രാജാനം പസ്സേനദിം കോസലം, രഞ്ഞാ പസ്സേനദിനാ കോസലേന. സേസം വിത്ഥാരേതഞ്ചം.

രാജാ മാഗധോ സേനിയോ ബിമ്ബിസാരോ, രാജാനം മാഗധം സേനിയം ബിമ്ബിസാരം, രഞ്ഞാ മാഗധേന സേനിയേന ബിമ്ബിസാരേന. സേസം വിത്ഥാരേതഞ്ചം.

രാജാ മാഗധോ അജാതസത്തു വേദേഹിപുത്തോ, രാജാനം മാഗധം അജാതസത്തും വേദേഹിപുത്തം, രഞ്ഞാ മാഗധേന അജാതസത്തുനാ വേദേഹിപുത്തേന. സേസം വിത്ഥാരേതഞ്ചം.

മഹാപജാപതീ ഗോതമീ, മഹാപജാപതിം ഗോതമിം, മഹാപജാപതിയാ ഗോതമിയാതി പഞ്ചക്ഖത്തും വത്തഞ്ചം. മഹാപജാപതിയം ഗോതമിയം, ഭോതി മഹാപജാപതി ഗോതമി.

മക്ഖലി ഗോസാലോ. മക്ഖലിം ഗോസാലം. മക്ഖലിനാ ഗോസാലേന. സേസം വിത്ഥാരേതഞ്ചം.

സാരിപുത്തമോഗ്ഗല്ലാനം സാവകയുഗം. സാരിപുത്തമോഗ്ഗല്ലാനം സാവകയുഗം, സാരിപുത്തമോഗ്ഗല്ലാനേന സാവകയുഗേന, സാരിപുത്തമോഗ്ഗല്ലാനസ്സ സാവകയുഗസ്സ. സേസം വിത്ഥാരേതഞ്ചം. സബ്ബാപേതാ പദമാലാ ഏകവചനവസേന ഞേയ്യാ. സാരിപുത്തമോഗ്ഗല്ലാനാ അഗ്ഗസാവകാ, സാരിപുത്തമോഗ്ഗല്ലാനേ അഗ്ഗസാവകേ, സാരിപുത്തമോഗ്ഗല്ലാനേഹി അഗ്ഗസാവകേഹി. സേസം വിത്ഥാരേതഞ്ചം. ബഹുവചനവസേന ഞേയ്യാ. ഇതോ അഞ്ഞേസുപി ഏസേവ നയോ.

സോ ദാരോ, സാ ദാരാ. സം ദാരം, സേ ദാരേ. സേന ദാരേന. സേസം വിത്ഥാരേതഞ്ചം. സാ നാരി, സാ നാരിയോ. സം നാരിം, സാ നാരിയോ. സായ നാരിയാ. സേസം വിത്ഥാരേതഞ്ചം. സം കമ്മം, സാനി കമ്മാനി. സേന കമ്മേന. സം ഫലം, സാനി ഫലാനി. സേന ഫലേന. സേസം വിത്ഥാരേതഞ്ചം.

പഠമം ത്യാനം, പഠമം ത്യാനം, പഠമേന ത്യാനേന, പഠമസ്സ ത്യാനസ്സ. സേസം വിത്ഥാരേതഞ്ചം.

ചതുത്ഥീ ദിസാ, ചതുത്ഥിം ദിസം, ചതുത്ഥിയാ ദിസായ.

ധമ്മീ കമാ, ധമ്മിം കമം, ധമ്മിയാ കമായ, ധമ്മിയം കമായം. ഏവം അനുപുബ്ബി കമാ, ഏവരുപി കമാ. ഇമിനാ നയേന അഞ്ഞേസുപി റാനേസു പദസമോധാനവസേന ലിങ്ഗതോ ച അന്തതോ ച വചനതോ ച അപേക്ഖിതഞ്ചം. പദതോ ച നാനപ്പകാരാ നാമികപദമാലാ യോജേതഞ്ചാ.

ഇദാനി ഏകപ്പകാരാനം സദാനം ലിങ്ഗഅന്തവസേന നാനത്തം വേദിതഞ്ചം. കമം? യാദിസോ, യാദിസീ, യാദിസം. താദിസോ, താദിസീ, താദിസം. ഏതാദിസോ, ഏതാദിസീ, ഏതാദിസം. കീദിസോ, കീദിസീ, കീദിസം. ഹുദിസോ, ഹുദിസീ, ഹുദിസം. ഏദിസോ , ഏദിസീ, ഏദിസം. സദിസോ, സദിസീ, സദിസം. കദാചി പന “യാദിസാ താദിസാ”തി ഏവമാദിനി

ഇത്ഥിലിങ്ഗരൂപാനിപി ഭവന്തി. നാമികപദമാലാ നേസം പുരിസ ഇത്ഥീ ചിത്തനയേന യോജേതബ്ബാ.

ഇദാനി സമാസതദ്ധിതപദഭൂതാനം അമമസദാദീനം നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ - അമമോ, അമമാ, അമമം, അമമേ. അമമേന. സേസം വിത്ഥാരേതബ്ബം.

മയ്ഹകോ, മയ്ഹകാ. മയ്ഹകം, മയ്ഹകേ. മയ്ഹകേന. സേസം വിത്ഥാരേതബ്ബം.

ആമാ, ആമാ, ആമായോ. ആമം, ആമാ, ആമായോ. സേസം വിത്ഥാരേതബ്ബം.

തത്ര അമമോതി നത്ഥി തണ്ഹാമമത്തം ദിട്ഠിമമത്തഞ്ച ഏതസ്സാതി അമമോ, കോ സോ, അരഹായേവാതി വത്തും വട്ടതി. അപിച യേസതണ്ഹാപി സദിട്ഠിപി “മമ ഇദ”ന്തി മമത്തം ന കരോന്തി, തേപി അമമായേവ. ഏത്ഥ ച “മനുസ്സാ തത്ഥ ജായന്തി, അമമാ അപരിഗ്ഗഹാ”തി ഇദം സാസനതോ നിദസ്സനം. “അമമോ നിരഹങ്കാരോ”തി ഇദം പന ലോകതോ നിദസ്സനം. ഇത്ഥിലിങ്ഗേ വത്തബ്ബേ “അമമാ, അമമാ, അമമായോ”തി പദമാലാ. നപുംസകേ വത്തബ്ബേ “അമമം, അമമാനീ”തി പദമാലാ. തത്ര മയ്ഹകോതി “ഇദമ്പി മയ്ഹം ഇദമ്പി മയ്ഹ”ന്തി വിപ്പലപതീതി മയ്ഹകോ, ഏകോ പക്ഖിവിസേസോ. വുത്തഞ്ഹേതം ജാതകേ -

“സകുണോ മയ്ഹകോ നാമ, ഗിരിസാനുദരീചരോ; പക്കം പിപ്ഫലിമാരുയ്ഹ, ‘മയ്ഹം മയ്ഹ’ന്തി കന്ദതീ”തി.

ഇത്ഥിലിങ്ഗേ വത്തബ്ബേ “മയ്ഹകീ, മയ്ഹകീ, മയ്ഹകിയോ”തി പദമാലാ. തത്ര ആമാതി “ആമ അഹം തുമ്ഹാകം ദാസീ”തി ഏവം ദാസിഭാവം പടിജാനാതീതി ആമാ. ഗേഹദാസീ. വുത്തഞ്ഹേതം ജാതകേസു “യത്ഥ ദാസോ ആമജാതോ, റിതോ മൂല്ല്യാനി ഗച്ഛതീ”തി ച, “ആമായ ദാസാപി ഭവന്തി ലോകേ”തി ച, തസ്മാ ഇമാനേവേത്ഥ നിദസ്സനപദാനി.

ഇദാനി കതികതിപയ കതിമീസദാനം വിസേസോ വുച്ചതേ യഥാരഹം നാമികപദമാലാ ച. തത്ര കതിമീസദസ്സ നാമികപദമാലാ ന ലബ്ഭതി “അജ്ജ ഭന്തേ കതിമീ”തി ഏവം പുച്ഛാവസേന ആഗതമത്തതോ. കതികതിപയസദാനം പന ലബ്ഭതേവ, സാ ച ബഹുവചനികാ. വിസുദ്ധിമഗ്ഗടീകായം പന കതിപയസദോ ഏകവചനികോ വുത്തോ. കതി പുരിസാ തിട്ഠന്തി, കതി പുരിസേ പസ്സതി. കതി ഇത്ഥിയോ, കതി കുലാനി. കതി ലോകസ്ഥിം ഛരിദാനി യത്ഥ ചിത്തം ന തിട്ഠന്തി. കതി കൂസലാ. കതി ധാതുയോ. കതി ആയതനാനി. കതിഹി ഖണ്ഡേഹി കതിഹായതനേഹി കതിഹി ധാതുഹി സങ്ഗഹിതം. കതിഭി രജമാനേതി, കതിഭി പരിസുജ്ജന്ധതി. കതിപയാ പുരിസാ, കതിപയാ ഇത്ഥിയോ, കതിപയാനി ചിത്താനി. ഇമാ പന നാമികപദമാലാ.

കതി. കതിഹി, കതിഭി. കതിനം. കതിസു.

കതിപയാ. കതിപയേഹി, കതിപയേഭി. കതിപയാനം. കതിപയേസു. കതിപയായോ. കതിപയാഹി, കതിപയാഭി. കതിപയാനം. കതിപയാസു. കതിപയാനി. കതിപയേ. കതിപയേഹി, കതിപയേഭി. കതിപയാനം.

കതിപയേശുതി. സബ്ബാപേതാ സത്തന്നം വിഭത്തിനം വസേന നേയ്യാ,
സമാസവിധിമ്ഹിപി കതി കതിപയസദാ ബഹുവചനവസേനേവ യോജേതബ്ബാ.
“കതിസങ്ഗാതിഗോ ഭിക്ഖു, ഓഘതിണ്ണോതി വുച്ചതി.
കതിപയജനകത”ന്തിആദീസു ഹി “കതി കിത്തകാ സങ്ഗാ
കതിസങ്ഗാ”തിആദിനാ സബ്ബദാ ബഹുവചനസമാസോ ദട്ഠേബ്ബാ.

ഇദാനി രൂല്ഹീസദാനം നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ - ഇഡ രൂല്ഹീസദാ നാമ
യേവാപനകസദാദയോ. യേവാപനകോ, യേവാപനകാ. യേവാപനകം.
യേവാപനോ, യേവാപനാ. യേവാപനം. യംവാപനകം, യംവാപനകാനി.
സേസം സബ്ബത്ഥ വിത്ഥാരേതബ്ബം. തത്ര യേവാപനകോതി “ഫസ്സോ ഹോതി
വേദനാ ഹോതി”തിആദിനാ വുത്താ ഫസ്സാദയോ വിയ സരൂപതോ അവത്ഥാ
“യേ വാ പന തസ്ഥിം സമയേ അഞ്ഞേപി അത്ഥി പടിച്ചസമുപ്പന്നാ
അരൂപിനോ ധമ്മാ”തി ഏവം “യേവാപനാ”തി പദേന വുത്തോ യേവാപനകോ,
ഏവം “യേവാപനോ”തി ഏത്ഥാപി. തഥാ “യം വാ പനഞ്ഞമ്പി അത്ഥി
രൂപ”ന്തി ഏവം “യംവാപനാ”തി പദേന വുത്തം യംവാപനകം. ഏസ നയോ
യഥാരഹം യസ്സകം യത്ഥകന്തിആദീസുപി നേതേബ്ബാ.

ഏത്ഥ സിയാ - നനു ച ഭോ പനസദോ നിപാതോ, നിപാതാനഞ്ച
അബ്ധയഭാവോ സിദ്ധോ തീസു ലിങ്ഗേസു സബ്ബവിഭത്തിവചനേസു ച
വയാഭാവതോ, സോ കസ്ഥാ “യേവാപനോ”തി ഓകാരന്തോ ജാതോതി? സച്ചം
പനസദോ നിപാതോ, സോ ച ഖോ “യേ വാ പന തസ്ഥിം സമയേ”തി വാ,
“യം വാ പനഞ്ഞമ്പി”തി വാ, “ബ്രാഹ്മണാ പനാ”തി വാ ഏവമാദീസു
നിപാതോ, “യേവാപനകോ”തി വാ, “യേവാപനോ”തി വാ ഏവമാദീസു
നിപാതോ നാമ ന ഹോതി. അനുകരണമത്തസ്സേഹേതം, തസ്ഥാ ഞ്ഓദീസേസു
പനസദസഹിതാ പയോഗാ രൂല്ഹീസദാതി ഗഹേതബ്ബാ. യജ്ജേവം കസ്ഥാ
നിബ്ബചനമുദാഹരന്തി? അത്ഥസ്സ പാകടീകരണത്ഥം.

തയോധമ്മജാതകം . തയോധമ്മജാതകം. തയോധമ്മജാതകേന.
തയോധമ്മജാതകസ്സ. തയോധമ്മജാതകാ, തയോധമ്മജാതകസ്ഥാ. സേസം
വിത്ഥാരേതബ്ബം.

തയോസങ്ഖാരാ. തയോസങ്ഖാരേ. തയോസങ്ഖാരേഹി,
തയോസങ്ഖാരേഭി. തയോസങ്ഖാരാനം. സേസം വിത്ഥാരേതബ്ബം.

ചത്താരിപുരിസയുഗോ സങ്ഘോ. ചത്താരിപുരിസയുഗം സങ്ഘം.
ചത്താരിപുരിസയുഗേന സങ്ഘേന. ചത്താരിപുരിസയുഗസ്സ സങ്ഘസ്സ. സേസം
വിത്ഥാരേതബ്ബം.

സതോകാരി, സതോകാരി, സതോകാരിനോ. സതോകാരിം, സതോകാരി,
സതോകാരിനോ. സതോകാരിനാ, സതോകാരിഹി, സതോകാരിഭി.
സതോകാരിസ്സ. സേസം വിത്ഥാരേതബ്ബം. ഏത്ഥ സതോകാരിതി സരതീതി സതോ,
സതോ ഏവ ഹുത്ഥാ കരണസിലോതി സതോകാരി.

അപരേസമ്പി രൂല്ഹീസദാനം നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ
സദ്ധിമത്ഥവിഭാവനായ. അങ്ഗാ. അങ്ഗേ. അങ്ഗേഹി, അങ്ഗേഭി. അങ്ഗാനം.
അങ്ഗേഹി, അങ്ഗേഭി. അങ്ഗാനം. അങ്ഗേസു. ഭോന്തോ അങ്ഗാ.

അങ്ഗാ ജനപദോ. അങ്ഗേ ജനപദം. അങ്ഗേഹി, അങ്ഗേഭി ജനപദേന. അങ്ഗാനം ജനപദസ്സു. അങ്ഗേഹി, അങ്ഗേഭി ജനപദസ്ഥാ. അങ്ഗാനം ജനപദസ്സു. അങ്ഗേസു ജനപദേ. ഭോന്തോ അങ്ഗാ ജനപദ. ഏവം മഗധകോസലാദിനമ്പി യോജേതബ്ബാ.

ഇത്ഥിലിങ്ഗേ കാസീ, കാസിയോ, കാസീ, കാസിയോ. കാസീഹി, കാസീഭി. കാസീനം. കാസീഹി, കാസീഭി. കാസീനം. കാസീസു. ഭോതിയോ കാസിയോ. അത്രായമത്ഥവിഭാവനാ - കാസീ, കാസിയോ ജനപദോ. കാസീ, കാസിയോ ജനപദം . കാസീഹി, കാസീഭി ജനപദേന. കാസീനം ജനപദസ്സു. കാസീഹി, കാസീഭി ജനപദസ്ഥാ. കാസീനം ജനപദസ്സു. കാസീസു ജനപദേ. ഭോതിയോ കാസിയോ ജനപദ. ഏവം അവന്തിചേതീവജ്ജി ഇച്ചേതേസമ്പി പദാനം യോജേതബ്ബാ. തേനാഹു അട്ഠകമാചരിയാ “കുരുസു ജനപദേ”തി. ഏവം അങ്ഗാദിനി അത്ഥസ്സ ഏകത്തേപി ജനപദനാമത്താ രൂഢ്ഠഹീവസേന ബഹുവചനാനേവ ഭവന്തി. തഥാ ഹി തത്ഥ തത്ഥ “അങ്ഗേസു വിഹരതി. മഗധേസു ചാരികം ചരമാനോ”തിആദിനാ, “അങ്ഗാനം മഗധാനം കാസീനം കോസലാന”തിആദിനാ ച ബഹുവചനപാളിയോ ദിസ്സന്തി. ഏവം രൂഢ്ഠഹീസദാനം നാമികപദമാലാ ഭവന്തി.

ഇദാനി അപരാപി ഇതോ സവിസേസതരാ സദുഭേദേ സമ്മോഹവിദ്ധംസനകാരികാ പരമസുഖമുമാണാവഹാ നാമികപദമാലായോ കഥയാമ സോത്തുനം അത്ഥബ്ബുജ്ജനഗൃഹണേ പരമകോസല്ല്യസമ്പാദനത്ഥം. താ ച ഖോ “സമ്ബുദ്ധോ പടിജാനാസീ. കസ്സകോ പടിജാനാസീ. ഉപാസകോ പടിജാനാസീ. സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ തേ പടിജാനതോ ഇമേ ധമ്മാ അഭിസമ്ബുദ്ധാ”തിആദയോ പാളിനയേ നിസ്സായേവ. തത്ഥ സമ്ബുദ്ധോപടിജാനാസീതി “ത്വം ‘അഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ’തി പടിജാനാസീ”തി ഇതിസദുലോപവസേന അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. ഏസ നയോ “കസ്സകോ പടിജാനാസീ”തിആദിസുപി. “സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ തേ പടിജാനതോ”തി ഏത്ഥ പന “അഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി പടിജാനന്തസ്സ തവാതി ഏവം ഇതിസദുലോപയോജനാവസേന അത്തോ സദുസന്നിവേസോ തേനേവ അത്തോ അത്ഥപടിവേധോ ച ഭവതി. “ഖിണാസവസ്സ തേ പടിജാനതോതി”ആദിസുപി ഏസേവ നയോ. അട്ഠകമായം പന സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ തേ പടിജാനതോതി “അഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ, സബ്ബേ ധമ്മാ മയാ അഭിസമ്ബുദ്ധാ”തി ഏവം പടിജാനതോ തവാതി യോ അത്ഥോ വുത്തോ, സോപി യഥാദസ്സിതോ അത്ഥായേവ. ഏവംപകാരം തത്ഥാ പണ്ഡിതജാതിയേന കുലപുത്തേന അമ്ഹേഹി വുച്ചമാനാ “അഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ’തി ത്വം പടിജാനാസീ”തി ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ സക്രിയാപദാ അയം പദമാലാ വവത്ഥപേതബ്ബാ -

സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ത്വം പടിജാനം തിട്ഠസി. സമ്മാസമ്ബുദ്ധം തം പടിജാനന്തം പസ്സതി. സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന തേ പടിജാനതാ ധമ്മോ ദേസീതോ. സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ തേ പടിജാനതോ ദീയതേ. സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്ഥാ തയാ പടിജാനതാ അപേതി. സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ തേ പടിജാനതോ ധമ്മോ. സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്ഥിം തയി പടിജാനന്തേ പതിട്ഠിതന്തി. തഥാ “ഖിണാസവോ ത്വം പടിജാനാസീ”തിആദിനാപി വിത്ഥാരേതബ്ബം.

ഇദ്ധിമാ ഭിക്ഖു ഏകോപി ഹുത്ഥാ ബഹുധാ ഹോതി, ബഹുധാപി ഹുത്ഥാ ഏകോ ഹോതി. ഇദ്ധിമന്തോ ഭിക്ഖു ഏകോപി ഹുത്ഥാ ബഹുധാ

ഹോന്തി, ബഹുധാപി ഹുത്യാ ഏകോ ഹോന്തിതി ഇമസ്മിം പനത്ഥേ അയമ്പി സക്രിയാപദാ പദമാലാ വവത്ഥപേതബ്ധാ -

ഏകോപി ഹുത്യാ ബഹുധാ ഹോന്തോ ബഹുധാപി ഹുത്യാ ഏകോ ഹോന്തോ ഭിക്ഖു തിട്ഠന്തി, ഏകോപി ഹുത്യാ ബഹുധാ ഹോന്തോ ബഹുധാപി ഹുത്യാ ഏകോ ഹോന്തോ ഭിക്ഖു തിട്ഠന്തി. ഏകോപി ഹുത്യാ ബഹുധാ ഹോന്തം ബഹുധാപി ഹുത്യാ ഏകോ ഹോന്തം ഭിക്ഖും പസ്സതി, ഏകോപി ഹുത്യാ ബഹുധാ ഹോന്തേ ബഹുധാപി ഹുത്യാ ഏകോ ഹോന്തേ ഭിക്ഖു പസ്സതി. ഏകോപി ഹുത്യാ ബഹുധാ ഹോന്തേന ബഹുധാപി ഹുത്യാ ഏകോ ഹോന്തേന ഭിക്ഖുനാ ധമ്മോ ദേസീതോ, ഏകോപി ഹുത്യാ ബഹുധാ ഹോന്തേഹി ബഹുധാപി ഹുത്യാ ഏകോ ഹോന്തേഹി ഭിക്ഖുഹി ധമ്മോ ദേസീതോ. ഏകോപി ഹുത്യാ ബഹുധാ ഹോന്തസ്സ ബഹുധാപി ഹുത്യാ ഏകോ ഹോന്തസ്സ ഭിക്ഖുനോ ദീയതേ. സേസം വിത്ഥാരേതബ്ധം. ഭോ ഏകോപി ഹുത്യാ ബഹുധാ ഹോന്ത ബഹുധാപി ഹുത്യാ ഏകോ ഹോന്ത ഭിക്ഖു താം ധമ്മം ദേസേഹി, ഭോന്തോ ഏകോപി ഹുത്യാ ബഹുധാ ഹോന്തോ ബഹുധാപി ഹുത്യാ ഏകോ ഹോന്തോ തുമ്ഹേ ധമ്മം ദേസേമാതി. ഇമസ്മിം റാനേ കേവട്ടസുത്തം സാധകം. “ഇധ കേവട്ട ഭിക്ഖു അനേകവിഹിതം ഇദ്ധിവിധം പച്ചനുഭോതി. ഏകോപി ഹുത്യാ ബഹുധാ ഹോതി, ബഹുധാപി ഹുത്യാ ഏകോ ഹോതി, ആവിഭാവം...പേ... തമേനം അഞ്ഞതരോ സദ്ധോ പസന്നോ പസ്സതി തം ഭിക്ഖും അനേകവിഹിതം ഇദ്ധിവിധം പച്ചനുഭോന്തം ഏകോപി ഹുത്യാ ബഹുധാ ഹോന്തം ബഹുധാപി ഹുത്യാ ഏകോ ഹോന്ത”ന്തി ഇദം കേവട്ടസുത്തം.

ഏകോഏകായ മാതുഗാമേന സദ്ധിം രഹോ നിസജ്ജം കപ്പേന്തോ ഭിക്ഖു ഏവം വദന്തി, ഏകോഏകായ മാതുഗാമേന സദ്ധിം രഹോ നിസജ്ജം കപ്പേന്തോ ഭിക്ഖു ഏവം വദന്തി. ഏകോഏകായ മാതുഗാമേന സദ്ധിം രഹോ നിസജ്ജം കപ്പേന്തം ഭിക്ഖും പസ്സതി, ഏകോഏകായ മാതുഗാമേന സദ്ധിം രഹോ നിസജ്ജം കപ്പേന്തേ ഭിക്ഖു പസ്സതി. സബ്ബം വിത്ഥാരേതബ്ധം. ഏതഥ പന “ന ത്വേവ ഏകോഏകായ, മാതുഗാമേന സല്ലപേ”തിആദികം പാളിപദം സാധകം. ഏതഥ ഹി ഏകോഏകായാതി ഇദം അബ്യയപദസദിസം രൂഢ്ഠഹീപദന്തി ഗഹേതബ്ധം, അഞ്ഞമഞ്ഞന്തി സദസ്സ വിയ ച ഏകപദത്തുപഗമനഞ്ചസ്സ വേദിതബ്ധം. ഭിക്ഖു വിനാ ദുതിയേന സയം ഏകോ ഹുത്യാ ഏകായ ഇത്ഥിയാ സദ്ധിന്തി ഇമസ്മിം അത്ഥേ “ഏകോഏകായാ”തി ഇദം പദം ന രൂഢ്ഠഹീപദന്തി ദട്ഠബ്ധം. ഏവം സന്തേപി ന “ഏകോ”തി സദോ “ഭിക്ഖു”തി പദേന സമാനാധികരണോ. യദി സമാനാധികരണോ സിയാ, “നിസജ്ജം കപ്പേന്ത”ന്തിആദി ന വത്തബ്ധം സിയാ. “ഏകായാ”തി സദോപി ന അജ്ജയാഹരിതഞ്ചേന “ഇത്ഥിയാ”തി പദേന സമാനാധികരണോ. യദി സമാനാധികരണോ സിയാ, “മാതുഗാമേനാ”തി ന വത്തബ്ധം സിയാ വിസേസാഭാവതോ ദിരുത്തഭാവപജ്ജനതോ ച. കിഞ്ച ഭിത്യോ “മാതുഗാമേനാ”തി വുത്തത്താ “ഏകേനാ”തി വത്തബ്ധം സിയാ, ഏകന്തതോ പന “ഏകോഏകായാ”തി ഇദം പദം പുമിത്ഥിസങ്ഖാതം അത്ഥം അപേക്ഖതി, ന സമാനാധികരണപദം, തസ്മാ “ദേ ജാനിപതയോ അഞ്ഞമഞ്ഞം സല്ലപേന്തി”തിആദീസു “അഞ്ഞമഞ്ഞ”ന്തി പദസ്സ വിയ ച “ഏകോഏകായാ”തി ഇമസ്സ ഏകപദത്തഞ്ച നിസജ്ജം കപ്പേന്തസ്സ ഭിക്ഖുനോ വിസേസനത്തഞ്ച വേദിതബ്ധം. അഥ വാ യസ്സം നിസജ്ജക്രിയായം ഭിക്ഖുപി ഏകോവ ഹോതി,

ഇത്ഥീപി ഏകാവ. സാ ക്രിയാ രൂഢ്ഹീവസേന “ഏകോഏകായാ”തി വുച്ചതി,
താദിസായ ഏകോഏകായ നിസജ്ജക്രിയായ ഭിക്ഖു മാതുഗാമേന സദ്ധിന്തിപി
അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. ഇമിനാ നയേന അഞ്ഞേസമ്പി രൂഢ്ഹീസദാനം
നാമികപദമാലാ യമാപയോഗം ഏകവചനബഹുവചനവസേന യോജേതബ്ബാ.
ഇച്ചേവം വാച്ചാഭിയേയുലിങ്ഗാദീനം നാമികപദമാലാ നാനപ്പകാരതോ
പകാസിതാ.

സുമധുരതരസദുനിതിം ഇമം,
പടുതരമതിതം സുസിഖേ വരം;
വിദുവിമതിതമോപഹരിം രവിം,
മതികുമുദപബോധിനിസാപതിം.

കതവിഞ്ഞുജനസ്സാസ-സാസനസ്സാഭിവുദ്ധിയാ;
ധിയാ നീതിമിമം സാധു, സാധുകഞ്ഞേവ ലക്ഖയേ.

ഇതി നവങ്ഗേ സാട്ഠകമേ പിടകത്തയേ ബൃഹ്സമഗതീസു വിഞ്ഞുനം

കോസല്ലത്ഥായ കതേ സദുനീതിപ്പകരണേ

വാച്ചാഭിയേയുലിങ്ഗാദിപരിഭീപനോ നാമികപദമാലാവിഭാഗോ

ഏകാദസമോ പരിച്ഛേദോ.

ഏത്താവതാ ഭൂധാതുമയാനം പൂല്ല്യിങ്ഗാനം ഇത്ഥിലിങ്ഗാനം
നപുംസകലിങ്ഗാനഞ്ച നാമികപദമാലാ യമാരഹം ലിങ്ഗന്തരേഹി സദുന്തരേഹി
അത്ഥന്തരേഹി ച സദ്ധിം നാനപ്പകാരതോ ദസ്സിതാ. സബ്ബനാമാനി ഹി റപേത്ഥാ
നയതോ അഞ്ഞാനി കാനിചി നാമാനി അഗ്ഗഹിതാനി നാമ നത്ഥി.

൧൨. സബ്ബനാമതംസദിസനാമനാമികപദമാലാ

ഇതോ പരം പവക്ഖാമി, സബ്ബനാമഞ്ച തസ്സമം;
നാമഞ്ച യോജിതം നാനാ-നാമേഹേവ വിസേസതോ.

യാനി ഹോന്തി തിലിങ്ഗാനി, അനുകൂലാനി യാനി ച;
തിലിങ്ഗാനം വിസേസേന, പദാനേതാനി നാമതോ.

“സബ്ബസാധാരണകാനി, നാമാനി”ച്ചേവ അത്ഥതോ;
സബ്ബനാമാനി വുച്ചന്തി, സത്തവീസതി സങ്ഖതോ.

തേസു കാനിചി രൂപേഹി, സേസാഞ്ഞേഹി ച യുജ്ജരേ;
കാനിചി പന സഹേവ, ഏതേസം ലക്ഖണം ഇദം.

ഏതസ്മാ ലക്ഖണാ മുത്തം, ന പദം സബ്ബനാമികം;
തസ്മാതീതാദയോ സദാ, ഗുണനാമാനി വുച്ചരേ.

സബ്ബനാമാനി നാമ - സബ്ബ കതര കതമ ഉഭയ ഇതരഅഞ്ഞ അഞ്ഞതര അഞ്ഞതമ പുബ്ബ പര അപര ദക്ഖിണ ഉത്തര അധരയത ഏത ഇമ അമുകിം ഏക ഉഭ ദിതി ചതു തുമ്ഹ അമ്ഹ ഇച്ചേതാനി സത്തവീസ.

ഏതേസു സബ്ബസദ്ദോ സകലത്ഥോ, സോ ച സബ്ബസബ്ബാദിവസേന ണേയ്യോ. കതര കതമസദാ പുച്ഛനത്ഥാ. ഉഭയസദ്ദോ ദിഅവയവസമുദായവചനോ. ഇതരസദ്ദോ വുത്തപടിയോഗീവചനോ. അഞ്ഞസദ്ദോ അധിഗതാപരവചനോ. അഞ്ഞതര അഞ്ഞതമസദാ അനിയമത്ഥാ. പുബ്ബാദയോ ഉത്തരപരിയന്താ ദിസാകാലാദിവവത്ഥാവചനാ. തഥാ ഹി പുബ്ബ പരാ പര ദക്ഖിണുത്തരസദാ പുല്ലിങ്ഗത്തേ യഥാരഹം കാലദേസാദിവചനാ, ഇത്ഥിലിങ്ഗത്തേ ദിസാദിവചനാ, നപുംസകലിങ്ഗത്തേ റാനാദിവചനാ. അധരസദ്ദോപി ഹേട്ഠിമത്ഥവാചകോ വവത്ഥാവചനോയേവ, സോ ച തിലിങ്ഗോ “അധരോ പത്തോ. അധരാ അരണീ, അധരം ഭാജന”മിതി, യംസദ്ദോ അനിയമത്ഥോ. തംസദ്ദോ പരമ്മുഖാവചനോ. ഏതസദ്ദോ സമീപവചനോ. ഇമസദ്ദോ അച്ചന്തസമീപവചനോ. അമുസദ്ദോ ദൂരവചനോ. കിംസദ്ദോ പുച്ഛനത്ഥോ. ഏകസദ്ദോ സങ്ഖാദിവചനോ. വുത്തണ്ഹി -

ഏകസദ്ദോ അഞ്ഞത്ഥസേട്ഠഅസഹായസങ്ഖാദീസു ദിസ്സതി. തഥാ ഹേസ “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞന്തി, ഇത്ഥേകേ അഭിവദന്തി”തിആദീസു അഞ്ഞത്ഥേ ദിസ്സതി. “ചേതസോ ഏകോദിഭാവ”തിആദീസു സേട്ഠേ. “ഏകോ വൂപകട്ഠോ”തിആദീസു അസഹായേ. “ഏകോവ ഖോ ഭിക്ഖവേ ഖണോ ച സമയോ ച ബ്രഹ്മചരിയവാസായാ”തിആദീസു സങ്ഖായന്തി.

യത്ഥേസ സങ്ഖാവചനോ, തത്ഥേകവചനന്തോവ. ഉഭയസദ്ദോ ദിസദുപരിയായോ. ദിതിചതുസദാ സങ്ഖാവചനാ, സബ്ബകാലം ബഹുവചനന്താവ. തുമ്ഹസദ്ദോ യേന കഥേതി, തസ്മിം വത്തബ്ബവചനം. അമ്ഹസദ്ദോ അത്തനി വത്തബ്ബവചനം.

ഇദാനി തേസം നാമികപദമാലം കഥയാമ -

സബ്ബോ, സബ്ബേ. സബ്ബം, സബ്ബേ. സബ്ബേന, സബ്ബേഹി, സബ്ബേഭി. സബ്ബസ്സ, സബ്ബേസം, സബ്ബേസാനം. സബ്ബസ്ഥാ, സബ്ബമ്ഹാ, സബ്ബേഹി, സബ്ബേഭി. സബ്ബസ്സ, സബ്ബേസം, സബ്ബേസാനം. സബ്ബസ്ഥിം, സബ്ബമ്ഹി, സബ്ബേസു. ഭോ സബ്ബ, ഭവന്തോ സബ്ബേ.

തത്ര “സബ്ബോ ഭൂതോ, സബ്ബേ ഭൂതാ”തിആദിനാ, “സബ്ബോ പുരിസോ, സബ്ബേ പുരിസാ”തിആദിനാ ച നയേന സബ്ബാനി പുല്ലിങ്ഗനാമേഹി സദ്ധിം യോജേതബ്ബാനി. യാനി പന യമകമഹാമേരേന പുനപുംസകവിസയേ സബ്ബ കതര കതമാദിനം അഞ്ഞാനിപി രൂപാനി വുത്താനി. തം യമാ?

“സബ്ബാ” ഇച്ചാദികം രൂപം, നിസ്സക്കേ ഭുമ്മകേ പന;
“സബ്ബേ” ഇച്ചാദികം രൂപം, യമകേന പകാസിതം.

തബ്ബേ ഉപപരിക്ഖിതാ, യുത്തം ഗൺഹന്തു യോഗിനോ;
സബ്ബനാമികരൂപൺഹി, വിവിധം ദുബ്ബുധം യതോ.

സബ്ബാ, സബ്ബാ, സബ്ബായോ. സബ്ബം, സബ്ബാ, സബ്ബായോ. സബ്ബായ, സബ്ബസ്സാ, സബ്ബാഹി, സബ്ബാഭി. സബ്ബായ, സബ്ബസ്സാ, സബ്ബാസം. സബ്ബായ, സബ്ബസ്സാ, സബ്ബാഹി, സബ്ബാഭി. സബ്ബായ, സബ്ബസ്സാ, സബ്ബാസം. സബ്ബായം, സബ്ബസ്സാ, സബ്ബസ്സം, സബ്ബാസു. ഭോതി സബ്ബേ, ഭോതിയോ സബ്ബാ, സബ്ബായോ. ഇത്ഥിലിങ്ഗത്തേ നാമികപദമാലാ.

ഏത്ഥ “സബ്ബാ ഭാവിക്കാ, സബ്ബാ ഭാവിക്കായോ”തി, “സബ്ബാ കഞ്ഞാ, സബ്ബാ കഞ്ഞായോ”തി ച ആദിനാ ഇത്ഥിലിങ്ഗസബ്ബനാമാനി സബ്ബേഹി ഇത്ഥിലിങ്ഗേഹി സദ്ധിം യോജേതബ്ബാനി. ഏത്ഥ ച “സബ്ബസ്സാ”തി പദം തതിയാചതുത്ഥിപഞ്ചമീഹരട്ഠീസത്തമീവസേന പഞ്ചയാ വിഭത്തം “തസ്സാ കുമാരികായ സദ്ധി”ന്തി കരണപ്പയോഗാദിദസ്സനതോ. സബ്ബസ്സാ കഞ്ഞായ കതം. സബ്ബസ്സാ കഞ്ഞായ ദേതി. അയം കഞ്ഞാ സബ്ബസ്സാ കഞ്ഞായ ഹീനാ വിരൂപാ. അയം കഞ്ഞാ സബ്ബസ്സാ കഞ്ഞായ ഉത്തമാ അഭിരൂപാ. സബ്ബസ്സാ കഞ്ഞായ അപേതി, സബ്ബസ്സാ കഞ്ഞായ ധനം. സബ്ബസ്സാ കഞ്ഞായ പതിട്ഠിതം.

സബ്ബം, സബ്ബാനി. സബ്ബം, സബ്ബാനി. സബ്ബേന, സബ്ബേഹി, സബ്ബേഭി. സബ്ബസ്സ, സബ്ബേസം, സബ്ബേസാനം. സബ്ബസ്ഥാ, സബ്ബമ്ഹാ, സബ്ബേഹി, സബ്ബേഭി . സബ്ബസ്സ, സബ്ബേസം, സബ്ബേസാനം. സബ്ബസ്ഥിം, സബ്ബമ്ഹി, സബ്ബേസു. ഭോ സബ്ബ, ഭവന്തോ സബ്ബാനി. നപുംസകലിങ്ഗത്തേ നാമികപദമാലാ.

ഏത്ഥ “സബ്ബം ഭൂതം, സബ്ബാനി ഭൂതാനി. സബ്ബം ചിത്തം, സബ്ബാനി ചിത്താനീ”തി ച ആദിനാ നപുംസകലിങ്ഗസബ്ബനാമാനി സബ്ബേഹി നപുംസകലിങ്ഗേഹി സദ്ധിം യോജേതബ്ബാനി. ഏവം സബ്ബസദുസ്സ ലിങ്ഗത്തയവസേന പദമാലാ ഭവതി.

ഇദാനിസ്സ പരപദേന സദ്ധിം സമാസോ വേദിതബ്ബോ “സബ്ബസാധാരണോ സബ്ബവേരീ”ഇതി. തത്ഥ സബ്ബേസം സാധാരണോ സബ്ബസാധാരണോ. സബ്ബേസം വേരീ, സബ്ബേ വാ വേരിനോ യസ്സ സോയം സബ്ബവേരീതി സമാസവിഗ്ഗഹോ.

യഥാ പന സബ്ബസദസ്സ പദമാലാ ലിങ്ഗത്തയവസേന യോജിതാ, ഏവം കതരസദാദീനമ്പി അധരസദുപരിയന്താനം യോജേതബ്ബാ.

തത്രായം ഉഭയസദുവജ്ജിതോ പുല്ലിങ്ഗപേയ്യാലോ -

കതരോ, കതരേ. കതരം...പേ... ഭോ കതര, ഭവന്തോ കതരേ. കതമോ, കതമേ. ഇതരോ, ഇതരേ. അഞ്ഞോ, അഞ്ഞേ. അഞ്ഞതരോ, അഞ്ഞതരേ. അഞ്ഞതമോ, അഞ്ഞതമേ. പുബ്ബോ, പുബ്ബേ. പരോ, പരേ. അപരോ, അപരേ. ദക്ഖിണോ, ദക്ഖിണേ. ഉത്തരോ, ഉത്തരേ. അധരോ, അധരേ...പേ... ഭോ അധര, ഭവന്തോ അധരേതി.

അയം പന ഉഭയസദുസഹിതോ നപുംസകലിങ്ഗപേയ്യാലോ -

കതരം, കതരാനി. കതരം...പേ... ഭോ കതര, ഭവന്തോ കതരാനി. കതമം. ഉഭയം. ഇതരം. അഞ്ഞം. അഞ്ഞതരം. അഞ്ഞതമം. പുബ്ബം. പരം. അപരം. ദക്ഖിണം. ഉത്തരം. അധരം, അധരാനി. അധരം...പേ... ഭോ അധര, ഭവന്തോ അധരാനീതി.

ഇദാനി പുനപുംസകലിങ്ഗാനം പരസദാദീനം രൂപന്തരനിദേശോ വുച്ചതി. കച്ചായനസ്ഥിങ്ഹി “പുരിസാ”തി വിയ “പരാ”തി പമാബഹുവചനം ദിസ്സതി. ഏവരുപോ നയോ അപരസബ്ബകതരാദീസു അഞ്ഞതമപരിയോസാനേസു നവസു അപ്പസിദ്ധോ, ലബ്ഭമാനോ പുബ്ബദക്ഖിണ്ണത്തരായരേസു ചതുസു ലബ്ഭേയ്യേ. തഥാ “പുരിസേ”തി വിയ പാളിആദീസു “പുബ്ബേ”തി സച്ചസങ്ഖേപേ “ഇതരേ”തി, കച്ചായനേ ച “പരേ”തി സത്തമീഏകവചനം ദിസ്സതി. ഏവരുപോ നയോ സബ്ബ അഞ്ഞസദേസു അപ്പസിദ്ധോ, ലബ്ഭമാനോ കതരകതമാദീസു സേസേസു അധരപരിയോസാനേസു ദ്വാദസസു ലബ്ഭേയ്യേ. തഥാ “പുരിസാ”തി വിയ സബ്ബാ കതരാ ഇച്ചാദി പഞ്ചമീഏകവചനനയോ പാളിആദീസു അപ്പസിദ്ധോ. ഏവം സന്തേപി അയം നയോ പുനപ്പുനം ഉപപരിക്ഖിത്വാ യുത്തോ ചേ, ഗഹേതബ്ബോ.

അയം പന ഉഭയസദുസഹിതോ ഇത്ഥിലിങ്ഗപേയ്യാലോ -

കതരാ, കതരാ, കതരായോ. കതരം...പേ... ഭോതി കതരേ, ഭോതിയോ കതരാ, കതരായോ. കതമാ. ഉഭയാ. ഇതരാ. അഞ്ഞതരാ. അഞ്ഞതമാ. പുബ്ബാ. പരാ. അപരാ. ദക്ഖിണാ. ഉത്തരാ. അധരാ, അധരാ, അധരായോ. അധരം... പേ... ഭോതി അധരേ, ഭോതിയോ അധരാ, അധരായോതി.

യസ്മാ പനേതേസു ഇതര അഞ്ഞ അഞ്ഞതര അഞ്ഞതമാനം പാളിയാദീസു “ഇതരിസ്സാ”തിആദിദസ്സനതോ കോചി ഭേദോ വത്തബ്ബോ , തസ്മാ ചതുത്ഥീഹരട്ഠീനം ഏകവചനട്ഠാനേ “ഇതരിസ്സാ, ഇതരായ, അഞ്ഞിസ്സാ, അഞ്ഞായ. അഞ്ഞതരിസ്സാ, അഞ്ഞതരായ, അഞ്ഞതമിസ്സാ, അഞ്ഞതമായാ”തി യോജേതബ്ബം. തഥാ തതീയാപഞ്ചമീനമേകവചനട്ഠാനേ “തസ്സാ കുമാരികായ സദ്ധിം. കസ്സാഹം കേന ഹായാമി”തി കരണനിസ്സക്കപ്പയോഗദസ്സനതോ സത്തമിയാ പനേകവചനട്ഠാനേ “ഇതരിസ്സാ, ഇതരിസ്സം, ഇതരായ, ഇതരായം, അഞ്ഞിസ്സാ, അഞ്ഞിസ്സം, അഞ്ഞായ, അഞ്ഞായം, അഞ്ഞതരിസ്സാ, അഞ്ഞതരിസ്സം, അഞ്ഞതരായ, അഞ്ഞതരായം, അഞ്ഞതമിസ്സാ, അഞ്ഞതമിസ്സം, അഞ്ഞതമായ,

അഞ്ഞത്തമായ"ന്തി യോജേതബ്ബം "അഞ്ഞത്തരോ ഭിക്ഖു അഞ്ഞത്തരിസ്സാ ഇത്ഥിയാ പടിബദ്ധചിത്തോ ഹോതി"തി പാളിദസ്സനതോ.

തത്ര സബ്ബസദ്ദോ സബ്ബസബ്ബം, പദേസസബ്ബം, ആയതനസബ്ബം, സക്കായസബ്ബന്തി ചതുസ്സു വിസയേസ്സു ദിട്ഠപ്പയോഗോ. തഥാ ഹേസ "സബ്ബേ ധമ്മാ സബ്ബാകാരേണ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഞാണമുഖേ ആപാമമാഗച്ഛന്തി"തിആദീസു സബ്ബസബ്ബസ്ഥിം ആഗതോ. "സബ്ബേസം വോ സാരിപുത്താ സുഭാസിതം പരിയായേനാ"തിആദീസു പദേസസബ്ബസ്ഥിം. "സബ്ബം വോ ഭിക്ഖവേ ദേസേസ്സാമി, തം സുണാമ സാധുക്കം മനസി കരോമ, ഭാസിസ്സാമി...പേ... കതമഞ്ച ഭിക്ഖവേ സബ്ബം ചക്ഖുഞ്ചേവ രൂപാ ച...പേ... മനോ ചേവ ധമ്മാ ചാ"തി ഏതഥ ആയതനസബ്ബസ്ഥിം. "സബ്ബം സബ്ബതോ സഞ്ജാനാതി"തിആദീസു സക്കായസബ്ബസ്ഥിം. തഥ സബ്ബസബ്ബസ്ഥിം ആഗതോ നിപ്പദേസോ, ഇതരേസു തീസു സപ്പദേസോതി വേദിതബ്ബോ. ഇച്ചേവം -

സബ്ബസബ്ബപദേസേസു , അഥോ ആയതനേപി ച;
സക്കായേ ചാതി ചതുസ്സു, സബ്ബസദ്ദോ പവത്തതി.

കതര കതമസദ്ദേസു കതരസദ്ദോ അപ്പേസു ഏകം വാ ദേ വാ തീണി വാ ഭിയ്യോ വാ അപ്പമുപാദായ വത്തതി. കതമസദ്ദോ ബഹുസു ഏകം വാ ദേ വാ തീണി വാ ബഹും വാ ഉപാദായ വത്തതി. കതരസദ്ദോ ഹി അപ്പവിസയോ, കതമസദ്ദോ ബഹുവിസയോ. തത്രിമേ പയോഗാ "കതരേണ മഗ്ഗേന ഗന്തബ്ബം. സമുദ്ദോ കതരോ അയം. കതമോ തസ്ഥിം സമയേ ഫസ്സോ ഹോതി. കതമേ ധമ്മാ കുമലാ. ദിസാ ചതസ്സോ വിദിസാ ചതസ്സോ, ഉദ്ധം അധോ ദസ ദിസതാ, ഇമായോ, കതമം ദിസം തിട്ഠന്തി നാഗരാജാ". ഇച്ചേവമാദയോ ഭവന്തി. ഉഭയോ. ഉഭയം. ഉഭയോ. ഉഭയേന. സേസം പൂല്ല്യിങ്ഗേ സബ്ബസദ്ദസമം. ഉഭയോ ജനാ തിട്ഠന്തി. ഉഭയോ ജനേ പസ്സതി. യഥാ ഉഭോ പുത്താ. ഉഭോ പുത്തേതി. "ഉഭയോ"തി ഹി പദം "ഉഭോ"തി പദമിവ ബഹുവചനന്തഭാവേന പസിദ്ധം, ന ത്വേകവചനന്തഭാവേന. ഏതഥ ഹി -

"ഏകരത്തേന ഉഭയോ, തുവഞ്ച ധനുസേഖ ച;
അന്നമേവാഭിനന്ദന്തി, ഉഭയോ ദേവമാനുസാ"

"ഉഭയോ തേ പിതാഭാതരോ"തി തദത്ഥസാധകാനി നിദസ്സനപദാനി വേദിതബ്ബാനി. യദാ പനായസ്ഥനോ "ഉഭയോ"തി ഏകവചനന്തം പസ്സേയ്യാമ, തദാ സാധുക്കം മനസി കരോമ. കോ ഹി സമത്ഥോ അനന്തനയപടിമണ്ഡിതേ സാട്ഠകമേ തേപിടകേ ജിനസാസനേ നിരവസേസതോ നയം ദട്ഠം ദസ്സേതുഞ്ച അഞ്ഞത്ര ആഗമാധിഗമസമ്പന്നേന പഭിന്നപടിസമ്ഭിദേന. ഇദഞ്ചേത്ഥുപലക്ഖിതബ്ബം -

അഞ്ഞസദ്ദോ പുബ്ബസദ്ദോ, ദക്ഖിണോ ചുത്തരോ പരോ;
സബ്ബനാമേസു ഗയ്ഹന്തി, അസബ്ബനാമികേസുപി.

ഏതേസഞ്ഹി സബ്ബനാമേസു സങ്ഗഹോ വിഭാവിതോവ.

ഇദാനി അസബ്ബനാമേസു സങ്ഗഹോ വുച്ചതേ - തഥ അഞ്ഞസദ്ദോ താവ യദാ ബാലവാചകോ, തദാ സബ്ബനാമം നാമ ന ഹോതി. അസബ്ബനാമത്താ ച

സബുമാപി പുരിസ കഞ്ഞാ ചിത്തനയേനേവ യോജേതബ്ബോ. തമാ ഹി ന ജാനാതീതി അഞ്ഞോ, ബാലോ പുരിസോ. ന ജാനാതീതി അഞ്ഞോ, ബാലാ ഇത്ഥി. ന ജാനാതീതി അഞ്ഞം, ബാലം കുലന്തി വചനത്ഥോ. ഏവം വിദിത്വാ പുല്ലിങ്ഗട്ഠാനേ “അഞ്ഞോ, അഞ്ഞോ. അഞ്ഞം, അഞ്ഞേ”തിആദിനാ പുരിസനയേനേവ നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബോ. ഇത്ഥിലിങ്ഗട്ഠാനേ “അഞ്ഞോ, അഞ്ഞോ, അഞ്ഞായോ”തിആദിനാ കഞ്ഞാനയേനേവ, നപുംസകലിങ്ഗട്ഠാനേ “അഞ്ഞം, അഞ്ഞാനീ”തിആദിനാ ചിത്തനയേനേവ യോജേതബ്ബോ.

ഇമസ്ഥിന്ഹി അത്ഥവിസേസേ ബാലജനേ വത്തുകാമേന “അഞ്ഞോ ജനാ”തി അവത്വാ “അഞ്ഞേ ജനാ”തി വുത്തേ തസ്സ തം വചനം അധിപ്പേതത്ഥം ന സാധേതി അഞ്ഞമാ അത്ഥസ്സ ഗഹേതബ്ബത്താ. തമാ “അഞ്ഞാനം ജനാന”ന്തി അവത്വാ “അഞ്ഞേസം ജനാനം, അഞ്ഞേസാനം ജനാന”ന്തി വാ വുത്തേ തസ്സ തം വചനം അധിപ്പേതത്ഥം ന സാധേതി. തമാ “അഞ്ഞാനം ഇത്ഥീന”ന്തി അവത്വാ “അഞ്ഞാസം ഇത്ഥീന”ന്തി വുത്തേപി, “അഞ്ഞാനം കുലാന”ന്തി അവത്വാ “അഞ്ഞേസം കുലാനം, അഞ്ഞേസാനം കുലാന”ന്തി വാ വുത്തേപി. സബുനാമികവസേന പന അധിഗതാപരവചനിച്ഛായം “അഞ്ഞേ ജനാ”തിആദിനാ വത്തബ്ബം, ന “അഞ്ഞോ ജനാ”തിആദിനാ. തമാ ഹി “അഞ്ഞോ ജനാ”തിആദിനാ വുത്തവചനം അധിപ്പേതത്ഥം ന സാധേതി അഞ്ഞമാ അത്ഥസ്സ ഗഹേതബ്ബത്താ. ഇതി യത്ഥ “അഞ്ഞോ ജനാ”തിആദിവചനം ഉപപജ്ജതി, “അഞ്ഞേ ജനാ”തിആദിവചനം നുപപജ്ജതി, യത്ഥ പന “അഞ്ഞേ ജനാ”തിആദിവചനം ഉപപജ്ജതി, “അഞ്ഞോ ജനാ”തിആദിവചനം നുപപജ്ജതി. യാ ഏതസ്ഥിം അത്ഥവിസേസേ സല്ലക്ഖണാ പഞ്ഞാ, അയം നീതിയാ മഗ്ഗോ യുത്തായുത്തിവിചാരണേ ഹേതുത്താ, ലോകസ്ഥിന്ഹി യുത്തായുത്തിവിചാരണാ നീതീതി വുത്താ. സാ ച വിനാ പഞ്ഞായ ന സിജ്ജതി. ഏവം അഞ്ഞേസദ്ദോ അസബുനാമികോപി ഭവതി.

പുബ്ബ ദക്ഖിണ്ണുത്തര പരസദ്ദേസു പുബ്ബസദ്ദോ യത്ഥ പധാനവാചകോ, യത്ഥ ച “സേമ്ഹം പുബ്ബോ”തിആദിസു ലോഹിതകോപജവാചകോ, തത്ഥ അസബുനാമികോ. പഠമത്ഥേ തിലിങ്ഗോ, ദുതിയത്ഥേ ഏകലിങ്ഗോ. ഉത്തമത്ഥവാചകോ പന ഉത്തരസദ്ദോ ച പരസദ്ദോ ച അസബുനാമികോ തിലിങ്ഗോയേവ. തമാ “ദക്ഖിണ്ണാ വഹന്തിമ”ന്തി ഏത്ഥ വിധ സുസിക്ഖിതത്ഥചതുരത്ഥവാചകോ ദക്ഖിണ്ണസദ്ദോ. “പേതാനം ദക്ഖിണ്ണം ദജ്ജാ”തിആദിസു പന ദേയ്യമത്ഥവാചകോ ദക്ഖിണ്ണാസദ്ദോ നിയോഗാ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ അസബുനാമികോയേവ. ഏവം അഞ്ഞേ പുബ്ബ ദക്ഖിണ്ണുത്തര പരസദ്ദോ അസബുനാമികാപി സന്തീതി തേസം സബുനാമേസുപി അസബുനാമേസുപി സങ്ഗഹോ വേദിതബ്ബോ.

ഇദാനി കതരസദ്ദാദിനം പരപദേന സദ്ധിം സമാസോ നീയതേ “കതരഗാമവാസീ കതമഗാമവാസീ. ഉഭയഗാമവാസിനോ, ഇതരഗാമവാസീ അഞ്ഞതരഗാമവാസീ, പുബ്ബദിസാ, പരജനോ, ദക്ഖിണ്ണദിസാ, ഉത്തരദിസാ, അധരപത്തോ”തി. തത്ര “കതരോ ഗാമോ കതരഗാമോ, കതമോ ഗാമോ കതമഗാമോ, ഉഭയോ ഗാമാ ഉഭയഗാമാ”തിആദിനാ യഥാരഹം സമാസവിഗ്ഗഹോ, കതരസദ്ദസ്സ പന കതമസദ്ദേന സദ്ധിം സമാസം ഇച്ഛന്തി ദിധാ ച രൂപാനി ഗരൂ “കതരോ ച കതമോ ച കതരകതമേ കതരകതമാ വാ”തി . തസ്ഥാ സബുനാമികനയേന സുദ്ധനാമികേസു പുരിസനയേന ച കതര കതമസദ്ദസ്സ നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബോ, തേനസ്സ

സമ്പദാനസാമി വചനട്ഠാനേസു “കതരകതമേസം, കതരകതമേസാനം, കതരകതമാന”തി തീണി രൂപാനി സിയും “കതരാ ച കതമാ ച കതരകതമാ”തി ഏവം ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന കതസമാസേ പന സബ്ബനാമികനയേന, സുദ്ധനാമികേസു കത്താനയേന ച യോജേതബ്ബാ. “കതരഞ്ച കതമഞ്ച കതരകതമാനീ”തി ഏവം നപുംസകലിങ്ഗവസേന കതസമാസേ സബ്ബനാമികനയേന, സുദ്ധനാമികേസു ചിത്തനയേന ച യോജേതബ്ബാ.

അയം പനേത്ഥ വിസേസോപി വേദിതബ്ബോ - പുബ്ബാപരാദിസദാ ദ്വന്ദസമാസാദിവിധിം പത്യാ സേഹി രൂപേഹി രൂപവന്തോ ന ഹോന്തി, തം യഥാ? പുബ്ബാപരാ, അധരുത്തരാ, മാസപുബ്ബാ പുരിസാ, ദിട്ഠപുബ്ബാ പുരിസാ, തമാഗതം ദിട്ഠപുബ്ബാ സാവകാ, ഇദം പുല്ലിങ്ഗത്തേ പമാബഹുവചനരൂപം. ഏത്ഥേകാരോ ആദേസഭൂതോ ന ദിസ്സതി. പുബ്ബാപരാനം അധരുത്തരാനം, മാസപുബ്ബാനം പുരിസാനം, ഇദം പുല്ലിങ്ഗത്തേ ചതുത്ഥിമുട്ഠാനം ബഹുവചനരൂപം. ഏത്ഥ സംസാനമിച്ഛേതേ ആദേസഭൂതാ ന ദിസ്സന്തി. തമാഗതം ദിട്ഠപുബ്ബാനം സാവകാനം, തമാഗതം ദിട്ഠപുബ്ബാനം സാവിക്കാനം, കൂലാനം വാ, ഇദം തിലിങ്ഗത്തേ ചതുത്ഥിമുട്ഠാനം ബഹുവചനരൂപം. ഏത്ഥാപി സംസാനമിച്ഛേതേ ആദേസഭൂതാ ന ദിസ്സന്തി. മാസപുബ്ബായം മാസപുബ്ബായ, പിയപുബ്ബായം പിയപുബ്ബായ, ഇദമിത്ഥിലിങ്ഗത്തേ സത്തമീചതുത്ഥിമുട്ഠാനം ഏകവചനരൂപം. ഏത്ഥാദേസഭൂതാ സംസാ ന ദിസ്സന്തി. മാസപുബ്ബാനം ഇത്ഥീനം, പിയപുബ്ബാനം ഇത്ഥീനം, ഇദമിത്ഥിലിങ്ഗത്തേ ചതുത്ഥിമുട്ഠാനബഹുവചനരൂപം. ഏത്ഥ പനാദേസഭൂതോ സമിച്ഛേസോ ന ദിസ്സതി. അത്താനിപി യഥാസമുദേവം യോജേതബ്ബാനി, പുബ്ബാപരാദിനം സമാസവിഗൃഹം സമാസപരിച്ഛേദേ പകാസേസ്സാമ.

ഇദാനി യംസദസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

യോ, യേ. യം, യേ. യേന, യേഹി, യേഭി. യസ്സ, യേസം, യേസാനം. യസ്ഥാ, യഥ്ഠാ, യേഹി, യേഭി. യസ്സ, യേസം, യേസാനം. യസ്ഥിം, യഥ്ഠി, യേസു. ഇദം പുല്ലിങ്ഗം. യം, യാനി. യം, യാനി. യേന. സേസം പുല്ലിങ്ഗസദിസം. അഥ വാ യം, യാനി, യാ. യം, യാനി, യേ. യേന. സേസം പുല്ലിങ്ഗസദിസം. കത്ഥചി ഹി നികാരലോപോ ഭവതി. അഥ വാ പന നികാരസ്സ ആകാരേകാരാദേസാപി ഗാമാവിസയേ.

“യാ പുബ്ബേ ബോധിസത്താനം, പല്ലകവരമാഭുജേ; നിമിത്താനി പദിസ്സന്തി, താനി അജ്ജ പദിസ്സരേ”തി ച,

“കിം മാനവസ്സ രതനാനി അത്ഥി, യേ തം ജിനന്തോ ഹരേ അക്ഖയുത്തോ”തി ച ഇദമേത്ഥ പാളിനിദസ്സനം. ഇദം നപുംസകലിങ്ഗം.

യാ, യാ, യായോ. യം, യാ, യായോ. യായ, യാഹി, യാഭി. യായ, യസ്സാ, യാസം. യായ, യാഹി, യാഭി. യായ, യസ്സാ, യാസം. യസ്സം, യായം, യാസു. ഇത്ഥിലിങ്ഗം. ഏവം യംസദസ്സ ലിങ്ഗത്തവസേന പദമാലാ ഭവതി. ഏത്ഥാലപനപദാനി ന ലബ്ധന്തി. തഥാ തംസദാദിനം പദമാലാദിസുപി.

ഏത്ഥ പന യന്തി സദസ്സ അത്ഥുദ്ധാരോ വുച്ചതേ - യന്തി സദോ “യം മേ ഭന്തേ ദേവാനം താവതിംസാനം സമ്മുഖാ സുതം സമ്മുഖാ പടിഗൃഹിതം,

ആരോചേമി തം ഭന്തേ ഭഗവതോ"തിആദീസു പച്ചത്തവചനേ ദിസ്സതി. "യന്തം അപുച്ഛിമ്ഹ അകിത്തയീ നോ, അന്തം തം പുച്ഛാമ തദിങ്ഘ ബ്രൂഹീ"തിആദീസു ഉപയോഗവചനേ. "അട്ഠാ നമേതം ഭിക്ഖവേ അനവകാസോ, യം ഏകിസ്സാ ലോകധാതുയാ"തിആദീസു കരണവചനേ. "യം വിപസ്സീ ഭഗവാ അരഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ലോകേ ഉദപാദീ"തിആദീസു ഭുജ്ജവചനേ ദിസ്സതി. ഏതേമദം വുച്ചതി -

“പച്ചത്തേ ഉപയോഗേ ച, ഭുജ്ജേ ച കരണേപി ച;
ചതുസ്സേതേസു ഠാനേസു, യന്തി സദ്ദോ പവത്തതീ"തി.

പരപദേന സദ്ധിം യംസദുസ്സ സമാസോപി വേദിതഞ്ചോ “യംഖണ്ഡാദി, യംഗുണാ, യഗ്ഗുണാ"തി. തത്ത്വ യോ ഖണ്ഡാദി യംഖണ്ഡാദി, യേ ഗുണാ യംഗുണാതി സമാസവിഗ്രഹോ. തഥാ ഹി വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ “യംഗുണനേമിത്തികഞ്ചേതം നാമം, തേസം ഗുണാനം പകാസനത്ത്വം ഇമം ഗാഥം വദന്തി"തി ഏതസ്ഥിം പദേ “യേ ഗുണാ യംഗുണാ, യംഗുണാ ഏവ നിമിത്തം യംഗുണനിമിത്തം, തതോ ജാതം ‘ഭഗവാ'തി ഇദം നാമന്തി യംഗുണനേമിത്തിക"ന്തി നിബ്ബചനമിച്ഛിതഞ്ചം. യഗ്ഗുണാതി ഏതഥ പന “യസ്സ ഗുണാ യഗ്ഗുണാ"തി നിബ്ബചനം. തഥാ ഹി -

“അപി സബ്ബഞ്ജുതാ പഞ്ചാ, യഗ്ഗുണന്തം ന ജാനിയാ;
അഥ കാ തസ്സ വിജഞ്ചാ, തം ബുദ്ധം ഭുഗുണം നമേ"തി

പോരാണകവിരചനായം “യസ്സ ഗുണാ യഗ്ഗുണാ"തി നിബ്ബചനമിച്ഛിതഞ്ചം.

യസദുസ്സ സമാസമ്ഹി, സദ്ധിം പരപദേഹി വേ;
നിഗ്ഗഹിതാഗമോ വാഥ, ദിഭാവോ വാ സിയാ ദിധാ.

ഏവം യസദുസ്സ സമാസോ സല്ലക്ഖിതഞ്ചോ.

ഇദാനി തസദുസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

സോ, തേ. നം, തം, നേ, തേ. നേന, തേന, നേഹി, തേഹി, നേഭി, തേഭി. അസ്സ, നസ്സ, തസ്സ, ‘നേസം, തേസം (ആസം). അസ്മാ, നസ്മാ, തസ്മാ, നമ്ഹാ, തമ്ഹാ, നേഹി, തേഹി, നേഭി, തേഭി. അസ്സ, നസ്സ, തസ്സ, നേസം, തേസം (ആസം). അസ്ഥിം, നസ്ഥിം, തസ്ഥിം, അമ്ഹി, നമ്ഹി, തമ്ഹി, ത്യമ്ഹി, നേസു, തേസു. ഇദം പുല്ലിങ്ഗം. ഏതഥ ച ആസംസദുസ്സ അത്ഥിഭാവേ “നേവാസം കേസാ ദിസ്സന്തി, ഹത്ഥപാദാ ച ജാലിനോ"തി ഗാഥാ നിദസ്സനം, സോ ച തിലിങ്ഗോ ദട്ഠഞ്ചോ. ത്യമ്ഹിതി പദസ്സ അത്ഥിഭാവേ -

“യദാസ്സ സീലം പഞ്ചഞ്ച, സോചേയ്യഞ്ചാധിഗച്ഛതി;
അഥ വിസ്സാസതേ ത്യമ്ഹി, ഗുയ്ഹഞ്ചസ്സ ന രക്ഖതീ"തി

അയം ഗാഥാ നിദസ്സനം. അയമേത്ഥ രൂപവിസേസോ സല്ലക്ഖിതഞ്ചോ - അരിയവിനയേതി വാ സപ്പുരിസവിനയേതി വാ. ഏസേ സേ ഏകേ ഏകട്ഠേതി പാളിപ്പദേസേ പച്ചത്തേകവചനകാനമേത തസദാനം ഏകാരന്തനിദേസോപി ദിസ്സതീതി.

ഏതഥ പന തേസദസ്സ അത്ഥുദ്ധാരോ വുച്ചതേ - തേസദോ “ന തേ സുഖം പജാനന്തി, യേ ന പസ്സന്തി നന്ദന”ന്തിആദീസു തംസദസ്സ വസേന പച്ചത്തബഹുവചനേ ആഗതോ, “തേ ന പസ്സാമി ദാരകേ”തിആദീസു ഉപയോഗബഹുവചനേ. “നമോ തേ പുരിസാജ്ഞ, നമോ തേ പുരിസുത്തമ. നമോ തേ ബുദ്ധ വീരത്ഥു”തി ച ആദീസു തുമ്പഹസദസ്സ വസേന സമ്പദാനേ, തുമ്പഹന്തി അത്ഥോതി വദന്തി. “കിന്തേ ദിട്ഠം കിന്തി തേ ദിട്ഠം, ഉപധീ തേ സമതിക്കന്താ, ആസവാ തേ പദാലിതാ”തി ച ആദീസു കരണേ. “കിന്തേ വതം കിം പന ബ്രഹ്മചരിയ”ന്തിആദീസു സാമിഅത്ഥേ, തവാതി അത്ഥോതി വദന്തി. ഏത്ഥേതം വുച്ചതി -

“പച്ചത്തേ ഉപയോഗേ ച, കരണേ സമ്പദാനിയേ;
സാമിമഹി ചാതി തേസദോ, പഞ്ചസ്വത്ഥേസു ദിസ്സതീ”തി.

തം, താനി. തം, താനി. നേന, തേന ഇച്ചാദി. സേസം പുല്ലിങ്ഗസദിസം. ഇദം നപുംസകലിങ്ഗം.

സാ , താ, തായോ. നം, തം, നാ, താ, നായോ, തായോ. നായ, തായ, നാഹി, താഹി, നാഭി, താഭി. അസ്സാ, നസ്സാ, (തിസ്സാ,) തസ്സാ, നായ, തായ, നാസം, താസം, സാനം, ആസം. അസ്സാ, നസ്സാ, തസ്സാ, നായ, തായ, നാഹി, താഹി, നാഭി, താഭി. അസ്സാ, നസ്സാ, (തിസ്സാ,) തസ്സാ, നായ, തായ, നാസം, താസം, സാനം, ആസം. നായ, തായ, അസ്സം, നസ്സം, തിസ്സം, തസ്സം, നായം, തായം, നാസു, താസു, ത്യാസു. ഇദം ഇത്ഥിലിങ്ഗം.

ഏതഥ പന “അഭിക്കമോ സാനം പഞ്ഞായതി, നാസം കുജ്ജന്തി പണ്ഡിതാ. വിസ്സാ പണ്ഡിഹിതാ ത്യാസു, രതി ത്യാസു പതിട്ഠിതാ. ബീജാനി ത്യാസു രൂഹന്തി”തി പയോഗദസ്സനതോ “സാനം ആസം ത്യാസു”തി ഇമാനി വുത്താനി അക്ഖരചിന്തകാനം ഞാണചക്ഖുസമ്മുമ്പഹനട്ഠാനഭൂതാനി. ഏവം പരമ്മുഖവചനസ്സ തംസദസ്സ നാമികപദമാലാ ഭവതി.

ഏതഥ ച ഇദം വത്തഞ്ചം -

“തം ത്വം ഗന്ത്വാന യാചസ്സു”, ഇച്ചാദീസു പദിസ്സരേ;
ആദോ തം തേതിആദിനി, നന്തിആദിനി നോ തമാ.

നം നേ നേനാതിആദിനി, വോ നോഇച്ചാദയോ വിയ;
പദതോ പരഭാവമഹി, ദിട്ഠാനി ജിനസാസനേ.

“അഥ നം അഥ നേ ആഹ, ന ച നം പടിനന്ദതി”;
ഇച്ചാദിനി പയോഗാനി, ദസ്സേതഞ്ചാനി വിത്തുനാ.

കോ ചേത്ഥ വദേയ്യ -

“യഥാ നദീ ച പന്നേമാ ച, പാനാഗാരം സഭാ പപാ;
ഏവം ലോകിത്ഥിയോ നാമ, നാസം കുജ്ജന്തി പണ്ഡിതാ”തി

ഏതഥ -

പദതോ അപരത്തേപി, നാസംസദൃസ്സ ദസ്സനാ;
ആദോപി ഇച്ഛിതബ്ബാവ, നം നേഇച്ചാദയോ ഇതി.

സോ പനേവന്തു വത്തബ്ബോ, “തവ വാദേ ന ലബ്ഭതി;
നാസംസദോ നസദോ ച, ആസംസദോ ച ലബ്ഭരേ.

തസ്മാ ‘ആസം ന കുജ്ജന്തി, ഇത്ഥിനം പണ്ഡിതാ’ഇതി;
അത്ഥോവ ഭവതേ ഏവം, സുട്ഠു ധാരേഹി പണ്ഡിതാ”തി.

അഥ വാ യസ്മാ നിരുത്തിപിടകേ “നം പുരിസം പസ്സതി, നേ പുരിസേ പസ്സതീ”തിആദിനാ പദതോ അപരത്തേപി “നം, നേ” ഇച്ചാദീനി പദാനി വുത്താനി, തസ്മാ തേനാപി നയേന പദതോ അപരാനിപി താനി കദാചി സിയും. മയം പന പാളിനയാനുസാരേന തേസം പവത്തിം വദാമ, ഇദം റാനം സുട്ഠു വിചാരേതബ്ബം.

ഏതഥ പന തസദൃസ്സ പരപദേഹി സദ്ധിം സമാസോപി വേദിതബ്ബോ “തംപുത്തോ, തംസദിസോ, തന്നിനോ, തപ്പോണോ, തപ്പബ്ഭാരോ, തബ്ഭൂതോ, തഗ്ഗുണോ, തസ്സദിസോ”തി.

തസദൃസ്സ സമാസമ്ഹി, സദ്ധിം പരപദേഹി വേ;
നിഗ്ഗഹീതാഗമോ പുബ്ബ-പദേ ദിത്തന്തു പച്ഛിമേ.

ഏവം തസദൃസ്സ സമാസോ സല്പക്ഖിതബ്ബോ.

ഇദാനി ഏതസദൃസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

ഏസോ, ഏതേ. ഏതം, ഏതേ. ഏതേന, ഏതേഹി, ഏതേഭി. ഏതസ്സ, ഏതേസം, ഏതേസാനം. ഏതസ്മാ, ഏതമ്ഹാ, ഏതേഹി, ഏതേഭി. ഏതസ്സ, ഏതേസം, ഏതേസാനം. ഏതസ്ഥിം, ഏതമ്ഹി, ഏതേസു. ഇദം പുല്ലിങ്ഗം.

ഏതം, ഏതാനി. ഏതം, ഏതാനി. സേസം പുല്ലിങ്ഗസദിസം, ഇദം നപുംസകലിങ്ഗം.

ഏസാ , ഏതാ, ഏതായോ. ഏതം, ഏതാ, ഏതായോ. ഏതായ, ഏതാഹി, ഏതാഭി. ഏതായ, ഏതിസ്സാ, ഏതിസ്സായ, ഏതാസം. ഏതായ, ഏതാഹി, ഏതാഭി. ഏതായ, ഏതിസ്സാ, ഏതിസ്സായ, ഏതാസം. ഏതായ, ഏതിസ്സം, ഏതാസു. ഇദം ഇത്ഥിലിങ്ഗം. ഏവം ഏതസദൃസ്സ നാമികപദമാലാ ഭവതി.

പരപദേനേതഥ സദ്ധിം സമാസോപിസ്സ വേദിതബ്ബോ “ഏതദത്ഥായ ലോകസ്ഥിം, നിധി നാമ നിധിയുതി. ഏതപ്പരമായേവ ദേവതാ സന്നിപതിതാ അഹേസു”തിആദിസു.

സമാസേ ഏതസദൃസ്സ, സദ്ധിം പരപദേഹി വേ;
നിഗ്ഗഹീതാഗമോ പുബ്ബ-പദേ ഹോതി ന ഹോതി ച.

ഇദാനി ഇദംസദൃസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

അയം, ഇമേ. ഇമം, ഇമേ. അനേന, ഇമിനാ, ഏഹി, ഏഭി, ഇമേഹി, ഇമേഭി. അസ്സ, ഇമസ്സ, ഏസം, ഏസാനം, ഇമേസം, ഇമേസാനം. അസ്മാ, ഇമസ്മാ, ഇമമ്ഹാ, ഏഹി, ഏഭി, ഇമേഹി, ഇമേഭി. അസ്സ, ഇമസ്സ, ഏസം, ഏസാനം, ഇമേസം, ഇമേസാനം. അസ്മിം, ഇമസ്മിം, അമ്ഹി, ഇമമ്ഹി, ഏസു, ഇമേസു. ഇദം പുല്ലിങ്ഗം.

ഇദം, ഇമാനി. സേസം പുല്ലിങ്ഗസദിസം. ഇദം നപുംസകലിങ്ഗം.

അയം, ഇമാ, ഇമായോ. ഇമം, ഇമാ, ഇമായോ. ഇമായ, ഇമാഹി, ഇമാഭി. അസ്സാ, അസ്സായ, ഇമിസ്സാ, ഇമിസ്സായ, ഇമായ, ഇമാസം. അസ്സാ, ഇമിസ്സാ, ഇമായ, ഇമാഹി, ഇമാഭി. അസ്സാ, അസ്സായ, ഇമിസ്സാ, ഇമിസ്സായ, ഇമായ, ഇമാസം. അസ്സം, ഇമിസ്സം, ഇമായ, ഇമായം, ഇമാസു. ഇദം ഇത്ഥിലിങ്ഗം. ഏവം ഇദംസദസ്സ നാമികപദമാലാ ഭവതി.

കച്ചായനേ തു “ഇമസ്സിദമംസിസു നപുംസകേ”തി ഇമസദോയേവ പകതിഭാവേന വുത്തോ, ഇധ പന ഇദംസദോയേവ “ഇദപ്പച്ചയതാ”തി ഏത്ഥ “ഇദ”ന്തി പകതിയാ ദസ്സനതോ. തഥാ ഹി “ഇമേസം പച്ചയാ ഇദപ്പച്ചയാ, ഇദപ്പച്ചയാ ഏവ ഇദപ്പച്ചയതാ, ഇദപ്പച്ചയാനം വാ സമൂഹോ ഇദപ്പച്ചയതാ”തി വുത്തം. ഏത്ഥ ച ഇദപ്പച്ചയാ ഏവ ഇദപ്പച്ചയതാതി താസദേന പദം വഡ്ഡിതം ന കിഞ്ചി അത്ഥന്തരം യഥാ ദേവോ ഏവ ദേവതാതി. ഇദപ്പച്ചയാനം സമൂഹോ ഇദപ്പച്ചയതാതി സമൂഹത്ഥം താസദമാഹ യഥാ ജനാനം സമൂഹോ ജനതാതി. ചൂളനിരുത്തിയം നിരുത്തിപിടകേ ച ഇദംസദോയേവ പകതിഭാവേന വുത്തോ.

സമാസേ ഇദംസദസ്സ, സദ്ധിം പരപദേന വേ;
ഇദപ്പച്ചയതായേവ, രൂപം ദിത്തം സിയുത്തരേ.

ഇദാനി അമുസദസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

അസു, അമു, അമു. അമും, അമു. അമുനാ, അമുഹി, അമുഭി. അമുസ്സ, ദുസ്സ, അമുസം, അമുസാനം. അമുസ്മാ, അമുമ്ഹാ, അമുഹി, അമുഭി. അമുസ്സ, ദുസ്സ, അമുസം, അമുസാനം. അമുസ്മിം, അമുമ്ഹി, അമുസു. ഇദം പുല്ലിങ്ഗം.

അദും, അമുനി. സേസം പുല്ലിങ്ഗസദിസം. ഇദം നപുംസകലിങ്ഗം.

അസു, അമു, അമു, അമുയോ. അമും, അമു, അമുയോ. അമുയാ, അമുഹി, അമുഭി. അമുസ്സാ, അമുയാ, അമുസം, അമുസാനം. അമുയാ, അമുഹി, അമുഭി. അമുസ്സാ, അമുയാ, അമുസം, അമുസാനം. അമുയാ, അമുയം, അമുസ്സം, അമുസു. ഇദം ഇത്ഥിലിങ്ഗം. ഏവം അമുസദസ്സ നാമികപദമാലാ ഭവതി, സമാസോ പന അപ്പസിദ്ധോ.

തത്ര “ദുസ്സ മേ ഖേത്തപാലസ്സ, രത്തിഭത്തം അപാഭത”ന്തി പയോഗദസ്സനതോ “ദുസ്സാ”തി പദമമ്ഹേഹി ഠപിതം. കകാരാഗമവസേന അഞ്ഞാനിപി അസബ്ബനാമികരൂപാനി ഭവന്തി. തേസം വസേന അയം ലിങ്ഗത്തയസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

“അസുകോ, അസുകാ. അസുകം, അസുകേ”തിആദിനാ, “അമുകോ, അമുകാ. അമുകം, അമുകേ”തിആദിനാ ച പുരിസനയോപി ലബ്ഭതി. “അസുകാ, അസുകായോ”തിആദിനാ, “അമുകാ, അമുകായോ”തിആദിനാ ച കണ്ഠാനയോപി ലബ്ഭതി. “അസുകം, അസുകാനീ”തിആദിനാ, “അമുകം, അമുകാനീ”തിആദിനാ ച ചിത്തനയോപി ലബ്ഭതി. ഇമാനേതഥ പദാനി അസബ്ബനാമികാനിപി കകാരാഗമവസേന നാനന്തദസ്സനന്തം വുത്താനി.

ഇദാനി കിംസദസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

കോ, കേ. കം, കേ. കേന, കേഹി, കേഭി. കസ്സ, കിസ്സ, കേസം. കസ്മാ, കമ്ഹാ, കേഹി, കേഭി. കസ്സ, കിസ്സ, കേസം. കസ്ഥിം, കിസ്ഥിം, കമ്ഹി, കിമ്ഹി, കേസു. ഇദം പൂല്ല്യീഗ്ഗം.

രൂപവിസേസോപേതമ വേദിതബ്ബോ “കേ ഗന്ധബ്ബേ ച രക്ഖസേ നാഗേ, കേ കിമ്പുരിസേ ച മാനുസേ, കേ പണ്ഡിതേ സബ്ബകാമദദേ, ദീഘം രത്തം ഭത്താ മേ ഭവിസ്സതി, കേ ച ഛരവേ പാമികപുത്തേ, കാ ച തമാഗതാനം അരഹന്താനം സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം ആസാദനാ”തി പാളിദസ്സനതോ. യസ്മാ പന കേ ഗന്ധബ്ബേ ച രക്ഖസേ നാഗേ ഇതിആദിസു പാളിസു “കേ”തി പച്ചത്തവചനം ഏകാരന്തവി ദിസ്സതി, തസ്മാ “കേ”തി രൂപഭേദോ ചേതഥ ണേയ്യോ. തമാ “കിസ്സസ്സ ഏകധമ്മസ്സ, വധം രോചേസി ഗോതമ. കിസ്ഥിം മേ സിവയോ കൂദ്ധാ. കമ്ഹി കാലേ തയാ വീര, പത്ഥിതാ ബോധിമുത്തമാ”തിആദിനി ച നിദസ്സനപദാനി ണേയ്യാനി. അപിച -

“കോ തേ ബലം മഹാരാജ”, ഇതിആദിസു പാളിസു;
കപസദത്ഥേ വത്തതീതി, ണേയ്യാ കോ ഇച്ചയം സുതി.

പേതം തം സാമമദുക്ഖിം, കോ നു ത്വം സാമ ജീവസി;
ഇതി പാഠേ കഥംസദാ-ഭിധേയ്യേ വത്തതീതി ച.

ഏതേസു ദീസു അത്ഥേസു, ദിട്ഠോ കോ ഇച്ചയം രവോ;
നിപാതോതി ഗഹേതബ്ബോ, സുതിസാമന്തതോ രുതോ.

നപുംസകലിങ്ഗേ കം, കാനി. കം, കാനി. സേസം പൂല്ല്യീഗ്ഗസദിസം യോജേതബ്ബം. അഥ വാ “കിം ചിത്തം. കിം രൂപം. കിം പരാഭവതോ മുഖം. കിം ഇച്ഛസീ”തിആദിപയോഗദസ്സനതോ പന “കിം, കാനി. കിം, കാനീ”തി വത്ഥാ സേസം പൂല്ല്യീഗ്ഗസദിസം യോജേതബ്ബം. അയം നയോ യുത്തതരോ, ഇദം നപുംസകലിങ്ഗം.

കാ, കാ, കായോ. കം, കാ, കായോ. കായ, കാഹി, കാഭി. കായ, കസ്സാ, കാസം, കാസാനം. കായ, കസ്സാ, കാഹി, കാഭി. കായ, കസ്സാ, കാസം കാസാനം. കായ, കസ്സാ, കായം, കസ്സം, കാസു.

ഏതഥ പന കായോതി പദസ്സ അത്ഥിഭാവേ “കായോ അമോഘാ ഗച്ഛന്തി”തി നിദസ്സനം ദട്ഠബ്ബം. ഇദം ഇത്ഥിലിങ്ഗം. ഏവം കിംസദസ്സ നാമികപദമാലാ ഭവതി. ഏതേതസ്സ അത്ഥുദ്ധാരോ വുച്ചതേ - കിം സദോ “കിം രാജാ യോ ലോകം ന രക്ഖതി. കിം നു ഖോ നാമ തുമ്ഹേ മം വത്തബ്ബം മത്തമാ”തിആദിസു ഗരഹണേ ആഗതോ. “യം കിഞ്ചി രൂപം

അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പുന്ന"തിആദിസു അനിയമേ. "കിന്തേ വക്കലി ഇമിനാ പൂതികായേന ദിട്നേ, യോ വോ വക്കലി ധമ്മം പസ്സതി, സോ മം പസ്സതീ"തിആദിസു നിപ്പയോജനതായം. "കിം ന കാഹാമി തേ വചോ"തിആദിസു സമ്പടിച്ഛനേ. "കിംസുധ വിത്തം പുരിസസ്സ സേട്ഠ"തിആദിസു പുച്ഛായം, പുച്ഛാ ച നാമ കാരണപുച്ഛാദിവസേന അനേകവിധാ, അതോ കാരണപുച്ഛാദിവസേനപി കിംസദുസ്സ പവത്തി വിത്ഥാരതോ ഞേയ്യാ. തഥാ ഹി അയം "കിം നു സന്തരമാനോവ, കാസും ഖണസി സാരഥി. കിം നു ജാതിം ന രോചേസി. കേന തേതാദിസോ വണ്ണോ"തിആദിസു കാരണപുച്ഛായം വത്തതി. "കിം കാസുയാ കരിസ്സതീ"തിആദിസു കിച്ചപുച്ഛായം. "കിം സീലം. കോ സമാധീ"തിആദിസു സരൂപപുച്ഛായം. "കിം ഖാദസി. കിം പിവസി"തിആദിസു വത്ഥുപുച്ഛായം. "ഖാദസി കിം പിവസി കി"തിആദിസു ക്രിയാപുച്ഛായം വത്തതി. അദിട്ഠജോതനാപുച്ഛാതി ഏവമാദികാ പന പഞ്ചവിധാ പുച്ഛാ കിംസദുസ്സ അത്ഥുദ്ധാരേ അനാഹരിതബുത്താ അനാഗതാതി ദട്ഠഞ്ചം. ഏതേതം വുച്ചതി -

ഗരഹായം അനിയമേ, നിപ്പയോജനതായ ച;
സമ്പടിച്ഛനപുച്ഛാസു, കിംസദുോ സമ്പവത്തതി.

പരപദേന സദ്ധിം സമാസോപിസ്സ വേദിതബ്ബോ "കിംസമുദയോ, കിംവേദനോ, കിംസഞ്ഞോജനോ"തി. ഏതഥ "കോ, കേ. കാ, കാ, കായോ. കിം, കാനീ"തി ഏവം ലിങ്ഗത്തയവസേന വിഭിത്താനി കിംസദുമയാനി പദാനി സമാസപദത്തേ പുന കിമിതി പകതിഭാവേനേവ തിട്ഠന്തി. നാമസദേന പന സമാസേ തേസം ദിധാ ഗതി ദിസ്സതി "കിന്നാമോ, കോനാമോ"തി. സബ്ബാനി പന്നേതാനി ഇത്ഥിനപുംസകലിങ്ഗവസേന ബഹുവചനവസേന ച യോജേതബ്ബാനി.

കിംസദുസ്സ സമാസമ്ഹി, സദ്ധിം നാമരവേന വേ;
"കിന്നാമോ" ഇതി "കോനാമോ", ഇതി ചേവം ഗതി ദിധാ.

"കോനാമോ തേ ഉപജ്ജായോ", ഇച്ചാദേത്ഥ നിദസ്സനം;
സഹഞ്ഞേന സമാസമ്ഹി, "കിം കിം"ഇച്ചേവ സുയ്യതേ.

തഥാ ഹി "കിംചിത്തോ ത്വം ഭിക്ഖു. കിംകാരപടിസ്സാവിനീ"തിആദിസു കിംസദുോ സരൂപമവിജഹന്തോ തിട്ഠന്തി. തഥാ ഹി കിംചിത്തം യസ്സ സോ കിംചിത്തോ. "കിം കരോമി സാമീ"തി ഏവം കിന്തി കാരോ കരണം സദുനിച്ഛാരണം കിംകാരോ, തം പടിസ്സാവേതീതി കിംകാരപടിസ്സാവിനീതിആദി നിബ്ബചനമിച്ഛിതബ്ബം. "കിന്നരോ. കിംപക്കമിവ ഭക്ഖിത"തിആദിസു പന നിബ്ബചനമപ്പസിദ്ധം, കിംസദുോയേവ പദാവയവഭാവേന സുതോ. തഥാ ഹി സോ കത്ഥചി പദാവയവഭാവേന കത്ഥചി നു സു നുഖോ കാരണാദിസദുേഹി സഹചാരിഭാവേന ച സുയ്യതി. അത്രിമേ പയോഗാ - ഏസാ തേ ഇത്ഥീ കിം ഹോതി. ഏതേ മനുസ്സാ തുമ്ഹാകം കിം ഹോന്തി. കിന്വുരിസാനുചിണ്ണോ. കിം നു ഭീതോവ തിട്ഠസി. കിംസുചേരത്ഥാ സുഖം സേതി. കിം നുഖോ കാരണം. കിം കാരണാ അമ്മ തുവം പമജ്ജസി, കിഞ്ഹി നാമ ചജന്തസ്സ, വാചായ അദദമപ്പകന്തി ഏവമാദയോ. അത്രിദം വുച്ചതി -

"വിസും പദാവയവോ വാ, ഹുത്ഥാ ന്യാദീഹി വാ പന;

യുത്തോ സദ്ദേഹി കിംസദ്ദോ, ദിട്ഠോ സുഗതസാസനേ.

പാളിനയാനുസാരേന, സേസാനം സമ്ഭവോപി ച;
തേയ്യോ വിഞ്ചുഹി സദ്ധമ്മ-നയഞ്ചുഹി പഭേദതോ"തി.

ഇദാനി സബ്ബനാമികഭാവേ റിതേഹി കോ കംസദ്ദേഹി സമാനസുതികാനം അഞ്ഞേസം കോ കംസദ്ദാനം നാമികപദമാലാവിസേസോ വത്തഞ്ചോ സിയാ, സോ ഹേട്ഠാ ലിങ്ഗത്തയമിസ്സകപരിച്ഛേദേ വുത്തോ. അസബ്ബനാമികത്താ പന പുരിസ ചിത്തനയേനേവ വിഭത്തോ. തമാ ഹി യദാ കോസദ്ദോ ബ്രഹ്മവാതകായത്ഥവാചകോ, കംസദ്ദോ പന സിരോജലസുഖത്ഥവാചകോ, തദാ താനി പദാനി അസബ്ബനാമികാനി, കസ്ഥാ? അകിംസദ്ദമയത്താ സബ്ബനാമികരൂപസഞ്ചാരേഹി അസാധാരണരൂപേഹി വിരഹിതത്താ പുച്ഛത്ഥതോ അത്ഥന്തരവാചകത്താ ച. ഏത്ഥ പന സമാനസുതിവസേന അത്ഥന്തരവിഞ്ചാപനത്ഥം കോസദ്ദോ കംസദ്ദോതി ച വുത്തം, ഏകന്തതോ പന സബ്ബനാമികത്തേ കിംസദ്ദോയേവ, സുദ്ധനാമത്തേ കസദ്ദോയേവാതി ഗഹേതബ്ബം. ഇച്ചേവം -

കായേ ബ്രഹ്മനി വാതേ ച, സീസേ ജലസുഖേസു ച;
കസദ്ദോ വത്തതീ തീസു, പുമാ തീസു നപുംസകോ.

ഏവം സബ്ബനാമഭൂതാനം കിംകസദ്ദാനം പവത്തി വേദിതബ്ബാ.

ഇധ വുത്തപ്പകാരാനം, അത്ഥാനം ദാനി സങ്ഗഹോ;
പഞ്ചാവേപുല്ല്വകരണോ, ഏകദേശേന വുച്ചതേ.

കിം കിംപക്കേന സദിസം, കായോ കിംപഭവോ വദ;
കിംപക്കസദിസോ കാമോ, കായോ തണ്ഹാദിസമ്ഭവോ.

ഉണ്ഹകാലേ ക'മിച്ചന്തി, ക'മിച്ചന്തി പിപാസിതാ;
പച്ചാമിത്താ ക'മിച്ചന്തി, ക'മിച്ചന്തി ദുഖട്ടിതാ.

കായസ്സ കസ്സ കോ ആയോ,
കോ നാമോ കസ്സ ഭൂതലേ;
കസ്സ കം ത്യാനജം സാതം,
കസ്സങ്ഗേസു ച കം പരന്തി.

യാ പന താ ഹേട്ഠാ അമ്ഹേഹി ലിങ്ഗത്തയവസേന കിംസദ്ദസ്സ സബ്ബനാമികസഞ്ചിതസ്സ നാമികപദമാലാ വിഭത്താ, ഏതാസു പൂല്ല്വിങ്ഗനപുംസകലിങ്ഗട്ഠാനേ "കേഭി, കിസ്സ, കസ്ഥാ, കമ്ഹാ, കമ്ഹീ"തി ഇമാനി പദാനി പഹായ ഇത്ഥിലിങ്ഗട്ഠാനേ "കായോ, കാഭി, കാസാനം, കായം, കസ്സ"തി ഇമാനി ച പദാനി പഹായ തതോ തതോ സേസപദതോ യമാസമ്ഭവം ചിസദ്ദം ചനസദ്ദം ചനംസദ്ദഞ്ച നിപാതേത്ഥാ ഏവരൂപാനി രൂപാനി ഗഹേതബ്ബാനി. സേയ്യമിദം?

കോചി, കേചി, കേചന. കിഞ്ചി, കിഞ്ചനം, കേചി, കേചന. കേനചി, കേഹിചി. കസ്സചി, കേസഞ്ചി. പഞ്ചമിയാ ഏകവചനം ഊനം പാളിയം അനാഗതത്താ. കേഹിചി. കസ്സചി, കേസഞ്ചി. കസ്ഥിഞ്ചി, കിസ്ഥിചി, കേസുചി.

പുല്ലിങ്ഗനപുംസകലിങ്ഗവസേന ദ്ഠംബാനി. അത്ര കിസ്മിചിതി അനുസാരലോപവസേന വൃത്തം.

ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന പന കാചി ഇത്ഥീ, കാചി ഇത്ഥിയോ. കാചി, കാചി. കിഞ്ചി, കാചി. കായചി, കാഹിചി. കായചി, കസ്സാചി, കാസഞ്ചി. കായചി, കാഹിചി. കായചി, കസ്സാചി, കാസഞ്ചി. കായചി, കാസുചിതി രൂപാനി.

ഏത്ഥ “ഇതി ഭാസന്തി കേചന, ന നം ഹിംസാമി കിഞ്ചന”തിത്ത്ഥയോ പയോഗാ വേദിത്ത്വാ. ഇതി ലിങ്ഗത്തയവസേന വൃത്താനി കോചികാചി കിഞ്ചിതിത്ത്വദിനി അപ്പമത്തകാനം സങ്ഗാഹകവചനാനീതി വേദിത്ത്വാനി.

പുനേതാനിയേവ യഥാരഹം യംസദേന യോജേത്വാ ദസ്സേസ്സാമി -

യോ കോചി, യേ കേചി. യം കിഞ്ചി, യേ കേചി. യേന കേനചി, യേഹി കേഹിചി. യസ്സ കസ്സാചി, യേസം കേസഞ്ചി. യസ്മാ കസ്മാചി, യേഹി കേഹിചി. യസ്സ കസ്സാചി, യേസം കേസഞ്ചി. യസ്ഥിം കസ്ഥിഞ്ചി, യേസു കേസുചി.

ഏത്ഥ “യോ കോചി മം അദ്ഠി കത്വാ സുണേയ്യ. യേ കേചിമേ അത്ഥി രസാ പഥബ്ബാ, സച്ചം തേസം സാധുതരം രസാന”തിത്ത്ഥയോ പയോഗാ വേദിത്ത്വാ. പുല്ലിങ്ഗരൂപാനി.

യം കിഞ്ചി, യാനി കാന്തിചി. യം കിഞ്ചി, യാനി കാന്തിചി. സേസം പുല്ലിങ്ഗസദിസം. ഏത്ഥ “യം കിഞ്ചി രതനം അത്ഥി, ധതരദ്ഠനിവേസനേ. യം കിഞ്ചി വിത്തം ഇധ വാ ഹുരം വാ. യാനി കാന്തിചി രൂപാനീ”തിത്ത്ഥയോ പയോഗാ വേദിത്ത്വാ. നപുംസകലിങ്ഗരൂപാനി.

യാ കാചി ഇത്ഥീ, യാ കാചി ഇത്ഥിയോ. യം കിഞ്ചി, യാ കാചി. യായ കായചി, യാഹി കാഹിചി. യായ കായചി, യാസം കാസഞ്ചി. യായ കായചി, യാഹി കാഹിചി. യായ കായചി, യാസം കാസഞ്ചി. യായ കായചി, യാസു കാസുചി.

ഏത്ഥ “യാ കാചി വേദനാ അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്നാ”തിത്ത്ഥയോ പയോഗാ വേദിത്ത്വാ. ഇത്ഥിലിങ്ഗരൂപാനി. ഇതി ലിങ്ഗത്തയവസേന വൃത്താനി യോ കോചി, യാ കാചി, യം കിഞ്ചിതിത്ത്വദിനി അനവസേസപരിയാദാനവചനാനീതി വേദിത്ത്വാനി. സബ്ബാനി ചേതാനി ന നിപാതപദാനി, നിപാതപതിരൂപകാ സദൃഗതിയോതി വേദിത്ത്വാനി. യദി നിപാതപദാനി സിയും, തീസു ലിങ്ഗേസു സത്തസു വിഭത്തീസു ഏകാകാരേന തിദ്ഠേയ്യും, ന ച തിദ്ഠന്തി, തസ്മാ ന നിപാതപദാനി, നിപാതപതിരൂപകാ സദൃഗതിയോയേവ.

അപിച യ ത കിം ഏതഇച്ചേതേഹി സബ്ബനാമേഹി ലിങ്ഗാനുരൂപതോ ത്തകത്തികപച്ചയേ കത്വാ വത്തിച്ഛായം യാനി പദാനി സിജ്ജന്തി, താനി പരിച്ഛേദവചനാനി അസബ്ബനാമികാനിയേവ ഭവന്തി. തേസം നാമികപദമാലാ പുരിസ ചിത്ത കത്താനയേന യോജേത്ത്വാ. തം യഥാ?

യത്തകോ ജനോ, യത്തകം ചിത്തം, യത്തികാ ഇത്ഥീ. തത്തകോ, തത്തകം, തത്തികാ. കിത്തകോ, കിത്തകം, കിത്തികാ. ഏത്തകോ, ഏത്തകം, ഏത്തികാതി.

ഇമാനി പദാനി അസബ്നാമികാനിപി പച്ചയവസേന സമ്ഭൂതത്വന്തരേസു വിത്തും കോസല്യം വുത്താനി.

ഇദാനി സബ്വാദിവചനസ്സു ഏകസദസ്സു നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

ഏകസദോ ഹി സബ്വാവചനോ ച ഹോതി അസദിസവചനോ ച അസഹായവചനോ ച ഏകച്ചവചനോ ച മിസ്തീഭൂതവചനോ ച. യദാ സബ്വാ'സദിസാ'സഹായവചനോ, തദാ ഏകവചനകോ ഭവതി.

ഏകോ, ഏകം, ഏകേന, ഏകസ്സ, ഏകസ്മാ, ഏകമ്ഹാ, ഏകസ്ത, ഏകസ്മിം, ഏകമ്ഹീതി. ഏവം സബ്വാദിവചനോ ഏകസദോ ഏകവചനകോ. തഥാ ഹി “ഏകോ ദേവ തയോ”തി സബ്വാവിസയേ ഏകസദോ ഏകവചനകോവ. “ഏകമ്ഹി സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ. ഏകോ രാജ നിപജ്ജാമീ”തി അസദിസാസഹായകമനേപി ഏകവചനകോവ. അയം ഏകവചനികാ സബ്ബനാമികപദമാലാ.

യദാ പന സബ്ബത്ഥാ ച അസഹായാ ച ബഹു വത്തബ്ബാ സിയും, തദാ ഏകസദതോ കകാരാഗമം കത്വാ ഏകകാ, ഏകകേ, ഏകകേഹി, ഏകകേഭി. പൂരിസനയേ ബഹുവചനവസേന നാമികപദമാലാ യോജേതബ്ബാ. തഥാ ഹി സബ്ബത്ഥാപി ബഹു ഹോന്തി. “ചത്താരോ ഏകകാ സിയു”ന്തി ഹി വുത്തം. അസഹായാപി ബഹു ഹോന്തി. തഥാ ഹി “അയമ്പി ഗഹപതി ഏകോവ ആഗതോ, അയമ്പി ഏകോവ ആഗതോ”തി വത്തബ്ബേ “ഇമേ ഗഹപതയോ ഏകകാ ആഗതാ”തി വത്തബ്ബതാ ദിസ്സതി. അയം നയോ സബ്ബനാമികപക്ഖം ന ഭജതി അസാധാരണരൂപാഭാവതോ, അത്ഥന്തരവിത്താപനത്ഥം പന വുത്തോ.

യദാ ഏകച്ചവചനോ, തദാ “ഏകേ, ഏകേ, ഏകേഹി, ഏകേഭി ഏകേസം, ഏകേഹി, ഏകേഭി, ഏകേസം, ഏകേസു”തി വത്തബ്ബം. അയമ്പി ബഹുവചനികാ സബ്ബനാമികപദമാലാ. ഏതഥ ഏകേതി ഏകച്ചേ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. യദാ പന മിസ്തീഭൂതവചനോ, തദാ “ഏകാ, ഏകേ, ഏകേഹി, ഏകേഭി, ഏകാന”ന്തി പൂരിസനയേ ബഹുവചനവസേന വത്തബ്ബം. “പഞ്ചാലോ ച വിദേഹോ ച, ഉഭോ ഏകാ ഭവന്തു തേ”തി പാളി ദിസ്സതി. അയം നയോ സബ്ബനാമികപക്ഖം ന ഭജതി അസാധാരണരൂപാഭാവതോ, അത്ഥന്തരവിത്താപനത്ഥം പന വുത്തോ. തഥ ഏകാ ഭവന്തുതി ഏകീഭവന്തു മിസ്തീഭവന്തു, ഗബ്ബോദകേന യമുനോദകം വിധ അത്തേദത്ഥു സംസന്ദന്തു സമേന്തുതി വചനത്ഥോ.

ആചരിയാ പന ഏവം വിഭാഗം അദസ്സേത്ഥാ ഏകസദസ്സു സബ്ബനാമത്തമേവ ഗഹേത്ഥാ സബ്ബസദസ്സു വിധ നാമികപദമാലം യോജേന്തി. കഥം?

ഏകോ, ഏകേ. ഏകം, ഏകേ. ഏകേന, ഏകേഹി, ഏകേഭി. ഏകസ്സ, ഏകേസം, ഏകേസാനം. ഏകസ്മാ, ഏകമ്ഹാ, ഏകേഹി, ഏകേഭി. ഏകസ്ത, ഏകേസം, ഏകേസാനം. ഏകസ്മിം, ഏകമ്ഹി, ഏകേസുതി. അയം സബ്ബനാമികപദമാലാതി വേദിതബ്ബാ.

കേചി “ഏകസദോ സബ്ബ്യാതുല്യാസഹായത്തവചനോ. യദാ സബ്ബ്യാവചനോ, തദാ സബ്ബത്ഥേകവചനന്തോവ, അത്തത്ഥ

ബഹുവചനത്തോപി, ഏകോ ഏകാ ഏകം ഇച്ചാദി സബ്ബത്ഥ സബ്ബസദസമം. സംസാസേവ വിസേസോ”തി ലിങ്ഗത്തയേ യോജനാനയം വദന്തി. ഏവം വദന്താ ച തേ വിഭാഗം അദസ്സേത്യാ വദന്തി. മയം പന സോതൂനം പയോഗേസു കോസല്ലുപ്പാദനത്ഥം വിഭാഗം ദസ്സേത്യാ വദാമ.

അപിചേത്ഥ അയം വിസേസോപി സല്ലക്ഖിതഞ്ചോ “ഏകേ ഏകട്ഠേ സമേ സമഭാഗേ”തി പാളിപ്പദേസേ പച്ചത്തേകവചനസ്സ ഏകസദസ്സ ഏകാരന്തനിദേസോപി ദിസ്സതീ”തി. പുല്ലിങ്ഗരൂപാനി.

ഏകം, ഏകാനി. ഏകം, ഏകാനി. സേസം പുല്ലിങ്ഗസദിസം. തത്ഥ ഏകാനീതി ഏകച്ചാനി. ഏസ നയോ സേസബഹുവചനേസുപി, നപുംസകലിങ്ഗരൂപാനി.

ഏകാ, ഏകാ, ഏകായോ. ഏകം, ഏകാ, ഏകായോ. ഏകായ, ഏകാഹി, ഏകാഭി. ഏകായ, ഏകിസ്സാ, ഏകാസം. ഏകായ, ഏകാഹി, ഏകാഭി. ഏകായ, ഏകിസ്സാ, ഏകാസം. ഏകായ, ഏകായം, ഏകിസ്സം, ഏകാസു. ഏത്ഥ ബഹുവചനട്ഠാനേ ഏകാതി ഏകച്ചാ, ഏകാഹീതി ഏകച്ചാഹി, ഏകാസന്തി ഏകച്ചാനം ഏകാസൂതി ഏകച്ചാസു. ഇത്ഥിലിങ്ഗരൂപാനി. സബ്ബാനേതാനി സബ്ബനാമാനി ഏകവചനബഹുവചനവസേന വുത്താനി.

അപിച ഏകസദേ വിച്ഛാവസേന വത്തഞ്ചേ ലിങ്ഗത്തയരൂപാനി ഏകവചനാനേവ ഭവന്തി. കഥം?

ഏകേകോ, ഏകേകം, ഏകേകേന, ഏകേകസ്സ, ഏകേകസ്ഥാ, ഏകേകമ്ഹാ, ഏകേകസ്സ, ഏകേകസ്ഥിം, ഏകേകമ്ഹീതി പുല്ലിങ്ഗരൂപാനി.

ഏകേകം, ഏകേകം. സേസം പുല്ലിങ്ഗസദിസം, നപുംസകലിങ്ഗരൂപാനി. ഏകേകാ, ഏകേകം, ഏകേകായ, ഏകേകിസ്സാ, ഏകേകായ, ഏകേകിസ്സാ, ഏകേകായം, ഏകേകിസ്സം. ഇത്ഥിലിങ്ഗരൂപാനി.

സബ്ബാനേതാനി വിച്ഛാസബ്ബനാമാനീതി വത്തും വട്ടതി. ബഹുവചനാനി പനേത്ഥ ന സന്തി പയോഗാഭാവതോ. ഇതി ഇമേസു വിച്ഛാവസേന വുത്തേസു ലിങ്ഗത്തയരൂപേസു സമാസചിന്താ ന ഉപ്പാദേതഞ്ചാ അനിബ്ബചനീയത്താ വിച്ഛാസദാനം. തഥാ ഹി “പബ്ബം പബ്ബം സന്ധി സന്ധി ഓധി ഓധി ഹുത്വാ തത്തകപാലേ പക്ഖിത്തതിലാ വിയ തടടായന്താ സങ്ഖാരാ ഭിജ്ജന്തി”തിആദിസു പബ്ബപബ്ബസദാദിനം സമാസകരണവസേന നിബ്ബചനം പുബ്ബാചരിയേഹി ന ദസ്സിതം. യസ്ഥാ ച വിച്ഛായം വത്തമാനാനം ദിരുത്തി ലോകതോ ഏവ സിദ്ധാ, ന ലക്ഖണതോ, തസ്ഥാ തത്ഥ സമാസചിന്താ ന ഉപ്പാദേതഞ്ചാ.

ഇദാനി ഏകച്ച ഏകതിയ ഏകച്ചിയസദാനം നാമികപദമാലായോ വുച്ചന്തേ - പുല്ലിങ്ഗേ താവ ഏകച്ചോ, ഏകച്ചേ. ഏകച്ചം, ഏകച്ചേ. സേസം പുരിസസദസമം. ഏത്ഥ ഏകച്ചേതി പച്ചത്തബഹുവചനമേവ സബ്ബനാമികരൂപസമം അസാധാരണരൂപത്താ. “ഇധേകച്ചോ കുലപുത്തോ. ഇധേകച്ചേ മോഘപുരിസാ”തി നിദസ്സനപദാനി.

ഏകതിയോ, ഏകതിയേ. ഏകതിയം, ഏകതിയേ. സേസം പുരിസസദസമം.
ഇയാപി ഏകതിയേതി പച്ചത്തബഹുവചനമേവ സബ്ബനാമികരൂപസമം
അസാധാരണരൂപത്താ. ഏകതിയേ മനുസ്സാ.

“ന വിസ്സസേ ഏകതിയേസു ഏവ,
അഗാരിസു പബ്ബജിതേസു ചാപി;
സാധൂപി ഹുത്ഥാന അസാധു ഹോന്തി;
അസാധു ഹുത്ഥാ പുന സാധു ഹോന്തി”തി

നിദസ്സനപദാനി. ഏകച്ചിയസദസ്സ അത്ഥിതായം പന -

“സച്ചം കിരേവമാഹംസു, നരാ ഏകച്ചിയാ ഇയ;
കട്ഠം നിപ്പവിതം സേയ്യോ, ന ത്വേവേകച്ചിയോ നരോ.

ഏകച്ചിയം ആഹാര”ന്തി നിദസ്സനപദാനി. ഏകച്ചിയോ, ഏകച്ചിയാ. ഏകച്ചിയം,
ഏകച്ചിയേതി സബ്ബമാപി പുരിസനയോ. പുല്ലിങ്ഗരൂപാനി.

ഏകച്ചം , ഏകച്ചാനി. ഏകച്ചം, ഏകച്ചാനി. സേസം പുല്ലിങ്ഗസദിസം.
ഏകതിയം, ഏകതിയാനി. ഏകതിയം, ഏകതിയാനി. സേസം പുല്ലിങ്ഗസദിസം.
ഏകച്ചിയം, ഏകച്ചിയാനി. ഏകച്ചിയം, ഏകച്ചിയാനി. സേസം
പുല്ലിങ്ഗസദിസം. നപുംസകലിങ്ഗരൂപാനി.

“ഏകച്ചാ, ഏകച്ചാ, ഏകച്ചായോ”തി കണ്ഠാനയേന, തഥാ “ഏകതിയാ,
ഏകതിയാ, ഏകതിയായോ. ഏകതിയ”ന്തി ച, “ഏകച്ചിയാ, ഏകച്ചിയാ,
ഏകച്ചിയായോ. ഏകച്ചിയ”ന്തി ച കണ്ഠാനയേന യോജേതബ്ബം.
ഇത്ഥിലിങ്ഗരൂപാനി.

ഇദാനി ഏകാകീ ഏകാകിയസദവസേന നാമികപദമാലാ വുച്ചന്തേ -

ഏകാകീ, ഏകാകീ, ഏകാകിനോ. ഏകാകിം, ഏകാകീ, ഏകാകിനോ.
ദണ്ഡീനയേന ഞേയ്യാ. ഏകാകിയോ, ഏകാകിയാ. ഏകാകിയം, ഏകാകിയേ.
ഏകാകിയേന. പുരിസനയേന ഞേയ്യാ. പുല്ലിങ്ഗരൂപാനി.

ഏകാകി കുലം, ഏകാകീ, ഏകാകീനി. ഏകാകിം, ഏകാകീ, ഏകാകീനി.
സേസം പുല്ലിങ്ഗസദിസം. ഏകാകിയം, ഏകാകിയാനി. ഏകാകിയം,
ഏകാകിയാനി. സേസം പുല്ലിങ്ഗസദിസം. നപുംസകലിങ്ഗരൂപാനി.

ഏകാകിനീ, ഏകാകിനീ, ഏകാകിനിയോ. ഏകാകിനിം, ഏകാകിനീ,
ഏകാകിനിയോ. ഏകാകിനിയാതി ഇത്ഥീസദിസം. ഏകാകിയാ, ഏകാകിയാ,
ഏകാകിയായോ. ഏകാകിയം, ഏകാകിയാ, ഏകാകിയായോ. ഏകാകിയായാതി
കണ്ഠാസദിസം. ഇത്ഥിലിങ്ഗരൂപാനി. സബ്ബാനി പന്നേതാനി
അസബ്ബനാമികരൂപാനി അത്ഥന്തരവിത്താപനത്ഥം വുത്താനീതി ദട്ഠബ്ബാനി.

ഇദാനി ദിസദുപരിയായസ്സ സദാ ബഹുവചനന്തസ്സ സബ്ബനാമികപദസ്സ
ഉഭേദസ്സ നാമികപദമാലാ വുച്ചന്തേ -

“ഉഭോ , ഉഭോ, ഉഭോഹി, ഉഭോഭി, ഉഭിന്നം, ഉഭോഹി, ഉഭോഭി, ഉഭിന്നം, ഉഭോസു”തി അയം പാളിനയാനുരൂപേന വൃത്തപദമാലാ. അത്രിമേ പയോഗാ - ഉഭോ കുമാരാ നിക്ഷീതാ. ഉഭോ ഇത്ഥിയോ തിട്ഠന്തി, ഉഭോ ചിത്താനി തിട്ഠന്തി, ഉഭോ പുത്തേ അദാസി. ഉഭോ കത്തായോ പസ്സതി. ഉഭോ പാദാനി ഭിന്ദിത്വാ, സത്തമിസ്സാമി വോ അഹം. ഉഭോഹി ഹത്ഥേഹി. ഉഭോഹി ബാഹാഹി, ഉഭോഹി ചിത്തേഹി, ഉഭിന്നം ജനാനം, ഉഭിന്നം ഇത്ഥീനം, ഉഭിന്നം ചിത്താനം, ഉഭോസു പുരിസേസു, ഉഭോസു ഇത്ഥീസു, ഉഭോസു പസ്സേസുതി, അയമസ്ഥാകം രൂചി. ആചരിയാ പന “ഉഭേഹി, ഉഭേഭി, ഉഭേസു”തിപി ഇച്ഛന്തി. കച്ചായനേപി ഹി “ഉഭേ തപ്പുരിസാ”തി വൃത്തം. സബ്ബാനിപി ഏതാനി മനസി കാതബ്ബാനിയേവ. ഉഭസദുസ്സ സമാസോ അപ്പസിദ്ധോ. ലിങ്ഗത്തയസാധാരണരൂപാനി.

ഇദാനി സഞ്ചാവചനാനം ദ്വിതി ചതുസദാനം സദാ ബഹുവചനത്താനം സബ്ബനാമാനം നാമികപദമാലായോ വുച്ചന്തേ -

ഭേ, ഭേ, ദ്വിഹി, ദ്വിഭി, ദ്വിന്നം, ദുവിന്നം, ദ്വിഹി, ദ്വിഭി, ദ്വിന്നം, ദുവിന്നം, ദ്വിസു. ചൂളനിരുത്തിയം പന “ദ്വിന്നന”ന്തി പദമാലാ ആഗതാ. ഇമാനി അഹംസദാദിനി വിയ ഇത്ഥി ലിങ്ഗാദിഭാവവിനിമുത്താനിപി തീസു ലിങ്ഗേസു യുജ്ജന്തേ “ഭേ പുരിസാ, ഭേ ഇത്ഥിയോ, ഭേ ചിത്താനി”ഇച്ചേവമാദിനാ. ഇമാനിപി ലിങ്ഗത്തയസാധാരണാനി രൂപാനി.

“ഭേ”തി രൂപം ദ്വിസദുസ്സ, യം സമാസമ്ഹി തം ഭവേ;
ദ്വിതിപ്പകതികംയേവ, നാനാദേസേഹി സാ സിയാ.

ദ്വിഭാവോ ചേവ ദ്വിഭാവോ, ദ്വിരത്തഞ്ച ദുവസ്സകോ;
ദോഹളിനീ ദുപത്തഞ്ച, തദ്ധിതത്തേ ദ്വയം ദ്വയം.

തയോ , തയോ, തീഹി, തീഭി, തിണ്ണം, തിണ്ണന്നം, തീഹി, തീഭി, തിണ്ണം, തിണ്ണന്നം, തീസു. ഇമാനി പുല്ലിങ്ഗരൂപാനി.

തിസ്സോ, തിസ്സോ, തീഹി, തീഭി, തിസ്സന്നം, തീഹി, തീഭി, തിസ്സന്നം, തീസു. ഇമാനി ഇത്ഥിലിങ്ഗരൂപാനി. ചൂളനിരുത്തിയം “തിസ്സന്നന”ന്തി ചതുത്ഥിമുദാദിനം ബഹുവചനമാഗതം, നിരുത്തിപിടകേ പന “തിണ്ണന”ന്തി. താനി സാട്ഠകമേ തേപിടകേ ബുദ്ധവചനേ പുനപ്പുനം ഉപപരികഖിത്വാ ദിസ്സന്തി ചേ, ഗഹേതബ്ബാനി.

തീണി, തീണി, തീഹി, തീഭി, തിണ്ണം, തിണ്ണന്നം, തീഹി, തീഭി, തിണ്ണം, തിണ്ണന്നം, തീസു. ഇമാനി നപുംസകലിങ്ഗരൂപാനി. കത്ഥചി പന പാളിപ്പദേസേ തീണിസദുസ്സ ണികാരലോപോപി ഭവതി “ഭേ വാതി വാ ഉദകഘുസിതാനി”തി. “തിണ്ണന്നം വോ ഭിക്ഖവേ ഇന്ദ്രിയാനം ഭാവിതത്താ ബഹുലികത്താ പിണ്ഡോലഭാരദാജേന ഭിക്ഖുനാ അത്താ ബ്യാകതാ”തി ഇദം “തിണ്ണന”ന്തി പദസ്സ അത്ഥിഭാവേ നിദസ്സന്നം.

യാനി രൂപാനി വൃത്താനി, “തിസ്സോ തീണി തയോ”ഇതി;
സമാസവിസയേ താനി, തിതിപ്പകതികാ സിയും.

യസ്ഥാ തിസ്സ സമാസമ്ഹി, സദ്ധിം പരപദേന വേ;

“തിവേദനം തിചിത്ത”ന്തി, “തിലോക”ന്തി ച നിദ്രിസേ.

ഏതമ നപുംസകത്തംവ, പാസംസം പായവുത്തിതോ;
പുമത്തമ്പേതമ ഇച്ഛന്തി, “തിഭവോ ഖായതേ”ഇതി.

ചത്താരോ, ചതുരോ, ചത്താരോ, ചതുരോ, ചതുഹി, ചതുഭി, ചതുബ്ഭി,
ചതുന്നം, ചതുഹി, ചതുഭി, ചതുബ്ഭി, ചതുന്നം, ചതുസു. ഇമാനി
പുല്ലിങ്ഗരൂപാനി.

ചതസ്സോ , ചതസ്സോ, ചതുഹി, ചതുഭി, ചതുബ്ഭി, ചതസ്സന്നം, ചതുന്നം,
ചതുഹി, ചതുഭി, ചതുബ്ഭി, ചതസ്സന്നം, ചതുന്നം, ചതുസു. ഇമാനി
ഇത്ഥിലിങ്ഗരൂപാനി. ഇത്ഥിലിങ്ഗട്ഠാനേ “ചതുന്ന”ന്തി പദം ചൂളനിരുത്തിയം
നിരുത്തിപിടകേ പാളിയം അട്ഠകമാസു ച ദസ്സനതോ വുത്തം. തമാ ഹി
ചൂളനിരുത്തിയം ഇത്ഥിലിങ്ഗട്ഠാനേ “ചതുന്ന”ന്തി ആഗതം, നിരുത്തിപിടകേ
“ചതുന്നം കത്താന”ന്തി ആഗതം. പാളിയം പന സോണദന്തസുത്താദീസു
“സമണോ ഗോതമോ ചതുന്നം പരിസാനം പിയാ മനാപോ”തി ആഗതം.
അട്ഠകമാസു ച പന സുത്തന്തട്ഠകമായം “ചതുഹി അച്ഛരിയബ്ഭുതധമ്മേഹി
സമന്നാഗതോ ചതുന്നം പരിസാനം പിയാ മനാപോ”തി ആഗതം.
സത്തിലങ്ഘജാതകട്ഠകമായം “ആചരിയോ പനസ്സ ചതുന്നം സത്തിനം
ലങ്ഘനം സിപ്പം ജാനാതീ”തി ആഗതം.

ചത്താരി, ചത്താരി, ചതുഹി, ചതുഭി, ചതുബ്ഭി, ചതുന്നം, ചതുഹി,
ചതുഭി, ചതുബ്ഭി, ചതുന്നം, ചതുസു. ഇമാനി നപുംസകലിങ്ഗരൂപാനി.

“ചത്താരോ”തി “ചതസ്സോ”തി, “ചത്താരി”തി ച സദ്രിതം;
രൂപം സമാസഭാവമ്ഹി, ചതുപ്പകതികം ഭവേ.

നിദസ്സനപദാനേതമ, കമതോ കമകോവിദോ;
“ചതുബ്ബിധം ചതുസ്സാലം, ചതുസച്ച”ന്തി നിദ്രിസേ.

ഇമാനി ദേവദൂതാനി സബ്ബനാമികാനി ബഹുവചനാനിയേവ ഭവന്തി, ന
ഏകവചനാനി. ചൂളനിരുത്തിയം പന തീസു ലിങ്ഗേസു “ചതസ്സന്ന”ന്തി വുത്തം,
തം അനിജ്ഞാനകഖമം വിയ ദിസ്സതി.

ഇദാനി തുമ്ഹഅമ്ഹസദാനം നാമികപദമാലാ വുച്ചന്തേ, തേസു യേന
കഥേതി, തസ്സാലപനേ തുമ്ഹവചനാനി ഭവന്തി.

ത്വം, തുവം, തുമ്ഹേ. തം, തുവം, ത്വം, തവം, തുമ്ഹേ. തയാ, ത്വയാ,
തുമ്ഹേഹി, തുമ്ഹേഭി. തുയ്ഹം, തവ, തുമ്ഹം, തുമ്ഹാകം. തയാ, ത്വയാ,
തുമ്ഹേഹി, തുമ്ഹേഭി. തുയ്ഹം, തവ, തുമ്ഹം, തുമ്ഹാകം. തയി, ത്വയി,
തുമ്ഹേസു . തത്ര “ത്വം പുരിസോ, ത്വം ഇത്ഥീ, ത്വം ചിത്ത”ന്തിആദിനാ
യോജേതബ്ബാനി.

അത്തയോഗേ അമ്ഹവചനാനി ഭവന്തി.

അഹം, അഹകം, മയം, അമ്ഹേ. മം, മമം, അമ്ഹേ. മയാ, അമ്ഹേഹി,
അമ്ഹേഭി. മയ്ഹം, മമ, അമ്ഹം, അമ്ഹാകം, അസ്ഥാകം. മയാ,

അമ്ഹേഹി, അമ്ഹേഭി. മയ്ഹം, മമ, അമ്ഹം, അമ്ഹാകം, അസ്മാകം. മയി, അമ്ഹേസു, അസ്മേസു.

ഏതഥ പന “കഥം അമ്ഹേ കരോമസേ”തി പാളിദസ്സനതോ “തുമ്ഹേ”തി പച്ചത്തവചനസ്സ വിയ “അമ്ഹേ”തി പച്ചത്തവചനസ്സപി അത്ഥിതാ വേദിതബ്ബാ, “അഹക”ന്തി രൂപന്തരസി ഇച്ഛിതബ്ബം. തസ്സ അത്ഥിഭാവേ “അഹകഞ്ച ചിത്തവസാനുഗാ ഭാസിസ്സ”ന്തി ഏസാ പാളി നിദസ്സനം. ഏതഥ ഹി അഹകന്തി അഹം ഇച്ഛേവത്ഥോ. തത്ര “അഹം പുരിസോ, അഹം കണ്ഠാ, അഹം ചിത്ത”ന്തിആദിനാ യോജേതബ്ബാനി. ഇമാനിപി ലിങ്ഗത്തയസാധാരണരൂപാനി.

കച്ചായനചൂളനിരുത്തിനിരുത്തിപിടകേസു പന “തുമ്ഹാകം അമ്ഹാക”ന്തി ച ദുതിയാബഹുവചനം വുത്തം. കച്ചായനേ “തുമ്ഹാനം അമ്ഹാന”ന്തി ച പമാദുതിയാബഹുവചനം, “തുമ്ഹം അമ്ഹ”ന്തി ച ചതുത്ഥീശര്ട്ടേകവചനം, പമാദുതിയാബഹുവചനഞ്ച വുത്തം, ചൂളനിരുത്തിനിരുത്തിപിടകേ പന “തുമ്ഹം അമ്ഹ”ന്തി ച ദുതിയേകവചനം വുത്തം, “തുമ്ഹേ അമ്ഹേ”തി ച ചതുത്ഥീശര്ട്ടീബഹുവചനം വുത്തം. ഏതാനി ഉപപരിക്ഖിതാ സാട്ഠകമേസു സുത്തന്തേസു ദിസ്സന്തി ചേ, ഗഹേതബ്ബാനി.

തുമ്ഹഅമ്ഹസദാനം പന പരപദേഹി സദ്ധിം സമാസേ “മംഭീപാ”തിആദയോ പയോഗാ തമാഗതാദിമുഖതോ സമ്ഭവന്തി. “ഏതേ ഗാമണി മംഭീപാ മംലേണാ മംസരണാ”തി ഹി തമാഗതമുഖതോ, “തയ്യോഗോ മയ്യോഗോ”തി നിരുത്തഞ്ഞുമുഖതോ, കാബ്യാദാസേ ച “ത്വംമുഖം കമലേനേവ, തുല്യം നാഞ്ഞേന കേനചീ”തി ച “ചന്ദേന ത്വംമുഖം തുല്യ”ന്തി ച കവിമുഖതോ.

തത്ഥ ഹി അഹം ദീപോ ഏതേസന്തി മംഭീപാ, അഹം ലേണം ഏതേസന്തി മംലേണാ, ഏവം മംസരണാ. തുമ്ഹേന യോഗോ തയ്യോഗോ, തുമ്ഹസദേന യോഗോ ഇച്ഛേവത്ഥോ. അമ്ഹേന യോഗോ മയ്യോഗോ, അമ്ഹസദേന യോഗോ ഇച്ഛേവത്ഥോ. തവ മുഖം ത്വംമുഖം. ബഹുവചനവസേനപി നിബ്ബചനീയം “തുമ്ഹാകം മുഖം ത്വംമുഖ”ന്തി. ഏതഥ ച പാളിയം “മംഭീപാ”ഇച്ചാദിദസ്സനതോ “ത്വംഭീപാ”തിആദിനി കാബ്യാദാസേ ച “ത്വംമുഖ”ന്തി ദസ്സനതോ ത്വംവണ്ണോ, ത്വംസരോ, മംമുഖം, മംവണ്ണോ, മംസരോആദിനി ഗഹേതബ്ബാനി. തത്ഥ ത്വം ദീപോ ഏതേസന്തി ത്വംഭീപാ, തുമ്ഹേ വാ ദീപാ ഏതേസന്തി ത്വംഭീപാ, തവ വണ്ണോ ത്വംവണ്ണോ. മമ മുഖം മംമുഖം, അമ്ഹാകം വാ മുഖം മംമുഖന്തി നിബ്ബചനാനി. ഏസ നയോ അഞ്ഞേസുപി ഞ്ഞദിസേസു റാനേസു.

സമാസേ തുമ്ഹഅമ്ഹാകം, ഹോന്തി പരപദേഹി വേ;
“ത്വംമുഖ”ന്തി ച “മംഭീപാ, തയ്യോഗോ മയ്യോഗോ”തി ച.

ഏത്ഥാഹ “കിം ഏത്തകമേവ തുമ്ഹഅമ്ഹസദാനം രൂപം, ഉദാഹു അഞ്ഞേസി അത്ഥീ”തി? അത്ഥി “തേ മേ” ഇച്ചാദിനി. യദി ഏവം കസ്മാ പദമാലാ വിസും ന വുത്താതി? അവചനേ കാരണമത്ഥി. അത്രിദം കാരണം -

“തേ മേ വോ നോ”തി രൂപാനി, പരാനി പദതോ യതോ;
തതോ നാമികപന്തിസു, ന തു വുത്താനി താനി മേ.

ഏതഥ ച മയം മേ വോ നോസദാനമത്ഥുദ്ധാരോ വുച്ചതേ - തേസദസ്സ പന വുത്തോവ. യസ്മാ അട്ഠകമാചരിയാ മയംസദട്ഠാനേപി മയാസദോ, മയാസദട്ഠാനേപി ച മയംസദോ ഇച്ചേവ വദന്തി, തസ്മാ മയന്വി തഥേവ വദാമ. മയംസദോ “അനുത്താതപടിത്താതാ, തേവിജ്ജാമയമസ്സമുഭോ”തിആദീസു അസ്ഥദത്ഥേ ആഗതോ . “മയം നിസ്സായ ഹേമായ, ജാതാ മന്ദോസിസുപഗാ”തി ഏതഥ പത്തത്തിയം. “മനോമയാ പീതിഭക്ഖാ സയംപഭാ”തിആദീസു നിബ്ബത്തിഅത്ഥേ. ബാഹിരേന പച്ചയേന വിനാ മനസാവ നിബ്ബത്താതി മനോമയാ. “യംനുനാഹം സബ്ബമത്തികാമയം കുടികം കരേയ്യ”ന്തിആദീസു വികാരത്ഥേ. “ദാനമയം സീലമയ”ന്തിആദീസു പദപുരണമത്തേ. “പീഠം തേ സോവണ്ണമയം ഉളാര”ന്തി ഏതഥ വികാരത്ഥേ പദപുരണമത്തേ വാ ദട്ഠഞ്ചോ. യദാ ഹി സുവണ്ണമേവ സോവണ്ണന്തി അയമത്ഥോ, തദാ സുവണ്ണസ്സ വികാരോ സോവണ്ണമയന്തി വികാരത്ഥേ മയസദോ ദട്ഠഞ്ചോ. നിബ്ബത്തിഅത്ഥോതിപി വത്തും വട്ടതി. യദാ പന സുവണ്ണേന നിബ്ബത്തം സോവണ്ണന്തി അയമത്ഥോ, തദാ സോവണ്ണമേവ സോവണ്ണമയന്തി പദപുരണമത്തേ മയസദോ ദട്ഠഞ്ചോ.

മേസദോ “കിച്ഛേന മേ അധിഗതം, ഹലം ദാനി പകാസിതു”ന്തിആദീസു കരണേ ആഗതോ. മയാതി അത്ഥോ. “തസ്സ മേ ഭന്തേ ഭഗവാ സംഖിത്തേന ധമ്മം ദേസേതു”തിആദീസു സമ്പദാനേ, മയ്ഹന്തി അത്ഥോതി വദന്തി. “പുണ്ണേവ മേ ഭിക്ഖവേ സമ്ബോധാ അനഭിസമ്ബുദ്ധസ്സ ബോധിസത്തസ്സേവ സതോ”തിആദീസു സാമിഅത്ഥേ, മമാതി അത്ഥോതി ച വദന്തി. ഏതേതം വുച്ചതി -

കരണേ സമ്പദാനേ ച, സാമിഅത്ഥേ ച ആഗതോ;
മേസദോ ഇതി വിഞ്ഞേയ്യോ, വിഞ്ഞുനാ നയദസ്സിനാ.

ഏതഥ പന ഠ്ഠാ അട്ഠകമാചരിയേഹി കതേ തേ മേസദാനമത്ഥവിവരണേ വിനിച്ഛയം ബ്രൂമ തേസമധിപ്പായപ്പകാസനവസേന സോതുനം സംസയസമുഗ്ഘാടനത്ഥം. തഥാ ഹി അട്ഠകമാചരിയാ തേമേസദാനം സമ്പദാനത്ഥവസേന “തുയ്ഹം മയ്ഹ”ന്തി അത്ഥം സംവണ്ണേസും, സാമിഅത്ഥവസേന പന “തവ മമാ”തി. ഏവം യായം തേഹി അസങ്കരതോ നിയമോ ദസ്സിതോ, സോ സാട്ഠകമേ തേപിടകേ ബുദ്ധവചനേ കുതോ ലബ്ഭാ. തഥാ ഹി തേമേസദത്ഥവാചകാ തുയ്ഹം മയ്ഹംസദാ തവ മമസദാ ച സമ്പദാനസാമിഅത്ഥേസു അനിയമതോ പവത്തന്തി.

തത്രിമേ പയോഗാ - ഇദം തുയ്ഹം ദദാമി. തുയ്ഹം വികപ്പേമി. തുയ്ഹം മംസേന മേദേന, മത്ഥകേന ച ബ്രാഹ്മണ, ആഹുതിം പഗ്ഗഹേസ്സാമി. ഏസ ഹി തുയ്ഹം പിതാ നരസീഹോ. തുയ്ഹം പന മാതാ കഹന്തി. മയ്ഹമേവ ദാനം ദാതബ്ബം, ന അഞ്ഞേസം, മയ്ഹമേവ സാവകാനം ദാനം ദാതബ്ബം, ന അഞ്ഞേസം. ന മയ്ഹം ഭരിയാ ഏസാ. അസ്സമോ സുകതോ മയ്ഹം. സബ്ബത്തുതം പിയം മയ്ഹം. താത മയ്ഹം മാതു മുഖം അത്താദിസം, തുമ്ഹാകം അത്താദിസം. മയ്ഹം സാമികോ ഇദാനി മരിസ്സതി. തവ ദീയതേ, തവ സിലാഘതേ, മമ സിലാഘതേ, പബ്ബജ്ജാ മമ രുച്ചതി. തവ പുത്തോ. ഉഭോ മാതാപിതാ മമാതി ഏവം അനിയമതോ പവത്തന്തി.

ചുളുനിരുത്തിയത് ഹി യമകമഹാമേരേന ചതുർത്ഥീശരട്ഠിനം അനന്തരൂപത്തം വൃത്തം “ചതുർത്ഥീശരട്ഠിനം സബ്രതം അനന്തം, തതിയാപഞ്ചമീനം ബഹുവചനഞ്ചാ”തി . യദി ഏവം അട്ഠകമാചരിയാ “നമോ തേ പുരിസാജ്ഞതേ. നമോ തേ ബുദ്ധ വീരത്വമൂ’തിആദീസു തുയ്ഹംസദസ്സ വസേന സമ്പദാനേ, തുയ്ഹന്തി ഹി അത്ഥോ. ‘കിന്തേ വതം കിം പന ബ്രഹ്മചരിയ’ന്തിആദീസു സാമിഅത്ഥേ, തവാതി ഹി അത്ഥോ”തിആദീനി വദന്താ “അയുത്തം സംവണ്ണനം സംവണ്ണേസു”ന്തിപി, “പസ്സിതബ്ബം ന പസ്സിംസു”തിപി ആപജ്ജന്തിതി? യുത്തംയേവ തേ സംവണ്ണയിംസു, പസ്സിതബ്ബഞ്ച പസ്സിംസു. തഥാ ഹി തേ “സദസത്ഥമ്പി ഏകദേശതോ സാസനാനുകൂലം ഹോതി”തി പരേസമനുകമ്പായ സദസത്ഥമതോ നയം ഗഹേത്വാ സമ്പദാനത്ഥവസേന തേ മേസദാനം “തുയ്ഹം മയ്ഹ”ന്തി അത്ഥം സംവണ്ണയിംസു, സാമിഅത്ഥവസേന പന “തവ മമാ”തി. സദസത്ഥേ ഹി ചതുർത്ഥീശരട്ഠിരൂപാനി സബ്രതാ വിസദിസാനി, സാസനേ പന സദിസാനി. തസ്മാ സാസനേ സാമഞ്ജേന പവത്താനി ചതുർത്ഥീശരട്ഠിരൂപാനി സദസത്ഥേ വിസേസേന പവത്തേഹി ചതുർത്ഥീശരട്ഠിരൂപേഹി സമാനഗതികാനി കത്വാ പരേസമനുകമ്പായ സമ്പദാനത്ഥേ തുയ്ഹം മയ്ഹംസദാനം പവത്തിനിയമോ, സാമിഅത്ഥേ ച തവ മമസദാനം പവത്തിനിയമോ ദസ്സിതോ. യസ്മാ പന പരേസമനുകമ്പായ അയം നിയമോ, തസ്മാ കരുണായേവായംപരായോ, ന അട്ഠകമാചരിയാനം. തായ ഏവ ഹി തേഹി ഏവം സംവണ്ണനാ കതാതി.

കേചി പന്നേതം ഏവം വദേയ്യം - നനു ച ഭോ അട്ഠകമാചരിയേഹി സദനയം നിസ്സായ തേ മേസദാനം സാമിഅത്ഥേ വത്തമാനാനം “തവ മമാ”തി അത്ഥവചനേന “തുയ്ഹം മംസേന മേദേന, ന മയ്ഹം ഭരിയാ ഏസാ”തിആദീസു സാമിവിസയേസു വിഭത്തിവിപല്ലാസനയോ ദസ്സിതോതി സക്കാ വത്തും, തഥാ സദനയഞ്ജേന നിസ്സായ തേ മേസദാനം സമ്പദാനത്ഥേ വത്തമാനാനം “തുയ്ഹം മയ്ഹ”ന്തി അത്ഥവചനേന “ഭത്തം തവ ന രുച്ചതി. പബ്ബജ്ജാ മമ രുച്ചതി”തിആദീസുപി സമ്പദാനവിസയേസു വിഭത്തിവിപല്ലാസനയോ ദസ്സിതോതി സക്കാ വത്തുന്തി? ന സക്കാ, ഗാമാസു വിയ ചുണ്ണിപദട്ഠാനേപി തുയ്ഹം മയ്ഹം തവ മമസദാനം അനിയമേന ദീസു അത്ഥേസു പവത്തന്തോ. ന ഹി ഈദിസേ റാനേ ഗാമായം വാ ചുണ്ണിപദട്ഠാനേ വാ വിഭത്തിവിപല്ലാസോ ഇച്ഛിതഞ്ചോ. “തസ്സ രജ്ജസ്സഹം ഭീതോ. കിം നു വോ അഹം തസ്സ സുഖസ്സ ഭായാമീ”തിആദീസുയേവ പന റാനേസു ഇച്ഛിതഞ്ചോ.

യദി സദനയം നിസ്സായ “തുയ്ഹം മംസേന മേദേനാ”തിആദീസു വിഭത്തിവിപല്ലാസോ ഇച്ഛിതഞ്ചോ സിയാ, “ബ്രാഹ്മണസ്സ പിയപുത്തദാനം അദാസി. ബ്രാഹ്മണസ്സ പിതാ അദാസീ”തിആദീസുപി സദനയം നിസ്സായ “ബ്രാഹ്മണായാ”തിആദിനാ വിഭത്തിവിപല്ലാസത്ഥോ വചനിയോ സിയാ ചതുർത്ഥീശരട്ഠിരൂപാനം സത്ഥേ വിസും വചനതോ. ഏവഞ്ച സതി കോ ദോസോതി ചേ? അത്ഥേവ ദോസോ, യസ്മാ ദാനയോഗേ വാ നമോയോഗേ വാ ആയാദേശസഹിതാനി ചതുർത്ഥീശരട്ഠിരൂപാനി സാട്ഠകമേ തേപിടകേ ബുദ്ധവചനേ നുപലബ്ഭന്തി, തസ്മാ “ബ്രാഹ്മണായാ”തിആദിനാ വിഭത്തിവിപല്ലാസത്ഥവചനേ അയം ദോസോ യദിദം അവിജ്ജമാനഗ്ഗഹണം. യസ്മാ പന ഈദിസേസു റാനേസു വിഭത്തിവിപല്ലാസകരണം സാവജ്ജം,

തസ്മാ “തൂയ്ഹം മംസേന മേദേനാ”തിആദീസുപി വിഭത്തിവിപല്ലാസോ ന ഇച്ഛിതഞ്ചോ.

ചതുർത്ഥീശരട്ഠീരൂപാനി ഹി അനന്താനി ദിസ്സന്തി “പുരിസസ്സ അദാസി, പുരിസസ്സ ധനം ബ്രാഹ്മണാനം അദാസി, ബ്രാഹ്മണാനം സന്തക”ന്തി. തഥാ ഹി പാവചന്തേ സ നംസദാ സമ്പദാനസാമിഅത്ഥേസു സാമന്തേന പവത്തന്തി, തപ്പവത്തി “അഗ്ഗസ്സ ദാതാ മേധാവീ”തിആദീഹി പയോഗേഹി ദീപേതഞ്ചോ. “അഗ്ഗസ്സ ദാതാ മേധാവീ”തി ഏത്ഥ ഹി “അഗ്ഗസ്സാ”തി അയം സദോ യദാ ക്രിയാപടിഗുഹണം പടിച്ച സമ്പദാനത്ഥേ പവത്തന്തി, തദാ “അഗ്ഗസ്സ രതനത്തയസ്സ ദാതാ”തി അത്ഥവസേന പവത്തന്തി. യദാ പന ക്രിയം പടിച്ച കമ്മഭൂതേ സാമിഅത്ഥേ പവത്തന്തി, തദാ “അഗ്ഗസ്സ ദേയ്യധമ്മസ്സ ദാതാ”തി അത്ഥവസേന പവത്തന്തി. ഏവം സബ്ബമാപി വിപല്ലാസോ തുമ്ഹാകം സരണം ന ഹോതീതി. തഥാ സദനയം നിസ്സായ “സമ്പദാനവചന”ന്തി തുമ്ഹേഹി ദള്ഹം ഗഹിതസ്സ മയ്ഹംസദസ്സ സാമിഅത്ഥവസേന പണ്ണത്തിയം ദസ്സനതോ വിഭത്തിവിപല്ലാസോ തുമ്ഹാകം സരണം ന ഹോതേവ. തഥാ ഹി -

“സകുണോ മയ്ഹകോ നാമ, ഗിരിസാനുദരീചരോ;
പക്കം പിപ്ഫലിമാരുയ്ഹ, ‘മയ്ഹം മയ്ഹ’ന്തി കന്ദതീ”തി

ഏത്ഥ മയ്ഹകോതി ഏകായ സകുണജാതിയാ നാമം. സോ ഹി ലോലുപ്ചാരിതായ “ഇദമ്പി മയ്ഹം, ഇദമ്പി മയ്ഹ”ന്തി കായതി രവതീതി മയ്ഹകോതി വുച്ചതി മയ്ഹസദുപപദസ്സ കേരേഗേ സദേതി ധാതുസ്സ വസേന.

അത്രായം പദസോധനാ - യദി തൂയ്ഹം മയ്ഹംസദാ ധുവം സമ്പദാനത്ഥേ, തവ മമസദാ ച സാമിഅത്ഥേ ഭവേയ്യും, ഏവം സന്തേ ലോകവോഹാരകുസലേന സബ്ബഞ്ജാനാ തസ്സ സകുണസ്സ “മയ്ഹകോ”തി പണ്ണത്തി ന വത്തഞ്ചാ സിയാ അനന്തോഗധസമ്പദാനത്ഥത്താ, അന്തോഗധസാമ്യത്ഥത്താ പന “മമകോ” ഇച്ചേവ പത്തത്തി വത്തഞ്ചാ സിയാ. ഏത്ഥപി “മയ്ഹകോ”തി ഇദം വിഭത്തിവിപല്ലാസവസേന വുത്തന്തി ചേ? ന, പണ്ണത്തിവിസയേ വിഭത്തിവിപരിണാമസ്സ അടാനത്താ അനവകാസത്താ.

അപിചേത്ഥ മയ്ഹംസദോ സരൂപതോ വിഭത്യന്തഭാവേന തിട്ഠന്തി കസദേന ഏകപദത്തുപഗമനതോ, ഏവം സന്തേപി “മയ്ഹകോ”തി അയം സകുണവിസേസവാചകോ സദോ പച്ചത്തവചനഭാവേ റിതോയേവ ഞ്ഞസകം സാമിഅത്ഥമ്പി ജോതയതി സുജമ്പതിരാജപുരിസസദാ വിയ. ഇമിനാപി കാരണേന വിഭത്തിവിപല്ലാസോ തുമ്ഹാകം സരണം ന ഹോതി. ഇതി “മയ്ഹകോ”തി പണ്ണത്തിയം വത്തമാനസ്സ പദാവയവഭൂതസ്സ മയ്ഹസദസ്സ അവിപല്ലാസവചനലേസേന തൂയ്ഹം തവ മമസദേസുപി വിഭത്തിവിപല്ലാസോ ന ഇച്ഛിതഞ്ചോതി സിദ്ധം. തസ്മാ അട്ഠകമാചരിയേഹി സമ്പദാനസാമിഅത്ഥേസു സാമന്തേന പവത്താനമ്പി സമാനാനം തൂയ്ഹം മയ്ഹം തവ മമസദാനം സദനയത്തേവ നിസ്സായ പരേസമനുകമ്പായ വുത്തപ്പകാരോ നിയമോ ദസ്സീതോതി അവഗന്തഞ്ചം. ഇച്ചേവം -

“തൂയ്ഹം മയ്ഹ”ന്തിമേ സദേ, സമ്പദാനേ ഗരൂ വദും;
“തവ മമാ”തി സാമിമ്ഹി, നയമാദായ സത്ഥതോ.

ഏവം സന്തേപി ഏതേസം, നിയമോ നത്ഥി പാളിയം;
കോചി തേസം വിസേസോ ച, ദിട്ഠോ അമ്ഹേഹി തം സുണ.

സാമ്യത്ഥസമ്പദാനത്ഥാ, സമ്ഭവന്തി യഹിം ദുവേ;
“തൂയ്ഹം മയ്ഹ”ന്തിമേ സദാ, തേ പയോഗാ ന ദുല്ലഭാ.

“തവ മമാ”തിമേ സദാ, പായാ സാമിമ്ഹി വത്തരേ;
സമ്പദാനേ യഹിം ഹോന്തി, തേ പയോഗാ പനപ്പകാ.

തവതോ മമതോ തൂയ്ഹം-മയ്ഹംസദാവ സാസനേ;
പാഠേ നേകസഹസ്സമ്ഹി, സാമിഅത്ഥേ പവത്തരേതി.

സബ്ബാപി ഇമാ നീതിയോ പരമസുഖമാ സുദുദസാ വീരജാതിനാ സാധുക്കം മനസി കാതബ്ബാ.

വോ നോസദേസു പന വോസദോ

പച്ചത്തുപയോഗകരണസമ്പദാനസാമിവചനപദപൂരണേസു ദിസ്സതി. “കച്ചി വോ അനുരുദ്ധാ സമഗ്ഗാ സമ്മോദമാനാ”തിആദീസു ഹി പച്ചത്തേ ദിസ്സതി. “ഗച്ഛമ ഭിക്ഖവേ പണാമേമി വോ”തിആദീസു ഉപയോഗേ. “ന വോ മമ സന്തികേ വത്ഥബ്ബ”തിആദീസു കരണേ. “വനപത്ഥപരിയായം വോ ഭിക്ഖവേ ദേസേസ്സാമി”തിആദീസു സമ്പദാനേ. “സബ്ബേസം വോ സാരിപുത്താ സുഭാസിത”തിആദീസു സാമിവചനേ. “യേ ഹി വോഅരിയാ പരിസുദ്ധാ കായകമ്മന്താ”തിആദീസു പദപൂരണമത്തേ. ഏതേതം വുച്ചതി -

“പച്ചത്തേ ഉപയോഗേ ച, കരണേ സമ്പദാനിയേ;
സാമിസ്സ വചനേ ചേവ, തഥേവ പദപൂരണേ;
ഇമേസു ഛരസു ഠാനേസു, വോസദോ സമ്പവത്തതി”.

നോസദോ

പച്ചത്തോപയോഗകരണസമ്പദാനസാമിവചനാവധാരണനുസദൃശ്യേസു പടിസേയേ നിപാതമത്തേ ച വത്തതി. അയത്ത്ഹി “ഗാമം നോ ഗച്ഛേയ്യാമാ”തി ഏതഥ പച്ചത്തേ ദിസ്സതി. “മാ നോ അജ്ജ വികന്തിംസു, രഞ്ഞോ സുദാ മഹാനസേ”തിആദീസു ഉപയോഗേ. “ന നോ വിവാഹോ നാഗേഹി, കതപുബ്ബോ കുദാചന”തിആദീസു കരണേ. “സംവിഭജേമ നോ രജ്ജനാ”തിആദീസു സമ്പദാനേ. “സത്ഥാ നോ ഭഗവാ അനുപ്പത്തോ”തിആദീസു സാമിവചനേ. “ന നോ സമം അത്ഥി തമാഗതേനാ”തി ഏതഥ അവധാരണേ. “അഭിജാനാസി നോ ത്വം മഹാരാജാ”തിആദീസു നുസദൃശ്യേ, പുച്ഛായന്തിപി വത്തും വട്ടതി. “സുഭാസിതത്തേവ ഭാസേയ്യ, നോ ച ദുബ്ബഭാസിതം ഭണേ”തിആദീസു പടിസേയേ. “ന നോ സഭായം ന കരോന്തി കിഞ്ചി”തിആദീസു നിപാതമത്തേ. ഏതേതം വുച്ചതി -

പച്ചത്തേ ചുപയോഗേ ച, കരണേ സമ്പദാനിയേ;
സാമ്യാവധാരണേ ചേവ, നുസദൃശ്യേ നിവാരണേ;
തഥാ നിപാതമത്തമ്ഹി, നോസദോ സമ്പവത്തതി.

ഇദാനി സബ്ബനാമാനം യഥാരഹം സംഖിത്തേന മിസ്സകപദമാലാ വുച്ചതേ -

യോ സോ, യേ തേ. യം തം, യേ തേ. യേന തേന. സേസം വിത്ഥാരേതഞ്ചം.
യാ സാ, യാ താ. യം തം, യാ താ. യായ തായ. സേസം വിത്ഥാരേതഞ്ചം. യം
തം, യാനി താനി. സേസം വിത്ഥാരേതഞ്ചം. ഇമിനാ നയേന
ലിങ്ഗത്തയയോജനാ കാതഞ്ചാ.

“ഏസോ സോ, ഏതേ തേ. അയം സോ, ഇമേ തേ. സോ അയം തേ
ഇമേ”തിആദിനാ യഥാപയോഗം പദമാലാ യോജേതഞ്ചാ. തഥാ ഹി “യോ സോ
ഭഗവാ സയമ്ഭൂ അനാചരിയകോ. ഏതേ തേ ഭിക്ഖവേ ഉഭോ അന്തേ
അനുപഗമ്മ മജ്ജിമാ പടിപദാ തഥാഗതേന അഭിസമ്ബുദ്ധാ. അയം സോ
സാരഥി ഏതീ”തി ഏവമാദയോ വിചിത്തപ്പയോഗാ ദിസ്സന്തി. ഇതി
സബ്ബനാമികപദാനം മിസ്സകപദമാലാ യോജേതഞ്ചാ.

മയാ സബ്ബത്ഥസിദ്ധസ്സ, സാസനേ സബ്ബദസ്സിനോ;
സബ്ബത്ഥ സാസനേ സുട്ഠ, കോസല്ലത്ഥായ സോതുനം.

അസബ്ബനാമനാമേഹി, സബ്ബനാമപദേഹി വേ;
സഹ സബ്ബാനി വുത്താനി, സബ്ബനാമാനി പന്തിതോ.

ഏതേസു കതയോഗാനം, സുഖമത്ഥവിജാനനം;
അകിച്ഛപടിവേധേന, ഭവിസ്സതി ന സംസയോ.

ഇതി നവങ്ഗേ സാട്ഠകഥേ പിടകത്തയേ ബൃഹ്സപഥഗതീസു വിത്തുനം

കോസല്ലത്ഥായ കതേ സദുനീതിപ്പകരണേ

സബ്ബനാമതംസദിസനാമാനം നാമികപദമാലാവിഭാഗോ നാമ

ദ്വാദസമോ പരിച്ഛേദോ.

എസ്. സവിനിച്ചയസങ്വ്യാനാമനാമികപദമാലാ

ഇതോ പരം പവക്ഖാമി, സങ്വ്യാനാമികപന്തിയോ;
ഭൂയാരുജേഹി രൂപേഹി, അഞ്ഞേഹി ചുപയോജിതും.

യാ ഹി സാ ഹേട്ഠാ അമ്ഹേഹി ഏക ദ്വിതി ചതുഇച്ചേതേസം
സങ്വ്യാസബ്ബനാമാനം നാമികപദമാലാ കമിതാ, തം രപേത്വാ ഇധ
അസബ്ബനാമാനം പഞ്ച ഛര സത്താദീനം സങ്വ്യാനാമാനം നാമികപദമാലാ
ഭൂയാരുമയേഹി അഞ്ഞേഹി ച രൂപേഹി യോജനന്തം വുച്ചതേ -

പഞ്ച, പഞ്ചഹി, പഞ്ചഭി, പഞ്ചന്നം, പഞ്ചസു. സത്തന്നം വിഭത്തിനം
വസേന നേയ്യം. “പഞ്ച ഭൂതാ, പഞ്ച അഭിഭവിതാരോ, പഞ്ച പുരിസാ, പഞ്ച
ഭൂമിയോ, പഞ്ച കഞ്ഞായോ, പഞ്ച ഭൂതാനി, പഞ്ച ചിത്താനീ”തിആദിനാ
സബ്ബത്ഥ യോജേതബ്ബം. ഛര, ഛരഹി, ഛരഭി, ഛരന്നം, ഛരസു, ഛരസ്സു ഇതിപി.
“ഛരസ്സു ലോകോ സമുപ്പന്നോ, ഛരസ്സു ക്രുബ്ബതി സന്ധവ”ന്തി ഹി പാളി. സത്ത,
സത്തഹി, സത്തഭി, സത്തന്നം, സത്തസു. അട്ഠ, അട്ഠഹി, അട്ഠഭി, അട്ഠന്നം,
അട്ഠസു. നവ, നവഹി, നവഭി, നവന്നം, നവസു. ദസ, ദസഹി, ദസഭി,
ദസന്നം, ദസസു. ഏവം ഏകാദസ. ദ്വാദസ, ബാരസ. തേരസ, തേദസ, തേളസ.
ചതുദസ, ചുദസ. പഞ്ചദസ, പന്നരസ. സോളസ. സത്തരസ. അട്ഠാരസ,
അട്ഠാരസഹി, അട്ഠാരസഭി, അട്ഠാരസന്നം, അട്ഠാരസസു. സബ്ബമേതം
ബഹുവചനവസേന ഗഹേതബ്ബം.

ഏകൂനവീസതി, ഏകൂനവീസം ഇച്ചാദിപി. ഏകൂനവീസായ,
ഏകൂനവീസായം, ഏകൂനവീസ ഭിക്ഖു തിട്ഠന്തി, ഏകൂനവീസം ഭിക്ഖു
പസ്സതി, ഏവം “കഞ്ഞായോ ചിത്താനീ”തി ച ആദിനാ യോജേതബ്ബം.
ഏകൂനവീസായ ഭിക്ഖുഹി ധമ്മോ ദേസിതോ, ഏകൂനവീസായ കഞ്ഞാഹി
കതം, ഏകൂനവീസായ ചിത്തേഹി കതം, ഏകൂനവീസായ ഭിക്ഖുനം ചിവരം
ദേതി, ഏകൂനവീസായ കഞ്ഞാനം ധനം ദേതി, ഏകൂനവീസായ ചിത്താനം
രുച്ചതി, ഏകൂനവീസായ ഭിക്ഖുഹി അപേതി . ഏവം കഞ്ഞാഹി ചിത്തേഹി.
ഏകൂനവീസായ ഭിക്ഖുനം സന്തകം, ഏവം കഞ്ഞാനം ചിത്താനം.
ഏകൂനവീസായം ഭിക്ഖുസു പതിട്ഠിതം. ഏവം “കഞ്ഞാസു ചിത്തേസു”തി
യോജേതബ്ബം. ഏകൂനവീസതി, ഏകൂനവീസതിം, ഏകൂനവീസതിയാ,
ഏകൂനവീസതിയം.

വീസതി, വീസതിം, വീസതിയാ, വീസതിയം. വീസ, വീസം, വീസായ,
വീസായം. തമാ ഏകവീസ ദ്വാവീസ ബാവീസ തേവീസ ചതുവീസ ഇച്ചാദിസുപി.
തിംസ, തിംസം, തിംസായ, തിംസായം. ചത്താലീസ, ചത്താലീസം,
ചത്താലീസായ, ചത്താലീസായം. ചത്താരീസ ഇച്ചാദിപി. പഞ്ഞാസ, പഞ്ഞാസം,
പഞ്ഞാസായ, പഞ്ഞാസായം. പണ്ണാസ, പണ്ണാസം, പണ്ണാസായ, പണ്ണാസായം.
സട്ഠി, സട്ഠിം, സട്ഠിയാ, സട്ഠിയം. സത്തതി, സത്തതിം, സത്തതിയാ,
സത്തതിയം. സത്തരി ഇച്ചാദിപി. അസീതി, അസീതിം, അസീതിയാ, അസീതിയം.
നവുതി. നവുതിം, നവുതിയാ, നവുതിയം.

ഇത്ഥഞ്ച അഞ്ഞമാപി സങ്വ്യാരുപാനി ഗഹേതബ്ബാനി. ഏകൂനവീസേഹി,
ഏകൂനവീസാനം, ഏകൂനവീസേസു. “ഛന്നവുതീന”ന്തി ച ആദിനാപി

സങ്ഖ്യാരൂപാനം കത്ഥചി ദസ്സനതോ കേചി സദുസത്ഥവിദു ഊനവീസതിസദു
സബ്ബദാപി ഏകവചനന്തമിത്ഥിലിങ്ഗമേവ പയുഞ്ജന്തി. കേചി
“വീസതിആദയോ ആനവുതി ഏകവചനന്താ ഇത്ഥിലിങ്ഗാ”തി വദന്തി. കേചി
പനാഹു -

“സദാ സങ്ഖ്യേയ്യസങ്ഖാസു, ഏകത്തേ വീസതാദയോ;
സങ്ഖത്ഥേ ദിബ്ബഹുത്തമ്ഹി, താ തു ചാനവുതിത്ഥിയോ”തി.

ഏതഥ ദിവചനം ഛരസ്സേതഞ്ചം ബുദ്ധവചനേ തദഭാവതോ. സബ്ബേസന്ധി ച
തേസം യമാവുത്തവചനം കിഞ്ചി പാളിപ്പദേസം പത്ഥാ യുജ്ജതി, കിഞ്ചി പന
പത്ഥാ ന യുജ്ജതി വീസതിവീസന്തിംസംഇച്ചാദീനത്ത്ഹി സങ്ഖത്ഥാനം സദാനം
ബഹുവചനപ്പയോഗവസേനപി പാളിയം ദസ്സനതോ , കച്ചായനേ ച
യോവചനസമഭൂതരൂപവന്തതാദസ്സനതോ. തസ്മാ യമാസമ്ഭവം
യഥാപാവചനഞ്ച ഇത്ഥിലിങ്ഗഭാവേ തേസമേകവചനന്തതാ വേദിതഞ്ചാ അത്ഥി
നത്ഥിസദാനം വിയ.

അത്ഥിനത്ഥിസദാ ഹി നിപാതന്താ ഏകത്തേപി ബഹുത്തേപി പവത്തന്തി
“പുത്താ മത്ഥി ധനമ്മത്ഥി. നത്ഥി അത്തസമം പേമം. നത്ഥി
സമണബ്രാഹ്മണാ”തിആദീസു. അലിങ്ഗത്തേപി പനേതേസം കത്ഥചി
ഇത്ഥിലിങ്ഗഭാവോ ദിട്ഠോ. അഭിധമ്മേ ഹി ധമ്മസേനാപതിനാ
അനുധമ്മചക്കവത്തിനാ വോഹാരകുസലേന വോഹാരകുസലസാധകേന
“അത്ഥിയാ നവ. നത്ഥിയാ നവാ”തി ഏകവചനന്തം ഇത്ഥിലിങ്ഗരൂപം ദസ്സിതം,
തസ്മാ വീസതിവീസതിമിച്ഛാദീനന്ധി യമാസമ്ഭവം യഥാപാവചനഞ്ച
ഇത്ഥിലിങ്ഗഭാവേ ഏകവചനന്തതാ വേദിതഞ്ചാ.

തത്ഥേകേ “ഹേതുയാ അധിപതിയാ”തി ച ഇദം ലിങ്ഗവിപല്ലാസവസേന
ഗഹേതഞ്ചം മഞ്ഞന്തി. തമ്മതിവസേന “ഹേതുമ്ഹി അധിപതിമ്ഹി”തി
പുല്ലിങ്ഗഭാവോ പടിപാദേതഞ്ചോ, “ഹേതുപച്ചയേ അധിപതിപച്ചയേ”
ഇച്ചേവത്ഥോ. അഥ വാ “ഹേതുയാ അധിപതിയാ”തി ദായമിദം
ഇത്ഥിലിങ്ഗരൂപപടിഭാഗം പുല്ലിങ്ഗരൂപന്തി ഗഹേതഞ്ചം “ഹേതുയോ
ജന്തുയോ”തിആദീനം ഇത്ഥിലിങ്ഗരൂപപടിഭാഗാനം പുല്ലിങ്ഗരൂപാനന്ധി
വിജ്ജമാനന്താ, “അത്ഥിയാ നത്ഥിയാ”തി ഇദം പന ലിങ്ഗവിപല്ലാസവസേന
വുത്തന്തി ന ഗഹേതഞ്ചം അത്ഥിനത്ഥിസദാനം അലിങ്ഗഭേദത്താ. ന ഹി അത്ഥി
നത്ഥിസദാ തീസു ലിങ്ഗേസു ഏകസ്ഥിന്ധി അന്തോഗധാ. ഏതേസു ഹി
അത്ഥിസദോ ആഖ്യാതനിപാതവസേന ഭിജ്ജതി “അത്ഥി സന്തി സംവിജ്ജതി.
അത്ഥിവിരാ ബ്രാഹ്മണീ”തിആദീസു , നത്ഥിസദോ പന നിപാതോയേവ.
ഇച്ചേവം അത്ഥിനത്ഥിസദാനം നിപാതാനഞ്ച ലിങ്ഗവചനവസേന കഥനം
യുജ്ജതി ഇത്ഥിലിങ്ഗാദിവസേന ഏകത്താദിവസേന ച അപ്പവത്തനതോ.
വുത്തഞ്ച -

“സദിസം തീസു ലിങ്ഗേസു, സബ്ബാസു ച വിഭത്തിസു;
വചനേസു ച സബ്ബേസു, യം ന ബ്ബേതി തദബ്ബയ”ന്തി.

ഏതഥ സിയാ - നനു ച ഭോ “അത്ഥി സക്കാ ലബ്ഭാ ഇച്ചേതേ
പഠമായാ”തി വചനതോ അത്ഥിസദോ പഠമായ വിഭത്തിയാ യുത്തോ, ഏവം
സന്തേ കസ്മാ “സദിസം തീസു ലിങ്ഗേസു”തിആദി വുത്തന്തി? സച്ചം

അത്മിസദ്യോ പഠമായ വിഭത്തിയാ യുത്തോ, തമാ നത്മിസദ്യോ അത്മിസദ്യസ്സ വചനലേസേന ഗഹേതബ്ബത്താ യുഗളപദത്താ ച. ഇദം പന “സദിസം തീസു ലിങ്ഗേസു”തിആദി വചനം ഉപസഗ്ഗനിപാതസഞ്ചോതേ അസഞ്ചോസദ്യേ സന്ധായ വുത്തം, ന ഏകേകമസഞ്ചോസദ്യം സന്ധായ. തമാ ഹി “അസഞ്ചോ”തി ച “അബ്ധയാ”തി ച ലദ്ധവോഹാരേസു ഉപസഗ്ഗനിപാതേസു ഉപസഗ്ഗാ സബ്ബേപി സബ്ബവിഭത്തിവചനകാ. നിപാതാനം പന ഏകച്ചേ പഠമാദീസു യഥാരഹം വിഭത്തിയുത്താ, ഏകച്ചേ അവിഭത്തിയുത്താ. തത്ത്വ യേ യദഗ്ഗേന വിഭത്തിയുത്താ, തേ തദഗ്ഗേന തബ്ബചനകാ. ഉപസഗ്ഗനിപാതേസു ഹി പച്ചേകം “ഇദം നാമ വചന”ന്തി ലദ്ധും ന സക്കാ, സബ്ബസഞ്ചോഹകവസേന പന “സദിസം തീസു ലിങ്ഗേസു”തിആദി പുബ്ബാചരിയേഹി വുത്തം. കച്ചായനാചരിയേനപി ഇമമേവത്ഥം സന്ധായ “സബ്ബാസമാവുസോപസഗ്ഗനിപാതാദീഹി ചാ”തി വുത്തം. ന ഹി ആവുസോസദ്യതോ സബ്ബാപി വിഭത്തിയോ ലബ്ഭന്തി, അഥ ഖോ ആലപനത്ഥവാചകത്താ ഏകവചനികഅനേകവചനികാ പഠമാവിഭത്തിയോയേവ ലബ്ഭന്തി. അയമസ്ഥാകം ഖന്തി.

കേചി പന സബ്ബേഹിപി നിപാതേഹി സബ്ബവിഭത്തിലോപം വദന്തി, തം ന ഗഹേതബ്ബം. “അത്മിസക്കാ ലബ്ഭാ ഇച്ചേതേ പഠമായ. ദിവാ ഭിച്ഛോ നമോ ഇച്ചേതേ പഠമായ ച ദുതിയായ ചാ”തിആദി വചനത്തോ, പദപൂരണമത്താനഞ്ച അവിഭത്തിയുത്താനം അഥ ഖലു വത വഥ ഇച്ചാദീനം നിപാതാനം വചനത്തോ. ഏത്ഥാപി സിയാ “നനു ച ഭോ അവിഭത്തിയുത്താനന്വി നിപാതാനം സമ്ഭവതോ അത്മിനത്മിസദ്യാനം അവിഭത്തികോ നിദ്ദേസോ കാതബ്ബോ, അഥ കിമത്ഥം ‘അത്മിയാ നവ, നത്മിയാ നവാ’തി സവിഭത്തികോ നിദ്ദേസോ കതോ”തി? സബ്ബമാ വിഭത്തിഹി വിനാ അത്ഥസ്സ നിദ്ദിസിതുമസക്കുണേയുത്താതി.

യദി ഏവം “അത്മി സക്കാ ലബ്ഭാ ഇച്ചേതേ പഠമായാ”തി വചനത്തോ അത്മിനത്മിസദ്യാ ലുത്തായ പഠമായ വിഭത്തിയാ വസേന പഠമാവിഭത്തികായേവ നിദ്ദിസിതബ്ബാ, ഏവമകത്വാ കസ്ഥാ സത്തമ്യന്തവസേന “അത്മിയാ നത്മിയാ”തി നിദ്ദിഠാതി? സച്ചം, അത്മിനത്മിസദ്യാ പഠമാവിഭത്തിയുത്തായേവ നിദ്ദിസിതബ്ബാ, തഥാപി “അത്മിപച്ചയേ നവ, നത്മിപച്ചയേ നവാ”തി ഏതസ്സത്ഥസ്സ പരിഭീപണേ പഠമായ ഓകാസോ നത്മി, സത്തമിയായേവ പന അത്മി, തസ്ഥാ “അത്മിയാ നവ, നത്മിയാ നവാ”തി വുത്തം. ഇതി അത്മിയാനത്മിയാസദ്യാനം സത്തമ്യന്തഭാവേ സിദ്ധേയേവ തതിയാചതുത്ഥിപഞ്ചമീശരട്ഠിയന്തഭാവോപി സിദ്ധേയേവ ഹോതി. തസ്ഥാ “അത്മിഭാവോ അത്മിതാ”തിആദീസുപി അത്മിയാ ഭാവോ അത്മിഭാവോ, നത്മിയാ ഭാവോ നത്മിഭാവോ, അത്മിയാ ഭാവോ അത്മിതാഭിആദിനാ സമാസതദ്ധിതവിഗ്ഗഹോ അവസ്സമിച്ഛിതബ്ബോ. യദിദമമ്ഹേഹി വുത്തം, തം “പാളിയാ വിരുജ്ജന്ത്യതീ”തി ന വത്തബ്ബം പാളിനയാനുസാരേന വുത്തത്താതി.

ഏവം ഹോതു, കസ്ഥാ ഭോ “അത്മിയാ, നത്മിയാ”തി ഇത്ഥിലിങ്ഗനിദ്ദേസോ കതോ, നനു നിപാതോപസഗ്ഗാ അലിങ്ഗഭേദാതി? സച്ചം, ഇദം പന ഠാനം അതീവ സുഖുഥം, തഥാപി പുബ്ബാചരിയാനുഭാവത്തേവ നിസ്സായ വിനിച്ഛയം ബ്രൂമ. യഥാ ഹി വീസതിഇച്ചാദീനം സഞ്ചോസദ്യാനം സരൂപതോ അദബ്ബവാചകത്തേപി ദബ്ബവാചകാനം ലതാമതിരത്തിഇത്ഥി യാഗുവധുസദ്യാനം വിയ ഇത്ഥിലിങ്ഗഭാവോ സദ്യസത്ഥവിദുഹി അനുമതോ, ഏവം അദബ്ബവാചകത്തേപി അത്മിനത്മിസദ്യാനം കത്ഥചി ഇത്ഥിലിങ്ഗഭാവോ

സദ്ധമ്മവിദ്യുഹി അനുമതോ. തേനാഹ ആയസ്മാ ധമ്മസേനാപതി “അത്ഥിയാ നവ, നത്ഥിയാ നവാ”തി. അഥ വാ “അത്ഥിയാ, നത്ഥിയാ”തി ഇമാനി ലിങ്ഗഭാവവിനിമുത്താനി സത്തമിയന്താനി നിപാതപദാനീതിപി ഗഹേതബ്ബാനി, ന ഏതഥ ചോദേതബ്ബം, ഏവരുപാനി നിപാതപദാനി പുബ്ബാചരിയേഹി വുത്താനി ന സന്തി, തസ്മാ ഛരസ്സേതബ്ബമിദം വചനന്തി.

പാവചനസ്ഥിത്ത്വഹി ഗരുഹി അനിദ്ദിട്ഠാനിപി അനേകവിഹിതാനി നിപാതപദാനി സന്ദിസ്സന്തി, നാപി “ഹേതുയാ, അധിപതിയാ, അത്ഥിയാ, നത്ഥിയാ”തി ഏവമാദീസു “അപസദ്ദാ ഇമേ”തി വിരോധോ ഉപ്പാദേതബ്ബോ. ന ഹി അചിന്തേയ്യാനുഭാവേന പാരമിതാപുണ്ണേന നിപ്ഫന്നേന അനാവരണത്താണേന സബ്ബം തേയ്യമണ്ഡലം ഹത്ഥതലേ ആമലകം വിയ പച്ചക്ഖം കത്വാ പസ്സതോ ബുദ്ധസ്സ വചനേ അത്തേസം വാചാവിപ്പലാപോ അവസ്സം ലബ്ഭതീതി. നനു ച ഭോ “ഹേതുയാ, അധിപതിയാ, അത്ഥിയാ, നത്ഥിയാ”തി ച ഇദം സാരിപുത്തത്ഥേരവചനം തേന നിക്ഖിത്തത്താ. തമാഗതേന ഹി താവതിംസഭപനേ ദേസിതകാലേ ഇമാനി പദാനി ന സന്തി, ഏവം സന്തേ കസ്മാ “ബുദ്ധവചന”ന്തി വദമാതി? ബുദ്ധവചനംയേവ നാമ. ആയസ്മതോ ഹി സാരിപുത്തസ്സ തമാഗതേന നയോ ദിന്നോ, തേനപി പഭിന്നപടിസമ്ഭിദേന സത്ഥുകപ്പേന അഗ്ഗസാവകേന സത്ഥു സന്തികാ നയം ലഭിത്വാ ബൃഞ്ജനം സുരോപിതം കതം. സബ്ബേപി ഹി പടിസമ്ഭിദപ്പത്താ അരിയാ ദുന്നിരുത്തിം ന വദന്തി നിരുത്തിപഭേദസ്ഥിം സുകുസലത്താ, തസ്മാ അത്തേസമവിസയോ ഏസ അരിയാനം വോഹാരോതി ദട്ഠബ്ബം.

ഇദാനി സതാദീനം നാമികപദമാലാ വുച്ചതേ -

സതം, സതാനി, സതാ. സതം, സതാനി, സതേ. സതേന, സതേഹി, സതേഭി. സതസ്സ, സതാനം. സതാ, സതസ്മാ, സതമ്ഹാ, സതേഹി, സതേഭി. സതസ്സ, സതാനം. സതേ, സതസ്ഥിം, സതമ്ഹി, സതേസു. ഏവം സഹസ്സം, സഹസ്സാനീതി യോജേതബ്ബം. ദസസഹസ്സം സതസഹസ്സം ദസസതസഹസ്സന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. അയം പന്നേത്ഥ പയോഗോ “സതം ഭിക്ഖു, സതം ഇത്ഥിയോ, സതം ചിത്താനി. ഭിക്ഖുനം സതം, ഇത്ഥീനം സതം, ചിത്താനം സതം. സഹസ്സാദീസുപി ഏസേവ നയോ. ഇത്ഥഞ്ച അത്തമാപി സദുരുപാനി ഭവന്തി. കോടി, കോടി, കോടിയോ. രത്തിനയേന തേയ്യം.

ഏകപ്പഭുതിതോ യാവ, ദസകാ യാ പവത്തതി;
സങ്ഖ്യാ താവ സാ സങ്ഖ്യേയ്യ-പ്പയാനാതി ഗരു വദും.

വീസതിതോ യാവ സതാ, യാ സങ്ഖ്യാ താവ സാ പന;
സങ്ഖ്യാപ്പയാനാ സങ്ഖ്യേയ്യ-പ്പയാനാതി ച വണ്ണയും.

അപിച -

വീസതോ യാവ കോടിയോ, സങ്ഖ്യാ താവ ഹി സാ ഖലു;
സങ്ഖ്യാപ്പയാനാ സങ്ഖ്യേയ്യ-പ്പയാനാ ചാതി നിദ്ദിസേ.

തമാ ഹി “അസീതി കോടിയോ ഹിത്വാ, ഹിരത്തസ്സാപി പബ്ബജി”ന്തി, “വീണാസവാ വീതമലാ, സമിംസു സതകോടിയോ”തി ച പാളി ദിസ്സതി.

ഇമസ്‌മിം പന റാനേ സബ്ബേസം സബ്ബ്യാസദുരൂപാനം പാകടീകരണേന വിഞ്ഞൂനം സുഖമുമാണപടിലാഭത്വം സാട്‌കമം ഉദാനപാളിപ്പദേസം അഞ്ഞഞ്ച പാളിപ്പദേസമട്‌കമാവചനഞ്ച ആഹരിത്വാ ദസ്സയിസ്സാമി -

“യേസം ഖോ വിസാഖേ സതം പിയാനി, സതം തേസം ദുക്ഖാനി, യേസം നവുതി പിയാനി, നവുതി തേസം ദുക്ഖാനി. യേസം അസീതി... പേ... യേസം സത്തതി. യേസം സട്‌ഠി. യേസം പഞ്ഞാസം, യേസം ചത്താരിസം, യേസം തിംസം. യേസം ഖോ വിസാഖേ വീസം പിയാനി, വീസതി തേസം ദുക്ഖാനി. യേസം ദസ. യേസം നവ. യേസം അട്‌ഠ. യേസം സത്ത. യേസം ഛര. യേസം പഞ്ച. യേസം ചത്താരി. യേസം തീണി. യേസം ദേവ. യേസം ഏകം പിയം, തേസം ഏകം ദുക്ഖ”ന്തി.

തത്ഥ സതം പിയാനീതി സതം പിയായിതബ്ബവത്ഥുനി. “സതം പിയ”ന്തിപി കേചി പഠന്തി. ഏതഥ ച യസ്‌മാ ഏകതോ പട്‌ഠായ യാവ ദസ, താവ സബ്ബ്യാസബ്ബേയ്യുപ്പധാനാ, തസ്‌മാ “യേസം ദസ പിയാനി, ദസ തേസം ദുക്ഖാനീ”തിആദിനാ പാളി ആഗതാ. കേചി പന “യേസം ദസ പിയാനം, ദസ തേസം ദുക്ഖാന”ന്തിആദിനാ പഠന്തി, തം ന സുന്ദരം. യസ്‌മാ പന വീസതിതോ പട്‌ഠായ യാവ സതം, താവ സബ്ബേയ്യുപ്പധാനാ സബ്ബ്യാപ്പധാനാ ച, തസ്‌മാ തത്ഥാപി സബ്ബേയ്യുപ്പധാനംയേവ ഗഹേത്വാ “യേസം ഖോ വിസാഖേ സതം പിയാനി, സതം തേസം ദുക്ഖാനീ”തിആദിനാ പാളി ആഗതാ. സബ്ബേസന്ധി ച യേസം ഏകം പിയം, ഏകം തേസം ദുക്ഖന്തി പാഠോ, ന പന ദുക്ഖസ്സാതി. ഏകസ്‌മിൻഹി പദക്കമേ ഏകരസാവ ഭഗവതോ ദേസനാ ഹോതീതി. തസ്‌മാ യഥാവുത്തനയാവ പാളി വേദിതബ്ബാ. അയം താവ സാട്‌കമോ ഉദാനപാളിപ്പദേസോ.

ഇദാനി അഞ്ഞോ പാളിപ്പദേസോ അട്‌കമാപാഠപ്പദേസോ ച നീയതേ -

“സതം ഹത്ഥീ സതം അസ്സാ, സതം അസ്സതരീരമാ;
സതം കഞ്ഞാ സഹസ്സാനി, ആമുക്കമണികുണ്ഡലാ;
ഏകസ്സ പദവിതിഹാരസ്സ, കലം നാഗ്‌ഘന്തി സോളസി”ന്തി

പാളി. ഏതഥ “സതം ഹത്ഥീ”തിആദിനി വിസേസിതാനി, “സഹസ്സാനീ”തി വിസേസനം, തസ്‌മാ സതംസദു സഹസ്സസദേന യോജേത്വാ “ഹത്ഥീ”തിആദിനി പന ഉപപദം കത്വാ അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. ഹത്ഥീ സതം സഹസ്സാനി. അസ്സാ സതം സഹസ്സാനി. അസ്സതരീരമാ സതം സഹസ്സാനി. ആമുക്കമണികുണ്ഡലാ കഞ്ഞാ സതം സഹസ്സാനി. ഇദം സബ്ബേയ്യുപ്പധാനവസേനത്ഥഗഹണം. സബ്ബ്യാപ്പധാനവസേന പന അയന്ധി അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ “ഹത്ഥീനം സതസഹസ്സം, അസ്സാനം സതസഹസ്സം, അസ്സതരീരമാനം സതസഹസ്സം, ആമുക്കമണികുണ്ഡലാനം കഞ്ഞാനം സതസഹസ്സ”ന്തി. അയം നയോ അഞ്ഞേസുപി ഊദിസേസു റാനേസു നേതബ്ബോ. “യോജനാനം സതാനുച്ചോ, ഹിമവാ പഞ്ച പബ്ബതോ”തി അയമട്‌കമാപാഠോ. ഏതഥ “പഞ്ചാ”തി സദു സതസദേന സദ്ധിം യോജേത്വാ “സിപ്പികാനം സതം നത്ഥീ”തി ഏതഥ വിയ ഹിമവാ പബ്ബതോ യോജനാനം പഞ്ച സതാനി ഉച്ചോതി സബ്ബ്യാപ്പധാനവസേന അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. “പഞ്ച സതാനീ”തി ച അദ്ധുനോ അച്ചന്തസംയോഗവസേന ഉപയോഗവചനം. അയം നയോ അഞ്ഞേസുപി

ഈദിസേസു റാനേസു നേതബ്ബോ. സതമിതി സദ്ദോ “സതം ഹോമി, സഹസ്സം ഹോമീ”തിആദീസു ഏകവചനോ. “അമേതേകസതം ഖത്യാ, അനുയന്താ യസസ്സിനോ”തിആദീസു ബഹുവചനോ. ഏവം സഹസ്സാദിനമ്പി ഏകവചനബഹുവചനതാ ലബ്ഭതി. തഥാ ഹി “ഭിഷ്ടോ നം സതസഹസ്സം, യക്ഖാനം പയിരുപാസതീ”തി ഏതഥ “സതസഹസ്സ”ന്തി ഏകവചനം. “പരോസഹസ്സം ഖോ പനസ്സ പുത്താ ഭവിസ്സന്തീ”തി ഏതഥ സഹസ്സന്തി ബഹുവചനന്തി ദട്ഠബ്ബം.

“കപ്പേ ച സതസഹസ്സേ, ചതുരോ ച അസങ്ഖിയേ;
അമരം നാമ നഗരം, ദസ്സനേയ്യം മനോരമ”ന്തി

പാളി. ഏതഥ “കപ്പേ ച സതസഹസ്സേ ചതുരോ ച അസങ്ഖിയേതി സാമിഅത്ഥേ ഉപയോഗബഹുവചനം, തസ്മാ “മഹാകപ്പാനം സതസഹസ്സാനം ചതുന്നം അസങ്ഖിയാനം മത്ഥകേ”തി അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ, “മത്ഥകേ”തി ചേത്ഥ വചനസേസോ. “കപ്പസതസഹസ്സാധികാനം ചതുന്നം അസങ്ഖിയാനം മത്ഥകേ”ഇച്ചേവത്ഥോ. അയം നയോ അഞ്ഞേസുപി ഈദിസേസു റാനേസു നേതബ്ബോ.

“കപ്പേ ച സതസഹസ്സേ, ചതുരോ ച അസങ്ഖിയേ;
ഏതഥന്തരേ യം ചരിതം, സബ്ബം തം ബോധിപാചന”ന്തി

പാളി. ഏതഥ “കപ്പേ”തി അച്ചന്തസംയോഗവസേന ഉപയോഗബഹുവചനം. “സതസഹസ്സേ കപ്പേ”തി കപ്പസദുസമ്ബന്ധേന ചായം പുല്ലിങ്ഗനിദ്ദേസോ ഉപയോഗനിദ്ദേസോ ച. സമാനാധികരണഞ്ചി ഇദം കപ്പസദ്ദേന. “ചതുരോ ച അസങ്ഖിയേ”തി അച്ചന്തസംയോഗവസേന ഉപയോഗബഹുവചനാനി. കസ്സ പന അസങ്ഖിയേതി? അഞ്ഞസ്സ അവുത്തത്താ കപ്പസ്സ ച വുത്തത്താ പകരണതോ “കപ്പാന”ന്തി അയമത്ഥോ വിത്തായതേവ. ന ഹി വുത്തം വജ്ജേതാ അവുത്തസ്സ കസ്സചി ഗഹണം യുത്തന്തി. ചസദ്ദോ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ “മഹാകപ്പാനം ചതുരോ അസങ്ഖ്യേയേ സതസഹസ്സേ ച മഹാകപ്പേ”തി. അയം നയോ അഞ്ഞേസുപി ഈദിസേസു റാനേസു നേതബ്ബോ.

“ഘടാനേകസഹസ്സാനി, കുമ്ഭീനഞ്ച സതാ ബഹു”തി പാളി. ഏതഥ ഘടാനി ഘടാനം. സാമിഅത്ഥേ ഹി ഇദം പച്ചത്തവചനം. “ഘടാനം അനേകസഹസ്സാനി” ഇച്ചേവത്ഥോ. കുമ്ഭീനഞ്ച സതാ ബഹുതി അനേകാനി ച കുമ്ഭീനം സതാനി. ഏതഥ നികാരലോപോ ദട്ഠബ്ബോ. അയം നയോ അഞ്ഞേസുപി ഈദിസേസു റാനേസു നേതബ്ബോ.

“ദസവീസസഹസ്സാനം , ധമ്മാഭിസമയോ അഹു;
ഏകദിനം അഭിസമയോ, ഗണനാതോ അസങ്ഖിയോ”തി

പാളി. ഏതഥ ദസവീസസഹസ്സാനന്തി ദസസഹസ്സാനം വീസസഹസ്സാനഞ്ച. ധമ്മാഭിസമയോതി ചതുസച്ചപ്പടിവേധോ. ഏകദിനന്തി സീസമത്തകഥനം, തേന “ഏകസ്സ ചേവ ദിനഞ്ച തിണ്ണം ചതുന്നം...പേ... ദസന്ന”ന്തിആദിനാ നയേന അസങ്ഖ്യേയോതി അത്ഥോ. അയം നയോ അഞ്ഞേസുപി ഈദിസേസു റാനേസു നേതബ്ബോ.

“ചത്താരി സതസഹസ്താനി, ഛരളഭിഞ്ഞാ മഹിദ്ധികാ;
ദീപങ്കരം ലോകവിദ്യം, പരിവാരേന്തി സബ്ദാ”തി

പാളി. ഏതമ ചത്താരിസതസഹസ്താനീതി ഇദം ലിങ്ഗഭേദവസേന “ഛരളഭിഞ്ഞാ മഹിദ്ധികാ”തി ഇമേഹി ദീഹി പദേഹി സമാനാധികരണം. ഞാദിസേസു ഹി റാനേസു അസഞ്ച്യേയ വാചകോപി സദോ നപുംസകോവ ഹോതി, തസ്മാ “ചത്താരി സതസഹസ്താനീ”തി ച “ഛരളഭിഞ്ഞാ”തി ച “മഹിദ്ധികാ”തി ച ഏതം പദത്തയം സമാനാധികരണം. അഥ വാ ഛരളഭിഞ്ഞാ മഹിദ്ധികാതി ഛരളഭിഞ്ഞാനം മഹദ്ധികാനന്തി സാമിഅത്ഥേ പച്ചത്തവചനം ദട്ഠഞ്ചം. ഇമസ്മിം പനത്ഥേ “ചത്താരി സതസഹസ്താനീ”തി അയം സഞ്ചയാവചനോ ഭവതി. “തീണി സതസഹസ്താനി, നാരിയോ സമലങ്കതാ”തിആദിസുപി അയം നയോ നേതഞ്ചോ. “താ ച സത്ത സതാ ഭരിയാ, ദാസ്യോ സത്ത സതാനി ചാ”തി പാളി. ഏതമ സതാതി “സതാനീ”തി നപുംസകവസേന ഗഹേതഞ്ചം, ന ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന. “സതാ”തി ഹി “പഞ്ച ചിത്താ വിപാകാ”തിആദീനി വിധി നപുംസകരൂപം. ഇത്ഥിലിങ്ഗഭൂതാ ഹി സതസദോ നത്ഥി, തഥാ പൂല്ല്യിങ്ഗഭൂതോ. യദി ച ദിലിങ്ഗോ സതസദോ സിയാ , ഏവഞ്ച സതി “പുരിസോ, കഞ്ഞാ”തി ച ഓകാരന്തപൂല്ല്യിങ്ഗആകാരന്തിത്ഥിരൂപേഹിപിഭവിതഞ്ചം. രൂപദയന്വി സതസദസ്സ നത്ഥി, തേന ഞായതി “സതസദോ ഏകന്തനപുംസകോ”തി.

നനു ച ഭോ “താ ദേവതാ സത്തസതാ ഉളാരാ”തി ഏതമ സതസദോ ഇത്ഥിലിങ്ഗോ ഹുത്വാ ദിസ്സതീതി? ന, നപുംസകോയേവാതി. നനു ച ഭോ ദേവതാസദേന സമാനാധികരണോതി? സച്ചം സമാനാധികരണോ, തഥാപി നപുംസകോയേവ. ഞാദിസേസു ഹി സഞ്ചയാവിസയേസു സമാനാധികരണഭാവോ അപ്പമാണോ. തഥാ ഹി “പഞ്ച പച്ചേകബുദ്ധസതാനി ഇമസ്മിം ഇസിഗിലിസ്മിം പഞ്ചതേ ചിരവാസിനോ അഹേസു”തി നപുംസകലിങ്ഗേന പൂല്ല്യിങ്ഗസ്സ സമാനാധികരണതാ ദിസ്സതി, തസ്മാ “താ ദേവതാ സത്തസതാ ഉളാരാ”തി ഏത്ഥാപി “സത്തസതാനീ”തി നപുംസകഭാവോയേവാതി അവഗന്തഞ്ചോ. “സത്ത ഹത്ഥിസതേ ദത്വാ”തിആദിസുപി സതസദോ നപുംസകോയേവ. അയം നയോ അഞ്ഞേസുപി ഞാദിസേസു റാനേസു നേതഞ്ചോ.

“നവുതികോടിസഹസ്സേഹി, പരിവാരേന്തി മഹാമുനീ”തി പാളി. ഏതമ “നവുതികോടിസഹസ്സേഹി ഭിക്ഖുഹീ”തി വാ “ഭിക്ഖുനം നവുതികോടിസഹസ്സേഹീ”തി വാ സഞ്ച്യേയസഞ്ചയാപധാനവസേന അത്ഥോ ഗഹേതഞ്ചോ. അയം നയോ അഞ്ഞേസുപി ഞാദിസേസു റാനേസു നേതഞ്ചോ.

“സതസഹസ്സവസ്സാനി, ആയു തസ്സ മഹേസിനോ”തി പാളി. ഏതമ “സതസഹസ്സവസ്സാനീ”തി കാലസ്സ അച്ചന്തസംയോഗവസേന ഉപയോഗവചനം. തഥാ “ദസവസ്സസഹസ്സാനി, അഗാരമജ്ജയ സോ വസീ”തി പാളിയന്വി. അയം നയോ അഞ്ഞേസുപി ഞാദിസേസു റാനേസു നേതഞ്ചോ.

“ഇതോ സതസഹസ്സമഹി, കപ്പേ ഉപ്പജ്ജി നായകോ”തി പാളി, “ഏകനവുതേ ഇതോ കപ്പേ”തി പാളി ച. ഏതമ സതസഹസ്സമഹികപ്പേതി സതസഹസ്സാനം കപ്പാനം മത്ഥകേ. ഏകനവുതേ കപ്പേതി ഏകനവുതിയാ കപ്പാനം മത്ഥകേതി ഭുമ്മവചനസ്സ സാമിഭുമ്മവചനവസേന അത്ഥോ ഗഹേതഞ്ചോ. തഥാ ഹി

“ഭഗവതി ബ്രഹ്മചരിയം വൃസ്തതീ”തി ഏതമ ഭുജ്ജവചനസ്സ “ഭഗവതോ സന്തികേ”തി സാമിഭുജ്ജവചനവസേന അത്ഥോ ഗഹിതോ. അയം നയോ അഞ്ഞേസുപി ഹുദിസേസു റാനേസു നേതഞ്ചോ.

“യദി തത്ഥ സഹസ്താനി, സതാനി നഹുതാനി ച;
നേവമ്ഹാകം ഭയം കോചി, വനേ വാളേസു വിജ്ജതീ”തി

പാളി. അയമേതസ്സാ അത്ഥോ - തത്ഥ വനേ വാളാനം സഹസ്താനി ച സതാനി ച നഹുതാനി ച യദി വിജ്ജന്തി. അഥ വാ സഹസ്താനി സതാനീതി സതസഹസ്താനി, വാളാനം സതസഹസ്താനി ച നഹുതാനി ച യദി വിജ്ജന്തി, ഏവം വിജ്ജന്തേസുപി വാളേസു കോചിതി ക്വചി. കോചിസദ്ദോ ഹി “കോ തേ ബലം മഹാരാജാ”തി ഏതമ കോസദ്ദോ വിയ ക്വസദ്ദത്ഥേ വത്തതി, നിമിത്തത്ഥേ ചായം നിദ്ദേസോ. തേന “കോചി ക്വചി കിസ്ഥിഞ്ചി വാളേ ഏകസ്തപി വാളമിഗസ്സ കാരണാ നേവമ്ഹാകം ഭയം വിജ്ജതീ”തി അത്ഥോ ഗഹേതഞ്ചോ. അഥ വാ കോചിതി കിഞ്ചി അപ്പമത്തകമ്പി. ഏതമ പന “വാളേസു”തി നിമിത്തത്ഥേ ഭുജ്ജം. വാളാനം കാരണാ അപ്പമത്തകമ്പി അമ്ഹാകം ഭയം ന വിജ്ജതീതി. അയം നയോ അഞ്ഞേസുപി ഹുദിസേസു റാനേസു നേതഞ്ചോ.

“സബ്ബം സതസഹസ്താനി, ഛരത്തിംസപരിമണ്ഡലം;
ദസഞ്ചേവ സഹസ്താനി, അഡ്ഡുഡ്ഡാനി സതാനി ചാ”തി

അട്ഠകമാപാറോ . ഏതമ യസ്ഥാ സദ്ദതോ സമാനവിഭത്തിലിങ്ഗവചനാനം പദാനം അസമാനവിഭത്തിലിങ്ഗവചനാനം വാ അത്ഥതോ പന സമാനാനം ദൂരേ റിതാനമ്പി ഏകസമ്ബന്ധോ ഹോതി, ഇതരേസം സമീപേ റിതാനമ്പി ന ഹോതി, തസ്ഥാ “സബ്ബ”ന്തിദം “പരിമണ്ഡല”ന്തിമിനാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. “ഛരത്തിംസാ”തി ഇദം പന “സതസഹസ്താനീ”തിമിനാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. അയം നയോ അഞ്ഞേസുപി ഹുദിസേസു റാനേസു നേതഞ്ചോ.

“ദുവേ സതസഹസ്താനി, ചത്താരി നഹുതാനി ച;
ഏത്തകം ബഹലത്തേന, സങ്ഖാതായം വസുന്ധരാ”തി

അട്ഠകമാപാറോ. ഏതമ “ദുവേ”തി വിസേസനം, “സതസഹസ്താനീ”തി വിസേസിതഞ്ചം. തഥാ “ചത്താരി”തി വിസേസനം, “നഹുതാനീ”തി വിസേസിതഞ്ചം. തഥാ ഹി “സതസഹസ്താനി നഹുതാനി ചാ”തി ഇമാനി “ദുവേ ചത്താരി”തി ഇമേഹി വിസേസിതഞ്ചത്താ “ദിസതസഹസ്തം ചതുനഹുത”ന്തി അത്ഥപ്പകാസനാനി ഭവന്തി. ഏവം സന്തേപി “ദുവേ”ഇച്ചാദിനം സങ്ഖ്യാസദ്ദാനം “സതസഹസ്താനീ”തിആദിഹി സങ്ഖ്യാസദ്ദേഹി സമാനാധികരണതാ പുബ്ബാചരിയേഹി ന വുത്താ. യസ്ഥാ പന യഥാ “ദുവേ പുമുജ്ജനാ വുത്താ. സതസഹസ്തം ഭിക്ഖു”തിആദിസു സമാനാധികരണതാ ലബ്ധതി ദബ്ബവാചകത്താ വിസേസിതഞ്ചപദാനം, ന തഥാ “ദുവേ സതസഹസ്താനീ”തിആദിസു അദബ്ബവാചകത്താ വിസേസിതഞ്ചപദാനം, തസ്ഥാ ഹുദിസേസു റാനേസു സമാനാധികരണതാ ന ഇച്ഛിതഞ്ചാ യുത്തിയാ അഭാവതോ. യദി ഏവം “കുസലാ, രൂപം, ചക്ഖമാ”തിആദിനം വിയ ഇമേസമത്തമത്തസമ്ബന്ധരഹിതാ സിയാതി? ന, വിസേസനവിസേസിതഞ്ചഭാവേന ഗഹിതത്താ. യജ്ജേവം സമാനാധികരണഭാവോ

ലഭ്യമല്ലേ? ന, നിയമാഭാവമല്ല. ഏകദേശം ഹി ഗുണഗുണീനംയേവ വിസേസനവിസേസിതബ്ധാനം സമാനാധികരണഭാവോ, ന ഇതരേസം വിസേസനവിസേസിതബ്ധത്തേപി.

തത്ത്വം “ഏകതക”ന്തി പമാണവചനം. “ബഹലത്തേനാ”തി വിസേസനേ തതിയാ. ഉഭയേന ഇമമത്വം ദസ്സേതി “അയം വസുന്ധരാ ബഹലത്തേന യോജനാനം ദുവേ സതസഹസ്സാനി ചത്താരി നഹുതാനി ച ഏകതകം സഖ്യാതാ”തി. “ഏകതക”ന്തി പദസ്സ ച “ദുവേ സതസഹസ്സാനി ചത്താരി നഹുതാനി ചാ”തി ഇമേഹി വാ “വസുന്ധരാ”തി ഇമിനാ വാ സമാനാധികരണതാ ന ഇച്ഛിതബ്ധാ. ഏകതകന്തി ഹി ഭാവനപുംസകം, യം സദസത്വേ ക്രിയാവിസേസനന്തി വദന്തി. തസ്സ “ഏകതകേന പമാണേന”ഇച്ചേവത്വോ. അപി ച “ദുവേ സതസഹസ്സാനി ചത്താരി ന ഹുതാനി ചാ”തി ഇമേസന്തി “വസുന്ധരാ”തി ഇമിനാ സമാനാധികരണതാ ന ഇച്ഛിതബ്ധാ “ഭിക്ഖുനം സത”ന്തി ഏതം സതസദസ്സ വിയ സഖ്യാവചനമത്തത്താ. തഥാ ഹി “ഏകതക”ന്തി വുത്തം. “സഖ്യാതാ”തി പന “അയം”ന്തി ച ഇമേസം “വസുന്ധരാ”തി ഇമിനാ സമാനാധികരണതാ ലബ്ധതി. സബ്ബോപായം നയോ അത്തേസുപി ഹുദിസേസു റാനേസു നേതബ്ബോ.

“ദസേത്വ രാജിയോ സേതാ, ദസ്സനീയാ മനോരമാ;
ഛര പിങ്ഗലാ പന്നരസ, ഹലിദാ താ ചതുദസാ”തി

പാളി. ഏതം ഛര പിങ്ഗലാ പന്നരസാതി ഛര ച പന്നരസ ചാതി ഏകവിസതി പിങ്ഗലാ രാജിയോതി അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ.

തഥാ -

“പുത്താപി തസ്സ ബഹവോ, ‘ഏകനാമാ’തി മേ സുതം;
അസീതി ദസ ഏകോ ച, ഇന്ദനാമാ മഹബ്ബലാ”തി

പാളി . ഏതം പന “ഏകനവുതീ”തി വത്തബ്ബേ “അസീതി ദസ ഏകോ ചാ”തി വുത്തം. വിചിത്രസദുരചനഞ്ചി പാവചനം. അയം നയോ അത്തേസുപി ഹുദിസേസു റാനേസു നേതബ്ബോ.

“തിംസപുരിസനാവുത്ത്യാ, സബ്ബേവേകേകനിച്ചിതാ;
യേസം സമം ന പസ്സാമി, കേവലം മഹി’മം ചര”ന്തി

പാളി. ഏതം “പുരിസാനം തിംസസഹസ്സാനി നവുതി ച സതാനി തിംസ നാവുത്ത്യാ”തി വുച്ചന്തി. ഇമസ്ഥിം പന റാനേ തിംസസദുതോ സഹസ്സസദുസ്സ നവുതിസദുതോ ച സതസദുസ്സ ലോപം കത്വാ “തിംസ നാവുത്ത്യാ”തി വുത്തന്തി ന ഗഹേതബ്ബം. ഏവഞ്ചി ഗഹണേ സതി യത്ത്വ കത്ത്വചിപി ഏദിസീ സദുരചനാ കാതബ്ബാ സിയാ, കതായ ച ഏദിസായ സദുരചനായ അത്ഥാവഗമോ വിനാ ഉപദേസേന സുണന്താനം ന സിയാ, തസ്ഥാ നേവം ഗഹേതബ്ബം. ഏവം പന ഗഹേതബ്ബം - “തിംസ നാവുത്ത്യാ”തി ഇദം ലോകസങ്കേതരൂഢ്ഠം വചനം, സങ്കേതരൂഢ്ഠസ്സ പന വചനസ്സത്ഥോ യസ്ഥാ ഗഹിതപുബ്ബസങ്കേതേഹി സുത്വാ ഞായതേ, ന ഉപദേസതോ, തസ്ഥാ ബ്രഹ്മദത്തേന രത്താ വുത്തകാലേപി

സത്മാരാ തം കഥം ആഹരിത്വാ വൃത്തകാലേപി സഞ്ചേ മനുസ്സാ വിനാപി
ഉപദേശേന വചനത്ഥം ജാനന്തിതി ഗഹേതബ്ധം.

തിംസഞ്ചേവ സഹസ്സാനി, നവുതി ച സതാനി തു;
തിംസ നാവുതിയോ നാമ, വൃത്താ ഉമങ്ഗജാതകേ.

യസ്മാ പാവചനേ സന്തി, നയാ ചേവ അചിന്തിയാ;
വോഹാരാ ച സുഗുല്ല്ഹത്ഥാ, ദയാപന്നേന ദേസിതാ.

തസ്മാ സാട്ഠകഥേ ധീരോ, ഗമ്ഭീരേ ജിനഭാസിതേ;
ഉപദേശം സദാ ഗണ്ഢേ, ഗരും സമ്മാ ഉപട്ഠഹം.

ഗരൂപദേശഹീനോ ഹി, അത്ഥസാരം ന വിന്ദതി;
അത്ഥസാരവിഹീനോ സോ, സദ്ധമ്മാ പരിഹായതി.

ഗരൂപദേശലാഭീ ച, അത്ഥസാരസമായുതോ;
സദ്ധമ്മം പരിപാലേനോ, സദ്ധമ്മസ്മാ ന ഹായതി.

സദ്ധമ്മത്ഥായ മേ തസ്മാ, സങ്ഖ്യാമാലാപി ഭാസിതാ;
സപ്പയോഗാ യമായോഗം, സഹേവത്ഥവിനിച്ഛയാ.

ഇതി നവങ്ഗേ സാട്ഠകഥേ പിടകത്തയേ ബൃഹ്സമഗതീസു വിത്തൂനം

കോസല്യത്ഥായ കതേ സദുനീതിപ്പകരണേ

സവിനിച്ഛയോ സങ്ഖ്യാനാമാനം നാമികപദമാലാവിഭാഗോ

നാമ

തേരസമോ പരിച്ഛേദോ.

൧൪. അത്മത്തികവിഭാഗ

ഭൂധാതു തായ നിപ്ഫന്ന-രൂപഞ്ചാതി ഇദം ദ്വയം;
കത്വാ പധാനമഹേഹി, സബ്ബമേതം പപഞ്ചിതം.

ഭവതിസ്സ വസാ ദാനി, വക്ഖാമത്മത്തികം വരം;
അത്മുദ്ധാരോ തുമന്തഞ്ച, ത്വാദിയന്തം തികം ഇധ.

തസ്മാ താവ ഭൂധാതുതോ പവത്തസ്സ ഭൂതസദുസ്സ അത്മുദ്ധാരോ നീയതേ -

വന്ധസത്താമനുസ്സേസു, വിജ്ജമാനേ ച ധാതുയം;
ഖിണാസവേ രുക്ഖാദിമഹി, ഭൂതസദോ പവത്തതി.

ഉപ്പാദേ ചാപി വിണ്ണേയ്യോ, ഭൂതസദോ വിഭാവിനാ;
വിപുലേ സോപസഗ്ഗോയം, ഹീളനേ വിധമേപി ച;
പരാജയേ വേദിയനേ, നാമേ പാകടതായ ച.

വുത്തഞ്ജേഹേതം - ഭൂതസദോ

പഞ്ചക്വന്ധാമനുസ്സധാതുവിജ്ജമാനഖിണാസവസത്തരുക്ഖാദീസു ദിസ്സതി.
“ഭൂതമിദന്തി ഭിക്ഖവേ സമനുപസ്സമാ”തിആദീസു ഹി അയം പഞ്ചക്വന്ധേസു
ദിസ്സതി. “യാനീധ ഭൂതാനി സമാഗതാനീ”തി ഏതഥ അമനുസ്സേ. “ചത്താരോ ഖോ
ഭിക്ഖു മഹാഭൂതാ ഹേതു”തി ഏതഥ ധാതുസു. “ഭൂതസ്ഥിം
പാചിത്തിയ”ന്തിആദീസു വിജ്ജമാനേ. “യോ ച കാലഘസോ ഭൂതോ”തി ഏതഥ
ഖിണാസവേ. “സബ്ബേവ നിക്ഖിപിസ്സന്തി, ഭൂതാ ലോകേ സമുസ്സയ”ന്തി ഏതഥ
സത്തേ. “ഭൂതഗാമപാതബ്ധതായാ”തി ഏതഥ രുക്ഖാദീസുതി.
മൂലപരിയായസുത്തട്ഠകമായ വചനം ഇദം. ടീകായമാദിസദ്ദേന ഉപ്പാദാദീനി
ഗയ്ഹരേ. വുത്തഞ്ജേഹേതം - “ജാതം ഭൂതം സഞ്ചത”ന്തിആദീസു ഭൂതസദോ
ഉപ്പാദേ ദിസ്സതി. സുപസഗ്ഗോ പന “പഭൂതമരിയോ പകരോതി
പുണ്ണ”ന്തിആദീസു വിപുലേ. “യേഭുയ്യേന ഭിക്ഖുനം
പരിഭൂതരൂപോ”തിആദീസു ഹീളനേ. “സമ്ഭൂതോ സാണവാസീ”തിആദീസു
പണ്ണത്തിയം. “അഭിഭൂതോ മാരോ വിജിതോ സങ്ഗാമോ”തിആദീസു വിധമനേ.
“പരാഭൂതരൂപോഖോ അയം അചേലോ പാമികപുത്തോ”തിആദീസു പരാജയേ.
“അനുഭൂതം സുഖദുക്ഖ”ന്തിആദീസു വേദിയനേ. “വിഭൂതം
പണ്ണായാ”തിആദീസു പാകടീകരണേ ദിസ്സതി, തേ സബ്ബേ
“രുക്ഖാദീസു”തിആദീസദ്ദേന സങ്ഗഹിതാതി ദട്ഠഞ്ചാതി.

ഇദാനി തുമന്തപദാനി വുച്ചന്തേ -

ഭവിതും, ഉബ്ഭവിതും, സമുബ്ഭവിതും, പഭവിതും, പരാഭവിതും,
അതിഭവിതും, സമ്ഭവിതും, വിഭവിതും, ഭോതും, സമ്ഭോതും, വിഭോതും,
പാതുഭവിതും, പാതുബ്ഭവിതും വാ, പാതുഭോതും. ഇമാനി അകമ്മകാനി
തുമന്തപദാനി.

പരിഭോതും പരിഭവിതും, അഭിഭോതും അഭിഭവിതും, അധിഭോതും
അധിഭവിതും, അതിഭോതും അതിഭവിതും, അനുഭോതും അനുഭവിതും,

സമനുഭോതും സമനുഭവീതും, അഭിസമ്ഭോതും അഭിസമ്ഭവീതും. ഇമാനി സകമ്മകാനി തുമന്തപദാനി, സബ്ബാനേതാനി സുദ്ധകത്തരി ഭവന്തി.

“ഭാവേതും, പഭാവേതും, സമ്ഭാവേതും, വിഭാവേതും, പരിഭാവേതും”ഇച്ചേവമാദീനി ഹേതുകത്തരി തുമന്തപദാനി, സബ്ബാനിപി ഹേതുകത്തരി തുമന്തപദാനി സകമ്മകാനിയേവ ഭവന്തി. ഉദ്ദേശോയം.

തത്ര സമാനത്വപദേശു ഏകമേവാദിപദം ഗഹേത്യാ നിദ്ദേശോ കാതബ്ബോ - ഭവീതുന്നി ഹോതും വിജ്ജിതും പഞ്ഞായിതും സരൂപം ലഭിതും. ഏതഥ വുത്തനയാനുസാരേണ സേസാനമ്പി തുമന്താനം നിദ്ദേശോ വിത്ഥാരേതബ്ബോ, സബ്ബാനി തുമന്തപദാനി ചതുത്ഥിയത്ഥേ വത്തന്തി “ത്വം മമ ചിത്തമഞ്ഞായ, നേത്തം യാചിതുമാഗതോ”തി ഏതഥ വിയ. യാചിതുന്നി ഹി യാചനത്ഥായാതി അത്ഥോ. തസ്മാ ഭവീതുന്നിആദിനമ്പി “ഭവനത്ഥായാ”തി വാ “ഭവനത്ഥ”ന്തി വാ “ഭവനായാ”തി വാ ആദിനാ അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. അപിച “നേക്ഖമ്മം ദട്ഠു ഖേമതോ”തി ഏതഥ “ദട്ഠു”ന്തി പദസ്സ “ദിസ്വാ”തി അത്ഥദസ്സനതോ യഥാരഹം തുമന്താനി ത്വാസദുന്തപദത്ഥവസേനപി ഗഹേതബ്ബാനി. ഏതാനി ച നിപാതപദേശു സങ്ഗഹംഗച്ഛന്തി. വുത്തന്തേഹി നിരുത്തിപിടകേ നിപാതപദപരിച്ഛേദേ “തും ഇതി ചതുത്ഥിയാ”തി. തത്രായമത്ഥോ “തും ഇതി ഏതദന്തോ നിപാതോ ചതുത്ഥിയാ അത്ഥേ വത്തതീ”തി.

തുമന്തകമാ സമത്താ.

ഇദാനി ത്വാദിയന്തപദാനി വുച്ചന്തേ -

ഭവിത്വാ, ഭവിത്വാന, ഭവിതുന്ന, ഭവിയ, ഭവിയാന. ഉബ്ഭവിത്വാ, ഉബ്ഭവിത്വാന, ഉബ്ഭവിതുന്ന, ഉബ്ഭവിയ, ഉബ്ഭവിയാന. ഏസ നയോ “സമുബ്ഭവിത്വാ, പരാഭവിത്വാ, സമ്ഭവിത്വാ, വിഭവിത്വാ, പാതുബ്ഭവിത്വാ”തി ഏത്ഥാപി. ഇമാനി അകമ്മകാനി ഉസ്സുക്കനത്ഥാനി ത്വാദിയന്തപദാനി.

ഭൂത്വാ, ഭൂത്വാന, പരിഭവിത്വാ, പരിഭവിത്വാന, പരിഭവിതുന്ന, പരിഭവിയ, പരിഭവിയാന, പരിഭൂയ. അഭിഭവിത്വാ, അഭിഭവിത്വാന, അഭിഭവിതുന്ന, അഭിഭവിയ, അഭിഭവിയാന, അഭിഭൂയ. ഏസ നയോ “അധിഭവിത്വാ, അതിഭവിത്വാ, അനുഭവിത്വാ”തി ഏത്ഥാപി. ഇദഞ്ചേത്ഥ നിദസ്സനം. “തഥേവാച രാജാ അനുഭവിയാന തമ്പി, ഏയ്യാസി ഖിപ്പം അഹമപി പുജം കസ്സ”ന്തി. അനുഭൂത്വാ, അനുഭൂത്വാന. അധിഭോത്വാ, അധിഭോത്വാന.

“സട്ഠി കപ്പസഹസ്സാനി, ദേവലോകേ രമിസ്സതി;
അഞ്്ഞേ ദേവേ അധിഭോത്വാ, ഇസ്സരം കാരയിസ്സതീ”തി

ഇദമേത്ഥ പാളിനിദസ്സനം, ഇമാനി സകമ്മകാനി ഉസ്സുക്കനത്ഥാനി ത്വാദിയന്തപദാനി. ഇമാനി ചത്താരി സുദ്ധകത്തരിയേവ ഭവന്തി.

“ഭാവേത്വാ, ഭാവേത്വാന. പഭാവേത്വാ, പഭാവേത്വാന. സമ്ഭാവേത്വാ, സമ്ഭാവേത്വാന. വിഭാവേത്വാ, വിഭാവേത്വാന. പരിഭാവേത്വാ, പരിഭാവേത്വാന”ഇച്ചേവമാദീനി സകമ്മകാനി ഉസ്സുക്കനത്ഥാനി ത്വാദിയന്തപദാനി ഹേതുകത്തരിയേവ ഭവന്തി. ഉദ്ദേശോയം.

തത്ര സമാനത്വപദേശു ഏകമേവാദിപദം ഗഹേത്യാ നിദേശോ കാതഞ്ചോ - ഭവിത്യാതി ഹുത്യാ പഞ്ഞായിത്യാ സരൂപം ലഭിത്യാ. ഏവം വുത്തനയാനുസാരേണ സേസാനന്വി ത്യാദിയന്തപദാനം നിദേശോ വിത്ഥാരേതഞ്ചോ. അയം പന വിസേസോ ഭൂത്യാതി സമ്പത്തിം അനുഭൂത്യാതി സകമ്മകവസേന അത്ഥോ ഗഹേതഞ്ചോ. ഭൂത്യാ അനുഭൂത്യാതി ഇമേസഞ്ഹി സമാനത്വതം സദ്ധമ്മവിദു ഇച്ഛന്തി. അത്രിദം വുച്ചതി -

“ഭൂത്യാ ഭൂത്യാന”ഇച്ചേതേ, “അനുഭൂത്യാ”തിമസ്സ ഹി;
അത്ഥം സൂചേന്തി “ഹുത്യാ”തി, പദസ്സ പന നേവ തേ.

കേചി “ഭൂത്യാ”തി ദീഘത്തം, തസ്സ ഇച്ഛന്തി സാസനേ;
ദീഘതാ രസ്സതാ ചേവ, ദ്വയമ്പേതം പദിസ്സതി.

സദസത്ഥേ ച “ഭൂത്യാ”തി, ദീഘത്തസഞ്ഹിതം പദം;
“ഭവിത്യാ”തി പദസ്സത്ഥം, ദീപേതി ന തു സാസനേ.

“ഹുത്യാ”ഇതി പദംയേവ, ദീപേതി ജിനസാസനേ;
“ഭവിത്യാ”തി പദസ്സത്ഥം, നത്ഥി അത്തേതഥ തം പദം.

ഇച്ചേവം സവിസേസന്തു, വചനം സാരദസ്സിനാ;
സാസനേ സദസത്ഥേ ച, വിത്തുനാ പേകഖിതഞ്ചകം.

ഏവം ഉസ്സുക്കനത്ഥേ പവത്താനി ത്യാദിയന്തപദാനിപി നിദിട്ഠാനി, സഞ്ചാനേതാനി അവിഭത്തികാനീതി ഗഹേതഞ്ചാനി. നിരുത്തിപിടകേ ഹി നിപാതപരിച്ഛേദേ അവിഭത്തികാനി കത്യാ ത്യാദിയന്തപദാനി വുത്താനി. സദത്ഥവിദുനം പന മതേ പമാദിവിഭത്തിവസേന സവിഭത്തികാനി ഭവന്തി.

ഇമസ്മിഞ്ച പന ത്യാദിയന്താധികാരേ ഇദഞ്ചുപലക്ഖിതഞ്ചം - ഭൂത്യാ ഗച്ഛതി, ഭൂത്യാ ഗതോ, ഭൂത്യാ ഗമിസ്സസി, കസിത്യാ വപതി. ഉമങ്ഗാ നിക്ഖമിത്യാന, വേദേഹോ നാവമാരുഹി. ഭൂത്യാന ഭിക്ഖു ഭിക്ഖസ്സു ഇച്ചാദി സമാനകത്തുകാനം ധാതുനം പുഞ്ചകാലേ ത്യാദിസദുപ്പയോഗാ. “ഭൂത്യാ ഗച്ഛതി”തി ഏത്ഥ ഹി “ഭൂത്യാ”തി ഇദം പുഞ്ചകാലക്രിയാദീപകം പദം. “ഗച്ഛതി”തി ഇദം പന ഉത്തരകാലക്രിയാദീപകം, സമാനകത്തുകാനി ചേതാനി പദാനി ഏകകത്തുകാനം ക്രിയാനം വാചകത്താ. തഥാ ഹേത്ഥ യോ ഗമനക്രിയായ കത്താ, സോ ഏവ ഭുഞ്ജനക്രിയായ കത്തുഭൂതോ ദട്ഠഞ്ചോ. അയം നയോ അത്തത്രാപി ഹുദിസേസു റാനേസു നേതഞ്ചോ.

“അന്ധകാരം നിഹന്ത്യാന, ഉദിതോയം ദിവാകരോ;
വണ്ണം പഞ്ഞാവഭാസേഹി, ഓഭാസേത്യാ സമുഗ്ഗതോ”

ഇച്ചാദിനിപി പന സമാനകത്തുകാനം സമാനകാലേ ത്യാദിസദുപ്പയോഗാ. ഏത്ഥ ഹി “നിഹന്ത്യാനാ”തി പദം സമാനകാലക്രിയാദീപകം പദം. “ഉദിതോ”തി ഇദം പന ഉത്തരകാലക്രിയാദീപകം പദന്തി ന വത്തഞ്ചം സമാനകാലക്രിയായ ഇധാധിപ്പേതത്താ. തസ്ഥായേവ സമാനകാലക്രിയാദീപകം പദന്തി ഗഹേതഞ്ചം. അയം നയോ അത്തത്രാപി ഹുദിസേസു റാനേസു നേതഞ്ചോ.

കേചി പന “മുഖം ബുദ്ധായ സയതി, അക്ഖിം പരിവത്തേതാ പസ്സതീ”തി ഉദാഹരന്തി. അപരേ “നിസജ്ജ അധീതേ, ത്യാ കമേതീ”തി. തത്ത്വ ബുദ്ധാനപരിവത്തനുത്തരകാലോ ബുദ്ധാനുപസമലക്ഖണം പസ്സനക്രിയായ ലക്ഖിയതി. “നിസജ്ജ അധീതേ, ത്യാ കമേതീ”തി ച സമാനകാലതാപി അജ്ജേയനകമനേഹി പുണ്ണേപി നിസജ്ജടാനാനി ഹോന്തിതി സക്കാ പുണ്ണുത്തരകാലതാ സമ്ഭാവേതും, തസ്മാ പുരിമാനിയേവ ഉദാഹരണാനി യുത്താനി. ഉദയസമകാലമേവ ഹി തന്നിവത്തനീയനിവത്തനന്തി.

“ദാരമാവരിത്ഥാ പവിസതി”ഇച്ചാദി സമാനകത്തുകാനം അപരകാലേ ത്യാദിസദുപ്പയോഗോ. യസ്മാ പനേത്ഥ പവിസനക്രിയാ പുരിമാ, ആവരണക്രിയാ പന പച്ഛിമാ, തസ്മാ “ആവരിത്ഥാ”തി ഇദം അപരകാലക്രിയാദീപകം പദന്തി വേദിതഞ്ചും. “പവിസതീ”തി ഇദം പന പുണ്ണകാലക്രിയാദീപകം പദന്തി. അയം നയോ അഞ്ഞത്രാപി ഹുദിസേസു റാനേസു നേതഞ്ചോ. അപരേ “യ’ന്തി കച്ച പതിതോ ദണ്ഡോ”തി ഉദാഹരണന്തി. അഭിഘാതഭൂതസമായോഗേ പന അഭിഘാതജസദുസ്സ സമാനകാലതാ ഏത്ഥ ലബ്ഭതിതി ഇധാപി പുരിമാനിയേവ ഉദാഹരണാനി യുത്താനീതി.

“പിസാചം ദിസാ ചസ്സ ഭയം ഹോതി. പഞ്ഞായ ചസ്സ ദിസാ ആസവാ പരിക്ഖീണാ”ഇച്ചാദി അസമാനേ കത്തരി പയോഗോ. ഏത്ഥ ഹി പിസാചം ദിസാ പുരിസസ്സ ഭയം ഹോതി, പഞ്ഞായ ദിസാ അസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ ആസവാ പരിക്ഖീണാ. ഏവം സമാനകത്തുകതാ ധാതൂനം ന ലബ്ഭതി ദസ്സനക്രിയായ പുരിസേസു പവത്തനതോ, ഭവനാദിക്രിയായ ച ഭയാദിസു പവത്തനതോതി ദട്ഠഞ്ചും. അയം നയോ അഞ്ഞത്രാപി ഹുദിസേസു റാനേസു നേതഞ്ചോ.

ഇദന്വി പനേത്ഥ ഉപലക്ഖിതഞ്ചും “അപ്പത്ഥാ നദിം പഞ്ചതോ, അതിക്കമ്മ പഞ്ചതം നദീ”ഇച്ചാദി പരാപരയോഗോ. “സീഹം ദിസാ ഭയം ഹോതി, ഘതം പിവിത്ഥാ ബലം ജായതേ, ‘യ’ന്തി കത്ഥാ ദണ്ഡോ പതിതോ”ഇച്ചാദി ലക്ഖണഹേതുആദിപ്പയോഗോ. “ന്ഹത്ഥാ ഗമനം, ഭൂത്ഥാ സയനം. ഉപാദായ രൂപ”മിച്ചാപി ബൃത്തയേന സദുസിദ്ധിപ്പയോഗോതി.

ഇച്ചേവം സബ്ബമാപി സമാനകത്തുകാനം ധാതൂനം പുണ്ണകാലേ ത്യാദിസദുപ്പയോഗോ, സമാനകത്തുകാനം സമാനകാലേ ത്യാദിസദുപ്പയോഗോ, സമാനകത്തുകാനം അപരകാലേ ത്യാദിസദുപ്പയോഗോ, അസമാനകത്തുകാനം ത്യാദിസദുപ്പയോഗോ, പരാപരയോഗോ , ലക്ഖണഹേതുആദിപ്പയോഗോ, ബൃത്തയേന സദുസിദ്ധിപ്പയോഗോതി സത്തധാ ത്യാദിയന്താനം പദാനം പയോഗോ വേദിതഞ്ചോ.

യദി ഏവം കസ്മാ കച്ചായനേ “പുണ്ണകാലേകകത്തുകാനം തുന ത്യാന ത്യാ വാ”തി പുണ്ണകാലേയേവ ഏകകത്തുകഗ്ഗഹണം കതന്തി? യേതുയേന ത്യാദിയന്താനം പദാനം പുരിമകാലക്രിയാദീപനതോ. കച്ചായനേ ഹി യേഭൂയേന പവത്തിം സന്ധായ “പുണ്ണകാലേകകത്തുകാന”ന്തി വുത്തം. യസ്മാ പന “ഇതി കത്ഥാ”തിആദിനം പദാനം ഹേതുഅത്ഥവസേനപി പുണ്ണാചരിയേഹി അത്ഥോ സംവണ്ണിതോ, തസ്മാ “ഭവിത്ഥാ”തിആദിനം ഭൂധാതുമയാനം ത്യാദിസദുന്താനം പദാനം അഞ്ഞേസഞ്ച “പചിത്ഥാ”തിആദിനം യഥാപയോഗം “ഭവനഹേതു പചനഹേതു”തിആദിനാ ഹേതുഅത്ഥോപി ഗഹേതഞ്ചോ. അത്രിദം വുച്ചതി -

ഹേതുത്വേപി യതോ ഹോന്തി, സദാ ഉസ്സുക്കനത്ഥകാ;
തസ്മാ ഹേതുവസേനാപി, വദേയത്ഥം വിചക്ഖണോ.

“ഇതി കത്വാ”തി സദസ്സ, അത്ഥസംവണ്ണാസു ഹി;
“ഇതി കരണഹേതു”തി, അത്ഥോ ധീരേഹി ഗയ്ഹതി.

“ഗച്ഛാമി ദാനി നിബ്ബാനം, യത്ഥ ഗത്വാ ന സോചതി”;
ഇതി പാഠേപി ഹേതുത്വോ, ഗയ്ഹതേ പുബ്ബവിഞ്ഞുഭി.

“യസ്മിം നിബ്ബാനേ ഗമന-ഹേതു”തി ഹി കമീയതേ;
ഹേതുത്വേവം യമായോഗ-മഞ്ഞത്രാപി അയം നയോ.

ഏവം ഭൂതസദസ്സ അത്ഥുദ്ധാരോ ച തുമന്തപദഞ്ച ത്വാദിയന്തപദഞ്ചാതി
അത്ഥത്തികം വിഭുത്തം.

യോ ഇമമത്ഥതികം സുവിഭുത്തം,
കണ്ണരസായനമാഗമികാനം;
ധാരയതേ സ ഭവേ ഗതകൺവാ,
പാവചനമ്ഹി ഗതേ സുഖുമത്ഥേ.

ഇതി നവൺഗേ സാട്ഠകഥേ പിടകത്തയേ ബൃഹ്സഗതീസു വിഞ്ഞൂനം

കോസല്ലത്ഥായ കതേ സദുനീതിപ്പകരണേ

അത്ഥത്തികവിഭാഗോ നാമ

ചുദുസമോ പരിച്ഛേദോ.

ഏവം നാനപ്പകാരതോ ഭൂയാതുരുപാനി ദസ്സിതാനി.

പദമാലാ നിട്ഠിതാ.